

Nhạc Việt

1256 bản nhạc
Ấn bản ngày 24 tháng 9 năm 2001
thực hiện bởi
Lê Bắc (bacle@hotmail.com)

13	1954 cha bỏ quê,		ngày về	30	Bài không tên số 7	40	Biển tuyết
	1975 con bỏ nước	22	Anh về với em	30	Bài không tên số 8	40	Biết đâu tìm
13	60 năm cuộc đời	22	Áo ảnh	30	Bài không tên số 9	40	Biết đến bao giờ
13	999 đóa hồng	22	Áo anh sút chỉ	31	Bài tango cho em	41	Biết đến thuở nào
14	Ai bảo em dại khờ		đường tà	31	Bài thánh ca buồn	41	Biệt kinh kỳ
14	Ai biểu anh làm thính	23	Áo em chưa mặc	31	Bài thơ cuối cùng	41	Biệt ly
14	Ai buồn hơn ai?		một lần	31	Bài tình ca cho em	42	Biết ra sao ngày sau
15	Ai cho tôi tình yêu	23	Áo lụa Hà Đông	32	Bản tình cuối	42	Biết yêu ai
15	Ai lên xứ hoa Đào	23	Áo lụa vàng	32	Bạn tôi	42	Bỏ Quên Con Tim
15	Ai nói với em	24	Áo trắng	32	Bằng khuâng chiều	42	Bốn màu áo
16	Ai nói yêu em	24	Ave Maria		nội trú	43	Bong bóng mưa
	đêm nay	24	Bạc trắng lửa hồng	33	Bằng lòng đ i em	43	Bóng chiều xưa
16	Ai trở về xứ Việt	24	Bạch đằng giang	33	Bánh xe lãng tử	43	Bông cỏ mây
16	Ai về sông Thương	25	Bài ca chiến đấu	33	Bao giờ anh đưa em đi	43	Bóng dáng thiên thần
17	Anh cần có em	25	Bài ca dân chủ mới		chùa Hương	44	Bông hồng cài áo
17	Anh chỉ yêu em	25	Bài ca đông tiến	34	Bao giờ biết tương tư	44	Bóng mát
17	Anh cứ hẹn	26	Bài ca không nhớ luôn	34	Bầy chim bỏ xứ	44	Bóng nhỏ đường chiều
18	Anh đã 33 tuổi	đề		35	Bay đi cánh chim biển	45	Bọt biển
18	Anh đã hay trước	26	Bài ca lên đường	35	Bây giờ là tháng mấy	45	Bức tâm thư
	(et pourtant)	26	Bài ca ngày vu quy	35	Bây ngày đợi mong	45	Bước tình hồng
18	Anh đến thăm em	27	Bài ca tình yêu	35	Bé yêu	45	Bướm Trắng
	đêm 30		(and i love you so)	36	Bên bờ đại dương	45	Buồn
19	Anh là tất cả	27	Bài ca tử sĩ cho người	36	Bên cầu biên giới	46	Buồn chi em ơi!
	(you mean every		quê tôi	36	Bến đợi đò trông	46	Buồn ơi! chào mi
	things to me)	27	Bài cuối cho	37	Bên đời hiu quạnh	46	Buồn tàn thu
19	Ánh mắt ấy		người tình	37	Bên em đang có ta	47	Buồn trong kỷ niệm
19	Anh ở đây	28	Bài Hương Ca Vô Tận	37	Bên Em Là Biển Rộng	47	Buồn vương màu áo
20	Anh ơi! đừng đến nữa	28	Bài không tên	37	Bên kia sông	47	Ca dao em và tôi
20	Ánh trăng tàn		c cuối cùng	38	Bên nhau ngày vui	48	Ca dao Mẹ
20	Anh ước mong	28	Bài không tên số 2	38	Bến xuân	48	Ca ngợi tình yêu
	(j'ai envie)	29	Bài không tên số 3	38	Bèo dạt mây trôi	48	Cà Phê Một Mình
21	Anh vẫn biết	29	Bài không tên số 4	39	Biển dâu	48	California hay quê nhà
21	Anh vẫn cần em	29	Bài không tên số 5	39	Biển nhớ	49	Cảm ơn tình em
21	Anh vẫn mơ một	29	Bài không tên số 6	39	Biển tình		(merci cherie)

49	Căn nhà màu tím		qua phố	66	Cho tôi xin	(histoire d'amour)
49	Căn nhà ngoại ô	60	Chiều nay không có em	66	Cho xin sống lại	75 Chuyển xe ba người
50	Cánh bướm xanh			67	Chủ nhật buồn	75 Cô bắc kỳ nho nhỏ
50	Cánh chim xa quê	60	Chiều ngoại ô (Moscow nights)	67	Chung Mộng	76 Cô bạn học
50	Cánh hoa trắng			67	Chút kỷ niệm buồn	76 Cô bé dễ thương (la petite gamine)
51	Cành hoa trắng	60	Chiều qua phố	68	Chuyện ba người	
51	Cánh thiệp đầu xuân	60	Chiều Tím	68	Chuyện buồn của em	76 Cô bé hồn dỗi
51	Casablanca	61	Chiều trên Phố Tam Giang	68	Chuyện đàn thiên lý	77 Cô bé ngày xưa
52	Cát bụi			69	Chuyện đêm mưa	77 Cô Bé Ưu Sầu
52	Cây đàn bỏ quên	61	Chiều vàng nhưng nhớ	69	Chuyển đồ không em	77 Cô đơn
52	Cây trúc xinh	61	Chiều về trên sông	69	Chuyển đồ quê hương	77 Cô gái Việt
52	Chàng	62	Chiều Winnipeg	70	Chuyện hoa sim	78 Cô hàng cà-phê
53	Chàng là ai?	62	Chiều Xuân	70	Chuyện hoa tigôn	78 Cô Hàng Nước
53	Chỉ cần có em trong đời (only you)	62	Chìm dưới cơn mưa	70	Chuyện hợp tan	79 Cò lả
53	Chỉ chừng đó thôi	62	Chim quyên	71	Chuyện lá mùa đông	79 Cô lái đồ bến hạ
54	Chỉ có em	62	Chim Sáo Ngày Xưa	71	Chuyện Người Đàn Bà 2000 Năm Trước	80 Cô lảng giềng
54	Chỉ còn mình anh	63	Cho con			80 Có một tình yêu
54	Chỉ còn nhau	63	Cho đến khi lìa nhau	71	Chuyện phim buồn (quand le film est triste)	80 Có những niềm riêng
55	Chỉ là giấc mơ qua	64	Chờ đông			81 Có phải em mùa thu Hà Nội
55	Chỉ thể thôi	64	Chờ em	72	Chuyển tàu hoàng hôn	81 Có phải tôi là người quê hương ruộng bỏ, giếng nòi khinh
55	Chị tôi			72	Chuyện tình	
56	Chiếc áo bà ba	64	Cho em quên tuổi ngọc	72	Chuyện tình buồn	
56	Chiếc lá cuối cùng	64	Cho lần cuối	73	Chuyện tình hoa trắng	81 Cổ Quên
57	Chiếc lá mùa đông	64	Chờ mong	73	Chuyện tình không suy tư	82 Cờ ta bay trên Quảng Trị thân yêu
57	Chiếm lại quê hương					
57	Chiến sĩ vô danh	65	Cho một người nằm xuống	73	Chuyện Tình La Lan	82 Cỏ úa
58	Chiến thắng A Sao	65	Cho người tình lỡ	74	Chuyện tình người con gái hái sim	82 Cỏ xốt xa đưa
58	Chiều					83 Cơn bão
58	Chiều hành quân	65	Cuộc Chiến	74	Chuyện tình người đàn áo	83 Còn chút gì để nhớ
59	Chiều hoang vắng	66	Chờ phone của anh			83 Cơn đau tình ái
59	Chiều kỷ niệm	66	Cho quê hương	74	Chuyện tình người trinh nữ tên Thi	84 Con đường đến trường
59	Chiều làng em					
59	Chiều kỷ niệm		Cho quên thú đau thương (main dans la main)	75	Chuyện tình yêu	84 Con đường mang

tên em	94	Đan áo mùa xuân	cô đơn	110	Đố ai
84 Con đường màu xanh	94	Đàn bà	103 Đêm nhớ người tình	111	Đò chiều
85 Con đường tình ta đi	95	Đàn bà 2	103 Đêm nhớ trăng	111	Đò dọc
85 Con đường vui	95	Dân ca quan họ	Sài-Gòn	112	Đổ quỳnh hương
85 Con đường xưa em đi		Bắc Ninh	104 Đêm Nhớ Về Sài Gòn	112	Đóa hoa vô thường
86 Con gái	95	Đàn chim tha phương	104 Đêm say tình ái	112	Đóa hồng
86 Con Gái Bây Giờ	96	Đàn ông	(help me make it	113	Đoạn tái bút
86 Còn gì mà mong	96	Dang dở	through the night)	113	Đôi bóng
86 Còn gì nữa đâu	96	Dáng lan	104 Đêm tàn bến ngự	114	Đợi chờ trong cơn
87 Cơn gió thoảng	97	Đập vỡ cây đàn	105 Đêm thấy ta là		mưa
87 Còn Lại Nỗi Cô Đơn	97	Đất thiêng sinh những	thác đổ	114	Đời đá vàng
87 Còn mãi mùa đông		bông hồng	105 Đêm tóc rối	114	Đời không như mơ
88 Cơn mê chiều	97	Dấu chân địa đàng	105 Đêm trăng khuya	115	Đôi mắt nào mở ra
88 Cơn Mưa Hạ		(Tiếng hát Dạ Lan)	105 Đêm trung thu	115	Đôi mắt người xưa
88 Cơn mưa phùn	98	Dấu chân kỷ niệm	106 Đêm xuân	115	Đôi ngã chia ly
89 Con quỳ lạy chúa	98	Đầu năm đi lễ	106 Đến bên anh	116	Đời quá điên cuồng
trên trời	98	Dấu tình sầu	106 Đến bên nhau	116	Dối trá
89 Còn thương góc bếp	99	Dấu vết tình yêu	107 Đền khuya	116	Đơn sơ
chái hè	99	Đầu xuân đi lễ	107 Đến với anh	116	Đồn vắng chiều xuân
89 Con thuyền không bến	99	Dấu yêu tình đầu	chiều nay	117	Đón xuân
90 Con tim thật thà	99	Dậy mà đi	107 Đến với em đêm nay	117	Đón xuân nhớ xuân
90 Còn tuổi nào cho em	100	Để gió cuốn đi	(it's now or never)	117	Đông buồn
90 Còn yêu em mãi	100	Để quên con tim	108 Đến với quê hương	118	Đồng chí
91 Cung Đàn Xưa	100	Đêm buồn phố thị	tôi	118	Dòng đời (My way)
91 Cuộc tình lầm lỡ	100	Đêm cô đơn	108 Dĩ vãng	118	Dòng sông kỷ niệm
91 Cuộc tình tàn	101	Đêm cuối cùng	108 Diễm xưa	119	Dòng Sông Lơ Đàng
92 Cuộc tình thoáng bay		gặp nhau	109 Điệp khúc buồn	119	Dòng sông xanh
92 Cuối cùng cho một	101	Đêm đông	109 Điệp khúc Trần Thế	120	Đồng xanh
tình yêu	101	Đêm không cùng	Vinh		(green fields)
92 Đã biết có hôm nay	102	Đêm Lam Sơn	109 Điều Buồn Dang Dở	120	Dư âm
93 Dạ hương sầu	102	Đêm mưa	109 Điều buồn phương	120	Dư âm mùa
93 Dạ khúc (sérénade)	102	Đêm nay ai đưa	nam		giáng sinh
93 Dạ lai hương		em về	110 Điều Giản Dị	120	Dù anh nghèo
94 Đám cưới đầu xuân	103	Đêm nay em thấy	110 Định mệnh	121	Đưa bé đến trường

121	Đưa em tìm động hoa vàng	130	Em còn nhớ hay em đã quên	138	Giấc cờ đỏ	145	Gọi người yêu dấu
122	Đừng bỏ em một mình	130	Em đã quên một giòng sông	138	Giấc mơ không thành	146	Gợi nhớ quê hương
122	Đừng khóc nghe em	131	Em đến thăm anh một chiều đông	138	Giận hờn	146	Gọi Tên Bốn Mùa
122	Đừng lừa dối nhau	131	Em đẹp như mơ	139	Giàn thiên lý đã xa	146	Gọi tên kỷ niệm
123	Đừng phá vỡ ân tình	131	Em đi	139	Giáng ngọc	147	Gọi tên người yêu - Aline
123	Đứng vùng lên hát vang Việt Nam	131	Em đi chùa Hương	139	Giáng sinh tối ám	147	Gợi tình
123	Đừng xa em đêm nay	132	Em đi trên cỏ non	139	Giáng tiên nữ (chanson d'orpee)	147	Gởi về anh
124	Đừng xa nhau	132	Em đi trong chiều	139	Giết người trong mộng	148	Gởi về anh 2
124	Được tin em lấy chồng	132	Em hiền như ma soeur	140	Gió cuốn chiều hôm	148	Goodbye
124	Dưới giàn hoa cũ	132	Em khóc đi em	140	Gió cuốn mây trôi	148	Hà nội, mùa vắng những cơn mưa
124	Đường chiều	132	Em là hoa hồng nhỏ	140	Giờ này anh ở đâu?	149	Hạ trắng
125	Đường chúng ta đi	133	Em lấy chồng xa	140	Giọng ca dĩ vãng	149	Hái hoa
125	Đường em có đi	133	Em lễ chùa này	141	Giọt Buồn Không Tên	149	Hai khía cạnh một cuộc đời (both sides now)
125	Đường ra biên ải	133	Em mãi Yêu Anh	141	Giọt lệ cho ngàn sau	150	Hai lối mộng
126	Đường Việt Nam.	134	Em ơi, Hà Nội phố	141	Giọt lệ sầu	150	Hai mùa mưa
126	Đường xa ướt mưa	134	Em tôi	142	Giọt mưa thu	150	Hai mùa Noel
126	Đường xưa lối cũ	134	Em vẫn không đổi thay	142	Giọt mưa trên lá	151	Hai năm tình lận đận
127	Dứt bão, bắt đầu nước mắt	134	Em vẫn không đổi thay	143	Giọt nắng Bên Thềm	151	Hai trái tim vàng
127	Duyên kiếp	135	Em về nào có hay	143	Giọt nước mắt của mẹ	151	Hai vì sao lạc
127	Duyên kiếp cầm ca	135	Em về tỉnh khô	143	Giọt nước mắt ngà	152	Hận (người)
128	Duyên quê	135	e-mail tình yêu	143	Giọt Sương Trên Mí Mắt	152	Hận Đồ Bàn
128	Duyên thề	136	Gái xuân	144	Gởi đến người yêu	152	Hạnh phúc lang thang
128	Duyên tiền định	136	Gặp em phút ban đầu	144	Gọi em là đoá hoa sầu	153	Hát hội trăng rằm
129	Em bé quê	136	Gặp nhau làm ngơ	144	Gởi gió cho mây ngàn bay	153	Hạt Mưa Bay Cuối Đời
129	Em bé Việt Nam	136	Ghen	145	Gởi Huế	153	Hát nữa đi em
129	Em chết theo ngày vu quy	137	Gia tài của mẹ	145	Gọi người yêu (I just called to say I love you)	153	Hát với tôi
130	Em chờ anh trở lại	137	Giã từ Đà Lạt			154	Hãy cứ là tình nhân
		137	Giã từ dĩ vãng			154	Hãy đến với em
		138	Giã từ tình yêu				

154	Hãy đứng lên	163	Hoài Mong		Tôi Khóc	179	Kiếp đam mê
155	Hãy ngồi xuống đây	164	Hoài thu	172	Khi ta 20	179	Kiếp nào có
155	Hãy nhìn xuống chân	164	Hoàng Cẩm Ca 60	172	Khi xa Sài-gòn		yêu nhau
155	Hãy sống cho tuổi trẻ	164	Hoang vắng	172	Khi xưa ta bé	179	Kiếp nghèo
	(say you will)	165	Hoang vu	173	Khổ tâm	180	Kỳ Diệu
156	Hãy Yêu Nhau Đi	165	Học sinh hành khúc	173	Khổ Vì Yêu Nàng	180	Kỷ niệm
156	Hãy yêu như chưa	165	Hỏi còn nhớ	173	Khoảnh khắc	180	Kỷ niệm buồn
	yêu lần nào		hay quên	173	Khóc cho tình đầu	181	Kỷ niệm chiều mưa
156	Hè về	165	Hội nghị Diên Hồng	173	Khóc một giòng sông	181	Kỷ niệm trong tôi
157	Help Me Make It	166	Hỡi người chiến sĩ	174	Khỏe vì nước	181	Kỷ niệm xa bay
	Thru The Night		vô danh	174	Khói dâng mờ	181	Kỷ vật cho em
157	Hẹn em năm 2000		(unknown soldier)!		đôi mắt	182	Lá điều bông
157	Hẹn em Sài-gòn	166	Hỡi người tình	174	Khởi hành	182	Lá me bay
158	Hẹn hò	166	Hỡi người tình	174	Khởi tình Trương Chi	182	Lá thư
158	Hẹn Hò Đêm Trăng		(nếu biết xa em)	175	Không	183	Lá thư gửi mẹ
158	Hình ảnh người em	167	Hỡi người tình Lara	175	Không bao giờ quên	183	Lá thư miền trung
	không đợi	167	Hôn nhau lần cuối	175	Không cần nói	183	Lá thư trần thế
159	Hoa biển	167	Huế xưa		anh yêu	183	Lá thu vàng
159	Hoa cưới nhà ai	168	Hương đồng gió nội	176	Không có em trong		(autumn leaves)
159	Hoa học trò	168	Hương Ngọc Lan		đời (et si tu n'existais	184	Lá xanh mùa hè
160	Hoa một tên người	168	Hương Về Hà Nội		pas)		(the green leaves
	hai họ	168	Hương xưa	176	Không còn ai		of summer)
160	Hoa mười giờ	169	Hy vọng đã vươn lên	176	Không Còn Ai Yêu	184	Lại đây với em
160	Hoa rụng ven sông	169	Kể chuyện một đêm		Anh Như Em Đã	184	Lại gần hôn em
161	Hoa sứ nhà nàng	169	Kẻ đến sau		Yêu Anh		(viens m'embrasser)
161	Hoa sữa	170	Khi có chàng	176	Không còn mùa thu	185	Làm dâu xứ lạ
161	Hoa tím ngày xưa	170	Khi cô đơn anh gọi	176	Không phải là lúc	185	Làm sao quên được
161	Hoa Trinh Nữ		tên em	177	Khúc ca ngày mùa	185	Lan và Điệp 1
162	Hoa vàng mấy độ	170	Khi con tim yêu	177	Khúc của Lê	185	Lan và Điệp 2
162	Hoa xoan bên	170	Khi cuộc tình đã chết	177	Khúc hát ân tình	186	Lan và Điệp 3
	thềm cũ	171	Khi nàng yêu	177	Khúc hát cho đời	186	Lăng du (l'avantura)
162	Hoa xuân		(woman in love)	178	Khúc hát thanh xuân	186	Lặng Thầm
163	Hoa xuân ca	171	Khi nào em vượt biển	178	Khúc thủy du	187	Lang Thang
163	Hoài cảm	171	Khi Người Yêu	178	Kiếp đã tràng	187	Làng tôi

187	Lạnh lùng	197	Lời thề chiến thắng	206	Mặt trời bé con	216	Một đời áo mẹ áo em
187	Lạnh trợn đêm mưa	197	Lời tình buồn	206	Mặt trời đen	217	Một đời yêu anh
188	Lâu dài tình ái	198	Lời tình viết vội	207	Màu kỷ niệm	217	Một giấc mơ
188	Lệ Buồn Nhớ Mi	198	Lời tỏ tình dễ thương	207	Màu mắt nhung	217	Một lần đến mai sau
188	Lệ đá	198	Lời từ giã	207	Màu xanh kỷ niệm	218	Một lần miên viễn
189	Lệ đá xanh	198	Lối về xóm nhỏ	208	Màu xanh Noel		xót xa
189	Lệ hoang	199	Lời yêu thương	208	Mê khúc	218	Một lần nữa thôi
189	Lẽ tình nhân		(Jamaica farewell)	208	Mẹ là quê hương	218	Một lần quen biết
190	Lên đường	199	Lòng mẹ	209	Mẹ tôi	219	Một mai em đi
190	Liên khúc đồng xanh	199	Lòng Mẹ 2	209	Mẹ Việt Nam ơi!	219	Một mình
190	Liên khúc người mẹ	200	Lửa thiêng vùng dậy	209	Mes main sur tes	219	Một mình thôi
191	Liên khúc tình buồn	200	Luân vũ trong mưa		hanches	219	Một ngày còn mãi
191	Liên khúc twist	200	Lúc gặp người	210	Mơ hoa	220	Một ngày không
191	Linh hồn tượng đá	200	Lung linh giọt mưa	210	Mơ mòng (rêverie)		gọi nhau
192	Loài hoa không vỏ	201	Lý cái mơn	210	Mời em về 2	220	Một ngày mùa đông
192	Loan Mắt Nhung	201	Ly cà-phê cuối cùng	211	Mỗi ngày tôi chọn	220	Một ngày như
192	Lời buồn	201	Lý con sáo		một niềm vui		mọi ngày
193	Lời buồn thánh	201	Lý đồ đưa	211	Môi Tím	221	Một ngày Việt Nam
193	Lời con xin chúa	202	Lý mười thương	211	Mộng ban đầu	221	Một người ngã gục
193	Lời của dòng sông	202	Lý ngựa ô	212	Mộng chiều xuân	221	Một nửa đời em
194	Lời của gió	202	Ly rượu ân tình	212	Mong chờ	222	Một thời đã xa
194	Lời cuối cho em	202	Ly rượu mừng	212	Mong đợi ngậm ngùi	222	Một thời để yêu
194	Lời dâng cho	203	Mai	213	Mộng dưới hoa		(les amoureux qui
	cuộc tình	203	Mai chị về	213	Mộng hồng		passent)
195	Lời gọi chân mây	203	Mai lệ xuân	213	Mộng Lành	222	Một thuở yêu đàn
195	Lời hát cuối đời	203	Mai lỡ mình xa nhau	214	Mộng phù du	223	Một thuở yêu người
195	Lời ngêu ngao của	204	Mãi mãi yêu em	214	Mộng ước mai sau	223	Một tình yêu
	kẻ rong chơi	204	Mãi tây	214	Mộng vẫn chưa tan	223	Mưa
196	Lời người thiếu phụ	204	Mái tóc dạ hương	214	Mộng viễn du	224	Mưa bong bóng
	Việt Nam	205	Mai Việt Nam	215	Một chút quà cho	224	Mưa bụi
196	Lời nói vu vơ	205	Mắt biếc		quê hương	224	Mưa chiều
196	Lời ru bú mớm	205	Mắt buồn	215	Một chuyến bay đêm	225	Mưa chiều kỷ niệm
	nâng niều	205	Mặt đăng tình yêu	215	Một cõi đi về	225	Mưa đêm
197	Lời thánh ca buồn	206	Mắt lệ cho người	216	Một đàn chim nhỏ		(tango latin)

225	Mùa đông của anh	234	Mừng tuổi mẹ	243	Ngày hôm qua	251	Người tình mùa đông
226	Mùa đông sắp đến	234	Mười năm tình cũ		(yesterday)	251	Người tình trăm năm
	trong thành phố	234	Muôn đời nhớ ơn	243	Ngày mai chiều tối	252	Người về
226	Mùa hoa anh đào	235	Muôn đời yêu em		vội vàng	252	Người xa người
226	Mùa hoa tuyết	235	Năm 2000	243	Ngày tạm biệt	252	Người yêu cô đơn
226	Mưa Hồng	235	Nàng (hey!)	244	Ngày tân hôn	253	Người yêu dấu
227	Mưa ngâu	236	Nắng chiều	244	Ngày tháng hạ	253	Người yêu hồi
227	Mưa nửa đêm	236	Nắng chiều rực rỡ	244	Ngày về	253	Người yêu nếu ra đi
227	Mưa phi trường	236	Nàng dáng tiên	245	Ngày về quê cũ	253	Người Yêu Nhé
227	Mưa Sài Gòn,		(Diana)	245	Ngày vui chóng qua	254	Người yêu tôi khóc
	Mưa Hà Nội	237	Nắng hạ		(holidays)	254	Nguyệt cầm
228	Mùa sao sáng	237	Nắng Paris	245	Ngày xưa	254	Nha Trang
228	Mưa thì thầm		nắng Sài gòn	246	Ngày Xuân Vui Cười	255	Nha Trang ngày về
228	Mùa thu chết	237	Nắng thu	246	Nghe những tàn phai	255	Nhà Việt Nam
228	Mùa thu cho em	237	Nàng Trung-Hoa	246	Nghìn trùng xa cách	256	Nhân bản 6
229	Mùa thu không trở lại	237	Nếu	247	Ngỡ ngàng	256	Nhắn cỏ cho em
229	Mùa thu lá bay	238	Nếu anh về bên em	247	Ngõ Vắng Xôn Xao	256	Nhật ký của hai
229	Mùa thu mây ngàn	238	Nếu điều đó xảy ra	247	Ngôi sao ban chiều		đứa mình
230	Mùa thu Paris - Cali	238	Nếu em đi	248	Ngủ đi em	257	Nhật ký đời tôi
230	Mùa thu ru em	238	Nếu em là người tình	248	Người	257	Nhật ký sau cùng
230	Mùa thu trong mưa	239	Nếu Một Ngày	248	Người bạn thân	257	Nhìn nhau lần cuối
231	Mùa thu yêu đương	239	Nếu xa nhau		tên buồn	258	Nhìn những mùa
231	Mưa tình yêu	239	Ngậm ngùi	249	Người con gái		thu đi
231	Mưa trên biển vắng	240	Ngăn cách		Việt Nam da vàng	258	Nhịp chân đêm vui
231	Mưa trên phím đàn	240	Ngàn năm vẫn đợi	249	Người em sâu mộng	258	Nhớ
232	Mưa trên phố Huế	240	Ngàn thu áo tím	249	Người mẹ hiền	259	Nhớ bến Đà Giang
232	Mùa Xuân Đầu Tiên	241	Ngẫu hứng lý		yêu dấu	259	Nhớ em mà thôi
232	Mùa xuân đầu tiên		qua cầu	250	Người ngoài phố	260	Nhớ người thương
233	Mùa xuân trên đỉnh	241	Ngẫu hứng ru con	250	Người ở lại Charlie		binh
	bình yên	241	Ngẫu nhiên	250	Người ơi người ở	260	Nhớ Nha Trang
233	Mùa xuân trong đôi	242	Ngày đó		đứng về	260	Nhớ Sài Gòn
	mắt em	242	Ngày đó chúng mình	250	Người quên kẻ nhớ	260	Nhớ thành đô
233	Mùa xuân yêu em	242	Ngày êm đêm	251	Người tình không	260	Như cánh vạc bay
234	Mùi hương dạ lý	243	Ngày em đi		chân dung	261	Như chiếc que diêm

261	Như đã dấu yêu	269	Niềm tin chiến thắng	278	Papa	287	Riêng một góc trời
261	Như giấc mơ qua	269	Nó	279	Paris có gì lạ	288	Rồi đây anh sẽ đưa
262	Như mây trên cao	269	Nơi Ấy Bình Yên		không em		em về nhà
262	Như một cơn mê	270	Nỗi buồn gác trọ	279	Phố biển	288	Rồi mai tôi đưa em
262	Như một lời chia tay	270	Nỗi Buồn Sa Mạc	279	Phố chiều	288	Rồi mai tôi sẽ xa
263	Như ngọn buồn rơi	270	Nỗi đau niềm nhớ	280	Phố đêm		Đà Lạt
263	Như vạc nắng	271	Nỗi lại tình xưa	280	Phố nhỏ	289	Rồi một ngày
263	Những bước chân	271	Nỗi lòng	280	Phố nửa đêm	289	Rong rêu
	âm thầm	271	Nỗi Lòng Người Đi	281	Phôi pha	289	Ru con thuyền mộng
263	Những bước chân	271	Nỗi nhớ dịu êm	281	Phù du	289	Ru đời đã mất
	đi tới	272	Nỗi nhớ niềm đau	281	Phúc âm buồn	289	Ru đời đi nhé
264	Những buổi	272	Nỗi nhớ thật xa	281	Phượng buồn	290	Ru em
	chiều vàng	272	Nỗi nhớ trong	282	Phượng Hồng	290	Ru em từng ngón
264	Những con mắt		chiều mưa	282	Phượng này em đợi		xuân nồng
	trần gian	273	Nói sao em hiểu	282	Phút đầu tiên	290	Ru ta ngậm ngùi
264	Những đêm lạnh		(how can i tell her)	283	Qua cầu gió bay	291	Rừng cây trút lá
264	Những đôi hoa sim	273	Nụ Hồng Hờ Hững	283	Qua cơn mê	291	Rừng khuya
265	Những đóm mắt	273	Nụ hồng mong manh	283	Qua ngõ nhà anh	291	Rừng lá thấp
	hỏa châu	274	Nụ tâm xuân	284	Qua nhịp cầu tre	292	Rừng lá thay chưa
265	Những gì đem theo	274	Nửa đêm khấn hứa	284	Quán nửa khuya	292	Rừng Rừng Lệ
	về cõi chết	274	Nửa đêm ngoài phố	284	Quanh lửa hồng	292	Rừng thu
265	Những giọt mưa sầu	275	Nửa đời phóng đảng	284	Quê em	292	Rừng xưa đã khép
266	Những lời dối gian	275	Nửa hồn thương đau	285	Quê hương	293	Rước đèn tháng tám
266	Những ngày thơ	275	Nuối tiếc	285	Quê hương bốn mùa	293	Rước tình về với
	mộng	276	Oánh tù tì	285	Quê hương ta hôm		quê hương
266	Những ngày	276	Oh! my sweet love		nay mở hội	293	Sa mạc tình yêu
	yêu nhau	276	Ôi nước Việt buồn	286	Quê hương	294	Sài gòn niềm nhớ
267	Những người không	277	Ôi quê hương		thương quá		không tên
	biết quay lui	277	Ôi tổ quốc ta	286	Quê mẹ	294	Sao chưa thấy
267	Niềm đau chôn dấu		đã nghe	286	Quên đi tình yêu cũ		hồi âm
267	Niềm đau dài	277	Ơn em	286	Quên nhau quên	295	Sao đành xa em
268	Niệm khúc cuối	277	Ơn nghĩa sinh thành		chẳng đành	295	Sao đành xa nhau
268	Niềm nhớ	278	One more try	287	Quốc ca Việt Nam	295	Sao đổi ngôi
268	Niềm thương nhớ	278	Ông trăng	287	Quỳnh hoa	296	Sao không đến

	bên em	306	Tàn tro	315	Thú yêu thương	322	Tiếng dân Chàm
296	Sao mà quên được	306	Tan vỡ (1)	315	Thực phẩm	323	Tiếng dương cầm
296	Sao vẫn còn mưa rơi	307	Tan vỡ (2)		miền nam	323	Tiếng hát quay tơ
297	Sầu đông	307	Tango dĩ vãng	315	Thung lũng chim bay	323	Tiếng hò miền Nam
297	Sầu Khúc	307	Tango xanh	315	Thung lũng hồng	324	Tiếng hồn trong gió
297	Sầu lẻ bóng 2	307	Thà là quên nhau	315	Thuở ban đầu	324	Tiếng mưa đêm
298	Sầu lẻ bóng 3	307	Thà Làm Hạt	316	Thuở Hoàng-Lan	324	Tiếng mưa rơi
298	Say		Mưa Bay	316	Thương ai nhớ ai	325	Tiếng sáo thiên thai
298	Sơn nữ ca	308	Thà như giọt mưa	316	Thương đời hoa	325	Tiếng thời gian
299	Suối mơ	308	Thằng bé tát dầu	317	Thương một người	325	Tiếng yêu dĩ vãng
299	Suối tóc	308	Thằng cuội	317	Thương nhau	326	Tìm đâu
299	Tà áo cưới	309	Tháng mấy trời mưa		ngày mưa	326	Tìm một ánh sao
299	Tà áo tím	309	Tháng sáu trời mưa	317	Thương nhớ	326	Tìm nhau
300	Tà áo Văn Quân	309	Tháng tư đen		trong mưa	327	Tín hiệu trái tim
300	Tà áo xanh	309	Thanh niên	318	Thương quá	327	Tình
301	Ta là gió		quyết tiến		Việt Nam	327	Tình bạn
	muôn phương	310	Thành phố buồn	318	Thương về miền đất	328	Tình bơ vơ
301	Ta muốn cùng	310	Thao trường		lạnh	328	Tình buồn
	em say		hành khúc	318	Thương về mùa đông	328	Tình buồn đêm mưa
301	Ta như làn gió	310	Thề không phản bội		biên giới	329	Tình ca
302	Tạ ơn đời		quê hương	319	Thuyền tình trên	329	Tình ca du mục
302	Tà sẽ về Đông Hà	311	Thi đua diệt thù		sóng		(le temps des fleurs)
303	Tạ tình	311	Thì thăm mùa xuân	319	Thuyền và biển	329	Tình ca sĩ
303	Tạ từ	311	Thiên đường ái ân	319	Thuyền viễn xứ	330	Tình cha con
303	Ta yêu em lắm rồi	311	Thiên thai	319	Tiệc thương	330	Tình cho không
304	Tại vãng anh	312	Thoáng mây bay	320	Tiểu Bạ Lên Đường	330	Tình cờ
304	Tạm biệt anh yêu	312	Thôi	320	Tiểu bước sang	331	Tình có như không
304	Tạm Biệt Chim én	312	Thu ca		ngang	331	Tình cỏ xanh
304	Tâm sự đời tôi	313	Thu hát cho người	320	Tiểu em	331	Tình cuối chân mây
305	Tâm Sự Gửi Về Đâu	313	Thư người chiến binh	321	Tiền kiếp gọi tên	331	Tình cuồng điên
305	Tâm sự người lính	313	Thu nhớ em	321	Tiền quân	332	Tình đầu hạ
	trẻ	314	Thu quyến rũ	322	Tiếng chim đa đa	332	Tình đến rồi đi
306	Tan tác	314	Thư về em gái	322	Tiếng còi trong	332	Tình đẹp như mơ
306	Tan tác (tc)		thành đô		sương đêm	333	Tình đời

333	Tình đơn phương	342	Tình sử		histoire d'amour)	357	Trả Nợ Tình Xa
333	Tình em băng giá (run away)	342	Tình sử Romeo & Juliette	350	Tình yêu thủy thủ	357	Trai độc thân
333	Tình Em Tình Anh	342	Tình Thơ	350	Tình yêu trong đời (sealed with a kiss)	357	Trái tim không ngủ yên
333	Tình em trao anh	342	Tình thơ - puppy love	350	Tình yêu tuyệt vời (une belle histoire)	358	Trái tim lầm lỡ
334	Tình gió mưa	343	Tình thôi xót xa			358	Trái tim mùa đông
334	Tình hoài hương	343	Tình tôi với người	350	Tình yêu và huyền thoại	358	Trái tim ngục tù
334	Tình không phai nhòa	343	Tình trong mộng mơ			358	Trái tim tôi là bến
		343	Tình trông như đã	351	Tình yêu vừa chợt đến	359	Trăm nhớ ngàn thương
335	Tình khúc chiều mưa	344	Tình trong phút giây				
335	Tình khúc cho em	344	Tình trong thoáng giây (I left my heart in San Francisco)	351	Tơ sầu	359	Trăng mờ bên suối
335	Tình khúc một thuở			351	Tóc em chưa úa nắng hè	359	Trăng sơn cước
336	Tình khúc mùa xuân					360	Trăng tàn trên hè phố
336	Tình khúc tháng sáu	344	Tình vẫn đam mê (everytime we fall in love)	351	Tóc mây		
336	Tình khúc thứ nhất			352	Tôi chưa có mùa xuân	360	Trên bốn vùng chiến thuật
336	Tình kỷ nữ						
337	Tình là giấc mơ	345	Tình vào thu	352	Tôi cố bám lấy đất nước tôi	360	Trên đầu súng
337	Tình là sợi tơ	345	Tình vỗ cánh bay			361	Trên đỉnh mùa đông
337	Tình lâm lỗi	345	Tình xa	352	Tôi đi giữa hoàng hôn	361	Trên ngày tháng đã qua
338	Tình lỡ	346	Tình xa khuất				
338	Tình lỡ trăm năm	346	Tình xa khuất rồi	353	Tôi đưa em sang sông	361	Trên ngọn tình sầu
338	Tình mệnh mang	346	Tình xanh			362	Trên tháng ngày đã qua
338	Tình nghệ sĩ	347	Tình Xót Xa	353	Tôi muốn		
339	Tình nghĩa đôi ta	347	Tình xót xa vừa	354	Tôi Ngàn Năm Đợi	362	Tristess - sầu Chopin
339	Tình nhạt phai	347	Tình Xuân	354	Tôi ru em ngủ	362	Trở về bến mơ
339	Tình nhớ	348	Tình yêu	354	Tôi Trở Về Thành Phố	363	Trở về dĩ vãng
340	Tình như bóng mây	348	Tình yêu đến trong giã tử			363	Trời còn mưa mãi
340	Tình nồng			354	Tôi vẫn cô đơn	363	Trống cơm
340	Tình nồng cháy	348	Tình yêu mờ khuất (love is blue)	355	Tôi vẫn nhớ	364	Trong nắng trong gió
341	Tình nước			355	Tôi yêu	364	Trong niềm thất vọng
341	Tình phai	349	Tình yêu ơi! xót xa	355	Tokyo by night		
341	Tình qua cơn bão	349	Tình yêu tha thiết	356	Trả lại anh	364	Trông nỗi đau tình cờ
341	Tình quê hương	349	Tình yêu thiết tha (la vie c'est une	356	Trả lại em yêu	364	Trống vắng
342	Tình sâu			356	Trả lại tôi tuổi trẻ	365	Trưng Vương khung

	cửa mùa thu	378	Túp lều lý tưởng	387	Việt Nam minh châu		gặp lại em
365	Trước giờ tạm biệt	379	Tuyết muôn		trời đông	395	Xin một ngày mai
365	Trường ca Con	379	Tuyết rơi	388	Việt Nam quê hương		có nhau
	Đường Cái Quan	379	Tuyết tình		ngạo nghễ	396	Xin thời gian
368	Trường ca Mẹ	379	Tuyết trắng	388	Việt Nam Việt Nam		qua mau
	Việt Nam	380	Ước muốn làm cơn	388	Vinh biệt Sài-gòn	396	Xin tròn tuổi loạn
371	Trương chi		mưa chiều	388	Vinh cửu	396	Xuân ca
371	Trường cũ tình xưa	380	Ướt mi	389	Vinh danh người lính	397	Xuân này con
371	Trường làng tôi	380	Và con tim đã vui trở	389	Vòng tay người ấy		không về
372	Từ Độ Ánh		lại	389	Vũ nữ thân gầy	397	Xuân tha hương
	Trăng Tan	381	Và tôi cũng yêu em		(la cumparsita)	397	Xuân thì
372	Từ giọng hát em	381	Vẫn chờ em	390	Vùng lá me bay	398	Xuân và tuổi trẻ
372	Tu là cội phúc	381	Vẫn mãi yêu em.	390	Vũng lầy của	398	Yêu
373	Từ một giấc mơ	382	Vân thơ sầu rụng		chúng ta	398	Yêu em
373	Tự Nguyện	382	Văng bóng người yêu	390	Vùng ngoại ô	398	Yêu Em Âm Thầm
373	Tuổi 13		(après toi)	391	Vườn hoa	399	Yêu em bằng cả
374	Tuổi biết buồn	382	Vàng phai trước ngõ	391	Vượt đèo		trái tim
	(I have learned	383	Vâng trán suy tư	391	Vuốt mặt	399	Yêu em chiều thu
	sorrow)	383	Vâng Trăng Đêm Trôi	392	Xa cách	399	Yêu em dài lâu
374	Tuổi đá buồn	383	Vâng Trăng Khuyết	392	Xa em kỷ niệm	399	Yêu em trọn đời
374	Tuổi học trò	384	Vào Hạ	392	Xa em rồi (sans elle)	400	Yêu em vào cõi chết
375	Tuổi hồng	384	Vấy tay biệt ly	392	Xa nhau từ đây	400	Yêu một mình
375	Tuổi mộng mơ	384	Về đây em	393	Xa Rồi Mùa Đông	400	Yêu người và yêu đời
375	Tuổi ngọc	385	Về đây nghe em	393	Xa vắng	401	Yêu người yêu mãi
376	Tuổi trẻ chúng ta	385	Về dưới mái nhà	393	Xa vắng em	401	Yêu nhau đi
376	Tuổi Trẻ Lên Đường	385	Về thăm đất mẹ		(without you)		(besame mucho)
377	Tuổi xa người	386	Vết thù trên lưng	393	Xe đạp ơi	401	Yêu Nhau Ghét Nhau
377	Tưởng người chết đi		ngựa hoang	394	Xin chúa thầu	401	Yêu nhau mùa hè,
377	Tưởng như còn	386	Vết thương cuối cùng		lòng con		khóc nhau mùa đông
	người (te quiero	386	Vết thương sỏi đá	394	Xin còn gọi tên nhau		
	dijiste)	387	Vì tôi cần thấy em	394	Xin làm người tình		
377	Tưởng rằng đã quên		yêu đời		cô đơn		
378	Tương tư - love sick	387	Vì tôi là linh mục	395	Xin mặt trời ngủ yên		
378	Tương tư 4	387	Vì trong nghịch cảnh	395	Xin một lần cho tôi		

1954 cha bỏ quê, 1975 con bỏ nước

Phạm Duy, thị trấn giữa đàng, 1978

Một ngày năm bốn, cha bỏ quê xa
Chôn đã chôn nhau, cắt rốn bao nhiêu đời
Một ngày năm bốn, cha bỏ phương trời
Một miền Bắc tối tăm mưa phùn rơi
Một ngày năm bốn, cha bỏ Sơn Tây
Đất diu con thơ, vô sống nơi Biên Hòa
Dù là xa đó, vẫn là quê nhà
Và miền nắng soi vui gia đình ta!

Một ngày bảy lăm, con bỏ nước ra đi
Hai mươi năm là hai lần ta biệt xứ
Giờ cha lưu đầy ở ngay trên đất ta
Và giờ con lưu đầy ở đây trên xứ lạ!
Một ngày năm bốn, cha lủi quê hương
Lánh Bắc vô Nam, cha muốn xa bạo cường
Một ngày bảy lăm, đứng ở cuối đường
Loài quỳ dữ xưa con ra đại dương!

Một ngày năm bốn, xa mộ ông cha
Với lũy tre xanh, khóm chuối bên sau nhà
Một ngày năm bốn, cha phải chia lìa
Cùng mảnh đất, nóc gia cha làm ra
Một ngày năm bốn, ôi Thành Đô ơi!
Tiền bước cha đi, vẫn giữ tên muôn đời
Hà Nội yêu quý không thể ngăn người
Vì người đã ra đi theo Tự Do

Một ngày bảy lăm, con bỏ hết giang sơn
Hai mươi năm tình, yêu người yêu cuộc sống!
Giờ nơi nước mình niềm đau thay nỗi vui
Sài-gòn đã chết rồi, phải mang tên xác người
Một ngày dĩ vãng, ôi gần hay xa!
Đất nước hai phen chứng kiến bao chia lìa
Đời của cha con: hai lần vẫy chào
Chào từ già quê hương trong khổ đau
Đời hai lần ta bỏ quê bỏ nước
Phải nuôi ngày sau về ôm Tổ Quốc.

60 năm cuộc đời

Anh ơi có bao nhiêu ? 60 năm cuộc đời
20 năm đầu, sung sướng không bao lâu
20 năm sau, sầu vương cao vợi vợi
20 năm cuối là bao

Ơ là thế! đời sống không được bao
Ơ là bao! đời không lâu là thế
Ơ được bao năm sống mà yêu nhau

Anh ơi có bao nhiêu 60 năm cuộc đời
Khi xa anh rồi em biết yêu thương ai
Nên khi yêu nhau thì yêu cho trọn đời
Anh ơi ta sống được bao

999 đóa hồng

Đức Huy

Vắng em chiều nay, áng mây nhẹ theo gió bay
vương vấn đầu đây, điệu buồn nhung nhớ giăng đầy
Nắng đã nhạt phai, trên con đường nghiêng bóng dài
anh mãi yêu em trong kỷ niệm
Bóng trắng ngày xưa, với khung trời anh ước mơ
vẫn đứng bơ vơ, một mình đơn bóng mong chờ
Tuyết rơi mùa đông, tiễn em về trong giá băng
cho anh mãi đơn côi ... người tình ơi ...

Vườn hồng ngày xưa đã úa tàn,
con tim khổ đau đã héo mòn,
Chờ đợi tình yêu đã lỡ làng
chôn đi bao nhiêu những ước mong
Mãi sống với những kỷ niệm tuyệt vời
Mãi sống với ước mơ yêu em mà thôi ...

Có những chiều mưa, anh đi về trên lối xưa ...
Mưa ướt trên vai, lạc loài những tiếng nhạc buồn.
Có những chiều đông, khi tâm hồn anh giá băng.
Tên em khắc trên môi ... người tình ơi!

Vườn hồng ngày xưa đã úa tàn,
con tim khổ đau đã héo mòn
Chờ đợi tình yêu đã lỡ làng
Chôn đi bao nhiêu những ước mong
Mãi sống với những kỷ niệm tuyệt vời
Mãi sống với ước mơ yêu em mà thôi ...

Vắng em chiều nay, áng mây nhẹ theo gió bay
vương vấn đầu đây, điệu buồn nhung nhớ giăng đầy
Nắng đã nhạt phai, trên con đường nghiêng bóng dài
anh mãi yêu em trong kỷ niệm

Ai bảo em dại khờ

Tú Minh (ý thơ Hà Bình Trung)

Ai bảo em dại khờ
Em mỉm cười không nói
Em nhìn tia nắng mới
Chờ mưa lạnh bay buồn
Cho lá vàng rơi buồn

ĐK:

Ai bảo em nhớ anh
Nghe như lòng thổn thức
Như hư vô hoang lạnh
Bao nỗi sầu không tên
Bao ngày yêu khó quên

Ai bảo em ngông cuồng
Em mỉm cười xa vắng
Em nhìn vầng mây trắng
Đợi mưa chiều giăng tơ
Đợi anh về trong mơ

ĐK:

Ai bảo em nhớ anh
Nghe như lòng thổn thức
Bao nỗi sầu không tên
Bao ngày yêu khó quên

Ai bảo em yêu chàng
Em chỉ cười cay đắng
Em chờ mong chút nắng
Cho dòng lệ rơi êm
Cho nỗi buồn vơi thêm

Ai biểu anh làm thính

Ai biểu anh làm thính?
Em ngỡ anh vô tình
Ngày xưa đôi bên thật thân
Mẹ khuyên anh sang học chung

Anh viết thư thật hay
Anh viết văn rất tài
Đọc nghe rưng rưng trời mây
Ngẩn ngơ em quên học bài

Anh thẩu chuyện tình ngây
Anh biết thương hoa sầu
Lời yêu em, anh để đâu?
Mười trang, không ghi một câu

Em nghe tiếng khung trời
Lỡ rồi duyên một đời
Mộng xưa tan như thành khói
Vì người trót đã im hơi

Em giờ này, sống kiếp chột lòng
Anh giờ này, sống kiếp bẽnh bông
Hai cuộc đời như hai bầu trời
Lỡ cuộc tình, hối tiếc trọn đời

Ai biểu anh làm thính
Em ngỡ anh vô tình
Thành như cơn mơ mỏng manh
Ngày xuân trôi đi thật nhanh

Năm đó sau mùa thi
Bình lửa sôi biên thùy
Ngày anh xa cô bạn cũ
Thời gian ba năm còn gì?

đ.k.:

Cây lớn, cây trở bông
Em lớn, em theo chồng
Gặp chi hương trinh sâu úa
Chào nhau, xa nhau là sau?

Ba năm, kiếm cơn mộng
Khi người xa mịt mù
Lần đi như quên từ giã
Mà chờ bám víu hư không

Em giờ này, như mây chiều tàn
Anh giờ này, như mưa ngoài ngàn
Hai cuộc đời, không chung bầu trời
Hồi tình nào, trót lỡ từ đầu ...

Ai buồn hơn ai?

Hoàng Thi Thơ

Thưở ấy quen nhau trên đường thanh vắng,
Trong nắng Thu sang, hay mùa trăng sáng
Chưa tròn duyên thắm nhưng đường chia đôi,
Nhưng tình xa xôi ...

Cầm lấy tay nhau em buồn khẻ nói:
"Rồi lúc chia tay, đôi người đôi ngã,
Đôi người đôi ngã,
Ai buồn hơn ai? Ai buồn hơn ai?"

Trời làm chia ly những khi còn chung vui,
Mùa đông đã tới giữa khi Thu chưa đi
Trời cho nước mắt khóc khi cùng chia ly
Những khi gặp gỡ ấy khi phân kỳ....

Rồi lúc xa nhau tâm hồn xao xuyến,
Anh nói với em, khi lòng heo hút
"Đôi người đôi ngã, ta buồn như nhau,
Ta buồn như nhau...."

Ai cho tôi tình yêu

Ai cho tôi tình yêu
Của ngày thơ ngày mộng
Tôi xin dâng vòng tay mở rộng
Và đón người đi vào tim tôi
Bằng nụ hôn trinh nữ

Nhưng biết chỉ là mơ
Nên lòng nức nở, thương còn yêu,
yêu thì chưa hết
Nên gọi tên tình chưa đổ bến,
biết nẻo đâu mà tìm?

Nằm nghe cô đơn,
thoảng bước trong hồn
Giá buốt về tìm,
sao rơi cuối đêm
Nhạc vắng mang nhiều cay đắng,
ru hồn đi hoang

Ai cho tôi tình yêu,
để làm duyên một người
Tôi xin dâng tình tôi trọn đời
Người ơi người, xin đừng e ấp,
chớ lặng im ghen ngào ....

Ai lên xứ hoa Đào

Hoàng Nguyên

Ai lên xứ hoa Đào đừng chân bên hồ nghe chiều rơi
Nghe hơi gió len vào hồn người chiều xuân mây êm trôi
Thông reo bên suối vắng lời diu dặt như tiếng tơ
Xuân đi trong mắt biếc lòng dạt dào nên ý thơ
Nghe tâm tư mơ ước mộng đào nguyên
Đẹp như chuyện ngày xưa ...

Ai lên xứ hoa Đào đừng quên bước lần theo đường hoa
Hoa vầy đến muôn người ngại ngần rồi hoa theo chân ai
Đường trần nhìn hoa bướm rồi lòng trần mơ bướm hoa
Lãng lãng trong sương khói rồi bằng hoàng theo khói
sương
Lạc dần vào quên lãng rồi đường hoa lặng bước trong
lãng quên

Ôi , màu hoa Đào, màu hoa Đào, chiều xuân nào
Ôi , màu hoa Đào, như môi hồng người mình yêu
Ôi , màu hoa Đào, đã bao lần
Vì màu hoa mà lữ khách lãng hồn thơ
Đừng chân lãng du

Ai lên xứ Hoa Đào , đừng quên mang về một cành hoa
Cho (em) tôi bớt mơ màng chiều chiều, nhìn mây trôi xa
xa
Người về từ hôm nao mà lòng còn thương vẫn thương
Bao nhiêu năm tháng cũ mà hồn nào tôi vẫn vương
Giờ này nhìn sương khói mà thầm mơ
Màu hoa trên má ai ...

... Giờ này nhìn sương khói mà thầm mơ ...
.... Màu hoa trên má ai ...

Ai nói với em

Minh Kỳ - Huy Cường

Ai nói với em nếu anh là lính
Không biết nói yêu mỗi khi gần em
Ai nói với em tình mình đang dở
vì đời lính nhiều gian khổ
yêu chỉ cho lòng mong chờ

Ai nói với em lính không sầu nhớ
Không có trái tim đắm say mộng mơ
Ai nói với em tình người lính trẻ
nồng nàn nhưng nhiều đau bề
không như cung đàn lời thơ

Ba lô thay người tình yêu dấu
Đêm đêm riêng mình nằm gối đầu
Anh thấy nhớ em, anh thấy mến em
Ước mơ anh là trời cao rót
trắng nhuộm màu làn tóc thương yêu
Khi lính đã yêu bướm ghen tình thăm
Muôn kiếp vẫn yêu nói chi ngàn năm
Khi lính đã yêu rừng tàn núi lở,
Tình còn vững bền muôn thuở
Bao la như lòng đại dương.....

Ai nói yêu em đêm nay

Y Vân

Ai nói yêu em đêm nay
Ai nói yêu em đêm mai
Ai sẽ yêu em sau này
Son phấn nào giết thơ ngây
Ánh đèn nào mầu đơn côi
Lệ sao nhiều hơn mưa lũ

Ai diu bước em đêm nay
Ai diu bước em đêm mai
Ai diu bước em tương lai
Nhịp chân nào đưa rã rời
ôi, tiếng kèn ghen như tiếng khóc
Thương cho người một kiếp vô duyên

Rồi từng đêm từng đêm
Qua biết bao tay người
Một lần son nhạt môi
Cay đắng thêm trong đời
Tàn một cơn mê
Bể bàng một mình ai
Nghe như trong lòng giông tố đang cuốn sâu

Ai nói yêu em đêm nay
Ai nói yêu em đêm mai
Ai sẽ yêu em sau này
Khi bóng chiều thẩn thờ rơi
Vũ trường chợt bùng men say
Ai nói yêu em đêm nay

Đời chẳng mong chờ ai
Sắp đến trong tay người
Đời chẳng mong chờ ai
Sắp đến trong tơ chùng
Tàn một cơn say
Qua một bàn cờ vui
Tương lai tan thành sương kín trong đêm khuya

Ai nói yêu em đêm nay
Ai nói yêu em đêm mai
Ai sẽ yêu em sau này
Khi xế chiều phấn son phai
Rã rời cuộc đời buông say
Ai nói yêu em đêm nay ?

Ai trở về xứ Việt

Phan Văn Hưng

Ai trở về xứ Việt
Nhắn giùm ta, người ấy ở trong tù
Nghe đâu đây vang giọng hồn rên xiết
Dài lắm không? đặng đặng mấy mùa thu

Ai trở về xứ Việt
Thăm giùm ta, người ấy ở trong tù
Cho ta gởi một mảnh trời xanh biếc
Thay giùm ai, màu trời âm u.

ĐK:
Các bạn ta ơi, bao giờ được thả
Đến bao giờ ăn được bát cơm tươi
Được lắng nghe, tiếng chim cười
Đến bao giờ ... đến bao giờ ... đến bao giờ?

Các bạn ta ơi, bao giờ được thả
Đến bao giờ ăn được bát cơm tươi
Được lắng nghe, tiếng chim cười
Đến bao giờ ... đến bao giờ ... đến bao giờ?

Người bạn tù ơi, ta không quên đâu!
Nhớ hôm xưa, nhìn đôi tay cùm xích!
Hàng song thưa, chia cách vạn tình Ngâu!
Ai tra tấn? Nghe lòng đau kim chích!

(1) Ai trở về xứ Việt
Cho ta gởi về, theo một ít Tự Do
Tự Do, Tự Do và nhiều lắm
Đến cửa ngục tù
Chia bớt chút buồn lo

(2) Ai trở về xứ Việt
Nhắn giùm ta người ấy ở trong tù
Ta sẽ về đón ở cửa âm u
Đời sẽ đẹp mùa Xuân hồng biết mấy
Dù ngoài kia, mây có trĩu mùa Thu.

Ai về sông Thương

Ai có về bên bến sông Thương
Nhắn người duyên dáng tôi thương
Bao ngày ôm mỗi tơ vương
Tháng với ngày mơ nhuộm đau thương
Tâm hồn mơ bóng em luôn
Mong vài lời em ngập thương

Thu nay về vương ánh thê lương
Vắng người duyên dáng tôi thương
Mỗi tình tôi vẫn cô đơn.
Xa muôn trùng lưu luyến nhớ em
Mơ hoài hình bóng không quên
Vương tình mộng xây dịu êm

Bao ngày qua,
Thu lại về mang sầu tới
Nàng xây tình mới hồn ta tới bởi
Nhìn hoa cười đón mừng vui duyên nàng
Tình thơ ngày từ đây nát tan.

Hoa ơi,
Thôi ngưng cười đùa lả lơi
Cùng tôi buồn đắm đuối vui chi tình
Đầy bao ngày thấm dầy xéo tâm hồn này
Lệ sầu hoen ý thu

Ai có về bên bến sông Thương
Nhắn người duyên dáng tôi thương
Sao đành nỡ dứt tơ vương
Ôi duyên hờ từ nay bơ vơ
Dây tình tôi nắn cung tơ
Dứt lòng sầu trách người mơ

Anh cần có em

Như là cuộc sống mong đợi thương yêu.
Tình nhân hỏi anh cần có em để yêu suốt đời.
Như là cuộc sống anh cần bên em.
Tìm em mãi, anh tìm đến em để yêu suốt đời.

Nàng là hơi ấm cho đêm hy vọng.
Là cơn sống ru tâm hồn say sưa.
Tình thấp sáng con tim điệu dàng
Người tình ơi.

Như là cuộc sống mong đợi thương yêu.
Tình nhân hỏi anh cần có em để yêu suốt đời.

Nàng thật duyên dáng như mây trên ngàn.
Vòng tay âu yếm có anh chờ mong.
Cùng anh hãy hát lên câu chuyện tình yêu.

Như là cuộc sống mong đợi thương yêu.
Tình nhân hỏi anh cần có em để yêu suốt đời.

SOLO:
Chiều nay em đến nhớ cô nhân tình.
Mình chung bước đến bao mùa Xuân
Kề đôi bóng có hai ta cùng dệt mơ.

Như là cuộc sống mong đợi thương yêu.
Tình nhân hỏi anh cần có em để yêu suốt đời.

Nàng là hơi ấm cho đêm hy vọng.
Là cơn sống ru tâm hồn say sưa.
Tình thấp sáng con tim điệu dàng
Người tình ơi.

Như là cuộc sống mong đợi thương yêu.
Tình nhân hỏi anh cần có em để yêu suốt đời.
Như là cuộc sống anh cần bên em.
Tìm em mãi, anh tìm đến em để yêu suốt đời.

Anh chỉ yêu em

Kỳ Phát

Bao năm yêu thương nay hết rồi
Xa em yêu lòng anh nào nùng
Bao ưu tư anh thương (yêu) nhớ nhiều
Em ra đi anh mang theo nỗi buồn ..

Khi em đi mùa Thu rồi gió nhẹ
Mưa bay bay rơi trên tóc mềm
Anh xa em trời giăng mắt buồn
Em yêu ơi ..anh luôn thương nhớ em..

Hỡi em! Dĩ vãng nay còn gì đâu
Ước muốn yêu thương thần tiên
Thấp thoáng bay theo làn mưa..

Hỡi em! Ước muốn xưa nay còn đâu?
Biến mất bay theo làn mây
Còn gì đâu ..em đã ra đi..

oOo

I'd Love You To Want Me

When I saw U standing there
I 'bout fell out of my chair,
And when U moved your mouth to speak,
I felt the blood go to my feet.

Now it (look) time for me to know
What you tried so to show
Something in my soul just cries
I feel the want in your blue eyes ..

Baby! I'd love U to want me,
The way that I want you,
The way that it should be ..

Baby! You'd love me to want U
The way that I want you,
If you only let it be ..

You told yourself years ago,
You'd never let your feelings show ..
The obligation that you made,
For the tittle that they gave ..

Baby! I'd love ...

..

Anh cứ hẹn

Thơ: Hồ Dzếnh, Nhạc: Anh Bằng

Anh cứ hẹn nhưng anh đừng đến nhé
Để một mình em dạo phố lang thang
Quán vắng quanh đây nụ hôn quá nồng nàn
Em bước vội để che hồn trống vắng

Anh cứ hẹn nhưng anh đừng đến nhé
Để chuyện tình em đợi đến si mê
Những lúc xa nhau là tiếng sóng gần kề
Không đổi hờn xót xa làm ướt mi

Tình yêu chỉ đẹp phút hẹn thề
Tình yêu sẽ buồn khi bước vào vòng đam mê
Tình như trái mộng chín rung rinh trên đầu cành
Tình như nắng lụa hoa mộng mơ
Anh cứ hẹn nhưng anh đừng đến nhé
Tình chỉ đẹp khi còn dở dang thôi
Như cánh thư yêu đừng nên kết vội vàng
Như cánh bướm đừng nên dừng bên đố

Anh cứ hẹn nhưng anh đừng đến nhé
Cuộc đời buồn khi tình đã lên ngôi
Có biết bao nhiêu tình say đắm tuyệt vời
Đều dở dang như tình mình thể thôi

Anh đã 33 tuổi

Lời: Lê toàn

Giọt nước mưa kia còn rơi rớt nhanh
Niềm nhớ thương trở về đây với anh
Tiếng nói ân tình, mùa Thu lá rơi
Ngoài sân cây buồn, áng mây xa vời.

Em trong ngây ngô như trẻ thơ
Tìm đến dĩ vãng trong mộng mơ
Đón những chiếc lá Thu còn đây
Em như sương mai tung mình bay

Còn anh chơi vơi, không ngày mai
Tìm mãi bóng dáng duyên tình phai
Tình cũ thấp thoáng theo mộng mơ
Chờ mãi vẫn thấy em còn thơ

Anh đã 33 rồi, mà mãi nhớ ngày ấu thơ xa vời
Năm tháng sao trôi pha, tình yêu ấy là giấc mộng mơ hồ.

Anh đã 33 rồi, chiếc lá úa rời nhánh cây phai tàn
Anh sẽ ra đi, dù còn yêu em, để nắng sưởi ấm em.

Anh đã hay trước (et pourtant)

Anh đã hay trước sẽ có một sáng đẹp trời
Sẽ có một sáng, một sáng không như bao ngày
Ta không còn nồng ân ái, môi nhạt môi. Ôi! Hững hờ.
Dấu xa nhau, dấu xa nhau.

Anh sẽ không tiếc,
không tiếc năm tháng hoa gấm ngày nào
Anh sẽ đi mãi không biết khi nào quay về
Bước đi rồi là đi mãi xa mù khơi
Xa muôn trùng, xa tiếng nói, xa tay mềm
Xa hơi ấm, hỡi em yêu.

Anh vẫn biết, vẫn biết đời anh chỉ yêu mình em
Anh vẫn biết, vẫn biết ngoài em chẳng yêu một ai.
Anh vẫn biết, vẫn biết đời anh chỉ yêu mình em

Anh vẫn biết cho dầu chua xót
khi dứt đi những ân ái ngày nào
Anh sẽ cầm nín ngăn khóe mắt hoen lệ trào.
Cho tâm hồn tựa cơn nước xuôi bình yên
Trôi êm đềm dấu xa nhau, dấu xa nhau.

Anh sẽ lê gót đi mãi, đi mãi xa tít mịt mờ
Anh sẽ quên hết, quên hết trái tim em lạnh lùng
Với hai bàn tay anh sẽ xây tình yêu, xây ân tình
Cho năm tháng trái tim nồng nàn ân ái, hỡi em yêu.

(CHORUS) fade out ĐK

Anh đến thăm em đêm 30

Vũ Thành An

Anh đến thăm em đêm 30
còn đêm nào vui bằng đêm 30
anh nói với người phu quét đường
xin chiếc lá vàng làm bằng chứng yêu em

Tay em lạnh để cho tình mình ấm
môi em mềm cho giấc ngủ anh thơm
sao Giao Thừa xanh trong đôi mắt mòn
trời sắp Tết hay lòng mình đang Tết

Tháng ngày đã trôi qua
tình đã phai pha
người khuất xa
chỉ còn chút hương xưa
rồi cũng phong ba
rụng cùng mùa

Dòng sông đêm
hồn đen sâu thao thức
ngàn vì sao mọc
hay lệ khóc nhau
đá buồn chết theo sau
ngày vực sâu
rớt hoài xuống hư không
cuộc tình đau..

Anh là tất cả (you mean every things to me) Anh mắt ấy

Chiều nay trên phố vắng nghe cành thu lá rơi
Trời thu như muốn khóc thương tình yêu lẻ loi.
Nhòa trong nước mắt nghe bờ môi đắng cay
Sao anh quá mau quên. người yêu ơi!

Chiều nay trên phố vắng chân buồn trên lá khô
Tình em đang úa trong mong chờ.
Chiều không có anh ôm đôi bờ vai.
Mưa rơi hắt hiu trên hàng mi gầy..

Tình ta đang héo hắt như rừng thu lá rơi
Bàn chân ngoan bước mãi trên đường hoang lẻ loi.
Người yêu xa vắng quá cho ngày xanh đắng cay
Sao anh nỡ quên mau. Người yêu ơi!

Tình yêu như chút nắng trong chiều thu lất lây
Hồn em đang úa theo thu này
Làm sao có anh bên em từng giây
Cho mưa gió vui trên bờ vai gầy..

Đàn em thổi tung tăng bên mẹ
Cười vang vang trông sao vui ghê
Cành hoa mai đông đưa khoe rằng mùa xuân đã về
Nhìn sang bên kia sân em nghe
Đàn ai vang du dương say mê
Lời ca ai êm êm khi không thẹn vui ghê

ĐK:
Ánh mắt ấy ngấm em thẹn quá
Sáng lóng lánh thoáng sau vòm lá
Một ánh mắt đắm đuối bao điều thiết tha
Thoáng rồi rồi nép sau vòm lá
Tránh ánh mắt ngấm em thẹn quá
Mà đôi mắt vẫn cứ theo hoài như là ....

Lời yêu thương em không nghe đâu
Dù con tim em đang bay cao
Đàn ai kia ngân nga bao lời tình duyên buổi đầu
Đàn vang câu tương tư tương tư
Làm con tim em nghe sao như
Mùa xuân này bao ngày thơ không còn như xưa.

ĐK:
Ánh mắt ấy ngấm em thẹn quá
Sáng lóng lánh thoáng sau vòm lá
Một ánh mắt đắm đuối bao điều thiết tha
Thoáng rồi rồi nép sau vòm lá
Tránh ánh mắt ngấm em thẹn quá
Mà đôi mắt vẫn cứ theo hoài như là ....

Muốn nói câu gì đây ?
Tiếng hát hay lời ca ...
Nói với em điều chi ?
Ấp úng sau bờ mi ... (2 times)

Anh ở đây

Thục Vũ

Nhạc sĩ Thục Vũ (trung tá Vũ Văn Sâm, TCCTCT) bị bắt tù cải tạo tại trại K4, Hoàng Liên Sơn, nơi cộng sản thù hận ệnh danh là "Hoàng Liên Sơn: mồ chôn quân Ngụy". Cùng chung một số phận nghiệt ngã như bao người đã chết, ông chết trong tù năm 77 vì khổ sai thiếu dinh dưỡng. Một bài thơ và một bài nhạc cuối cùng của ông đã được các anh em bạn tù truyền khẩu:

Thơ :

Em ở Sài Gòn, anh ở đây
Đồi cao cát trắng kẽm gai đây
Ngẩn ngơ đắm chuyển tàu xuôi ngược
Để nhớ thương về heo hút mây

Anh vẫn từng đêm thương nhớ con!
Thương em tình nghĩa vẫn vuông tròn
Thương mình thao thức từng đêm trắng
Thương bạn anh trong cảnh sống còn

Nhạc:

Anh ở đây, bạn bè anh cũng ở đây
áo rách xác xơ thân gầy
Cùng chung kiếp sống đọa đầy
Anh ở đây, ngày ngày cơm không đầy chén
Chiều chiều ra trông đàn én
Gọi đàn thấp thoáng bay qua

Toa liền toa, tàu đi trong ánh hoàng hôn
Tiếp nối những dư âm buồn
Tàn canh thao thức canh trường
Trắng ngậm sương, bóng mờ không soi nẻo tối
Đường đời sao rơi lạc lối
Cho lòng giăng mắc đôi nơi

đ.k.:

Chiều Suối Máu xót xa buồn nhớ con
Tình yêu em vẫn đọng đây khóe mắt
Chiều Long Giao đồi cao heo hút gió
Bóng phai mờ hện hò vương chân mây

Anh ở đây, vẫn giếng nước trong bên cầu
Tím trắng, trắng vương dây gầu

Anh ở đây, sớm chiều bên trong rào sắt
Ngày ngày ưu tư chồng chất
Giữa lòng núi cũ sông xưa

Anh ở đây? Sao anh vẫn ở đây?

--

Trích "Những Bước Chân Từ", BS Chánh Trung

Anh ơi! đừng đến nữa

Anh ơi, đừng đến nữa anh ơi
Anh ơi đừng đến nữa anh ơi
Thương nhau, thương mãi, thương cho vừa
Yêu nhau, yêu mãi đến khi nào

Thương mỗi tình nghèo đẹp mấy câu
Thương kiếp tơ tằm được bao lâu
Thương lá thư xanh sớm phai màu
Thương mái tóc huyền nay còn đâu

Thôi nhé đừng lưu luyến cho tình thêm úa
Thôi đừng nhắc chi cho lòng thêm ưu sầu
Đường về nhà em nở đầy hoa
Tâm tình từ đây cách biệt xa
Lối đi mơ gió lộng, bước chân tìm bến mộng
Giang hồ một kiếp tìm thấy đâu

Anh ơi, đừng đến nữa anh ơi
Anh ơi, đừng đến nữa anh ơi
Xa nhau, nhưng có đâu xa lòng
Bên nhau khi xót xa mơ mộng
Đã chẳng thề cùng chung hướng đi
Đôi nẻo tâm tình chia hai lối
Thôi nhé anh ơi đã xa rồi
Xin nhớ thương vào mộng mà thôi .....

Ánh trăng tàn

Buồn như tóc em hôm nào, ướt đẫm mưa đêm
Sầu như gót em bước nhẹ qua thềm
Buồn dâng mắt em trong chiều lộng gió mưa lên
Chiều nghe biển xa gọi nhớ mệnh mang
Chùng như phố xưa một thoáng sương khuya
Lòng nghe hiu hắt chất ngất tiếng đàn

Còn đâu nữa em những ngày âu yếm bên nhau
Còn đâu nữa em một thuở ban đầu
Về theo ánh trăng chiều nhạt nắng phai màu
Về theo hải âu lịm chết đêm sâu
Ngàn hoa ngát hương, ngàn sông xô xao
Tình như bão tố cuốn mất đời nhau

Thôi mình đã lỡ mất nhau,
Đã mất đi hy vọng ban đầu
Sao em đành quay bước
Lòng anh đắng cay
như từng cơn nước dâng lên
Lòng anh đón đau hàng lá me sầu
Về ngang ngõ khuya ôi còn đâu dấu chân em
Đời anh xót xa nhìn ánh trăng tàn
Nhìn con sóng cao ngày tháng qua mau
Tình em đã lỡ giết mất đời nhau

Anh ước mong (j'ai envie)

Anh ước mong, được sống vui bên em.
Anh ước mong, được có em luôn bên anh.
Luôn với anh được có em luôn bên anh.
Ta bên nhau trong mai sau, trong mai sau.
Anh ước mong, được hát lên khi em ca
Anh ước mong, được khóc khi em âu sầu
Anh ước mong, cười lớn khi em vui,
khi em vui, khi em vui.

Đọc lá thư em miên man,
anh trông thấy quá rõ niềm tuyệt vọng
Vì gót chân em hôm nay
không đi đến chỗ hẹn hò buổi chiều.
Tìm anh chất ngất nỗi nhớ
Mong em với những đắm đuối
má gót chân em không quay về
Đường cũ hôm nào.

Anh ước mong, được nói lên câu yêu thương
Anh ước mong, được nói lên câu đam mê.
Anh ước mong, gần gũi bên em luôn luôn
Anh ước mong, được sống vui bên em
Anh ước mong, được có em, vui bên em.
Anh ước mong, được có em, vui bên anh.

Anh vẫn biết

Nguyễn Trung Can

Anh vẫn biết anh đã từng yêu em.
Anh vẫn tiếc bao chuỗi ngày bên nhau
Anh vẫn sống trong cõi hồn thương đau,
Khi trở giấc nghe gió về khuya đêm.

Anh vẫn biết giông tố làm xa nhau
Anh vẫn biết dao bén đời cay sâu
Anh vẫn nhớ thương mảnh tình hư hao
Mà anh là tên vô loại,
Còn em thánh thiện tuyệt vời

Vì thế chúng mình xa nhau,
Vì thế chúng mình xa nhau
Để đêm về còn nghe tiếng thở dài
Mòn mỗi đếm từng canh thâu,
Bừng sáng cõi lòng nao nao,
Hạnh phúc thuở nào trôi mau,
Bước trên đời nghe quá lẻ loi

Anh vẫn biết anh mãi còn yêu em.
Anh vẫn nhớ tiếng nói nào ru êm.
Trong giấc ngủ trưa những ngày nên thơ,
Anh đắm đuối môi ngát tình như mơ

Anh vẫn biết anh mãi còn yêu em.
Anh vẫn sống mong lúc tàn qua đêm.
Anh vẫn ước mơ đến ngày xa xôi,
Dù cho ngàn năm mong đợi
Tình yêu hóa thành bụi mờ.

Hạnh phúc lẫn cùng thương đau,
Ngọt ảm lặng vào cay sâu
Gặp gỡ để rồi xa nhau,
Những vui buồn dệt nên khúc tình ca
Dù biết mãi là chia xa,
Dù biết sẽ tàn như hoa,
Dù biết sẽ thành hư vô
Vẫn nghe tình dâng cao ngút ngàn.

Anh vẫn cần em

Ngọc Trọng

Hôm nào em đến khu phố trên cao
Đường trơn ướt, bờ biển vắng âm thầm
Nghe lòng hoang vắng, buổi chiều phố xá tiêu điều
Nhớ mệnh mang ngày tình đến huy hoàng

Ta còn ngồi đây giữa chốn hoang vu
Ly cà phê đắng từng giọt xuống êm đêm
Men tình chất ngất, dòng buồn xót xa đầy vơi
Đáng xuân xưa giờ chỉ biết mong chờ

Anh vẫn cần em bên đời sóng vỗ mệnh mang
Cho bớt cô đơn đêm về phố vắng thê lương
Liên khúc yêu đương hôm nào ngồi hát bên nhau
Kỷ niệm đêm cuối chia tay, em về bên ấy ...

Dù mai xa cách, chỉ biết yêu em
Một lần ân ái, ngàn đời nhớ nhau hoài
Em về bên ấy từng chiều có nghe ê chề
Tiếc nhau chỉ mảnh đời lúc xuân thì.

Anh vẫn mơ một ngày về

Nguyệt Ánh

Anh vẫn mơ một ngày nào quê dấu yêu
không còn cộng thù
Trên con đường mòn, sau cơn mưa chiều,
anh ôm đàn diu em đi dưới trăng.

Ta đứng yên nghe rừng thì thầm.
Ta ngược trông sao trời thật gần.
Anh ôm cây đàn.
Anh buông tơ trăm.
Em ca bài mừng quê hương thanh bình.

đ.k.

Rồi bình minh tới anh đưa em về làng.
Này bà con đón kìa anh em chào mừng.
Thôn quê từng bừng,
Muôn chim reo hò hát mừng người
vừa về sau chiến chinh.

Rồi hoàng hôn xuống ta say men rượu nồng.
Họ hàng trong xóm thay nhau nhen lửa hồng.
Sương giăng mịn màng,
đêm sâu chập chùng xóa ngục tù xiềng gông bao năm.

Anh vẫn mơ 1 ngày nào anh với em chung tình bạc đầu.
Trên quê hương nghèo Trong khu rừng già.
Trước mái nhà cờ vàng bay phất phơ.

Bên mái hiên ta ngồi chuyện trò.
Khoai nướng thơm hương tình ruộng đồng.
Con thơ ngoan hiền e a đánh vần "về en nờ"
là Việt Nam kiêu hùng.

đ.k.

Rồi ngày con lớn con ca vang tình người.
Hòa bình no ấm con ca vang tình đời.
Thay cho cha già.
Suốt cuộc đời hòa lời ca đấu tranh.

Rồi ngày con lớn con đi xây cuộc đời.
Màu cờ tổ quốc con tô thêm rạng ngời.
Quê hương thanh bình.
Muôn dân yên lành sống cuộc đời tự do muôn năm.

Anh về với em

Trần Thiện Thanh

Anh về với em,
như chim liền cánh như cây liền cành
Như đò với sóng,
như nước xuôi giòng vào lòng biển xanh

Em ơi trăng còn sáng nên tình yêu vẫn còn mang,
Em ơi sương còn xuống nên tim côی mong sưởi ấm
Ta xa nhau lâu rồi,
ta mong nhau lâu rồi, gần nhau đêm nay thôi...

Anh về với em,
mai ta lại cách xa nhau muôn trùng
Bao ngày nhớ nhung,
vời hết tâm sự vừa cạn một đêm

Sao em anh lại khóc khi anh ra đi vì em?
Hay chẳng ân tình lớn hơn không gian đôi mình cách?
Mai nay anh đi rồi,
mai nay anh đi rồi,
mai nay anh lại đi...

Không trách em yếu mềm khi con tim đơn côi
Không muốn em đổi lòng khi mang mang buồn tủi
Anh muốn em hiểu rằng đời chiến sĩ phong sương,
Nên một lần về thăm bằng vạ ngày gần nhau

Em biết không những chiều, khi sương thu giăng giăng,
Anh nhớ xưa chúng mình hay đi trên đường vắng,
Anh nhớ xưa một lần lặng ngắm ánh mây trôi
Làm người yêu lính chiến mấy ai gần nhau ....

Bây giờ cách xa,
đôi đũa đôi miến nhạt nhòa chiều mưa
Xin cho ân tình sẽ bao la như sương đầu núi,
Xin cho ân tình sẽ không mau tan như bọt nước

Anh đi anh lại về,
em ơi tơ duyên đầu xin trăm năm bền lâu...
Anh đi anh lại về,
em ơi tơ duyên đầu xin trăm năm bền lâu...

Ảo ảnh

Y Vân

Yêu cho biết sao đêm dài
Cho quen với nồng cay
Yêu cho thấy bao lâu dài
Chỉ còn vài trang giấy

Giòng mực xanh còn đầy
Hứa cho nhiều dù bao lời nói
Đã phai tàn thành mây thành khói
Cũng xem như không mà thôi

Những ân tình em đọng bằng nước mắt
Khóc cho đầy hai chữ tình yêu
Phấn hương nồng em xem tựa tấm áo
Đã thay màu ân ái từ lâu...

Xưa đêm vắng đưa nhau về
Nay đơn bóng đường khuya
Khi vui thấy trăng không mờ
Lòng buồn nên trăng ủa

Kìa phần hoa còn đó
Những con đường buồn vui lộng gió
Những ân tình chìm trong lòng phố
Cũng theo hư không mà đi

Những neo thuyền yêu đương thường dễ đứt
Khiến bao chiều trên bến tịch liêu
Vắng con tàu sân ga thường héo hắt
Thiếu em lòng anh thấy quạnh hiu...

Áo anh sút chỉ đường tà

Thơ: Hữu Loan - Nhạc: Phạm Duy

Nàng có ba người anh đi bộ đội lâu rồi
Nàng có đôi người em có em chưa biết nói
Tóc nàng hãy còn xanh, tóc nàng hãy còn xanh...
Tôi là người chiến binh xa gia đình đi kháng chiến
Tôi yêu nàng như yêu người em gái tôi yêu
Người con gái tôi yêu, người em gái tôi yêu.

Ngày hợp hôn tôi mặc đồ hành quân
Bùn đồng quê bắt đôi giày chến sĩ
Tôi mới từ xa nơi đơn vị về
Tôi mới từ xa nơi đơn vị về
Nàng cười vui bên anh chồng kỳ khôi
Thời loạn ly có ai cần áo cưới
Cưới vừa xong là tôi đi.
Cưới vừa xong là tôi đi.

Từ chốn xa xôi nhớ về ái ngại
Lấy chồng chiến binh mấy người trở lại
Mà nhớ khi mình không về
Thì thương người vợ, bé bỏng chiều quê.
Nhưng không chết người trai chiến sĩ
Mà chết người gái nhỏ miền xuôi
Nhưng không chết người trai chiến sĩ
Mà chết người gái nhỏ miền xuôi
Nhưng không chết người trai chiến sĩ
Mà chết người gái nhỏ miền xuôi
Hỡi ôi ! Hỡi ôi !

Tôi về không gặp nàng
Má ngời bên mộ vàng
Chiếc bình hoa ngày cưới
Đã thành chiếc bình hương
Nhớ xưa em hiền hoà
Áo anh em viền tà
Nhớ người yêu màu tím
Nhớ người yêu màu sim.
Giờ phút là đời
Chẳng được nói một lời
Chẳng được ngó mặt người...

Nàng có ba người anh đi bộ đội lâu rồi
Nàng có đôi người em, những em thơ sẽ lớn
Tóc nàng hãy còn xanh, tóc nàng hãy còn xanh
Ôi một chiều mưa rừng trên chiến trường Đông Bắc
Ba người anh được tin người em gái thương đau
Và tin dữ đi mau, rồi tin cưới đi sau.

Chiều hành quân qua những đồi sim
Những đồi sim, những đồi sim, đồi tím hoa sim
Tím cả chiều hoang biên biệt
Rồi mùa Thu trên những dòng sông
Những dòng sông, những dòng sông làn gió Thu sang
Gió rờn rợn trên mộ vàng
Chiều hành quân qua những đồi sim
Những đoàn quân, những đoàn quân và tiếng quân ca
Có lời nào ru ời ời :
À ơi ! À ơi ! Áo anh sút chỉ đường tà
Vợ anh chết sớm, mẹ già chưa khâu
Những đồi sim, những đồi sim, đồi tím hoa sim
Đồi tím hoa sim, đồi tím hoa sim
Đồi tím hoa sim, đồi tím hoa sim
Đồi tím hoa sim...

Áo em chưa mặc một lần

Tôi với nàng, hai đứa nguyên yêu nhau
Tha thiết từ đây cho đến ngày bạc đầu
Để sau hết tôi trao nàng nhẫn cưới,
Em cũng tặng tôi khăn hồng thêu cành hoa mai.

Tôi vốn nghèo, em cũng chẳng cao sang,
Tay trắng cùng nhau hai đứa dệt mộng vàng
Ngày hôn lễ, em không đòi châu báu
Chỉ ước một đôi áo thêu để nhớ chuyện đời

Ngờ đâu, giấy đứt lìa đàn,
Nụ hoa chưa thắm vội tàn,
Chưa thương đã sầu chia phôi
Vội đi bỏ đôi áo mới, ai mặc bây giờ em khâu?
Tôi thẫn thờ, nghe tiếng hàng thông reo,
Thương quá là thương khi nắng ngả về chiều
Nhìn đôi áo tôi thương về dĩ vãng
Nhưng vẫn còn trông thấy em mặc lễ tơ hồng....

Áo lụa Hà Đông

Ngô Thụy Miên

Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát
Bởi vì em mặc áo lụa Hà Đông
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng

Anh vẫn nhớ em ngồi đây tóc ngắn
Mà mùa Thu dài lắm ở chung quanh
Linh hồn anh vội vã về chân dung
Bay vội vã vào trong hồn mở cửa

Em chợt đến, chợt đi, anh vẫn biết
Trời chợt mưa, chợt nắng chẳng gì đâu
Nhưng sao đi mà không bảo gì nhau?
Để anh gọi tiếng thở buồn vọng lại.....

Em ở đâu, hỡi mùa Thu tóc ngắn?
Giữ hộ anh màu áo lụa Hà đông
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng

...Anh vẫn yêu màu áo ấy em ơi .....

Áo lụa vàng

Phạm Thế Mỹ

Ngày xưa em đến, em mặc áo lụa vàng
Em đi trong nắng, chân chim xinh xắn,
chưa hề lấm bụi trần, chưa hề vương cỏ sầu.
Em đi vào mộng mơ.

Ngày mai em đến, xin mặc áo lụa vàng, nghe em hãy
nhớ.
Quê hương anh đó, đang cần đến tình người, đang cần
đến nụ cười.
Cho tâm hồn nghỉ ngơi.

Ôi ! nắng lụa vàng, nắng lụa vàng nắng ướm môi em.
Ôi ! nắng lụa vàng, nắng lụa vàng quăn quít chân em.
Trên con đường này, ngày xưa, ngày xưa
Trên con đường này, chiều nay, chiều nay .....

Chiều nay em đến, vẫn màu áo lụa vàng,
như xưa trong trắng, mang theo ánh nắng.
Cho đời bớt lệ sầu, cho lòng bớt hận thù.
Anh đi vào tuổi thơ.

Mùa thu đã đến, trên đường lá rụng vàng.
Anh đi trong nắng, mang theo ánh sáng.
Với màu áo tuyết với, với màu nắng rạng ngời,
Anh đi vào niềm vui.

Áo trắng

Áo trắng vờn bay,
Phố dài thật dài,
Áo bay nhẹ trong khu phố trống trải.

Áo trắng chiều hôm,
Phố buồn thật buồn,
Phố im lìm trong nắng chói, cơn đau mòn.

Hoang mang em đi trong cơn cô đơn,
Hoang mang em đi bước chân vào buồn,
Em có nghe buồn,
Em có nghe buồn,
Gọi tên giữa vùng phố dài vắng tanh,
Nắng chói mờnghemênh.

Tóc xõa bờ vai,
Phố dài thật dài,
Phố yên lặng trong hoang vắng nhớ ai.
Áo trắng chiều hôm,
Bước buồn thật buồn,
Cúi vai lặng nghe giá rét len trong hồn.

Ave Maria

Schubert (lời Việt: Phạm Duy)

Dâng về Maria
Đây những linh hồn đầy ưu tư
Khép nép trong lòng Mẹ, ôi hết ưu phiền.
Đàn con xin Mẹ âu yếm nôi cho lành duyên.
Hãy ban cho hương đời đã tan vỡ trong ngày qua,
và đưa tới nơi mơ hồ.

Mẹ ới, Santa Maria !
Lòng con run lên vì nghe tiếng chuông xa xa
Từ xưa thơ ấu hoa xuân nở trong gió thơ
Tàn kiếp mong linh hồn siêu thoát Thiên Đường kia
Ave Maria

Bạc trắng lửa hồng

Tình nghĩa đôi mình chỉ thể thôi sao?
Gặp gỡ chi rồi thoáng tựa chiêm bao
Tình anh như án mây cao
Tình em như ánh trắng sao
Cớ sao mình chẳng được gần nhau?

Cuộc sống kim tiền chia cách đôi ta
Bạc trắng lửa hồng, nên đời thêm xa
Đường anh sương gió bao la,
Đường em thêu gấm, thêu hoa
Đón đau này muôn kiếp không nhòa

Hẹn ước nhau chi, cho một người ôm mỗi hận
Nhìn theo một chiếc xe hoa, trăm năm biết có duyên gì
 Gian truân nếu có qua cầu
 thì hợp tan duyên số mà thôi

Một bước xa rời muôn kiếp ly tan
Một cánh thiệp hồng khiến người sang ngang
Mười hai bến nước thênh thang
Từ nay đôi nẻo hoang san
Khóc cho đời bạc trắng lửa hồng ....

Bạch đằng giang

Đây Bạch Đằng Giang sông hùng dũng
của nòi giống Tiên Rồng,

Giống anh hùng,
Giống Lạc Hồng Nam Bắc Trung.

Trên trời xanh muôn sắc đua chen bóng ô.

Dưới đây dòng nước ánh sáng lững lờ nhấp nhô.

Hàng cây cao soi bóng gió cuốn muôn ngàn lau.
Hồn ai đang phất phới trong gió căm xiết bao.
Mây nước thiêng liêng còn ghi chép rành
thời oanh liệt của bao người xưa trung chánh
vì yêu nước non vui lòng hiến thân liều mình
ra tay tuốt gươm bao lần.

Dòng nước trắng xoá dưới trời quang đăng.
Từ xưa nêu cao tấm gương anh hùng dù có
sấm sét bão bùng,
mưa nắng đằng Giang vẫn sáng
để cho nòi giống soi chung.

Bài ca chiến đấu

Cán bộ Xây Dựng Nông Thôn

Lời mở đầu.....Phùng Minh Hải

Chúng ta đã ra đi từ một quê hương vỡ nát
bởi bàn tay của bè lũ cộng sản bạo tàn
Còn lại ước mơ gì sau bao tháng năm lưu lạc ?
Ngoài niềm khát khao duy nhất: được trở về!!!

Đồng bào ơi, xin giữ vững niềm tin
Tay trong tay cùng bứt phá gông xiềng
Cho ngày mai quê hương ta: Tự Do, Độc Lập
Cho ngày mai dân nước ta: Hạnh Phúc, Phú Cường.

Bài Ca Chiến Đấu.....Cán bộ Xây Dựng Nông Thôn

Nhịp: Chậm vừa, hùng mạnh

Hộ. hộ. hãy... hãy. hộ. hộ. hãy..
Hãy. hộ. hãy. hộ. hãy. hồ...

Anh em mình,
cùng nhau xiết chặt bàn tay
Nhân dân ta thề
Đập tan nô lệ xiềng xích
Đem chí trai quật cường
Xây đắp quê hương mình
Anh em ta,
tay trong tay, giữ chặt niềm tin

Anh em mình,
cùng nhau giữ chặt làng thôn
Ta lên đường chiến đấu
quyết phân thây lũ giặc cộng nô

Anh đã lên đường
Với quê nghèo
Nhân dân mong chờ (sáng trên lưng đồi ?)

Hồn dân Nam còn hò reo
Ngày đập vỡ xiềng xích
Ngày ta cùng quyết xây nhà Việt Nam.

Bài ca dân chủ mới

Việt Dũng

Ngon gió Bá Linh đập tan những bạo quyền
Nhân loại đã phá vỡ bức tường năm xưa
Từ khối Đông Âu và trên khắp địa cầu
Muôn triệu người cùng sát cánh bên nhau

Thề quyết chung xây kỷ nguyên mới huy hoàng
Cho dù có máu thấm công trường Thiên An
Dù muốn hay không, bạo quyền sẽ suy tàn
Khi lòng dân đã quyết xây lại tương lai

Từ Budapest về tới Sài Gòn
Hầm mỏ Liên Xô hay nhà máy Ba Lan
Từ nàng thiếu nữ, và những cụ già
Cùng hòa nhịp chung hát vang lời ca:

Đứng lên, đứng lên đòi nhân quyền cho thế giới
Đứng lên, đứng lên đòi xây lại Việt Nam mới
Đứng lên, đứng lên đòi dân chủ cho dân tôi
Đứng lên, đứng lên làm cách mạng Việt Nam ơi...

Này hỡi dân tôi, giờ đã đến đây rồi
Ngăn ngại chi chưa đứng lên cùng chung vai
Từ Bắc vô Nam, và trên khắp ba miền
Cùng một lòng tranh đấu cho một ngày mai

Đứng lên, đứng lên đòi nhân quyền cho thế giới
Đứng lên, đứng lên đòi xây lại Việt Nam mới
Đứng lên, đứng lên đòi dân chủ cho dân tôi
Đứng lên, đứng lên làm cách mạng Việt Nam ơi...

Bài ca đồng tiến

Trần Thiện Khải

Rừng đêm nay âm u,
bóng trắng mờ mà xa biên khu
Đoàn người đi bên nhau
mắt cảm hồn còn in bóng thù

Chìm trong cây tiếng chim
như giục lòng ai

Gió theo như giục bước dài,
màn sương rơi thấm vai
núi sông vẫn đang chờ mãi,
quyết thề cùng lòng
chiến đấu cho một ngày mai.

Vượt trường sơn đêm nay
bước chân dài lòng ta mê say
Hành trang mang trên vai lá cây
rừng còn in dấu giày

Thù chưa vơi,
nước non như giục lòng ai,
bước đi ta còn bước hoài,
dù chông gai,
hiểm nguy,
núi sông vẫn đang chờ mãi,
quyết thề
cùng lòng chiến đấu cho
một ngày mai.

ơi, anh em ơi tiến qua trời đông,
quân reo vang khắp nơi từng bừng.

ơi, anh em ơi tiến qua trời đông mai
sương tan đón thái dương hồng
nắng say men lòng rung khắp nước nam.

Đoàn quân qua phương đông
mắt trông với miền quê xa xăm.

Rừng hôm nay liên hoan đón ta về
toàn dân reo mừng.

Thù kia ơi bấy lâu ta còn nung sôi
bấy lâu ta còn nhớ hoài,
dù xương rơi máu rơi
núi sông vẫn đang chờ mãi,

quyết thề cùng lòng chiến đấu
cho một ngày mai.

--

Bài hát này của Kháng Chiến Quân
Trần Thiện Khải sáng tác trong
chiến khu vào năm 1981.

Bài ca không nhớ luôn đề

Tôi đứng giữa khoảng trời bơ vơ
Hát bài ca tặng linh hồn các anh
Nhữ ng người ngủ yên trong lòng đất
Cho đất khô lên cây trở lộc
Cho tóc em thơm hương cỏ mềm
Cho mắt mẹ cười trong niềm tin

Thương mấy đứa em còn ngây thơ
Thiếu phụ kia còn u uẩn tiếc thương
Vắng người, đèn khuya thêm sầu uá
Trên cánh tay bằng khuâng nhỏ giọt
Anh có hay nhân gian lúc này
Em vẫn nguyện cầu cho linh hồn anh

Trời mưa mưa mãi ngàn năm
Nước sông cứ chảy về biển khơi
Thì tình người Việt nam sau đêm tối
Sẽ rạng ngời dưới ánh mặt trời
Bởi các anh, bởi các anh,
những người đi làm lịch sử Việt Nam

Em sẽ hát cho ngàn năm sau
Hát ủi an từng linh hồn các anh
Những người đã an thu ngàn giấc

Bài ca lên đường

Vì đất nước ta quên mình
Vì nhân dân ta hy sinh
Cùng nhau ta nắm tay lên đường

Anh em ta quay về quê hương
Vui ra đi trong niềm tin mới
Xây quê hương dù bằng xương máu
Quyết chí phấn đấu

Bao khí thiêng non sông ta hào hùng
Ta cháu con dân Nam bao quật cường
Vung tài trai bốn phương

Cùng về đây xây quê mình
Nào cùng đi anh em ơi
Cùng đi ta phá tan đau buồn

Quê hương đang mong chờ tay ta
Đem sức trai tô bồi sông núi
Cho nhân dân tràn niềm vui sống
Lớp lớp tiến tới

Non nước ta mai đây vui hoà bình
Dân nước mai đây thêm cường thịnh
Nước VN lừng danh
Nước VN, VN ngày sáng.

Bài ca ngày vu quy

Bằng Giang

Đừng khóc nghe em ngày vu qui,
cổ nén đau thương để mà vui đi
Chuyện ngày xưa đừng nhắc nữa,
vì mình quên lời đã hứa, để giờ hai đứa phải xa nhau

Đừng trách sau tôi chẳng yêu em
Biết nói sau hơn duyên tình đã lỡ
Rượu hồng tôi đã uống hết,
kỉ niệm xưa cũng đã chết
Để tiễn một người ra đi

Xin em chớ buồn, xin em chớ buồn
Ngày mai em cất bước sang sông theo chồng
Ngàn nhớ thương trong lòng
Như nước trôi theo dòng
Còn gì nữa mà mong

Trả hết cho em ngày xa xưa,
những tiếng iêu thương, xin đừng nói nữa
Còn gì đâu để đắm đuối
Còn gì đâu để tiếc nôi
Thôi nhé vĩnh biệt người ơi

Bài ca tình yêu (and i love you so)

Lời: Đức Huy

Tình yêu như giấc mộng, tình yêu như gió ngàn.
Tình êm như tiếng nhạc, ngây ngất khi ta gần nhau.
Tình trong em suốt đời, tình chân mây cuối trời.
Đừng xa nhau nhé em, anh muốn yêu em trọn đời.

Ngày đó lúc trước, lúc trước ta chưa gặp nhau.
Ngày tháng cô đơn quạnh hiu, những tối sương dâng
mịt mù
Tình yêu .. như nắng ấm, nắng ấm đến trong mùa Đông.
Nắng lên cho tình thêm .. hồng.

Tình cho nhau đón mời, tình lên cao ngút trời.
Tình sâu như biển khơi, dâng sóng khi ta gần nhau.
Trọn con tim ước thề, vòng tay em vẫn chờ.
Cùng riêng em dấu yêu, cho đến mai sau trọn đời.

And I love you so, the people ask me how
How I live till now, I tell them I don't know.
I guess they understand how lonely life has been.
But life began again, the day you took my hand.

And yes I know how lonely life can be,
the shadows follow me
And the night won't set my free.
But I don't let the evening bring me down,
now that you're around me

And you love me too, your thoughts are just for me
You set my spirit free, I'm happy that you do.
The book of life is brief and once a page is read.
All but love is dead, that is my belief.

Bài ca tử sĩ cho người quê tôi

Phạm Duy

1.
Anh không chết như người hùng Yên Bái
Dẫu cùng chung yêu nước với thương nòi
Và anh không chết như trong sử xanh ghi chép:
Có Cần Vương, Yên Thế chống ngoại xâm!
Người xưa muốn cứu dân tộc, ngoại nhân đem giết,
Giờ thì anh chết bởi tay người Việt!
Anh đã lắng nghe được lòng dân uất ức,
Đã gọi anh như vẫn gọi anh hùng.
Việt Nam anh đứng không ngưng vùng lên kháng chiến,
Cái chết của anh như vẽ mặt chỉ tên!
Lột đi áo dân tộc, thì quân bán nước:
Đuẩn-ông Chình, chúng đã lộ nguyên hình!

Điệp Khúc:
Ôi! Cái chết Việt Nam!
Chết bởi bọn người mang danh là Việt...
Của Nga-Sô-Viết!
Ôi! Cái chết hiển linh!
Chết để người mình chiến đấu hoàn thành
Tự do no lành

2.
Anh đã chết cho hồn người trinh nữ
Chôn biển xanh, ôm giữ mỗi oan thù
Còn ai đang chết những nơi trại giam biên giới ?
Dưới đồng sâu, trên phố, giữa Thành Độ
Người dân chết đói, chôn vùi trại kinh tế mới
Giờ cùng anh, tất cả như ngậm cười
Anh đã chết cho một Việt Nam đối kháng.
Mấy nghìn năm không cúi, cũng không hàng
Thực dân, đế quốc cũng như bọn tay sai chúng.
Quyết phải đem xương máu đập xiềng gông!
Đập tan vôi trát trên mặt quân bất chính
(thì sẽ thấy) mặt Hồ tinh bột máu của dân mình.

Điệp Khúc:
Ôi! Cái chết Việt Nam!
Chết bởi bọn người mang danh là Việt...
Của Nga Sô Viết!
Ôi! Cái chết hiển linh!
Chết để người mình chiến đấu hoàn thành
Tự do no lành.

Bài cuối cho người tình

Người yêu ơi còn nhớ không,
Chuyện ngày xưa đã qua mau
Mình hẹn hò yêu mãi nhau
Cho dù năm tháng dài

Rồi thời gian lặng lẽ trôi
Rồi tình yêu cũng bay đi
Người xa xôi như bóng mây
Lời hẹn đầu tôi nhớ thôi

Thôi tình nhân hỡi ta xa nhau rồi
Thôi từ đây mãi mất nhau trong đời
Cho nhau bài hát cuối
Quên đi tình gian dối
Quên đi những lần xưa chót giận nhau

Bài cuối cho người tình
Bài cuối ta cho mình
Nửa hồn ta ngơ ngác
Bao giờ với nhớ thương

Bài cuối cho người tình
Từ đây bước đặng trình
Đường đời nghe hoang vắng
Thời gian âm thầm trôi

Thôi tình nhân hỡi ta xa nhau rồi
Thôi từ đây mãi mất nhau trong đời
Cho em bài hát cuối
Tuy em nhiều gian dối
Nhưng tôi thương nhớ hoài
Môi mắt người yêu.

Bài Hương Ca Vô Tận

Trầm Tử Thiêng

Hát nữa đi Hương hát điệu nhạc buồn điệu nhạc quê hương.

Hát nữa đi Hương hát lại bài ca tiễn anh lên đường.

Ngày đao binh chưa biết còn bao lâu,

cuộc phân ly may lắm thì qua mau

Hát nữa đi Hương hát để đợi chờ.

ĐK :

Hương ơi ... sao tiếng hát em,

nghe vẫn dạt dào, nghe vẫn ngọt ngào

Dù em ca những lời yêu đương,

hay chuyện tình gãy gánh giữa đường.

Dù em ca nỗi buồn quê hương,

hay mưa giăng thắc đố đêm trường.

Hát chuyện vai em tóc xoả bồng mềm dịu ngọt môi em.

Hát mãi nghe Hương cho hồng làn da kéo đời chóng già.

Ngày xa xưa em vẫn nằm trong nôi,

mẹ ru em câu hát dài buông lời

Hát để yêu cha ấm lại ngày già.

Hát nữa đi Hương câu nhạc thành nguồn gợi chuyện
đau thương.

Hát kể quê hương núi rừng đầy hoa bồng thành chiến
trường.

Đồng tan hoang nên lúa ngại đơm bông,

thuyền ham đi nên nước còn trông mong.

Khiến cả đêm thâu tiếng em rầu rầu

ĐK :

Hương ơi ... sao tiếng hát em,

nghe vẫn dạt dào, nghe vẫn ngọt ngào

Dù em ca những lời yêu đương,

hay chuyện tình gãy gánh giữa đường.

Dù em ca nỗi buồn quê hương,

hay mưa giăng thắc đố đêm trường.

Hát nữa đi Hương, hát đi Hương, hát nữa đi Hương ...

Bài không tên cuối cùng

Vũ Thành An

Nhớ em nhiều nhưng chẳng nói.

Nói ra nhiều cũng vậy thôi,

ôi đốn đau đã nhiều rồi,

một lời thêm càng buồn thêm còn hứa gì?

Biết bao lần em đã hứa.

Hứa cho nhiều rồi lại quên,

anh biết tin ai bây giờ,

ngày còn đây người còn đây.

Cuộc sống nào chờ.

Này em hỡi con đường em đi đó,

con đường em theo đó sẽ đưa em sang đâu?

Mưa bên chồng có làm em khóc

có làm em nhớ những khi mình mặn nồng.

Này em hỡi con đường em đi đó,

con đường em theo đó đúng hay sao em?

Xa nhau rồi thiên đường thôi

lỡ cho thần tiên chấp cánh xót cho

người tình si.

Suốt con đường ai dịu lối,

hãy yêu nhiều người em tôi,

xin gửi em một lời chào,

một lời thương một lời yêu

lần cuối cùng.....

oOo

Bài không tên số 2

Vũ Thành An

Lòng người như lá úa trong cơn mưa chiều,

nhiều cơn gió xoáy xoay trong hồn và cơn đau

ngày vẫn còn đây.

Chiều về không buông nắng cho mây âm thầm,

một mình trong chiều vắng nhớ đôi môi mềm

ngày nào ân cần trao thân.

Tìm trong tháng ngày buồn, đôi mắt nào khô,

đường tìm chờ vợ.

Đếm cho nhau lời nói trên đời nào yêu người.

Kỷ niệm xưa đã chết, cơn mưa đã chiều,

tình yêu đã hết, xót xa đã nhiều đời trôi

sẽ còn mai sau.

Thôi em đừng xót thương rồi ngày tháng phai đi.

Thôi cuộc tình đó tan rồi không còn gì nữa,

tiếc mà chi.

Đời một người con gái ước mơ đã nhiều,

trời cho không được mấy đến khi lấy chồng

chỉ còn mỗi tình mang theo.

Xin một lần xiết tay nhau, một lần cuối cho nhau.

Xin một lần vẫy tay chào thôi giòng đời đó,

cuốn người theo.

Bài không tên số 3

Vũ Thành An

Yêu nhau cho nhau nụ cười
Thương nhau cho nhau cuộc đời
Mà đời đâu biết đợi
Để tình nhân kết đôi

Yêu nhau cho nhau một lần
Thương nhau cho nhau một lần
Một lần thôi vĩnh biệt
Một lần thôi mất nhau

Để rồi oán trách nhau
Tay buông lời tình mềm
Chân không theo tình bền
Chẳng giữ được nhau
Cho môi khô nụ cười
Quên tiếng hát yêu người
Cho đôi mắt tủi hờn rời
Để lệ cuốn mất câu thơ

Đêm sâu mái tóc em dài
Buông xuôi, xuôi theo dòng đời
Mà đời dài như tiếng kinh cầu
Còn sầu mang đến cho nhau.

Bài không tên số 4

Vũ Thành An

Khóc cho vơi đi những nhọc nhằn
Nói cho vơi đi những tội tình
Đời con gái cũng cần dĩ vãng
Mà em tôi chỉ còn tương lai

Mai về sau nước mắt có cạn
Khi ra đời thương cho đàn con
Triệu người quen có mấy người thân
Khi lìa trần có mấy người đưa

Lệ xóa cho em được không, những kỷ niệm đắng
Lời nói yêu thương ngày xưa có trở về tìm
Đếm cho em những giây phút mặn nồng
Giữ cho em mái tóc bồng

Lời anh nói sẽ còn mãi đây
Chuyện mai sao xin giữ trên tay!

Bài không tên số 5

Vũ Thành An

Quấn quít vẫn về tà áo
Run run đôi môi mở chào
Tiếng nói thơ đại ngày nào
Bây giờ mộng đời bay cao

Góp hết tương lai vào tiếng
Yêu thương trao em một đời
Hãy xót xa đợi ngày tới
Mai rồi ngọt bùi sẽ chia

Nâng niu cô đơn từng ngày
Xoa tay khi em vào đời
Mà đời còn nhiều đắng cay
Hãy đến chia nhau nghèo khó

Quên lo tương lai mịt mờ
Hãy cố yêu người mà sống
Lâu rồi đời mình cũng qua
Lâu rồi đời mình cũng qua

Bài không tên số 6

Vũ Thành An

Đêm nay gió xôn xao,
ngoài kia đã vang lời mưa chào
Chờ mộng ấp hơi nồng,
tình lắp cho đầy hư không

Tìm nhau, thấp đêm tìm nhau,
ướp môi tìm nhau, với tay tìm nhau.
Chiêm bao mặc áo tình nhân,
đội lời nguyện thương thân trót đời.
Chờ nhau, xót xa chờ nhau, hắt hiu chờ nhau,
năm vàng ngày héo.
Thôi em màu môi cũng nhạt,
chìm theo tuổi mê thời gian.

Đêm mưa lũ đi về,
một cơn lốc xoay đời quên đời
Lời ngày đó ân cần,
tìm đến ôm đèn chong đêm

Nhớ nhau, tìm đến nhau,
nặng mưa ngược xuôi,
đời mình cơn lốc xoáy,
mai một rồi thương vay.

Nếu yêu nhau, xin nhau,
thương cuộc đời khô héo,
xin dịu dàng dắt dìu.

Bài không tên số 7

Vũ Thành An

Một làn khói trắng ru đời vào quên lãng,
nắng sâu thành hơi ấm, thơ dịu tình đau.

Ngày tàn im lặng,
yêu người làn tóc trắng,
tâm sự rồi đêm vắng,
như lệ rồi biết nhau.

Đêm vỗ về nuôi nấng
đêm trao ngọt ngào hương phấn
buông lơi dòng tóc mơ
trên cùng ngày tháng vật vờ.

Thân em rồi hoang phế
lê theo thời gian giông gió
thôi cũng đành cúi xuống
cho mộng đời thoát đi.

Một đời đổ cho tình yêu
từng đêm dòng nước mắt
sẽ nâng niu đời nhau đón đau, anh,
sẽ cho nhau đời nhau xót xa, em,
đặt đưa nhau mỗi hận đời người.

Trả lại nước mắt cho mình đời son sắt,
thôi rồi em cũng mất cho tình cúi đầu.

Một mình đi mãi trên đường dài không thấy,
ai người quen tôi đây, bao giờ đời sẽ vui?

Bài không tên số 8

Vũ Thành An

Chiều thơm, ru hồn người bẽnh bồng
Chiều không, im gọi người đợi mong
Chiều trông cho mềm mây ươm nắng
Nắng đợi chiều nắng say
Nắng nhuộm chiều hây hây

Ngày đi qua vài lần muộn phiền
Người quen với cuộc tình đảo điên
Người quên một vòng tay ôm nhớ
Có buồn như vẫn chưa
Bao giờ bằng hôm nay

Vắng nhau một đêm, càng xa thêm ngàn trùng
Tiếc nhau một đêm, rồi mai thêm ngại ngùng
Bao lâu rồi tiếc, những ngày còn ấu thơ
Lần tìm trong nụ hôn
Lời nguyện xưa mặn đắng

Về đâu, tâm hồn này bẽnh bồng
Về đâu, thân này mòn mỏi không
Về sau và nhiều năm sau nữa
Có buồn nhưng vẫn chưa
Bao giờ bằng hôm nay

Bài không tên số 9

Vũ Thành An

Ngày đến mang tin buồn
Thời gian theo về muộn
Giọt nắng loe trong đầu
Bàn tay tro đốt khâu

Lệ ứa ra hai hàng
Lệ thương thân đã tràn
Nghìn xót xa cũng muộn
Rồi mai sau nhớ lần đầu

Mình yêu nhau có thương nhau
Mình cho nhau nỗi đớn đau
Chợt yêu nhau đã xa nhau
Chợt xa nhau đã quên nhau

Thôi đó em xa rồi
Nước mắt rơi qua đời
Chìm trong một cơn mê thôi
Ngày nuôi tình yêu lớn dậy

Đêm đắp khao khát lên đây
Một lần đã trót cho nhau
Là lần lìa xa mãi nhau
Đâu biết có nắng trong đầu
Đâu biết môi thắm sẽ nhàu

Một đời cày xới nỗi sầu
Một đời vun xới niềm đau

Bài tango cho em

Lam Phương

Từ ngày có em về, nhà mình toàn ánh trăng thề
Giòng nhạc tình đang tắt lâu,
tuôn trào ngọt ngào như giòng suối
Anh yêu phút ban đầu,
đẹp nghiêng nghiêng dáng em sầu.
Trong mắt em buồn về mau,
em ơi có khi nào lần gặp đây cho mai sau.

Tiếng đàn hòa êm ái, nhịp bước em thêm lả lơi
Cung điệu buồn chơi-vơi, đôi tâm hồn riêng thế giới
Mình diu sát đi em
để nghe làn hơi cháy trong tim nồng nàn
Thương tiếc chi trời rộng thênh thang,
Vương vấn để rồi một đời kiêu mang

(lần 1)

Giờ mình có nhau rồi, đời đẹp vì tiếng em cười
Vượt ngàn trùng qua bể khơi,
dắt diu cùng về căn nhà mới.
Ta xây vách chung tình, nhiều chông gai có tay mình
Xin cảm ơn đời còn nhau,
xin ghi phút ban đầu bằng bài TANGO cho em.

(lần 2)

Giờ mình có nhau rồi, đời đẹp vì tiếng em cười
Vượt ngàn trùng qua bể khơi,
dắt diu cùng về căn nhà mới.
Ta xây vách chung tình, nhiều chông gai có tay mình

Xin cảm ơn đời còn nhau, xin ghi phút ban đầu bằng
bài TANGO cho em.

Bài thánh ca buồn

Bài thánh ca đó còn nhớ không em
Noel năm nào chúng mình có nhau
Long lanh sao trời thêm đẹp môi mắt
Áo trắng em bay như cánh thiên thần
Giọt môi hôn dưới tháp chuông ngân

Cùng nhau quỳ dưới chân Chúa cao sang
Xin cho đôi mình suốt đời có nhau
Vang trong đêm lạnh bài ca Thiên Chúa
Khẽ hát theo câu đêm thánh vô cùng
Ôi giọng hát em ngân não buồn

ĐK :

Rồi mùa giá buốt cũng qua mau
Lời hẹn đầu ai nhớ dài lâu
Rồi một chiều áo trắng phai màu
Em qua cầu xác pháo bay sau

Lời nguyện mình Chúa có nghe không
Sao bây giờ mình hoài xa vắng
Bao nhiêu đêm Chúa xuống dương gian
Bấy nhiêu lần anh nhớ người yêu

Rồi những đêm thánh đường đón Noel
Lang thang qua miền giáo đường dấu yêu
Tiếng thánh ca ngày xưa vang đêm tối
Nhớ quá đi thôi giọng hát ai buồn
Đêm thánh vô cùng lạnh giá hồn tôi ....

Bài thơ cuối cùng

Đây bài thơ cuối cùng anh viết cho em
Anh viết cho em bài ca mộng ước
Vừa khi tàn úa, tựa như mùa lá
Chết theo thu già, cũng như trắng tà
Chết theo đêm buồn dần qua

Thôi tình đó thể này, em đó anh đây
Em đó anh đây, mà đâu còn nữa
Chiều trông chờ đón, buồn vui cùng sống
Những đêm trăng buồn, những khi đối hờn
Đón nhau bên đường tình mơ

Em ơi thôi thể là thôi là thể đó
Ba năm thôi thể mộng tan tành
Em ơi thôi thể là thôi là thể đó
Thiên thu thôi thể người buồn tên

Đây bài thơ cuối cùng anh viết cho em
Anh viết cho em, bài thơ của những
Mùa trăng đã tắt.
Ngày vui đã mất chứa chan u buồn
Xót xa những giờ đã đem theo vào hồn thơ.

Bài tình ca cho em

Ngô Thụy Miên

Anh hát cho em bài tình ca thiết tha
Anh hát cho em dù lòng nghe xót xa
Một lần gặp gỡ đã là bao thương nhớ
Thương dáng em cười nhớ nụ mắt bờ môi

Anh nhớ năm xưa mùa xuân em đến thăm
Em nói yêu anh rồi tình qua rất nhanh
Một ngày chợt đến bỗng tình như đã lỡ
Một ngày chợt đến bỗng đời như tan vỡ

Ai đã yêu em những đêm buồn giá lạnh
Và ai âu yếm hát những lời thiết tha triu mến
Ai đã nâng niu đón đưa ngày tháng dài
Giờ đâu còn nữa ngày vui đã hết tình ta đã chết

Anh chúc cho em đời yên vui đắm say
Anh chúc cho em dù lòng nghe đắng cay
Một ngày nào đó dấu tình ta đã lỡ
Một ngày nào đó ta vẫn yêu mãi người thôi ...

Bản tình cuối

Ngô Thụy Miên

Mưa có rơi và nắng có phai
trên cuộc tình yêu em ngày nào
Ta đã yêu và ta đã mơ,
mơ trắng sao đưa đến bên người.
Một lần gặp gỡ đã như quen thuở nào
một lần gặp gỡ nhưng tình đã xa xưa.

Mây có bay và em có hay
ta ngại ngừng yêu em lần đầu.
Ta đã say hôn ta ngất ngây
men yêu thương đã thấm cuộc đời.
Một lần nào đó bước bên em âm thầm
một lần nào đó ta vẫn không nói yêu người.

Yêu em ta yêu em như yêu tuổi ngây thơ.
Bên em bên em ta hát khúc mong chờ.
Ngày nào người cho ta biết tình yêu đắm say
Ngày nào đời cho ta biết tình là đắng cay

Mưa đã rơi và nắng đã phai
trên cuộc tình yêu em ngày nào
Ta vẫn yêu hôn ta vẫn say
qua bao nhiêu năm tháng ơ thờ
Một ngày nào đó tóc xanh xưa bạc màu.
Một ngày nào đó ta có thôi hết yêu người.

Bạn tôi

Võ Thiện Thanh

Bạn tôi sáng nhin ăn lên giăng đường
Bạn tôi sáng đập xe hai mươi cây số
Thẳng đi dạy thêm
Đứa làm tiếp thị
Thẳng làm quán cơm
Tối về một gói mì tôm

Tối về kể chuyện nhau nghe
Chuyện buồn vui ngày tháng xa nhà
Tối về giọng Bắc Trung Nam
Chia cùng điệu thuốc
Sốt chuyện vui buồn

Miền Tây nước lớn
Đứng ngồi không yên
Miền Trung lũ lụt
Suốt đêm không ngủ

Chúng tôi vào Đại học
Niềm vui chưa dứt
Bao nỗi âu lo
Dáng Mẹ gầy hơn trước
Tóc Ba thêm sợi bạc

Chiều nay tin bão phương xa
Lòng con chua xót . . .
Con chưa về
Chưa về lòng thắt cơn đau

Bâng khuâng chiều nội trú

Nguyễn Trung Cang

Chiều nội trú bâng khuâng
như đôi mắt ai ngày nào tao ngộ
Chiều nội trú bâng khuâng
như đôi mắt ai với vợ tha thiết
Ánh mắt thật gần mà cũng thật xa
ôi yêu thương quá ánh mắt êm đềm
Mong tình yêu cho hồn trở lớn khôn thêm

Là một thoáng mây bay trong đôi mắt ai một ngày nắng đẹp
Là một thoáng giăng mây trong đôi mắt ai một ngày u ám
Ánh mắt mơ hồ phủ kín hồn tôi
Nghe sao chới với có thể quên người
Mưa chiều nay cho hồn tôi luống bâng khuâng

Mưa đầu mùa hạt nhỏ long lanh
Mưa quẩn quít giọt dài giọt vẫn
Mưa hời mưa ơi có bao giờ nhớ nắng
Sao ta buồn lại nhớ thương nhau

Mưa tình đầu nghe rất mong manh
Mưa tí tách thì thầm trên nóc
Em có nghe mưa tưởng chẳng lời anh nói
Rất nồng nàn ngọt tiếng: YÊU EM

Chiều nội trú bâng khuâng
như đôi mắt ai ngày nào tao ngộ
Chiều nội trú bâng khuâng
như đôi mắt ai với vợ tha thiết
Ánh mắt thật gần mà cũng thật xa
ôi yêu thương quá ánh mắt êm đềm
Mong tình yêu cho hồn trở lớn khôn thêm

Là một thoáng mây bay trong đôi mắt ai một ngày nắng đẹp
Là một thoáng giăng mây trong đôi mắt ai một ngày u ám
Ánh mắt mơ hồ phủ kín hồn tôi
Nghe sao chới với có thể quên người
Mưa chiều nay cho hồn tôi luống bâng khuâng

** Tuấn Ngọc CD "Lời yêu thương"

Bằng lòng đ i em

(1)
Nam: Bằng lòng đi em, anh về quê mang lễ cau trầu
Mẹ cha lên hỏi kết hoa bằng thuyền đưa dâu đó nghe

Nữ: Áo cưới hình đôi bồ câu khăn vấn nhiễu vàng, mượt đầu đó
Bằng lòng đi em quê miền Tây cây trái xanh màu

Nam: Bằng lòng đi em, dâu làng anh không thiếu bạc tiền
cờm xanh tay nhẵn rất sang bằng vòng xi men

Nữ: Đám cưới bà con ngợi khen, dây pháo thả dài nổ rền hén

Nam: Bằng lòng đi em qua mùa trăng ta cưới nhau liền

ĐK:
(2)
Nam: Hỏi mãi sao im re
sao mà làm thinh không muốn nói ?
Anh trắng đêm muỗi kêu lời vo ve

Nữ: Anh biết chưa đông đã về
nghe gió đưa bụi chuối sau hè

(3)
Nam: Bằng lòng đi em không lẻ loi đom đóm lập lờ
Bằng lòng đi em quê miền Tây quen khó lam chiều

Nữ: Cầu tre lắc lẻo bướm ong, phượng hồng, ve kêu
Giếng nước cầu xua tình yêu chim líu lo chuyển cành
điều, kia kia

Nam: Bằng lòng đi em xuôi miền Tây quen khó lam chiều

(4) Repeat (1), (2)

Nam: Bằng lòng đi em không lẻ loi đom đóm lập lờ
Bằng lòng đi em quê miền Tây quen khó lam chiều

Cầu tre lắc lẻo bướm ong, phượng hồng ve kêu
Giếng nước cầu xua tình yêu chim líu lo chuyển cành
điều, kia kia
Bằng lòng đi em, anh về quê mang lễ cau trầu

Nữ: Bằng lòng theo anh xuôi miền Tây quen khó lam chiều
Nam: Bằng lòng đi em, qua mùa trăng
Cả hai: Ta cưới nhau liền

Bánh xe lãg tử

Bánh xe quay nhanh nhanh
Chiếc thân xe quay rung rinh
Chìm trong làn cát trắng
Xe nhíp nhàng quay bánh lướt
Hồn ta mà cuốn trong ánh nắng

Ta mến yêu một kiếp giang hồ
Dù rằng cuộc sống vô bờ
Tìm nồng giòng máu vô tư
A haha, xuôi in hình chiếc xe vàng đêm nao
Đập vỡ cây đàn, giận đời nào ai biết hay
Gió cầu bắp bền, trên đường gian lan
Chiếc xe lắc lư ru hồn nghệ sĩ tới nơi xa ngàn

Xe lãn êm êm dưới ánh trăng vàng
Mỗi ai say sưa hể mấy cung đàn
Ca lên cho tan nỗi niềm cay đắng
Vui ca lên đi trong chiếc xe vàng
Sau khi men say lãn mấy cung đàn
Hồn ta vụt bước lên trời xanh lan.

Bao giờ anh đưa em đi chùa Hương

Bao giờ anh đưa em đi chùa Hương
Nghe câu em hỏi, sao mà thương
Mỗi năm, một tuổi em già mất
Mười tám năm rồi, ôi nước non

Mười tám năm rồi, lâu quá nhỉ
Cộng thêm một thuở Bắc Nam chia
Bây giờ anh gần năm mươi tuổi
Tóc bạc răng long cũng sắp kề

Anh sẽ đưa em đi chùa Hương.
Ơi câu anh hứa buồn ơi buồn
Biển sóng đang rẽ giòng lưu lạc
Nhật mộng về sương khói sương

Nhật mộng nghĩa là em thấy đó
Ngày tàn đêm tới tuổi bay xa
Thơ anh quện với sầu thiên cổ
Em lấy tay che kéo mắt ngon

Mười tám năm rồi tiếng súng ngưng
Bắc Nam liền lặn hời ôi lòng
Vách tường theo với đời 100 hướng
Để cộng nhang thơm cứ về vòng

Bao giờ anh đưa em đi chùa Hương?
Anh không đáp được, hỏi thêm buồn
Quê người hoa nở chào năm mới
Em cúi đầu, hôn đi, ôi em dễ thương

Ngày xưa Nhật Pháp hai mươi tuổi
Trẩy hội chùa Hương thôi để đời
Một chốn rừng xanh thành cổ tích
Ngàn năm thơ mộng vẫn còn tươi

Chu Mạnh Trinh thời sung sức nhất
Cũng lên hương tích đứng đền Hương
Tại sao tuổi trẻ người xưa đẹp
Anh hẹn cùng em để ước chờ...

Anh sẽ đưa em đi chùa Hương
ôi em dễ thương.....

Bao giờ biết tương tư

Ngọc Chánh & Phạm Duy

Ngày nào cho tôi biết,
Biết yêu em rồi tôi biết tương tư
Ngày nào biết mong chờ,
Biết rộn rã buồn vui đợi em dưới mưa...

ôi biết đem tin này,
Vẳng như lòng giấy, tình yêu lấp đầy
Rồi biết quên câu cười,
Biết cho đôi dòng lệ rơi...

Tình yêu đã trở lại,
Đôi mắt đêm ngày với hết đọa đầy
Tà áo em phơi bày,
Ngón tay em dài, tiếng yêu không lời..

Ngày nào lòng tôi đã
Biết vui biết buồn, ôm mỗi tương tư
Ngày nào cánh Thiên Đường
Đã mở hé tình yêu là trái táo thơm..

Tôi ghé răng cắn vào
Miệng môi ngọt đắng, tình yêu cuối đường
Là trời trắng cuối cùng,
Giấc mơ nào nung với tan.....

Bầy chim bỏ xứ

Phạm Duy

Tổ Khúc Bầy Chim Bỏ Xứ
(Phần 1 và 2)

1. Bầy Chim Buồn Bã

Trời đang rục rỡ
Chợt đâu kéo mây đen
Bầy chim buồn bã
Rủ nhau vút bay lên
Chim hỡi chim ơi!
Chim hỡi chim ơi!
Chim hỡi chim ơi!
Chim hỡi chim ơi!

2. Chim Quyên Từ Độ Bỏ Thôn Đoài

Chim quyên từ độ ở quê nhà
Chim là hồn Thục Đế ngàn xưa
Lìa cổ hương nhục nhằn nơi xứ Bắc
Hồn tìm về đậu chót cành Nam
Hồn hóa sinh ra thành con chim quốc
Hồn hóa thân là họ Đỗ chim Quyên

Đỗ Vũ không ngừng kêu mắt nước
Khuyên đời bằng một khúc dao ca
Nhớ nước đau lòng con quốc quốc
Thương nhà mỏi miệng cái gia gia

Chim Quyên từ độ ở thôn Đoài
Trong mùa Xuân nước nở tình dài
Thì nước non tới một thời biến đổi
Bình minh mà mờ ảo ánh sao rơi
Tỏa cánh diều đưa nắng vào đêm tối
Cánh nặng chim bằng đè xuống tim tôi
Chim quyên phải từ bỏ quê mình
Bay về miền tuyết phủ buồn tênh
Thở máu tươi một đêm chim chết
Chết khi đêm về
Xác chưa tan thì ...
Tái sinh thành lần nữa đỗ quyên

Đỗ quyên ! Đỗ quyên !

Nơi mùa đông vắng lạnh
Kêu gào : Ôi Tổ Quốc linh thiêng!

Vẫn tái sinh thành chim khóc nước
Cho dù phải gục chết như xưa
Nhớ nước nên gào lên quốc quốc
Khắc khoải lòng người sống lưu vong

Bầy chim buồn bã
Rủ nhau trốn quê hương
Vì đâu bỏ xứ
Để lê kiếp tha phương ?
Chim hỡi chim ơi!
Chim hỡi chim ơi!
Chim hỡi chim ơi!
Chim hỡi chim ơi!

Chim quyên từ độ bỏ thôn trầu
Quê nhà tôi ruộng trắng quạ kêu
Là vắng tanh lời yêu lời thương mến
Là bầy diều sai khiến lũ kên kên
Bầy ác bầy ưng nạt nộ chim hiền
Thành lũ thần nanh đỏ mỏ chuyên quyền

Chim quyên từ độ bỏ đi rồi
Quê nhà tôi héo hắt đầu hiu
Nghe bình minh lơ lảo vệt kêu
Đêm sập về lô cú vọ theo.

Bay đi cánh chim biển

Đức Huy

Bay đi cánh chim biển hiền lành
Chẳng còn giấc mơ nào để giữ đôi chân em
Chẳng còn tiếng nói nào để trách cứ em
Khi mặt trời đậu trên đôi cánh vỗ

Theo tiếng hát của người thủy thủ
Lượn trên sóng vỗ về ghềnh đá chim bay qua
Lang thang cánh gió chiều buồn trắng men san hô
Đất trời rộng sao em không bến đỗ

Giấc mơ của tôi và cánh chim hải âu
Bay ra khỏi tầm tay và tiếng sóng

Em đã muốn ra đi nhiều lần
Trời lên tiếng kêu gọi và gió reo tên em
Trùng dương vỗ sóng về để đón bước em
Quay mặt lại nhìn nhau một lần cuối

Bay đi cánh chim biển hiền lành
Chẳng còn giấc mơ nào để giữ đôi chân em
Chẳng còn tiếng nói nào để trách cứ em
Khi mặt trời đậu trên đôi cánh vỗ

Giấc mơ của tôi và cánh chim hải âu
Bay ra khỏi tầm tay và tiếng sóng

Bây giờ là tháng mấy

Tử Công Phụng

Bây giờ tháng mấy rồi hỡi em
lênh đèn ngậm ngùi trôi êm đêm
chiều nay nếu em đừng hờn dối
trách nhau một lời thôi
tâm hồn mình đâu lẻ loi

Bây giờ tháng mấy rồi hỡi em
anh đi tìm màu hoa em cài
chiều nay nhớ em rồi và nhớ
tháng năm đẹp vào thơ
nuôi tràn đầy ước mơ

Mai đây anh đưa em đi về
mưa giăng chiều nắng tà
cho ướt lạnh chúng mình
em ơi, thôi đừng hờn anh nữa
nhìn nhau buồn với vội
để mùa đông buốt giá... bờ vai gầy

Bây giờ tháng mấy rồi hỡi em
anh đi tìm mùa xuân trên đồi
mùa đông chết đi rồi mùa xuân
mắt em đẹp trời sao
cho mình thôi nhớ nhau ...

Bây ngày đợi mong

Trần Thiện Thanh

Anh dặn em cuối tuần chờ nhau nơi cuối phố
Biết anh thích màu trời em đã bồi hồi chọn màu áo xanh
Chiều thứ bảy người đi sao bóng anh chẳng thấy
Rồi nhẹ đôi gót hài chiều nghiêng bóng dài, áo em dần phai

Sáng chủ nhật trời trong nhưng trong lòng dâng sóng
Chẳng thấy bóng anh sang
Nên thứ hai thu tàn, nên thứ ba thu vàng
Mùa đông thứ tư sang

Qua thứ năm ghen ngào giận anh đến thứ sáu đêm
Quyết em, quyết dẫn lòng không nói nửa lời, dặn
Dù là ghét anh.
Chiều thứ bảy mưa rơi, ai bảo anh lại tới
Ai bảo anh xin lỗi, ai bảo anh nhiều lời,
Cho mắt em lệ rơi

Bé yêu

Ngày em đến mang thêm mùa xuân đôi tám
Đời chưa đến chan bằng nét yêu
Làn mi ướt mắt nai tròn xoe ngơ ngác
Bé ơi, nhìn em, anh ngẩn ngơ
Và anh viết cho em bài ca mơ ước
Dù mơ ước chỉ là ước mơ
Rồi đêm tối đáng em về gây thương nhớ
Nhớ thương, làm anh chết trong mong chờ

Em ơi, phải chăng chuyện ngày xưa
Mình giấu chặt trong tim, để tránh xa trời giông bão
Hôm nay giấc mơ nào đưa anh đến vùng trời
Đầy yêu thương và mãi mãi vẫn vương

Em ơi, tiếng ca còn ngân thơ, bên tiếng đàn em mơ
Đưa chúng ta vào mong nhớ
Khi em bước qua thời hoa niên tuổi học trò
Là khi anh ôm trái sầu bơ vơ

Từ khi bước chân em về vui bên ấy
Ngày anh viết thêm bài lãng du
Mùi trinh nữ tóc mây huyền bay theo gió
Biết em còn học khi chiều đưa
Đời mấy chốc biến mây thành cơn giông bão
Mười năm khóc sao trời đổi ngôi
Và tiếng hát ấu thơ ngày xa xưa đó
Bé ơi tình anh xót xa muôn đời (2 lần). Ầ

Bên bờ đại dương

Đất nước tôi màu thắm bên bờ đại dương
Bắc với Nam, tình nối qua lòng miền Trung
Đất nước tôi từ mái tranh nghèo Bắc Giang
Vượt núi rừng già Trường Sơn

Vào tới ruộng ngọt phương Nam
Dân nước tôi từng đấu tranh diệt ngoại xâm
Trên máu xương từng hát ca bài thành công
Dân nước tôi nòi giống hùng cường Lạc Long

Làm gái toàn là Trưng Vương
Làm trai rạng hồn Quang Trung

đk:

Ai ơi, ai đã mơ màng
Chia mỗi tơ đồng
Của một khối non sông vinh quang
Ai ơi, ai nhớ chăng rằng
Gươm sáng đầu diệt
Được nòi giống muôn năm hiên ngang

Anh với tôi còn sống bên bờ đại dương
Tôi với em còn thắm trong lòng niềm thương
Đất nước tôi còn gió độc lập Trường Sơn
Còn lúa tràn đồng phương Nam
Còn xóa được hờn quê hương

Bên cầu biên giới

Phạm Duy

Ngừng đây soi bóng bên giòng nước lũ
Cầu cao nghiêng dốc bên giòng sông sâu
Sầu vương theo gió xuôi về cuối trời
Một vùng đau thương chốn làng cũ quê xưa.
Người đi chưa hết hương sầu lữ thứ
Hồn theo cánh gió quên tình xa xưa
Tuổi xanh như lá thu rụng cuối mùa
Mộng về đêm đêm khát vùng trần ngáy thơ

Em đến bên tôi một chiều khi nắng qua rồi
Nắng (ư) ngừng bên chiếc cầu biên giới
Xa xa tiếng đàn trầm vô tư
Đâu đây dáng huyền đèn duyên mơ
Bên cầu biên giới
Tôi lặng nghe dòng đời từ từ trôi
Sông nước xa xôi,
mây núi khắp nơi
Không tỏ một đôi lời

Ôi giấc mơ qua
Mộng đời phiêu lãng giang hồ
Sống trong lòng người đẹp Tô Châu
Hay là chết bên bờ sông Danube
Những đêm sáng sao

Nhưng đường quá xa vời
Hương trời vẫn mê mài
Lòng tôi sao vẫn còn biên giới
Đời tôi sao vẫn ngừng nơi đây
Ôi dòng tóc êm đêm!
Ôi bể mắt đắm chìm!
Đời phong sương cũ, chỉ là thương nhớ
Mộng bên năm xưa
Chỉ là mơ qua

Bến đợi đò trôi

Tôi ngồi đếm sao rơi cuối đêm
Bến sông xưa con đò cũ
Nay anh đi rồi chỉ còn lại tôi ngày tháng đơn côi
Như bọt nước tan theo sóng trôi
Lời hứa trên môi còn giữ mãi bên lòng
Hò hẹn ven sông, để bây giờ bến đợi đò trôi

ĐK:

Còn đâu nữa khi tình yêu đang dơ?
Hỏi ai không buồn, không nhớ hỡi ai ơi
Tìm đâu thấy bóng người xưa thuở ấy
Hình ảnh còn đây, lời thề theo khói theo mây

Ngày xưa ấy kỷ niệm biết đâu tìm
Từ đây riêng mình đau nhói mãi con tim
Đường hai ngã mỗi người đi một hướng
Ngày tháng dần xa mà lòng sao khó phai pha

Ân tình đó như qua giấc mơ
Như trang thư luôn gợi nhớ
Bao năm mong chờ, ước mộng dệt mơ, đời vẫn bơ vơ
Ai tìm đến nhưng ai đã quên
Đời nhớ thương thêm, kỷ niệm. đó êm đêm
Ngày ngày bên sông, tình héo mòn, bến đợi đò trôi

Bên đời hiu quạnh

Trịnh Công Sơn

Một lần chợt nghe quê quán tôi xưa
Giọng người gọi tôi nghe tiếng rất nhu mì
Lòng thật bình yên mà sao buồn thê
Giật mình nhìn tôi ngồi hát bao giờ

Rồi moi^t lần kia khăn gói đi xa
Tưởng rằng được quên thương nhớ nơi quê nhà
Lòng thật bình yên mà sao buồn thê
Giật mình nhìn tôi ngồi khóc bao giờ

Đường nào quạnh hiu tôi đã đi qua
Đường về tình tôi có nắng rất la đà
Đường thật lặng yên không gì nhớ
Giật mình nhìn quanh ô phố xa lạ

Đường nào dĩa tôi đi đến cơn say
Một lần nằm mơ tôi thấy tôi qua đời
Dù thật lệ rơi lòng không buồn mấy
Giật mình tỉnh ra ô nắng lên rồi

Bên em đang có ta

Trúc Hồ

Bao nhiêu em bé thơ như nụ hoa dưới mặt trời
Cười hồn nhiên tung tăng hát vang mừng nắng tươi
Bao nhiêu em bé thơ như nụ hoa dưới mặt trời
Rời lòng nổi trong đêm gió mưa ra biển khơi

Mẹ yêu em thiết tha hơn mùa xuân trong cuộc đời
Chờ nhìn con theo hoa hướng dương tìm nắng soi
Cha yêu em thiết tha mang gởi con cho tình người
Mặc đại dương mệnh mông khoáng lên thân nhỏ nhoi

Bên em đang có ta hát về em tương lai xót xa
Hát về em cơn mơ thiết tha giấc mơ tuổi hoa
Bên em đang có ta thăm thiết
kêu vang lương tâm thế gian
Cứu vớt em rời khỏi ngày u ám giữa khung trại giam
Khóc trong lầm than
Khóc trong trại giam

Khi con tim thể nhân chưa thờ ơ chưa lạnh lùng
Thì cùng nhau đêm nay hát lên lời hát chung
Cho em tôi héo hon đang ngửa tay xin tình người
Dòng lệ rơi trên đôi má khô trong lẻ loi...

Bên Em Là Biển Rộng

Bảo Chấn

Tình ơi sao đi mãi bên sông dài mênh mông !!
Bàn tay ôm nỗi nhớ xôn xao biển rộng..
Vì em mất anh, mất anh...
Mùa xuân đã qua rất nhanh,
Còn chẳng nỗi đau nỗi đau tuổi xanh ???

Tình anh như cơn lũ cuốn đôi bờ mưa giông !!
Tình em như sông lặng trong xanh phẳng lặng...
Mùa thu đã qua đã qua
Mùa đông đã sang đã sang,
Tình đã ra đi vội vàng

Khi anh xa em sóng thôi không xô bờ....
Khi em xa anh đá chơ vơ
Con sông lang thang đã khô nơi đầu nguồn
Bên em, bên em biển đã chết

Bên kia sông

Nguyễn Đức Quang

Này người yêu, người yêu anh ơi!
Bên kia sông là ánh mặt trời
Này người yêu, người yêu anh hỡi!
Bên kia đồi, cỏ hoa đan lối
Bên kia núi, núi cao chập chùng
Bên kia suối, suối réo lạnh lùng
Là bài thơ, toàn chữ hư vô

Này người yêu anh ơi!
Cho anh nồng ấm cuộc đời
Hoa thơm có ánh mặt trời
Như núi mừng - vì mây đến rồi

Này người yêu, người yêu anh hỡi!
Yêu nhau mình đưa nhau tới
Bước nhẹ - và nói bên môi
Nói cho vừa .. mình anh nghe thôi!

Này người yêu, người yêu anh ơi!
Bên kia sông đường vẫn còn dài
Này người yêu, người yêu anh hỡi!
Bên kia đồng cỏ non đan lối
Trong cơn gió - thoảng nghe nụ cười
Trong khe núi - thánh thót lòng người
Lòng đòi tình vật vã khôn nguôi

Này người yêu anh ơi!
Đêm đêm lòng vỗ tỉnh dài
Dây xanh quấn quít vào đời
Cho trái tim nở trên tiếng cười
Này người yêu, người yêu anh hỡi!
Bên trong lòng người êm ái
Rắc nhẹ từng cánh hoa rơi (*)
Sẽ âm thầm mình em nghe thôi!

--

(*) ánh sao rơi

Bên nhau ngày vui

Một sớm tan trường tà áo trắng ngập đường
Mình anh chờ vợ chờ em trước cổng trường
Rồi bóng em ra qua giây phút muộn màng
Nhắm tay anh em cười khẽ nói

Trọn sáng hôm nay giờ triết lý thật buồn
Giờ anh đưa em đi tìm giây phút lạ thường
Mình có bao lâu rồi sẽ hết một ngày
Hãy trao nhau trọn tình đắm say

là là la lá la hãy sánh bước với nhau kề vai nhau
Nhạc bùng reo khắp nơi, ta đi nhau theo tiếng nhạc vui

Mình sống bên nhau và quên hết hận sầu
Thì không gian kia là khối thuốc nhuộm màu
Để mãi đưa ta trôi xa bến đợi chờ
Kết hai tâm hồn toàn ước mơ

Bến xuân

Phạm Duy - Văn Cao

Nhà tôi bên chiếc cầu soi nước
em đến tôi một lần
bao lũ chim rừng họp đàn
trên khắp bến xuân
từng đôi rung cánh trắng
khe khẽ ca

U ú ù u ú

Cành đào rung nắng chan hòa
chim ca thương mến
chim ngân xa

U ú ù u ú

Hồn mùa ngây ngất trầm vương

Đi nhau theo dốc mới
nơi ven đồi
còn thấy chim ghen lời âu yếm
đến đây chân bước cùng ngập ngừng
mắt em như dáng thuyền soi nước
tà áo em rung trong gió nhẹ thẹn thùng ngoài bến xuân

Sương mờ mờ che lấp
kín non xanh
ôi cánh bướm nâu
còn trên lớp sóng xuân
ai tha hương nghe
rút oanh ca
cánh nhạn vào mây thiết tha
lưu luyến tình vừa qua

Nhà tôi sao vẫn còn ngơ ngác
em vắng tôi một chiều
bến nước tiêu điều còn hằn in nét đáng yêu
từng đôi chim trong nắng
khe khẽ ru

U ú ù u ú

Lệ mùa rơi lá chan hòa
chim reo thương mến
chim ngân xa

U ú ù u ú

Hồn mùa ngây ngất về đâu?

Người đi theo mưa gió xa
muôn trùng
lần bước phiêu du về chốn cũ
tới đây mây núi đôi chập chùng
liều dương tơ tóc vàng
trong nắng
gội áo phong sương
du khách còn ngại
ngừng nhìn bến xuân
Bèo dạt mây trôi

Bèo dạt mây trôi

Dân ca quan họ Bắc Ninh

Bèo dạt mây trôi, chốn xa xôi,
Anh ơi, em vẫn đợi.. í ì... bèo dạt
Mây í ì... trôi,
chim sa, tang tính tình... í ì..., cao vơi
Ngậm một tin trông, hai tin đợi, ba bốn tin chờ
sao chẳng thấy anh...

Một mảnh trăng treo, suốt năm canh,
Anh ơi, trăng đã ngã... a á à.. ngang đầu
Thương nhớ.. ờ ợ. ai, sao rơi .. đêm sắp tàn.. í ì ...
trăng tà,
Người ra đi có nhớ, (hay người xa có nhớ)
là nhớ ai ngồi trông cánh chim trời,
sao chẳng thấy anh...

Mòn mỗi thâu đêm, suốt năm canh
Anh ơi, em vẫn đợi .. í ì.. mỗi mòn
Thương nhớ.. ờ ợ. ai
Sao rơi, trăng sắp tàn .. í ì.. trăng tà
*Cành tre đu trước ngõ
Là gió la đà em vẫn mong chờ, sao chẳng thấy anh...

Thương nhớ.. ờ ợ. ai
Sao rơi, trăng sắp tàn .. í ì.. trăng tà
Cành tre đu trước ngõ
Là gió la đà em vẫn mong chờ, sao chẳng thấy anh...

Biển dâu

Anh Bằng

Thôi rồi anh đã xa em
Tìm đâu lại thuở êm đêm
Chỉ còn lại nhớ nhung thêm
Và chỉ còn nghe đắng cay thêm
Thôi rồi anh đã quên em
Tình xưa đổi trắng thay đen
Mộng mơ giờ biết đâu tìm
Cho nên đành đau đớn riêng em

Bao ngày xưa ở bên em(nhau)
Tình yêu giờ cũng phai màu
Lời thề trôi dưới trăng sao
Giờ còn gì mong mỏi cho nhau
Thôi vòng tay nhỏ mai sau
Tìm đâu tình đã bay cao
Tìm đâu được phút ban đầu
Nên em đành một mình thương đau

ĐK:

Anh ơi duyên tình mình vậy sao
Từ ly không một câu nào
Bàng hoàng như giấc chim bao
Gặp nhau mà không nói một câu
Quay mặt thay tiếng chào
Lời tha thiết còn đâu

Em về ôm phận thương đau
Tìm vui lại thuở ban đầu
Tình buồn không biết bao lâu
Để nhạt nhòa qua những đêm đầu
Cho dù dâu biển chia phôi
Chiều nao nhìn áng mây trôi
Người ơi còn nhớ nhung này
Tôi yêu người còn hơn yêu tôi

Biển nhớ

Trịnh Công Sơn

Ngày mai em đi, biển nhớ tên em gọi về
gọi hồn liễu rủ lê thê
gọi bờ cát trắng đêm khuya

Ngày mai em đi, đồi núi nghiêng nghiêng đợi chờ
sỏi đá trông em từng giờ
nghe buồn nhịp chân bơ vơ

Ngày mai em đi, biển nhớ em quay về nguồn
gọi trùng dương gió ngập hồn
bàn tay chặn gió mưa sang

Ngày mai em đi, thành phố mắt đêm đêm mờ
hồn lẽ nghiêng soi gọi buồn
nghe ngoài biển động buồn hơn

Hôm nào em về bàn tay buông lơi ngõ
đàn lên cung phím chờ sầu
lên dây hoang vu

Ngày mai em đi biển nhớ tên em gọi về
trùng dương ướt đầm cơn mê
trời cao níu bước sơn khê

Ngày mai em đi cồn đá rêu phong rử buồn
thành phố nghe mưa tui hồn
nghe ngoài trời giăng mây luôn

Ngày mai em đi biển có băng khuâng gọi thăm
ngày mưa tháng nắng còn buồn
bàn tay nghe ngóng tin sang

Ngày mai em đi thành phố mắt đêm đèn vàng
nửa bóng Xuân qua ngập ngừng
nghe trời gió lộng mà thương ...

Biển tình

Lam Phương

Nằm nghe sóng vỗ từng lớp xa
Bọt tràn theo từng làn gió đưa
Một vầng trăng sáng với tình yêu chúng ta
Vượt ngàn hải lý cũng không xa

Biển rộng đất trời chỉ có ta
Thì giòng ngân hà mình cũng qua
Biển không biên giới, như tình anh với em
Hơn cả những vì sao đêm...

Trăng nhô lên cao, trăng gác trên đầu núi
Mây xanh xanh lơ vì đắm say tình mới
đến đây với em mà ngủ trong giấc mơ
Mắt em âu sầu là cả một trời thơ

Không gian im nghe nhịp đôi tim hẹn ước
Mong sao tương lai đường trăng ta cùng bước
Xiết tay dắt nhau mình lánh xa thế nhân
Lánh xa ưu phiền đắng cay trần gian

Đời anh sẽ đẹp vì có em
Ngày dài sẽ làm mình nhớ thêm
Biển xanh cát trắng, sóng hòa nhịp ái ân
Không còn những chiều băng khuâng....

Biển tuyết

Anh Thy

Sóng cao giăng đầy,
con tàu ngã nghiêng trong vùng mưa bão
Rồi tàu lạc bến,
lênh đênh trôi dạt
theo sóng vào miền tuyết băng
Tuyết rơi ngăn đường về
để tàu anh đi lạc lối
Tuyết xinh như lần đầu mình
gặp nhau dưới đêm trăng
Em nghe không?
Lạnh lòng trong tuyết giá
anh nhất tên người mình yêu...

Nhớ lúc xa xưa bên cầu gió đông về
Mắt em buồn ngẩn ngơ
Khi em biết anh nhìn, không nói em cúi đầu
Làm tim anh xao xuyến..

Muốn nói yêu em nhưng ngại lúc qua cầu
Tuyết giăng mờ đường đi
Nên anh viết trong lòng, "yêu mãi cô áo vàng",
Dù má em phai hồng...

Thế rồi chiều nay tàu anh đi trong biển tuyết
Lặng nhìn màn tuyết giăng giăng
trong chiều vẫy chiến hạm quên lối đi
Tuyết rơi rơi thật nhiều
động đây vai anh phủ kín
Ngỡ em anh lại gần gục đầu cho ấm tim cô

Nhưng em ơi, tình mình như tuyết trắng
đem giá băng vào lòng nhau..

Biết đâu tìm

Hoàng Thi Thơ

Năm năm mỗi lần nghe hè đến
Lòng đắm đuối những giờ phút hè xưa
Hồn lân lân như buồn nhớ băng khuâng
Và thương tiếc vô cùng ...

Tôi đâu quên người em hè ấy
Tà áo trắng trong màu nắng mộng mơ
Chiều chia ly nên lòng thấy bơ vơ
Tìm tôi giữa sân trường

Nhớ người em xưa màu mắt xanh,
Tình thơ ngây,
Thường men lối ven sông
Tìm nhặt cánh hoa tàn ...

Đem về giấu ép,
Rồi cắt cánh thành con tim
Tìm đem đến cho tôi
để làm chút tin duyên

Năm năm mỗi lần nghe hè đến
Thường tới chốn ấy tìm bóng người em
Thường tới chốn ấy tìm cánh hoa tim
Mà chẳng biết đâu tìm ...

Nên năm năm nhìn hoa phượng thắm
Nhìn mái ngói nét trường cũ điều hiu
Nhìn ánh nắng trên giòng nước cô liêu
Lòng chợt thấy tiêu điều.....

Biết đến bao giờ

Đời là vạn ngày sầu biết tìm nơi chốn nào
Ta quen nhau bao lâu nhưng tình đã có gì đâu
Nhiều khi anh cũng muốn biết bao giờ sẽ có tình yêu
Cho lòng không thấy quạnh hiu
khi đêm rừng buông xuống tịch liêu.

Dù đời mình còn dài nhưng ngày vui chóng tàn
Ta yêu nhau đi thôi cho mộng không vỡ thành đôi
Từ khi anh là lính chiến không về thăm ghé nhà em
Không còn nghe tiếng cười thấu đêm buồn ơi sao là buồn.

ĐK:
Ôi ước mơ nhiều cũng thể thôi
Đời chỉ làm bạn cùng sương gió
Nghe gió đêm từng cơn ru cô đơn
Biết cho trăng đêm nay
Chiến tranh đem thân trai đi ngàn phương
Đời chỉ ân ái với cánh thư hồng ấp ưu.

Rừng là rừng chập chùng, giá lạnh trai chiến trường
Đêm nay xa quê hương xa là tiếng nói người thương
Ngày anh lên đường chiến đấu hoa lòng đã nở tình yêu
Nhưng chờ đâu thấy người anh yêu
chờ đến xuân về chiều.

Biết đến thuở nào

Tùng Giang

Phút đầu gặp em, tình tú quay cuồng
Lòng đang giá băng, bỗng ngập tràn muôn tia nắng
Nghe bao xót xa, vút bay theo cánh chim ngàn
Dừng bước nơi này, chỉ còn em với ta..

Ngỡ ngàng nhìn em ..như đã quen rồi
Hỏi em biết chăng, những bằng hoàng giăng vây kín
Như muôn tóc mây quyền vương đôi mắt nhung huyền
Mộng ước đây rồi ..sao ngại ngừng vương trong ta..

Bao đêm cô đơn, miên mang với niềm thương nhớ
Suy tư âu lo, men thuốc đắng trên môi
Đã xót xa nhiều mà sao nói không nên lời
Đành xin ôm trọn mối u hoài trong tâm tư..

Biết thuở nào quên, quên hết ưu phiền
Để thôi xót xa, để bằng hoàng không vây kín
Bao nhiêu ước mơ rồi đây sẽ kết nên lời
Mộng ước một ngày thôi đợi chờ ..ta có nhau...

Biệt kinh kỳ

Minh Kỳ và Hoài Linh

Bạn ơi ! quan hà xin cạm chén ly bồi
Ngày mai tôi đã đi xa rồi
Thành đô lưu luyến chân bước chân tôi
trước giờ chia phôi mấy ai không bồi ngủi
kỷ niệm buồn vui mãi ghi trong lòng tôi
Rồi đây mai ngày ai hỏi đến tên tôi
Bạn ơi ! hãy nói "khoác chiến y" rồi
Người thư sinh ấy đã xếp bút nghiên
giã từ trường yêu với bao nhiêu bạn hiền
có về là khi nước non vui bình yên.

Nhớ lúc lên đường đưa tiễn chân tôi,
Thương lên khoé mắt mẹ nhăn đôi lời,
Diệt thù lập công cho xứng tài trai,
Sắt son ghi lòng chớ phai
Ai đi chinh chiến xây đắp tương lai,
Con đi chinh chiến để nước yên vui
Lời mẹ hiền khuyên nguyện khắc trong tim
bao giờ dám quên.

Bạn ơi ! khi nào ai hỏi đến tên tôi
Đời tôi lính chiến cánh chim tung trời
Ngày nào khi đất nước hết binh đao
giữa đoàn hùng binh có tôi đi hàng đầu,
trở về thành đô nắm tay ta mừng nhau

Người đi chiều ấy áo nhuộm bụi đường
Chiều nay về giữa kinh kỳ say hương.

Biệt ly

Dzoãn Mẫn

Biệt ly nhớ nhung từ đây
Chiếc lá rơi theo heo may
Người về có hay
Biệt ly sống trên giong sông
ôi còi tàu như xé đôi lòng
Và mây trôi nước trôi
Ngày tháng trôi càng lướt trôi

Mấy phút bên nhau rồi thôi
đến nay bóng em mờ khuất
Người về u buồn khắp trời
Người ra đi với ngàn nhớ thương

Mấy phút bên em rồi thôi
Dáng em sống trong hồn tôi
Xa cách ta còn tìm đâu ngày vui

Biệt ly ước bao đường tơ
Réo rắt trong muôn hương mơ
Thành sầu tiễn đưa
Biệt ly ước mong hoàng hôn
Êm đềm về ru ấm tâm hồn
Người yêu đương cách xa
đành sống vui cùng gió sương

Biết ra sao ngày sau

Lời: Tiểu Khúc

Ngày em còn thơ lòng vương mộng mơ,
Thường hay hỏi má em: "Má ơi ngày sau,
Con sẽ thăm tở duyên và vui sướng không?"
Mẹ em sẽ khuyên bảo rằng:

"Biết ra sao ngày sau?
Đời luyến lưu vui cười, khổ đau...
Vì sắc duyên là sóng bể dâu,
Nào ai biết ngày sau?"

Đ.K.:

"... Thành giòng sông nổi trôi..."

Que' Sera' Sera'

When I was just a little girl,
I asked my mother: "What will I be...
Will I be pretty, will I be rich?"
Here's what she said to me:

"Que' sera' sera' ?
What ever will be, will be.
The futures not ours to see...
Que' sera' sera'..."

"... Que' sera' sera...
What will be will be..."

Biết yêu ai

Biết yêu ai khi bờ vai tóc xỏa lạnh rồi
Phương trời xa có người chờ người,
Ngày lại ngày thương nhớ khôn nguôi;
Nhớ thương ai lời yêu còn văng bèn tai
Người xa mãi tận phương nào
Nên đời xa vắng iêu thương

Biết yêu ai khi người xa đã thật xa rồi
Cầu từ ly chẳng hẹn này về
Đời còn nhiều cay đắng đam mê
Biết iêu ai đời ta còn lắm chua cay
Dù cho muốn vẹn câu thề
Vẫn chìm say đắm trong mê

Nhớ thương ai đêm chờ đêm suốt canh thâu
Nghe lòng trong vắng đơn côi mơ về cõi trời xa
Nhớ thương ai, ai người theo bước tương lai,
ai người chỉ xót niềm riêng, Cho vơi niềm đau

Biết yêu ai khi tình chưa thăm đượm màu hồng
Chưa người gieo ước hẹn mặn nồng
Thì lòng này đâu dám yêu ai
Biết yêu ai đời trai còn trắng đôi tay
Đừng mơ dáng ngọc mi mày
Cho đời tô dáng tương lai....

Bỏ Quên Con Tim

Đức Huy

Gọi thăm tên em khi nắng chiều nhạt ngoài sân
Trở về Cali anh nghe nhớ nhung dâng sâu
Từ ngày xa em anh bỗng trở thành lặng câm
Ngày rời Paris anh hứa sẽ quay trở lại.

Nghìn trùng xa xôi xa ngút ngàn lời chờ mong
Bầu trời Cali hôm nay gió mưa giăng sâu
Kỷ niệm bên em anh đã gởi đầu từng đêm
Ngày rời Paris anh đã để quên con tim.

ĐK:

Anh đi về anh nhớ bóng dáng người ở lại.
Paris em yêu ơi!
Anh nhớ em thật nhiều ... Anh nhớ em thật nhiều ...
Người yêu ơi!

Buổi chiều sông Seine có gió lạnh về lập đông
Buổi chiều Cali cô đơn từng cơn rã rời
Từ ngày xa em thao thức trăn trở từng đêm
Ngày rời Paris anh đã để quên con tim.

Bốn màu áo

Anh Thy

Một lần anh đến đây thăm em
lúc gió mưa rơi đây ngoài thềm
lúc chúng ta hy vọng thật nhiều
nên áo em đẹp màu xanh

Rồi một lần ước mơ mai sau
lúc pháo yêu đương nhuộm màu đường
lúc đón cô dâu về nhà chồng
cho áo em hồng tình yêu

Có những lúc nghe bơ vơ
hẹn không đến cho em mong chờ
giận anh thường hay quên
khoác áo tím em đi trong mưa
dù nhiều lần anh đã hay dặn
"đừng mặc màu áo tím anh không ưa"

Mình giận nhau đã ba hôm nay
biết nhớ biết thương nhau thật là nhiều
em khoác áo hoa vàng lần hẹn đầu
hai đứa qua cầu gặp nhau...

Bong bóng mưa

Trịnh Nam Sơn

Những giọt mưa, có những giọt mưa
Vang trong chiều vắng cho ai sầu vương.
Có những giọt mưa, mong manh theo gió
Kêu gọi lời yêu thương.

Tiếng đàn xưa, có tiếng đàn xưa.
Phiêu du năm tháng mang theo niềm tin.
Có tiếng đàn xưa, vì vu những nốt thăng trầm cho đời
Mình nhớ bằng khuôn.

Chiều nhìn giọt mưa trên sân
Gọi bong bóng mưa, những hạt mưa thơ.
Vội vã tan vỡ cho thêm xót xa lòng ta.
Thời gian lặng lẽ nâng niu những cung đàn xưa.
Cung đàn reo rất, thấm ướt trên mi giọt mưa.

Đã về đêm, phố xá quạnh hiu.
Vây quanh với những cô đơn đời ta.
Có những giọt mưa rơi trên sân vắng
Cho ai chờ dài .. lòng nhớ bằng khuôn
Những bóng mưa .. khẽ nhớ bằng khuôn.

Bóng chiều xưa

Dương Thiệu Tước & Minh Trang

Một chiều ái ân,
Say hồn ta bao lần,
Một chiều đắm duyên thơ,
Cho đời phút bao ơ thờ,
Ngạt ngào sắc hương,
Tay cầm tay luyến thương.
Đôi mắt em nhìn càng say đắm mơ màng nào thấy đâu,
sầu vương.
Một chiều bên nhau
một chiều vui sống quên phút tang bồng
Anh ơi, nhớ chẳng xa anh em hát khúc ca nhớ mong !
Một chiều gió mưa,
Em về thăm chốn xưa,
Non nước u buồn nào đâu bóng cố nhân
lòng xót xa tình thương.

Lâng lâng chiều mơ,
Một chiều bằng khuôn đầu nguồn thơ
Mây vương sầu lan
Gió ơi đưa hồn về làng cũ,
nhấn thăm lời nguyện ước trong chiều xưa,
Thương nhau làm chi,
Âm thầm lệ vương khi biệt ly,
Xa xôi còn chi,
Vô tình em nhớ mỗi duyên hờ
Tình như mây khói bóng ai xa mờ.

Một chiều ái ân,
Say hồn ta bao lần,
Một chiều đắm duyên thơ,
Cho đời phút bao ơ thờ,
Ngạt ngào sắc hương,
Tay cầm tay luyến thương.
Đôi mắt em nhìn càng say đắm mơ màng nào thấy đâu,
sầu vương.
Một chiều bên nhau
một chiều vui sống quên phút tang bồng
Anh ơi, nhớ chẳng xa anh em hát khúc ca nhớ mong !
Một chiều gió mưa,
Em về thăm chốn xưa,
Non nước u buồn nào đâu bóng cố nhân
lòng xót xa tình thương.

Bông cỏ mây

Những ngày chưa nhập ngủ.
Anh hay dắt em về,
vùng ngoại ô có cỏ bông mây,
ở đây em vắng thừa người,
còn xa với chờ, thời gian vào đêm,
rừng sao là nển, khói sương giăng gổỉ cỏ quen.
Tóc mây thơm mùi cỏ đưa anh thoát xa dần vùng trần
gian,
với những ưu tư, cỏ mây đan dấu chân tròn,
đường đi ướt mòm, sợ khi người đi để thương,
để nhớ tiếng yêu đương ai nở chồi từ.

Đường hành quân, nắng cháy da người,
tuổi vui thiếu vui, vẫn thương mình thương đời.
Nhiều khi trong giấc mộng một hồi kêu tên em,
kêu chỉ một tên.

Những ngày anh đi khỏi xin em chớ đi lại vùng tình yêu,
lắm bày nhân gian, để đem khối thuốc tay vàng,
tìm nhau thấy gần.
Ngủ trên cỏ may, thường khi vào tối,
nhớ hương may, nhớ cả người

Bóng dáng thiên thần

Nhiều khi tôi buồn đi tìm chốn nao bình yên
Tìm trong tim mình một hình bóng tôi nhớ thương
Tìm trong thiên đường tôi tìm ai một mình tôi
Nụ hồng xưa (nụ hồng xưa)
qua bao nắng mưa (woh...).
Ngày em vui đùa tôi ngồi hát ca ngoài sân.
Ngày em mơ mộng tôi là lá phai cuối đồng.
Ngày em yêu đời tôi chợt ngu ngơ làm thơ
Lời tình duyên (lời tình duyên) sao chưa lên tiếng(
hoh...)

ĐK:
Vẫn nhớ mãi ánh mắt ai đậm ấm;
Giờ trầm ngâm những nỗi xót xa trong lòng (woh...)
Vẫn nhớ mãi bóng dáng thiên thần ấy
Giờ còn đây trên tay ôm giọt lệ cay (woh...)
Phố khuya bước âm thầm
Còn lại tôi một bóng ...
Vẫn nhớ mãi ... giọt lệ cay (woh...)

Bông hồng cài áo

Phạm Thế Mỹ

Một bông Hồng cho em
Một bông Hồng cho anh
Và một bông Hồng cho những ai
Cho những ai đang còn Mẹ
Đang còn Mẹ để lòng vui sướng hơn
Rủi mai này Mẹ hiền có mất đi
Như đóa hoa không mặt trời
Như trẻ thơ không nụ cười
Và đời mình không lớn khôn thêm
Như bầu trời thiếu ánh sao đêm

Mẹ, Mẹ là giọng suối diệp hiền
Mẹ, Mẹ là bài hát thần tiên
Là bóng mát trên cao
Là mắt sáng trăm sâu
Là ánh đuốc trong đêm
Khi lạt lỏi

Mẹ, Mẹ là lòng nghĩa ngọt ngào
Mẹ, Mẹ là nải chuối, buồng cau
Là tiếng dế đêm thâu
Là nắng ấm nương rau
Là vốn liếng yêu thương
Cho cuộc đời

Rồi một chiều nào đó
Anh về,
Nhìn Mẹ yêu
Nhìn thật lâu
Rồi nói, nói với Mẹ rằng
Mẹ ơi, Mẹ ơi
Mẹ có biết hay không
Biết gì,
Biết là, biết là
Con thương Mẹ không

Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đỏ anh
Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đỏ em
Chỉ xin anh, chỉ xin em
Hãy cùng tôi vui sướng đi.

Bóng mát

Phạm Thế Mỹ

Còn đâu nữa ! còn đâu nữa ! tiếng hát ca dao ru tôi vào đời.
Còn đâu nữa ! còn đâu nữa ! tiếng hót chim non cây đa trường cũ,
với bóng tre xanh đong đưa nhịp võng,
biết không em ? biết không em ?
đã cho tôi bóng mát cuộc đời.

Còn đâu nữa ! còn đâu nữa ! ngõ trúc trắng lên rong chơi hội làng .
Còn đâu nữa ! còn đâu nữa ! tiếng sáo lang thang theo chim về núi,
gió ngát hoa cau trong đêm dần tối,
mãi đi hoang, mãi lang thang,
lỡ quên đi bóng mát cuộc đời.

ĐK:

Hỡi ! phố sâu và tiếng hắc đen, má gầy và nước mắt em,
mái đình rêu xưa đổ nát với từng năm mộ hoang.
Hỡi ! cánh rừng đầy vết máu loang, lửa hồng và xác chết than,
hãy trả lại tôi bóng mát của tuổi thơ ngày nào.

Người yêu hỡi ! người yêu hỡi ! dấu cũ chân chim bơ vơ một mình.
Người yêu hỡi ! người yêu hỡi ! tiếng hát xanh xao đưa tôi vào tối,
với mắt sao êm chân không lạc lối,
bởi thương tôi, bởi thương em, bởi yêu em, nên ghét hận thù .

Người yêu hỡi ! người yêu hỡi ! mỗi cánh chim xanh rung chân ngựa hồng.
Người yêu hỡi ! người yêu hỡi ! hãy đến bên tôi, bên tôi lần cuối ,
nước mắt em ngon thơm như dòng suối,
hãy thương tôi, hãy yêu tôi, hãy cho tôi bóng mát cuộc đời.

Bóng nhỏ đường chiều

Ai biết ai vì đời cùng ngược xuôi chung lối mòn
Ngày anh hai mươi tuổi, em đôi tám trắng tròn
Đêm lạnh còn chăn đơn gối lẻ
Chưa buồn khi canh vắng khép đôi mi

Cho đến hơn một lần tuổi trẻ như qua mắt rồi
Ngày tìm lên tiếng gọi, thôi tôi mến một người
Tâm tình chiều nao trên phố nhỏ
Khi về lưu luyến mãi phút hẹn hò

ĐK:

Bao thương nhớ từ độ anh vui bước quân hành
Nửa năm anh viết lá thư xanh bảo rằng
Sẽ về phố phường
Mừng rơi nước mắt ướt mi người tôi thương

Tôi đến nơi hẹn hò đường chiều nghiêng nghiêng nắng đổ
Bàn tay thon ngón nhỏ, đang tay gánh sơn hà
Ta nhẹ dịu nhau trong tiếng thở
Thương này thương cho lúc đợi chờ

Bọt biển

Lam Phương

Nhè nhẹ đôi chân
Lại gần bên nhau
Tựa vào vai anh
Nghe sóng xô trên biển xanh

Nhè nhẹ đôi tay
Nắm lấy mộng lành
Vì tình đôi ta, tha thiết sao mỏng manh
Còn được bên nhau
Là còn yêu nhau
Mình còn cho nhau
Cho cả tương lai về sau
Một vì sao rơi
Tan giữa lòng trời
Nguyện cầu cho nhau gần cách sẽ không còn lâu

Gió ơi xin đừng đến mang giá lạnh về đêm nay
Vì người yêu ơi em sợ
Sợ lạnh sợ buốt vai nhau
Vòng tay anh nhỏ bé biết làm sao che cho em
Hay em chỉ là người đứng bên lề đời anh

Kỷ niệm đẹp trăng thơ
Tình càng nên thơ
Ngoài trời trăng thanh
Sao gió mưa trong lòng em
Giọt sầu long lanh, rơi xuống mi em
Lệ buồn quê hương, hay nước mắt cho người thương

Bức tâm thư

Thục Vũ

Vài hàng gởi anh triu mến
Vừa rồi làng có truyền tin
Nói rằng nước non đang mong
Đi quân dịch là thương nòi giống
Người thường tìm sang giàu tới
Lòng này thì khác tình ơi
Ước nguyện hứa duyên trao người
Cầm tay súng tòng quân tươi cười
Nồng tâm đang lớn ước đầy tơ
Nhờ trời cam quýt đã lên mùa
Chờ ngày dệt xong áo chung tình
Em mang tới đồn mà tặng anh
Lại trời tròn năm tròn tháng
Nợ làng ơn nước anh đền xong
Xóm làng hát câu thanh bình
Về nơi cũ tìm vui duyên lành

Bước tình hồng

Nguyễn Trung Cang

Này đây bước chân xin tìm đến người
này đây cánh tay xin chào đón người
này đây cỏ cây xanh gợn ý tình
này đây gió mây nghe hồn tái sinh

Này đây cánh hoa xin dâng đến người
đời như nở hoa trong vạt tiếng cười
âm vang suối reo như dậy núi rừng
bầy chim hót ca theo từng bước chân

Hỡi trái chín thơm ngọt quá
này hỡi những đóa hoa rợp lá
này hỡi suối mát chim rừng ca
hãy lắng nghe tình ta yêu nhau không rời xa!

Từ đây có nhau trên vạn nẻo đời
cầm tay dắt nhau đi trọn kiếp người
và ta sẽ chia yêu thương khắp trời
tình yêu chúng ta lan rộng khắp nơi!

Bướm Trắng

Thơ Nguyễn Bính - Nhạc Anh Bằng

Nhà nàng ở cạnh nhà tôi
Cách nhau cái giậu mồng tơi xanh rờn
Hai người sống giữa cô đơn
Nàng như cũng có nỗi buồn giống tôi
Giá đừng có giậu mồng tơi
Thế nào tôi cũng sang chơi thăm nàng .
Tôi chiêm bao rất nhẹ nhàng
Có con bướm trắng thường sang bên này
Bướm ơi bướm hãy vào đây
Cho ta hỏi nhỏ câu này chút thôi
Chả bao giờ thấy nàng cười
Nàng hong tơ ướt ra ngoài mái hiên
Mắt nàng đắm đắm trông lên
Con bướm bướm trắng về bên ấy rồi ...

Buồn

Y Vân

Buồn như ly rượu đầy không có ai cùng cạn
Buồn như ly rượu cạn không còn rượu để say.

Buồn như trong một ngày hai đứa không gặp mặt
Buồn như khi gặp mặt không còn chuyện để vui.

Dôi ta như bước lên đỉnh sầu
Mà đời luôn cao ngất thương đau
Bao lâu ân ái chưa đậm màu
Toàn là cay đắng giết thương yêu.

Tình đôi ta thật buồn như lửa hoa nở muộn
Tình yêu không trọn vẹn buồn mỗi ngày buồn hơn.

Buồn chi em ơi!

Lam Phương

Sầu mà chi em...
Lúc non sông cần trai hùng
Buồn mà chi em...
Mai anh về trong nắng êm
Đừng vì chia ly.
Làm nản chí nam nhi
Vui lên đi cùng ước thề
Rồi ngày mai anh sẽ về

ĐK:

Em ơi! anh đi vì nước non mình đợi chờ
Muôn quân đang gieo lửa khói tung ngập mầu cờ
Thân trai ra đi nợ nước đôi vai gánh nặng
Buồn chi cách xa vì ngày vui sẽ không xa
Hôm nay anh đi vì muốn duyên mình đẹp mầu
Bao năm chia ly là mấy trăm vạn ngày sầu
Vui lên đi em rượu tiễn sao không uống cạn
Để anh bước đi cho phỉ chí mộng làm trai
Một thời gian qua.
Nước non vui niềm thái hòa
Trời Việt âu ca.
Xuân qua thềm mơn cánh hoa
Vạn niềm thương yêu.
Còn chờ phút sum vầy
Em xin dâng ngàn tiếng cười
Tặng người anh yêu suốt đời

Buồn ơi! chào mi

Phạm Duy

Buồn ơi ta xin chào mi
Khi người yêu ta đã bỏ ta đi
Buồn ơi ta xin chào mi
Khi tình yêu chấp cánh bay đi

Buồn ơi ta đang lẻ loi
Buồn hỡi ta đang đơn côi
Buồn ơi hãy đến với ta
Để quên chuyện tình xót xa

Nếu trên đường tình ta lẻ loi một mình
Thì trên đường đời ta có mi buồn ơi! ...
Buồn ơi thể nhân là thể
Sao người yêu vẫn mãi say mê

Buồn ơi yêu đương là thể
Sao tình ta mãi mãi đam mê
Người yêu cho ta niềm đau
Buồn hỡi cho ta quên mau
Buồn ơi hãy đến với ta

Để quên chuyện tình xót xa

Buồn tàn thu

Văn Cao

Ai lướt đi ngoài sương gió
Không dừng chân đến em bể bàng
Ôi vừa thoáng nghe em
Mơ ngày bước chân chàng
Từ từ xa đường vắng
đêm mùa thu chết
Nghe mùa đang rớt rơi theo lá vàng
Em ngồi đan áo
Lòng buồn vương vấn
Em thương nhớ chàng
Người ơi còn biết em nhớ mang
Tình xưa còn đó xa xôi lòng
Nhờ bóng chim uyên nhờ gió đưa duyên
Chim với gió
Bay về chàng quên hết lời thề
Áo đan hết rồi
Cổ quên dáng người
Chàng ngày nao tìm đến còn nhớ đêm xưa
Kề má say xưa
Nhưng năm tháng qua dần mùa thu chết bao lần
Thôi tình em đẩy như mùa thu chết
rơi theo lá vàng

Nghe bước chân người sương gió
Xa dần như tiếng thu đang tàn
Ôi người gió sương em mơ thương ái bao lần
Và chờ tin hồng đến
đem mùa thu chết
Nghe mùa đang rớt rơi theo lá vàng
Em ngồi đan áo
Lòng buồn vương vấn em thương nhớ chàng
Người ơi còn biết em nhớ mong
đường xưa còn đó xa xôi lòng
Nhờ bóng chim uyên nhờ gió đưa duyên
Chim với gió
Bay về chàng quên hết lời thề

Ai lướt đi ngoài sương gió
Không dừng chân đến em bể bàng
Ôi vừa thoáng nghe em
Mơ ngày bước chân chàng
Từ từ xa đường vắng
đêm mùa thu chết
Nghe mùa đang rớt rơi theo lá vàng
Em ngồi đan áo
Lòng buồn vương vấn

Em thương nhớ chàng
Người đi còn biết em nhớ mang
Tình xưa còn đó xa xôi lòng
Nhờ bóng chim uyên nhờ gió đưa duyên
Chim với gió
Bay về chàng quên hết lời thề
Áo đan hết rồi
Cổ quên dáng người
Chàng ngày nao tìm đến còn nhớ đêm xưa
Kề mà say xưa
Nhưng năm tháng qua dần mùa thu chết bao lần
Thôi tình em đấy như mùa thu chết
rơi theo lá vàng

Buồn trong kỷ niệm

Đường vào tình yêu có trăm lần vui, có vạn lần buồn
Đôi khi nhầm lẫn đánh mất ân tình cũ
Có đau chỉ thể, tiếc thương chỉ thể
Khi hai mơ ước không chung cùng vui lỗi về

Nhìn vào đời nhau, lúc môi còn non, tuổi mộng vừa tròn
Hương thơm làn tóc, nước mắt chưa lành khóc
Đến nay thì đã đắng cay nhiều quá
Thơ ngây đi mất trong bước buồn, giờ mới hay

Bao năm qua rồi còn gổi chiếc, nghe lòng nhiều nỗi tiếc
Thương nhau rồi, xa nhau rồi, một lần dang dở ấy,
Đêm lạnh vui với ai ?

Nụ cười ngày xưa chết trên bờ môi, héo mòm nụ cười
Đi thêm một bước trót nhớ thêm một bước
Nếu ta còn nhớ, mắt môi người cũ
Xin mang theo tiếng yêu khi gọi anh với em ....

Buồn vương màu áo

Ngọc Trọng

Buồn vương màu áo hồng
Nước mắt theo em đi về với chồng
Giá bằng cơn mộng
Một mình anh bước đi âm thầm

Ngày lê từng bước chậm
Phố cũ mệnh mang trong chiều gió lộng
Bóng em đâu còn
Đợi chờ đã chín cơn mưa buồn

Con đường vắng
Dấu vết khi xưa bao đêm tâm tư trầm lắng
Phút ái ân xưa trong ta nghe sao sâu đắng
Bên bờ thương đau

ôi đời sống
Có biết bao nhiêu đam mê trong ta thật ngẩn
Vẫn mắt môi xưa đọng đưa bóng đêm tàn phai
Sao giờ tê tái

Đời ta là chuỗi dài
Nối tiếp theo nhau bao lần lỡ dại
Thế thôi cũng đành
Cuộc tình mơ ước đã không thành

Buồn cho một kiếp người
Uống mãi cho say bao niềm tủi hận
Bóng đêm tới bờ
Và còn ai nữa trong cuộc đời.

Ca dao em và tôi

An Thuyên

Cắt nửa vầng trăng, cắt nửa vầng trăng
Tôi làm con đồ nhỏ
Chặt đôi câu thơ, bẻ đôi câu thơ
Tôi làm mái chèo lướt sóng
Đưa tôi về đưa tôi về với người tôi yêu

ĐK:

1) Để cùng hát khúc dân ca quê mình
Để tôi sống giữa bao nhiêu ân tình
Bao ân tình mộc mạc làng quê
Trưa nắng hè gọi nhau râm ran chè xanh

2) Cùng em khoác chiếc áo tới ra đồng
Dù trời đổ nắng chang chang vẫn quàng
Để nghĩa tình đừng nhạt đừng phai
Thương nhau rồi đừng cởi áo cho ai

(*)Thuyền tình tôi cứ lênh đênh dòng trôi
Và người con gái tôi yêu nơi làng quê
Có ai ngờ chân lấm bùn mà tôi ngỡ gót chân tiên ... ư ...
hử.

3) Để cùng ngâm khúc ca dao quê mùa
Để nghe tiếng sáo thênh thênh cánh cò
Đã có lần em giận hờn tôi
Đêm ra đồng em đổ ánh trăng vàng đi
4) Nào ngờ chẳng chút ngoài ngoài hương buồn
Vầng trăng lại sáng trong hơn đây đồng
Câu ca rồi hết giận rồi thương
Áo nâu sông em nhuộm tình tôi

(**) Nào đâu để có phôi pha thời gian
Còn đây mãi khúc ca dao em và tôi
Chốn quê nghèo ta có mình
Một ngày bằng mấy trăm năm hời người

Ca dao Mẹ

Trịnh công Sơn

Mẹ ngồi ru con đông đưa võng buồn, đông đưa võng buồn
Mẹ ngồi ru con mây qua đầu ghềnh, lạy trời mưa tuôn
Lạy trời mưa tuôn cho đất sợi mềm hạt mầm vun lên
Mẹ ngồi ru con nước mắt nhọc nhằn xót xa đời mình

Mẹ ngồi ru con đông đưa võng buồn, năm qua tuổi mọn
Mẹ nhìn quê hương nghe con mình buồn, giọt lệ ăn năn
Giọt lệ ăn năn đưa con về trần, tủi nhục chung thân
Một giọng sông trôi cuốn mãi về trời, bấp bênh phận người

ĐK:

Mẹ ngồi ru con tiếng hát lênh đênh
Mẹ ngồi ru con, ru mây vào hồn
Mẹ dạy cho con tiếng nói quê hương
Mẹ nhìn con đi phút giây bàng hoàng

Mẹ ngồi ru con đông đưa võng buồn, đông đưa phận mình
Mẹ ngồi ru con nghe đất gọi thầm, trọn nợ lưu vong
Mẹ ngồi trăm năm như thân tượng buồn, để lại quê hương
Tuổi còn bơ vơ thế giới hận thù, chiến tranh ngục tù !!

Ca ngợi tình yêu

Buổi sáng khi sương tan còn lẳng đọng
Nhìn thấy dáng em ngoan nằm gối mộng
Vùi trong hơi ấm nồng nàn
Thịt da thơm ngát tình nồng
Cùng chấn gối ấm giường hồng
Tình yêu ngây ngất

Trời đã cho riêng em một sắc đẹp
Để trái tim anh sẽ không cần cỗi
Và rồi thời gian sẽ biết lùi dần
Mùa xuân ở mãi nơi này
Trời cho lứa đôi (2x)

Bài em hát hôm nay là câu thơ nói thương yêu
Là sẽ mãi sống bên anh không rời xa ...

Cà Phê Một Mình

Ngọc Lễ

Sáng nay cà phê một mình
Sài Gòn chợt mưa chợt mưa
Nhớ em bao nhiêu cho vừa
Em ơi, em ơi

Sáng nay nghe mưa quanh mình
Trời chợt lạnh như mùa đông
Những cơn mưa rơi ơ thờ
Rớt trên cuộc tình mong manh

Anh đã đi một ngày mưa buồn
Cơn gió đông lạnh đẩy đôi tay
Anh đã đi để lại nơi này
Đôi mắt nâu ngồi buồn xa xăm
Như cánh chim lạc về phương nào
Theo bước chân một ngày mưa bay
Anh đã đi để lại nơi này
Cơn gió đông còn buồn mênh mang

Sáng nay mây thấp trên đầu
Từng giọt cà phê ngọt đắng
Biết em nơi đâu bây giờ
Em ơi, em ơi

Sáng nay ngồi khóc một mình
Từng giọt sầu rơi lặng lẽ
Biết anh ra đi thật rồi
Ơ ..... hờ

Sáng nay ngồi khóc một mình
Từng giọt sầu rơi lặng lẽ
Biết ta xa nhau thật rồi
Ơ ..... hờ

California hay quê nhà

Nguyễn Hòa Bình, 1989

Bebop (E major)

Về miền nắng ấm Cali.
Vì lòng khao khát đón sơ tình người.
Về miền có dáng em tôi.
Vì tình ở lại, nơi này là quê hương.

Trở về theo gót anh em.
Từng thẳng đi trước đã bao năm rồi.
Trở về tìm chút nghĩa xưa.
Bình minh mở chuyện, trận cười thâu đêm.

đ.k.
Dang tay chạy trên bãi biển dài.
Nghe cát len vào tận kẽ chân.
Về nơi đây, nơi xôn xao thành phố.
Mà sao im vắng, mà sao im lặng.
Bốn bề tâm tư.
California hay quê nhà?
California hay quê nhà?

Trở về nơi phố Bolsa.
Thỏa lòng mơ ước trước khi về già.
Cả đời đồn đảo chạy quanh.
Về đây góp mặt thêm tay với đời.

Từ trăm năm trước Cali.
Đất vàng tay súng lừng du hội về.
Nay về giữa trận mưa tuôn.
Đưa tay vuốt mặt, nghĩ về quê xưa.

đ.k.
Dang tay chạy trên bãi biển dài.
Nghe cát len vào tận kẽ chân.
Về nơi đây, nơi xôn xao thành phố.
Mà sao im vắng, mà sao im lặng.
Bốn bề tâm tư.
California hay quê nhà?
California hay quê nhà?

California hay quê nhà? (nhỏ dần)
California hay quê nhà? (nhỏ dần)

California hay quê nhà? (nhỏ dần)
California hay quê nhà? (nhỏ dần)

**"Đất vàng tay súng lãng du hội về".
Trăm năm trước cao bồi Mỹ hội
về California cho cơn sốt vàng.

Cảm ơn tình em (merci cherie)

Này em, lắng nghe lời anh.
Anh xin nói cảm ơn em
Dù cho giờ đây ta xa cách,
bước chân đầy ngập ngừng.
Từ giờ nhau rồi, lòng anh nhớ muôn đời
những đôi môi êm đêm.

Bờ môi, vòng tay lời em,
anh ghi nhớ mãi trong tim
Dù cho giờ đây ta xa cách,
bước chân đầy ngập ngừng.
Lời cảm ơn này, đầy tha thiết,
em nhận lấy cho anh vui lòng.

Từng giây phút êm ấm này,
từng năm tháng thương mến này.
Lòng anh vẫn muôn ngàn kiếp
không hề phai mờ
Hôm nay ta rời xa,
Mai sau ta không mờ phai trong
lòng nhau, lòng nhau.

Căn nhà màu tím

Chiều nhìn qua đầu ngõ, đứng đứng niềm thương nhớ,
Dáng xinh xinh một người, được nghỉ năm ngày phép.
Mất hai hôm làm quen, em mới cho mình biết tên.
Cuộc đời chinh chiến, quanh năm với bưng biển,
Thì gót liễu mong manh, làm sao bước song hành,
Anh chỉ e ngại, gió lay nụ tầm xuân vừa hé.
Chiều nào khi về bến, ngang căn nhà màu tím
Biết anh đang trộm nhìn.
Vào mộng chưa tỏ lối bến mơ đang chờ nơi,
Chưa thấy ai vừa ý thôi
Đời người con gái, mưa sa giữa lưng trời,
Hạt xuống giếng ngậm ngùi
Hạt rơi, luống hoa cười
Ai chẳng mơ, gặp bến trong khói hờn duyên má hồng
Đời anh đây đó mười phương,
Gặp em anh đã thương, càng thương.
Thương đôi môi đầy nhựa sống.
Thương tia mắt dào dạt sóng.
Tuổi ngọc xuân son, nét ngà khuôn trăng tròn
Thuyền em cao vút Trường Sơn,
Gặp anh em ước mong gì hơn.
Cho anh bông hồng còn thắm
Cho anh trái ngọt vườn cấm,
Và còn cho nữa tiếng ru trẻ thơ
Nào đời muôn vạn lối ,
Yêu nhau vì lời nói, mến nhau qua nụ cười
Dặn dò thêm lần cuối,
Sách đem cho bày em, lưu bút ghi vài đứa quen.
Ngày lành hăm sáu, hai mươi chiếc xe màu,
Chở đám cưới cô dâu cài hoa trắng trên đầu
Ta nhìn nhau, tia mắt trao một nụ hôn ban đầu ...

Căn nhà ngoại ô

Tôi ở ngoại ô, một căn nhà xinh có hoa thơm trái hiền.
Gần kề lối xóm có cô bạn thân sớm hôm lo sách đèn.
Hai đứa chưa ước hẹn lấy một câu, chưa nghĩ đến mai sau
Nhưng đêm thức giấc ngỡ ngàng,
Nghe lòng thương nhớ biết rằng mình yêu

Khi hiểu lòng nhau, thời gian gần gũi đã qua đi mất rồi
Nào còn những phút hái hoa vườn trắng suốt đêm
chung tiếng cười
Tôi bước theo tiếng gọi của người trai tha thiết với
tương lai
Vui xa ánh sáng phố phường,
Xa người em nhỏ lên đường tòng chinh.

Là chinh nhân tôi bạn với sông hồ
Tình yêu tôi nguyện vẫn tôn thờ và yêu không bến bờ.
Niềm tin là một ngày mai non nước chung một màu cờ.
Rồi hôm nao tôi về ghé thăm nàng
Ngoại ô đây con đường tắm trắng vàng mà sao không
thấy nàng.
Tìm em giờ tìm ở đâu ??? Sao không gắng đợi chờ nhau
?

Tôi hỏi người quen: nàng nay là nữ cứu thương trên
chiến trường.
Dặm ngàn sóng gió miễn sao nàng vui dẫn thân trên
bước đường.
Tôi đứng nghe gió lạnh giữa màn đêm thương xé nát
con tim.
Em ơi! Trái đất vẫn còn, chúng mình hai đứa sẽ còn gặp
nhau

Cánh bướm xanh

Là la là la là la lá
Là la là la là la lá
Là la là la là la là la là
Là la là la là la là la là

Là la là la là la lá
Là la là la là la lá
Là la là la là la là la là
Là la là la là la là la là

Vi vu đời thông reo xáo xạc lá chiều bay thu về
Em ơi, cánh bướm xa ngày xưa còn vương bao lời thề
Xa xa, đàn chim uyên giăng cánh biếc trời mây tung
hành
Sương lan, lẳng chìm trong hoàng hôn khi tâm tư tan
tàn

Thuyền ai đang lênh đênh
vượt sóng biếc cho ta với cơn sầu
Ai đang đắm đuôi trên lưng muôn con sóng xanh bạc
đầu
Biệt ly sao chua cay làm mắt ướt tóc xanh nay phai màu
Nhớ mãi, nhớ mãi môi em cười khi bến xa con tàu

Yêu em qua chuỗi ngày thơ và
giờ lòng còn vương thương nhớ
Nhớ người xưa chiều nay mình ta bao ước mơ
Đường duyên se sắt đôi lòng

Thu ơi gieo mấy lần xong
Mà lòng ta tan theo năm tháng
Ý thu vương trách sao lòng người mau lẳng quên
Chiều nay thu vẫn mơ màng

Là la là la ...

Cánh chim xa quê

Cánh chim về thôn cũ
Cho tôi nhớ cung nhạc buồn
gió ơi đừng lay sóng
Cho tôi nhớ về quê hương

Hôm nao ta gần bên nhau
Mây chiều hát khúc ca vui
Chợt nắng, nắng lên gây sầu
Ngày vui sao trôi quá mau...

Này hỡi em, người con gái
Cho tôi nhớ xin một lời
Nơi chốn em về xanh mãi
Hay theo tháng ngày vô tư

Đêm khuya một mình tôi trông
Mơ về thoáng chốc xa xưa
Buồn mấy, nhớ mấy cho vừa
Gợi lòng về trong cơn mưa

Nhớ mãi ngày xưa ấy
Nơi miền quê thiết tha
Nhớ mãi từng con đường..
...từng đóa hoa
Nhớ mãi ngày xưa ấy
Đêm Sài Gòn ngắt ngây
Ngày mai, trong nắng chan hòa
Ta nguyện về thăm quê xa

Những cánh bướm viễn xứ
Đong đưa mắt môi tạ từ
Thoáng bóng dờn xưa cũ
Lênh đênh dưới chiều hoàng hôn

Mây ru đời trai tha phương
Con đường giữa chốn phiêu linh
Chợp mắt thấy bóng đôi vai gầy
Mẹ hiền từng đêm nhớ thương..

Cánh hoa trắng

Phạm Duy

Một đàn chim tóc trắng
bay về qua trần gian
báo tin rằng
có nàng Giáng Hương

Nàng ngồi trên cung vắng
trong một đêm tàn trắng
vác khăn vàng
bước vào vườn hoang

Không gian tràn dâng niềm thương
rồi tiếng hát xui cuộc tình duyên
bao nhiêu nàng tiên nỉ non
làm huyền ảo thiển đường lạnh lẽo

Trời đầy cô tiên nữ
xuống đầu thai thành hoa
giữa đêm mờ
hoa nở ngát hương

Về trong đêm tối
ôm cảnh hoa tả tơi
bóng in dài
gác đời lẻ loi

Cảnh hoa trắng

Phạm Duy

Một đàn chim tóc trắng
bay về qua trần gian
báo tin rằng
có nàng Giáng Hương

Nàng ngồi trên cung vắng
trong một đêm tàn trắng
vắc khăn vàng
bước vào vườn hoang

Không gian tràn dâng niềm thương
rồi tiếng hát xui cuộc tình duyên
bao nhiêu nàng tiên ní non
làm huyền ảo thiên đường lạnh lẽo

Trời đây cô tiên nữ
xuống đầu thai thành hoa
giữa đêm mờ
hoa nở ngát hương

Về trong đêm tối
ôm cảnh hoa tà tới
bóng in dài
gác đời lẻ loi

Cánh thiệp đầu xuân

Minh Kỳ

Hoa lá nở thắm đẹp làn môi hồng,
Xuân đến rồi đây nào ai biết không?
Mang những hoài mong đi vào ngày tháng
Bao nhiêu mơ ước đến khi mùa Xuân sang

Tôi chúc gì đây vào mùa Xuân này
Khi nắng vàng tươi nhuộm làn tóc ai
Khi gió nhẹ lay hoa đào hồng thắm
Trong khi Xuân ấm mới tô đẹp tháng năm

Tôi chúc muôn người mọi đều ước muốn
Non nước vinh quang trong tia nắng thanh bình
Để người anh yêu dấu quay về gia đình
Tìm vui bên lửa ấm

Tôi chúc yên lành người người khắp chốn
Mong gió đưa duyên cho cô gái Xuân thì
ước nguyện sao chóng thành rượu hồng xe duyên

Tôi chúc ngày mai dầu đường xa vơi
Trai gái bên duyên đẹp tình lứa đôi
Cho bướm vàng bay trên nẻo đường mới
Vai trên vai những lúc tâm tình bên nhau

Tôi chúc rồi đây người về phương nào
Cho dẫu thời gian lạnh lùng bước mau
Mong ước ngày sau như là ngày trước
Tay trong tay nhớ lúc trao thiệp đầu Xuân.

Casablanca

Lòng biết đã đắm đuối yêu anh khi xem Casablanca
Giữa bóng tối, đêm em mơ ta say sưa bên môi mềm
ngọt thơm
Nồng nàn dịu dàng vòng tay yêu đương
ôi thiên đường trong trái tim ta
Đưa ta đi, đi xa mãi tới con đường hoa

Lòng ngỡ anh cũng đắm đuối yêu em khi xem
Casablanca
Cũng thắm thiết, tay trong tay say sưa như cuộc tình là
thơ
Đời thì thường đẹp như ta hay mơ
Đời đưa ta vào giây phút đam mê
Rồi đời buông ta rơi chơi vơi,
lây lắt trên con đường xa

ôi những môi hôn ngọt ngào trong Casablanca
Giờ là những môi hôn âu sầu vì người đã xa
Hỡi anh yêu mau quay về bên Casablanca
Lòng vẫn mãi mãi yêu anh dù thời gian có lướt qua

Đời sống cũng có những trái tim đau như tim em đang
tan nát
Cũng có lúc nước mắt đã rơi mau như mi em âu sầu
Cuộc đời này và chuyện phim kia là như nhau
Bàn tay em gầy theo tháng năm đau
Mà người đi, đi xa xôi mang theo ước mơ ta cùng trao

ôi những môi hôn ngọt ngào trong Casablanca
Giờ là những môi hôn âu sầu vì người đã xa
Hỡi anh yêu mau quay về bên Casablanca
Lòng vẫn mãi mãi yêu anh dù thời gian có lướt qua..

Cát bụi

Trịnh Công Sơn

Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi
Để một mai vươn hình hài lớn dậy
ôi cát bụi tuyệt vời
Mặt trời soi một kiếp rong chơi

Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi
Để một mai tôi về làm cát bụi
ôi cát bụi mệt nhoài
Tiếng động nào gõ nhịp không nguôi

Bao nhiêu năm làm kiếp con người
Chợt một chiều tóc trắng như vôi
Lá úa trên cao rụng đầy
Cho trăm năm vào chết một ngày

Mặt trời nào soi sáng tim tôi
Để tình yêu xoay tròn thành đá cuội
Xin úp mặt bụi ngùi
Từng ngày qua mỗi ngóng tin vui

Cụm rừng nào lá xác xơ cây
Từ vực sâu nghe lời mời đã dậy
ôi cát bụi phận này
Vết mực nào xóa bỏ không hay.....

Cây đàn bỏ quên

Phạm Duy

Hôm xưa tôi đến nhà em ra về mới nhớ
rằng quên cây đàn.
Đêm khuya thao thức mơ màng chờ mai tìm đến
cô nàng ngây thơ.
Hôm sau tôi đến nhà em cây đàn nằm đó
nhưng em đâu rồi.
Bông hoa trên phím tươi cười người tiên tặng
đóa hoa đời xinh xinh.

Tôi nâng niu cây đàn. Tình tang.
đem về say đắm.
Tôi nâng niu hoa tàn. Tình tang.
Khi bông hoa úa vàng.
Tình tang. Lòng tôi vẫn vương.
Nhớ người hay nhớ hương.
Tình ơi!

Đàn ơi! Thôi cứ lên tiếng than hay cứ
gieo nỗi oan trên đường lên viễn phương.
Người ơi! Tôi thường hay muốn biết với
tình hoa thắm thiết yêu tôi hay yêu đàn.

Yêu tôi hay yêu đàn.

Cây trúc xinh

Dân Ca

Cây trúc xinh tang tình là cây trúc mọc
Qua lối nọ như bờ ao
Chị hai xinh tang tình là chị hai đứng
Nơi nào như lối xinh cùng xinh (lấy)

Cây trúc xinh tang tình là cây trúc mọc
Qua lối nọ như bến đình
Chị hai xinh tang tình là chị hai đứng
Đứng một mình qua lối xinh cùng xinh (lấy)

Chàng

Chàng là ngàn nỗi đau cho nước mắt trào
Chàng là ngàn thiết tha ôi chất ngất tình
Giờ là ngàn chuỗi ân cầu đốt tim này
Chết theo ngày tháng chơi vơi

Chàng là ngàn giá băng cho xót tháng ngày
Chàng là ngàn đắng cay tôi mãi ngóng chờ
Chàng là những đêm dài với u buồn
Cớ sao tình mãi đắm đuối

Chàng hỡi em nghe tháng năm rơi rụng
Suốt đời, thôi mất rồi tình xưa ngất ngây
Giờ tìm đâu thấy đâu

Chàng, dù tình dối gian tôi vẫn nhớ chàng
Chàng, dù tình giá băng tôi đắm đuối hoài
Và từng lời nói ân cầu vẫn ngóng chàng
Viết cho tình vẫn đắm đuối

Chàng là vầng thái dương tôi vẫn ngóng chờ
Chàng là ngàn ảnh sao tôi mãi kiếm tìm
Chàng là bài hát xưa còn ngân ngất tình
Thiết tha lòng mãi tiếc nhớ

Chàng là ai?

Này chàng, từ hậu phương hay biên cương
Nơi đây, chàng đến, áo vương bụi đường
Nhìn chàng là người trai, ôi, phong sương
Tim tôi đã mến biết bao lâu rồi

Chàng từ miền ngược xuôi hay nơi đâu
Nơi đây, dừng bước kết duyên bạn đầu
Một lời, đẹp tình xin trao cho nhau
Tuy tôi chưa biết hỡi chàng là ai

Dẫu biết cho rằng chàng là người xây chiến đấu
Dẫu biết cho rằng chàng là người yêu phiêu lưu
Dẫu biết cho rằng chàng dệt đời ngàn cánh hoa
Dẫu biết cho rằng chàng là người của nắng mưa

đ.k.:

Tôi vẫn yêu chàng vì biển đời trong khóe mắt
Tôi vẫn yêu chàng vì trời tình in trên môi
Tôi vẫn yêu chàng vì đời chàng là gió sương
Tôi vẫn yêu chàng vì đời chàng là hiên ngang

Này chàng, hãy cùng tôi vui đêm nay
Mai đây dù có cách xa chân trời
Một lời mặn mà tin trao cho ngay
Tuy tôi chưa biết hỡi chàng là ai...

Chỉ cần có em trong đời (only you)

The Platter

Only you, can make this world seem right
Only you, can make the darkness bright.
Only you and you alone can thrill me like you do
And fill my heart with love for only you

Only you, can make this change in me,
For it's true, you are my destiny.
When you hold my hand, I understand the magic that
you do
You're my dream come true, my one and only you.

Người tình đó, chỉ cần có em trong đời
Có em, là đời chói chan ân tình
Dựa vào nhau, dựa vào vai mềm
Mới biết hết bao sướng vui
Sưởi ấm tim ta, bằng tình, tình nồng lửa đôi

Có em mới làm anh biết câu yêu người
Biết bao sướng vui, trời đã nối duyên tơ mình
Bàn tay nắm, bàn tay, chân bước thênh thang
Đường tình mặn mà thơm ngát
Người là mơ, đã thực là một người tình đó thôi.

Chỉ chừng đó thôi

Phạm Duy

Chỉ chừng một năm thôi
Là quên lời trăng trối,
Ai nuôi thương tình đôi,
Chỉ chừng một năm thôi.

Chỉ chừng một năm qua,
Là phai gầy hương cũ,
Hoa úa trong lòng ta,
Chỉ cần một năm xa...

Khi xưa em gầy gò đi ngang qua nhà thờ.
Trông như con mèo khờ, chờ bàn tay nâng đỡ.
Ta yêu em tình cờ, như cơn mưa đầu mùa,
Rơi trên sân cỏ già, làm rụng đôi cánh hoa.

Chỉ một chiều lê thê,
Ngồi co mình trên ghế,
Nghe mất đi tuổi thơ
Chỉ một chiều bơ vơ.

Chỉ chừng một cơn mưa,
Để không ngờ chi nữa,
Đi dưới mưa hồng nghe
Giọt nhẹ vào tim ta..

Ta yêu em mù lòa, như Adam ngủ ngờ
yêu Eva khờ khờ, cuộc tình trinh tiết đó.
Nhưng thiên tai còn chờ, đôi uyên ương vật vờ
Chia nhau xong tội già, đầy đoạ lâu mới tha!

Chỉ là chuyện đông đưa,
Đời luôn là cơn gió
Thay áo cho tình ta
Chỉ là chuyện thiên thu..

Chỉ cần một cơn mưa, chẳng ai còn yêu nhau.
Nào ngờ đầu tình yêu giăng bấy nhau còn nhiều.
Nghe lòng còn kho giấc, nghe tình còn khát khao.
Nên gục đầu rất lâu, xưng tội cả kiếp sau.

Cả chiều người yêu nhau,
Còn ai là không thấu,
Len giữa u tình sâu
Một vài giọt ơn nhau...
...Tia sáng thiên đường cao rọi vào ngực tim nhau.

Chỉ có em

Chiều thu mưa bay bay
Đường khuya vắng không người
Dịu em trong cơn mê dài tằm tối
Làm sao cho anh đi vào nắng ấm ban mai
Để giấc mơ đẹp mãi trong tương lai

Bàn tay anh xanh xao vì cơn lốc ban ngày
Bờ môi yêu như không còn hơi ấm
Làm sao cho anh đi vào thơ ấu xa xưa
Chỉ có em lòng vui sau cơn mưa

Ngày anh gặp đôi mắt long lanh
Lần đầu anh lạc vào hố mê say
Dường như ta quen nhau từ muôn kiếp
Vừa gặp lại ta đã sợ tình cao bay

Từ khi anh yêu em là anh biết đợi chờ
Chờ cho mau qua đêm dài tằm tối
Mình yêu nhau đi thôi đừng lo phút chia tay
Chỉ có em nghìn sao như đêm nay.

Chỉ còn mình anh

Lời: Lữ Liên

Người ra đi để sầu úa lên trắng vàng,
Để Xuân chết trên đời vắng.
Lệ chia ly nàng còn thấm đôi vai này,
Tạ từ mà nụ hôn nồng đường cuối vẫn còn tha thiết.

Em hỡi mình đã không chung tình duyên, xa rồi.
Ta hờn trách nhau chỉ cho lòng ghen ngào chua xót.
Thôi mình xóa cho nhau niềm đau, cơn hận.
Để thuyền lòng nhẹ sang ngang.

Mỗi tình đầu lắm chôn sâu khi em qua cầu
Làm hành trang ta tiễn nhau.
Biết rằng đời sẽ quên mau,
Hãy coi như mình chẳng hề quen nhau.

Nàng ra đi tìm hạnh phúc cho riêng mình,
Còn lại lòng ta chết trong khung trời yên vắng.
Sầu đơn côi, tình buồn khắt sâu trong hồn
Trọn đời chẳng hề nguôi,
niềm chân gối hương nồng chưa dứt.

Người yêu hỡi, mình xóa cho nhau niềm đau, cơn hận.
Để thuyền em nhẹ bước sang ngang
xuôi chèo tìm vui duyên mới.
Đường muôn lối, hình bóng theo ta ngày đêm không rời.
Đời còn mình em thôi.

Mỗi tình đầu lắm chôn sâu
khi em qua cầu làm hành trang ta tiễn nhau.
Biết rằng đời sẽ quên mau,
hãy coi như mình chẳng hề quen nhau.

Chỉ còn nhau

Phạm Duy

(Midway City, CALIFORNIA-1978)

đôi ta mất hết, chỉ còn nhau!
Chỉ còn trước sau,
Niềm đón đau với nỗi hận sâu
Buồn thương lại lảng như biển sâu ...
đôi ta đã mất cả mộng mơ
Chỉ còn xác xơ, hình bóng xưa,
Dĩ vãng mịt mù
Buồn như chiếc lá rụng, mùa Thu .

Ngồi lại đây, xin ôm chặt lấy
Bàn tay này chứa đựng hôm nay .
Năm ngón gầy đưa nhau tìm lối
Năm ngón dài ve vuốt tương lai .
Ngồi kề vai, hôn không từ chối,
Vết thương lòng khép kín nghỉ ngơi .
Rồi cùng đi xây duyên tình mới
Thế gian này sẽ bớt đơn côi .

Ta chưa mất hết, vì còn nhau
Còn cần khát khao, cần biết yêu
Biết giữ tình đầu,
Tình hôm nay nổi qua tình sau .
Ta xây dĩ vãng của ngày mai
Bằng tình lứa đôi, dù ngắn hơi .
Tiếng hát còn ngời
Tình ta như nắng mọc ngoài khơi

Chỉ là giấc mơ qua

Lời: Trường Kỳ

Như làn mây, tình yêu thôi, giờ đây lững lờ
Như làn gió, tình yêu thôi, giờ đây hững hờ.
Rồi một lần xa cách là một đời than trách
Rồi cuộc tình bay mất và một người đi khuất
Tình chỉ còn cay đắng để chỉ còn xa vắng
Để chỉ còn nắng vương cuối đường.

Thương người thương, ngàn xưa ối, ngàn sau nét cười
Vương sầu vương, đường xưa nay giờ đâu bóng người.
Tình nhiệm màu tan vỡ lòng chỉ còn nhung nhớ
Giờ một mình quên lãng lạnh lùng theo năm tháng
Dù một lần em đã mềm lòng như chiếc lá
Là một lần xóa mối duyên đầu.

Em nhớ ngày, anh đón em góc trường
E ấp, then thùng, vắn vương
Em nhớ ngày, anh đón em cuối đường
Dù đường loan vết nắng nắng vắn lung linh màu.

Thôi giờ đây, còn đâu ngọt ngào đôi má hồng
Thôi giờ đây, tìm đâu đây mùi hương ngát ngây.
Ngày tàn dần như khói chiều buồn dần muôn lối
Một mình lang thang tới miền cỏ hoang nắng chói
Ngày nào ta chung lối nhẹ nhàng đan tóc rối
Chỉ còn là giấc mơ qua rồi.

Chỉ thế thôi

Nam : Thôi là hết anh đi đường anh
Tình duyên mình chỉ bấy nhiêu thôi
Còn mong gì hình bóng xa xôi
Nhắc làm gì chuyện năm xưa
Cho tim thêm ngẩn ngơ

Nữ : Thôi là hết em đi đường em
Từ đây sâu đậm nát tim tôi
Vì sao trời đành bắt duyên em
Lỡ làng cùng người em yêu

Nam : Từ đây anh xin người yêu
Đừng oan trách hay giận hờn gì anh

Nữ : Nếu trước chúng ta đừng biết
Thì thương nhớ không về trong đêm nay

Nam : Nhiều đêm chăn gối
Bên người không quen biết
Sao tim anh cảm thấy như cô đơn

Nữ : Tại em không nói ...

Nam : Hay tại anh không biết
Mà tình ta tan vỡ theo thời gian

Chung : Thôi là hết chia ly từ đây
Người phương trời kẻ sống cô đơn

Nam : Nhiều đêm buồn về chiều tâm tư
Nghe lòng mình còn thương ai

Nữ : Nghe lòng mình còn thương ai

Chị tôi

Trần Tiến

1) Nhà tôi trên bến sông có chiếc cầu nhỏ cong cong
Hàng cau trong nắng trong lá trầu không
Chị tôi trông dễ thương bán rau chợ Cầu Đông ối a
Chị chưa muốn lấy chồng

2) Thời con gái lưng ong có bao người hằng mong theo
Mẹ giục con gái yêu lấy chồng đi
Chị thương hai đứa em thương mẹ già buồn đau ối a
Chị tôi chưa lấy chồng

3) Rồi mẹ tôi khuất xa, chúng tôi không còn thơ ngây
Chị lại lo các em chuyện chồng con
Ngày chia tay bến sông thấy chị buồn mà thương ối a
Chị tôi chưa lấy chồng

4) Rồi một đêm sáng trăng có một người đàn ông qua
Họ về xây chiếc cầu nổi bờ sông
Gặp chị tôi dễ thương mới xin lời cầu hôn ối a
Chị tôi muốn lấy chồng

5) Cầu xây xong đã lâu không thấy người về đưa dâu
Để chị tôi ngóng chờ mắt lệ nhòa
Hàng cây cau trái cau bao lá trầu buồn rơi ối a
Chị tôi chưa có chồng

6) Nhiều năm xa cách xa tôi trở về làng thăm quê
Nhìn hàng cau xác xơ lá trầu khô
Mộ chị tôi bé xinh đắp bên cầu lẻ loi ối a
Mộ người chưa có chồng
. . . Chị tôi chưa lấy chồng . . .

Chị tôi

Nhạc: Trọng Đài - Thơ: Hoàng Khải Nguyên

Thế là chị ơi,
Rụng bông hoa gạo
Ô hay,
Trời không nín gió
Cho ngày chị sinh

Ngày chị sinh
Trời cho làm thơ
Cho hết buồn vui
Bốn mùa trần trở
Cho làm câu hát
Để người lý lối

Ngày chị sinh
Trời cho làm thơ
Vấn vương mây sợi tơ trời
Tình riêng bỏ chợ
Tình người đa đoan

Chiếc áo bà ba

Trần Thiện Thanh

Chiếc áo bà ba trên giòng sông thăm thẳm
Thấp thoáng con xuồng bé nhỏ lướt mong manh
Nón lá đội nghiêng tóc dài con nước đổ
Hậu Giang ơi em vẫn đẹp ngàn đời

Nhớ chiếc xuồng xưa nằm nào trên bến cũ
Thương lắm câu hò kêu gọi cách sang sông
Áo trắng xuồng đưa mặt cười em khẽ gọi
Người thương ơi anh vẫn đợi chờ.

ĐK:
Đẹp quá quê hương hôm nay đẹp vô ngần
Về Sóc Trăng một ngày ca điệu lâm thôn
Đàn én trao nghiêng xôn xao mùa lúa nhiều
Về bến Ninh Kiều thấy nàng đợi người yêu

Em xinh tươi trong chiếc áo bà ba
Em đi mau kéo trễ chuyển phà đêm
Qua bến Bắc Cần Thơ

Nhớ kỷ niệm xưa nông xuồng đêm trăng tỏ
Em gái Ninh Kiều tóc dài chấm lưng thon
Đất nước mình đây dấu xuồng ghe bé bỏng
Mà không thôi nhớ thương nên đầy vơi.

Dấu qua đây một lần
Nói sao cho vừa lòng
Nói sao cho vừa thương

Chiếc lá cuối cùng

Đêm chưa qua mà trời sao vội sáng
Một đàn chim cánh nhỏ chờ mùa xang
Chiều vào thu tiếng em sầu lạnh giá
Lá trên cành từng chiếc cuốn bay xa

Đêm chia ly buồn gì sao chẳng nói
Chỉ nghe em nói nhỏ chờ về thôi
ngày buồn tanh cũng đưa chiều vào tối
mím môi cười mà nhớ thương khôn nguôi
mộng về một đêm xuân sang
em thì thầm ngày đó thương anh
đường về một đêm trăng thanh
xây mộng vàng đầu bến sông xanh

Mộng tràn ngập đêm trăng sao
Sao đây trời từng chiếc lấp lánh
rồi một chiều xuân thơ trình
cho lòng mình về với dĩ vãng
đường thành thang gió lộng một mình ta

Rượu cạn ly uống say lòng còn giá
lá trên cành một chiếc cuối bay xa

Chiếc lá mùa đông

Khúc Lan

Mùa đông trên thung lũng xa
như một tiếng kinh cầu
Làm sao để ta quên đi một cơn bão lớn

Anh hỡi nếu mộng đẹp có thể thôi
Xin hãy giữ lại phút giây sau cùng
Tình yêu rồi đây sẽ như cơn mộng dở dang

Đời em tựa như khúc ca
ru một sớm mai hồng
Làm sao để cho bờ mi đừng hoen nước mắt

Ai nhớ đến một hạnh phúc lứa đôi
Xin hãy giữ trọn cánh chim phương trời
Người ơi đừng nên dối dang cho lòng nát tan

Đường mây giờ đây xa vắng dấu chân địa đàng
Vườn hoang tìm đâu cho thấy giấc mơ nồng cháy
Cuộc sống mới rồi ngu^+ời có thấy vui
Xin hãy giữ lại một chiếc lá rơi

Tình yêu rồi đây sẽ như con thuyền lướt trôi

Chiếm lại quê hương

Lời giới thiệu (CCH):

Đất thép miền Nam ơi! Giờ phản công đã tới
Ta quyết xông lên dành đất mền yêu
Ta quyết xông lên lấy Quảng Trị yêu kiều
Quân thù đỏ phải về bên kia biên giới
Cho An Lộc, Bồng Sơn rạng mùa lúa mới
Cho quê ta tràn ngập nắng tin yêu

1.
Đất thép miền Nam ơi! Giờ phản công đã tới
Ta xông lên dành đất nước mền yêu
Hôm nay lửa soi đường về
Hiên ngang cùng tái chiếm
Quê xưa lìa bao ngày vì quân thù

đk:

Ôi! vùng Đông Hà ngày nào di tàn đi
Ta hẹn trở về đất Quảng còn đây
Hỡi toàn quân ơi! Chúng ta đứng lên vì nước phản công
Hỡi Bồng Sơn ấy hướng về miền Tây Nguyên
Nghe chim rừng đang hót, nửa đêm reo hò
đường trở về Bình Long, đang chờ ra đồng tiến
Đánh thẳng quân cộng lập công

2.
Quyết thẳng cùng xông lên đập nát quân thù đỏ
Ta hiên ngang thề giết hết xâm lăng
Anh em phá tan ngục tù
Quân ta về tám hướng
Mai đây là thanh bình về quê nhà.

đk

3.
Đất nước Việt Nam ơi! Giờ phản công đã tới
Ta xông lên dành đất nước mền yêu
Hôm nay lửa soi đường về
Hiên ngang cùng tái chiếm
Quê xưa lìa bao ngày vì quân thù

đk:

Ôi! vùng nước Việt ngày nào di tàn đi

Ta hẹn trở về đất Việt còn đây
Hỡi toàn dân ơi! Chúng ta đứng lên vì nước phản công
Hỡi đồng bào hỡi! Nhớ giặc hồ vô đây
Reo điều tàn tang tóc trên bao dân lành
Đường trở về tương lai!
Hãy cùng nhau đồng tâm,
quyết chí tiêu diệt cộng nô

Chiến sĩ vô danh

Phạm Duy

Mở trong bóng chiều
Một đoàn quân thấp thoáng
Núi cây rừng
Lặng tiếng nghe hình dáng
Của người anh hùng
Lạnh lùng theo trống dồn
Trên khu đồi nường
Im trong chiều buông.

Ra biên khu trong một chiều sương âm u,
Âm thầm chen khói mù.
Bao oan khiên đang về đây hủ với gió
Là hồn người Nam nhớ thù.
Khi ra đi đã quyết chí nuôi cấy hờn
Muôn lời thiêng còn vang.
Hồn quật cường còn mong đến phút chiến thẳng,
Sầu hận đời lấp tan.

Gươm anh linh đã bao lần vấy máu
Còn xác xây thành, thời gian luống vô tình
Rừng trầm phai sắc
Thấp thoáng tàn canh
Hỡi người chiến sĩ vô danh!

Chiến thắng A Sao

Rừng A Sao đêm nay sương mù,
ngàn cây như vang lời thét móc,
thương xác ai không nắm mồ
Gió đưa mệnh mang,
nhớ ghi bao ngày xa lìa, vào miền Nam
Bây giờ xác theo từng chiếc lá,
cuốn rơi bay qua triền núi đa.

Rừng A Sao hôm qua sương mù,
ngờ đâu quân Nam thề quyết chiến,
anh dũng về vang cõi bờ.
Tiếng hô xung phong,
đã bao nhiêu lần thúc vào vùng A Sao.
Bây giờ hết mong rồi chiến thắng,
sau này không dựng gậy.

ĐK:

A Sao, máu thù đỏ hồng,
tận nằm trong dưới đáy hôi tanh,
xác xâm lăng đi chiếm miền Nam
A Sao, tưởng được không đi nuốt trời cao,
nhưng đâu ngờ, chiến thắng lớn nghe vang rõ điều

Rừng A Sao đêm nay sương mù,
ngàn cây đang reo mừng chiến thắng,
lên khắp không trung cõi bờ
Hỡi ai hiên ngang,
nhớ bao nhiêu lần ngóng về, chờ ngày mai
Thanh bình khắp trên toàn đất nước.
Muôn đời không đổi thay.

Chiều

Nhạc: Dương Thiệu Tước - Thơ: Hồ Dzếnh

Trên đường về nhớ đây,
Chiều chậm đưa chân ngày.
Tiếng buồn vang trong mây.
Tiếng buồn vang trong mây.

Chim rừng quên cất cánh
Gió say tình ngây ngây
Có phải sầu vạn cổ,
chất trong hồn chiều nay,
chất trong hồn chiều nay.
Tôi là người lữ khách
Màu chiều khó làm khuây,
Ngỡ lòng mình là rừng,
ngỡ lòng mình là mây,
Nhớ nhà chầm điếu thuốc,
khói huyền bay lên cây.

Trên đường về nhớ đây.
Chiều chậm đưa chân ngày.
Tiếng buồn vang trong mây
Tiếng buồn vang trong mây

Chiều hành quân

Lam Phương

Một chiều hành quân qua thôn xưa
lúc nắng xuân chưa nhạt màu,
Chạnh lòng tìm người em gái cũ :
Em tôi đã đi phương nào ?
Nghen ngào nhìn qua hàng tre xanh
ngắm bóng chim đua trên cành,
Giờ tìm đâu hình bóng cũ :
Em ơi ! Em đi về đâu ?

Về đâu em ơi lúc tình còn sâu
lúc hương trần đời vẫn chờ nhau giữa đêm thâu
Về đâu khi em vẫn là nguồn sống,
khi ánh xuân nồng vừa nhẹ vương lên má hồng...
Hẹn nhau qua hết một mùa phượng rơi
nhưng hoa chưa tàn mà lòng ai đã đổi thay.
Thế thôi vui chi sống trong tình đâu,
nhạc "chiều hành quân" nay biết gửi về đâu ?

Để rồi một năm nơi biên cương
dẫn bước thân trên sa trường,
Ngày thì tìm vui bên chiếc súng
khi đêm anh vui với đàn.
Dù mộng tàn phai trong thương đau
vẫn nhớ mãi duyên ban đầu
Lời thề ngày xưa đã trót hứa :
Em ơi, xin em đừng quên.

Chiều hoang vắng

Lam Phương

Có những chiều mưa buồn giăng giăng khắp lối
Có những chiều giá lạnh tím cả hoàng hôn
Tôi đi qua thôn xa heo hút lưng đèo
Rừng cây hoang vắng tiêu điều
Mà lòng bỗng thấy cô liêu

Mấy năm trời cuộc đời chinh nhân đây đó
Mấy năm trời xuôi ngược cuối nẻo đường xa
Tôi đây mang tâm tư anh lính xa nhà
Mà lòng vẫn thấy xót xa
Vì non nước còn đau buồn

Ai có về miền sông Tương yêu thương
Nhắn cho rằng đời lính chiến phong sương
Ngày gặp nhau từ khi lửa khói binh đao
Người ơi giờ biết ra sao
Đầu xuân đến nay là bao

Tóc em dài hoa cài tung bay theo gió
Má em hồng, ấm lòng ấm cả mùa Đông
ôi chia ly, tâm tư ôm kín khuê phòng
Ngày đi ai nhớ ai mong
Mình tôi gói trọn nỗi lòng.

Chiều kỷ niệm

Chiều nắng vương kỷ niệm,
Chiều nhớ nhung tìm đến,
Bàn tay trao ấm êm,
Gió pha nhẹ mùi hương tóc quen,
Trời trong xanh mắt thêm.
Ven bờ cây lá ru êm đêm.

Chiều nắm tay lên đồi,
Lòng đắm say tình mới,
Mặt trời trên ánh môi,
Chốn thiên đàng riêng em với tôi,
Và nụ hôn ấp e không lời.

Vẫn đắm đuối say mê,
Đón em về cho hết tình thôi mong chờ,
Phút cuống quýt say sưa,
Lòng hỏi lòng tình về hay chưa,
Hoa khoe sắc bên đường,
Rước em về năm xưa đó thắm pháo hồng,
Ngày tàn hôn trời nắng tươi nồng.
Tà áo tiên nga bay mơ mộng.

Chiều đắm say bên người.
Tình vẫn vương ngàn mối,
Nhịp cầu tre sánh đôi,
Khúc sáo diu đặt lên lá lối,
Thời gian êm ái trôi,
Bao tàn phai phũ phàng qua rồi.

Chiều nắng nghiêng nghiêng sâu,
Đẹp giấc mơ ngàn sau.
Trời đêm muôn ánh sao,
Lối đi về bên ta có nhau,
Lời yêu thương vẫn luôn ngọt ngào.

Chiều làng em

Trúc Phương

Quê em nắng vàng nhạt cô thôn
Vài mây trắng dật dờ về cuối trời
Bâng Khuâng tiếng hò qua xóm vắng
Khóai lam buồn như muốn ngừng thời gian.

Một chiều anh mới đến
bóng dừa nghiêng gió ru thêm.
Tìm về đôi cánh mầu
mắt em nhìn nói ngàn câu
Nhớ mãi mấy tình của mẹ quê nâu sồng
của người em mơ màng,
Và chiều vàng ngát mệnh mông
là chiều ấy sang sông em chờ trông.

Anh ơi nhớ về thăm thôn xưa,
Để nghe tiếng ngọt ngào ru bóng dừa
Xa xôi bước người anh lữ thứ
Nhớ thương hoài câu hát chiều làng em.

Chiều một mình qua phố

Chiều một mình qua phố âm thầm nhớ nhớ tên em
Có khi nắng khuya chưa lên mà một loài hoa chợt tím
Chiều một mình qua phố âm thầm nhớ nhớ tên em
Gót chân đôi khi đã mềm gọi buồn cho mình nhớ tên.

ĐK
Chiều qua bao nhiêu lần môi cười
Cho mình còn nhớ nhau
Chiều qua bao nhiêu lần tay mời
Nghe buồn ghé môi sầu.
Ngày nào mình còn có nhau xin cho dài lâu
Ngày nào đời thôi có nhau xin người biết đau.

Chiều một mình qua phố âm thầm nhớ nhớ tên em
Gió ơi gió bên lên để bụi đường cay lòng mắt
Chiều một mình qua phố âm thầm nhớ nhớ tên em
Áo xưa chưa quen phong trần đợi mùa thu vàng áo thêm.

Chiều một mình qua phố âm thầm nhớ nhớ tên em
Bước chân nghe quen cũng buồn lạy trời xin còn tuổi xanh
Còn một mình trên phố âm thầm nhớ nhớ tên em
Ngoài kia không còn nắng mềm ngoài kia ai còn nhớ tên.

Chiều nay không có em

Ngô Thụy Miên

Chiều nay mình lang thang trên phố dài
Không có em ai chung bước dỗi nhau giận hờn
Không có em đường xưa giảng mắt mây trôi
Chiều nào hai đứa chung đôi
Lặng nhìn mùa thu lá rơi.

Dù mai tình lên khơi như sóng gào
Không có em cho phố vắng dấu chân hẹn hò
Không có em mùa thu thôi lá vương bay
Mùa đông buốt giá qua đây
Vòng tay ấy ôi sao lẻ loi.

đ.k.:

Không có em đời mình,
sao vắng vui cuộc tình,
như lá khô mộng mơ cơn mê chiều.
Không có em đôi mắt buồn nào đợi chờ,
Xin cho nhau lời vỗ về,
sao đành quên đi ngày tháng đó.
Không có em một mình,
ta với ta ngày dài,
thôi chóng qua tuổi hoang trôi vai gầy.
Như ước mơ xin nhớ lần mình hẹn hò,
xin cho nhau 1 lời rồi,
xin tình yêu hãy lên ngôi.

Rồi mai mình em thôi trên phố người
Sao mắt nhưng không nuôi tiếc khát khao đợi chờ
Không có em còn ai thương lá thu bay
Còn ai vương vấn cơn say
Đời gian dối cô đơn mình ta.

Chiều ngoại ô (Moscow nights)

Vassily Solovyov-Sedoy - Lời Việt: Vương Thịnh

Chiều thanh vắng là đây âm thầm gió rì rào
Rừng cây chim muông lắng suốt canh thâu
Hỡi em! thấu chăng tình anh lòng bao triu mến
Mãi bên em trong chiều vắng êm đêm

Dòng sông nước nhẹ trôi xuôi về phía chân trời
Màn đêm lung linh sáng ánh trăng soi
Vời xa thoáng đưa lời đây bài ca đắm thắm
Chứa chan vui trong chiều vắng yêu đời.

Kìa em ngược nhìn ai đôi màu mắt nâu huyền
Dường như bao lưu luyến mỗi tơ duyên
Sao không nói nên lời, trong lòng anh nàng hỡi!
Muốn chia em chung ngàn nỗi tâm tình
Vùng đông chiều tràn lan, mây dần sáng, sương tàn

Cầm tay nhau em nhé, ta vui lên
Hỡi em, nhớ chăng mình đêm hè bao đậm ấm
Nhớ tới em trong chiều vắng thanh bình
Nhớ tới em trong chiều bao thanh vắng

Chiều qua phố

Chiều qua phố, lang thang mình anh
Trời thu lất phất mưa nhẹ bay
Hàng me rơi lá vàng thật nhiều
Sau mình chợt nghe buồn xa vắng

Ngày xưa mỗi khi thu vừa sang
Hàng cây lá khô vàng rụng đầy
Dịu nhau ta bước thật dịu dàng
Ấn tình nồng thắm trên môi cười

Giờ đây nào thấy đâu người xưa
đâu vòng tay ấm, đâu môi nồng thơm
Đời anh tựa như cánh chim bạt khơi
Phương trời xa đó, có hay tình anh nhớ thương với đây

Mùa thu chết trên cây sầu đông
Người xưa vẫn xa xăm mù khơi
Mình ta thương nhớ chiều lại chiều
Bao giờ thì mới thôi mong chờ ...

Chiều Tím

Đan Thọ & Đình Hùng

Chiều tím chiều nhớ thương ai, người em tóc dài?
Sầu trên phím đàn, tình vương không gian,
Mây bay quan san, có hay?

Đàn nhớ từng cánh hoa bay, vầng trăng viễn hoài
Màu xanh ước thề, dòng sông trôi đi
Lúc chia tay còn nhớ chẳng?

Ai nhớ ... mắt xanh năm nào
Chiều thu soi bóng, nắng chưa phai màu
Kề hai mái đầu nhìn mây tím... nhớ nhau ...

Chiều tím chiều nhớ thương ai, còn thương nhớ hoài
Đàn ơi nhả dùm người đi phương nao
Nếp chinh bào biếc ánh sao ...

--ooo(..)ooo--

Từ đây đàn nhớ thanh âm chùng dây vĩ cầm
Người xa vắng rồi chiều sang em ơi!
Thương ai hoa rơi lá rơi ...

Người ấy lòng hướng trăng sao, hồn say chiến bào
Tìm trong tiếng đàn ... mùi hương chưa phai
Ý giao hoan người nhớ chẳng?

Mây gió ... bốn phương giăng hàng
Mùa thu thêu áo nét hoa mơ màng
Và em với chàng kề vai áo ... vấn vương

Chiều hỡi! Đàn nhớ mong nhau, tình thương bắc cầu
Người đi hướng nào ? Tìm trong chiêm bao
Tóc bay dài, gió viễn khơi ...

Chiều trên Phá Tam Giang

Trần Thiện Thanh/Tô Thùy Yên (thơ)

Chiều trên phá Tam Giang
anh chợt nhớ em
nhớ ôi niềm nhớ ôi niềm nhớ
đến bất tận
em ơi
em ơi

Giờ này cư xá sắp đóng cửa
người lao công quét dọn hành lang
giờ này thành phố chợt bùng lên
để rồi tắt nghỉ sớm
ôi Saigon Saigon giờ giới nghiêm
ôi Saigon Saigon dọc giới nghiêm
ôi em tôi Saigon không buổi tối

Giờ này có thể trời đang nắng
em rời thư viện đi rong chơi
hàng cây viền vòm trời len trời
nghĩ đến ngày thi tương lai thúc hối
căn phòng nhỏ cao ốc vô danh
rồi nghĩ tới anh
rồi nghĩ tới anh
nghĩ tới anh

Giờ này có thể trời đang mưa
em đi dưới hàng cây sụt mướt
nhìn bong bóng nước chạy trên hè
như đoá hoa nở vội
giờ này anh vào quán nước quen
nơi chúng ta thường hẹn
rồi bập bênh buông trí nhớ
trên từng đợt tiếng lao xao

Giờ này thành phố chợt bùng lên
em giòng lệ vẫn rất chảy tuôn
nghĩ đến một điều em không rõ
nghĩ đến một điều em sợ không dám nghĩ
đến một người đi giữa chiến tranh
lại nghĩ tới anh
lại nghĩ tới anh
nghĩ tới anh...

Chiều vàng nhưng nhớ

Đức Huy

Cơn gió nào đến đây làm lá bay trên hè phố vắng
tia nắng nào vẫn vương vào mắt em chiều vàng ...
Xa cánh thành phố vui, em nhớ ai khi chiều tối ...
cho những ngày tháng xưa theo giấc mơ tìm hoài ...

Thôi nhé mình sẽ quên, mình sẽ quên đi chuyện dĩ vãng
cho kỷ niệm ngủ yên trong mắt em chiều vàng
cho kỷ niệm ngủ yên trong mắt em chiều vàng ...

ĐK :
Chiều vàng nhưng nhớ cho mắt em thêm sâu
chiều vàng nhưng nhớ cho ánh mây xôn xao
chiều vàng bơ vơ, chiều mơ ...

Chiều vàng nhưng nhớ cho mắt em thêm sâu
chiều vàng nhưng nhớ cho ánh mây xôn xao
chiều vàng nhưng nhớ
chiều vàng bơ vơ, chiều mơ ...

Chiều về trên sông

Phạm Duy 1957

Chiều buông trên giòng sông Cửu Long
Như một cơn ước mong, ơ chiều
Về đâu ơi hàng cây gỗ rong
Nghiêng mình trên sóng sông yêu kiều

Buồn tôi không vì sao bỗng dưng
Theo dòng ngang quá giang thương chiều
Bởi vì thương nhiều nên nhớ (ơ) tình yêu
Bởi vì đời còn nhiều khi là mơ

Bởi vì đời còn nhiều khi thành thơ
Có khi vui lững lờ
Có khi buồn sâu u
Bởi vì chiều buồn chiều về giòng sông

Bởi vì tình đời nào chỉ thù oán
Hãy cất tiếng ca cho đời thêm (ý) buồn
Hãy cất tiếng ca cho lòng thôi khô héo
Chiều buông trên giòng sông cuốn mau

Thương đời thương lẫn nhau trong chiều
Về đây bọt bèo muôn khắp nơi
Vui buồn cho có đôi không nhiều
Ngày mai sông về quê mến yêu
Cho trùng dương cũng theo hương chiều
Bể sâu không nhiều nhưng cũng (ư) đủ yêu.

Chiều Winnepeg

Trần Chí Phúc

Ta đứng đây nơi thành Winnepeg,
Trời chiều xanh, xanh tới sáng quê xưa,
Nơi quê xưa biết bao giờ trở lại,
Sài Gòn ơi! thôi hết những chiều mưa.

Mưa vẫn trôi mang hồn thuyền viễn xứ,
Về nơi đâu, đây khách xứ quê xa,
Và lá rơi buồn lòng anh trở trối,
Em hỡi em, có biết chẳng nổi nhớ nhà.

Winnepeg! chiều lạnh lòng,
Tuyết trắng xóa mênh mông,
Giá băng cho thấm thiết nơi mùa Đông.

Winnepeg! chiều hè về nắng ở,
Và nắng hanh người hỡi có còn mơ.
Mơ thấy em một ngày qua đất mới,
Để cùng nhau, chung kiếp sống phiêu lưu,
Mơ thấy quê hương, một ngày anh ở.

Ta vẫn mơ, ta mãi mơ, mơ suốt đời.

Chiều Xuân

Ngọc Châu

Có một chiều, chiều xuân như thế
Nắng ngập tràn hồn em ngất ngây
Mùa xuân, chiều xuân.

Có bao giờ chân trời xanh thế
Như mắt em lần đầu gặp anh
Má em hồng hoa đào tươi thắm
Như tình yêu, như mùa xuân đến.

Mỗi khi xuân về làm hồng môi em
Nắng xuân rơi đầy chiều vàng rực rỡ
Đến bên em ngồi thì thầm kể hát
Câu tình yêu ơi chiều xuân!

Chìm dưới cơn mưa

Trịnh Công Sơn

Chìm dưới cơn mưa và chìm dưới đêm khuya
Trời đất bao la còn chìm đắm trong ta
Hạt cát ngu ngơ nằm chìm dưới chân đi
Bờ bến thiên thu nằm chìm dưới chân đi

Chìm dưới cơn mưa một ngàn năm trước
Mây qua mây qua môi em hồng nhạt
Chìm dưới cơn mưa một ngàn năm nữa
Mây qua mây qua môi em hồng nữa

Chìm dưới cơn mưa một người chết đêm qua
Chìm dưới đất kia một người sống thiên thu
Chìm khuất trong ta một lời vu vơ
Chìm dưới thiên thu là một đóa hư vô

Chìm dưới cơn mưa và chìm dưới đêm khuya
Trời đất bao la còn chìm đắm trong ta
Hạt cát ngu ngơ nằm chìm dưới chân đi
Bờ bến thiên thu nằm chìm dưới hư vô

Chìm dưới cơn mưa bàn chân nhỏ bé năm xưa
năm xưa cũng vui hội hè
Chìm dưới cơn mưa bàn chân nhỏ bé năm nay
năm nay đã quên đường về

Chìm dưới cơn mưa một người chết đêm qua
Chìm dưới đất kia một người sống thiên thu
Chìm khuất trong ta một lời vu vơ
Chìm dưới thiên thu là một đóa hư vô
Chìm dưới cơn mưa một dấu chân đi
Chìm dưới đất kia hạt cát bao la.

Chim quỳên

Dân Ca

Chim quỳên (huầy) ăn trái (huây)
Nhàn (nhàn) lồng
Nhàn (nhàn) lồng
Ơ con bạn mình ơi

Thìa thìa (huầy) quen chậu (huây)
Vợ (vợ) chồng
Vợ (vợ) chồng
Ơ con bạn quen hơi

Chim Sáo Ngày Xưa

Ngày xưa em chim sáo sống vô tư hay mộng mơ nhiều
Nhìn em đi qua cuối xóm làn tóc mây bay má ửng hồng
....

Chiều nay theo em anh bước
Bước bên em trên con đường làng.
Nhìn em anh như muốn nói :
"Này cô bé kia ! Chờ anh đi cùng ." ....
"Ồ hay !!! em này kỳ ghê
người ta đi về chung đường thôi kệ người ta ..."
Cổ sao ! em vội đi mau
để khi ngoảnh lại nhìn nhau em thẹn thùng ....

Em ơi ! đường về còn xa
để anh đưa về, đưa về anh chẳng tính công ...
Dẫu mai ! em có lấy chồng,
anh xin làm người, làm người đưa sáo qua sông ....

.....
Thời gian trôi đi nhanh quá,
tiếng yêu tôi chưa kịp xếp vần.
Một ngày kia lũy tre cuối xóm
chẳng thấy em chiều nay đi về...
Hỏi ra mới hay chim sáo
đã sang sông, sáo đi lấy chồng,
còn đâu những chiều theo bước giờ chỉ có anh lẻ loi đi
về....
Ai đem chim sáo sang sông,
để cho chim sáo sổ lồng, sổ lồng bay xa !!!
Sáo bay bỏ lại mình ta bơ vơ một nẻo xa xăm đi về..
Sáo ơi !! bây giờ ngồi đây,
chờ ai ai chờ....
Thôi rồi hết đợi hết trông..
Trách cho ....sổ kiếp bọt bèo
duyên kia chẳng đáng thì đành nhìn sáo sang sông ....

Cho con

Phạm Trọng Cầu

Ba sẽ là cánh chim
Đưa con đi thật xa
Mẹ sẽ là cành hoa
Cho con cài lên ngực

Ba mẹ là lá chắn
Che chở suốt đời con
Vì con là con ba
Con của ba rất ngoan
Vì con là con mẹ
Con của mẹ rất hiền

Ngày mai con khôn lớn
Bay đi khắp mọi miền
Con đừng quên con nhé
Ba mẹ là quê hương

Cho đến khi lìa nhau

Lời Việt: Phạm Duy

Chẳng phải là mơ
chẳng phải là tiên nga
là người thôi
chẳng phải là vua
chỉ là một đôi
tình nhân thôi
cùng nhau vun xới
một thế giới
tình duyên mới
vui sống bên nhau
cho đến khi nào
ta dứt tay nhau...

Mình là hai nơi
mà là một đôi
mình nào như nhau
mình cùng vô chơi
cuộc tình ới
là cuộc đùa vui
hoặc là say đắm
hoặc là đau đớn
tình là may mắn
vui sống bên nhau
cho đến khi nào
ta dứt tay nhau...

Chớ nên hỏi đôi ta
cớ sao phải chia xa
đừng thắc mắc nữa nghe
yêu đời
yêu người
yêu người tình nhân..

Cuộc tình của đôi ta
khởi đầu từ nơi nào
rồi chìm về đâu?
một cảnh to lớn
giờ thành cỏ lau
một trận cuồng phong
dù ta đã biết
cuộc tình sẽ chết
một ngày hối tiếc
nhưng vẫn bên nhau
cho đến khi nào
ta dứt tay nhau...

Until it's time for you to go

You're not a dream
you're not an angel
you're a man
I'm not a queen
I'm a woman
take my hand...

You could have stayed
outside my life
but in you came
and here you'll stay
until it's time
for you to go...

Chờ đông

Em ơi! có phải ngoài trời đang mưa ??
Em ơi! có phải trời đã sang đông ??
Mùa đông giá băng anh đang chờ
Mùa đông ái ân anh đang tìm
Tìm màu áo cưới cho em....

Ô hay, mắt ngọc lại buồn hay sao ??
Khi anh đã nguyện một đời yêu em
Dù cho nét son môi phai mờ
Dù cho mắt xanh kia hững hờ
Và dù năm tháng trôi pha ...

đk

Ta quen biết nhau ... Khi tàn xuân
Ta yêu thiết tha ... Khi hè sang
Và khi thu đến anh gom ánh sao
Cho đêm đêm kết thành vương miện
Để mùa đông đắm đuối đôi mình

Em ơi! xích lại thật gần bên anh ..
Cho anh xiết chặt nụ cười xinh xinh
Từ đây những đêm trăng thanh đây
Mình không lẻ loi không u sầu
Nguyện cầu ta mãi bên nhau ....

Chờ em

Trịnh Nam Sơn

Chờ em, chờ bao năm qua. Anh thấy lòng mình xót xa.
Không biết em vẫn yêu anh như ngày xưa.

Chờ em, đời thêm nhung nhớ. Ôi, những ngày dài hững hờ.
Em vẫn không quay về đây cho anh sầu thương.

Ngày đó tình mình thiết tha.
Quần quít một trời ái ân, đời sao êm ái.
Giờ đây một mình bóng anh,
Trên những đường dài vắng tên,
Có lá vàng nhẹ vắng vương, tìm người vô tình.

Cho em quên tuổi ngọc

Lam Phương .

Cho em quên cơn mộng ảo xa xôi thơ ngây ngày nào.
Em quên được phút trong tay mưa bay dạt dào.
Đến muôn đời sau, em không còn nhớ yêu thương bên
nhau lần đầu.

Cho em trao một lời cuối ăn năn què hương tội tình.
Em xin được khóc cô đơn ôi thương phận mình.
Thế gian còn ai ? Em xin từ giã thơ ngây trôi theo dòng
đời.

Hơi men nồng cùng trong đêm say.
Thêm cho đây giấc mộng chua cay.
Có nhớ phút giây lâm lữ, uống cho thật say,
uống quên ngày mai, thế gian đổi thay,
quanh ta... có ai ? Đời còn chi .... trong tay ???

Mai đây khi hoa tàn úa xanh xao phong ba dập vùi.
Em xin nằm xuống mang theo con tim ngậm ngùi.
Giấc mơ nhỏ nhoi, đưa em vào cõi thiên thu yêu thương
đời đời.

Cho lần cuối

Lê Uyên Phương

Giờ này còn gần nhau, gần thăm thiết trong môi sầu
Gần bồi rối biên giới từ lòng đau.
Giờ này còn cầm tay, cầm chắc mỗi duyên bể bàng
Cầm chắc mắt mỗi ngõ ngang
Cầm giá buốt thương đau, ngày mai ta không còn thấy
nhau.

Bàn tay nắm ngón suông đem vào nhau hẹn sau.
Bàn tay nắm ngón suông đem vào nhau mộng mau
Ngoài trời mưa, mưa hoài, gió mưa nặng nề
Người ngồi nghe xa cách đá xanh ơi mỗi mòn

Lệ ngập ngừng bờ mi, giọt nước mắt lặn nỗi buồn
Giọt nước mắt xa cách với vợi trông
Giờ này còn nhìn nhau, nhìn đắm đuối như suối bên
Nhìn suốt kiếp như chết mòn, nhìn hấp hối thương đau
Ngày mai ta không còn thấy nhau.

Chờ mong

Ý Thu Thu

Chiều nao đôi ta chung bước
Cùng ngắm chiếc lá bay bay
Hạnh phúc bát ngát dâng đầy
Có nhau từ đây

Chiều nay lang thang qua phố
Giọt nắng đổi bước chân cô
Người đã xa khuất chân trời
Nhớ thương một đời

ĐK
Ôi bao năm tháng qua
Bao giọt nắng đã phai điều tà
Dấu biết anh xa rồi
Vẫn ôm mộng sầu chung lối

Mây lang thang cuối trời
Thăm nhẩn có em nơi này
Vẫn ngóng trăng đêm ngày
Người yêu hỡi yêu anh muôn đời

Cho một người nằm xuống

Trịnh Công Sơn

Anh nằm xuống sau một lần đã đến đây
Đã vui chơi trong cuộc đời này
Đã bay cao trong vòm trời đây
Rồi nằm xuống, không bạn bè, không có ai
Không có ai, từng ngày, không có ai đời đời,
Ru anh ngủ vùi, mùa mưa tới trong nghĩa trang
này có loài chim thôi!

Anh nằm xuống cho hận thù vào lãng quên.
Tiễn đưa nhau trong một ngày buồn.
Đất ôm anh đưa vào cội nguồn
Rồi từ đó, trong trời rộng, đã vắng anh.
Như cánh chim, bỏ rừng, như trái tim bỏ tình,
Nơi đây một lần, nhìn anh đến những xót xa
đành nói cùng hư không!

Bạn bè còn đó! Anh biết không Anh ?
Người tình còn đó! Anh nhớ không anh ?
Vườn cỏ còn xanh. Mặt trời còn lên.
Khi bóng anh như cánh chim chìm xuống.

Vùng trời nào đó! Anh đã bay qua ?
Chỉ còn lại đây những sáng bao la
Người tình rồi quên, bạn bè rồi xa
Ôi tháng năm, những dấu chân người cũng bụi mờ.

Anh nằm xuống, như một lần vào viễn du,
Đưa con xưa đã tìm về nhà
Đất hoang vu khép lại hẹn hò
Người thành phố, trong một ngày, đã nhắc tên
Những sớm mai, lửa đạn, những máu xương chập chùng
Xin cho một người vừa nằm xuống,
thấy bóng thiên đường cuối trời thênh thang!

Cho người tình lỡ

Hoàng Nguyên

Khóc mà chi, yêu thương qua rồi
Than mà chi, có ngăn được xót xa
Tiếc mà chi, những phút bên người
Thương mà chi, nhắc chi chuyện đã qua

Anh giờ đây như là chim
Rã rời cánh biết bay phương trời nào
Em giờ đây như cảnh hoa
Trót tả tới đón đưa ngọn gió nào.

đ.k.:

Mình nào ngờ, tình rơi như lá rơi.
Người tình đây, vòng tay ôm quá lời.
Để giờ này một người khóc đêm thâu,
Một người nén cơn đau nghe mưa mà cúi đầu.

Thế là hết, nước trôi qua cầu
Đã chìm sâu những tháng ngày đam mê
Thôi đành quên, những tiếng yêu đầu
Những lời yêu ấy nay đã quá xa.

Nếu đường cũ giăng đầy mưa
Khuất mù lối khiến lên tình đành lỡ
Ta giờ đây như rừng thu
Nắng liệng với chiếc lá vàng cuối mùa.

Cho Người Vào Cuộc Chiến

Anh bỏ trường xưa, bỏ áo thư sinh theo tiếng gọi lên đường
Anh đi vì đất nước khổ đau, anh đi anh quên thân mình
Em vì anh, tóc bới chẳng lược cài, thời điểm trang má phấn chẳng cần rồi
Xa phần hoa với những chiều dập dìu, cho anh vững lòng anh đi

Đêm rồi lại đêm, một bóng đơn côi, em nhớ người phương trời
Tâm tư chẳng biết nói cùng ai, đơn sơ em ghi đôi giòng
Mong người đi, giữa súng đạn chập chùng, xin hiểu cho giữa cát bụi vì thành
Bao giờ em cũng vẫn bền một lòng, thương anh suốt đời, anh ơi

Mai kia anh trở về, anh trở về
Dấu răng, dấu răng không còn vẹn như xưa
Dù anh trở về trên đôi nặng gổ, dù anh trở về bằng chiếc xe lăn
Hoặc anh trở về bằng chiến công đầy, tình em vẫn chẳng đổi thay

Anh giờ ở đâu, đồi núi cao nguyên, hay cuối miền sông Hậu
Đêm nay ở đó gió lạnh không, sương khuya có giăng giăng đầy
Phương này em, với những lời nguyện cầu, cho người đi sẽ có ngày trở về
Cho tình ta thắm thiết tựa ngày đầu, xin cho chúng mình còn nhau

Chờ phone của anh

Chờ phone của anh em chờ suốt buổi chiều
Chờ phone của anh mây buồn tím bầu trời
Nghe tiếng mưa rơi đều anh ơi
Em nhớ anh thật nhiều anh hay biết

Mẹ đang ngói khâu bên đèn tóc nhạt màu
Nhìn em thật lâu những hiểu thấu được rằng
Tình yêu đó em riêng dành cho anh
Vẳng tiếng anh chiều buồn em muốn khóc

ĐK :
Thiếu vắng anh lòng thấy quạnh hiu
Hạnh phúc xa vắng anh yêu ơi !
Tiếng hát sẽ buồn khúc hát ủa sầu
Về với em anh hỡi

Hãy cho em lời nói dịu êm
Lòng ấm yêu dấu trên đôi môi mềm
Tiếng hát thắm màu khúc hát sẽ hồng
Chỉ có anh ơi

Tình yêu nào đưa em vào chốn mê say
Ngờ đâu bọt rơi như là giấc mộng đời
Ban tay vẫy đưa người vào hư vô
Trong ước mơ ngày dài ta bên nhau

Giờ đây ngồi yên trong vùng tối đọa đầy
Sầu vương đợi nhau cho niềm nhớ ngập tràn
Người yêu hỡi có bao giờ suy tư
Hay tiếc thương một lần cho môi hôn niềm sầu nhớ

Cho quê hương

Thêm một ngày trôi lênh đênh
Thêm ngục tù trên quê hương
Thêm một ngày trôi lênh đênh
Thêm một ngày cộng quân chiếm nước.

Chúc chi đây cho nước non mình
Chúc chi đây cho quê hương mình
Chúc chi đây cho anh em mình
Và chúc chi, chúc chi cho dân tộc mình.

Đây là quà cho thân nhân
Một lời thề diệt lũ xâm lăng
Đây là quà cho quê hương
Lời nguyện cầu phục quốc chiến thắng.

Chúc non sông thoát ách gông cùm
Chúc quê hương hết bóng quân thù
Chúc anh em bức phá gông xiềng
Để cờ vàng tự gió tung bay.

Cho quên thú đau thương (main dans l)

Cho tôi quên đi nỗi ưu phiền, cuộc đời
Cho tôi sống mãi trong tình yêu
Cho tôi mang cánh chim chiều lạc loài.
Cho tôi nghe câu hát lên tuyệt vời.

Cho tôi cánh lá bay, bay man mác khắp nơi
Khi em đến với tôi nhớ đôi môi này.
Cho tôi mát tóc xanh, xanh như đáy mắt em.
Đem theo hết nhớ nhung, nhớ nhung với đây.

Cho tôi yêu tia nắng tan dần buổi chiều.
Cho tôi mơ, mơ lúc hôn người yêu.
Cho tôi đi khi khói sương mù đợi chờ
Cho tôi ngân, ngân hết muôn lời thơ.

Cho tôi đi những cánh mây, trôi đi khắp đó đây.
Theo cơn gió ngất ngây lãng quên tháng ngày.
Cho tôi chấp cánh bay như khi uống rất say.
Cho quên hết đắng cay, thú đau thương này.

Cho tôi xin

Đinh Quang Trung/Trần Trung Đạo (thơ)

Cho tôi chết làm người dân nước Việt
Linh hồn tôi phảng phất giữa trời Nam
Ai cũng sống một lần rồi để chết
Khắc nhau chẳng chết để sống muôn đời

Cho tôi xin làm bông hoa rất nhỏ
Giữa rừng hoa thơm ngát của quê hương
Cho tôi đi trên muôn vạn nẻo đường
Tiếng mẹ ru như lời sông núi gọi

Cho tôi chết làm người dân nước Việt
Linh hồn tôi phảng phất giữa trời Nam
Ai cũng sống một lần rồi để chết
Khắc nhau chẳng chết để sống muôn đời

Cho tôi hôn đôi mắt buồn ngầy dại
của anh em chưa thấy được tương lai
Bao nhiêu năm vẫn cúi đầu e ngại
Đám tàn quân của chủ nghĩa vô thần

Cho tôi chết làm dân người nước Việt
Linh hồn tôi phảng phất giữa trời Nam
Ai cũng sống một lần rồi để chết
Khắc nhau chẳng chết để sống muôn đời

Cho tôi xin làm người dân nước Việt
Ngẩng đầu lên không thấy đảng cao siêu
Cho tôi quên nỗi lo sợ thấp hèn
Biến khổ đau qua một mai huy hoàng...

**

Điệu: chậm Nhịp: 4/4
Có thể đệm lối gảy từng ngón tay (arpeggio) hay
dùng cả ngón tay cái hoặc pick (strumming) tùy ý, chỗ.

Cho xin sống lại

Cho xin sống lại
Đời Lê - Trần liêm chính
Nàng dệt tơ
Anh sách đèn chờ khoa thi này

Cho xin sống lại
Hồn Quang Trung nun lửa chí
Chờ trắng lên lưng mài kiếm
Giết giặc để cứu quê em

Cho xin sống lại
Tình Lưu Bình, Dương Lễ
Hỏi nàng Châu Long
Mấy mùa tắm tơ nuôi chồng?

Cho xin sống lại
Vùng hoang khai cây đây trái
Ngủ đơn sơ trong màn tối
Có nhạc rừng giữa đêm dài

ĐK:
Từ vào đời, non sông đầy trời mây giăng
Bao lớp trai làng, đi ngày thêm thưa vắng
Quê mẹ hỡi, đêm đêm nhìn vì sao hôm
Con mơ lửa thần Lam Sơn
Để thiêu tan oán hờn

Cho xin sống lại
Chiều quê điều ngân sáo
Ngồi dựa mình trâu
Ngắm chiều tà rơi trên đầu

Cho xin sống lại
Ngày vinh quy đi ngựa trắng
Làng ta khua ba hồi trống
Đón chàng về lễ tơ hồng.

Chủ nhật buồn

Phạm Duy

Chủ nhật buồn
đi lê thê
cầm một vòng hoa đê mê
bước chân về với gian nhà
với trái tim cùng nặng nề
xót xa gì?
oán thương gì?
đã biết nuôi hương chia ly
trót say mê
đã yêu thì dẫu vô duyên còn nặng thề
ngồi một mình
nghe mưa rơi
mặc lệ trần câu thiên thu
gió hiên ngoài
nhắc một loài dế giun hoài ru thương ru
ru ơ ru...
hời

Chủ nhật nào
tôi im hơi
vì đợi chờ không nguôi ngoai
bước chân người
nhớ thương tôi
đến với tôi thì muộn rồi
trước quan tài
khói hương mờ bốc lên như vụn ngàn lời
dấu qua đời
mắt tôi cười vẫn đắm đắm nhìn về người
hồn lìa rồi
nhưng anh ơi
tình còn nồng đôi con người
nhắc cho ai biết cuối đời
có một người yêu không thôi
ơi hỡi ơ... người

Chung Mộng

Lam Phương

Bóng chiều đã buông mau nhớ lại giấc mơ hôm nào
Ngày đôi mình còn bên nhau, cùng chung mộng về sau
Yêu nắng vàng phơi phới, yêu cơn mưa dào

Biết tình chẳng bao lâu nên trời đã cho cơn sầu
Người âm thầm gọi mưa ngâu, buồn cho đời bể dâu
Thương những ngày thơ ấu, thương duyên ban đầu

ĐK:

Anh còn nhớ hay quên, trên phố chiều đông người
Tay tìm lấy tay nhau, băng khuâng lời giả từ
Vừa xa người, tim còn đau, ta đã hẹn lần sau
Đêm hẹn ước đôi tim xao xuyến vầng trăng tròn
Sao trời chiếu lung linh, soi duyên tình chúng mình
Ngày thần thờ, đêm dệt mơ, yêu quá một trời thơ
Ngày thần thờ, đêm dệt mơ, yêu quá một trời thơ

Ai đập vỡ trăng tan, ai người giữ câu chung tình
Còn đâu kỷ niệm xa xôi, đời chỉ là mộng thôi
Nay chỉ chờ đông tới, đêm xuân qua rồi

Chút kỷ niệm buồn

Chiều nao anh với em
Nếp bên thềm mưa hai đứa xem
Dù đôi ta mới quen,
Chút kỷ niệm nhưng anh khó quên

Ngồi bên nhau trú mưa,
Biết em về không ai đón đưa
Đường xa trơn lồi thưa,
Chúng ta cùng đi chung dưới mưa

Rồi từ khi chia tay,
Biết bao lần gió mưa trở lại
Chỉ mình anh nơi đây,
Ngóng trông hoài một bóng hình ai

Chiều mùa thu mưa bay
Buồn này em đâu hay ,
Tình nồng lên men cay
Để anh ôm ấp giấc mơ u hoài

Chiều nay không có em,
Gió mưa về nghe thương nhớ thêm
Làm sao anh biết tên ?
Chút kỷ niệm sao em nhớ quên !

Đường xa đâu quá xa,
Cố sao từ lâu em chẳng qua ?
Để anh nghe xót xa ,
Mỗi duyên tình của hai chúng ta

Chuyện ba người

Một. người đi với một người
Một người đi với nụ cười hắt hiu
Hai người vui biết bao nhiêu
Một người lặng lẽ buồn thiu đứng nhìn

Giữa đường cơn gió lặng thinh
Nghe nghiêng nghiêng nặng lòng mình nao nao
Ba người chẳng biết làm sao
Khi không có kẻ buồn thiu đứng nhìn

Bởi lòng đã trót nặng thương
Thôi ta đứng lại nhường đường anh qua
Người đi vui với một người
Biết chẳng một người đang cười mà đau

Dù sao cũng mỗi duyên đầu
Dù sao em cũng qua cầu là xong
Bây giờ chẳng biết làm sao
Lẽ nào gặp lại lẽ nào làm ngơ

Nhà anh một bức tường thưa
Chiều nay nhớ quá thẫn thờ bước qua
để nghe được tiếng anh cười
để nghe tôi rót một hơi thở buồn

Chuyện buồn của em

Từ khi chúng mình biết nhau
Lòng anh vẫn hay buồn vì em
Nên không thấy em cười,
Em hay nhắc một người
Một người anh đâu còn nhớ

Và em vẫn thường trách anh
Để trắng gió mang sầu không tên
Lạnh trong đêm hẹn ước
Những lời yêu thương rất nhiều
Thay bằng nước mắt người yêu

Sao em hay nhiều nỗi hờn
Cho anh muôn vạn nỗi buồn
Những gì đã lỡ xa xôi
Cho dù em có thương yêu
Xin người đừng nhắc đến
để lòng anh đón đau

Rồi nay chúng mình cách xa
Tình yêu đã thêm lần phai pha
Trời ơi, em nào biết
Nỗi lòng anh tan nát nhiều
Khi buồn nhắc đến người yêu .....

Chuyện đàn thiên lý

Anh Bằng/Yêu Thao thơ

Tôi đứng bên này sông, bên kia vùng lửa khói.
Làng tôi đây, bao năm dài chinh chiến,
từng lũy tre muện phiền.
Tôi có người vợ ngoan.
Đẹp như trăng mười sáu, cưới rồi đành xa nhau.

Nhớ đôi môi nàng hiền, xinh xinh màu nắng.
Má nàng hồng thơm mùi thơm lúa non.
Ai ra đi mà không từng bịn rịn.
Xa người yêu mà để mấy ai vui.

Em nhìn theo bóng nươ"ng mắt chia phôi
Tôi mạnh bước mà nghe hồn nhỏ lệ
Này anh lính chiến, người bạn pháo binh.
Mẹ tôi tóc sương từng đêm nghe đạn pháo rơi thật buồn.

Anh rót cho kheo nhé, keo lằm vào nhà tôi
Nhà tôi ở cuối chân đồi,
có đàn thiên lý,
có người tôi thương.

Chuyện đêm mưa

Ngoài trời không sao thưa
Đường lầy ướt ngõ tối
Mưa khuya về hiu hắt đi vào hồn
Chuyện đời quên đi thôi
Dĩ vãng xa lắm rồi
Gợi lối để làm chi nữa người ơi

Chiều nào nâng ly bồi
Tình vừa mới chấp nối
Chia ly mà không nói nhau một lời
Để rồi bao năm sau
Phong sương mòn vai áo
Nhớ cổ nhân muốn tìm tạ lòng nhau

ĐK:
Quán vắng mưa khuya như khúc ca ghen lời
Tý tách rơi rơi ray rút trong lòng người
Chân hẹp tựa vai run môi
Đêm dài chợt sáng vuốt gối
Gió lùa lá rơi, sầu lên mãi mãi

Chùng nào mưa thổi rơi
Đường về nắng lấp lối
Mưa tan vào sương khói xuôi về nguồn
Cuộc tình duyên năm xưa
Xa nhau còn thương nhớ
Những lúc nghe gió về kể chuyện mưa

Chuyến đò không em

Phút ban đầu ấy
Thư xanh màu giấy viết nhưng chưa gửi đi
Ngõ đi chung một lối
Đôi khi định nói với em một lời
Tình muôn con e, chung bước đường về
Naò biết được khi nói lên nói niềm
Thì nẻo vào tim
Mở rộng hay khép môi thắm trao duyên

Cuối xuân hè tới
Nhưng chưa lần nói lá thu rơi lại rơi
Ngắm xe xuôi ngược lối
Kết hoa màu cưới có đôi tim vào đời
Dù trước dù sau, nhưng cũng một lần
Gởi đến người thương thiết tha nỗi niềm
Đợi chờ hồi âm
Để rồi cay đắng đến tay một thiệp hồng

ĐK:
Giòng sông mệnh mang quá thiếu em chung một
chuyến đò
Tình yêu như hoa nở biết em yêu mà anh chờ
Từ khi ban sơ đã hai người vẫn chờ một câu nói
Mà rồi biệt ly, không một lần hé môi
Từ nay duyên kiếp tìm trong mộng thôi

Gió thu lạnh giá
Bao nhiêu là lá bấy nhiêu cơn sầu rơi
Cánh thư ban đầu ấy
Ép trong lòng giấy nhắc bao kỷ niệm buồn
Đừng trách người đi, sao lối nhịp đàn
Tình chỉ đẹp khi, ái ân không trọn
Một lần vào thu
Là lần băng giá khơi sầu mệnh mông

Chuyến đò quê hương

Em còn nhớ con đò xưa
Nhớ giòng sông mệnh mông thuở ấy
Mùi hương, cây trái chín trong vườn

Em còn nhớ lũy tre làng
Hàng dừa nghiêng mình đông đưa
Đường vào nhà em
Vàng tia nắng thưa

Em còn nhớ mái đường xưa
Môi trường xưa ê a giọng hát
Gọi ve, bắt bướm những trưa hè

Chim tung cánh, chim sa vầy
Chiều nào em chợt sang sông
Về nơi phố đông,
Lòng anh ngân ngơ ngàn nỗi nhớ

Nỗi nhớ mong, cùng em tay trong tay
Ghé bến sông xưa, gọi chung con đò

Chuyến đò quê hương sẽ đưa ta vào những khu vườn
xinh
Chuyến đò quê hương sẽ đưa ta về chỗ yên bình

Chuyện hoa sim

Thơ: Hữu Loan - Nhạc: Anh Bằng

Rừng hoang đẹp nhất hoa màu tím
Chuyện tình thương nhất chuyện hoa sim
Có người con gái xuân với vợ
Tóc còn ngắn ngắn chưa đầy búi

Ngày xưa nàng vẫn yêu màu tím
Chiều chiều lên những đồi hoa sim
Đứng nhìn sim tím hoang biển biệt
Nhớ chồng chinh chiến miền xa xăm

ĐK:
Ôi lấy chồng chiến binh
Lấy chồng thời chiến chinh, mấy người đi trở lại
Sợ khi mình đi mãi, sợ khi mình không về
Thì thương người vợ chờ bé bỏng chiều quê
Nhưng không chết người trai khó lửa
Mà chết người em nhỏ hậu phương
Mà chết người em gái tôi thương

Đời tôi là chiến binh rừng núi
thường ngày qua những đồi hoa sim
Thấy cảnh sim chín thương vô bờ
Tiếc người em gái không còn nữa

Tại sao nàng vẫn yêu màu tím
Màu buồn tan tác phải không em
Để chiều sim tím hoang biển biệt
Để mình tôi khóc chuyện hoa sim

Chuyện hoa tigôn

Một mùa thu trước mỗi hoàng hôn
Nhặt cánh hoa rơi chẳng biết buồn
Nhuộm ánh trắng tà qua mái tóc
Tôi chờ người đến với yêu thương

Người ấy thương hay vuốt tóc tôi
Thở dài khi thấy tôi hay cười
Bảo rằng hoa sáng như tim vỡ
Anh sợ tình ta cũng thể thôi

Tôi nhớ lời người đã bảo tôi
Từ mùa thu trước rất xa xôi
Đến nay tôi hiê"u thì tôi đã
Làm lỡ tình duyên cũ mất rồi

ĐK:
Nếu biết rằng tôi đã lấy chồng
Trời hỏi người ấy có buồn không
Có còn nghĩ tới loài hoa vỡ
Tựa trái tim phai tựa màu hồng

Tôi nhớ lời người đã bảo tôi
Từ mùa thu trước rất xa xôi
Đến nay tôi hiê"u thì tôi đã
Làm lỡ tình duyên cũ mất rồi

Nếu biết rằng tôi đã lấy chồng
Trời hỏi người ấy có buồn không
Có còn nghĩ tới loài hoa vỡ
Tựa trái tim phai tựa màu hồng

Chuyện hợp tan

Quốc Dũng

Đêm nay lặng lẽ sương mù về giăng trên mảnh tình quê
Có ai để buồn chất chứa sơn khê
Có nhịp đàn lưu luyến trên đường quê
Anh ơi có hay khi nước mắt bây giờ đang rớt mau
Khi tiếng hát hôm nào thôi vút cao
Lòng bỗng thấy vương vấn bao nỗi sầu

Mai tôi rời bước quê nhà hành trang mang nặng niềm
thương
Nhớ khi mình cùng thức trắng đêm sương
Nhớ điệu hò tha thiết bao sầu thương
Mai xa cách nhau, thương những lúc đôi mình chia lối
đau
thương biết mấy ân tình ta đã trao
Cùng ước muốn cơn mộng thôi giải sầu

ĐK:
Vì đời còn những nhánh sầu xa dần thoáng buồn
Vì đời còn những bước chân miệt mài cỏ hoang
Để rồi mình ta âm thầm từng chiều vắng
Nghe tim mãi mơ màng chuyện hợp tan

Mai chia ngàn lối biệt đời con cho ta được ngày vui
Ước mơ lần về xóa nỗi đơn côi
Chúng mình lại thao thức bao niềm vui
Đêm nay tiễn đưa giây phút cuối vẫn còn tay ấm tay
Mai sẽ thấm cơn lạnh khi gió lay
Và những lúc mưa gọi thương nhớ đây

Chuyện lá mùa đông

Chuyện rừng xanh hoang dã,
Ngày ngàn cây xanh lá,

Gần gũi trong nhớ mong,
Nghe tình yêu hoang vắng,
Chút mê say thiên đàng,
Cơn hôn mê điên loạn,
Để lại trời hoang mang, cả một trời hoang mang.

Để rồi khi cuối đông,
Khi rừng xanh thay lá,
Lá buông trôi theo dòng,
Phân vân lá theo dòng,
Cả một đời long đong, rồi một đời long đong.

Rừng khi cuối đông,
Ôi sao héo hắt,
Sao sớm héo hắt, khi tôi lặng lẽ trôi theo giòng.
Giữa làn nước lạnh lùng,
Một mình tôi cô đơn, mơ bóng em chiều đông.

Để lần sau cuối đông,
Khi rừng xanh thay lá,
Lúc nao em thay lòng,
Tôi rong rêu bên giòng,
Cả một đời trông mong, đã một đời trông mong.
Rừng đến mùa đông, rừng đến mùa đông...

Chuyện Người Đàn Bà 2000 Năm Trước

Chuyện người đàn bà 2000 năm trước
Áo rách tả tơi, xác thân mệt nhoài .
Chuyện người đàn bà nơi thành phố đỏ
Dấu tích hành thân. Vì đâu ? Vì đâu ?
Vì đâu, nên tội tình mang nhục hình .
Vì yêu, tội yêu, tội tình yêu .

Đoàn người phố thành vây chặt khu phố
Thế giới hiền lương ánh mắt cuồng căm .
Nhìn người đàn bà đang chịu tội chết
Đồng đá ngổn ngang. Chờ ai, chờ tay
người ném chết một người không hận thù.
Người ơi vì đâu dọa đẩy nhau

Ai, ai người vô tội . Ai, ai người không tội
hãy mạnh tay ném đá ném đá ném trước đi
còn, còn đợi gì ?
Ai, người vẹn toàn , Ai người trong sạch
còn chờ chi ? Ném chết ném chết
ném chết tội đồ nhân gian

Chuyện người đàn bà 2000 năm trước
sách khổ đã nghi, đồng đá còn nguyên .
Vì người vô tội hay đời giả dối,
thế giới gia nhân chào thua
người ơi , tình ơi .
Ai tội đồ , ai tình ngây
Người ơi, đời ơi, cũng vậy thôi ...

Chuyện phim buồn (quand le film est ti

Nguyễn Duy Biên

Những khi lỡ xem phim buồn,
Thường làm tôi khóc ngất (ngây)...

Đành lấy có mỗi vé vầy
Vì biết chắc tối anh đi làm
Đèn đóm tắt hết khi phòng máy
Sắp chiếu khuôn phim đầu

Và đúng tới lúc khúc phim tình thế
Quốc tế đang vui nhộn,
Chợt trông thấy cô bạn thân
Và anh yêu nói cười cùng bước vô...

Vì bóng tối quá dày,
Chẳng ngó thấy nơi tôi ngồi
Bởi thế tới ghế trên còn trống,
Chúng sát vai nhau ngồi

Chúng ghé sát hôn tình tứ
Khiến tôi điên dại
Lòng bao tái tê và mắt chợt bỗng ướt nhòa,
Từng giọt buồn xót xa...

Người ơi sao chiếu chi những phim u buồn,
Để lòng giận ai sót xa?
Người ơi sao chiếu chi những phim u buồn,
Để lòng giận ai gian dối...

Chán ngán bước về,
Buồn triu mỗi bước chân tê chồn
Vì thấy nước mắt hoen mặt phấn,
Má hỏi: "Sao con buồn?"

Dối má: "Tối nay rằng
Đã lỡ trót xem phim buồn
Và xem đúng ngay một phim thật dối buồn,
Làm lòng con xót xa..."

Chuyến tàu hoàng hôn

Chiều nào, tiễn nhau đi khi bóng ngã xế chiều
Hoàng hôn đến đâu đây, màu tím dần lên trong hồn ta
Muốn không gian đừng tan, nếu đôi chân thời gian,
Ngừng trôi cho giây phút chia ly này kéo dài,
Trước khi phân kỳ, ước sao cho tàu đừng đi.

Xe lặn, trong tim khuất xa rồi - biết đâu tìm,
Mưa thu bay bay sắt se lòng - ướt vai mềm
Hoàng hôn đang buông,
mà ai còn đứng yên trong chiều sương xuống.

Tâm tư cô đơn trách con tàu nữ sao đành,
Đêm iêu thương đi đến nơi nào - cách đôi tình.
Buồn bao nhịp nổi, tình trăm nghìn mối,
Hướng theo một bóng người.

Tà dương khuất trong sương là mỗi lần mong chờ,
Nhìn theo phía chân mây, đợi chuyến xe xưa về chưa,
Nếu hay chẳng người ơi, chốn xa xôi chàng trai,
Còn đem iêu thương khắc lên muôn vạn oán hờn,
Nếu mai đây về , cũng trên chuyến tàu hoàng hôn ...

Chuyện tình

Francis Lai - Lời Việt: Phạm Duy

Biết dùng lời rất khó -
Để mà nói rõ...
ôi biết nói gì -
Cuộc tình lớn quá!
Chuyện tình đáng nhớ -
tuy cũ nhưng là biển già trắng xóa
Cuộc tình quý giá -
như những ngọc già người giành cho ta
ôi biết nói gì ?

Với một lời quý mến - mà người nói đến
khi bước chân vào đời vẫn ngắt...
Cuộc tình thứ nhất,
muôn kiếp muôn đời là tình vĩnh viễn...
Vì người đã hiến đôi cánh tay này
nghìn đời quyến luyến...
Lòng ta đây kín!
Lòng ta đây kín!
Là muôn ngàn chuyện yêu đương!
Câu hát thần tiên
Và những mộng huyền mê mang
Đây kín hồn hoang -
Man mác tình duyên
Thôi hết cuộc đời im tiếng -
Đời lẽ loi đã tan...
Ta đã được người
Làm gì còn tiếng than ! Nắm đôi tay thiên thần
Đi suốt mùa xuân...
Sẽ còn được biết mấy
Một đời luyến ái!!
Yêu sẽ lâu dài hoặc là quá ngắn?
Thật là khó đoán -
Nhưng vẫn cho rằng cuộc đời có hết
Loài người có chết -
Sao sáng trên trời ngày nào sẽ tắt...
Người vẫn gần ta!!!

Chuyện tình buồn

Phạm Duy

Năm năm rồi không gặp, từ khi em lấy chồng
Anh dậm trường mê mãi, đời chia như nhánh sông
Phong thư tình ngây dại, và vai môi rất mềm
Những hẹn hò cuốn quít, trên lối xưa thiên đường

Ngày nhà em pháo nổ, anh cuộn mình trong chăn
Như con sâu làm tổ, trong trái vải cô đơn
Ngày nhà em pháo nổ, tâm hồn anh nhuộm máu
Ôi nhất chém hư vô, ôi nhất chém hư vô

Năm năm rồi đi biệt, đường xưa chưa lối về
Trong đìu hiu gió cuốn, năm chơ vơ gác chuông
Năm năm rồi cách biệt, cỏ hoang sân giáo đường
Chúa buồn trên thánh giá, mắt nhạt nhòa mưa hoang...

Chuyện tình hoa trắng

Lâu quá không về thăm xóm đạo
Từ ngày binh lửa cháy quê hương
Khối bom che lấp chân trời cũ
Che cả người thương nóc giáo đường

Từ lúc giặc tràn qua xóm đạo
Anh làm chiến sĩ giữ quê hương
Giữ màu hoa tím cảnh hoa trắng
Giữ chiếm lầu chuông xây ổ súng
Súng gầm vang đổ gạch nhà thờ
Anh gom gạch xây tường cũ
Chiếm lại lầu chuông nóc giáo đường

Nhưng rồi người trai anh hùng ấy
Đã chết hiên ngang dưới bóng cờ
Chuông đổ ban chiều hồi vĩnh biệt
Tiễn anh ra khỏi cổng nhà thờ

Hoa trắng thôi cài trên áo tím
Mà cài trên nắp quan tài
Hoa trắng thôi cài trên áo tím
Nỗi buồn ôi kỷ niệm ban đầu

Xe tang đã khuất nẻo đời
Chuông nhà thờ khóc tiễn người ngàn thu
Chiều nay áo tím bơ vơ
Thương cảnh hoa trắng trên mộ người xưa

Xe tang đã khuất nẻo đời
Chuông nhà thờ khóc tiễn người ngàn thu
Chiều nay áo tím bơ vơ
Thương cảnh hoa trắng trên mộ người xưa

Chuyện tình không suy tư

Tình yêu mới vừa hôm qua
Mà nay mắt trông mắt cay
Lệ nhòa tan nguôi tin yêu
Lệ nhòa trôi cơn mê đây

Người yêu giờ xa xôi lắm
Cướp mất thương yêu
Ai khóc cho em đêm nay
Ai khóc cho em ngày mai

Người yêu khóc tình ngu si
Lệ khô đầm môi ướm mi
Lệ tràn trôi tình yêu anh
Lệ tràn suy tư mang về

Người yêu gầy xanh xao quá
Đánh mất thương yêu
Em khóc ai đêm nay
Ai khóc cho em ngày mai

Thôi em về, thôi em về
Vì anh hay vô tình,
Vì em, em còn suy tư
Xa anh rồi, xa anh rồi
Còn đâu, còn đâu nữa
Tìm đâu mắt môi người yêu

Tình yêu sao còn suy tư
Người đi đã vui chốn xa
Người tình xa thăm tay em
Người tình xa em đi rồi

Người ơi còn thương chi nữa
Giết chết thơ ngây
Em khóc cho ai đêm nay
Ai khóc cho em ngày mai.

Chuyện Tình La Lan

Vinh Sử

Tôi xin kể ra nơi đây
Chuyện một người thiếu nữ đẹp,
Đẹp như đóa hoa lan rừng
Hương sắc ôi mặn nồng.
Nàng mang tên là La Lan.
La Lan người xứ cô mang
Chưa yêu đương, chưa đau thương
Nên nàng chưa biết buồn.

Bao trai tráng đang si mê
Chờ lọt vào đôi mắt nàng.
Thường nhảy múa ca tụng nàng
Trong những đêm hội làng.
Nàng La Lan vẫn ngây thơ
Vui say điệu múa cô tô
Tay trong tay, cô quay quay,
Chưa biết yêu là gì.

Rồi thời gian trôi qua
con người xứ Ngự bỗng vắng tiếng cười
thường đưa đôi mắt trông xa vời,
thì ra nàng đã biết yêu rồi
Nàng yêu anh hiền tính,
nàng thương anh thật tình.
Nhưng chàng trai này đã đi rồi
La Lan buồn nát cánh hoa tươi

Qua bao tháng không tin xa,
mà người tình không trở lại
buồn tim tím cả tâm hồn.
La Lan khóc nhiều hơn.
Nàng lang thang từng đêm trăng
qua bao gành đá cheo leo

Ôi La Lan, ôi La Lan,
Lan chết trên sườn đồi

Chuyện tình người con gái hái sim

Đôi sim tím buồn như mắt của người
Chiều nào bên lối xưa
Màu sim tím đào dạt theo sâu nhớ
Cách chia thôi biệt ly
Lòng tin như tim vỡ dưới trời tan
Mất đi bao niềm thương
Tình sim không đem đến những yên vui
Khi sắc' tím u buồn

Chuyện năm trước ở đây có một nàng
Chiều chiều ra hái sim
Chẳng đem bán vì yêu sim màu tím
Thế thêm tim quạnh hiu
Mùa đông sang nghe gió đến nửa đêm
Tránh sao cho khỏi rét
Nàng yêu sim yêu thắm thiết say mê
Yêu sắc tím u buồn

ĐK:
Nhưng chẳng may, cho một hôm khói súng tràn lan
Đem nàng đi trong một chuyến mãi mãi không về
Sao lòng người hay dễ quên
Chuyện người em gái hái sim chết trên sườn non
Bây giờ còn đâu dáng xưa
Với giọng cười buồn, tiếng nói ngọt ngào

Vì như thế đôi sim vắng đi nàng
Chẳng còn ra hái sim
Để sim tím càng khô thêm màu tím
Tím ơi gieo buồn thêm
Đường xưa đây nay vắng bóng nàng đi
Bốn bên như quạnh hiu
Nàng ra đi trong nỗi nhớ không nguôi
Gây luyến tiếc cho đời

Chuyện tình người đan áo

Trần Thiện Thanh

Có người con gái, đông về đan áo ấm ra sa trường
ước mơ không nhiều,
mong niềm vui bé đến phương trời xa
Ai đi trong giá lạnh
chẳng nghĩ chuyện người đan áo
Một vầng trăng xẻ bóng chia đôi
áo đan chưa rồi, lỡ mưa đông về giá lạnh người đi.

Mỗi mùa đông đến,
đem từng cơn gió rét run vai gầy
Những ai âm thầm gom đầy
nhưng nhớ viết lên thành thơ
Trong tâm tư áo dệt bằng
những giòng lệ yêu dấu
Tặng người yêu lạnh giá đêm sâu
Đã thương nhau rồi,
mấy ai không ngồi đan mộng từng đông.

Mùa đông ai đan áo gởi đi.
Mùa đông ai đang ước lời mặn nồng.
Lúc chim chiều về có đôi.
Để mưa gió về đừng lạnh lòng
Để em trong bao ngày xa cách,
đan mộng đẹp vào chiếc áo mùa đông
Cây lá âm thầm chờ mùa xuân thêm tươi
Lá rơi mấy mùa là mấy đông em chờ.

Nhớ mùa đông đến em ngồi
đan áo ấm ra xa trường
áo tuy không dày nhưng lòng
thêm ấm những khi hành quân
Cho em mơ có một chiều nắng
đẹp tình đất nước
Người về vui hạnh phúc tương lai
áo đan xong rồi,
nhớ cho em gởi muôn vạn niềm thương.

Chuyện tình người trinh nữ tên Thi

Hoàng Thi Thơ

Thưở ấy xa xưa có một nàng một chàng thiếu nữ
Một đoá hoa rừng tình phơi phới tuổi mới trắng tròn
Cuộc đời hồng nhan cay và đắng ôi thì lắm trái ngang
Bao nhiêu trai làng theo nàng, đi theo xin nàng tim
vàng,
nàng cũng không màng ...

Nàng đã trót yêu yêu một chàng một chàng nghệ sĩ
Tình hời ơ tình chàng đã có đã có gia đình
Người đời cười chê cho tình đó như là gió với trăng
E sau duyên mình như bao cô nàng thất tình, nàng khóc
một mình

Thi ơi Thi ơi, Thi biết biết không Thi
Khi con tim yêu đương là sống với đau thương
Khi con tim yêu đương là chết với u sầu thì Thi đã biết
cớ sao Thi buồn

Nàng quyết ra đi xa làng mình người tình yêu dấu
Chỉ có chim rừng nhiều khi thấy nàng khóc một mình
Rồi một mùa đông chim rừng thấy thấy nàng dưới gốc
cây
Tương tư nhân tình không lường, đau thương u tình vô
cùng, nàng chết trong rừng ....

Chuyện tình yêu (histoire d'amour)

Chuyện tình yêu đôi ta ngày ấy tuyệt như mơ
Chuyện tình yêu đôi ta ngày ấy đẹp như thơ
Mình làm quen nhau trên đường vắng khuya
Dịu nhau qua bao nhiêu hè phố mưa
Ngồi ôm nhau công viên lạnh giá...

Chuyện tình yêu đôi ta ngày ấy đầy mộng mơ
Chuyện tình yêu đôi ta ngày ấy thật kiêu sa
Và trần gian thênh thang chỉ có ta
Mình cho nhau yêu thương rồi xót xa
Rồi chia ly rồi đến phai pha...

Đến bây giờ anh đã là cánh trắng chim bay sâu chân trời
Đến bây giờ em đã là bóng dáng cô liêu trong ngậm ngùi
Đến bây giờ em vẫn buồn nhớ...
Đến bây giờ anh xóa tình cũ
Đến bây giờ em hóa tượng đá
Đứng thiên thu trong mong đợi chờ...

Chuyện tình yêu đôi ta ngày ấy giờ còn đâu?
Chuyện tình yêu đôi ta ngày ấy thành thương đau
Một mình em lang thang đường phố khuya
Tìm anh trong công viên đầy gió mưa
Kỷ niệm ơi đừng chết trong ta...

Chuyến xe ba người

Trên chuyến xe năm nào, xuôi về miền Tây ,
tôi quen một người em gái
Mái tóc buông bờ vai, ánh mắt say hồn ai,
lòng tôi vẫn chưa mở phai
Đường về miền Tây xa, qua bao nhiêu phà Bắc
Tình cờ ngồi bên nhau chẳng dăm câu chuyện vãn,
tuy mới quen nhau tôi lại thấy lòng,
đây bao xuyên sao như đã quen nhau từ lâu

Xe lướt nhanh trên đường, xa mờ ruộng nương,
cây xanh rợp che muôn hướng
Ai đã qua miền Tây, đâu chỉ đôi lần thôi,
mà không luyến lưu đây với

Mình chuyện trò bên nhau, nghe thời gian vội lướt
Đường dài mà không xa
Ôi chao sao lạ quá, tôi hỏi quê em, em cười đáp lời,
lòng vui xiết bao khi biết quê em Cần Thơ
Rồi mình chia tay, khi xe về bến,
nhớ mãi nụ cười, lời em khẽ mời:
"Mùa hè mời anh ghé lại,
vườn nhà em cây trái nết bên ven sông Hậu Giang"

Lòng đầy bằng khuâng, tâm tư thầm nghĩ,
có phải tơ hồng đang ngậm se kết tình
Để rồi giờ hai chúng mình
được gặp nhau trên chuyến xe xây mộng ước duyên lành

Nhưng có ai đâu ngờ,
bao điều mộng mơ chưa sang hè đã tan vỡ
Tôi xuống thăm Hậu Giang
Sông nước như thở than, buồn cho mối duyên dở dang
Nàng đành lòng sang ngang, lên xe hoa bỏ bến
Một mình ngồi bên sông, mệnh mang bao hình bóng
Tôi bước cô đơn, lang thang trở về
Lòng nghe xót xa, thương mãi chuyến xe miền Tây

Cô bắc kỳ nho nhỏ

Nhạc: Phạm Duy - Thơ: Nguyễn Tất Nhiên

Này cô em Bắc Kỳ nho nhỏ
Này cô em tóc Demi Garcon,
Chiều hôm nay xuống đường đón gió,
Cô có tình cờ,
Nhìn thấy anh không?

Này cô em Bắc Kỳ nho nhỏ
Này cô em có nụ cười ngây thơ
Thành khi không quăng đường im gió,
Không gió lấy gì lang thang,
Cô có thương thầm anh không?

Đời chim muôn nhánh khổ nguy nang (à...)
Mà anh mang tội gốc chưa tan (à...)
Cửa chùa nào mà không rộng mở (ơ ớ...)
Quý sứ nào chẳng muốn nường thân?

Rồi khi qua giáo đường kiếm Chúa,
Đội Thánh Giá xin làm chiến ngoạn
Thấy có đứa đuôi dài đầu sừng,
Chúa cũng xót thương người lằm than...

Này cô em Bắc Kỳ nho nhỏ
Này cô em tóc Demi Garcon,
Đạp xe vô lối chờ anh ngó
Quên hết giận hờn,
Thù ghét đám đông...

Này cô em Bắc Kỳ nho nhỏ
Này cô em mắt trời bao dung,
Nhìn anh đi hãy nhìn cho rõ
Trước khi nhìn đám đông,
Trước khi vào đám đông ...

Cô bạn học

Em bảo anh nếu em là nữ hoàng
Anh xin gì thì em sẽ ban cho
Nhưng nói trước không nhường ngôi đầu nhé
Vì vua thường hay chọn lầm cung phi

Và một hôm em ghé đến thăm anh
Sợ mẹ cha hay chuyện của đôi mình
Anh nói dối thừa đây cô bạn học
Đã lâu rồi con mới được gặp nhau

Cứ mỗi tháng em lại đến thăm anh
Sau mỗi tuần em đến thăm anh một lần
Rồi quen dần hằng đêm em anh đến
Nên lảng giềng thấy thể bảo nàng dâu

Kỷ niệm đó và còn bao nhiêu nữa
Em của anh giờ là vợ người ta
Để anh mãi đau thương vì ước nguyện
Tháng năm dài chưa xóa được tình em.

Cô bé dễ thương (la petite gamine)

Lời Việt: Vũ Xuân Hùng

Ôi cô bé dễ thương tóc nâu tơ nõn
Mướt như cát khô khóc chi trong chiều
ôi cô bé dễ thương mắt nai ngơ ngác
Mướt xanh bóng đêm dẫu yêu muôn đời
Nàng ngước nhìn thoáng cười nảo nùng
Bỗng lặng ngừng vút xa chạy
Lòng biết rằng đến chiều mai này
Sẽ gặp nàng đêm chuỗi u buồn

ôi cô bé dễ thương tóc nâu tơ nõn
Mướt như cát khô khóc chi trong chiều
ôi cô bé dễ thương mắt nai ngơ ngác
Mướt xanh bóng đêm dẫu yêu muôn đời
Giờ biết rằng hết rồi mơ mộng
Hết hy vọng giống bé thơ dại
Này gió sáng này trời
Lá vàng rơi rụng cuốn nắng về
Dưới cánh gió xa la.

Nàng giữ trọn tháng ngày mơ mộng
Những tươi hồng tới cõi xa la.
Này gió sáng này trời
Hãy ngừng cánh hồng nhả nàng về
Tôi vẫn mong đợi...

Cô bé hờn dỗi

Chiều hôm nay vừa tan buổi học
Em lơ ngơ ra trước sân trường
Dừng như anh đứng đó bao giờ
Đợi chờ em đã lâu

Lòng em như mùa xuân đến gần
Nhưng con tim sao cứ ngập ngừng
Vì sao anh không nói bao giờ
Lời yêu em đắm say

ĐK :
Em ghét anh gọi em cô bé
Nên thấy anh em vờ như không thấy
Em bắt anh làm cái đuôi em đó
Xem rất tội nghiệp

Anh có theo hàng trăm cây số
Em vẫn không thèm quen anh đó
Em ngó lơ dù lòng nghe xao xuyến
Đáng đời anh chưa

... đáng đời anh chưa.

Cô bé ngày xưa

Hôm nay về thăm nhà
Nhịp chân lối đi quen xưa
Đây vắn cây cầu đá
Kia mấy bụi tre già
Sang ngan một con đò
Bồng bênh con nước đưa
Sương trắng phủ xa mờ
Vài cách én bơ vơ

Trên con đường thăm nhà
Gặp cô gái đi qua
Da trắng như màu áo
Môi hé nụ hoa đào
Như quen mà xa lạ
Bồi hồi chợt nhớ ra
Cô bé ngày xưa đó
Chung ngõ ở xóm nhà

Cô bé, cô bé ở gần nhà
Ngăn cách khu vườn thưa lá
Giờ xinh dáng hoa
Bé xưa vội òa ưả đổi khóc hờn
Hai đứa một tầm hồn
Ít vui hơn buồn

Hôm nay về thăm nhà
Tình hai đứa thêu hoa
Anh nhắc câu chuyện cũ
Em nói niềm mong chờ
Say mơ một khung trời
Mẹ hỏi đi nữa thôi
Thưa với mẹ con sẽ
Ở nhà đến suốt đời.

Cô Bé Ưu Sầu

Này cô bé sao ngồi lặng lẽ
Có hay chăng đêm đã qua rồi
Ngày đang đến cho đời thật trẻ
Cớ sao em vẫn mãi suy tư

Hãy nghe anh kể chuyện phố xá
Rất đông vui vang tiếng cười đùa
Có con chim về chào nắng mới
Sẽ hát em nghe câu hát yêu thương.

Này cô bé thôi đừng hờn dỗi
Bước theo anh ra phố đông người
Để em thấy quanh mình rộn rã
Gió ban mai đang hát mê say

Hát ta nghe cuộc đời hôm nay
Với bao nhiêu nước mắt nụ cười
Nắng phai như lời chào bình yên
Cho những bông hoa tươi thắm bên em

Này cô bé thôi đừng u sầu
Vì cuộc sống đang gọi mời
Và nắng mới đang vẫy tay chào
Gọi những yêu thương về xiết tay nhau

Này cô bé thôi đừng u sầu
Và em hãy giã từ âu lo

Cô đơn

Nguyễn Ánh

Hạnh phúc như đôi chim uyên tung bay ngập trời nắng
ấm
Hạnh phúc như sương ban mai long lanh đậu cành lá
thắm
Tình yêu một thoáng lên ngôi nhẹ nhàng như áng mây
trôi
Dịu dàng như ánh trăng soi êm êm thương yêu dâng
trọng
hồn em

Nghe như chim trời phiêu lãng theo mây trời lang thang
rong chơi cùng năm tháng
Ôi đêm đêm cùng tiếng hát cho vơi niềm thương nhớ
còn gì cho ước mơ

Người hỡi cho em quên đi bao nhiêu kỷ niệm xa xưa
Người hỡi cho em quên đi bao nhiêu mộng đẹp nên thơ
Tình yêu đã chết trong em, nụ cười đã tắt trên môi
Chỉ còn tiếc nuôi khôn người cô đơn tiếng hát lạc loài..

Cô gái Việt

Lời sông núi lừng vang bốn phương trời
Giục chúng ta đồng sức quyết tiến
Triệu Trưng xưa đẹp gương sáng muôn đời
Dòng máu thiêng còn nhuộm hồng bao trái tim

Dẫu không cùng tài trai vui chiến đấu
Gánh sơn hà còn nặng hơn xương máu
Dù thành thị hay thôn trang ai ơi
Lòng hẹn lòng bạn gái ta xây đời

Chị em ơi quê nước chờ mong
Ta sớm lập công tô thắm giang sơn Việt Nam
Ngoài những phút quán xuyến tề gia
Hãy hướng lòng ta đến những ai đang cơ hàn

Kìa cô nhi không chút tình thương
đây lớp tàn nhân năm tháng đau thương lẫn trôi
Cùng cương quyết góp sức đồng tâm
Muốn dẫn cùng một trời vàng sáng tươi

Cô hàng cà-phê

Canh Thân

Ở chợ Dầu
có hàng cà phê
có một cô nàng
bé xinh xinh
cô hay cười
hồn xuân phơi phới
cứ xem dáng người
ước chừng đôi mươi

Làn thu ba cô liếc nghiêng thành
mùi hương lan thơm
ngát vương bên mình
làm say mê bao gã thiếu niên đa tình
mấy anh nho nhỏ
thường hay đến ngồi
cười với cô

Lơ thơ tơ liễu buông màn
cho hay cái sắc khuynh thành
làm cho nhiều chàng chết mê chết mệt
đi đâu cũng ghé qua hàng
mong sao thấy bóng cô nàng
thì trong lòng chàng mới yên

Hôm nao dưới ánh trăng gà
tôi mơ thấy bóng cô hàng
nhẹ nâng ly trà ướp sen ngát ngào
trông cô rón rén ra vào
đôi môi thắm cánh hoa đào
lòng tôi dạt dào muốn xiêu

Một chàng trai
dáng người hiên ngang
đến tự phương nào
trong gió đông sang
khách qua đàng vì cô lưu luyến
đã bao tháng trường
ước được nên duyên
chàng yêu cô vô bến vô bờ
mà sao cô cứ mãi hững hờ
làm cho anh
yêu quá hoá như điên rồi
tắm thân bơ phờ
dường như
muốn chờ một kiếp ma

Thương thay lũ khách bên đàng
cô đem thuốc đến cho chàng
ngờ đâu
con người trước bao hiên ngang
lim dim khoé mắt hoe vàng
anh đi sắp đến thiên đàng
vừa lúc
cô hàng biết yêu

Giờ đây
đã mấy thu qua
có lúc mơ về đường xa
tôi nhớ những đêm trăng mờ
cô hàng với bàn tay ngà ...

Cô Hàng Nước

Anh còn còn có mỗi mỗi cây đàn
Anh đem thì thì đem bán nốt
Anh theo là theo cô nàng hàng chè xanh
Tinh tinh tang là tang tính tính
Cô nàng rằng cô nàng ơi
Rằng có biết biết cho chăng
Rằng có biết biết cho chăng

Lẳng lẳng mà nghe tôi nói nói đôi lời
Tôi kể rằng đầu làng khu xá có nàng
Một nàng bán nước chè xanh
Người đầu trông mà duyên dáng
Và cô em chừng đôi tám
Miệng cô như là hoa đoá hoa thật tươi
Trông càng say đắm mắt cô đưa tình
Khiến bao chàng trai ngất ngây vì cô
Mỗi khi qua hàng

Hò hò ơi đôi mắt đôi mắt nhung huyền
Ơi hỡi nàng nàng xinh xinh ơi
Má lúm đồng tiền trông xinh ghê
Làm ta say đắm bao tháng ngày
Chiếc áo nhuộm màu nâu non
Với dáng người nàng thon thon
Lám ta say đắm bao tháng ngày
Vị em xinh quá xinh là xinh

Nàng ơi tôi đã tôi đã yêu nàng
Quyết chí cùng nàng lên duyên
Có lúc vì nàng thâu đêm
Rồi đây anh sẽ anh sẽ về
Nói với cùng mẹ Cha anh
Sẽ tới hỏi nàng cho anh
Cùng nhau chung sống trong mộng thắm
Cùng nhau chung sống bao ngày xanh

Hò ơi mẹ Anh mẹ Anh nói rằng
Quyết chí hỏi vợ cho con
Quyết chí tìm nàng đầu ngoan
Nàng đầu đôi má sao thắm nồng
Quyết chí dạm vợ cho con
Quyết chí tìm nàng đầu ngoan
Làm sao cho xứng đôi vừa lứa
Làm sao cho xứng đôi vừa đôi

Nàng ơi anh đã anh đã mơ rằng

Đám cưới vợ chồng đôi ta
Khắp xóm cùng làng ra xem
Người ra xem đứng ôi nói rằng
Đám cưới thật là to ghê
Đám cưới thật là xinh đôi
Người ta cầu chúc chú rể mới
Cùng cô dâu sống đến bạc đầu

Rồi ngày ngày qua xa vắng quán hàng
Lúc trở về trở về kiếm cô nàng
Cùng nàng chấp nỗi tình xưa
Thì em đã rời nơi ấy
Để cho quán hàng lạnh lẽo

Ơi hỡi ơ nàng ơi thấu cho lòng anh
Đã bao năm anh đã yêu nàng
Đến bây giờ biết đâu tìm em
Ơi hỡi ơ nàng

Cò lả

Dân Ca

Con cò cò bay lả lả bay la
Bay ra ra cửa phủ bay vào vào Đồng Đăng
Tĩnh tính tang, tang tính tình
Dân làng rặng, dân làng ơ
Rặng có biết, biết hay chẳng (2 lần)

Đồng Đăng đăng có phố phố Kỳ Lừa
Có nàng nàng Tô Thị, có chùa chùa Tam Thanh
Tĩnh tính tang, tang tính tình
Dân làng rặng, dân làng ơ
Rặng có biết, biết hay chẳng (2 lần)

Ai lên lên xứ Lạng, Lạng cùng anh
Tiếc công, công bác mẹ, sanh thành thành ra em
Tĩnh tính tang, tang tính tình
Dân làng rặng, dân làng ơ
Rặng có biết, biết hay chẳng (2 lần)

Tay cầm cầm bầu rượu rượu nắm nem
Mãng vui vui quên hết, lời em em dặn dò
Tĩnh tính tang, tang tính tình
Dân làng rặng, dân làng ơ
Rặng có biết, biết hay chẳng (2 lần)

Gánh vàng vàng đi đổ đổ sông Ngô
Đêm năm năm tơ tưởng đi mò mò sông Thương
Tĩnh tính tang, tang tính tình
Dân làng rặng, dân làng ơ
Rặng có biết, biết cho chẳng (2 lần)

Cô lái đò bến hạ

Một xóm nghèo ven sông
Có con đò tên là đò bến hạ
Một gái nghèo đoan trang
Nhan sắc nàng như là một đóa hoa

Nhà vốn nghèo cho nên
Sớm xa lìa sách đèn cùng mái trường
Ngày ngày ra bến giúp mẹ đưa đò
Bến hạ đưa đò
Gái đẹp đưa đò

Ngày tiếp ngày trôi qua
Biết bao người qua đò giòng bến hạ
Nhiều khách đò ngây ngồ
Hay trách nàng sao đò lại chóng qua

Nhiều trai làng ba hoa
Y như là đón nàng dùng phép lạ
Nào đâu biết sắc đẹp là mắc mớ
Thấy đẹp quên giờ
Gái đẹp đưa đò

Nhiều anh chàng khoe khoang
Chiếm tim nàng nhưng nàng nào đáp tình
Vị tấm lòng bằng trinh
Ai đã nguyện cho người thời chiến chinh

Người anh hùng sang sông
Trái tim nàng trao về một bóng hình
Một người lính chiến đánh trận quên mình
Lính trận chân thành
Lính trận trung tình

Đời hồng nhan ai có biết không
Đời gian nan lạc kiếp má hồng
Đời hồng nhan nên nước mắt tuôn
Nhìn sang chuân và lăm đau buồn

Cô lảng giềng

Hoàng Quý

Hôm nay trời xuân bao tươi thắm.
Dừng gót phiêu linh về thăm nhà.
Tôi đã hình dung nét ai đang cười.
Tôi mơ trời xuân bao tươi thắm.

Đôi mắt trong đen màu hạt huyền,
làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dâng sóng xao xuyên
nổi niềm yêu ....

Cô lảng giềng ơi!
Không biết cô còn nhớ tôi.
Giây phút êm đềm ngày xưa kia khi còn ngây thơ.

Cô lảng giềng ơi!
Tuy cách xa phương trời tôi không hề.
Quên bóng ai bên bờ quê tôi.
Đôi mắt đắm đắm chờ tôi về.

Năm xưa khi tôi bước chân ra đi.
Đôi ta cùng đứng bên hàng tường vi.
Em nói rằng em sẽ chờ đợi tôi.
Đừng nói đến phân ly.

Cô lảng giềng ơi!
Nay bóng hoa bên thềm đã thắm rồi.
Chân bước vui bên bờ đường quê.
Em có hay chẳng giờ tôi về...

Trước ngõ vào thôn vang tiếng pháo.
Chân bước phân vân lòng ngập ngừng.
Tai lắng nghe tiếng người cười nói rộn rã.
Tôi biết người ta đón em từng bước.

Tan mơ trời xuân đôi môi thắm.
Đôi mắt nhung đen màu hạt huyền.
Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dâng sóng.
Tan vỡ tình duyên...

Cô lảng giềng ơi !
Thôi thế không còn nhớ đến tôi.
Đến phút êm đềm ngày xưa kia.
Khi còn ngây thơ.

Cô lảng giềng ơi !
Tuy cách xa phương trời tôi không hề ,
Quên bóng ai bên bờ đường quê.

Đôi mắt đắm đắm tìm phương về.

Đành lòng nay tôi bước chân ra đi .
Giơ tay buồn hái bông hồng tường vi.
Ghi chút tình em nói chờ đợi tôi,
Đừng nói tới phân ly.

Cô lảng giềng ơi !
Nay mỗi duyên thơ đành lỡ rồi.
Chân bước xa xa dần miền quê.
Ai biết cho bao giờ tôi về ...

Có một tình yêu

Có một dòng sông lượn quanh thành phố,
Có một chiều say gọi thương gọi nhớ,
Giòng sông lặng sóng, dòng sông thẩn thờ,
Thuyền không bờ bến, thuyền trôi lững lờ,
Xanh thắm trời cao, xanh ngát mộng mơ.

Có một nụ hoa đơm sương buổi sáng,
Có một người em dựa khung cửa vắng.
Ngày qua lặng lẽ, chiều rơi âm thầm.
Buồn cay rèm mắt, buồn giăng tơ lòng,
Có một tình yêu đẹp mãi trăm năm.

Phương trời mờ xa đã chớm vào đông,
Ánh trăng thu tàn hai người ngấm chung,
Thì thầm lời hứa thắm thiết,
Ngại ngùng vật áo quăn luyến,
Hẹn hò chiều xưa, đôi bóng vai diu trong mưa.

Một mình một bóng phố vắng,
Tiếng kèn buồn uá héo hắt,
Ánh trăng nghiêng dài, ngơ ngẩn đêm trăng nhớ người.

Có một đường bay về ngang thành phố,
Có một người yêu ngồi bên cửa nhớ,
Rượu đông còn ấm, nụ xuân vẫn nở,
Tình tôi vội vã, tình em mong chờ,
Có một tình yêu đẹp mãi như mơ.

Có những niềm riêng

Lê Tín Hương

Có những niềm riêng,
làm sao nói hết,
như mây, như mưa,
như cát biển đông

Có những niềm riêng,
làm sao ai biết,
như trăng trên cao
cách xa với vợ

Có những niềm riêng,
lệ vương khéo mắt,
như cây sau mưa
lóng lánh giọt mưa

Có những niềm riêng,
làm tim thổn thức,
nên đôi môi
xin héo hon nụ cười

Có những niềm riêng,
lòng không muốn nhớ,
như sao tâm tư
cứ luôn mộng mơ

Có những niềm riêng,
gần như hơi thở,
nuôi ta cô đơn,
nuôi ta đợi chờ

Có những niềm riêng,
một đời dấu kín,
như rêu, như rong,
đắm trong bể khơi

Có những niềm riêng,
một đời câm nín,
nên khi xui tay,
có chút ngậm ngùi ....

Có phải em mùa thu Hà Nội

Trần Quang Lộc - Thơ: Tô Như Châu

Tháng tám mùa thu, lá khởi vàng chưa nhí?
Từ độ người đi, thương nhớ âm thầm
Có phải em là mùa thu Hà Nội
Tuổi phong sương, ta cũng gắng đi tìm
Có phải em mùa thu xưa
Có bóng mùa thu thức ta lòng sang mùa
Một ngày về xuôi, chân ghé Thăng Long buồn
Có phải em là mùa thu Hà Nội
Ngày sang thu anh lốt lá em nằm
Bên trời sương tóc bay

ĐK:

Thôi thì có em đời ta hy vọng
Thôi thì có em sương khói môi mềm
Có phải em là mùa thu Hà Nội
Nghe đâu đây lá ướm và mi xanh
Nghe đâu đây hôn Trưng Vương sông Hát

Có chắc mùa thu lá rơi vang tiếng gọi
Lệ mừng gặp nhau xô xao phiếm dương cầm
Có phải em là mùa thu Hà Nội
Nghìn năm sau ta níu bóng quay về
Ồi mùa thu của ước mơ

Có phải tôi là người quê hương ruộng b

Phạm Duy

Có phải tôi là người quê hương ruộng bả ?
Có phải tôi là người giống nòi khinh ?
Có phải tôi là người quê hương nguyên rủa ?
Có phải tôi là người giống nòi xưa ?

1.Quê hương tôi ơi! Tôi sinh ra ở đây
Tôi lớn lên cùng với phận cỏ cây
Vững chắc như tre, đậm mê như ngon lúa,
Tôi bám rễ vào nước mặn đồng chua.
Tôi yêu câu thơ hay câu ru trầu mển
Đã nổi tôi liền với giọng tổ tiên.
Dĩ vãng vinh quang nên tôi vui cuộc sống,
Tuy biết đau lòng vì phận nước long đong.

Anh ơi! Em ơi! Ta chung nhau dòng máu,
Chung sắc da vàng, góp tình Việt Nam.
Tóc mới xanh tơ, ta nâng niu tình nước
Nay trắng mái đầu vẫn trọn tình xưa
Trong ba mươi năm, ta chia nhau nhiều lắm!
Chia sót vui buồn với cả nhục vinh
Có lúc ca vang, đôi khi ôm mặt khóc
Cho nước non mình nhiều lúc điêu linh.

2.Tôi xa quê hương như con sâu kẹt lối
Non nước tuyệt vời đã đổi màu da
Dĩ vãng chôn xa, theo tương lai mù tối
Hạnh phúc không còn, dẫu chỉ nhỏ nhoi
Tôi xa quê hương khi dân no và ấm
Nay đã âm thầm, máu trộn mồ hôi
Nước mắt quê hương tuôn ra như dòng suối
Nhưng khắp giống nòi chỉ cần cỗi thêm thôi!

Tôi xa quê hương! Vâng, tôi xa nòi giống
Tôi bước đi, vì những quyền làm dân
Đã chết trong tay quân gian tham độc đoán.
Thương sót sông ngòi, núi biển, ruộng nương,
Thương cho quê hương, tôi thương cho nòi giống
Đang sẽ chết dần với đời cùm gông.
Chót vãng xa quê, tôi xin anh em tạ lỗi
Tôi hứa sẽ về giải phóng quê tôi.

ĐK:

Mai này tôi về cùng quê hương rạng rỡ
Mai này tôi về cùng với Tự Do
Mai này tôi về cùng quê hương đổi mới
Mai này tôi về cùng giống nòi tôi.

Cùng với Việt Nam ngàn đời yêu quý

Cố Quê

Nếu em là mây trắng buồn giữa không trung
Ước chi người yêu sẽ là gió mênh mông
Gió sẽ đến vui cùng em tháng ngày,
Sẽ đem đời mây ngàn năm mãi bay, người yêu hỡi

Nếu em là cây liễu buồn giữa đêm thanh
Ước chi người yêu giống hồ nước trong xanh
Dưới nước biếc em được soi bóng,
Mình sống trong lòng anh ngàn năm mãi vui,
Người yêu hỡi...

ĐK:

Những đêm nhớ anh nhớ vô cùng,
Những khi vắng anh vắng nụ cười,
Xót xa gối chăn cũng lạnh lùng,
Anh biết không, tình em đó.

Những câu nói tha thiết ngày nào,
Nét môi ấy êm ấm ngọt ngào,
Đã vấy hăm hôn em khát khao, ôi tình yêu

Tóc em dài xoắn theo cơn gió đêm từng đêm
Mắt em buồn, ngồi đây trong gió mưa rơi ngoài hiên
Ngón tay gầy, gầy thêm nhưng nhớ em gọi tên
Nỗi đau tìm quên, cố quên ...

Đã bao lần dùi chôn dĩ vãng chôn tình xưa
Đã bao lần hình anh vẫn đến trong mộng mơ
Tiếng ca này là lời yêu cuối, em gọi tên
Nhớ nhưng đành quên, cố quên

Cờ ta bay trên Quảng Trị thân yêu

La Hữu Vang

Cờ bay ! cờ bay
Oai hùng trên thành phố thân yêu
Vừa chiếm lại đêm qua bằng máu
Cờ bay ! cờ bay
Tung trời ta về với nhân dân
Từng ngóng đợi quân ta tiến về
Ta ôm nhau mắt lệ nghẹn ngào
Quì hồn đất thân yêu
Quảng Trị ơi
Chào quê hương giải phóng
Hồi sinh rồi
Này mẹ, này em
Vui hôm nay qua đêm đen
Nhìn thấy ánh mặt trời

Đi lên, đi lên
Trên hoang tàn ta xây dựng ngày mai
Nhà vươn lên
Người vươn lên
Quân bên dân xây tin yêu đời mới

Đón nhau về, anh đưa em
về Gio Linh, Cam Lộ, Đông Hà
Sạch bóng thù
Đồng ta xanh thắm nắng mới
Vang câu hát Tự Do.

Cỏ úa

Lam Phương

Còn nhớ tên nhau
Xin gọi trong giấc mộng
Còn chút hương yêu
Xin đưa vào dư âm.
Có phải còn yêu
Vì đôi lần thầm nhớ?
Mình đã thật quên
Cớ sao lòng vẫn chờ.

Từ lúc em đi
Trong rượu cay men nồng
Màu trắng khăn tang
Quanh căn phòng cô đơn.
Bảo tổ triền miên
Ngày em về nhà đó
Buồn hắt buồn hiu
Ngổ đêm sâu cô liêu.

Một chiều trên đồi
Em làm thơ
Cỏ biết tương tư, vàng úa.
Mộng dật theo đàn
Bên người mơ
Mới biết mình yêu bao giờ.

Hỡi cố nhân ơi
Chuyện thần tiên xa vời
Tình đã như vôi
Mong gì còn chung đôi.
Cứ cúi mặt đi
Để nghe đời lằm lở
Đừng níu thời gian
Cho thêm sầu vương mang.

Cỏ xốt xa đưa

Trịnh Công Sơn

Trên đời người trở nhánh hoang vu
Trên ngày đi mọc cành lá mù
Những tim đời đập lời hoang phế.

Dưới mặt trời ngồi hát hôn mê
Dưới vòng nôi mọc từng nấm mộ
Dưới chân ngày cỏ xốt xa đưa.

Người đã đến và người sẽ về bên kia núi
Từng cau nói là từng cánh bướm giăng cuối trời.
Còn lại tiếng cười khóc giữa đời.

Dưới ngọn đèn một bóng chim qua
Giữa đường đi một người đứng gọi
Có biết gì về ngày chưa tới.

Những ngày ngồi ru tóc âm u
Nghe tiên thần về chào bóng lạ
Những mai hồng ngồi nhớ thiên thu.

Cơn bão

Nghe gió hiền hoà đưa tới,
Nghe nắng vồn, nhịp khoan thai,
Nghe nước đùa, lời ân ái,
Nghe tiếng ai, hát bên trời, xa nửa vời.
Nghe tiếng lòng, đập khoan khoái,
Âm thanh người, cười êm ái,
Em bước nhẹ vào đời tôi.

Em nói rằng, ngày mai tới,
Em nói rằng, ngày kia tới,
Trên quãng đường dài buông trải,
Sao chỉ còn, một mình tôi,
Hát bên trời, thương tiếc người.
Nghe khát vọng, hồn mê mải,
Thanh âm buồn, đập bên tai,
Em bước khỏi cuộc đời tôi.

Em cứ đi đi, thôi thì, em cứ đi đi,
Bây giờ, cơn bão lên đi, cơn bão lên đi,
cơn bão lên đi, cơn bão lên đi.

Nghe gió gào, lời oan trái,
Nghe sóng gầm, nhịp kinh hãi,
Nghe sấm động, trời u tối,
Nghe tiếng ai, khóc bên trời, than trách đời.
Nghe cõi lòng, buồn tê tái,
Nghe rung vọng còn vang mãi,
Nghe nứt rạn, một hồn cô.
Em cứ đi đi, thôi thì, em cứ đi đi,
Bây giờ, cơn bão lên đi, cơn bão lên đi,
cơn bão lên đi, cơn bão lên đi.

Còn chút gì để nhớ

Nhạc: Phạm Duy Thơ: Vũ Hữu Định

Phố núi cao phố núi đầy sương
Phố núi cây xanh trời thấp thật buồn
Anh khách lạ đi lên đi xuống
May mà có em đời còn dễ thương

Em Pleiku má đỏ môi hồng
Ở đây buổi chiều quanh năm mùa đông
Nên tóc em ướt và mắt em ướt
Nên em mềm như mây chiều trong

Phố núi cao phố núi trời gần
Phố xá không xa nên phố tình thân
Đi dăm phút đã về chốn cũ
Một buổi chiều nào lòng vẫn băng khuâng

Xin cảm ơn thành phố có em
Xin cảm ơn một mái tóc mềm
Mai xa lắc trên đôn biên giới
Còn một chút gì để nhớ để quên

Còn một chút gì để nhớ để quên
(để quên)

Cơn đau tình ái

Lời: Khúc Lan

Ngồi trong đêm tối, cho từng cơn nằng lên
Bình minh thiếu em, đời anh như không ngày mai
Về đâu đêm hôm, khi đêm vắng em
Lạnh cảm gió Đông, tình đau cho anh cuồng si.

Và tình anh đã quá đại khờ
Người yêu ơi chớ trách từng giờ
Vì em không dối anh, và mình vẫn chờ nhau.
Theo cánh chim bay, trái tim cuồng say
Quên hết thương đau, mình yêu dài lâu
Cho anh giây phút bên em, cho con tim bớt sầu đau.

Cho anh vai áo, Thu sang hững hờ.
Hương xưa khó phai, đừng xa anh cho tình đau
Tình thư đã viết, hẹn đi rất xa
Yêu trong trái ngang, đừng quên nhau cho tình đau

Về đâu em những phút tình cờ
Người yêu ơi chớ trách từng giờ
Vì em không dối anh, và mình vẫn chờ nhau.
Theo cánh chim bay, trái tim cuồng say
Quên hết thương đau, mình yêu dài lâu
Cho anh giây phút bên em, cho con tim bớt sầu đau.

Ngày mai em đi giữa phố vắng
Rời ta xa nhau hay mãi xa nhau
Còn không trong ta giấc mơ biệt ly
Tiếng yêu xanh xao bờ môi.
Em ơi mau bên anh, xin chớ tiếc nuối
Nụ hôn em trao trong giấc chim bao
Vòng tay đam mê như hiến dâng tuổi xanh
Trái tim anh dâng niềm đau.

SOLO:

Nhưng khi con tim yêu thật yêu
Em hãy nói, hãy nói thật nhiều.
Tình mình không dối gian, đôi ta vẫn chờ nhau
Trong vết thương sâu, vết thương dài lâu
Anh sẽ cười nói, dù có gượng vui
Cho anh muốn kiếp yêu em
Cho con tim mãi sầu đau

Con đường đến trường

Phạm Đăng Khương

một chiều đi trên con đường này
hoa điệp vàng trải dưới chân tôi
ngập ngừng trong tôi như thăm hỏi
đường về trường ôi sao lạ quá

một lần đi qua con đường này
bao kỷ niệm chợt sống trong tôi
về lại trong sân ngôi trường này
còn đâu đây nỗi nhớ vô bờ

nhớ nhớ những ngày nơi đây
cùng bạn bè sống dưới mái trường này
nhớ tiếng nói thầy cô
chắp cánh ta bay bay vào cuộc sống

nhớ nhớ mỗi mùa thi qua
là một lần ghi dấu trong cuộc đời
nhớ ghế đá hàng cây
làm bạn cùng tôi mỗi lần đến trường

(nhạc dạo ... back to ***)

nhớ mãi ngày chia tay
nụ cười còn xao xuyến lòng ai
nhớ mãi ngày chia tay
cùng bạn bè đến những miền xa

nhớ mãi ngày chia tay
nụ cười còn xao xuyến lòng ai
nhớ mãi ngày chia tay
cùng bạn bè đến những miền xa

Con đường mang tên em

Ngày nào ta chưa quen biết, ngỡ ngàng khi đứng bên
nhau,
Ngày nay đã mếm thương rồi, vẫn còn nhìn nhau không
nổi.
Lần đầu gặp anh em nói:
"Chúng mình không thể quên nhau",
Giờ đây đôi ngã chia lìa, chớ hỏi vì sao tôi buồn.

Thôi, đành đôi ngã, vì em quá hững hờ,
Bao ước vọng như xóa mờ trong tim.

Lòng buồn nhìn em vui bước, theo người yêu mới ra đi
Lòng ta lạnh lẽo đơn côi, chớ hỏi vì sao tôi buồn.
Ngày nào cùng chung vui bước,
nhớ hoài những phút bên nhau.
Mà sao nay đổi thay lòng, để làm buồn cho đôi lứa.

Từ ngày gặp anh em hứa, sẽ là đôi cánh chim quỳên,
Mà sao anh nỡ thay lời, chớ hỏi vì sao tôi buồn.

Thôi, đành xa cách, tình ta nát tan rồi
Bao lỡ làng như đón chờ duyên ta.

Để rồi nhìn theo xác pháo, tiễn người em gái sang ngang
Nhìn em lệ đầm tuông tràn, chớ hỏi vì sao tôi buồn ...

Con đường màu xanh

Trịnh Nam Sơn

Này người yêu xin quay mặt đi
Đã hết thương yêu nhau rồi
Này người yêu em đi về đi
Xin em đừng hờn trách tôi
Vì giờ đây trái tim đã già lạnh

Từng giọt mưa bay trong chờ mong
Khẽ xóa mỗi son phai nhòa
Nhìn giọt mưa bay trong trời thu
Cho ai lòng càng nát tan
Từ giờ đây tôi và em chia tay

Người yêu ơi vẫy tay biệt ly
Em cô đơn trên con đường dài
Giọt nước mắt hãy lau thật khô
Vì không muốn thấy em u sầu
Tôi mong em tứ nay
Hãy xóa hết tâm tư buồn vương

Người yêu ơi vẫy tay biệt ly
Em thênh thang trên con đường về
Giọt nước mắt hãy lau thật khô
Tình yêu đã tan theo mây trời
Tôi mong em từ nay
Nhìn lại con đường em đi trên
Đầy màu xanh, u u ....

Con đường tình ta đi

Phạm Duy

Con đường nào ta đi với bàn chân nhỏ bé
con đường chiều thu đỏ con đường bụi mờ...
con đường tuổi măng tre nắng vàng tươi đẹp để
bóng người dài trên hè con đường tình ta đi!

Con đường trời mưa êm chiếc dù che màu tím
môi tìm làn môi ngon nhưng còn thẹn thùng
con đường về ban trưa tới nhà hay vào lớp
con đường của đôi mình ôi chuyện tình thư sinh!

Thế rồi cuộc đời là những cuộc tình chia xa
đi lạc vào phía không đường về
đứng ở ngoài đầu rừng đứng ở đâu con sông
nhớ về con đường cũ mệnh mông mệnh mông

Hỡi người tình học trò hỡi người tình năm xưa
bóng người từng in dấu trên đường mờ
có thuộc vạt nẻo đường có ngại ngừng nên quên
nhớ hoài con đường cũ không tên

Con đường mộng hoa xưa vẫn từng đôi từng lứa
con đường vào mộng mơ con đường mặn mà
hỡi người tình Văn Khoa bóng người trên hè phố
lá đổ để đưa đường cho người tình Trưng Vương

Hỡi người tình Gia Long hỡi người trong tuổi sống
con đường này xin dâng cho người bình thường
hỡi người tình xa xăm có buồn ra mà ngấm
con đường thành thơ năm nghe chuyện tình quanh năm

Con đường vui

Đoàn người từng bừng về trong sương gió.
Hồn như đám mây trắng lững lờ.
Giang hồ không bờ không bến.
Đẹp như kiếp trai anh hùng.

Ánh dương lên một đoàn thanh niên
giục nhau đi từ khi nắng sớm.
Lúc gió chiều về trong tiếng tiêu.
Bóng ai còn in trên đường dài.
Đoàn người đi vượt rừng qua núi,
bước chân vui qua miền xa xôi.
Kìa là đoàn người Việt Nam gieo thăm tước.

Đoàn ta vui bước trên đường mưa gió về.
Còn nghe vang dư âm bao lời ca âu yếm.
Đoàn ta tai lắng nghe hồn chinh chiến về.
Đường xa đi chưa quên bao thù xưa.

Con đường xưa em đi

Con đường xưa em đi
Vàng lên mái tóc thề
Ngõ hồn dâng tái tê
Anh làm thơ vu quy
Khách qua đường lắng nghe
Chuyện tình ta đã ghi

Những mùa trăng vu quy
Vì mưa gió không về
Chiến trường anh bước đi
Có nàng hoen đôi mi
Ngóng theo đường vắng hoe
Hỏi còn ai cố tri

Em ơi ! nhìn gió lên khơi
Lòng có trông vơi
Một người xa cuối trời
Nơi đây phiên gác canh dài
E ấp đôi lời mình còn nhớ thương hoài

Em ơi ! màu áo phong sương
Mình ước huy hoàng
Được bàn tay chính nàng
Dâng hoa, dâng hết ân tình
Tình đến bao giờ
Hỏi đường xưa mà nhớ

Con đường xưa em đi
Thời gian có quên gì
Đã mòn kia vắn ghi
Ghi một đêm trăng thanh
Quán bên đường vắng tênh
Chỉ còn em với anh.

Con gái

Ngọc Lễ

Con gái nói có là không
Con gái nói không là có
Con gái nói một là hai
Con gái nói hai là một
Con gái nói ghét là thương
Con gái nói thương là ghét đó
Con gái nói giận là giận yêu
Con gái còn yêu là còn giận

Đừng nghe những gì con gái nói
Đừng nghe những gì con gái nói

Con gái nói nhớ là quên
Con gái nói quên là nhớ
Con gái nói buồn là vui
Con gái nói vui là buồn
Con gái nói không biết ghen
Là ghen như điên đấy nhé
Con gái nói không biết yêu
Là yêu đến quên đường về

Đừng nghe những gì con gái nói
Đừng nghe những gì con gái nói
Hãy nhìn vào đôi mắt em đây
Hãy nhìn vào tận trái tim này
Hãy nhìn vào đôi mắt thơ ngây
Anh sẽ hiểu được trái tim em

Trời có lúc nắng lúc mưa
Trời có lúc mưa lúc nắng
Con gái có lúc hiền như nai
Con gái có khi như bà chẳng
Trời vẫn cứ nắng cứ mưa
Con gái lúc mưa lúc nắng
Con gái thể đấy bạn ơi
Mà sao con trai các anh theo dài dài

Đừng nghe những gì con gái nói
Đừng nghe những gì con gái nói
Hãy nhìn vào đôi mắt em đây
Hãy nhìn vào tận trái tim này
Hãy nhìn vào đôi mắt thơ ngây
Anh sẽ hiểu được trái tim em

Con Gái Bây Giờ

Nhạc và Lời : Quốc Hùng

Biết yêu là phủ phàng
Biết yêu là ngỡ ngàng
Sao ta cứ cầm đầu mà yêu

Biết yêu là lỡ làng
Viết thư tình cho nàng
Mà sao nàng vu vơ làm ngơ

Biết yêu là điên cuồng
Biết yêu là đau buồn
Sao ta cứ cầm đầu

Biết yêu nàng không thành
Trái tim này tan tành
Thì xin làm người điên với nàng

ĐK:
Con gái bây giờ thích làm duyên
Con gái bây giờ hay giả vờ
Con gái bây giờ thích làm ngơ
Con gái bây giờ quá thờ ơ ...

Ta biết yêu là sẽ đau
Ta sẽ yêu nàng kiếp sau
Xin sống như một giấc mơ
Vì con gái bây giờ khó yêu và dễ yêu .À

Còn gì mà mong

Khi tôi đi rồi em buồn không em
Gió mưa có về gợi nhớ nhung thêm
Ngày vui còn biết đâu tìm
Tình yêu giờ chết im lìm
Hoang lạnh tự đêm

Khi tôi đi rồi em ở nơi đâu
Nghỉ như cõi đời là giấc chiêm bao
Tình yêu vừa thắm muốn màu
Vòng tay vừa ấm hôm nào
Bây giờ đành bỏ nhau ...
Những đêm ngồi nhìn trăng sáng
đời ngỡ là giấc mơ màng
Những đêm ngoài trời đổ mưa
Tình yêu hai đứa còn hơn giông tố, hơn bão bùng, hơn
gió mưa
Xa nhau lâu rồi em còn thương không....
Những đêm vắng buồn còn nhớ nhau không....
Thuyền xưa giờ nếu xuôi dòng
Người xưa giờ nếu theo chồng
Thôi còn gì mà mong.....

Còn gì nữa đâu

Phạm Duy

Còn gì nữa đâu mà tìm đến nhau
Mỗi thương đau dài lâu đã lên cao chìm sâu
Ngán bước qua cầu tình đã nhện ngào
Còn gì nữa đâu mà chờ đón nhau
Suốt đêm thâu lạnh lẽo
Ngóng trong nhau bạc đầu mà chẳng thấy đâu

Còn gì nữa đâu mà tưởng nhớ nhau
Bóng dáng yêu từ lâu đã trôi mau về đâu
Trong giấc mơ nghèo tình đã nhạt màu
Còn gì nữa đâu mà oán trách nhau
Có quên mau cuộc sầu
Có nuôi bao tình sâu thì lòng vẫn đau

Còn gì nữa đâu mà phải khóc nhau
Có đi theo mùa ngâu tới suốt reo nghìn thâu
Tình chôn đã lâu
Còn gì nữa đâu mà kể với nhau
Vết thương đau ngày nào
Có sống bao đời sau thì đã mất nhau
Còn gì nữa đâu mà gọi mãi nhau.

Cơn gió thoảng

Quốc Dũng

Ngày nào em đến áo trắng ướt đầm
Hơi sương chiều rơi
Tưởng là phút vui ôi như cơn mơ
Nỗi đau ghen lời

Buồn theo cơn gió những cánh lá rơi cuốn trôi về đâu?
Nắng đã chìm sâu ..Biết ta còn nhau?

Và trong đêm tối lóng lánh những ánh
Sao rơi lặng im
Nhẹ như gió êm môi em run run
Hơi Thu ngọt mềm ..

Rồi bao cay đắng với những đón đau xô đi tìm nhau
Bóng em dần sâu ..núi đồi vút cao ..

ôi những dấu yêu thương thảng năm in hằn lối quen
Xin gió mưa trôi đi để hồn chìm vào lãng quên ..

Người còn đi mãi biết có đến chốn không gian mù xa
Một ngày thoáng qua xin trong hư vô nhớ thương nhạt nhòa
Để ta vui sống với những trái ngang dấu chôn cuộc đời ..
...Hỡi nhân tình ơi, hãy cười hãy vui ....

Còn Lại Nỗi Cô Đơn

Tình mình ngày nào
đẹp như trăng lung linh về đêm
mà sao nay xa xăm ôi mịt mù
biết lỗi nơi ai mà ta giờ xa lìa nhau
lòng ta nghe bằng khuâng xót xa
có tiếc nuôi cũng xa nhau thật rồi

Chuyện tình mình thật buồn
ngày vui thoáng gió cuốn sương khói
còn đây con tim đau không nhạt nhòa
tình đôi mình bây giờ như mùa đông
chờ cảnh khô đứng lạnh.

Tình đôi mình đây giờ như gió
trôi dạt không bến bờ
Hỡi gió lang thang ngày đêm về đâu
buồn không kiếp không nhà

Chiều nay mình xa ngồi đây thầm mơ
ước xây thành tên ngày xưa
Người yêu giờ đây buồn không hời
xin về đây hỡi người
Này anh phương xa trời còn tuyết không ?

Bài ca buồn em tặng anh chiều nay
ước sao vọng vang về anh
tình yêu cùng xây người yêu hời
bao ngày không xóa nhòa
Hãy đến bên em chiều nay người ơi
tình ta sẽ muôn đời .

Còn mãi mùa đông

Nguyễn Nam

Mùa Noel xưa ta bước bên nhau
Hồi chuông vang tình thắm trong ta
Trời vào đông sương trắng rơi rơi
Hàng cây khô rử bóng bên đường
Mình trao nhau ái ân nồng cháy
Để nhưng nhớ vẫn vương bao ngày
Làm sao quên phút giây bên nàng
Hỡi em tình mãi trong ta

Và chiều hôm nay bóng anh cô đơn
Hồi chuông vang xót xa trong đêm
Ngồi nơi đây thương nhớ vây quanh
Người yêu xưa đã cách xa rồi
Giờ trong ta nhớ thương tràn lấp
Nghe buốt giá tiếng chuông giáo đường
Kỷ niệm xưa ái ân ngày đó
Tình đã mất chiều đông dĩ vãng

ĐK:
Người yêu hỡi! sao nỡ ra đi
Để chiều đông lạnh buốt tìm anh
Mùa Noel lại đến em ơi!
Xót xa còn mãi trong ta

Cơn mê chiều

Nguyễn minh Khôi

Chiều nay không có em, mưa non cao về dưới ngàn.
Đàn con nay lớn khôn, mang gươm đao vào xóm làng.
Chiều nay không có em, xác phơi trên mái lâu.
Một mình nghe buốt đau, xuôi Nam Giao tìm bóng mình.

Đường Nội thành, đến xưa ai tàn phá ?
Cầu Tràng tiền bạc màu loang dòng máu
Hương giang ơi ! Thuyền neo bến không người qua đò.
Một lần thôi, nhưng còn mãi.
Và chiều nay không có em, đường phố cũ chân mềm.

Tôi là người khai hoang, đi nhặt xác mình, xác người.
Cho ruộng đồng xanh màu, cho nắng mới lên cao.
Và người ơi ! xin chớ quên. Người ơi ! xin chớ quên.

Đường vào thành hàng cây trơ trụi lá.
Đồi Ngự Bình, thịt xương khô sườn đá.
Kim Long ơi ! Bờ lau ngóng chuông chùa tắt rồi.
Một lần thôi, nhưng còn mãi.
Và chiều nay không có em, đường phố chẳng lên đèn.

Tôi là người ly hương mang ngọn đuốc về quê mình.
Xin làm người soi đường, đi xóa hết đau thương.
Và người ơi ! xin chớ quên. Người ơi ! xin chớ quên.

Cơn Mưa Hạ

Từng hạt mưa, nhẹ như phím đàn.
Tình gọi tình, vòng tay quá ngỡ ngàng.
Làn môi hôn, rét căm trong đêm,
tình nghiệt oan,
đưa ta vào vòng ái ân.

Nhạc gọi người, hay mưa trút xuống đời .
Thành dòng lệ, thành đêm bão tố về.
Rồi từ đó, cũng nghe trong em lòng đổ mưa .
Cơn mưa hạ về giữa đêm...

Lòng em đó rét mướt như muôn phím tơ .
Tình yêu hồi, mãi mãi mong gì đón chờ.
Dù những đêm buồn đơn vắng,
nhớ khôn nguôi chuyện đêm nay .
Cơn mưa hạ về bất ngờ.

Tình mong manh, vừa tan lúc cuối ngày
Đời mong manh, sầu đau vẫn lấp đầy
Giờ lặng lẽ, bước chân lênh dênh,
đường hò hẹn,
chốn đi về, chợt vắng tên...

Cơn mưa phùn

Đức Huy

Cơn mưa phùn bay qua thành phố nhỏ
Hàng cây dật dờ rụng hoa tán úa
Buồn chìm vào mắt đen người con gái hát một mình
Bài hát buồn như cuộc tình

Một sớm mai thức dậy
Tình yêu rời chẵn gối bay theo những cơn mưa phùn
Làm cánh chim bé nhỏ
Chiều nay nhiều mây xám
Bay theo những cơn mưa phùn lạnh lùng
Cơn mưa phùn bay qua thành phố nhỏ
Đèn đêm lặng lẽ gục trên đường phố
Một ngày buồn đã qua
Người con gái khóc một mình
Đời úa tàn theo cuộc tình

Buồn chìm vào mắt đen
Người con gái hát một mình
Bài hát buồn như đời mình

Cơn mưa phùn bay qua thành phố nhỏ...

Con quỳ lạy chúa trên trời

Nhạc: Phạm Duy - Thơ: Nhất Tuấn

Con quỳ lạy Chúa trên trời,
sao cho con lấy được người con yêu.
Đời con đau khổ đã nhiều,
từ khi thơ dại đủ điều đắng cay.
Số nghèo hai chục năm nay,
xây bao nhiêu mộng trắng tay vẫn nghèo.

Chúa ơi! Chúa ơi!

Mỗi tình đầu trót bọt bèo
vì người ta đã chạy theo bạc tiền.
Âm thầm ôm mỗi tình điên.
Cầm bằng Chúa định nhân duyên bể bàng.

Chúa ơi! Chúa ơi!

Con quỳ lạy Chúa trên trời,
sao cho con lấy được người con thương.
Bây giờ con đã gặp nàng,
không giàu, không đẹp, không màng lợi danh.
Chúng con hai mái đầu xanh,
chấp tay khấn nguyện trung thành với nhau.

Chúa ơi!

Thề rằng sóng gió biển dâu,
đã yêu trước cũng như sau giữ lời.

Còn thương góc bếp chái hè

Ai nói em nghe tại sao góc bếp chái hè
Nó đơn sơ lắm mà khi rời nó
Mình mến mình thương nó vô cùng
Mình đem nỗi thương tâm

Nhớ xưa mẹ dầm mưa tàn cây mưa mẹ gieo hạt
Cho hạt nảy mầm lạnh cóng tay
Hai mẹ con ngồi nơi góc bếp chái hè mẹ hơ tay
Ngoài kia trời còn mưa còn rụng từng giọt mưa
Gió thổi năm non lắc võng đưa con
Khói tỏa niêu cơm tóc xỏa trên nương
Cây lúa trở đồng đồng
Con cò trắng bay trọn đêm
Con cò trắng nuôi đàn con

Đêm vắng trăng thanh
Giọt sương ướt lá ướt cành
Giấc êm chăn ấm
Tìm đâu lời nói
Để nói mà thương các mái nhà
Mà thương cái chổng tre

Nhớ xưa một chiều thu
Lạnh hơi thu mùa nước nổi
Ba chìm bảy nổi mồn mõi trông
Sao mẹ chưa về nơi góc bếp
còn nhuốm lửa hồng mẹ hơ tay
Nửa đêm mở vòng tay

Mẹ bỗng con đã ngủ say
Giấc ngủ đêm nay xuôi chảy thông reo
Giấc ngủ trong nôi hát mỗi ca dao
Khi biết đậu cành mềm
Con cò trắng non nỉ non
Xin được xáo nước nguồn trong

Cơn gió trong đêm
Làm rơi chiếc lá cuối cùng
Chắc đâu ai biết
Mà khi mùa thu rụng lá đầy sân những kỷ niệm
Làm đau buốt con tim

Biết đâu một trời thương về góc bếp chái hè
Khi đã xa lìa nỗi nhớ nhưng
Sao mẹ đi tìm ai bước mỗi bước mòn
Một mình cô đơn

Chợt nghe nhịp thời gian
Từng nhịp chân mình lữ thứ

Quê ngoại đơn sơ
Gió ngả lao thương
Giấc ngủ âu cơ
Trót bỏ bơ vơ
Cây cỏ mọc hoang tàn
Lâu rồi đó chưa về thăm
Mưa rồi nắng chưa dừng chân
Lâu rồi đó chưa về thăm
Mưa rồi nắng chưa dừng chân

Con thuyền không bến

Đặng Thế Phong

Đêm nay thu sang cùng heo mây
Đêm nay sương lam mở chân mây
Thuyền ai lơ lững trôi xuôi dòng
Như nhớ thương ai chùng tơ lòng

Trong cây hơi thu cùng heo mây
Vi vu qua muôn cảnh mơ say
Miễn xa lời gió vang thông ngàn
Ai oán thương ai tàn mơ màng

Lướt theo chiều gió
Một con thuyền, theo trăng trong
Trôi trên sông thương,
nước chảy đôi dòng
Biết đâu bờ bến

Thuyền ơi thuyền trôi nơi đâu
Trên con sông thương,
nào ai biết nông sâu?
Nhớ khi chiều sương,
cùng ai trắc ẩn tấm lòng.
Biết bao buồn thương,
thuyền mơ buồn trôi xuôi dòng

Bến mơ dù thiết tha,
thuyền ơi đừng chờ mong
ánh trăng mờ chiếu,
một con thuyền trong đêm thâm
Trên sông bao la,
thuyền mơ bến nơi đâu.

Con tim thật thà

Trịnh Nam Sơn

Ngày hôm qua, mình chia tay, nhớ em muôn vàn.
Cuộc tình ta, đếm những muện phiền
Nhìn em ra đi với người.

Tình phơi pha, làm tim ta, hắt hiu vô bờ.
Vì yêu em với những thật thà
Để trọn kiếp có ta chờ em.

Em yêu này, hãy đến với ta dù đã lỡ làn
Đắm say này, trái tim này
Còn thắm kín những giọt nước mắt cay.

Em yêu kiều, hãy đến với ta dù đã xa lìa
Đắm say này, trái tim này
Còn nồng ấm trong yêu thương.

Kỷ niệm xưa, ngậm ngùi che dấu cho ai đây
Tình ta theo tháng năm hững hờ
Tặng riêng cho em trái tim rất thật thà.

Còn tuổi nào cho em

Trịnh Công Sơn

Tuổi nào nhìn lá vàng úa chiều nay
Tuổi nào ngồi hát mây bay ngang trời
Tay măng trôi trên vùng tóc dài
Bao nhiêu cơn mơ vừa tuổi này

Tuổi nào ngơ ngác tìm tiếng gió heo may
Tuổi nào vừa thoáng buồn áo gầy vai
Tuổi nào ghi dấu chân chim qua trời
Xin cho tay em còn muốt dài

Xin cho cô đơn vào tuổi này
Tuổi nào lang thang thành phố tóc mây cài
Em xin tuổi nào còn tuổi nào cho nhau
Trời xanh trong mắt em sâu

Mây xuống vây quanh giọt sầu
Em xin tuổi nào
Còn tuổi trời hư vô
Nàn tay che dấu lệ nhòa

ôi buồn...
Tuổi nào ngồi khóc tình đã nghìn thu
Tuổi nào mơ kết mây trong sương mù
Xin chân em qua từng phiên ngà

Xin mây xe thêm màu áo lụa
Tuổi nào thôi hết từng tháng năm mong chờ...

Còn yêu em mãi

Nguyễn Trung Cang

Yêu em như thuở nào,
tình yêu còn biên đầy trang giấy,
yêu em như thuở nào,
tình yêu còn đọng đầy trang sách.

Dù biết trái tim đã già,
mà những thiết tha chẳng nhòa,
tình cũ vẫn nghe ấm nồng,
gọi tên nhau lúc cô đơn,
để nghe sưởi ấm tâm hồn.

Em ơi đây tiếng đàn,
lời ca dệt tâm tình năm tháng,
câu ca hay khúc nhạc
tình yêu còn đông đầy khao khát,
dù có cách xa mỗi mòn,
mà những dấu yêu mãi còn,
sưởi ấm xác thân héo gầy,
tình yêu như gió đem mây,
gọi mưa giăng kín khung trời.

Điệp khúc:
Này em ơi,
ta mơ nhày sẽ tới,
khi tương phùng,
em khóc cho niềm vui vì hạnh phúc.
Ngọt hay đắng,
trong cuộc đời mưa nắng,
ta luôn cười trong giấc mơ hạnh phúc xưa tuyệt vời.

Riêng ta nơi núi rừng,
về đêm càng nghe hồn băng giá,
câu ca hay khúc nhạc,
càng thêm sâu cho tình tan nát.

Dù biết cách xa với đời,
dù biết thủy chung chẳng rời,
mà vẫn xót xa tháng ngày,
chờ ta, chờ ta chỉ nữa em ơi,
còn đâu giây phút tuyệt vời.

Cung Đàn Xưa

Đặng Khánh

Buồn đến khi trong lòng xa vắng rồi
Chiều xuống mệnh mông hồn vàng rơi
Rượu đắng cho tình say, ôi! tuyệt vời
Nhạc buồn ghi dấu xưa rồi thể thôi
Còn đâu trên hương sắc lối xưa em đi
Tình xưa nay đã chết bên bờ trắng thề
Môi cười rồi cười rồi đã hết như chiều tàn về
Đã quên rồi chiều xưa trao lời ân ái

Buồn đến trong sương chiều xa vắng người
Buồn đến khi sương mờ vàng rơi
Tình đã như dòng sông xa vơi vợi
Tình buồn con nước xưa hờ hững trôi
Còn đâu trên hương sắc lối xưa em đi
Tình xưa nay đã chết bên bờ trắng thề
Môi cười rồi cười rồi đã hết như chiều tàn về
Đã quên rồi chiều xưa trao lời ân ái ...

Cuộc tình lâm lỗi

Ngọc Trọng

Tình nào trên mắt môi
Tình nào anh đã khơi
Tình nào em lỡ lối
Giấc mơ nào rong cuổi trời

Ngày nào anh đắm mê
Ngày nào anh chán chê
Ngày nào trong gió mưa
Bước chân buồn em quay về

Từng hạt mưa rơi trên phím tơ
Từng âm thanh như muôn ước mơ
Cuộc tình đôi ta mãi mãi
Ngân đời còn ghi nhớ
Lòng đã biết đã biết đón đau
Người yêu hỡi anh đâu có hay
Rằng bao nhiêu đau thương
Đêm đêm em luôn ngóng chờ

Một ngày ôm đắng cay
Cuộc tình mãi đắm say
Đời người khi đã yêu
Có bao giờ không lỗi lầm
Mặt trời sao vẫn đen
Tình đời gian dối hơn
Ngày nào anh dấu yêu
Quay về trong tiêu điều

Một ngày ôm đắng cay
Cuộc tình mãi đắm say
Đời người khi đã yêu
Có bao giờ không lỗi lầm
Mặt trời sao vẫn đen
Tình đời gian dối hơn
Ngày nào anh thoát thai
Quay về trong nắng mai

Một ngày không tiếng ca
Một đời không thiết tha
Khi tình bay xa ...

Cuộc tình tàn

Phạm Duy

Cuộc tình mà tôi đã biết tàn rồi
Cuộc tình mà tôi đã nghe tàn phai...
Than ôi! Tôi biết nhưng vẫn mong ước
Ước mong, nhưng biết sẽ mơ hoài công...

Một mình mà lo đi giữa cuộc đời
Lạnh lùng hồn ma giữa đêm mù khơi
Than ôi! Tôi khóc cho tới khi sáng,
Tôi oán ghét, oán ghét tôi trong màn đêm...

(Ôi) Lòng chua xót với đớn đau trong hồn tôi
Hỡi ôi! Ôi chàng trai đã ôm ấp em rồi
(Ôi) Lòng chua xót với đớn đau đã từ lâu
Hỡi ôi! Ôi tình hoa sẽ phai tàn mau...

Cuộc tình dù tôi đã biết tàn rồi
Cuộc tình mà tôi lẽ ra còn nuôi
Than ôi! Tôi biết tôi đã lâm lỗi
Tôi biết tôi sẽ giết đi tình tôi...

Refrain { }

Cuộc tình mà tôi đã biết tàn rồi
Cuộc tình mà tôi đã nghe tàn phai
Than ôi! Tôi biết tôi sẽ quên hết
Tôi biết tôi sẽ không khóc...
Tôi biết yêu sẽ chưa chết
Tôi còn yêu... còn yêu... còn yêu... còn yêu...

Cuộc tình thoáng bay

Kỳ Phát

Tình buồn trôi qua cùng cơn gió nào... thoáng đây
Nhẹ như cơn say làm rung cội lòng... ngất ngây
Tình làm hoen mi bờ vai tóc mềm... thướt tha
Rồi tình bay xa cùng bao nỗi sầu... vẫn vương...

Ôi tình mang đến bao nhiêu niềm tin
Tình tươi thắm như muôn loài hoa
Tình trong sáng như muôn vì sao
Lung linh trên khung trời chiều tàn...

Tình ngày xa xưa giờ đây đã tàn... vỡ tan
Tình buồn cô đơn chỉ mang nỗi sầu... nhớ thương
Bao tình yêu đó hôm nay còn đâu?
Tình ngăn cách như muôn vì sao,
Tình bay mất như bao làn mây...

More

More than the greatest love the world has known
This is the love I'll give to you... a kiss
More than the simple word I try to say
I only live to love your more... each day

More than you'll ever know,
More arms long to hold you so... my life
Will be in your keeping
Waking, sleeping, laughing, weeping...

Longer than always is a long long time
But far beyond forever you'll be mine
I know I never lived before
And my heart is very sure
No one else could love you more...

Cuối cùng cho một tình yêu

Trịnh Công Sơn

Ừ thôi em về, chiều mưa giông tối,
Bây giờ anh vui, hai bàn tay đối,
Bây giờ anh vui, hai bàn chân mỏi,
Thời gian nơi đây...

Bây giờ anh vui, một linh hồn rồi...
Tình yêu xứ này.
Một lần yêu thương, một đời bão nổi.
Giã từ, giã từ,
chiều mưa giông tối, em ơi em ơi!!!

Sầu xuống thôi đây, làm sao em nhớ,
mưa ngoài sân bay, lời ca em nhỏ, nỗi lòng anh đây...
Sầu xuống thôi đây,
sầu xuống thôi đây...

Đã biết có hôm nay

Trịnh Nam Sơn

Mình xa nhau mà lòng vẫn nhớ
Ngày xa xưa tình mình như mơ
Chuyện yêu đương hẹn hò hôm nào
Mà giờ đây cuộc tình đã lỡ

Mình xa nhau mà lòng cứ ngỡ
Chuyện chia tay tựa một cơn mơ
Lòng xôn xao bằng hoàng hôn tiếc
Cuộc tình tan đời mình như mơ

Ngồi nơi đây lòng chợt nhớ đến
Người em gái mà ghen ngào trong tim
Nhìn khói thuốc quện hồn đơn côi
Trong bóng tối mình là sao đêm

Ngồi nơi đây lòng chợt nhớ đến
Người em yêu mà lòng u mê
Gọi tên anh giọt lệ rưng rưng
Ôi phố vắng làm mình buồn thêm

Đ.K.:

Đã biết có hôm nay
Mà chúng ta vẫn không ngại ngần
Sống với nhau chia nhau nỗi vui
Ôi tình yêu thiết tha nồng nàn

Và mình quên đi thời gian trôi quá mau
Đã biết có hôm nay
Mà chúng ta vẫn yêu dại cuồng
Dưới ánh trăng
Đôi chúng ta đã cùng nhau gối chăn mặn nồng
Và quên đi ngày mai chúng ta chia ly

Dạ hương sâu

Nhật Bằng

Về đây khi sương rơi,
Nắng xuân tàn sau mái tranh
Liều buông cành êm đứng
Rủ bóng in trên mộ xanh.
Đường về xa xa vắng
Bóng người thôn nữ Khăn hồng yếm tơ
Bước chân đi vẫn còn quay gót
Hé miệng cười theo.

Chiều về xa hững hờ
Màn đêm xóa mờ lòng ta buồn nhớ
Đàn còn vang khúc nhạc
Ting xua với người cùng ta ước mơ
Ánh trăng soi bên thềm
Mờ rồi lại khuất nhẹ như hình bóng
Trống canh tàn đêm vắng
Riêng một mình ta tựa đây đứng trông.

Chiều tàn đêm buông xuống
Tiếng chuông chùa vang nào nùng
đâu tiếng Mẹ ru con
Chìm lắng êm bên rềm thưa
Nhìn trời sao lấp lánh
Nổi sầu lai láng trong đêm giá lạnh
Phím tơ loan khóc sầu đêm vắng
Có một mình ta.

Chiều về sương ướt lạnh
Ngàn hoa né mình chìm sau cành lá
Bên sông ai đứng chờ
Thuyền qua bến rồi dừng đây có ta
Nước sông xanh êm đêm
Thuyền nhẹ lướt chèo đưa làn sóng
Khúc tương sầu lai láng
Trên dòng sông ngắt đượm bao sắc hương.

Dạ khúc (sérénade)

Nhạc: Franz Schubert (1716), Lời Việt: Phạm Duy (194

1. Chiều buồn nhẹ xuống đời
Người tình tìm đến người
Thấy run run trong chiều phai...
Về sầu của đoá cười
Tình bền của lứa đôi
Thoáng hương trong chiều rơi...

Chiều nay hát cho xanh câu yêu đời
Cho người thôi khóc thương ai !
Cho niềm yêu đến bên tôi !
Chiều nay lỡ ghé môi trên mi sầu
Ru người qua chốn thương đau
Cho làn nước mắt... chìm sâu...

ĐK 1
Dù một ngày đời sẽ vỡ tan rồi
Người về khuất chân trời
Nhớ nuôi cho hương một chiều vương vấn đời
Cuộc tình vĩnh viễn xa vời
Chỉ còn thương nhớ...mà thôi...

2. Tình đời tỏa ngát màu
Chiều nay là lúc đầu
Nói cho nhau nghe đời sau
Nhẹ nhàng người đắm sầu
Kể kể chuyện kiếp nao
Có ai chia li nhau

Một ngày đó tóc mây đã phai màu
Có chờ ta oán trách đâu ?
Có vì duyên kiếp không lâu !
Đời sẽ thấy chúng ta sống không cầu
Cho tình cứ úa phai mau
Cho người cứ mãi...phụ nhau....

ĐK 2
Dù một ngày đời sẽ vỡ tan rồi
Người về khuất chân trời
Nhớ nuôi cho hương một chiều vương vấn đời
Cuộc tình vĩnh viễn xa vời
Chỉ còn thương nhớ...mà thôi...
....Bóng tối buồn... không... lời...

Dạ lai hương

Phạm Duy (Huế 1953)

Đêm thơm như một dòng sữa
Lũ chúng em êm đềm rủ nhau ra trước nhà
Hiu hiu hương tự ngàn xa, bỗng quay về
Đạt dào trên hè, ngoài trời khuya
Đường đêm sao yên vui, người đi quen lối,
Tình trai nở bốn phương trời !
Đàn em trong cơ ngơi,
Nhờ đêm đưa tới những ai làm ngát hoa đời
Nhẹ bàn chân, hương đêm ơi !
Nhẹ bàn chân, hương đêm ơi !

Lung linh trắng lại về nữa
Cánh gió đưa hương ngả đầu mây phất phơ
Đêm thơm không phải từ hoa
Mà bởi vì ta thiết tha tình yêu Thái Hòa.
Đời ngon như men say tình lên phơi phơi
Đẹp duyên người sống cho người
Đời vui như ong bay, ngọt lên cây trái
Góp chung mặt sống lâu dài
Nhịp bàn tay nhân gian ơi !
Nhịp bàn tay nhân gian ơi !

Đêm đêm trước khi ngủ kỹ
Lũ chúng em ân cần cầu hương lúc tân kỳ.
Đêm thơm thêm một lần nữa
Rồi hẹn nhau thương nhớ

Đám cưới đầu xuân

Ngày xưa ngày xưa đôi ta chung nón đôi ta chung đường.
Lên sáu lên năm đôi ta cùng sách đôi ta cùng trường.

Đường qua nhà em nghiêng nghiêng sân nắng,
nghiêng nghiêng mây hồng.
Chiều nao đuổi bướm, bướm bay vô vườn
mà nước mắt rừng rừng ...

Rồi một ngày kia em khoe áo mới xanh hơn mây trời.
Hai đứa chung vui khi xuân vừa tới thơ ngây cuộc đời.
Trò chơi trẻ con em cô dâu mới chưa nghe nặng sầu.
Chú rể ngân ngơ ra hái hoa cà làm quà cưới cô dâu.

Mười mấy năm qua khi hoa vừa hé
nhụy thì đời trai vui chinh chiến
Anh xuôi miền xa bao lần đếm bước xuân qua
Anh ơi, kỷ niệm xưa em còn giữ mãi trong lòng

Em biết không em, xuân lại trở về,
đường rừng chiều hoang sương xuống.
Thương sao là thương trong màu tím sắc hoa xưa ...
Dĩ vãng đâu trôi về nhắc ta ngày xưa.

Chuyện xưa chuyện xưa,
chuyện từ xuân trước xuân nay chưa nhòa

Anh nói em nghe thương em từ lúc hoa chưa mận mà
Cầu cho mùa xuân nồng nàn trên má em thôi chờ
Giữa lòng chiều hoang nâng cánh sim rừng

Ngỡ màu hoa tím năm xưa ...

Đàn áo mùa xuân

Phạm Thế Mỹ

Cứ mỗi lần hoa mai vàng trước ngõ
là em thôi mong nhớ xuân này chàng có về

Hỏi hoa hoa chẳng nói, hỏi mây mây lặng đứng
Hỏi gió gió ngập ngừng, hỏi nắng nắng ngại ngùng

Chim mách rằng anh đang ngoài chiến tuyến
người yêu thay tay súng, gối mộng là lá rừng

Vì quê hương còn khổ, tình yêu xin để đó
cho giá chết ngậm cười, cho nước mắt thôi rơi

Nhớ xuân sang năm nào,
bên bếp lửa vui, ngồi đàn áo cho anh
đôi mắt anh dịu buồn, nói anh sẽ về

khi máu sương thôi ngừng rơi
Để giờ mình em và manh áo xám trên tay
Dù rằng ngoài kia vang tiếng pháo đón giao thừa

Bánh chưng rất xanh, với hoa rất vàng
mà ngỡ là giấc mơ thanh bình.

Anh sẽ về khi mai vàng trước ngõ
và lang thang chim én mang sầu về cuối trời
quà cho em là bướm và hoa thơm cỏ biếc
với gió mát lưng đồi, với tiếng sáo tuyệt vời

Anh sẽ về khi không còn tiếng súng
trời xanh cao tiếng hát, chim trời nhạc đón mừng
Để hoa xuân lại thắm để môi em lại ấm
cho áo mới yêu đời cho tiếng sáo thêm vui.

Đàn bà

Song Ngọc

Đã từ lâu tôi vẫn thường trong bóng đêm
Mang nỗi buồn không biết tên
Tôi đã thăm thẳm mây hẹn gió.
Tôi muốn lánh xa chuyện đời
Tôi muốn quên đi loài người
Tôi ước mơ trong cuộc đời không có đàn bà.

Bỗng một hôm tôi với người quen biết nhau
Tôi nghĩ tình chỉ thế thôi
Đầu biết lòng thăm mang niềm nhớ.
Tôi muốn lánh nhưng lại tìm
Tôi muốn quên nhớ càng nhiều
Tôi muốn xa nhưng lại gần hỡi đàn bà ơi.

ĐK
Ôi đàn bà là những niềm đau
hay đàn bà là ngọc ngà trắng sao
Ôi đàn bà lại là con dao làm tim nhỏ máu.
Ôi đàn bà dịu ngọt đêm qua
Hay đàn bà lạnh lùng hôm nay
Ôi đàn bà là vần thơ say
Khúc nhạc chua cay.

Vĩnh biệt nhau thương chút tình nơi xứ xa
Tôi biết rồi em sẽ quên
Muôn kiếp buồn mình tôi sầu nhớ
Em đã đến như huyền thoại
Em đã đi không một lời
Ôi thế nhân, ôi cuộc đời hỡi đàn bà ơi.

Đàn bà 2

Song Ngọc

Em hiện thân là loài quỷ dữ Satan
Mang dung nhan bóng dáng của một thiên thần
Lửa địa ngục một thuở nung nóng đôi môi
Vực thập tự đôi mắt đẹp làm cháy tim tôi

Em hiện thân là loài quỷ dữ Satan
Nên điều hoa dấu kín là một người tình
Vì đại khờ tình nồng gửi hết cho em
Em đi rồi mà lòng tôi tưởng vẫn bên nhau

Em hiện thân là loài quỷ dữ Satan
Chúa trên cao, thượng đế trừng phạt
Để khổ lưu đây làm kiếp mỹ nhân
Mà nạn nhân đầu đọa đầy đó lại là tôi

Em hiện thân là loài quỷ dữ Satan
Em đến đây mang bão tố vào cuộc đời
Em lập người bội thề đánh giết tình tôi
Nhưng tôi sao còn nghe lòng thầm nhớ em thôi

Em hiện thân ..... làm cháy tim tôi

Em hiện thân là loài quỷ dữ Satan
Em cho tôi bóng mát của vườn địa đàng
Vì đại khờ tình nồng gửi hết cho em
Em đi rồi mà lòng tôi tưởng vẫn bên nhau

Em hiện thân ..... đó lại là tôi

Em về đây hỡi loài quỷ dữ kia ơi
Ta thiếu em, ta thiếu nên lòng nhớ lửa địa ngục
Tôi chẳng hận bội thề đâu trách gì em
Ôi khi yêu rồi, thiên thần quỷ khác chi nhau

Em về đâu hỡi loài quỷ dữ ta yêu
Em ở đâu hỡi nàng quỷ dữ yêu ơi

Dân ca quan họ Bắc Ninh

Bèo dạt mây trôi, chốn xa xôi,
Anh ơi, em vẫn đợi.. í í ì... bèo dạt
Mây í í ì... trôi,
chim sa, tang tính tình... í í ì..., cao vời
Ngậm một tin trông, hai tin đợi, ba bốn tin chờ
sao chẳng thấy anh...

Một mảnh trăng treo, suốt năm canh,
Anh ơi, trăng đã ngả... a ả à... ngang đầu
Thương nhớ... ở ơ... ai, sao rơi... đêm sắp tàn... í í ì...
trăng tà,
Người ra đi có nhớ, (hay người xa có nhớ)
là nhớ ai ngồi trông cánh chim trời,
sao chẳng thấy anh...

Mòn mỏi thân đêm, suốt năm canh
Anh ơi, em vẫn đợi... í í ì... mòn mòn
Thương nhớ... ở ơ... ai
Sao rơi, trăng sắp tàn .. í í ì... trăng tà
Cành tre đu trước ngõ
Là gió la đà em vẫn mong chờ, sao chẳng thấy anh...

Thương nhớ.. ở ơ... ai
Sao rơi, trăng sắp tàn .. í í ì... trăng tà
Cành tre đu trước ngõ
Là gió la đà em vẫn mong chờ, sao chẳng thấy anh...

Đàn chim tha phương

Đức Huy

Nam: Đàn chim tha phương lạc loài đôi cánh nhỏ
Hoài mong ngày trở về tổ ấm

Nữ : Nhờ mây đưa tin nhờ giọt mưa đến tìm
Hẹn nhau ngày trở về cố hương

Chung: Hẹn nhau ngày trở về cố hương
Hẹn nhau trong trăm nhớ ngàn thương

Nữ : Mùa đông đọa đầy sắp tàn
Mùa xuân sẽ đến

Nam: Hẹn nhau ngày về nhớ nhé đừng quên

Nữ : Dù cho xa xôi, nhọc nhàn năm tháng dài
Đừng quên ngày trở về bên ấy

Nam: Đàn chim tha phương lạc loài đôi cánh nhỏ

Chung: Hẹn nhau ngày trở về cố hương.

Đàn ông

Song Ngọc

Anh đi rồi mình em về dưới mưa
Chợt nghe thành phố thở dài
Bỗng dưng lòng mình se lại
Em u hoài thương kỷ niệm xưa
Xa xôi rồi chìm theo cơn mưa ...

Anh đi rồi mình em về bơ vơ
Nước mắt rơi như hạt sương buồn
Xót xa dâng buốt lạnh tâm hồn
Xa anh rồi đời em chiếc bóng
Em đâu hiểu tâm hồn đàn ông ...

ĐK:

Ôi đàn ông là trời vùng lấm mọng
Ôi đàn ông là đại dương biển rộng
Ôi đàn ông là dòng sông nông cạn
Là người già là em bé ngây ngô
Là linh mục là quý tử hung hỏ

Ôi đàn ông là loài tình cuồng si
Ôi đàn ông là mật ngọt hiểm nguy
Ôi đàn ông là hẹn thề rồi quên
Là thỏa mộng rồi xa
Là vỗ về là trắng gió phong ba

Yêu anh rồi đời em chỉ có anh
Từ khi tình lỡ mộng đầu
Người đi một người khóc sầu
Em như loài chim nhỏ bị thương
Chim sợ hoài cảnh cung vô tư ...

Xa anh rồi hỏi em còn yêu ai
Vết tích xưa chưa nhạt thêm người
Ái ân xưa hương lạnh tro tàn
Nghe mưa sầu từng đêm phố vắng
Em hỏi lòng em hận đàn ông .

Ôi tình yêu là vùng trời bất tuyệt
Ôi tình yêu là giòng sông vĩnh biệt
Ôi tình yêu là niềm đau khôn tận
Là địa đàng là thung lũng chẳng sao
Rồi hoang tàn rồi đổi vỡ thương đau

Ôi tình yêu là cội nguồn tử ly
Ôi tình yêu là mật ngọt hiểm nguy
Ôi tình yêu là một người tìm đi

Rồi một người tìm quên
Người hững hờ người thương nhớ bơ vơ .

Dang dở

Để rồi tình yêu gian dối,
Chắt chiu vỗ về, một chút ăn năn,
Đắm say vô vọng, ước mộng bạc phần,
Buồn ơi ta đã quen người một lần.
Để rồi niềm đau không nói,
Chắt chua âm thầm, hờn đã thênh thang,
Giấc mơ chập chờn, tiếng gọi bàng hoàng,
Nhìn em tha thướt bay trong chiều vàng.
Để rồi người không trở lại.
Một mình lạc bước thiên thai.
Để rồi nhịp bước hoang dại.
Niềm vui đã vượt đôi tay.
Bao nhiêu tha thiết,
nhớ nhung bay trong khung trời kỷ niệm,
Ngày em thoát ngôi,
một thân bấp bênh theo giòng u tối,
Bao nhiêu ngầy ngất, lưu đầy đầu hết nhớ mong,
Hoang đàng nửa kiếp vô phần,
tình thiếp trong cơn lỡ lấm.
Để rồi tình yêu trần trối,
Thoáng bay trong lòng một chút phân vân,
Tiếng ai âm thầm trách hỏi ngại ngần,
Trời sao khe khắt tơ duyên phù trần.

Dáng lan

Đỗ Lễ

Anh thương làn tóc xoắn
anh thương dáng Lan gầy
môi em mộng thương nhớ
tay gom nắng mai đầy
tình người ai chờ trông
ai mãi mong khi tình đi
lệ vương trên nét mi

Ai đem sầu tê tái
cho Lan khóc đêm dài
Lan mang tình thu chết
đem chôn đáy tâm hồn
lạnh lùng như mùa Đông
Lan chờ trông như mùa Thu
lá khô rơi buồn tênh

Trông mắt Lan buồn
từng đêm dài nhớ
trông dáng Lan sầu
để ta khóc nhau
như tiếng kinh cầu
suốt kiếp ta chờ nhau

Đêm thu nào thao thức
Lan buồn tiếng thở dài
tay Lan gầy nắm ngón
tay Lan héo khô mòn
lạnh đây môi mận môi
mưa nặng rơi đem tình ta
chết theo người tình xa

Lạnh đây môi mận môi
mưa nặng rơi đem tình ta
chết theo người tình xa

Đập vỡ cây đàn

Hoa Linh Bảo

Đập vỡ cây đàn giận đời đập vỡ cây đàn
người ơi người ơi! Tình ơi tình ơi!
Đập vỡ cây đàn giận đời bạc trắng như vôi
giận người điên đảo quên lời

Đập vỡ cây đàn giận người con gái yêu đàn
Buồn ơi buồn ơi! Làm sao để nguôi
Đập vỡ cây đàn giận người đối trắng thay đen
giận đời trở như bàn tay

ĐK:
Chuyện ngày qua, tôi gặp người con gái
Mang giọng ca thật buồn
Em bảo tôi rằng: Anh đi học đàn
Để đàn theo lúc em ca, những ngày hoa mộng đời ta

Tôi yêu nàng nên vội vàng lên tỉnh
Đi tìm theo học đàn
Sau một năm trường, tôi trở về quê hương
Nhưng người em gái, ngày ấy đã đi rồi

Tôi hỏi thăm dò từng người trong xóm tin nàng
Nàng đâu nàng đâu, nàng đâu nàng đâu
người báo tin buồn nàng gặp nhạc sĩ vang danh
Rồi cùng xây đắp gia đình

Tôi xót thương nàng và rồi tôi khóc thương mình
Đời ơi còn chi, đàn ơi biệt ly
Đập vỡ cây đàn giận người đối trắng thay đen
giận đời trở như bàn tay

Đất thiêng sinh những bông hồng

Đất thiêng sinh những bông hồng,
Mẹ hiền sinh ra những anh hùng,
Người diệt tăng hay người diệt pháo
Thừa thắng xông lên, Ơ, ớ, ơ

Komtum phải kiêu hùng hơn nữa
Và Bình Long phải càn anh dũng
Hãy rạng lên trên trời đất Quảng oai hùng

Ta phải thẳng,
diệt xâm lăng đã tràn biên giới
Hãy xông lên
Vượt qua Mỹ Chánh, giết Công Trường
đánh tan cộng quân

Ơ, ớ, ơ này, anh chiến sĩ
Có nghe bao lời ai oán
Bầy em thơ, không người coi sóc
Ngủ thiên thu, dưới đạn quân thù

Có ai chôn lũ tham tàn,
Thì dựng bia giữa chốn non ngàn,
Và đừng quên ghi vào trên đó
"Mồ của xâm lăng", ơ, ớ, ơ

Hôm nay kéo quân về Ví Tuyến
Nhìn biên cương, thấy lòng xao xuyến
Hỡi miền Nam, ta về đất Quảng đây rồi.
ta nguyện tranh đấu oai hùng

Dấu chân địa đàng (Tiếng hát Dạ Lan)

Trịnh Công Sơn

Trời buông gió và mây về ngang bên lưng đèo.
Mùa xanh lá loài sâu ngủ quên trong tóc chiều.
Cuộc đời đó nửa đêm tiếng ca lên như than phiền.
Bàng hoàng lạc gió mây miền,
trùng trùng ngoài khơi nước lên sóng mềm.

Ngựa buông vó người đi chùng chân đã bao lần.
Nửa đêm đó lời ca Dạ lan như ngại ngủ.
Vùng u tối loài sâu hát lên khúc ca cuối cùng.
Một đời bỏ ngõ đêm hồng,
ngoài trời còn dâng nước lên mắt em.

ĐK:
Tiếng ca bắt nguồn từ đất khô, từ mưa gió, từ vào trong
đá xưa.
Đến bây giờ mắt đã mờ, tóc xanh đen vầng trán thơ.
Giòng sông đó loài rong yên ngủ sâu, mới hôm nào bão
trên đầu lời ca đau trên cao.

Ngàn mây xám chiều nay về đây treo lững lờ.
Và tiếng hát về ru mình trong giấc ngủ vừa.
Rồi từ đó loài sâu nửa đêm quên đi muện phiền.
Để người về hát đêm hồng, địa đàng còn in dấu chân
bước quên.

Dấu chân kỷ niệm

Thúc Đăng

Chuyện tình đôi mươi chan chứa không bao giờ vơi
Như dòng suối tình êm ái
Có anh và em còn ai còn ai nữa
Đã yêu nhau trong cuộc đời
Chuyện mình từ một chiều dừng chân trú mưa
Ta bên nhau nhìn công viên lá đổ
Tuy chưa quen mà sao tình như đã,
dấu ngoài còn e.

Trời làm mưa tuôn nên khiến xui anh gặp em
Cho mình kết lời hẹn ước
Cớ sao trời cho tình yêu rồi ngăn cách
Mấy ai không rơi lệ sầu
Tình vừa nồng thì vừa được tin xót thương
Em ra đi về bên kia cõi đời
Xe tan lặn buồn trong lòng phố vắng,
khóc em âm thầm...

Ôi! Em về đâu? Vui lấp mỗi duyên đầu
Em ơi còn đâu? Tuổi xuân mình đang chớm
Nay em về đâu ? Về thế giới xa nào?
Cho đời hui hắt như nghĩa trang

Một mình lê bước anh đến công viên ngày xưa
Nghe làn gió buồn xao xác
Ngỡ linh hồn em tựa theo ngàn cơn gió oán
than khóc duyên ban đầu
Đây là vườn kỷ niệm ngày ta mới quen,
đây công viên chiều xưa thêu mỗi tình,
Nay không em vườn hoang buồn xơ xác,
nghĩa trang lạnh lùng..

Đầu năm đi lễ

Trên đường đi lễ xuân đầu năm
Qua một năm ruột rồi tơ tằm
Năm mới nhiều ước vọng chờ mong
May nhiều rủi ít ngóng trông
Vui cùng pháo đỏ rượu hồng

Ta cùng nhau đón thêm mùa xuân
Xuân dù thay đổi biết bao lần
Xin khẩn nguyện kết chặt tình thân
Quyên cảnh lộc những buồng khuâng
Năm này chắc gặp tình xuân

ĐK:
Xuân mang niềm tin tới
Bao la nguồn yêu mới, như hoa mai nở phơi phơi
Thế gian thay nụ cười
Đón cho nhau cuộc đời, trên đất mẹ vui khắp nơi

Xuân gieo lộc khắp chốn
Xuân đi rồi xuân đến, cho nhân gian đầy lưu luyến
Đón thư nơi trần tuyến
Viết thư thăm bạn hiền, một lời nguyện xin chớ quên

Mong đầu năm cuối năm gặp may
Gia đình luôn hạnh phúc sum vầy
Trên bước đường danh lợi dậm mây
Duyên vừa đẹp ý đắp say
Ôm nàng xuân đẹp vào tay

Dấu tình sâu

Ngô Thụy Miên

Chiều còn vương nắng để gió đi... tìm.
Vết bước chân em qua bao nhiêu lần.
Lời ru đan ngón tay buồn, ngàn năm cho giá băng hồn
Tuổi gầy nong lên màu mắt.

Trời còn mây tím để lá mơ nhiều.
Lá khóc trên mi cho môi ươn sầu.
Chiều lên đỉnh núi ngang đầu nhặt thương cho gót dẫm
sầu giập hồn xin ngập lối đi.

Đàn dương tiếng phong kín tuổi buồn đường hoang vắng
cho lá về nguồn người tìm đến xin gởi nỗi hờn.
Từ khi gió mang dấu địa đàn đường lên đá che
vết nong nân...Người còn nhớ mãi hay quên lời.

Và người tìm đến giọng hát mơ hồ.
Vết bước năm xưa nay vương âm thầm.
Hàng cây mơ bóng bên đường gọi người khi nắng
phai tàn gọi tình yêu vào lãng quên.....

Dấu vết tình yêu

Ngô Thụy Miên

Và chiều hôm nay còn nắng vương bờ vai
Nắng ướm mi em ru môi thơm nồng
Đường dài im bóng bước chân âm thầm
Người còn xa vắng mắt em dâng sầu
Nhạc buồn lên tiếng cho mây ngang đầu

Chiều nhẹ đi hoang gợi xót xa lòng đau
Gót bước cô đơn cho thêm lạnh lùng
Gọi mùa xuân đến cho em thôi sầu
Và tình yêu giăng giăng mây màu
Hồn ngây ngất trôi trên mộng mơ

Cho em chiều gầy ước mơ
Đáng ai về trong nắng tơ
Ái ân tràn đầy ý thơ

Cho em nhạt màu nét môi
Ướt mi chiều lên đỉnh khơi
Vết lưu đầy gieo thương nhớ

Ngập ngừng mây trôi sỏi đá không còn vui
Nắng tắt ru môi em thơm thật buồn
Và bàn tay trắng đan mây hoang đường
Nhịp tình theo gió bay ngang lưng trời
Người yêu dấu xin ru mộng thôi

Đầu xuân đi lễ

Nửa đêm thức giấc phút giây bùi ngùi
Lặng nghe tâm hồn xao xuyến
Chân bước theo hồi chuông
Đêm xuân em đi lễ
Quyên khói hương trầm, lạc lối trong đêm xuân
Buồn trong kỷ niệm, ngày xưa hai đứa
Đêm xuân đi lễ có nhau, anh chọn màu áo cho em
Tình yêu chớm nở? của chúng mình

ĐK:

Đêm nay xuân về trên đất mẹ
Anh ơi nơi chốn biên thủy anh biết xuân về hay chưa
Buông khuâng bước chân em dưới trời sao lẻ bóng
Bùi ngùi em đi lễ, biết cầu gì hồi anh
Cầu cho đất mẹ yên lành, cầu xin nhân thế hết khổ đau
Cầu xin xuân đến anh về bên em

Nửa đêm tiếng phao giao thừa rộn vang
Lặng yên nghe lòng lưu luyến
Thương nhớ dâng đầy tim
Đêm xuân em đi lễ
Nhặt cánh mai gầy đành ép trong tim thương
Buồn trong kỷ niệm, ngày xưa hai đứa
Đêm xuân đi lễ có nhau, anh chọn màu áo cho em
Tình xuân chớm nở của chúng mình

Dấu yêu tình đầu

Ngọc Lễ

Sẽ không còn những ngày mộng
Đến khi phượng vĩ trộm nhìn nhau
Sẽ không còn những hẹn hò nao nao con tim

Sẽ không còn những đợi chờ
Sẽ không còn những giận hờn vu vơ
Sẽ không còn nữa thật rồi khi em nói chia tay

Chorus:

Sẽ nhớ hoài nụ hôn ngất ngây
Sẽ nhớ hoài một chiều vụng dại
Sẽ nhớ hoài vòng tay mền yêu
Sẽ nhớ hoài nhớ hoài
Những dấu yêu tình đầu

Sẽ không còn những rộn ràng
Dưới hiên nhà đứng nhìn trời mưa
Trái tim như muốn ngừng đập khi anh hôn em
Sẽ không còn những ngọt ngào
Trao đôi bờ môi lần đầu tiên
Sẽ không còn nữa thật rồi
Khi em nói chia tay ...

Dậy mà đi

Dậy mà đi, dậy mà đi
Ai chiến thắng không hề chiến bại
Ai nên khôn không khôn một lần
Dậy mà đi, dậy mà đi
Dậy mà đi hồi đồng bào ơi

Đừng tiếc nữa cần chi khóc mãi
Dậy mà đi sông núi đang chờ
Dậy mà đi, dậy mà đi
Dậy mà đi hồi đồng bào ơi

Bao nhiêu năm qua dân ta sống không nhà
Bao nhiêu năm qua dân ta chết xa nhà
Dậy mà đi, dậy mà đi
Dậy mà đi hồi đồng bào ơi

Để gió cuốn đi

Trịnh Công Sơn

Sống trong đời sống cần có một tấm lòng
Để làm gì em biết không?
Để gió cuốn đi, để gió cuốn đi
Gió cuốn đi cho mây qua giòng sông
Ngày vừa lên hay đêm xuống mênh mông
Ôi trái tim đang bay theo thời gian
Làm chiếc bóng đi rao lời dối gian

Những khi chiều tới cần có một tiếng cười
Để ngậm ngùi theo lá bay
Rồi nước cuốn trôi Rồi nước cuốn trôi

Hãy nghiêng đời xuống nhìn hết một mối tình
Chỉ lặng nhìn không nói năng
Để buốt trái tim, để buốt trái tim

Trong trái tim con chim đau nằm yên
Ngủ dài lâu mang theo vết thương sâu
Một sớm mai chim bay đi triền miên
Và tiếng hót vang trong trời gió lên

Hãy yêu ngày tới dù quá mệt kiếp người
Còn cuộc đời ta cứ vui
Dù vắng bóng ai, dù vắng bóng ai

Để quên con tim

Đức Huy

Gọi thầm tên em khi nắng chiều nhạt ngoài sân
Trở về Cali anh nghe nhớ nhưng giăng sầu
Từ ngày xa em anh bỗng trở thành lặng câm
Ngày rời Paris anh hứa sẽ quay trở lại

Nghìn trùng xa xôi xa vút ngàn lời chờ mong
Bầu trời Cali hôm nay gió mưa giăng đầy
Kỷ niệm bên em anh đã gởi đầu từng đêm
Ngày rời Paris anh đã để quên con tim.

đ.k.:

Anh đi về anh nhớ bóng dáng người ở lại,
Paris em yêu ơi.
Anh nhớ em thật nhiều,
Anh nhớ em thật nhiều
người yêu ơi.

Buổi chiều sông Seine có gió lạnh về lập đông
Buổi chiều Cali cô đơn từng cơn rã rời
Từ ngày xa em thao thức trăn trở từng đêm
Ngày rời Paris anh đã để quên con tim.

Đêm buồn phố thị

Khi phố nhỏ lên đèn, chìm dần trong đêm, lạnh bước chân,
đơn bóng đường trần. Mà lòng tái tê, xa vắng vọng về,
men đắng nào, cho vơi những thương đau.

Em đã bỏ ta rồi, từ ngày em đi, thành phố xưa,
như quên mất nụ cười
Từ ngày em đi, mây gió gọi về,
những đêm trường, như tang tóc đều hiu

ĐK:

Em còn, nhớ những ngày xưa, ngày xưa đó em,
ta cùng chung đường về, mình cầm tay nhau.
Trời khuya, gió mưa, trăng tàn trên lối nhỏ,
mình vui suốt đêm thâu.

Nay dáng nhỏ xa rồi, chỉ còn ta thôi,
về với ta, trên suốt nẻo trần.
Mà đường trần ai hay, cay đắng đọa đày,
kỷ niệm này, đã xa vút tầm tay.

Đêm cô đơn

Ngọc Trọng

Khi tình yêu đến, đến trong bình yên
Tâm hồn cô đơn, bỗng vui hồn nhiên.
Ôi, đời nở hoa, những đóa hoa yêu
Vòng tay ấm áp đôi môi kề, một kiếp sống đam mê.

Khi buồn vương vấn những đêm trời Đông.
Khi tình bay xa, biết ai đợi mong.
Ôi, đời quanh ta vẫn mãi quay cuồng
Từng đoàn xe lướt mau trên đường, một cõi đau niềm riêng.

Đôi ta đã lờ đi thật xa
Đêm, đêm thức trắng ôm tình ta.
Rồi ngày mai tới mưa lẻ loi.
Tim ta đau xót nhớ thương người.
Đêm nay phố cũ không còn thân.
Một mình ta bước trong buồn tênh.
Ngày nào đưa đón đôi tình nhân.
Cùng đi nhau theo nhịp say đắm.

Mưa còn rơi mi, tiếc thương đời hoa.
U tình bao la, đắm trong hồn ta.
Em về nơi xa những bước chân qua
Còn nhưng nhớ ái ân ngọc ngà, tình mãi ôi đậm đà.

Đêm Cô Đơn

Một mình giữa đêm tối
Thương nhớ em về nơi xứ người
Một mình giữa đêm tối
Nghe nỗi đau lạc loài biển khơi

Dòng đời đã thay đổi
Còn ta đứng cô đơn chờ ai
Khi mái hiên buồn đầy lá rơi
Nghe nhớ thương còn đây

Một mình giữa đêm tối
Thương cánh chim về nơi cuối trời
Dòng đời đã thay đổi
Những tháng năm tình đầu chẳng nguôi
Người về chốn xa ấy
Còn ta đứng cô đơn chờ ai
Nghe mái hiên dạt dào lá rơi ngỡ em về

Đêm cô đơn mơ tiếng em cười
Chợt thành phố nhớ đôi tình nhân
Ôi thương yêu trong cánh tay này
Mơ ngày xưa nụ hôn nồng cháy
Đêm cô đơn anh thấy em về
Đời lạnh giá buốt đôi bàn chân
Đêm cô đơn em đã đi rồi
Giọt mưa rớt bên hiên ngậm ngùi

Đêm cuối cùng gặp nhau

Đêm nay, đêm cuối cùng gần nhau
Lệ buồn rưng rưng, lời hát thương đau
Nhịp mưa bằng khoảng ngoài phố lạnh
Giọt sầu rơi ướt hồn phiêu linh
Nắm tay không rời, cổ hể rung rung môi cười
Lúc chia tay không rời tiếc thương

Đêm nay đôi mái đầu còn xanh
Ngậm ngùi thầm trao nhau giấc mộng chưa thành
Dù đến không như hồn chúng mình
Dù không gian cách trở mong manh
Hãy tìm một điều, nỗi nhớ thương xưa vẹn tuyền
Sẽ cho ta ngày về thăm duyên

Em ơi ! Đêm cuối cùng gần nhau
Hẹn hò một ngày sau, nỗi mộng ban đầu

Đêm đông

Nguyễn Văn Thương/Kim Minh

1- Chiều chưa đi màn đêm rơi xuống
Đâu đây buông lững lờ tiếng chuông
Đôi cánh chim bằng khuâng rã rời
Cùng mây xám về ngang lưng trời
Thời gian như ngừng trong tê tái
Cây trúc lá cuốn theo chiều mây
Mưa giăng mắc nhớ nhưng, tiêu điều
Sương thuốt tha bay, ôi ! điều hiu

Đêm đông, xa trông cổ hương buồn lòng chinh phu
đêm đông, bên song ngẩn ngơ kìa ai mong chồng
Đêm đông, thi nhân lắng nghe tâm hồn tương tư
Đêm đông, ca nhi đối gương ôm sầu riêng bóng
Gió nghiêng, chiều say
Gió lay ngàn cây,
Gió nâng thuyền mây
Gió reo sâu miên
Gió đau niềm riêng
Gió than triền miên
Đêm đông, ôi ta nhớ nhưng
đường về xa xa
Đêm đông, ta mơ giấc mơ, gia đình, yêu đương
Đêm đông, ta lê bước chân phong trần tha phương
Có ai thấu tình cô lũ, đêm đông không nhà

2- Đời như vô tình ta ngao ngán
Non nước thâm trầm mang cảnh tang
Thân lẳng du cô liêu chán chường
Về đâu giữa trời đông đêm trường
Sầu lên khơi hồn quê lai láng
Ta van gió nhân mưa ngừng than
Cho ta lắng tiếng vang muôn lòng
Rên rĩ qua không gian buồn mong

Đêm không cùng

Từ Công Phụng

Buồn rơi giữa đêm mù lè loi,
sao người còn đi hoài đi mãi
Cho tôi hoang vắng trong đêm dài, buồn rơi lè loi
Nỗi muộn phiền trên vùng tóc rối,
khi trời còn đi vào đêm tối
Xin thương yêu sưởi ấm đôi môi

Buồn rơi trên tâm hồn lè loi,
thương hình hài con người nhỏ bé
Nghe bơ vơ tiếng ru ai về, ngủ đi người yêu
Thôi nụ cười em đừng chợt tắt
cho một loài hoa đừng héo hắt
Cho tôi vẫn vô cùng một mình

Tìm nhau từng đêm mộng lung nên không cùng
Và đêm xanh xao nên đêm gầy
Đêm bơ vơ như cuộc đời chúng mình
Và em, và tôi,
và đôi môi dậy tiếng hát là chứng tích một cuộc tình
Trên giòng sông vỗ cánh bay đi
Và em, và tôi,
và đôi môi dậy tiếng hát là chứng tích một cuộc tình
Trên giòng sông vỗ cánh bay đi

Niềm vui như mây trời còn trôi,
trôi miệt mài trên giòng sông trắng
Trên hai vai tuổi xuân đã vàng
Còn đâu niềm vui, trên nụ cười ru người đã tắt
Xin một lần điểm huyền mái tóc, đi vào đi cho ấm đôi
môi

Lệ rơi trong đêm dài lè loi, buồn rơi trên tâm hồn lè loi
Buồn rơi trên tâm hồn lè loi,
trên tay người lè loi, trên tâm hồn lè loi

Đêm Lam Sơn

? ô ô ô...
Màn đêm buông rơi
Lồng tiếng gió thét
Muôn bóng quân đang dồn bước
Về đây đêm nay
Cùng cất tiếng hát
Thề chung giết tan quân thù (2)

đk:
Nơi đây bao đấng hùng anh (2)
Đem thân chinh chiến vì dân (2)
Hùng cường ngày xưa noi dấu (2)
Ngày mai thề quyết lên đường (2)

Lửa lên bùng lên
Lửa cháy bùng cháy
Như giục lòng ta
Bền gan cùng nhau
Sá chi nguy nan, liều mình cứu nước non nhà

Ngồi trong Lam Sơn
Quanh ánh lửa thiêng mang lòng tranh đấu
Giờ đây chúng ta quyết tâm một lòng thề cùng diệt lũ
tham
tàn

2)
Ngày mai ra đi
Vì nước quyết chiến
Ta đánh cho tan giặc Minh (cộng nô ?)
Còn đang xâm lăng
Dày xéo đất nước
Còn gây biết bao căm hờn (2)

3)
? ô ô ô.....
Cầm tay ta ca
Nhạc khúc chiến thắng
Mơ bóng quân Nam đồn bước
Ngày mai vinh quang
Về với đất nước
Toàn dân hát khúc khải hoàn (2)

Đêm mưa

Tú Minh

Đêm mưa tan mình em bước trên phố buồn
Bao yêu thương chìm trong đáy sâu tâm hồn
Nghe lao xao hàng cây rũ lá bằng khuâng
Lồng xao xuyến với dư âm ngày qua
Với mộng đẹp bao phút giây thắm ước

Trong không gian thoảng đưa ngát hương đêm lành
Sương long lanh hòa trong gió thu êm đềm
Xin đêm nay ngày sao vẫn sáng trên cao
Và nỗi nhớ menh mang trong hồn em
Những kỷ niệm của phút giây ban đầu

Lang thang với những bước chân
Ngập ngừng đêm từng lá rơi
Rộn ràng với nỗi mong chờ
Ngọt ngào với tình yêu đầu

Lời gọi thiết tha đưa đợi chờ nhớ nhung
Tình nồng thắm trao nhau dịu dàng đắm say
Ngàn lời hát menh mang gửi nhờ gió ngàn
Về nơi xa có người người em mong chờ

Đêm nay ai đưa em về

Đêm nay ai đưa em về
Đường khuya sao trời lấp lánh
Đêm nay ai đưa em về
Mắt em sao chiều long lanh

Đêm nay khi em đi rồi
Đường khuya riêng một mình tôi
Đêm nay khi em đi rồi
Tôi về đêm bước lẻ loi

Người yêu ơi trong tình muộn
Người yêu ơi trong tình buồn
Trọn tình yêu ta đã trao nhau
Hãy quên niềm đau
Thời gian ơi xin dừng lại
Thời gian ơi xin dừng lại
Cho đôi tình nhân yêu trong muộn màng
Đừng khóc lỵ tan

Đêm mai ai đưa em về
Mình em trên hè phố vắng
Đêm ami ai đưa em về
Mắt em lệ ướt long lanh
Đêm mai không ai đưa về
Người ơi xin đừng hờn dỗi
Đêm nay cô đơn đi về
Xin người hãy nhớ tình tôi

Đêm nay em thấy cô đơn

Lời: Khúc Lan

Một chiều anh đã đến trong giấc mộng
Nụ cười êm ái xa-xôi hồn em.
Rồi vì sao con tim em tơ vương
Đã có những lúc nhớ nhung bằng-khuông.
Đêm nay em thấy cô đơn.
Và đời em đã có anh cần anh.
Nhìn tận cùng đôi mắt ấy.
Sẽ thấy những yêu thương.

Rồi chiều nay có lá bay nhiều quá.
Người tình ơi có thấy khung trời xanh.
Cuộc tình cho anh, em không dối gian.
Vì lòng em đã đắm đuối yêu anh.
Rồi chiều nay có lá bay nhiều quá.
Người tình ơi có thấy khung trời xanh.
Cuộc tình cho anh, em không dối gian.
Vì lòng em đã hiến dâng cho người.

Và ngồi đây chiếc bóng em nhớ nàng.
Người tình ơi hãy nói đi mình yêu.
Từng điệu nhạc buồn không gian chơi-vơi.
Đã thấp lẫm lánh ánh sao rơi.
Đêm nay em thấy cô đơn.
Và đời em đã có anh cần anh.
Nhìn tận cùng đôi mắt ấy.
Sẽ thấy những yêu thương.

(CHORUS)

Đã sống hãy sống cho tình yêu
Anh ơi cho em những cơn mơ nghe anh.
Cuộc tình em đã trót trao về đâu ?
Đã đến với những vết thương trong tim.

(CHORUS) fade out Đk

Đêm nhớ người tình

Đêm đã khuya rồi em chẳng ngủ anh ơi
Thao thức một mình nằm mà nghe thương anh
Thương rồi, em chỉ khóc một mình,
sao trời xanh sắp đặt chi điều yêu nhau phải chịu cay đắng

Chưa có đêm nào em buồn bằng đêm nay
Trần trở canh dài lạnh lùng em cô đơn
Ban chiều khi tiễn bước anh về,
em nhìn trong khóe mắt anh sâu
mà lòng nghe nặng niềm đau

Anh ơi, biết rằng yêu anh,
em chấp nhận cho dù mình còn trắng tay
Anh ơi, chớ quên yêu nhau ,
xin chớ phụ tình cũng đừng đổi thay lòng

Không biết bây giờ anh làm gì anh ơi ?
Em chấp tay cầu trời đừng chia đôi ta
Anh đừng lo nghĩ nữa thêm sầu
Bao lời mong ước thuở ban đầu
Chờ ngày đôi mình hợp hôn ...

Đêm nhớ trăng Sài-Gòn

Đêm về trên bánh lăn xe lăn
Tôi trắng viễn xứ, hồn thanh niên vàng
Tìm tôi đèn thấp hai hàng
Lạc nhau cuối phố, sương quàng cổ cây
Ngõ hồn tu xứ mưa bay
Tôi chiêm trống gọi, mỗi ngày mỗi xa

Đời tan, tan nát chiêm bao
Tôi trắng viễn xứ, sầu em bến nào (2)

Đêm về trên chiếc xe qua
Nhớ tôi xa lộ, nhớ nhà Hành Xanh
Nhớ em, kim chi khίου tình
Trưa ngoan lớp học chiều lành khóm tre
Nhớ mưa, ôi nhớ mưa !

Nhớ mưa buồn khắp Thị Nghè
Nắng Trương Minh Giảng, lá hè Tự Do

Nhớ nghĩa trang xưa, quê hương bạn bè
Nhớ pho tượng lính, buồn se bụi đường

Đêm Nhớ Về Sài Gòn

Trầm Tử Thiêng

Đêm nhớ về Sài Gòn
Thấy phố phường buồn xưa chưa nguôi
Những con đường thềm đôi chân vui
Đã bao lâu chờ đợi
Đường im nghe quá khứ trong sâu
Đường chia ly vẫn nóng tin nhau
Tình lẻ loi canh thâu ...

Đêm nhớ về Sài Gòn
Tiếng nhạc vàng gọi từng âm xưa
Ánh đèn vàng nhạt nhòa đêm mưa
Ai sầu trong quán úa
Bóng mẹ hiền mờ mờ bên song
Mắt người tình một trời mênh mông
Gợi bao nhiêu cho cùng ...

Yêu mẹ một mối tình quê
Yêu em một khối tình si
Đêm đêm mộng thấy đường đi, đường về.
Ta như cậu bé mồ côi
Cố vui cuộc sống nhỏ nhoi,
cố quên ngày tháng lẻ loi, để lớn.
Để đêm đêm nhớ về Sài Gòn.
Thấy mình vừa trở lại quê hương
Đã gặp người một trời yêu thương cho lòng thêm chút
ấm.
Thấy bạn bè thêm ngồi bên nhau
Nhắc chuyện người chuyện đời thương đau
Tình chia trong đêm sâu ...

Đêm say tình ái (help me make it throu

Hoàng hôn xuống trên đôi mắt buồn,
em có nghe bước nặng qua mau
Thì xin giữ cho đau đớn này,
đã trút xuống trong đêm tình ái.

Rồi đêm vắng cho thương nhớ đầy,
trong giấc mơ có bước chân ai
Lùa hơi ấm lên đôi mắt gầy,
khẽ dấu chiếc hôn trên bờ môi

Tình rồi qua mau như cơn gió
Trút hết bao cay đắng cho nhau
Như làn môi người yêu nhạt phai màu
Có chút nắng giăng kín trên cao

Tình yêu thắm lên mi nét sâu,
tim cổ quên hết những thương đau
Đành quên lãng đi giây phút đầu,
chôn dĩ vãng trong đêm mù sâu.

Take the ribbon from your hair,
shake it loose and let it fall
Layin' soft against my skin,
like the shadows on the wall

Come and lay down by my side,
till the early morning light
All I'm taking is your time,
help me make it through the night

I don't care who's right or wrong
I don't try to understand
let the devil take tomorrow
Lord, tonight I need a friend

Yesterday is dead and gone,
and tomorrow's out of sight
And it's sad to be alone,
help me make it through the night
Lord, it's sad to be alone,
help me make it through the night.

Đêm tàn bến ngự

Ai về bến Ngự cho ta nhẩn cùng
Nhớ chẳng?
Non Nước, Hương, Bình, có những ngày xanh,
lưu luyến bao tình, vương mỗi tơ lòng.

Hàng cây soi bóng nước Hương
Thuyền ta đậu bến Tiêu Tương
Lưu luyến thay khúc say hương, nhiều buồn.
Nhưng thoáng nghe khúc ca Nam,
Bình sầu than như nức nở khóc duyên bể bàng.

Thấp thoáng trăng mơ
Ai than ai thở
Đời vui chỉ trong sương gió
Ai nhớ thương ai đây lúc đêm tàn, tình đã lạt phai

Thuyền ơi đưa ta tới mô ?
Tìm trăng, trăng khuất đã lâu,
sương xuống trên bến cô liêu, thêm sầu.

Bèo nước,
gió mây,
đêm ngắn tình dài.
Có ai nhớ, ai nơi giang đầu.
..

Thuyền mơ trong khúc Nam Ai
Đàn khuya trên sông ngân dài
Ai luyến với tiếng khúc ca, khẩn hoài (?)
Ôi! lặng nghe tiếng ai,
âm thầm gần như nhẩn nhủ ôi duyên thờ ơ

Sông nước lững lờ
ai mong ai chờ
đời vui chỉ trong sương gió
đầy bóng cô đơn
ai oán cung đàn
sầu bóng trần gian (?)

Thuyền ơi! đưa ta tới đâu ?
Hồn ơ ?
Vương vấn canh thâu,
thương tiếc chi lúc bên nhau, để sầu.

Bao kiếp giang hồ, ly biệt thường tình.
Có ai nhớ, ai nơi Hương Bình

Đêm thấy ta là thác đổ

Trịnh Công Sơn

Một đêm bước chân về gác nhỏ
chợt nhớ đóa hoa Tường Vi
bàn tay ngắt hoa từ phố nọ
giờ đây đã quên vườn xưa

Một hôm bước qua thành phố lạ
thành phố đã đi ngủ chưa

Đời ta có khi là lá cỏ
ngồi hát ca rất tự do

Nhiều khi bỗng như trẻ nhớ nhà
từ những phố xưa tôi về

Ngày xuân bước chân người rất nhẹ
mùa xuân đã qua bao giờ

Nhiều đêm thấy ta là thác đổ
tình ra có khi còn nghe

Một hôm bước chân về giữa chợ
chợt thấy vui như trẻ thơ

Đời ta có khi là đóm lửa
một hôm nhuộm trong vườn khuya
vườn khuya đóa hoa nào mới nở
đời tôi có ai vừa qua

Nhiều khi thấy trăm ngàn năm mộ
tôi nghĩ quanh đây hồ như

Đời ta hết mong điều mới lạ
tôi đã sống rất ơ thờ

Lòng tôi có đôi lần khép cửa
rồi bên vết thương tôi quì
vì em đã mang lời khấn nhỏ
bỏ tôi đứng bên đời kia

Đêm tóc rối

Qua một lần yêu đương trắc trở ta chợt biết rằng
Đường vào tình yêu lắm đam mê lắm nỗi nhọc nhằn
Ta yêu người bằng con tim tha thiết
Rời vòng tay người bỏ ta đâu biết

Đêm thật dài đêm trong mắt đỏ, yêu là khéo rồi
Lời tình đầu môi đã cho ta héo mòn tuổi trời
Đôi môi nào tìm nhau đêm tóc rối
Nhặt màu môi, người đi khuất nẻo chân trời

ĐK:
Người đi rồi còn riêng ta thui thủi
Đường tình một lần qua, thương tuổi ngọc ngà
Yêu thì với, đau thương thì lại đây
Còn ai vui đêm nay, sao nghe lạnh vòng tay

Ta dại khờ nên tin tất cả, tiếng ngọt tiếng bùi
Người đã tặng ta vết thương đau với nỗi ngậm ngùi
Thôi qua rồi từng đêm đếm tóc rối
Đường vào yêu, một lần thôi có vụn nỗi sầu

Đêm trăng khuya

Đặng Khánh

Giọt nước mắt rơi thiết tha
Còn tiếng khóc ôi xót xa
Nghìn đau thương còn đó bên song nhạt nhoà
Chợt thức giấc bên khúc ca
Còn tiếng hát nay vắng xa
Rồi mãi mãi phai nhòa tâm tư
Đêm trăng khuya , bên dòng sông vắng
Ta mình riêng bóng nhớ em bên song thướt tha
Bao thu qua, muôn lần thay lá, muôn vụn thương nhớ
khắc ghi trong lòng
Ước mong, tình còn xanh lá thắm, đời vui sâu nước mắt
Cho sầu đắng, cho tình vắng, cho vụn nét môi
Từ ngày xuân đã chết,
Còn hồn xanh mắt biếc
Trên ghềnh đá, em còn đó, khúc ca dưới trăng
Giọt nước mắt nay vắng xa
Chiều đã khuất ta với ta
Người bên song từ đó bước chân im lìm
Chờ mãi mãi trong giấc mơ
Vườn bắt ngát như suối thơ
Đời cuối nắng lên mù sương tư

Đêm trung thu

Lương Phương

Trăng sáng ngời, em hát mừng em múa theo lời ca
Nhìn trăng sáng, đôi thông treo áng mây trôi là đà
Tay xách đèn là em vui hát mừng nô đùa dưới trăng
Chị Hằng Nga ơi, hỡi nàng tiên nữ
vui hiệp cùng thế nhân.

La lá là kia bánh quà ta xấp ra đây sân
Cùng vui ăn, mời lắng xăn mỗi năm chung một lần
Vui hết mình là chung vui kết tình nhi đồng chúng ta
Đèn thu sáng quá chị Hằng vui ca
trăng đẹp vờn ánh hoa.

Tung cắc tùng tung cắc tùng nhịp trống vang trời thu
Kìa ta đốt đèn hoà tiễn nó bay lên vù vù
Bay tới trời là bay lên đến nhà chị Hằng chúng ta
Trời xanh bao la đẹp tình ngời ca
nhân loại là tiễn xa.

Đêm xuân

Phạm Duy (1948)

Đêm qua say tiếng đàn
Đôi chim uyên đến giường
Chim báo tin - Xuân đã về - Trong giấc mộng

Em yêu câu hát buồn
Lả lướt trong màn trắng
Dưới trời thanh vắng
Đón đưa em tới chàng

Hồn anh chùng đêm tối
Tình anh còn chơi vơi
Lòng anh yêu rồi
Xin đừng nhạt phai
Đừng nhạt phai

Chưa quen nhau phút đầu
Anh nghe theo tiếng sầu
ôi khúc ca - Nuôi mối tình - Muôn sắc màu

Anh phơi pha tháng ngày
Vì lúc trắng về đây
Vắng đàn đêm ấy
Đã ru trái tim này

Hồn anh tìm nường náu
Tình anh chờ thương đau
Lòng anh chưa tàn
Xin đừng phụ nhau
Đừng phụ nhau..

Đến bên anh

Đức Huy

Trọn ngày hôm nay nhớ nhung, một đêm cuối Đông
Đẹp như giấc mộng, thần tiên kiếp nào, mình đã biết nhau.
Rộn ràng trong đôi mắt em, mùa Xuân đã lên.
Trời trong nắng lành, và em ước hẹn sẽ đến bên anh.

Giờ anh nơi đó có nghe lạnh không
Bàn tay em ấm có mang mùa Xuân
Về trên cây lá của tâm hồn anh, giá băng lạnh căm.

Niềm thương nỗi nhớ, hãy mang về đây
Về theo cơn gió án mây trời bay
Ngàn dặm xa xôi có nghe lời ru về nơi chốn cũ.

Trọn ngày hôm nay nhớ nhung, một đêm cuối Đông
Đẹp như giấc mộng, thần tiên kiếp nào, mình đã biết nhau.
Rộn ràng trong đôi mắt em, mùa Xuân đã lên.
Trời trong nắng lành, và em ước hẹn sẽ đến bên anh.

Nụ hôn đầu tiên đã trao, rộn ràng ngây ngất chìm sâu.
Rạt rào từng cơn sóng đưa, thuyền tình về nơi bến đỗ.
Vòng tay cô đơn giữ nhau, thời gian trôi qua rất mau.
Đừng để vụt đi giấc mơ hoài mong chờ.

Đến bên nhau

Nhạc: Trúc Sinh - Lời: Lê Đức Long

Nam : Ngày tàn dần chiều đi qua nhanh
Nỗi nhớ mong em quây quắt trong chiều vàng

Nữ : Chiều muộn phiên khi bóng đêm vây quanh
Nỗi nhớ mong anh nỗi nhớ không tên

Nam : Chuyện tình đầu thật là mong manh
Có mấy ai hay khi biết yêu lần đầu

Nữ : Là đợi chờ cho mắt em long lanh
Nước mắt rơi nhanh vì yêu

Chung : Lòng đã biết tiếc nhớ yêu sẽ là đợi chờ
Yêu sẽ là từng giờ trông ngóng nhau
Người hỡi hãy đến khi thấy lòng rộn ràng
Khi nắng chiều nhuộm vàng trên tóc mây

Nam : Bàn tay anh hân hoan hái nụ tình nồng nàn
Để tặng một người tình trọn đời anh dấu yêu
Cuộc đời này còn chi đâu em
Mỗi trái tim xanh anh đã trao về người

Nữ : Đời màu hồng khi có anh bên em

Nam : Hãy đến bên anh nhớ nhé em yêu

Nữ : Còn lại mình, mình em cô đơn
Nước mắt em rơi khi nhớ thương tìm về

Nam : Này người tình nếu biết anh trông mong

Chung : Hãy đến bên nhau người ơi

Đèn khuya

Lam Phương

Không biết đêm nay vì sao tôi buồn
Buồn vì trời mưa hay bão trong tim ?
Đã mấy thu qua tôi vẫn đi tìm
Để rồi buồn ơi nghe tiếng mưa đêm.

Khi bước chân đi lần trong cuộc đời
Lời mẹ hiền ru con nhớ khôn nguôi
Khi lớn con đi trên vạt nẻo đời
Đừng buồn khi lúc tay còn trắng tay.

Mưa ơi ! Mưa ơi ! Còn nhớ thương hoài.
Nhớ khi mẹ lo sớm chiều,
Nhớ nụ cười khi nâng niu,
Đôi tay run run ánh mắt dịu hiền,
Biết tìm lại chốn nào,
Mẹ ơi biết chăng !

Đêm về quạnh hiu nghe tiếng mưa rơi
Mà nhớ thương nhiều
Đường về đèn khuya in bóng cô liêu
Ai biết đêm nay tôi vẫn mong chờ.
Tìm lại những phút vui ngày ấu thơ

Đến với anh chiều nay

Ai bảo anh ngắm em cho má hồng
Ai bảo anh ngắm cho tóc em phồng
Vì em như hoa mới nở
Và anh như bao cơn gió
Ôi ngất ngây trên cành hoa tươi

Ai bảo anh ngắm em anh ngắm hoài
Em yếu em đuối không lẽ vô tình
Làm sao em không mơ ước
Làm sao em không thôn thức
Nghe vẫn vương trong lòng lúc buồn.

Tại vì anh mà có
Có em thêm mà thôi
Bao thương nhớ không đành
Không quên nổi bóng hình
Đôi lúc khi thấy mình, thật ngẩn ngơ

Anh đã đem đến cho em mối tình
Em đã ghi khắc trong đáy tâm hồn
Chiều nay sao anh không đến
Để xem môi em tươi thắm
Ngây ngất trên đôi gò má đào.

Đến với em đêm nay (it's now or never)

Đến với anh đêm này, với những ân tình
Với những môi mềm, vòng tay ân ái.
Vì mai kia nào có ai hay
Cánh chim bật gió, biết đâu mà ngờ.

Những khi mắt tuôn lệ, nhàn nhạt liểu ôi sao buồn
Tình yêu đã xa rồi, nhìn theo cánh chim trời.
Nhớ ôi, đôi môi mềm, vòng tay vuốt ve êm đềm.
Ái ân nồng thắm, nhớ nhung ngàn năm vẫn còn.

Đến với anh đêm này, với những ân tình
Với những môi mềm, vòng tay ân ái.
Vì mai kia nào có ai hay
Cánh chim bật gió, biết đâu mà ngờ.

Những khi mắt tuôn lệ, nhàn nhạt liểu ôi sao buồn
Tình yêu đã xa rồi, nhìn theo cánh chim trời.
Nhớ ôi, đôi môi mềm, vòng tay vuốt ve êm đềm.
Ái ân nồng thắm, nhớ nhung ngàn năm vẫn còn.

Đến với anh đêm này, với những ân tình
Với những môi mềm, vòng tay ân ái.
Vì mai kia nào có ai hay
Cánh chim bật gió, biết đâu mà ngờ.
Cánh chim bật gió, biết đâu mà ngờ.

Đến với quê hương tôi

Bùi Công Huân

Đến với quê hương tôi, nói với quê hương tôi,
dù hồn cặm còn đây.
Đến với quê hương tôi, nói với quê hương tôi,
dù còn sầu khổ đau.
Đến với quê hương tôi, tương lai lo đèn bời
ruộng vườn cho lúa thêm mới.
Đến với quê hương tôi, yêu thương như rặng ngời
nhà VN sáng tươi.

đ.k.

Ánh sáng sẽ lan tới, sức sống sẽ vun xới,
trên bao nỗi vui mừng.
Quê hương sẽ đổi mới, quê hương hết tăm tối,
quê hương sẽ yên vui.

Đến với quê hương tôi, nói với quê hương tôi,
dù gian nan còn nhiều.
Đến với quê hương tôi, nói với quê hương tôi,
miệt mài không hề nguôi.
Đến với quê hương tôi, sông sâu không ngại ngừng,
còn niềm tin sáng chói.
Đến với quê hương tôi, đêm thâu không bão bùng,
nụ cười luôn thắm trên môi.

Đến với quê hương tôi, nói với quê hương tôi,
lời yêu thương đậm đà.
Sống với quê hương tôi, chết với quê hương tôi,
một ngày cho đời vui.
Đến với quê hương tôi, vinh quang đang chờ người
nhọc nhằn ta quyết vượt tới.
Sống với quê hương tôi, yêu thương cao vời vợi,
hận thù mai sẽ vợi.

Dĩ vãng

Trịnh Nam Sơn

Ngày xưa em cất bước ra đi, không từ giã,
Để lòng ai nuôi tiếc mỗi tình, chìm cuối trời xa
Ngày đó xa nhau, đời ngừng tiếng hát
Ngày đó chia tay, trời buồn ngơ ngác
Quạnh hiu đời tôi, từng năm tháng qua.

Lời yêu thương em nữ vô tình, quên thật sao
Còn lại tôi ôm lấy riêng mình, tình dưới vực sâu
Ngày ấy em đi, đời buồn ủ rũ,
Ngày ấy chia ly, đường về quên lối
Và tôi từ đây, tìm ly rượu cay.

Người ơi, dĩ vãng đã xa,
Em có hay rằng, tôi vẫn còn thương
Còn nhớ, đôi ta đêm nào
Quất quít bên nhau, thân xác rã rời
Này em, dĩ vãng đã qua,
Đêm đã mờ xa, tôi vẫn một mình
Còn em, nay ở nơi nào
Hạnh phúc bên nhau, hay đã xót xa.

Dù tình đôi ta đã xa rồi, xa vòng tay
Lời yêu thương em hứa cho người, là giấc mộng phai
Tình vẫn trong tôi, ngập đầy nỗi nhớ
Giọng hát buông lời, ngọt từng hơi thở
Để có mình tôi, và những ngày xưa,
Yêu em ... yêu em

Và tôi ... sẽ mãi yêu ... em ...

Diễm xưa

Trịnh Công Sơn

Mưa vẫn mưa bay trên tầng tháp cổ
Dài tay em mấy thuở mắt xanh xao
Nghe lá thu mưa reo mơn gót nhỏ
Đường dài hun hút cho mắt thêm sâu

Mưa vẫn hay mưa trên hàng lá nhỏ
Buổi chiều ngồi ngắm những chuyển mưa qua
Trên bước chân em âm thầm lá đổ
Chợt hồn xanh buốt cho mình xót xa

Chiều nay còn mưa sao em không lại
Nhớ mãi trong cơn đau vùi
Làm sao có nhau, hẳn lên nỗi đau
Bước chân em xin về mau

Mưa vẫn hay mưa cho đôi biển động
Làm sao em nhớ những vết chim di
xin hãy cho mưa qua miền đất động
Để người phiêu lãng quên mình lang che

Mưa vẫn hay mưa cho đôi biển động
Làm sao em biết bia đá không đau
Xin hãy cho mưa qua miền đất rộng
Ngày sau sỏi đá cũng cần có nhau

Điệp khúc buồn

Trúc Hồ

Anh đã đi rồi em vẫn còn đây
Cô đơn trong gác đọa đây.
Gọi nhỏ chiều ơi buồn chi lạ,
Ngọn cỏ trên sân nhớ bước chân anh.

Anh đã đi rồi em vẫn còn đây
Bơ vơ ôm lấy cuộc tình gầy.
Những chiếc đèn đêm trước sân nhà
Chắc anh còn nhớ, chợt đêm nay
Thân thiết đến lạ lùng.

ĐK
Nhớ nhớ, thương thương điệp khúc buồn
Từng tháng từng năm một đời người.
Anh yêu, em sẽ chờ anh.
Dù em biết tình xa nào chẳng nhạt phai,
Và em biết thời gian nào chẳng dùi chôn đi tất cả.

Anh đã đi rồi em vẫn còn đây
Mây bay phai dấu cuộc tình gầy.
Những tiếng đàn đêm buồn cô quạnh
Biết bao niềm nhớ, người xa em
Xa mãi đến bao giờ.

Điệp khúc Trần Thế Vinh

Phạm Duy (Saigon-1972)

1.
Này mặt trời nhỏ bé phương Nam
Mặt trời từng sưởi ấm cô đơn
Cho ta bay ngang qua lửa đạn
Cho quê hương yên vui ngày loạn.
Này mặt trời hãy khóc đi thôi!
Vì người tình của nắng lên ngôi,
Con chim xanh bao la tình người
Thành vị thần: TRẦN THẾ VINH ơi!

ĐK:
Này Thần Đất giữ dùm thân tôi!
Ngăn xâm lăng dưới đất trên trời
Này Thần Gió giữ hồn cho tôi!
Xin dâng cho Tổ Quốc muôn đời.

2.
Này bầu trời, này ánh trăng xanh!
Này cả rừng sao sáng lung linh!
Nghe anh Vinh đêm đêm hiện hình
Trên quê hương trong cơn chuyển mình.
Này cả dòng sông nước chia ngăn!
Một người hùng gầy cánh cho dân.
Xin nhân danh yêu thương vẹn toàn,
Hẹn một ngày thống nhất quê hương.

3.
Này người tình yêu dấu không tên!
Phận đàn bà cuộc chiến trao duyên.
Quần xâm lăng gây nên sự tình
Không ai mang khăn tang một mình.
Này người tình hãy nín đau thương
Vì người dù xa vắng giai nhân
Nhưng quê hương ta thêm thần tượng:
Một người hùng trần thế vinh quang!

Điệp Buồn Dang Dở

Tình em tình em tình như gió heo may
Tình em tình em tình như lá Thu bay
Mùa Thu mùa Thu mùa chia ly sầu nhớ
Bao nhiêu lá vàng bấy nhiêu dở dang

Tình anh tình anh tình như gió mưa Đông
Tình anh tình anh tình như nước trên sông
Mùa Đông mùa Đông mùa vui đâu còn nữa
Bao nhiêu mưa buồn bấy nhiêu lạnh lùng

Ôi mùa Thu lá Thu vàng úa
Ôi mùa Đông gió mưa phủ phàng
Ôi tình tôi như mùa Thu lá vàng tuôn
Như mùa Đông mưa buồn rơi
Ôi tình tôi dở dang rồi

Điệp buồn điệp buồn tựa như tiếng kinh khuya
Mà anh và em là đôi bóng con chim
Ngàn đời ngàn đời còn nghe kinh buồn ấy
Với Thu vô vàng hay Đông bề bàng

Điệp buồn phương nam

Vũ Đức Sao Biển

Về phương Nam lắng nghe cung đàn ,
thồn thức dưới trăng mơ màng.
Rời theo sông Cửu Long nhớ nhung dâng tràn.
Chợt thương con sáo bay xa bấy,
sương khói buồn để lại lòng ai ...
Con Sáo sang sông, sáo đã xỏ lồng bay về Bạc Liêu
Con sáo bay theo phương người, bay về Trà Vinh, con
sáo bay qua đời tôi
Câu hát ngân nga, tiếng tơ giao hoà.
Cháy lên trong dạ muôn ngàn tâm sự
Hát lên một lần để một đời xa nhau sáo ơi
Đàn thiên thu đứt dây tơ rồi, theo sóng vàng cát lở sông
bồi
Còn chi nữa biển dâu đã bao đời
Về phương Nam ngắm sông ngậm ngùi, thương những
đời như lục bình trôi

Điều Giản Dị

Nhạc và Lời: Phú Quang

Dịu dàng hạt nắng
đưa nhẹ trên áo
đôi môi em gọi bao khát khao
mắt em với vợ
thăm thẳm trời cao
em mong manh tựa hàng cây trút đời lá
Có chiều bỗng chợt xao xuyến hôn môi

ĐK:

Người yêu ơi,
dù mai này cách xa
mãi mãi diệu kỳ là tình yêu chúng ta
và ta biết một điều thật giản dị
càng xa em, anh càng thấy yêu hơn...

Hội ngộ rồi chia ly
cuộc đời vẫn thế
Dấu là mặt trời
nồng nàn khát khao
hay đêm mật mù
lấp lánh ngàn sao
Nếu không có người,
cuộc đời trôi về đâu ?
Nếu không có người,
mặt đất quá hoang vu.

Định mệnh

Thôi nhé em đừng nhiều hận sầu
Đừng thương tiếc những gì cho nhau
Đừng trách chi đã lỡ duyên đời
Hai chúng ta đi hai đường
Chuyện yêu thương đâu còn nữa

Ôm ấp chi một định mệnh buồn
Để chua xót những gì cho nhau
Người bước đi mà nát tan lòng
Ai đứng trông theo ngập ngừng
Tình yêu mất đi còn đâu

Em đâu lỡ hẹn
Mà đời lại chia ngăn cách với chia phôi
Phải chăng anh ơi tình lỡ ước mong
Trách chi người sang sông

Thôi nhé em đừng buồn làm gì
Dù thương tiếc vẫn là biệt ly
Đời có sao lại lắm u sầu
Em khóc mỗi duyên ban đầu
Từ đây chết trong lòng em.

Đố ai

Phạm Duy

Đố ai biết lúa... ư... lúa mấy cây
biết sông... biết sông mấy khúc... ư... ơ
biết mây... biết mây mấy tầng...
biết mây mấy tầng... ơ... ơ... ơ...

Đố ai quét sạch... ơ... ơ... lá rừng
để em để em khuyen gió... ư... ơ... gió đừng...
gió đừng rung cây...
gió đừng rung cây... ơ... ơ... ơ...

Đố ai biết gió.... ơ ơ... gió ở đâu
gió hay... gió hay đi vắng... ư... ơ... ơ... lúc nào
lúc nào có nhà... lúc nào có nhà... ơ... ơ... ơ...

Đố trắng mấy tuổi... i... ư... ơ... trắng già
để em... để em lên tiếng... y... ơ...
mặn mà... mặn mà yêu anh
mặn mà yêu anh... ơ... ơ... ơ...

Đ.K.:

Đố ai nằm ngủ không mơ... ơ... ơ... ơ...
biết em nằm ngủ hay mơ... ơ... ơ... ơ...

Nửa đêm trăng xuống đứng chờ ngoài hiên
nửa đêm anh đến bến bờ yêu đương...

Đố ai tìm được tim ai... ơ... ơ... ơ...
biết anh nhặt được tim em... ơ... ơ... ơ...
để em ca hát... cho đời nên thơ
để anh âu yếm... dâng người trong mơ...

Đò chiều

Trúc Phương (1959)

Một ngày nào trên bến cô liêu
Xóm bên sông tiêu điều
Buồn hắt hiu mây chiều
Đò của người thôn nữ
Chờ đưa người viễn xứ
Đi muôn nơi xa xôi
Xây hướng cuộc đời

Rộn ràng lòng cô gái đôi mươi
Thăm trên môi nụ cười
Nhìn toán quân qua rồi
Chợt thấy lòng lưu luyến
Và tâm hồn xao xuyến
Trông anh trai phong sương
Em thấy mà thương.

Ai biết ai hay mắt đợi mắt chờ
Nhớ anh nhớ từ dạo ấy
Biên cương xa xôi,
Người em thương biết chẳng
thôn nữ chèo đò chiều nào
đầu tiên đã yêu.
Người đi tha phương
Con đò chiều nay tơ vương
mang nhiều tình thương.
Sương rơi mong manh
Bến sông em vắng lạnh
Tiếng ai ru lướt nhanh
Đêm đêm mong anh
Với trọn ý lành

Rồi chiều nào nắng tắt trên đê
Toán quân xưa trở về
Màu chiến y phai rồi
Người anh từ muôn lối
Về mang niềm vui mới
Đôi tay vun muôn hoa,
Hoa sắc Cộng Hòa

Và chiều nay trên bến cô liêu
Bớt hoan sơ tiêu điều
Giọng hát vui sông chiều
Tình của người thôn nữ
Vừa trao người viễn xứ
Trên sông xưa mệnh mỏng
Đôi bóng đẹp đôi.

Đò dọc

Có một gia đình trung lưu trí thức
Từ giã ngôi vôi về với ruộng đồng
Xa lánh guốc dài, làm quen địa dách (địa vắng)
Tập sống khiêm nhường gạo ruộng nước sông

Lánh về nơi này, qua cơn khốn đốn
Thì mấy đứa con lại khó chọn chồng
Trai trắng què mùa, làm sao mà biểu xứng
Con bên đầu mà hẹn đục với trong

ĐK:
Hò ơ, hò ơ! Đò dọc lạng trôi
Trôi trên con sông đợi
Đưa người lìa xa, xa bến thương. Mang theo vãn vương
Đời vỗ mạnh thuyền nên sóng xô. Tan cuộc bình yên

Có một anh chàng sinh viên sáng láng
Chiều lỡ chuyển xe liệt máy dọc đường
Xin tá túc nhờ một đêm đợi sáng
Từ đó ba nàng tình một vãn vương

Vốn thuộc gia đình tu nhơn tích đức
Dù giấy rách đen phải giữ lấy lễ
Tình đầu cô nào tình mớ cũng xứng
Thôi nếu không đào thì mạn cũng duyên

ĐK:
Hò ơ, hò ơ! Đò dọc đò ngang
Trôi trên con sông tình
Sông tình ngược xuôi quen nhấp nhô
Trôi theo con sóng yêu
Đò cắm bờ này thương bến kia
Thấy mình quạnh hiu

Mỗi ngày mỗi già song thân cũng yếu
Mà mấy đứa em thì đã lấy chồng
Mai một gia đình càng thêm quạnh vắng
Trên dưới trong ngoài, đầu hạ cuối xuân

Nghĩ vậy nên lòng cô hai bồi rồi
Rồi nữa lấy ai lo lắng việc nhà
Cô hứa thôi thời mình nên ở giá
Trung hiếu cho tròn tình mẹ nghĩa cha

ĐK:
Hò ơ, hò ơ! Đời là giòng sông

Ta trôi như con đò
Chống chèo dọc ngang nương kiếp trôi
Qua bao khúc nhô
Đò dẫu nặng nề trôi mấy trôi
Cũng về một nơi

Đố Quỳnh Hương

Đức Huy

Ở nơi đây mùa Đông mưa rơi,
từng cơn gió về làm rung người
Tuyết trắng bay đầy trời, ngủ mơ về vùng nắng ấm.
Từng ngày qua chậm chạp lênh đênh,
nghe ray rức buồn về nơi này
Anh nhớ em từng ngày, giờ em làm gì bên ấy ?

Nhớ trời xanh công viên mắt cay
Nắng hiền hòa, chiều nào còn ngồi bên nhau.
Những ngày vui qua như thoáng mây.
Những ngày buồn chập chờn tựa giòng sông sâu.
Đố Quỳnh Hương nhớ em muôn ngàn trùng.

Ở nơi đây mùa Thu lá bay,
ngày hiu hắt dù là cuối tuần
Anh lấy ai chuyện trò, ngồi nghe buồn làm bão tố.
Từng ngày qua chậm chạp lênh đênh,
nghe ray rức buồn về nơi này
Anh nhớ em từng ngày, giờ em làm gì bên ấy ?

(CHORUS)

Nhắn gió, nhẵn mây về bên ấy
rằng ta còn luôn thiết tha.
Xa vắng ngày qua, ta vẫn mong chờ
Chờ nhau nhé từng ngày.

Đóa hoa vô thường

Trịnh Công Sơn

Tìm em tôi tìm, mình hạt sương mai
Tìm trên non ngàn, một cành hoa khô
Nụ cười mong manh, một hồn yếu đuối
Một bờ môi thơm, một hồn giấy mới
Một bờ môi thơm, nhũ lòng tôi ơi

Tìm đêm chưa từng, tìm ngày tinh khôi
Tìm chim trong đàn, ngâm hạt sương bay
Tìm lại trên sông, những dấu hài
Tìm em xa gần, đất trời rộn ràng
Tìm trong sương hồng, trong chiều bạc mệnh
Trăng tàn nguyệt tận, chưa từng tuyệt vọng đâu em!

Tìm trong vô thường, có đôi giòng kinh
Sấm bay rền vang, bỗng tôi thấy em
Dưới chân cội nguồn, tôi mời em về
Đêm gọi mưa trắng, em ngồi bốn bề
Thơm ngát hương trầm.

Trong vườn mưa tạnh, tiếng nhạc hân hoan
Trắng vàng khai hội, một đóa hoa Quỳnh
Một chiều em đường cuối sông
Gió mùa thu rất ân cần
Chờ lời kinh đến núi non
Những lời tình em trời trăn
Một thời yêu dấu đã qua
Gót hồng em muốn quay về
Dù trần gian có xót xa
Cũng đành về với quê nhà

Một chiều em đứng cuối sông
Một chiều em đứng với quê nhà

Từ đó ta nằm đâu, ôi núi cũng như đèo
Một chút vô thường, theo từng phút cao giờ?
Từ đó hoa là em, sớm kia rất hồng
Nở hết trong hoàng hôn, đợi gió vô thường lên
Từ đó em là sương, rụng mát trong bình minh
Từ đó ta là đêm, nở đóa hoa vô thường
Từ đó trong vườn khuya, ôi áo xưa em là
Một chút mây phù du, đã thoáng qua đời ta
Từ đó trong hồn ta, ôi tiếng chuông nào nề
Ngựa hí vang rừng xa, vọng xuống đất trời kia
Từ đó ta ngồi mê, để thấy trên đường xa
Một chuyến xe tựa như, vừa đến nơi chia lìa

Từ nay tôi đã có người,
có em đi đứng bên đời liu
Từ nay tôi đã có tình,
có em yêu dấu lấy lòng nói thương
Từ em tôi đã đắp bồi, có tôi trong dáng em ngồi?

Mùa đông cho em nỗi buồn
Chiều em ta đứng hát kinh đầu sông
Tàn đông con nước kéo lên
Chút tình mới chớm đã biến thành
Từ nay anh đã có nàng
Biết ơn sông núi đáp đền tiếng ca
Mùa xuân trên những mái nhà
Có con chim hót tên là ái ân

Sen hồng một nụ, em ngồi một thuở
Một thuở yêu nhau, có vui cùng sầu,
Từ rạng đông cao, đến đêm ngọt ngào
Sen rạn đông đo, em hồng một thuở xuân xanh
Sen buồn một mình, em buồn mình trọn mất
Sen hồng một nụ, em ngồi một thuở, mỗi tình

Đóa hồng

Ngày ta quen nhau
Em hay ra chợ
Tìm mua hoa hồng đẹp nhất
Ngày ta yêu thương
Đưa nhau ra chợ
Cùng chọn chung đóa hồng

Ngày ta bên nhau
Trong tim em là
Nụ hoa hương nồng ngậy ngọt
Tình yêu trao em
Những giấc mơ hồng
Từng đêm ru giấc mộng

Khi anh đi thật xa
Em còn lại một mình
Ra chợ ghé hàng hoa
Mua nụ hoa hồng tươi
Qua cầu lòng thật buồn
Thả xuống giòng sông
Em thả xuống giòng sông...

Đoạn tái bút

Ta xa rồi em nhé, đường em , em bước vui
Đừng về bên gác trọ, để mặc tôi với đời
Tôi đi thật xa, quên hết chuyện ngày qua
Ở đây dù mưa gió, một mình tôi sẽ đi qua

Tôi đi tìm bồi xóa, tình em trong mắt tôi
Lời nào hai đứa nguyện, và tìm quên kỉ niệm
Men cay từng đêm, cũng chỉ đầy đọa thêm
Tình nhân, tình nhân hỡi! Giờ xa cách nhau rồi

Tôi, tôi ngỡ em còn thơ, nên lòng tôi ước mơ
Và thắm yêu tha thiết, và nguyện sẽ tôn thờ
Đâu ngờ, nhọc nhãng trong tình yêu
Giờ đây xót xa nhiều

Cơn mưa nào chưa dứt, buồn riêng ai trót mang
Tình nào không chuốt chải, tình nào luôn thắm hoài
Tôi không giận em chỉ trách mình tơ duyên
Vòng tay nào tôi với, chữ xa cách nhau rồi.

Đôi bóng

Em viết thư xanh gửi đến một người
Từ khi xa cách lòng nhớ khôn nguôi.
Em đã viết tên anh vào áo gối,
Đêm đêm riêng bóng đèn soi,
Lòng thầm nguyện ước thành đôi.

Anh nhé yêu nhau thề đến trọn đời,
Tình ta như đoá hồng thắm ban mai.
Em nhớ tới anh trong từng tiếng nói,
Yêu anh giây phút nào với
Sóng gió không làm úa phai.

Lá chết mấy mùa ,
Tình em vẫn đợi chờ.
Chờ anh trên bến yên vui đậm ấm
Nhiều đêm mơ bóng người em thương
Quay gót về quê hương
Vui sóng trong mộng tình thương.

Em giữ trong tim lời hứa ban đầu,
Cầu cho hai đứa mình sống bên nhau.
Anh nhé chúng ta sẽ cùng sánh bước,
Tương lai ta sẽ bền lâu,
Bỏ lúc bên trời nhớ nhau.
(Đời mình buồn vui bên nhau.)

Đôi bóng

Tình thương gửi theo gió chiều
Nhờ trao đến cho người yêu
Rừng sâu suốt đêm thâu, người đi đã bao lâu
Mà không biết tương lai về đâu

Ngày ấy đã xa lắm rồi
Còn ghi nhớ trong lòng tôi
Là giây phút chia phôi, lời thương tiếc xa xôi
Chìm trong mắt trên mỗi một người

ĐK:
Mai ai về đâu đó
Qua miền biên giới nhớ cho ta nhắn đôi lời
Quê hương ngày xưa ấy
Đây người em gái vẫn yêu ai đến trọn đời
Chờ người về chung say miền nam thêm yên vui
Ngày mình gặp nhau không còn đau thương đơn côi
Giờ này người đi trong gian khổ
Vì hoa môi không nở, ánh mắt quên tình thơ

Màu tím dần lan cuối trời
Hoàng hôn đã như tàn phai
Vầng trăng sáng lên trời, mình tôi đón sương rơi
Mà thương nhớ không bao giờ vơi

Người ơi về lên mái nhà
Tìm vui khúc duyên tình ca
Lòng tôi ước mai sau, đẹp đôi bóng bên nhau
Chiều nay chấp tay tôi nguyện cầu

Cầu cho sông núi, hết cơn sầu đau
Cầu cho đôi bóng, sống đời với nhau

Đợi chờ trong cơn mưa

Đợi em, đợi em
Chờ em, chờ em
Chiều mây xám, công viên quanh hiu
Hạt nắng chợt tắt, cơn gió se sắc
Mưa bỗng rơi, rơi vào nỗi nhớ
Mưa vẫn không ngừng, mưa trút tim tôi
Chiếc lá rơi, nhớ thương vờ vợi
Tôi đứng trong mưa, buốt giá đôi vai
Ôi gió mưa bao giờ nguôi ngoài

Chờ ai, đợi ai
Đợi ai, chờ ai
Chờ héo hắt suốt con đường dài
Mưa vẫn mưa mãi, cơn gió tê tái
Ôi gió mưa hay là bão tố
Ai nhớ thương ai Ai ngóng trông ai
Có biết chẳng nổi lòng mong đợi
Tôi ước mong sao, mưa sẽ tan mau
Đón đưa, ta gặp lại nhau

Dù cho cơn mưa còn rơi rơi
tôi đứng đây công viên chiều mưa bay
Mưa gió kia không ngăn trong tim tôi bao nỗi nhớ
thương
chờ em đợi em
Tình em trao tôi niềm tin yêu
Bao ước mơ thanh cao và dịu êm
Tuy vắng xa em nhưng trong tâm tư em vẫn bên tôi
biển trời thương nhớ

Giờ đây cơn mưa còn rơi rơi
Bao ước mơ đang dâng trong lòng tôi
Mây sẽ tan nhanh cho mưa thôi rơi
Em đến bên tôi, như tia nắng cho đời

Đời đá vàng

Vũ thành An

Ta lần mò leo mãi, không qua được vách sâu.
Ta tìm một tiếng yêu, thấy toàn là sầu đau.
Ước vọng ngày thơ ấu, chưa xin được chút nào.
Suốt đời còn khát khao, ước vọng còn cầu gào.

ĐK:
Ôi ! thôi đời ta phung phí trong cơn buồn phiền. Ta xin
tháng ngày rồi bình yên.
Ô hay ! tại sao ta sống chốn này, quay cuồng mãi hoài,
có gì vui ?

Có một lần mất mát, mới thương người đơn độc.
Có oằn mình đến đau, mới hiểu được tình yêu.
Hoa đâm đê mưa tuyết, mới vui ngày nắng về.
Có một thời khóc than mới hiểu đời đá vàng.

Đời không như mơ

Trầm Tử Thiêng

Đêm kia em nằm mơ, mơ thấy anh lìa xa cuộc đời
Anh đi anh bỏ em, không gởi lại một lời trần trời
Em khóc như trời mưa, em khóc như trời mưa
ôi .. tiếc thương, kỷ niệm kể mãi cho vừa

đ.k.

Hôm sau, em sang nhà anh tìm anh
Hôm sau, cây xoan ngoài hiên còn xanh
Anh còn ở đâu, như tình em còn muôn thuở
Dẫu vừa nghe chuyện năm mơ
Anh vẫn cho đời không như là mơ

Đêm sau em nằm mơ, mơ thấy anh vừa quên tình này
Anh đi anh phụ em, đang giữa cuộc đời đầy ngang trái
Cho đến muôn ngàn sau, em biết tin vào đâu
Khi .. trái tim bụi ngùi từ mỗi duyên đầu

đ.k.

Đêm qua em nằm mơ, mơ thấy cây mọc xanh đường
làng
Cây thì nhau nở hoa, hoa đón chào một trời tươi sáng
Anh bước trên đường hoa, em bước trên đường hoa
Anh .. cưới em vào một ngày nắng chan hòa
Hôm nay, em sang nhà anh tìm anh
Hôm nay, cây xoan ngoài hiên còn xanh
Anh rời nơi đó, viết vội mấy lời ngoài ngõ
Nhắc về câu chuyện năm mơ
Anh vẫn cho đời không như là mơ
Đời không như là mơ
Nên đời thường giết chết mộng mơ

Đôi mắt nào mở ra

Trịnh công Sơn

Đôi mắt nào mở ra trên cao, nhìn Việt Nam sống lại ngày đầu.

Đôi mắt nào mở ra cho nhau, nhìn hồ phai những vết thương đau.

Đôi mắt nào mở ra trông theo, từng niềm vui mặt người thấy lại.

Đôi mắt nào mở ra hôm nay, nhìn rừng khô lên những mầm tươi.

Đôi mắt nào mở ra hôm nay để nhìn thấy nắng và loài người.

Đôi mắt nào mở ra cho nhau, nhìn đạn bom vũ khí im hơi.

Đôi mắt nào mở ra trong tôi để nhìn theo nhịp mừng máu chảy.

Đôi mắt nào mở ra trên vai, nhìn bàn tay tìm hướng tương lai.

ĐK:

Tìm lại đôi tay cho mẹ về thăm lúa. Hẹn chợ đêm nay cho chị gánh em gồng.

Tìm lại con đê cho một bầu em bé. Tìm hàng tre xanh cho làng mạc miền quê .

Tìm lại thanh xuân cho chị hồng đôi má.

Tìm lại đôi vai em về gánh xuân nồng

Tìm lại thơ ngây cho một bầu em bé.

Tìm lại đôi chân cho người lính trở về.

Tìm lại con trăng cho cuộc tình mới chớm.

Giọng hò đong đưa đêm đập lúa bên làng.

Tìm bờ ao trong cho một đàn con gái.

Ngồi giặt ban mai treo giọng cười đầu cây.

Tìm đường ta đi không đạn mìn theo dấu.

Tìm lại trên sông xuôi ngược những ghe thuyền.

Tìm lại xôn xao đêm ngợp đèn phố lớn.

Tìm buồng cau cao đeo giọt nắng buổi chiều.

Đôi mắt người xưa

Chuyện tình của tôi,
tan vỡ từ lâu rồi tưởng không bao giờ còn nữa,
Nhưng bỗng một hôm,
trên đường ra phố thị,
tôi gặp người em ngày nào.

Đôi mắt ưu tư , thật buồn nàng nhìn tôi,
rồi quay mặt bước đi, như không hề quen biết.
Cũng đôi mắt này, năm xưa lạc vào hồn tôi,
Trong những đêm không ngủ, chong đèn nhìn khói thuốc bay

Em ơi! dĩ vãng đôi mình được dệt thành bao kỉ niệm,
từ khi mới quen nhau.
Ôi, đôi mắt người xưa, bao lần khóc ướt vai tôi,
Trong những đêm ghen ngào.

Rồi ngày tháng êm trôi, cuộc đời chia hai lối,
Bỗng một hôm có thiệp hồng báo tin vui, tin em lấy chồng,
Khi về bên ấy, em có nhớ người xưa không ?

Người tình của tôi, xa cách từ bao ngày,
Tưởng không bao giờ gặp nữa.
Cơn gió chiều nay, vô tình mang nỗi buồn,
Cho kỉ niệm thêm ghen ngào.

Thôi trách nhau gì, chuyện tình dù dở dang,
Đã tan vào khói sương, như quên vào dĩ vãng.
Đôi mắt người xưa, xin đừng buồn vì tôi,
Cho trái tim tôi ngủ quên chuyện tình xưa lỡ làng ...

Đôi ngã chia ly

Em ơi nép vào lòng anh,
má kề bên nhau ta nhắc chuyện ngày qua
Cho mối duyên thêm mặn mà

Em ơi nếu mà sau này giấc mộng không thành
Thì đành đôi ngã chia ly
chớ đừng u sầu làm chi

Em ơi, em hỡi duyên tình dù lắm thương đau
Nhưng lòng ta mãi iêu nhau, cho thời gian không ứa màu

Em ơi, em hỡi xuân về nào có đâu xa
Nếu mà mỗi gót bốn ba
Anh về nối lại tình ta

Em ơi, nếu còn iêu nhau
Nhớ đừng gặp nhau cho luyến lưu khi biệt ly
Thêm vẩn vương làm gì

Em ơi , có ngờ đâu rằng
Khúc nhạc chưa tàn, mà vội xa cách em ơi
Đôi ngã biết tìm về đâu ...

Đời quá điên cuồng

Dịu dàng em bé như sau cơn nong.
Mặt trời tươi sáng như đang gọi mời.
Rộn ràng câu hát say sưa yêu đời.
Chợt đâu mây xám giăng ngang trên trời.
ôi! bao tia sáng như sao đêm mờ.
Và trong đêm tối sao không nhạt nhòa.
Lòng người như lá rủ rơi âm thầm.

ôi! bao đổi gian. ôi! bao lọc lừa.
Đời bao mộng ước, đời quá điên cuồng.
Tình yêu luôn luôn là gió qua thềm.
Nhạc xanh tình ái thường dứt ngang vời.
Nào ai chẳng có đây nỗi mơ mộng
Đời bao tươi thắm, đời quá điên cuồng
ôi! bao mơ ước đầy dẫy trong đời
Chợt khi tìm tới lại thấy u buồn.

Nhân gian thương đau, nhân gian tuyệt vời.
Anh thấy trong mắt em xanh nụ cười
Và trong đêm tối đôi ta thì thầm.
Nụ hôn ân ái trên da thơm nồng
Nhưng sao bỗng dư trên da thịt nồng
Và trong đêm tối ta say ân tình.
Chợt sao ta thấy mệnh mỏng ưu phiền.
ôi! trong nỗi vui sao ta u buồn.

Dối trá

Tuấn Khanh

Dối trá đó đã theo chân người
Giết chết mòn biết mấy cuộc tình
Dối trá hết lời yêu hôm nào
Ta chưa quên ta vẫn chưa quên
Hãy xé hết những bức thư tình
Nghe xa xôi những tiếng yêu nhau

Hãy cứ bước đừng quay lưng về
Ta không cần một tiếng ân tình
Hãy giữ lấy tình trao hôm nào
Ta ngây thơ, ta quá ngây thơ
Hãy xé hết những bức thư tình
Ồi ta không tin, ta muốn không tin

Hãy xé, xé hết nhé em
Hãy khóc, khóc cho quên cuộc tình (2)

Kết:

Dối trá đó đã theo chân người
Giết chết mòn biết mấy cuộc tình

Đơn sơ

Nhiều khi muốn bay chơi với trong chiều ấm,
Nhiều khi muốn say bên em đôi vãn thơ,
Nhiều khi nhớ em trong một ngày im vắng,
Đáng em mỉm cười, làm đẹp một cơn mơ.

Nhà tôi với em nhỏ nhỏ trên đường vắng,
Vườn em thắm tươi sau nhà những giàn hoa,
Chiều hôm với em trong vườn trời xanh nắng,
Ngắm đôi bướm vàng nháy tung tăng trên hoa.

Gió xuân mơn nhẹ, khu vườn ngủ dậy tươi mát,
Nắng hè chang chang, thảng rộng ngày dài thanh thang,
Mùa thu êm ái, sân nhà nhuộm vàng khô lá,
Tuyết rơi đông về, trắng đẹp một trời mệnh mang.

Tình tôi với em êm đềm nhưng nồng thắm,
Đời vui có nhau những ngày qua bình yên,
Nhiều hôm nhớ em ghi vội một câu hát,
Thấy em vẫn mừng, tưởng chừng vừa quen nhau.

Đồn vắng chiều xuân

Đầu xuân năm đó anh ra đi

Mùa xuân này đến anh chưa về
Những hôm vừa xong phiên gác chiều
Ven rừng kín hoa mai vàng
Chợt nhớ tới sắc áo năm nào em đến thăm gác nhỏ

Mùa hoa năm đó ta chung đôi
Mùa hoa này nữa xa nhau rồi
Nhớ đêm hành quân thân ướt mềm
Băng giòng sông loang trắng đầy
Lòng muốn vớt ánh trăng thề viết tên em

Đồn anh đóng ven rừng mai
Nếu mai không nở, anh đâu biết xuân về hay chưa?
Chờ em một cánh thư xuân, nhớ thương gom đầy
Cho chiến sĩ vui miền xa xôi...

Hẹn em khi khắp nơi yên vui
Mùa xuân ngày đó riêng đôi mình
Phút giây mộng mơ nâng cánh hoa mai
Nhẹ rót trên vai đây, hôn chơi với
Ngỡ giữa xuân vàng, đáng em sang

Đón xuân

Phạm Duy

1. Xuân đã đến rồi,
reo rắc ngàn hồn hoa xuống đời
Vui trong bình minh,
muôn loài chim hát vang mọi nơi
Đem trong tiếng cười,
cho kiếp người tình thương đắm đuối
Ánh Xuân đem vui với đời

ĐK:

Kìa trong vạt nắng (láy)
Mạch Xuân tràn dâng (láy)
Khóm hoa nhẹ rung,
môi cười thẹn thùng
cùng bao nguồn sáng

Bướm say duyên lành (láy)
Thắm tô trời Xuân (láy)
Bầy chim tung cánh
Hát vui đón mừng mùa nắng tươi lan.

2. Ta gió về lòng thiết tha,
như muôn tiếng đàn
Xuân dâng niềm vui,
cho ngày xanh không hoen lời than
Sầu thương xoá mờ
Tình yêu đời càng thêm chan chứa
Khát khao Xuân tươi thái hoà.

ĐK:

Cùng đón chúa Xuân,
Đã giáng xuống trần
Thế gian lắng nghe tình Xuân nồng
Kiếp hoa hết (biết ?) thay đổi hương phần

Nào ai hững hờ
Xuân vẫn ngóng chờ
Tới đây nắm tay cùng ca múa
Hát lên đón Xuân của tuổi thơ..
(hát trở lại 2. cho tới hết)

Đón xuân nhớ xuân

Đón xuân này tôi nhớ xuân xưa
Một chiều xuân anh đã hẹn hò
Như bướm tình trong cánh hoa mơ
Đưa vướn theo làn gió
Anh nói rằng mình viết thành thơ

Đón xuân này tôi nhớ xuân xưa
Hẹn gặp nhau khi pháo giao thừa
Anh đứng chờ tôi dưới sông thương
Tôi đi qua đầu ngõ
Hỏi nhau thăm xuân đã về chưa

Xuân đến xuân đi xuân về reo thương nhớ
Xuân qua để tôi chờ
Xuân đến xuân đi xuân về mang lá hoa
Xuân đã rung đường tơ

Bướm sông hồ như đắm trong mơ
Trở về đây khi gió xuân về
Mong ước tìm cô gái xuân xưa
Cho vơi bao niềm nhớ
Có đâu ngờ xuân vắng người thương.

Đông buồn

Điều kèn xa vắng, ray rút trong mưa,
Một vành khăn trắng, tiếng khóc đông đưa,
Đồng hoang băng giá, gió về vội vã cuồng nộ,
Cây gầy khô lá chơ vơ, mùa đông đến không đợi chờ.

Trời đông u ám, một bức tranh mơ,
Rừng thông phai nắng, đầu dấu chân xưa,
Nhà ai hiu hắt, ánh lửa hồng sáng mập mờ,
Gánh buồn nặng trĩu tâm tư, về trên bước chân tình cờ.

Ngang khung trời xám, đôi nhạn lạc bầy bơ vơ,
Đôi môi lệ nóng, mắt xanh hoen nhòa trong mưa,
Trong hơi đông giá, nhớ khi tuổi nào còn hồng,
Nhớ khi môi nào còn nồng,
Chiều đông tối tăm, sâu đông vương vấn.
Còn đó tay gầy đợi chờ,
Còn đó thân phận mịt mờ,
Vẫn xa vời lắm, nước non muôn dặm mơ hồ.

Rồi mùa đông qua, như những năm xưa,
Rồi mùa đông xa, như những cơn mơ,
Quả tim khô héo, ấm lại một phút một giờ,
Em cười một nét ngây thơ, mùa xuân nói câu hẹn hò.

Đồng chí

Quê hương anh nước mặn đồng chua
Làng tôi nghèo đất cày lên sỏi đá
Anh với tôi, hai người xa lạ
Từ phương trời chẳng hẹn quen nhau

Áo anh rách vai, quần tôi có hai mảnh vá
Anh với tôi đã từng cơn ẩm lạnh
Miệng còn cười, hột muối chia đôi
Thương nhau, ta nắm lấy bàn tay

Súng bên súng, đầu gác bên đầu
Đêm đắp chung chăn thành đôi tri kỷ

Đồng chí!

Ruộng nương anh gửi bạn thân cày
Gian nhà không mặc kệ gió lung lay
Giếng nước gốc đa nhớ chàng trai làng ra lính.
Chân không giày, văng trán ướt mồ hôi.

Đêm nay,
Đồng hoang sương xuống,
Nằm kề bên nhau chờ giặc tới
Đầu súng trăng treo (*).

(*) có Version khác là:
Lòng thấy nao nao

Dòng đời (My way)

Lời Việt: Nam Lộc

Đời tôi buồn như dòng sông,
Sâu như mùa Đông không biết đôi môi cười
Người ơi dòng sông ngừng trôi,
Chờ nghe mùa Đông hát tình khúc xưa
Tình ơi đừng theo gió đưa khuất vào chốn xưa,
Như chưa từng nhớ mong.
Nhớ ai nhìn khói thuốc bay và làm chiếc lá rơi

Đời tôi từng giây phút nổi trôi,
Vùi trong thời gian mang những cơn u buồn.
Buồn ơi này ta chào mi,
Đừng đem biệt ly cắt từng bước đi
Và khi buồn lên ướt mi,
Thắm từng nét môi còn mơ gì đến tôi
Đến khi nhớ thương ai, buồn tìm bên những phút giây

Một ngày được mang cánh chim thời gian
Một đời tôi đi khắp nơi dọc ngang.
Và tôi sẽ tới một cánh rừng hoang
Làm quen với lũ bướm vàng ngẩn ngơ
Nằm mơ dưới nắng chiều lững lờ đưa,
Vời tôi đến chốn xưa

Đời qua, đời lững lờ qua,
Tình cũng mờ xa như lá Thu rơi đầy
Giờ đây hàng cây ngày xưa,
Buồn nghe chiều mưa hát lời tiễn đưa
Người ơi mù trong bóng đêm,
Dưới trời lãng quên, chơi với một cánh dơi
Và tôi, cùng với đắng cay rồi như khói thuốc bay

Một ngày được như đám mây Thu,
Một đời tôi xin lãng du từ đây
Và tôi sẽ trốn vào mái rừng cây,
Chờ giây phút cuối đến cùng với tôi
Rồi xin nhắm mắt buông hết đây vơi,
Buồn theo chiếc lá rơi

Dòng sông kỷ niệm

Trúc Hồ

Nhớ một ngày
Ta cùng nắm tay
Trên đường dài đầy hàng lá me xanh.

Nhớ một ngày
Ta biết yêu,
Và ngày ta đã yêu, giờ này ôi đâu còn.

Chỉ còn lại dĩ vãng xưa nhẹ nhàng
Vết mây bay, người tình ơi có nhớ.

ĐK
Tình như lá mùa thu
Bay khắp trời chiều, tình yêu đến
Và mang bao nỗi buồn phiền.
Kỷ niệm đó người ơi xin nhớ ngàn đời
Này anh hỡi, rằng em chỉ yêu mãi anh thôi

Chỉ còn lại dĩ vãng xưa nhẹ nhàng
Vết mây bay, người tình ơi có nhớ.

ĐK

Dòng sông cũ ngày xưa
Em có đợi chờ, mùa mưa đến
Ngồi đây em hát một mình.
Kỷ niệm đó người ơi xin nhớ ngàn đời
Này anh hỡi, rằng em chỉ yêu mãi anh thôi .

Dòng Sông Lơ Đãng

Viết Anh

Từng ngón tay khép như nụ hoa trắng
Bỏ lại hàng cây ngơ ngác sau lưng
và nỗi đau rơi trong lòng đêm vắng
Nỗi đau ta nhận riêng mình

Rồi sớm mai sẽ không còn vết dấu
Một bờ phù sa quên bước chân qua
chỉ có mưa bằng khuôn vè trong mắt
khóc đi cho thỏa nỗi dờn

Ở chốn nào
dòng sông đã hòa cùng đại dương
cạn bến bờ
chiều nay thần thờ nhìn hoàng hôn
Rồi chúng ta sẽ đôi lần tiếc nuối
để một dòng sông lơ đãng trôi qua
Một sớm kia xuôi theo dòng
anh đến
cớ sao em chẳng đứng chờ

Dòng sông xanh

Lời Viết : Phạm Duy

Một dòng sông xanh
Một dòng trăng mộng mênh
Một dòng nồng ý biếc
Một dòng sâu mấy kiếp
Một dòng trời sao xuyên
Một dòng tình thương mến
Một dòng còn quyến luyến
Một dòng nhớ quay về miền đời lúc mơ huyền

Ánh dương lên xôn xao hai ven bờ sông sâu
Cười dòn tiếng người đẹp lòng sớm mai
Những cô em tươi môi ngời giắt yếm yên vui
Thả ý thả theo người chờ gió về xuôi

Hát vang lên cho vui
Cô nàng ngồi bên tôi
Đời là khúc nhạc
Đời là tiếng thơ
Nước sông reo như ru
Cuộn sóng trôi xa
là tiếng hát mơ hồ mời đón lòng ta

Sông về sông dào dạt ý
Ách tang bỗng trôi tàu mà đi
Ai giang hồ sau nghìn hải lý
Kết tình duyên nơi đâu đó ghé qua kinh kỳ

Sông về sông dào dạt ý
Ách tang bỗng trôi tàu mà đi
Ai giang hồ sau nghìn hải lý
Kết tình duyên nơi đâu đó ghé qua kinh kỳ

Ôi .... tóc em hoe như mây chiều rơi
Rơi vàng lòng đời
Ôi mắt em xanh như đêm dài để người quên kiếp mai

Sông về sông cười dòn tiếng
Yêu mỗi tình bên bờ thành Vienne
đôi giang hồ quay về bờ bến
Ngỡ mình vui trong ánh sáng muôn sao Thiên Đàng

Ngày ấy có tiếng ai khoan hò thuyền về
Ngày ấy có dáng em soi dòng chiều hè
Ngày ấy có tiếng ta hát gọi tình về
Cỏ trắng trên nước trắng xóa

Ngày ấy có lúc đến với em một lời thề
Ngày ấy lúc nói với em một chuyện gì
Ngày ấy có lúc đời cuộc sống nhịp tràn trề
Nước sông miền man trôi đi

....
... la la la ....
...

Một dòng sông xanh
Một dòng trăng mộng mênh
Một dòng nồng ý biếc
Một dòng sâu mấy kiếp
Một dòng trời sao xuyên
Một dòng tình thương mến
Một dòng còn quyến luyến
Một dòng nhớ quay về miền đời lúc huyền mơ ..

Đồng xanh (green fields)

Lê Hữu Hà

Đồng xanh là chốn đây
thiên đàng cỏ cây
là nơi bầy thú hoang
đang vui đùa trong nắng say
đây những bờ suối vắng
im phôi mình bên lùm cây
đây những giòng nước mát
khẽ vươn tay về thung lũng
và những đôi nhân tình
đang thả hồn dưới mây chiều

Đồng xanh giờ vắng tên
dưới trời lãng quên
còn đâu bầy thú hoang
đang vui đùa trong nắng êm
đâu những bờ suối vắng
im phôi mình bên lùm cây
đâu những giòng nước mát
khẽ vươn tay về thung lũng
và những đôi nhân tình xưa
đã lìa cách xa rồi

Ta yêu đồng xanh
như đã yêu thương con người
ta thương đôi tình nhân kia
như gió thương yêu mây trời
nhưng sao giờ đây
chẳng thấy ai chung quanh ta
đất trời như bãi tha ma
trên đồng hoang cỏ cháy

Và giờ ta còn đứng đây
giữa vùng hắt hiu
trời không một chút mây
đã khô cạn như đáy tim
sao ta còn đứng mãi
như người tình mong đợi ai
sao ta còn đứng mãi
để nghe tâm hồn tê tái
và đã bao năm rồi
ta đứng chờ
giữa cánh đồng

Dư âm

Nguyễn Văn Tý

Đêm qua mơ dáng em đang ôm đàn dịu muôn tiếng tơ
Không gian trầm lắng như âu yếm ru ai trong giấc mơ
Mái tóc nhẹ rung, trắng vờn làn sống
Yêu ai anh nắn cung đàn đây với đôi mắt xa vời

Anh yêu tiếng hát êm như lời nguyện đẹp bao ước mơ
Anh như lầu vắng em như ánh trăng reo muôn ý thơ
Muốn nói cùng em đôi lời triu mến....
Tim anh băng giá đang nhại ngừng câu năm tháng
mong chờ

Hẹn em từ muôn kiếp trước
Nhớ em mấy thuở bạc đầu
Anh đã âu sầu vì đường tơ vương vẫn
Em để cung đàn đưa anh về đâu

Dư âm tiếng hát reo lên trong lòng anh bao nhớ nhung
Đê mê lòng nhớ đêm qua giấc mơ môi em hé rung
Anh muốn thành mây nương nhờ làn gió
Đưa anh tới cõi mơ hồ nào đây muôn kiếp bên nàng.

Dư âm mùa giáng sinh

Bài hát đêm đông chợt lòng tôi nhớ người
Tà áo Noel thướt tha trong chiều nào
Dập dìu trên đường đi lễ
Lấp lánh sao đêm tuyết vời
Đẹp thay ôi mùa sao sáng

Từ khắp muôn phương lòng thành đang hướng về
Mừng Chúa ngồi hai giáng sinh trên trời cao
Nguyện cầu yên bình nhân thế
Giữ vững tin yêu trọn đời
Bài thánh ca ngọt đầu môi

Quê hương chinh chiến đã lâu rồi
Người ngoài biên cương vẫn miệt mài đi
Mấy mùa Giáng sinh niềm nhớ bằng khuâng tìm về
Hòa theo khúc nhạc mừng Chúa sinh ra đời

Và cũng đêm nay một người ôm kỷ niệm
Ngồi đếm sao đêm chép cho xuôi văn thơ
Gởi về cho người biên giới
Chiến đấu xông pha địa đầu
Một dư âm mùa Giáng Sinh

Dù anh nghèo

Năm xưa, năm xưa có chàng nho sinh thường hay về,
ghé lại thăm cô hàng trẻ tươi.
Nàng người đẹp như tiên,
tóc mây đen huyền che bờ vai mượt.

Ba bà, bà khen má lún đồng tiền,
mắt biếc đưa duyên, gái trai ưng ý xứng lứa vừa đôi.
Lời thề son sắt sống chết thủy chung một lòng.

Nhưng mơ ước không cho kết thành nọ tình,
giao giông bão chơi với những chùm hoa xinh
Thắm thiết bao nhiêu, gán bó bao nhiêu
Khi xa nhau rồi tình thôi tiêu điều.

Nào ngờ tình nồng thắm bỗng đâu chia lìa,
Nàng còn lại niềm đau, niềm đau tái tê.
Nào ngờ tình nồng thắm bỗng đâu chia lìa,
Nàng còn lại niềm đau, niềm đau tái tê.
Rồi một chiều gió, rồi một chiều mưa,
Nàng buồn tình bỏ đi rất xa.

Năm tháng trôi qua, cũng chàng trai hôm nào quay về,
Người, người đời thương tâm báo tin cô nàng âm thầm
ra đi.
Em bỏ đi đâu, chẳng lẽ tình buồn đến thế hay sao?
Gió ơi, trăng hỡi, nỗi tiếc đây với,
Giờ làm sao biết dấu vết em đâu đi tìm?

Đưa bé đến trường

Phạm Duy

Đưa bé đến trường bằng xe anh đạp
Khi bước ra đường bình minh đã lên
Ba má đã khuyên mình nên đi sớm
Em hãy leo lên để anh đi liền!

Đưa bé đến trường từ nơi xóm hẹp
Qua những con đường vòng quanh đã quen
Ra tới công viên ngựa xe như nước
Len giữa đám đông chật như đồng nôm

Trên xe trên xe em nói huyền thuyên
Bao nhiêu bao nhiêu chuyện cổ tích tiên
Anh tuy nghe luôn anh vẫn quên liền
Thôi em thôi em con dốc nghiêng nghiêng

Anh đang leo lên nghệt thở đứng tim
Em im đi cho anh gắng anh đạp
Xe lăn bon bon chuông bấm kính cong
Đang đi em xin ngừng lại gốc soan

Cho em giơ tay em hái hoa đẹp
Thôi em thôi em ta hãy đi mau
Không ai không ai chờ đợi bé đâu
Anh nghe như chuông nơi mái trường reo

Đón bé ra trường chiều mưa hoang lạnh
Manh áo ướt trùm cả em lẫn anh
Thương chiếc xe xanh nhỏ xinh ướt át
Nhưng ấm trong tim hồi chuông giáo đường

Đón bé ra trường chiều mưa xám xịt
Đi giữa hai hàng đèn đêm đứng im
Em bé co ro ngồi ôm tay lái
Anh cũng so vai còng lưng tiến lên

Nhưng em không quên em nói em khoe
Hôm nay cô cho mười điểm thích ghê
Nhưng đôi tai anh đâu có nghe gì?
Thôi em thôi em khi nước mưa tuôn

Xe đang đi trên đường hẹp đất trơn
Em im đi cho anh gắng anh đạp
Xe đi loanh quanh mưa xuống nhanh nhanh
Chân anh chân em tràn ngập nước văng

Anh em ca lên cho đỡ run lạnh

Ca lên ca lên câu hát anh em
Ta thương yêu nhau, đời là cõi tiên
Nay mai xa nhau, kỷ niệm chẳng quên

Đưa đón em bằng một xe móp mẹp
Đưa đón em bằng tình anh với em
Đưa đón em sao mà vui tha thiết
Đưa đón em như là đưa người tình

Mai một em thành người trong xã hội
Chức lớn sang giàu nổi danh khắp nơi
Em có đi chơi bằng xe hơi mới
Xin chớ cán xe đạp của anh nghe bé ơi

Xin chớ cán xe đạp của anh bé ơi!

Đưa em tìm động hoa vàng

Nhạc: Phạm Duy - Thơ: Phạm Thiên Thư

Rừng xưa có gã từ quan
lên non tìm động hoa vàng nhớ nhau
thôi thì thôi
đừng ngại mưa mau
đưa nhau ra tới bên cầu nước xuôi
sông này đây
chảy một giòng trôi
mây đầu sông thăm
tóc người cuối sông

Nhớ xưa em chữa theo chồng
mùa xuân may áo
áo hồng đào rơi
mùa thu em mặc áo da trời
sang đông lại khoác lên người áo hoa

Rừng xưa có gã từ quan
lên non tìm động hoa vàng nhớ nhau
thôi thì em
chẳng còn yêu tôi
leo lên cành bưởi
khóc người rừng rừng
thôi thì thôi
mộ người tà dương
thôi thì thôi nhé
đoạn trường thể thôi

Nhớ xưa em rũ tóc thề
nhìn trăng sao nở để lời thề bay
đợi nhau tàn cuộc hoa này
đành như cánh bướm đôi tây hững hờ

Rừng xưa có gã từ quan
lên non tìm động hoa vàng ngủ say
thôi thì thôi
để mặc mây trôi
ôm trăng đánh giấc
bên đồi dạ lan
thôi thì thôi
chỉ là phù vân
thôi thì thôi nhé
có ngần ấy thôi

Chim ơi chết dưới cội hoa
tiếng kêu rơi rụng giữa giang hà
mai ta chết dưới cội đào

Đừng bỏ em một mình

Nhạc: Phạm Duy, Thơ: Hoài Trinh

Đừng bỏ em một mình
đừng bỏ em một mình
trời lạnh quá trời lạnh quá
sao đành bỏ em một mình

Đừng bỏ em một mình
đừng bỏ em một mình
chiều lộng gió chiều lộng gió
sao anh đành bỏ em

Lời nào đó lời nào đó
tiếng ân tình hay tiếng cầu kinh
nhạc nào đó nhạc nào đó
nhạc gọi người hay nhạc gọi hồn

Đừng lặng thinh đừng lặng thinh
với tiếng chày tiếng búa nện đình
đừng tỏa hương đừng tỏa hương
khói hương vàng che khuất người thương

Đừng bỏ em một mình
đừng bỏ em một mình
đường về nghĩa trang mộng mênh
đừng bỏ em

Đừng bỏ em một mình
đừng bỏ em một mình
đường về nghĩa trang lênh dênh
đừng bỏ em

Đừng bỏ em một mình
đừng bỏ em một mình
cùng một lũ cùng một lũ côn trùng
rỉa rúc thân hình

Đừng bỏ em một mình
đừng bỏ em một mình
một mỗ trinh chênh vênh
chờ cỏ xanh

Đừng bỏ em một mình
đừng bỏ em một mình
vài ngàn đời sau nữa
vài ngàn đời sau nữa
vài ngàn đời sau nữa
ai mái tóc còn xanh

Đừng khóc nghe em

Đừng khóc nghe em nếu tình dang dở
Dù tháng năm dài nhạt phai ước mơ
Dù vắng trắng kia hay héo hon thần thờ
Dù anh xa vắng xa mịt mờ
Dù trọn đêm biết bơ vơ

Đừng khóc nghe em nếu lòng mong chờ
Một sớm xuân nồng đẹp thêm ước mơ
Mà ngày trời qua đêm tiếc thu trời sầu
Thời gian mong xóa tan tình đầu
Và ngày xưa ấy còn đâu

Nước mắt sẽ nhạt má đào
Tàn phai ước ao và hờn vai áo
Trăm nghìn sầu đắng ôm kín trái tim sầu
Sẽ làm mình thêm đón đau

Hãy để cho người vẫn đẹp môi hồng
Đừng khóc cho lạnh lòng thêm gió đông
Đong vào hồ thu nước mắt cho thật đầy
Ngày sau em khóc riêng một lần
Là lần em đón người yêu.

Đừng lừa dối nhau

Y Vân

Đừng lừa dối nhau, đừng nói "yêu" khi ta gần nhau
Đừng lừa dối nhau vì biết đâu tin nơi tình yêu
Hãy giữ lấy hồn ta đừng cho ước mơ gọi lòng say sưa
Thấy khi đôi vai kề, chắc đâu duyên thề mà mơ
Đừng lừa dối nhau, để xót xa trắng thanh ngày xưa
Đừng lừa dối nhau để tiếc thương mang trong lòng ta
Nếu đã biết tình yêu,
một người bước đi, một người mang theo
Hồi tiếc bao nhiêu lời, đã trao cho người mình yêu
Nhưng tình yêu ngỡ đâu là mây theo gió đưa
Nên nhiều khi mộng mơ làm quên bao xót xa
Ngày đến bao mặt mà, ngày bước đi hững hờ,
Vì chót yêu nên đành:
người quên vẫn quên, người thương vẫn thương
Đừng lừa dối nhau, đừng cố quên bao nhiêu ngày qua
Đừng lừa dối nhau, vui lấp đi bao nhiêu vẫn thơ
Có mấy lúc được yêu, còn nhiều ước mơ lòng còn bơ vơ
Sẽ có trong tâm hồn, khát khao không nhiều : "tình yêu".

Đừng phá vỡ ân tình

Trong đêm sâu nên vầng sao chói sáng
Mây lên cao nên trời mây xanh ngắt
Ta trao nhau nhìn nhau qua khoe mắt
Sống bên nhau với phận người sống vì nhau

Ôi mây nước trôi bao nhiêu lâu rồi
Qua đi biết bao nhiêu cuộc đời
Bao nhiêu trái tim chung một nhịp rồi
Không chia phôi vì đời buồn lứa đôi

Đừng phá vỡ hỡi người ơi
Đừng phá vỡ hỡi người ơi

ĐK :
Đừng phá vỡ ánh sao rơi ân tình bao lứa đôi
Là la la - la là la
Là la la - la là la
Đừng phá vỡ ánh sao rơi ân tình bao lứa đôi

Ta nghe như bao lời than vởi khóc
Ta nghe như cuộc đời treo trên tóc
Ta nghe như đời mau phai sớm tắt
Sống đơn côi sống phận người sống lẻ loi

Bơ vơ lắm, bơ vơ thay kiếp người
Bao nhiêu biết bao nhiêu lạc loài
Bao nhiêu oan trái bao nhiêu phen bùi nhùi
Nhưng than ối cuộc tình nhân thế ối

Gần bên nhau hỡi người ơi
Gần bên nhau hỡi người ơi

ĐK

Ta không dám mơ xa xôi vởi vợ
Ta xin chút yêu thương ngọt bùi
Cho tan vỡ đi bơ vơ lạc loài
Vươn lên cao cuộc tình nhân thế ối

Còn bên nhau muôn nghìn năm
Còn bên nhau muôn nghìn năm

ĐK

Đứng vùng lên hát vang Việt Nam

Từ trời Bắc ông cha ta theo đàn chim
Xuống Nam dựng nước.
Vượt Trường Sơn qua đồng xanh
đứng vùng lên hát vang Việt Nam.
Ngày rồi tháng máu xương nhuộm núi
Nghe quận đau buốt trong tim này, kiếp đọa đầy
ngày hôm kia ngày hôm qua biết bao nhiêu nhục nhằn.

Anh lên rừng anh hỏi cây xanh,
anh xuống biển anh hỏi rêu xanh
và về đồng anh hỏi lúa chín:
Giòng giống ta Việt Nam kiêu hùng.
Sanh ra đời ta gọi Việt Nam,
năm mươi triệu ta cùng hô lớn:
Một tổ quốc, một Việt Nam
một giống dân rồng tiên da vàng.

ĐK.
Việt Nam kiêu hùng đấu tranh đời đời,
cùng nhau ta lên đường phất cao ngọn cờ.
Cho ngoại nhân bưng con mắt,
nước Nam ta vững hơn đồng sắt.

ĐK..
Việt Nam ta anh hùng đấu tranh đời đời,
cùng nhau ta lên đường phất cao ngọn cờ.
Cho ngày mai toàn thế giới,
nghe rạng danh giống dân Lạc Hồng.

Từ trời Bắc ông cha ta theo đàn chim
Xuống Nam dựng nước.
Vượt Trường Sơn qua đồng xanh
đứng vùng lên hát vang Việt Nam.
Từ Lạng Sơn dâng cao ngày mới
Ta cùng hãy phất cao ngọn cờ giòng giống Lạc Hồng

Việt Nam ơi, Việt Nam ơi ta yêu đời đời
Lên trên rừng anh hỏi non cao,
xuống dưới biển anh hỏi rêu xanh,
và ngoài đồng anh hỏi lúa chín:
Giòng giống ta Việt Nam anh hùng.
Chỉ lên trời anh hỏi mây xanh
Chỉ trong lòng ta 1 mảnh đất,
giòng Rồng Tiên, từ ngàn xưa,
giòng giống ta VN anh hùng

ĐK

Quê hương đang bị chia đôi
Anh em mình đang bị chia phôi
Dù ngục tù in hằn cái chết
Còn giống dân Rồng Tiên trong này
Nhưng trong lòng ta còn VN
50 triệu ta cùng hô lớn
Một tổ quốc một Việt Nam
một giống dân rồng tiên da vàng.

ĐK - Hát 2 lần.

Đừng xa em đêm nay

Đức Huy

Đừng xa em đêm nay khi bóng trăng qua hàng cây
Đừng xa em đêm nay đêm rất dài
Vòng tay em cô đơn đêm khuya vắng nghe buồn hơn
Còn tim em khắc khoai yêu thương.

Đừng xa em đêm nay hãy nói anh sẽ ở đây
Đừng để em một mình nơi chốn này
Hãy ôm em trong tay cho em biết anh cần em
Và hãy nói anh vẫn yêu em.

ĐK
Giọt nước mắt nào đổ trong bóng tối
Khi nằm lắng nghe tiếng đêm, lắng nghe tiếng đêm
Nghe nhịp đập con tim ru em giấc ngủ yên.
Đời em vắng lạnh và anh đã đến như ngọn nến
Trong bóng đêm nền, nền trong bóng đêm soi vào tim
Nghe xao xuyến đã ngủ quên.

Đừng xa em đêm nay khu phố quen đã ngủ say
Đừng xa em đêm nay đêm rất dài
Hãy yêu em đêm nay cho quên hết đi ngày mai
Đừng xa em, đừng xa em đêm nay.

Đừng xa nhau

Phạm Duy

Đừng xa nhau! Đừng quên nhau!
Đừng rẽ khúc tình nghèo
Đừng chia nhau nỗi vui niềm đau.
Đừng buông mau! Đừng dứt áo!
Đừng thoát giấc mộng đầu,
Dù cho đêm có không bền lâu.

Đời phai mau, người ghen nhau,
Lòng vẫn cứ ngọt ngào,
Miệng ru nhau những ân tình sâu.
Đừng xôn xao, đừng khóc dẫu,
Đừng oán trách phận bèo,
Vì sông xa vẫn trung thành theo.

Dù mai sau dặt nhau mà qua cầu.
Mồ chôn sâu ánh trăng vàng mái lâu .
Đừng xa nhau nhé !
Đừng quên nhau nhé !
Đừng chia nhau núi cao vực sâu.

Đừng xa nhau! Đừng quên nhau!
Đừng dứt tiếng ngâm sầu,
Đừng im hơi đặng cay rồi nhau.
Đừng đi mau, để mãi mãi,
Là chiếc bóng đậm màu
Còn theo nhau tới muôn đời sau.

Phạm Duy
Saigon, 1958

Được tin em lấy chồng

Được tin em lấy chồng,
lòng anh buồn biết mấy
được tin em có chồng,
chắc người từ độ ấy còn thương tiếc khôn nguôi

Giờ em đi lấy chồng,
còn đâu mà trông ngóng
đẹp duyên em với chồng,
xây cuộc đời đầm ấm, để anh tan nát lòng

Ai ơi câu ước thề chưa phai,
năm tháng nào bên ai ,
chung bóng trắng soi
Anh ơi bao tiếng cười reo vui
theo tiếng đàn chơi vơi, vọng suốt đêm dài

Người ơi nay hết rồi,
tình duyên lìa hai lối
Giờ em vui với chồng anh về lòng tê tái
lệ rơi trong tiếng cười

Dưới giàn hoa cũ

Tuấn Khanh

Một hôm bước lần theo lối cũ tôi về
Thăm mơ giàn hoa tím xưa chưa phai
Đời tôi đã nhiều lần vui bước phong trần
Gió lùa xao xuyến tim đơn chiếc khăn

Lòng tôi vẫn còn ghi mãi phút êm đêm
Thềm hoa chia tay lúc trăng đang lên
Hẹn tôi đến một mùa se thảm duyên lành
Ngắt bông hoa tím trên cành trao anh

Tôi vào vườn xưa gặp em tóc buông vai gầy
Thẹn thùng nhìn tôi ngỡ trong giấc mơ
Hoa nào đợi chờ không phai sắc hương
Ngày tàn không gieo nhớ thương
Dặm trường không gây vấn vương

Chiều nay dưới giàn hoa thơm ngát êm đêm
Vầng trăng thu soi mắt em long lanh
Hỏi tôi những chiều buồn mây tím xây thành
Có thương hoa thắm mong chờ không anh

Đường chiều

Hồng Duyệt

Chiều xóa thành đô
Thế nhân bàng hoàng
Giọng hát lời ca
Ôi sao nhịp nhàng
Dừng trên hè phố
Lòng ta thầm nhớ những chiều lá rơi
lá rơi bên thềm nhà

Đường vắng chiều buông
Bóng cây vài hàng
Đèn sáng ngoài mưa
Hết ca ngừng đàn
Mộng xưa tàn vỡ
Lòng ta còn nhớ những chiều sát vai
sát vai trong nhịp đàn

Ôi ! Hắt hiu là nhớ chiều nay
sao hắt hiu là nhớ tới chiều nào
Ôi ! Bóng hôn hoàng xuống dừng đây
nghe lá mưa từng cánh trong ghen ngào

Mộng ước về đâu
Chút duyên tình đầu
Nhạc cũ chìm sâu
Lặng trong buồn sầu
Đèn khuya còn sáng
Nhạc khuya thầm nhắc bao lần lá rơi
lá rơi trên đường chiều

Đường chúng ta đi

Anh Việt Thu

Đường đi khó ... đường đi không khó ...
Không khó vì ngăn sông cách núi
Mà khó vì lòng người ngại núi e sông (láy)

1) Đường chúng ta đi qua bao gian khổ chông gai
Đóa hoa hồng nở trên mỗi bước tới
Giọt mồ hôi, từng giọt nóng hổi
Mở toang tương lai
Ôi buổi lên đường

Từng hồi trống réo giục về
Đình làng ta tề tựu đông đúc thênh thang
Anh có nghe trời vào xuân chưa

2) Đường chúng ta đi hoa tươi cây cỏ hân hoan
Những cánh đồng vọng âm bài hát cũ
Giộc đồ mới, hồng hào ánh lửa
Phút giây hân hoan
Ôi buổi sum vầy

Từng hồi trống réo giục về
Đình làng ta tề tựu đông đúc thênh thang
Anh có nghe trời vào xuân chưa

3) Đường chúng ta đi qua bao gian khổ chông gai
Đóa hoa hồng nở trên mỗi bước tới
Giọt mồ hôi, từng giọt máu chảy
Dấu cho quê hương bom đạn tới bởi(?).
Đồng lửa cháy la vang
Rừng bỏ hoang.....(?)
Anh có nghe trời vào xuân chưa

4) Đường chúng ta đi hoa tươi cây cỏ rừng rưng
Những cánh rừng đẹp bên thành phố cũ
Kìa nhà máy ngợp trời bốc khói
Sớm mai âm u công trường tấp nập
Thành phố mới rộn ràng
Đường vào Nam, đường ngược ra Bắc thênh thang
Anh có nghe con tàu về xôn xao (2)

Đường em có đi

Phạm Duy

Đường em có đi hằng đêm bước qua
nở những đóa thơ ôi dĩ kỳ
đường êm có khi chờ em bước qua
là nghiêng giấc mơ ước thề

Ngàn sao sáng xa nhìn em thướt tha
rụng rơi vướng mây tóc ngà
đường thơm bóng gầy nhạc run lá bay
hàng cây thiết tha đắm say

Đường diu ngang bao ngõ đặng cay
dừng chân phút giây xong chia lìa
dường dài thêm bao nỗi éo le
dài thêm nắng mưa thêm ê chề

Đường em cứ đi tình ta cứ xây
chờ em thoát thai quay đường về
đường quanh khúc co nhịp chân trối vo
đường duyên ấm vui đường mơ

1960

Đường ra biên ải

Phạm Duy

Ra biên cương! Ra biên cương!
Thiết tha lòng gái,
Hôm nay nâng khăn hồng
Đưa chân anh hùng ngàn phượng.
Ra biên cương! Ra biên cương!
Khói hôn hoàng xuống men rừng.
Qua con sông khuất ngàn nẻo thương

Trăng non dĩ thường
Ngựa tung vó bước
Hiu hiu, lá rơi lối mòn tuyết sương.
Sao băng trên vòm
Mong qua đêm buồn
Là ánh nắng đến, sáng soi tâm hồn
*

Người ngàn trùng
Quên niềm son phấn
Biên ải như đuốc thiêng.
Ôi non nước linh thiêng!
Ôi tiếng hát câu nguyên.
Đời gai chông
Xin thề lưu luyến
Biên ải xin hiến dâng.
Thăm thoát đã bao lần
Bảo người đi đến nợ máu xương.

ĐK:

Người đi không về
Chắc rằng có người nhớ!
Hương khói chiều hồn
Hiu hắt những chiều trận vong
Đời vui thái bình
Cũng vì bao đời lính
Tiếng hát công thành
Thương nhớ những người tòng chinh

Đường Việt Nam.

Nguyễn Đức Quang

1)
Đường Việt Nam ôi vô cùng, vô tận,
đường ngang tàng ngoài biển Nam đến Trường Sơn.
Đường ngày qua đây vết kinh hoàng,
mỗi xóm làng một dờ dang.
Đường ruộng ngô đến xóm dừa chưa cùng,
đường nông cuồng,
đường trường chinh vẫn ruổi rong.
Đường mờ hôi trần đến lưng đồi,
lúa yêu người hẹn cùng bước rong chơi .

đk:

Ai từng đi trên đường Việt Nam.
Bước âm thầm và tim nát tan.
Bao lòng tham chất chứa đây
những mưu đồ bạo tàn đang ngăn lối .
Nhưng càng dù mưa giông càng vươn tới .
Bước chân hùng còn đi rất hăng.
Đi dựng lấy quê hương nhà
Giống da vàng này là vua đấu tranh

Đường của ta đưa ta về thanh bình
Đường an lành, đường thành thoi những ngày vui .
Đường Việt Nam mới những bước chân rời .
Sát nhau lại vì đường vẫn còn dài .

Đường xa ướt mưa

Đức Huy

Đêm nay thời gian đứng yên lắng đọng
Cho đôi tình nhân đắm trong giấc mộng
Mưa rơi làm thêm khó câu giả từ
Vì đường xa ướt mưa

Da em lụa là, tóc em xỏa mềm
Lung linh trời sao sáng trong mắt em
Môi em làm thêm khó câu giả từ
Vì đường xa ướt mưa
Vì đường xa ướt mưa

Em muốn anh đưa em về
Sao em không ở lại đây đêm nay
Vì đường xa ướt mưa
Đừng bắt anh đưa em về

Anh xin em đừng về đường quá xa xôi
Xin mưa triền miên mãi không lắng đọng
Cho đôi tình nhân đuổi trong giấc mộng
Trong cơn ngủ quên trốn câu giả từ
Vì đường xa ướt mưa.

Đường xưa lối cũ

Hoàng Thi Thơ

Đường xưa lối cũ,
có bóng tre, bóng tre che thôn nghèo
Đường xưa lối cũ,
có ánh trăng, ánh trăng soi đường đi

Đường xưa lối cũ,
có tiếng ca, tiếng ca trên sông dài
Đường xưa lối cũ,
có tiếng tiêu, tiếng tiêu ru lòng ai

Đường xưa lối cũ,
có em tôi tóc xanh bay mơ màng
Đường chiều dịu nắng,
bóng em đi áo nâu in đường trăng

Đường xưa lối cũ,
có mẹ tôi run run trong hôn hoàng
Lòng già thương nhớ,
nhớ đến tôi, lom khom đi tìm con

Khi tôi về, bồi hồi trong nắng
Tưởng gặp người em hân hoan đứng đón anh về
Nào ngờ người em sang ngang khi xuân chưa tàn
Con dò nào đây đưa em tôi vào xa vắng...

Khi tôi về, ghen ngào trong nắng
Tưởng gặp mẹ tôi rưng rưng đứng đón con về
Nào ngờ mẹ tôi ra đi bên kia cuộc đời
Không lời biệt ly cuối cùng trước khi phân kỳ

Chạnh lòng thương nhớ những phút xưa, phút xưa qua
qua rồi
Lạnh lùng tưởng nhớ bóng dáng ai in sâu trong lòng tôi
đường xưa còn đó, nắng vẫn lên, vẫn trăng treo ven đồi
Mà hình bóng cũ, thiếu trong tôi mỗi khi nghe chiều
rơi....

Dút bão, bắt đầu nước mắt

Trầm Tử Thiêng

Dút bão bắt đầu nước mắt
Bao la biển giữa lòng người
Trên những con thuyền ngầy ngất
Vơi đầy mộng mị xa xôi

Dút bão bắt đầu nước mắt
Phong ba gằm thét ngoài kia
Như những con vật nham ác
Giăng tay niu bóng đêm khuya

Dút bão bắt đầu nước mắt
Chia ly bằng những âm thầm
Chiếc bóng nhân tình ngơ ngác
Như lần từ biệt trăm năm

Dút bão bắt đầu nước mắt
Ta không chờ mãi bình minh
Chết giữa cánh đồng héo hắt
Mặt trời đến lúc vô tình

Đ.K.: Những đôi môi chờ hôn
Những đôi tay chờ buông
Những con tim cháy rực tử hờn

Chút mong ước cuồng ảo
Gối trên sóng tàn bạo
Con thuyền con oải oại trong sâu

Dút bão bắt đầu nước mắt
Chia tay cuộc sống bọt bèo
Có những tháng ngày cũ mới
Trong từng kỷ niệm thương yêu

Dút bão bắt đầu nước mắt
Bao lâu rồi hết người đi
Quê hương mỗi ngày một vắng
Chia ly tiếp nối chia ly

Duyên kiếp

Em ơi nếu mộng không thành thì sao
Non cao đất rộng biết đâu mà tìm
Đường đời mịt mờ vạ nẻo về đâu
Mong chờ duyên kiếp đưa lối bắc cầu

Em ơi nhắc lại phút xưa gặp nhau
Trên đê vắng người lúc tan chợ chiều
Ngại ngừng mỗi lần anh đến tìm em
Má em ưng hồng vì quá thẹn thùng

Em ơi nhớ chẳng thuở ấy
Mỗi khi bóng chiều xuống dần
Em về trên quãng đường xa
Gặp nhau dù không dám cười
Nhìn nhau, nhìn nhau mà lòng vẫn vui

Em ơi phải chăng phút giây ngày ấy
Đôi tim ước mộng bấy lâu thành lời
Dù rằng đường đời ngăn cách tình ta
Phút giây ban đầu mãi không phai nhòa.

Duyên kiếp cầm ca

M. Kỳ & Vũ Chương

Khi biết em mang kiếp cầm ca
Đêm đêm phòng trà
Dâng tiếng hát cho người người
Bỏ tiền mua vui
Hỏi rằng anh ơi
Còn yêu em nữa không

Đừng nói nữa em ơi
Xin đừng nói nữa làm gì
Anh nghĩ rằng
Đời người ca sĩ
Đáng thương và đáng được yêu

Tình yêu, em sợ tình yêu
Vì tình yêu như là hương hoa
Lỡ mai sau em mất người yêu
Em khổ thật nhiều

Ngày mai trên đường phố này
Những đêm khuya
Có anh đưa về xóm nhỏ
Xa lìa ánh đèn
Có anh đưa em về bến mơ

Khi chót mang duyên kiếp cầm ca
Em xin bằng lòng
Nghe tiếng trách chê của đời
Chỉ cần anh thôi, chỉ cần anh thôi
Còn tin anh nữa thôi

Đời vẫn thế em ơi
Xin đừng nói đến tình đời
Em nhớ rằng
Đời là gian dối
Nhưng đôi ta mãi còn nhau

Duyên quê

Hoàng Thi Thơ

Em gái vườn quê
cuộc đời trong trắng
dầm mưa dãi nắng
mà em biết yêu trắng đẹp ngày rằm
anh biết mặt em
một chiều bên thềm
giọng hò êm đêm
và đôi mắt em lóng lánh sau rèm

Ai hát ngoài ao
chung ngồi giặt áo
giọng hò êm quá
mà anh ngỡ ai rót mật vào lòng
anh cuốc vườn sau
mặt trời trên đầu
ruộng vườn lên màu
vì em ước mong đây đó chung lòng

Gió xao ao bèo
em thương anh không kể là giàu nghèo
miễn rằng tình đậm sơn keo
núi cao em cũng trèo
sông sâu em cũng lội
vạn đèo em cũng qua
gió lay cành đa
anh thương

anh thương em thật thà
mưa lay hoa cà
da em quá mịn mà
và thương bao giọt mồ hôi
đẹp má mịn môi

Dầm miếng trâu cay
một buồng cau trắng
một buồng cau trắng
mà duyên đôi ta nên
vợ thành chồng
một túp lều tranh
một vùng trắng tròn
một vùng trắng tròn
mà tha thiết yêu cho hết tơ lòng

Cho đến ngày mai
dù mưa hay nắng
lòng ta vẫn thẳng

mà đôi chúng ta xây dựng
đời này ta có bàn tay
một tình yêu này
một đời xum vầy
thì đâu khó chi lấp biển vá trời..

Duyên thê

Thanh Trang

Một vì sao sáng trong đêm lạnh lẽo
nhạc buồn xa vắng mênh mông trần thế
ánh mắt sáng ngời lòng trời u tối
không gian xa vời...

Tìm đến với nhau cho quên hận sầu
ngày đó lứa đôi vui duyên tình đầu
mộng ước tan rồi để buồn mai sau
để buồn mai sau

Ngày dù xa khơi có luyến tình người
giọng buồn không vơi sẽ tắt nụ cười
một ngày yêu nhau buồn cho chín kiếp thương đau
rồi về mai sau có nhớ tình đầu
ngày buồn không vơi chấp nỗi hận sầu
một ngày xa nhau chỉ còn thương đau
chỉ còn thương đau

Một vì sao sáng trong đêm lạnh vắng
người tìm quên lãng khi xuân còn thắm
héo hắt tiếng cười mảnh hồn tê tái
mênh mông u hoài

Ngày đó có ta mơ ân tình dài
buồn thắm nét môi duyên chưa thành lời
một thoáng mơ rồi
người về không nguôi
người về không nguôi...

Duyên tiền định

Cớ duyên thế nào khiến chàng lui tới làm quen
Lâu dần mỗi tình đậm đà ăn rể vào tim
Nhận lời gì cũng mến chàng thêm
Trai tài mê sắc gái thuyền duyên,
phải chăng duyên nợ chớ đâu có yêu nhau vì tiền

Mỗi mai quá trời thế mà không chấm được ai
Riêng chỉ có chàng là người thương nhất mà thôi
Ngoài chàng, dù chất đồng vàng thoi,
không làm em chóa mắt đổi nơi
Tình yêu chung thủy, lắm khi thấy thôi thiệt thòi

Tuổi đáng ngây thơ bắt đầu đêm mong ngày nhớ
Gặp người quân tử thì đời em đỡ bơ vơ
Riêng em ví tựa con đò, đò đi ngược sóng gió to,
Đò trôi lạc bến phất phơ, sợ còn đơn côi

Thế nên kiếp này nếu mà không lấy được ai,
xin nguyện với lòng trọn đời em sống độc thân
Một là vẹn nghĩa với tình quân
Hai là treo giá hết tuổi xuân
Mặc cho ông tạo hóa kia, trở trêu xây vòng

Cớ duyên thế nào khiến nàng lui tới làm quen
Lâu dần mỗi tình đậm đà ăn rể vào tim
Cùng nàng hẹn ước suốt ngày đêm
Trai tài mê sắc gái thuyền duyên,
phải chăng duyên nợ chớ đâu có yêu nhau vì tiền

Mỗi đưa quá nhiều thế mà không chấm được ai
Riêng chỉ có nàng là người anh muốn thành đôi
Bạc tiền thì cũng có tạm thôi
Chung tình hơn chắc chắn nàng ơi
Một khi đã trọn đúng nơi, quyết không thay lòng

Tuổi đang vô tư, biến thành tương tư vì nhớ
Gặp người biết điệu, chiều chồng không phí công lao
Riêng anh ví tựa chơi cờ, cờ đi lộn nước sẽ thua,
làm sao mà gỡ, biết giờ lặn lội xe tơ

Thế nên kiếp này nếu mà không lấy được em
Xin thề với trời trọn đời anh sống độc thân
Một là vẹn nghĩa với tình nhân
Hai là treo kín hết tuổi xuân
Mặc cho ông tạo hóa kia, trở trêu xây vòng

Em bé quê

Ai bảo chăn trâu là khổ
Chăn trâu sướng lắm chứ !
Ngồi mình trâu, phất ngọn cỏ lau
Và miệng hát nghêu ngao
Vui thú không quên học đầu
Năm đôi non gió mát
Cất tiếng theo, tiếng lúa đang reo
Em đánh vần thiệt mau
Chiều vương tiếng diều
Trên bờ đề vắng (ứ ư ư) xa
Đường về xóm nhà
Chữ i, chữ (ư ư ư) tờ
Luà trâu nhốt chuồng
Gánh nước nửa là (a à a) xong !
Khoai lùi bếp nóng
Ngon hơn là (a àa) vàng !

Em mới lên năm lên mười
Nhưng em không yếu đuối
Thầy mẹ yêu cũng vì trẻ thơ
Làm việc rất say sưa
Em biết yêu thương đời trai
Đời hùng anh chiến sĩ
Ước mong sao em nhón lên mau
Vươn sức mạnh cần lao
Kià trắng sáng ngời
Đêm rằm Trung, Trung (ứ ư ư) Thu
Đời vui trống ròn
Tiếng ca lầy (ý y y) lừng
Tử ngõ ngách làng
Đền đuốc rước triền miên
Bao người đóng góp
Vui chung một (ư ử ư) miền

Trâu hỡi trâu ơi đi cày
Trâu ơi đi cày nhé !
Đồng ruộng kia, với đôi cỏ kia
Là của những dân quê
Em bé dân quê Việt Nam
Là mầm non tươi thắm
Sức mai sau xây đắp quê hương
Cho nước mạnh giàu hơn !
Vàng lên cánh đồng
Khi trời vươn ánh (ứ ư ư) dương
Trẻ thơ nhón dậy
Giữ quê giữ (ứ ư ư) vườn

Đời vu thái bình
Cây lúa sớm trở bông
Cỏ ngàn thơm phức
Trâu ăn (y ý y) đồng

Em bé Việt Nam

Vũ Thi An

Em bé Việt Nam chân đi đất
Đầu đội nón lá không quai
Tối đi hồi khoai về nuôi mẹ

Em bé Việt Nam thêm đi học
Em chỉ có một bộ đồ: cái áo vá vai
Và cái quần cộc mốc cời

Qua sông không thuyền, một tay cặp sách
Một tay bơi đến nơi sách khô mình ướt

Em học đến lớp ba phải nghỉ học
Ở đợ nhà người nuôi mẹ, nuôi em

Em chong đèn đêm
Ngồi học lịch sử một mình

Em chèo thuyền vượt biên
Rời đất nước bỏ mẹ , bỏ em
Đi tìm một tương lai
Một ngày mai
Có màu xanh hy vọng

Em bé Việt Nam
Vừa đi làm vừa đi học
Gửi tiền về nuôi mẹ nuôi em
Đi học ban đêm
Làm mướn ban ngày

Hôm nay em thành danh
Em lại mơ về nước Việt
Về làng xưa mua quà cho trẻ nhỏ
Xây lại ngôi trường
Có gạch đỏ, có mái hiên không dột
Có thầy trò vui đùa học tập
Trong tự do và no ấm

Em mơ đến một ngày về
Xây dựng lại quê em.

Em chết theo ngày vu quy

Em vâng theo lời mẹ bên thềm chờ vu quy
Thôi anh ơi đừng buồn xin về và quên đi
Và quên đi, quên đi ...

Bao yêu thương thuở nào theo ngày mộng bay cao
Anh, anh ơi còn gì ước nguyện gần bên nhau
Gần bên nhau, bên nhau, còn gì ...

ĐK
Em sẽ ra đi và em sẽ quên đi,
Khoắc áo vu quy hồn đưa tiễn chia ly,
Thương nhớ nhau xin thời gian đừng vội bước,
Xa vắng nhau xin trong hồn luôn nhớ thương.
Áo trắng mệnh mang hồn em theo chân hoang,
Áo trắng mệnh mang đời em trôi lang thang.

Em xa anh ngàn trùng theo chồng về phương xa
Gương soi xin gửi lại năm mộ tính đôi ta
Tình đôi ta, đôi ta ...

Quen nhau trong tình sầu anh về đừng thương đau
Em đi xin gửi lại linh hồn để cho nhau
Để cho nhau, cho nhau suốt đời.

Em chờ anh trở lại

Hoàng Nguyên

Hôm nào - chúng mình ngồi với nhau
Vắng trắng lặng lẽ soi hai mái đầu
Có vì sao lạc vào mắt biếc
Ngước lên nhìn nhau
Anh thì thăm
Ngàn năm sau
Mắt em còn sâu ?

Bây giờ - Bây giờ - mình cách chia
Vì đâu ? Vì đâu ? Lúa đôi chia là
Bây giờ, ai một mình chiếc bóng
Vẫn mong chờ ai, nhớ thương nhiều
Nhìn đắm đắm - Thấy đâu người yêu ?!

Ngày anh ra đi, đường nắng chưa phai màu
Dòng sông chia ly, lời lững chưa hoen sâu
Ngờ đâu chân anh, lạc bước khi qua cầu
Chiều nay bằng khuâng, chợt xót thương đời nhau

Ngày anh ra đi, rặng liễu chưa xanh màu
Mà nay bên sông, liễu khuất bến giang đầu !
Mười mấy năm qua rồi ...
Còn gì đâu ? Còn gì đâu ?
Có chăng là đón đau !

Em chờ - anh trở lại chốn đây
Đường xưa còn đó sánh đôi vai gầy
Em chờ - anh tìm về lối cũ
Có em còn đây
Bên sông này
Đợi chờ ai ...
... bến trong vòng tay.

Em còn nhớ hay em đã quên

Trịnh Công Sơn, 1980 (Boston)

1.Em còn nhớ hay em đã quên ?
Nhớ Saigon mưa rồi chợt nắng
Nhớ phố xưa quen biết tên bàn chân
Nhớ đèn đường từng đêm thao thức
Sáng che em vòm lá me xanh

Em còn nhớ hay em đã quên ?
Bên hàng xóm đôi khi ghé thăm
Có hai mùa vẫn đi về
Có con đường nằm nghe nắng mưa

DK:
Em ra đi nơi này vẫn thế
Lá vẫn xanh trên con đường nhỏ
Vườn xưa vẫn có tiếng Me ru
Có tiếng em thơ,
Có chút nắng trong tiếng gà trưa

Em còn nhớ hay em đã quên
Nhớ đường dài qua cầu lại nổi
Nhớ những con kênh nổi hai giòng sông
Nhớ ngựa thồ ngoại ô xa vắng
Nổi xôn xao hàng quán đêm đêm

Em còn nhớ hay em đã quên
Trong lòng phố mưa đêm trối chân
Dưới hiên nhà nước dâng tràn
Phố bỗng là giòng sông uốn quanh

2.Em còn nhớ hay em đã quên ?
Nhớ Saigon những chiều ngập gió
Lá hát như mưa suốt con đường đi
Có mặt đường vàng hoa như gấm
Có không gian màu áo bay lên

Em còn nhớ hay em đã quên ?
Khi chiều xuống bên sông nước lên
Én nô đùa giữa phố nhà
Có nắng vàng lạc trên lối đi

DK:
Em ra đi nơi này vẫn thế
Vẫn có em trong tim của mẹ
Thành phố vẫn có những ước mơ
Vẫn sống thiết tha,
Vẫn lấp lánh hoa trên đường đi

Em còn nhớ hay em đã quên ?
Nhớ Saigon những chiều gặp gỡ
Nhớ món ăn quen nhớ ly chè thơm
Nhớ bạn bè chào nhau quen tiếng
Phố em qua gạch ngói quen tên

Em còn nhớ hay em đã quên ?
Quê nhà đó bao năm có em
Có bóng dừa có câu hò
Có con đò chờ mưa nắng đi

Em còn nhớ hay em đã quên ?

Em đã quên một giòng sông

Trúc Hồ

Giòng sông hôm nào còn nhớ không em
Kỷ niệm buồn vui tha thiết êm đêm
Từng ngày qua ngày hẹn ước trao nhau
Giờ em quy gót, ngỡ ngàng.
Tình đời sao giờ bạc trắng hơn vôi
Trọn một niềm tin, ai nỡ phụ lòng,
Giòng thư ân tình đậm mãi trong tim
Vì sao em hỡi sao nỡ đành quên

Có giòng sông năm xưa
Đã một thời yêu em
Có giòng sông hôm nay
Vẫn một lòng yêu em
Em yêu
Em đã quên một dòng sông.

Giòng sông hôm nào còn nhớ không em
Kỷ niệm buồn vui, tha thiết êm đêm
Từng ngày qua ngày, hẹn ước trao nhau
Giờ em quay gót ngỡ ngàng.

Tình đời sao giờ, bạc trắng hơn vôi
Trọn một niềm tin ai nỡ phụ lòng.
Giòng thư ân tình, đậm mãi trong tim
Vì sao em hỡi, sao nỡ đành quên.

Em yêu....Em đã quên một ....dòng sông.

Em đến thăm anh một chiều đông

Tô Vũ

Em đến thăm anh một chiều đông
Em đến thăm anh một chiều mưa
Mưa dầm dề , đường trơn ướt tiêu điều
Em đến thăm anh người em gái
Tà áo hương nồng
Mắt huyền triu mến sưởi ấm lòng anh
Em đến thăm anh chiều đông giá
Em đến thăm anh trời mưa gió
Đường xa lạnh lùng

Mặt nhìn mặt, cầm tay băng khuâng không nói một câu
Lời ghen ngào, hôn anh như say như ngây - vì đâu ?
Gió đưa cánh chim trời
Đó đây cách xa với
Chiều vui mưa ướt cánh
Khá thương kiếp bèo bọt
Dấu khẳng khít đôi lòng
Chiều nào em xa anh !
Có hay lúc em về
Gót chân bước reo âm thầm
Trên đường một mình ngoài mưa - mưa như mưa trong
lòng anh
Lòng bồi hồi nhìn theo chân em - chìm trong ngàn xanh
Ta ước mơ một chiều thêu nắng
Em đến chơi quên niềm cay đắng
... và quên ... đường về.

Em đẹp như mơ

Vì nàng đẹp như một bông hồng
Nên tôi không dám yêu nàng
ôi đôi môi cười như cánh lan
Bao năm tôi khó nguôi quên

Nên theo cơn gió bay qua đây
Nhuỵ dung nhan vừa tươi mướt
Em vui như dáng xuân hồng nắng
Tôi nghe cơn gió ru hời

Trời lành lạnh khi mùa thu về
Tôi nghe tôi khóc trong lòng
Hôm nay đây mùa thu mới sang
ôi sao xa quá xuân xưa

Trong công viên lá thôi đông đưa
Tôi nghe em cười trong nắng
Dang tay cho gió nâng tà áo
Trong hơi sương em sẽ tan nhòa

Đẹp tuyệt vời hỡi em dấu yêu
Nên tôi đâu dám trao tình
Đẹp tuyệt vời tựa như đóa hoa
Tìm tôi ngây ngất si mê

Nhưng tôi không nói yêu thương em
Nên tôi muôn đời sầu đau
Nhuỵ cây thông đứng trong rừng vắng
Em như mây trắng trên trời

Rồi một chiều cánh mây khép lại
Mây đang bay bỗng rơi rụng
Em ra đi bỏ lại sắc hương
ôi thiên thu mãi xa nhau
ôi đôi ta cách ngăn đôi đời
Em ra đi vào mù khơi
Trong hơi sương áo em lộng gió
Cho tôi thương nhớ vô bờ

Em đi

Đức Huy

Em đi rồi cây có buồn không
Em đi rồi hoa lá sầu Đông
Em đi rồi tay gầy nào vấy
Em đi rồi khoé mắt nào cay

Mai anh đi rồi mây vẫn còn bay
Mai anh đi rồi mưa vẫn còn rơi
Thôi xa rồi sao người còn đứng đợi
Thôi xa rồi xin người hãy buông lời

Yêu em, môi nồng hôn ấm còn vương
Yêu em, vai gầy tóc mây còn thương
Mai xa rồi lòng nghe tan nát rồi
Mai xa rồi nước mắt nào đây với.

Em đi chùa Hương

Phong Thơ Hoàng Ngọc Phách

Hôm nay em đi chùa Hương
Hoa cỏ còn mờ hơi sương
Cùng thầy mẹ em vẫn đầu soi gương
Khăn nhỏ Đuôi gà cao
Em đeo giải yếm đào
Quần lĩnh, áo the mới
Tay em cầm chiếc nón quai thao
Chân em đi đôi guốc cao cao

Đường đi qua bến Dục
Mọi người ngăm nhìn em
Thẹn thùng em không noi
Em bây giờ mới tuổi 15
Em hãy còn bé lắm (chứ) mấy anh ơi

Đường đi qua Đồng Vọng
Mọi người ngăm nhìn em
Thẹn thùng em không nói
Nam mô A Di Đà
Nam mô A Di Đà

Em đi trên cỏ non

Em đi trên cỏ non mọc ôm đôi bờ đường đê .
Em che nghiêng nón lá chân rụt rè qua nhịp cầu tre .
Quê hương em ở ngoại thành xóm nhà tranh,
em đi wa mấy sông vượt mấy đèo,
dấu trèo lên đỉnh cao mấy núi cùng lặn lội về thăm.

Em quên tên luồn rau cần cua mọc bờ thềm xưa,
nhưng em không thể quên cây cầu dừa mưa rụng giọt mưa .

Cha đưa em đi học ngôi trường xa,
đôi chân em bé nhỏ sợ lấm bùn cha ngồi xuống còng em cha nói cỡi ngựa ngựa phi .
Xám khói xám chân mây hỏi rằng có phải sương mai.
Trắng áo trắng ai đi vội vàng bóng vắng thơ ngây .

Tia nắng nhuộm vang thôn xóm,
cơn gió rụng bông bướm trắng.
Nghe có gì như tha thướt.
Qua lối mòn chưa quen biết.

Em chưa đi trên cỏ non chưa từng nghe mát rượi bàn chân.
Em chưa qua mấy khúc sông
chưa được nhìn voi vịn chiều hôm.
Em chưa yêu ngoại thành,
khi mà em chưa nghe trái tim mình rung động,
thở mẹ gặp cha thương lắm như ruộng đợi phù sa .

Em đi trong chiều

Em đi qua cầu có gió bay theo
Thổi bùng khăn tang trắng giữa khung trời
Em đi qua cầu có lá xôn xao
Một dòng sông sâu chở hồn thương đau
Em đi qua cầu chở chiều trên vai
Ngậm buồn trên môi trái tim đã hoài
Một người nằm xuống,
Một người nơi đây khôn nguôi
Một đời riêng ai mong ai.

Em đi qua cầu tiếng súng vang theo
Làng mạc quê hương có dáng buồn rầu
Em đi qua cầu có gió hiu hiu
Thổi lòng em ra đến mãi nơi nào

Em hiền như ma soeur

Nguyễn Tất Nhiên & Phạm Duy

Đưa em về dưới mưa, nói năng chi cũng thừa
Như mưa đời phất phơ, chắc ta gần nhau chưa?
Tay ta từng ngón tay, vuốt tóc em lưng dài
Đôi ta vào quán trưa, nhắc nhau tình phôi pha..

Em mang hồn vô tội, đeo thánh giá huy hoàng
Còn ta nhiều sám hối mà sao vẫn hoang đường..
Đưa em về dưới mưa, nói năng chi cũng thừa
Đưa em về dưới mưa, có nhau mà như xa...

Em hiền như ma-soeur, vết thương ta bốn mùa
Trái tim ta bệnh hoạn, em yêu này em yêu..
Ta nhờ em ru ta, hãy ru tên vô đạo,
Hãy ru tên khờ khạo, em yêu này em yêu...

Đưa em về dưới mưa, chiếc xe lăn dốc già
Đưa em về dưới mưa, áo em bùn lưa thưa
Đưa em về dưới mưa, hỏi cô em bé nhỏ
ôi duyên tình đã qua, có bao giờ không xưa?

Vai em tròn dưới mưa, ướt bao nhiêu cũng vừa
Như u tình đã xa, thấm linh hồn em yêu...
La la là lá la,.. lá la là la là
La la là lá la,.. lá la là la la.....

Em khóc đi em

Em khóc đi em khóc nữa đi em
Khóc để rồi quên một cuộc tình buồn
Giờ biết tìm ai để mà giận hờn
Đêm này gặp nhau lần cuối thương nhớ biết bao giờ
ngươi
Mộng đẹp đời tôi đã bay cao vời
Lời xưa âu yếm trao người như mây như khói cao rồi
Tựa kê vai em sâu giấc muôn lối
Để nghe ái ân xa rồi ... tan nát lòng tôi

Rồi một chiều buồn chìm trên sân ga
Con tàu về lạnh lùng diu em sang bến vắng
Bao nhiêu yêu thương cũng đi qua rồi
Anh nguyện trọn một đời làm mây khắp phương trời

Em khóc đi em khóc nữa đi em
Khóc để rồi mai mỗi người một đường
Tình mãi còn vương một điệu nhạc buồn
Có ai thấu từng đêm trường ... Ôm bóng mà thương

Em là hoa hồng nhỏ

Em sẽ là mùa xuân của Mẹ
Em sẽ là mùa xuân của cha
Em đến trường học bao điều lạ
Môi mím cười là những nụ hoa
Trang sách hồng nằm mơ mà ngủ
Em gối đầu trên những dòng thơ
Em thấy mình là hoa hồng nhỏ
Bay giữa trời là tháng ngày qua

Trời mênh mông đất hiền hòa
Bàn chân em đi nhẹ nhẹ
Đưa em vào tình người bao la
Cây cỏ rừng bầy chim làm tổ
Sông có nguồn như suối chảy ra
Tim mỗi người là quê nhà nhỏ
Tình nồng thấm như mặt trời xa

Em lấy chồng xa

Đã lâu rồi còn thương còn nhớ
Bến Ninh Kiều còn đợi còn chờ
Giòng sông này tình đầu chớm nở
Nhưng lững lờ con sông nước chảy xuôi

Qua mấy ngõ có một con đò trưa hè nắng đổ
Hàng dừa che mát anh, hàng dừa che mát em
Những lời tỏ tình
Ngày xưa không nói để ngày nay tiếc hoài

Hồ ơ hời hò

Câu hát ân tình, ngàn năm vẫn còn
Chồng gần không lấy mà lấy chồng xa
Lỡ mai cha yếu mẹ già, lỡ mai cha yếu mẹ già
Chén cơm đôi đứa bộ kỷ trà ai dưng

Xót xa nhiều vì thương vì nhớ
Dấu biết rằng tình bạc tình hờn
Người đi một nửa hồn tôi mất
Nửa đại khờ lầy lắt buồn xưa

Qua chốn cũ nghe lòng thương nhiều
Ai nào có hiểu ngày đầu tiên biết yêu
Mà không dám nói yêu, bây giờ lỡ rồi
Đường chia hai lối một mình ôm nỗi buồn

Hồ ơ ơi hò

Câu hát ân tình, ngàn năm vẫn còn
Chồng gần không lấy mà lấy chồng xa
Lỡ mai cha yếu mẹ già, lỡ mai cha yếu mẹ già
Chén cơm đôi đứa bộ kỷ trà ai dưng

Em lễ chùa này

Nhạc: Phạm Duy, Thơ: Phạm Thiên Thư

Đầu mùa xuân cùng em đi lễ
Lễ chùa này vườn nắng tung bay
Và ngàn lau vàng màu khép nép
Bãi sông bay một con bướm đẹp

Mùa hạ qua cùng em đi lễ
Trái mơ ngon đôi gió mơn man
Từ lò hương làn trầm nghi ngút
Khói hương thơm bờ tóc em vờn

Rồi mùa thu cùng em đi lễ
Có con chim đậu dưới gác chuông
Hòa lời ca vào làn sương sớm
Gió heo may rụng hết lá vàng

Vào mùa đông cùng em đi lễ
Lễ chùa này một thoáng mưa bay
Và ngoài sân vài cành khô gầy
Gió lung lay một cánh lan gầy

Tàn mùa đông vào chùa bỡ ngỡ
Tiễn đưa em trong áo quan này
Từng cội hoa trầm lặng thương nhớ
Tóc em xưa tơ óng như mây

Vườn chùa đây vào nằm trong đất
Nép bên hoa đây những hoa vàng
Vườn đào thơm chập chờn cánh bướm
Bướm quơ râu ngơ ngác bay ngang

Mộ của em mộ vừa mới lấp
Có con chim nào hót trên cây
Lời của chim chìm vào tiếng suối
Suối xanh lơ buồn khóc ai hoài

Rồi từ đây vườn chùa thanh vắng
Đến thăm em ngày tháng qua mau
Một nụ mai vừa nở trong nắng
Hỡi em ơi mây đã qua cầu.

Em Mãi Yêu Anh

Rồi 1 ngày, trời không biết xanh
Rồi 1 ngày, hàng cây vắng tanh
Và cơn gió mang mùa đông đến
Cuốn bay theo đám lá vàng rơi

Bờ cỏ này giọt sương đã tan
Bạc thêm này còn in dấu chân
Mùa đông tới em chờ anh mãi
Lá hoa thu sang, nay đã úa tàn.

ĐK:

Giờ đây em biết, em biết, đã mất anh rồi đấy,
Ngày mùa đông đến nghe vắng xa tiếng mưa phùn tới,
Lòng em đau đớn nhưng trái tim vẫn như thầm nói
Còn yêu mãi ...

Giờ đây em biết, em biết, đã mất anh rồi đấy,
Ngày mùa đông đến nghe tiếng mưa phùn tới
Lòng em đau đớn nhưng trái tim như thầm nói
Em mãi yêu anh ... .

Em ơi, Hà Nội phố

Thơ Phan Vũ, Nhạc Phú Quang

Em ơi, Hà Nội phố
Ta còn em mùi Hoàng Lan
Ta còn em mùi hoa Sứ
Con đứng vắng rì rào cơn mưa nhỏ
Ai đó chờ ai tóc xoắn vai mềm

Ta còn em cây Bàng mờ cội mùa đông
Ta còn em nóc phố mờ cội mùa đông
Mảnh trăng mờ cội mùa đông

Mùa đông năm ấy
Tiếng dương cầm trong căn nhà đổ
Tan lể chiều sao còn vọng tiếng chuông ngân
Ta còn em một màu xanh thời gian
Từng chiều phai tóc em bay

Chợt nhòa, chợt hiện

Người nghệ sĩ lang thang hoài trên phố
Bỗng thấy mình chẳng nhớ nổi một con đường

Ta còn em hàng phố cũ rêu phong
Và từng mái ngói son yêu
Nao nao kỷ niệm
Chiều Hồ Tây lao xao hoài con sóng
Chợt hoàng hôn về tự bao giờ

Em tôi

Nhạc và lời : Lê Trạch Lưu

1.
Em tôi ưa đứng nhìn trời xanh xanh.
Mang theo đôi mắt buồn vương giấc mơ.
Vu vơ đắm đuối, vương ngàn áng mây
bao đêm thăm đêm trên trời đầy sao sáng.
Buồn vương man mác theo lời gió reo lời thơ
trăm tư se sắt tơ lòng đắm theo đàn khóc
bao nhiêu nước mắt chôn sâu đắng cho lời thơ,
giờ này em hát câu chiều mơ.

DK :
Bao giờ tôi về gần em
cùng đến này trăng này sao kia nhé em,
trăng sao dâng ý thơ, mây bay khắp trời,
thuyền tình lung linh trong khói sương lam,
ngày về xa quá người đi.

2.
Em mơ tiếng sáo, dập dìu bên trăng.
Đêm đêm u tối về đây thấp sao.
Dư âm tiếng hát, vương buồn mắt nhưng,
tôi xin gió biếc ca ngợi màu tuổi tóc.
Đừng quên em nhé môi còn thắm duyên còn xanh,
đàn trắng phô sắc huy hoàng sáng hơn màu nắng.
Cho anh rót thắm đem về nhớ nhưng lời thơ,
đường đời anh muốn em còn mơ.

Em vẫn không đổi thay

Lời: Duy Quang

Em vẫn không đổi thay
Em vẫn như cũ, như đã qua trong đời anh.
Em vẫn e ấp luôn trong trái tim
Câu nói ân ái.
Ôi, bao tháng năm em đã âu iếm dâng tặng anh.

Em vẫn không đổi thay
Em vẫn như thế, em vẫn yêu như người say.
Em vẫn ôm cánh tay, âu iếm anh.
Em ước mong có ngay đôi cánh chim,
ta sẽ bay tới khung trời xa.

Và em cũng thế có đổi khác gì mấy
Một nàng tiên nữ thân hình vẫn nhỏ bé
Nụ cười hôn nhiên, môi mọng xinh còn kia
Và hồn say đắm ta nhìn nhau như thế.
Tình ta vẫn nóng, vẫn bùng như lửa sáng
Cuộc đời là thoáng mây, tựa gió mùa Thu
Tình còn nồng thơm như loài hoa rừng mơ
Nhạc tình còn tấu cho bền lâu tình ta.

Em về nào có hay

Hoàng Trọng Thụy

Em đi về cỏ hoang thấp lổ
Môi ướt mềm trên thung lũng buồn
Em đi về nghe nắng đổi thay
Từng đôi chân cỏ lung lay

Em đi về lòng ai héo hắt
Xưa mắt buồn đôi tay vẫy gọi
Em đi về anh chết nào hay
Đôi mắt biếc nhạt mi cay

Em đi về đường xưa ướt bước
Bàn chân ai thương theo dấu mòn
Em đi về, em có nào hay, anh đã rồi say ...

Chiều mưa rơi em còn nghe tiếng nhạc hoang
Em còn thương tiếc bờ môi
Em về cho bóng anh tàn
Một mình buổi chiều còn vương mắt xanh
Trong tim em xót xa đây
Giọt lệ nào vương gót chân
Em về lê thê bước buồn tênh
Anh ngồi che dấu quạnh hiu

Thôi giã từ cơn mưa cuối mùa
Em đi về anh vẫn chờ đây
Mang ánh mắt buồn giăng mây
Em đi về còn như nuôi tiếc
Chờ mong ai thương theo dấu mòn
Em đi về em có nào hay anh đã rồi say

Em về tình khô

Quốc Bảo

Bờ vai ơi đừng quá nghiêng nghiêng
Đánh rơi buổi chiều thơm ngát
Làn môi ơi đừng quá run run
Lỡ tia nắng hồng tan mất
Xin âu lo không về qua đây
Xin yêu thương dâng thành mê say
Xin cho ta nhìn ngắm lung linh
từ đáy đôi mắt rất trong

Bàn tay em là cánh sen thơm
ướp trong vòng đêm mái tóc
Nụ thanh xuân còn ấp e nơi
nếp xinh áo lụa thơ ngây
Xuyên trăm năm em về tình khô
Đôi tay ta đang rộng hân hoan
Xin cho ta một khắc reo ca vui cùng em

ĐK 1:
Vì biết đâu có đôi lúc em xa với vợ
Biết đâu có đôi lúc con tim ghen lời
Biết đâu có đôi lúc ta quên chờ đợi
Kề bên nhau quên một chiếc hôn
Biết đâu sớm mai nắng em phơi cuộc tình
Biết đâu sớm mai gió tan cơn mộng lành
Biết đâu biết đâu đây xin em lòng thành
Và xin cất lấy trái tim này
Nhớ nhưng . . . phút giây

ĐK 2:
Vì biết đâu cánh mây trắng yêu em gọi mời
Biết đâu gió tha thiết nâng em về trời
Biết đâu em bỗng thấy tim ta chật chội
Và em tan đi cùng ánh sương
Biết đâu bỗng em thấy đôi chân mỏi mệt
Biết đâu bỗng em thấy sông thương cạn kiệt
Biết đâu bỗng mưa nắng gieo tin buồn phiền
Và em sẽ cất cánh tung trời
hóa thân .... giấc mơ

Và em sẽ cất cánh phương nào thênh thang mây khói

e-mail tình yêu

Đan Trường

Nhận được email phương xa của em
Giữa một chiều mưa mênh mang thật buồn.
Từng giọng tin em nơi đâu
Gần lại tình tôi xôn xao
Dù lời yêu kia nghe như vô hồn
Đợi chờ email trông bao ngổn ngang
Chiều chiều giọng tin trôi qua lạnh lùng
Tìm một giọng thư riêng tư
Giữa giòng đời đang phô trương
Làm một tình yêu vô danh lặng lẽ .....

ĐK
Những trang web không làm thôi nhớ
Những trang web hôm nào giữa cô đơn
Chiều thông tin vẫn nghe lạc loài
Thèm một mùi hơi ấm người
Những khi nhớ khi buồn tôi hát
Cố quên hết căn phòng trong tim em
Chờ email lãng du một mình
Một mình cùng trang web buồn

- vutanhuyh@hotmail.com -

Gái xuân

Em như cô gái hãy còn Xuân
Trong trắng thân chưa lấm bụi trần
Xuân đến hoa mơ, hoa mạn nở
Gái Xuân giữ lụa bên sông Vân

Xuân đi, Xuân đến, hãy còn Xuân
Cô gái trông Xuân đến bao lần
Xuân đến hoa mơ, hoa mạn nở
Gái Xuân giữ lụa bên sông Vân

Lòng Xuân lơ đãng, má Xuân hồng
Cô gái Xuân mơ chuyện vợ chồng
Đôi tám Xuân đi trên mái tóc
Đêm Xuân cô ngủ có buồn không ?

Em như cô gái hãy còn Xuân
Trong trắng thân chưa lấm bụi trần
Xuân đến hoa mơ, hoa mạn nở
Gái Xuân giữ lụa bên sông Vân

Gặp em phút ban đầu

Gặp em phút ban đầu
Nhìn em anh không nói nên câu
Trong đôi mắt buồn sâu
Tim anh rộn bao phút ái ân

Hồn anh lảng bên nàng
Cầm tay anh khẽ nói yêu em
Yêu tha thiết nàng ơi
Cho môi hồng tươi thắm muôn đời

ĐK:
Thẹn thùng lảng nhìn anh
Nhìn anh em không nói
Môi e ấp cười duyên
Nhìn vào mắt người thương
Âm thầm anh khẽ hỏi
Nói rằng yêu anh chẳng

Dù năm tháng phai tàn
Lòng anh vẫn mãi mãi yêu em
Yêu không phút nào phai
Như duyên tình ta lúc ban đầu

Gặp nhau làm ngơ

Trần Thiện Thanh

Nhớ khi xưa lạ nhau, chung một đường
kề trước, người sau.
Chàng lặng đi theo nàng,
hắt vu vơ mấy câu nhạc tình.
Nàng làm như vô tình,
gái đoan trang dễ đâu làm quen.
Lối đi qua nhà em nghe nồng
nàn mùi Dạ Lý thật thơm.

Khi đêm sang đom đóm đong đưa,
giờ nàng đã ngủ chưa?
Đi lang thang khuya lắc khuya lơ,
đèn nhà ai tắt sớm.
Gom suy tư thao thức đêm khuya,
chàng bèn viết lá thư.
Hai hôm sau mới dám đưa thư,
nàng nhận nhưng làm thình.

Nhớ khi xưa còn thơ,
tuy thương thâm nhìn nhau cứ lảng cam.
Chuyện tình yêu ban đầu,
mấy ai may mắn chung nhịp cầu.
Nàng đội hoa theo chồng,
nước mắt tôi rớt bên bờ sông.
Đã không như là mơ,
nếu tình cờ gặp xin cứ làm ngơ.

Ghen

Trọng Khương/Nguyễn Bính (thơ)

Hỡi cô nhân tình bé của tôi ơi
tôi muốn môi cô chỉ mỉm cười
những lúc có tôi và mắt chỉ
nhìn tôi trong lúc tôi xa xôi

Tôi muốn cô đừng nghĩ đến ai
đừng hôn dù thấy bó hoa tươi
đừng ôm gối chiếc đêm nay ngủ
đừng tắm chiều nay bể lắm người

Tôi muốn mùi thơm của nước hoa
mà cô thường xúc chẳng bay xa
chẳng làm xao xuyến người qua lại
đầu chỉ qua rồi khách lại qua

Nghĩa là yêu quá đấy mà thôi
thế nghĩa là ghen quá đi mất rồi
và nghĩa là cô là tất cả
cô là tất cả của mình tôi

và nghĩa là cô là tất cả
cô là tất cả của đời tôi.

Gia tài của mẹ

Trịnh Công Sơn

Một ngàn năm nô lệ giặc tàu
một trăm năm đô hộ giặc tây
hai mươi năm nội chiến từng ngày
gia tài của mẹ, để lại cho con
gia tài của mẹ, là nước Việt buồn

Một ngàn năm nô lệ giặc tàu
một trăm năm đô hộ giặc tây
hai mươi năm nội chiến từng ngày
gia tài của mẹ, một rừng xương khô
gia tài của mẹ, một núi đầy mồ

Dạy cho con tiếng nói thật thà
mẹ mong con chó quên màu da
con chó quên màu da, nước Việt xưa
mẹ mong con mau bước về nhà
mẹ mong con, lũ con đường xa
ôi lũ con cùng cha, quên hận thù

Một ngàn năm nô lệ giặc tàu
một trăm năm đô hộ giặc tây
hai mươi năm nội chiến từng ngày
gia tài của mẹ, ruộng đồng khô khan
gia tài của mẹ, nhà cháy từng hàng

Một ngàn năm nô lệ giặc tàu
một trăm năm đô hộ giặc tây
hai mươi năm nội chiến từng ngày
gia tài của mẹ, một bọn lai căng
gia tài của mẹ, một lũ bội tình.

Giã từ Đà Lạt

Duy Khánh

Đà Lạt ơi, thôi giã từ em nhé
Ôi Lâm Viên, ôi thác cao, đôi xa
Ôi thông reo, ôi suối Vàng run rẩy
Có nghe ước thề hẹn về trong bước ai đi ?
Đà Lạt ơi, thôi giã từ em nhé
Ôi Cam Ly, ôi Ái Ân rừng thơ
Ai bơ vơ nghe tiếng buồn than thở
Có ai cách trở mộng về mai thắm duyên mơ

Ta đi, lê gót giang hồ
Nhân thế ơ thờ quên bao mong chờ mong đợi tình xưa
Mai đây mưa kín lòng sầu
Tìm mơ ước đâu : dập diu hoa bướm về đâu ?

Đà Lạt ơi, thôi giã từ em nhé
Ôi hương hoa, ôi ngát môi đào thơ
Em nghe chẳng đây tiếng lòng nức nở ?
Có ai cách trở gọi về cho thắm duyên mơ !

Giã từ dĩ vãng

Nguyễn Đức Trung

Cô đơn, cô đơn nỗi đau cõi đời lạc lõng như vô tình
Sao quên đi những tháng năm êm đềm hạnh phúc trong
tâm tay
Tha phương xa trông cổ hương
Tiếng còi tàu xé tan cõi lòng
Xót xa khi mảnh đời về đầu đêm tối

Mong manh mong manh khói sương
Vẫn là ngọn gió hay vô tình
Như xa xôi trong giấc mơ
Bỗng người chợt đến ta nào hay
Đôi khi nghe bao xót xa
Tiếc thời xuân đã trôi quá mau
Hãy quên đi ngày xưa chợt bừng tỉnh giữa cơn mơ

ĐK:
Giã từ, dĩ vãng quay lưng còn thương chi kiếp tội tình
Giã từ, dĩ vãng mây trôi đã xa vời xa quê nhà
Giã từ, quên đi cay đắng quên đi giọt nước mắt rơi
Giã từ, giã từ đâu là chẳng còn chi nữa ... hỡi!

Giã từ, dĩ vãng qua đi mùa xuân nắng ấm tình nồng
Giã từ, dĩ vãng xa xôi lỡ gieo sâu vương mắt ai
Giã từ, cho ta mong nhớ yêu thương người mãi mãi thời
Giã từ, giã từ dĩ vãng xưa qua trong mơ

Giã từ tình yêu

Kỳ Phát

Tình yêu cho nhau say đắm
Những phút giây nồng say bên em khi có chàng,
Tình anh cho em tha thiết
Chất chứa trong cơn mơ thần tiên thuở nào,
Thế rồi tình mình đành vỡ tan,
Tình ta bay theo làn mây trắng,
Người em yêu hỡi, nhớ anh em nhớ vô ngần ..

ôi, cố sao tình đôi ta trái ngang,
Bao đau xót đắng cay tràn dâng, vây quanh đáy tim,
Ngày nào vui say bên gối chăn,
Lặng nghe con tim mình ngân ngất,
Đến nay đôi ta tình đã chết với những tiếc nuối

Còn đâu yêu thương say đắm
Bỗng chốc trong lòng em nghe rã rời
Còn đây môi em cay đắng
Nuối tiếc những cơn mơ thần tiên thuở nào
Hết rồi tình mình đành cách xa ..
Tình ta bay theo làn mây trắng,
Người em yêu hỡi, nhớ anh em nhớ vô ngần ...

Giặc cờ đỏ

Cục Chính Huấn

Giặc từ miền Bắc vô đây, bàn tay dính máu đồng bào
Giặc từ miền Bắc vô đây, bàn tay vấy máu anh em.

Hận thù đó! chết cao trong lòng người
Hận thù đó! chết cao trong lòng tôi, lòng anh

Giặc từ miền Bắc vô đây, bàn tay chiến tích hận thù
Giặc từ miền Bắc vô đây, bàn tay giết chóc hồi tanh.

Giặc cờ đỏ: Xâm lăng.
Giặc cờ đỏ: Bạo tàn.
Giặc cờ đỏ giết hại dân lành đốt phá quê hương

DK: Ôi vùng Trị Thiên, An Lộc, vùng Tam Biên
lửa máu từ rừng sâu ngút trời
Giòng máu đỏ da vàng, trên đất nghèo nàn đã
đổ vì ai

Kìa giặc thù đốt phá quê hương ta
Kìa giặc thù bắn giết đồng bào ta
Kìa giặc thù còn đó !
Kìa giặc thù còn đó !

Anh em ơi vùng lên diệt Bạo Tàn
Anh em ơi vùng lên diệt Áp Bức
Anh em ơi nước có còn ta mới còn

Còn Tự Do là còn cơm no.

Giấc mơ không thành

Ngày xưa tôi quen em trong một buổi chiều.
Ngày đó đến với tôi như một giấc mơ.
Giấc mơ đẹp, mà tại sao em muốn quên đi ?
Này em sao bây giờ em lại ơ thờ
Trong lúc đó tôi vẫn yêu em như ngày xưa.
Em đâu rồi mà tại sao em không nói một lời.

ĐK :
Em ơi, sao em quá lạnh lùng
Khi anh gặp như mùa đông đã đến với anh.
Em ơi, em ở nơi nào
Anh lo sợ vì mùa đông giá buốt lòng anh.

Giờ đây anh lang thang trên vĩa hè.
Chợt nhớ những lúc khi mình còn bên nhau
Em nói rằng mình sẽ mãi không xa nhau.
Rồi đây anh bơ vơ một mình
Vì quá thương em nên phải xa em
Xa em rồi lòng anh phải chịu nhiều khổ đau.

Giận hờn

Trả lại em yêu chiếc khăn ngày nào,
ngày còn bên nhau ái ân tràn đầy.
Trả lại em yêu những năm học trò,
những đêm hẹn hò, ngày ta có nhau.

Giận hờn chi em, nét mi đượm buồn.
Giận hờn chi em trút thêm muộn phiền.
Giận hờn cho nhau nỗi đau ngập lòng,
vắng xa thật rồi người ơi biết chăng.

Điệp khúc:
Trả lại cho em, trả lại cho em,
lời nào yêu thương còn đọng trên môi và tình ta đó
những đêm trắng tàn,
để lần sau cuối khi nhìn thấy nhau để ngày mai đó
duyên tình cách xa.
Tiếng yêu ban đầu còn đâu nữa em

Người đành xa ta, bỏ ta một mình,
để rồi ra đi cách xa ngàn trùng.
Kỉ niệm năm xưa sẽ tan như bọt bèo,
ái ân ngày nào giờ như giấc mơ.

Giàn thiên lý đã xa

Phạm Duy

Tội nghiệp thằng bé cứ nhớ thương mãi quê nhà
Giàn thiên lý đã xa, đã rời xa
Đứa bé lỡ yêu, đã lỡ yêu cô em rồi
Tình đã quên mỗi sớm mai lặng trời

Này nàng hỡi! nhớ may áo cho người
Giàn thiên lý đã xa từ mùi khờ
Tắm áo cắt ngay, đã cắt trên khăn lụa là
Là chiếc chăn đắp chung những ngày qua

Giờ đã đến lúc tan ánh mặt trời
Giàn thiên lý đã xa mãi người ơi!
Lấp đất, hổ tôi, lấp với đôi tay cô nàng
Thì hãy chôn, trái tim non buồn thương.

Giáng ngọc

Ngô Thụy Miên

Bàn tay nắm ngón em vẫn kiêu sa
Vấn tóc mây bay má môi hồng thắm
Gót bước nhẹ vương ý thơ
Tình yêu nào vương mắt ngọc
Mơ ước vẫn chưa phai nhòa

Và một lần thôi xin mắt em cay
Xin hết đi hoang những chiều buồn say
Và xin rằng mưa vẫn bay
Tình yêu này dâng mắt ngọc
Son phấn xin đừng ướm mi ...

Chiều buồn mưa bay, gió lay
Một mình cô đơn bước chân âm thầm
Và tình yêu vẫn nhớ nhung trong lòng
Mộng mơ giăng kín nét môi Thiên Thần...

Nhạc chiều lang thang rũ say
Từng hạt mưa rơi khóc trên cung đàn
Rượu nồng ai say ngất ngây vì nhớ
Và tình yêu đó xin ngừng bước chân...

Lặng nghe xa vắng nghe tiếng cô liêu
Tôi vẫn đi hoang những chiều buồn say
Tình yêu đành thôi ước mơ
Tìm quên bằng men ý nhạc,
Duyên ước xin đành kiếp sau...

Giáng sinh tối ám

Đêm Giáng Thế tối ám,
Tôi bước vội trong đêm Giáng Thế tối ám,
Nghe rã rời nhịp chân đi trong bơ vơ.
Giáng Sinh đêm hoang vu,
bóng một mình, đếm bước dưới phố.
Giáng Sinh đêm cô đơn,
người vật vờ, say nghiêng ngửa vấp ngã.

Đêm Giáng Thế tối ám,
Tôi bước vào quì bên dưới chiếc thánh giá.
Ngôi giáo đường trang nghiêm như trong cơn mơ,
Tiếng xô xao âm u, rót vào tai tiếng nói trách cứ.
Đám đông trông xa xưa,
lạnh lùng như chiếc thánh giá trắng xoá.

Rồi lời hát cất lên không ngừng,
Nguyên cầu vút thoát vang giáo đường,
Thanh âm đều đều nghe sắc buốt,
Ôi bất tận niềm đau cuối cùng.

Đêm Giáng Thế tối ám,
Tôi trốn chạy trong đêm Giáng Thế tối ám,
Tan vỡ một niềm tin ôi sao mong manh,
Nghe nói rằng đêm nay em bước theo chồng,
Nghe nói rằng đêm nay em bước theo chồng...

Giáng tiên nữ (chanson d'orpee)

Buổi sáng khi sương tan còn lẳng đọng.
Nhìn thấy dáng em ngoan nằm gối mộng.
Vùi trong hơi ấm nồng nàn
Thịt da thơm ngát tình nồng
Cùng chăn gối ấm tình hồng, tình ôi ngất ngây.

Trời đã cho riêng em một sắc đẹp
Để trái tim anh sẽ không cần cố
Và rồi thời gian sẽ biến lùi dần
Mùa Xuân ở mãi nơi nàng, trời cho lúa đôi.

Giết người trong mộng

Làm sao giết được người trong mộng
Để trả thù duyên kiếp phụ phàng

Giết người đi, giết người đi
Giết người trong mộng đã bội thề
Giết người đi, giết người đi
Giết người quên tình nghĩa phu thê

Giết người đi, giết người trong mộng vẫn đi về
Giết người đi, giết người đi
Giết người như loài bướm đông đưa
Giết người đi, giết người đi
Giết người mơ, giết tình thơ,
Giết người trong mộng mơ

Làm sao giết được người trong mộng
Để trả thù duyên kiếp phụ phàng

Nhưng người ơi, nhưng người ơi
Sao người trong mộng vẫn hiện về
Nhưng người ơi, nhưng người ơi
Sao người trong mộng vẫn si mê

Hỡi người ơi, hỡi người ơi
Sao tình trong mộng vẫn ê chề
Hỡi người ơi, hỡi người ơi
Sao mình trong mộng vẫn ngu si
Thôi đành thôi, thôi đành thôi
Giết người trong mộng mơ

Làm sao giết được người trong mộng
Để được tình yêu dấu bể bàng

Giết người trong mộng hay giữ người trong mộng
Giết người trong mộng hay giữ người trong mộng

Gió cuốn chiều hôm

Ôi nước mắt đâu còn cho người tình đã ra đi
Thôi thôi nước mắt đâu còn cho cuộc tình đã phân ly
Và còn gì đây cho em, và còn gì đây cho anh.
xin ôm lấy kỷ niệm này cho tình yêu cuối mắt mong manh

Thôi nuôi tiếc cho nhiều nghe lòng mình ngỡ xa nhau
Thôi thôi tiếng khóc ưu phiền cho tình sầu chữa cơn đau
Lệ tình buồn hơn mưa bay, lòng người rồi như cơn say,
Yêu cho thấy tình nồng nàn
cho người xin cuộc đời qua mau

Tình chết từng xác lá còn bay
là còn gió cuốn chiều hôm trôi theo dòng đời
thôi để cho người tình lỡ,
thôi để cho người tình nhớ
xa xôi, xa rồi Xa xôi, xa rồi

Thôi , thôi ánh mắt đâu còn
cho người tình vẫn chưa quên
Nhật nhòa từng đêm cô đơn
Bàng hoàng chìm trong cơn mê
Yêu say đắm đời lạnh lùng,
Thôi tình yêu ngỡ là chiêm bao ...

Gió cuốn mây trôi

Chiều nay trên lối về cô quạnh.
Giọt buồn vương vẩn án mây bay.
Về đâu cho gửi niềm tâm sự,
chất ngất bao năm rồi, nhạt phai mái tóc buồn.
Ngày xưa mỗi chiều tan trường,
hẹn hò dưới bóng lá me ba,
ngày xưa ai có ngờ đâu rằng nay cách xa muôn trùng,
tìm nhau những đêm dài.

Anh! Anh có còn về ngõ xưa.
Anh! Anh có còn, còn từng đêm anh đếm sao,
cho tình mình thương mảnh trăng khuyết che mây mù.

Chiều nay cho sớm về kỷ niệm ghen ngào
nhìn gió cuốn mây bay.
Gọi anh nghe gió gào giông bão xé nát tình duyên mình,
và trôi theo thẳng ngày ...

Giờ này anh ở đâu?

Giờ này anh ở đâu ?
Quang Trung nắng cháy da người
Giờ này anh ở đâu ?
Dục Mỹ hay Lam Sơn ?
Giờ này anh ở đâu ?
Đồng để nắng mưa thao trường

Giờ này anh ở đâu ?
Pleiku gió núi biên thùy
Giờ này anh ở đâu ?
miền Trung hỏa tuyến địa đầu
Giờ này anh ở đâu ?
miền Tây tiếng sét U Minh rừng

Anh ở đâu ? ú u ù ... Anh ở đâu ?

Dù rằng anh ở đâu, vẫn yêu anh hoài
Vẫn yêu anh hoài, yêu suốt đời ...
Vì lời thề xưa nở trên môi
Và một tình yêu đã lên ngôi
Kỷ niệm đầu tiên sống trong tôi
Trên đường ta bước chung đôi

Giờ này anh ở đâu ?
Không quân vỗ cánh đại bàng
Giờ này anh ở đâu ?
Thủy Quân Lục Chiến kiêu hùng
Giờ này anh ở đâu ?
Vượt đường xa thiết giáp anh tung hoành

Anh ở đâu ? ú u ù ... Anh ở đâu ?

Dù rằng anh ở đâu, vẫn yêu anh hoài
Vẫn yêu anh hoài, yêu suốt đời ...
Vì lời thề xưa nở trên môi
Và một tình yêu đã lên ngôi
Kỷ niệm đầu tiên sống trong tôi
Trên đường ta bước chung đôi

Giờ này anh ở đâu ?
Giặc tan trên đất Hạ Lào
Giờ này anh ở đâu ?
Trại Hoàng Hoa tung gió cánh hỏa dù

Anh ở đâu ? ú u ù ... Anh ở đâu ?
Anh ở đâu ? ú u ù ... Anh ở đâu ?

Anh ở đâu ? ú u ù ... Anh ở đâu ?

Giọng ca dĩ vãng

Ngày xưa mỗi lần em buông tiếng hát,
thì anh tay phiên nắn nốt cung đàn.
Từng nhịp nhạc khoang, anh ru hồn theo tiếng tơ,
nhẹ nhàng lời ca em thắm trầm theo từng lúc,
và rồi hồn yêu em mỗi lần em hát sai,
em ngỡ nụ cười nói sai là tại anh.

Nhưng em nuôi mộng ước về tương lai,
hoa mai sáng ngập nẻo đường em đi.
Rồi em đành chối tiếng giao hoà.
Từ ly là khúc hát đau lòng sầu muôn lối.
Ai đang xây mộng cát vàng cao sang.
Ai đem khung nhạc tiếng đàn gieo hoa.
Lời ca ngày ấy đã xa rồi.
Mà sao còn chuốt mãi cung đàn vọng về tim.

Giờ đây mỗi lần em buông tiếng hát,
thì ai thay thế nắn nốt cung đàn.
Từng điệu nhạc khoang ai sẽ diu theo tiếng em,
và rồi hồn yêu em không còn như ngày trước,
và rồi tại ai trong những lần em hát sai,
cung lỡ giây trùng mấy ai đàn đừng sai.

Giọt Buồn Không Tên

X

Vừa chiều hôm nao anh với tôi đi dạo phố
Hai đứa vòng tay âu yếm như đôi tình nhân
Cười tươi như cô gái thơ ngây vui tin xuân
Chúng mình thân quá thân

Phòng trà nghỉ chân nghe Thái Thanh ca biệt ly
Anh ngược nhìn tôi qua khói hương thơm cà phê
Giọt buồn không tên lén qua tâm tư đề mê
Mình thức đêm thật khuya

Qua ngày đó tôi nghe người nói anh lên đường xa thật rồi
Tôi buồn nhớ tim đau cạn vỡ ôi thương anh thương nhất đi
Bàng hoàng như trong cơn chiêm bao tôi thầm nghĩ
Non nước điêu linh yêu quê hương anh phải đi
Can đảm lên đường, quên đàn em bé ngồi nhớ anh
những đêm trường

Từ ngày xa nhau chinh chiến đưa anh về đâu
Vai súng vượt biên mưa nắng xa xôi rừng sâu
Người thân ai cũng nhắc tên anh trong thương yêu
Biết giờ anh chốn nao

Bạn bè của ta mỗi đứa xa phương một nơi
Khu phố ngày xưa nay vắng anh không còn vui
Và hàng cây me trút lá khô trên vai tôi
Càng nhớ thương bạn ơi

Giọt lệ cho ngàn sau

Từ Công Phụng

Lối duyên xưa sẽ mờ dấu chân người
Gợi buồn cho mai sau cuộc tình ta tan mau
Thóang như chiếc lá vàng bay
Mùa thu qua mùa thu qua hững hờ
Nhìn nhau cho thêm -dau nhìn nhau cho mưa mau
Mưa trên nụ cười mưa trên tình người
Lệ này em sẽ khóc ngàn sau

Với -dôi tay theo thời gian tôi còn
Một trời mây lang thang một mình tôi lang thang
Lá vẫn rơi bên thềm vắng
Từng thu qua từng thu qua phó phàn
Nhìn nhau cho thêm -dau nhìn nhau cho mưa mau
Mưa trên cuộc -dời mưa như nghệt lời
Lệ này em sẽ khóc ngàn sau

đk:
Một mai khi xa nhau người cho tôi vụn ước
Dù kiếp sống -đã gieo phong rồi
Giọt nước mắt xót xa nhỏ xuống trái tim khô
Một -dời tôi tê tái

Lặng nghe muôn khung sầu hắt xuống -dời
Một trời tôi thương -dau một trời ấy mưa mau
Sống buồn xuôi theo ngày tháng
Từng thu qua vội trông theo -đã mờ
Lệ rơi trên tim tôi lệ rơi trên -dôi môi
Yêu nhau một thời xa nhau một -dời
Lệ này em nhỏ xuống hồn tôi

-DK: .....

3. ....

Giọt lệ sâu

Giọt lệ này anh cho em với tất cả.
Giọt lệ này em đã giết trọn tim anh.
Đêm hôm nay trên cánh tay này,
Ta đã cho nhau những lời nồng say.
Chuyện tình mình xây bằng nước mắt,
Có bao giờ tan vỡ đâu em?

Lời thề nguyện muôn năm sau anh vẫn nhớ.
Nụ cười này, đôi mắt đó làm sao quên.
Anh xin hôn lên sợi tóc mềm.
Cho anh đi trong mộng thần tiên.
Từ giờ này anh mong giấc ngủ triền miên.

đk:

Lời buồn nào trao hết đi em.
Vì tình yêu đôi ta là thế.
Quên muộn màng, yêu trong vội vàng
Chưa cạn lời đêm đã vội tan.

Còn buồn nào hơn phút chia tay.
Tìm nụ hôn cho nhau lần cuối.
Em buồn ngủi, anh lo sợ nhiều.
Trên đường về, đêm vắng đều hiu.

Tàn hèn hò, em suy tư, anh thức trắng.
Gần một người, sao vẫn thấy lòng cô đơn.
Khi xa em, đau buốt tâm hồn.
Nghe quanh đây, đâu cũng là em.
Và từng hồi, ngoài hiên lá rụng buồn thêm.

Giọt mưa thu

Đặng Thế Phong & Bùi Công Kỳ

Ngoài hiên giọt mưa thu thánh thót rơi
Trời lắng u buồn mây hắt hiu ngừng trôi
Nghe gió thoảng mơ hồ trong mưa thu
ai khóc ai than hờ!

Vài con chim non chiêm chiếp kêu trên cành
như nhũ trời xanh
Gió ngừng đi
mưa buồn chi
cho cõi lòng lâm ly

Hồn thu tới nơi đây gieo buồn lây
Lòng vắng muốn bề không liếp che gió về
Ai nức nở thương đời
chân buông mau
dương thế bao la sầu

Người mong mây tan cho gió hiu hiu lạnh
mây ngò trời xanh
chắc gì vui
mưa còn rơi
bao kiếp sầu ta nguôi

Gió xa xôi vẫn về
Mưa chẳng mù lê thê
Đến bao năm nữa trời ...
... Vợ chồng Ngâu thôi khóc vì thu

Giọt mưa trên lá

Phạm Duy

Giọt mưa trên lá, nước mắt mẹ già
Lã chã đầm đìa trên xác con lạnh giá

The rain on the leaves is the tears of joy
Of the girl whose love returns from the war

Giọt mưa trên lá, nước mắt mặn mà
Thiếu nữ mừng vì tan chiến tranh chồng về

The rain on the leaves is the bitter tears
When a mother hears her son is no more

Giọt mưa trên lá, tiếng khóc oa oa
Đứa bé chào đời cho chúng ta nụ cười

The rain on the leaves is the cry that is torned
From a baby just born as life has begun

Giọt mưa trên lá, tiếng khóc bao la
Tóc trắng đậm đà êm ái ru tình già

The rain on the leaves is an old couplés love
Much greater now than when they were young

Giọt mưa trên lá, tiếng nói thầm thì
Bóng dáng Phật về xoa vết thương trần thế

The rain on the leaves was the passionate voice
Of Budha who walked with man through his life

Giọt mưa trên lá, tiếng nói tình khô
Lúc Chúa vào đời xin đóng đinh vì người

The rain on the leaves was voice of Christ's
As he died for our sins so theréll be no more

Giọt mưa trên lá, tiếng khóc chơi vơi
Thế giới lạc loài chưa thoát ra phận người

The rain on the leaves a heart distressed
And the loneliness as life passes by

Giọt mưa trên lá, cố gắng nguôi ngoai
Nói với loài người xin cứ nuôi mộng dài

The rain on the leaves was words from above

Which reminded man that "love will prevail"...

Giọt Nắng Bên Thềm

Thanh Tùng

Hoa vẫn hồng trước sân nhà tôi
Chim vẫn hót sau vườn nhà tôi
Giọt nắng băng khuâng, giọt nắng rơi rơi bên thềm
Bài hát băng khuâng, bài hát mang bao kỷ niệm những
ngày đã qua

Lâu lắm rồi em không đến chơi
Cây sen đã lá bạc như vôi
Sỏi đá rêu phong, sỏi đá không quên chân người
Bài hát rêu phong, bài hát viết không nên lời , đã vội
lãng quên

Hoa vẫn hồng trước sân nhà tôi
Chim vẫn hót sau vườn nhà tôi
Một sớm mai kia chợt thấy hư vô trong đời
Người vẫn đâu đây, người cũng đã như xa rồi, chỉ là thể
thôi

Khi thấy buồn em cứ đến chơi
Chim vẫn hót sau vườn đầy thối
Chỉ có trong tôi, ngày đã sang đêm lâu rồi
Bài hát cho em, giờ đã hát cho mọi người, để rồi lãng
quên .

ĐK:

1/ Bài hát tìm trong nỗi nhớ từng ngày bình yên
Bài hát tìm trong ký ức cuộc tình đầu tiên
Trả lại cho tôi, trả lại cho em
Trả về hư không, giọt nắng bên thềm

2/ Bài hát tìm trong khói thuốc từng giờ bình yên
Bài hát tìm trong nuôi tiếc một chiều hoàng hôn
Còn lại trong tôi, còn lại trong em
Chỉ là lung linh, giọt nắng bên thềm.

Giọt nước mắt của mẹ

Tổng Hội Sinh Viên Paris 198

Dưới cơn mưa lạnh của buổi chiều Paris
Mẹ cầm trong tay ngọn cỏ phất phới
Mà lòng bao la như rừng người đi tới
Dưới cơn mưa lạnh của túi hờn dâng lên
Mắt mẹ bóng nhoà một làn mưa sa
Uớt đôi má gầy chảy về quê hương

ĐK :

Giọt nước mắt của Mẹ là niềm ao ước
Đất nước rồi đây không còn điều đứng
Bao nỗi lăm than căm hờn cay đắng
Tan hết thành mây...

Giọt nước mắt của Mẹ là niềm kiêu hãnh
Trên bốn ngàn năm của một dân tộc
Trãi bao khó khăn nhưng thề không sờn
Lòng vẫn sắc son...

Giọt nước mắt của Mẹ là một giòng suối
Man mác tình thương vun bồi sông núi
Mang gió hiền lương bay về thế giới
Tha thiết niềm vui...

Giọt nước của Mẹ là một ngọn đuốc
Soi sáng đường đi của cả thế hệ
Hôm nay tiến lên, ôi lời thúc giục
Tựa như đốt cháy...

Giọt nước mắt của Mẹ là nguồn hy vọng
Cho bao nhiêu cánh tay mong đập gông cùm
Một ngày tươi sáng hơn sẽ về tương bồng
Một ngày có ánh mai...

Giọt nước mắt trôi... Một lần rơi xuống đây...
Buổi chiều như ngắt ngảy... Giọt nước mắt của Mẹ ...

Dưới cơn mưa lạnh của buổi chiều Ba mươi
Mẹ cầm trong tay ngọn cỏ phất phới
Mà lòng bao la như rừng người đi tới
Dưới cơn mưa lạnh của túi hờn dâng lên
Mắt mẹ bóng nhoà một làn mưa sa
Giọt nước mắt của Mẹ để gửi về Quê Hương

Giọt nước mắt ngà

Ngô Thụy Miên

Em đứng bên sông buồn
Nhìn cuộc tình trôi qua và lòng người phôi pha
Trên hai đóa môi hồng
Nụ cười đã đi xa
Ôi giọt nước mắt nào cho cuộc tình đầu

Em ngỡ như cơn mộng
Người tình về bên em và gọi thầm tên em
Nhưng trên đóa mi sầu ngày dài vẫn qua mau
Em tựa lá uá sầu cho cuộc tình dài sau

Thôi một giọt nước mắt này
Cho cuộc tình đam mê, cho người tình trăm năm
Em về đan tóc lụa là
Kết từng chuỗi ngày buồn riêng mang
Anh đi về dấu giáo đường
Cho cuộc tình bay cao, cho lòng mình xôn xao
Em cuộn theo tháng ngày dài
Kiếp này trót gặp người cho buồn

Trông áng mây u hoài
Giọt lệ nào thương vay, tình đành tràn mi cay
Đau thương xé môi gầy mà lòng vẫn mơ say
Ôi giọt nước mắt ngà cho cuộc tình đầu tiên

Giọt Sương Trên Mí Mắt

Thanh Tùng

Em đâu có biết lúc mặt trời sinh ra
Mặt trời là nước mắt suốt cuộc đời mẹ cha
Khi em đã lớn nụ hồng nở trong tim
Giọt sương trên mí mắt là cuộc tình , cuộc tình đầu tiên.

Khi em cất tiếng khóc chào đời bên nôi
Buồn vui như cơn gió thoảng ngoài trời xa xôi
Khi ta bỗng thấy tuổi ngày càng nhiều thêm
Càng khô giòng nước mắt còn cuộc đời, cuộc đời buồn
tênh

Có những lúc em cười thật buồn
Sao em không khóc cho lòng, lòng nhẹ nhàng hơn
Vì có những lúc ta nhìn cuộc đời,
niềm vui trong ánh mắt còn lệ buồn, lệ buồn trên môi

Xin em hãy khóc nồng nàn từ con tim
Xôn xao giòng nước mắt hết buồn phiền trong em
Khi ta đã có nụ cười ở trong tim
Giọt sương trên mí mắt là mặt trời, mặt trời diệu êm...

Gửi đến người yêu

Anh mến thương ! Anh mến thương !
Đây gió vương tơ dịu dàng vào trong trái tim
Cơn nắng vui,
Mang sắc tươi
ôi thiết tha như điệu đàn hòa lên khắp nơi
Tim em cần có anh !
Em đợi chờ bóng anh
Dáng thân anh !
ôi ấm êm !

ước mong sao có yêu thương đến trong đời
Chần chờ mãi thể anh yêu thương sao anh
không cười lên rộn ràng?
Anh biết không ?
Em đã bao đêm ngóng trông anh từng giờ phút
Qua bao ngày tháng
Cho trong đời có anh với em
Đừng đùa với những đón đau nơi em !
Anh yêu ơi
Đừng lạnh lùng
Xin chớ mang theo xót xa như gió heo may cho tim lạnh giá
Cho em sầu đắng
Nhưng dù sao vẫn
Yêu anh luôn ...

Sẽ nhớ mãi
Muôn ngàn kiếp
Cố quên đi bao ưu phiền trong đêm tối
Nhớ mãi mãi
ân tình cũ
Hãy hát lên cho mãi được thần tiên ...

Gọi em là đóa hoa sầu

Phạm Thiên Thu & Phạm Duy

Ngày xưa áo nhuộm hoàng hôn
Áo nhuộm hoàng hôn
Áo nhuộm hoàng hôn
Bóng ai cắp rổ cắp rổ lên cồn
Lên cồn hái dâu hái dâu

Tiếng nàng hát vọng đôi câu
Hát vọng đôi câu, hát vọng đôi câu
Dừng tay viết mướn ôi a lòng sầu
Lòng sầu vắn vớ vắn vớ sầu

Lều tranh còn ử trắng mơ
Còn ử trắng mơ ,còn ử trắng mơ
Mỗi tình làm một bài thơ vô đề
Ẩn Lan ơi, ơi mái tóc thề

Ẩn Lan ơi, ơi mái tóc thề
Mùa xuân nay làn gió có về
Vỗ về hương xưa đêm nao học dưới
Học dưới trăng mờ giòng chữ hững hờ

Thoảng nghe tiếng hài của em
Tiếng hài của em, tiếng hài của em
Như sương lắng đọng lắng đọng trên thềm
Trên thềm ngổ sau ngổ sau

Em cười đem lại cho nhau
Đem lại cho nhau, đem lại cho nhau
Sợ tơ mơ tóc ối a buộc vào
Buộc vào với hoa, hoa ngẫu vàng

Ngủ quên trên sách mơ màng
Tập sách thơm ngosan
Áp má mê man gió lửa tình dậy
Mùi Lan chập chờn ẩn Lan ơi
Em dối em hờn

Ẩn Lan ơi em dối em hờn
Ẩn Lan ơi như những cơn buồn
Nỗi buồn thơm lâu em ơi gọi em
Là đóa hoa sầu là Đóa Hoa Sầu

Gửi gió cho mây ngàn bay

Đoàn Chuẩn & Từ Linh

Với bao tà áo xanh đây mùa thu
Hoa lá tàn, hàng cây đứng hững hờ
Lá vàng từng cánh rơi từng cánh
Rơi xuống âm thầm trên đất xưa

Gửi gió cho mây ngàn bay
Gửi bướm muôn màu về hoa
Gửi thêm ánh trắng màu xanh lá thư
Về đây với thu trần gian

Gửi gió cho mây ngàn bay
Gửi phím tơ đồng tìm duyên
Gửi thêm lá thư màu xanh ái ân
Về đôi mắt như hồ thu

Thấy hồi tiếc nhiều
Thuyền đã sang bờ
Đường về không lối
Giòng đời trôi đã về chiều
Mà lòng mẫn còn nhiều
Đập gương xưa tìm bóng
Nhưng thôi tiếc mà chi
Chim rồi bay, anh rồi đi
Đường trần quên lối cũ
Người đời xa cách mãi
Tình trần khôn hàn gắp thương lòng

Gửi gió cho mây ngàn bay
Gửi bướm đa tình về hoa
Gửi thêm ánh trắng màu xanh lá thư
Về đây với thu trần gian.

Gởi Huế

Ai đi qua miền Trung mến thương
Đã dừng chân ghé lại xứ Thừa Thiên
Vùng đất năm xưa khô cằn sỏi đá
Mùa đông giá rét buốt lạnh con tim
Mùa hạ cháy da thiêu vàng ngọn cỏ
Huế của ta ơi, Huế của ta ơi

Huế ơi, ngày nào tiếng chuông Thiên Mụ
Như vãn hội khúc nhạc trầm tư
Hò ơi, tiếng hò văng vọng đầu đây
Hương giang nước trôi lững lờ
Người tình ơi nhả gởi đôi lời

ĐK:
Hương giang ơi, nước Hương giang đậm tình thương
Đêm sáng trắng thông reo ngự bình
Cầu Trường Tiền biết mấy là yêu
Nay cầu Gia Hội xe sang dập dề

Ai đi qua miền Trung mến thương
Đã dừng chân ghé lại xứ Thừa Thiên
Biển trời quê ta khoang thuyền đầy cá
Mùa xuân ấm áp mai nở muôn nơi
Mùa thu lá me bay vàng ngập ngõ
Huế của ta ơi, Huế của ta ơi

Huế ơi, đoàn tàu bắc nam xuôi ngược
Đưa ta về khắp nẻo đường quê
Huế ơi phố phường rộn ràng nơi nơi
Đông Ba với bao giọng hò
Người tình ơi cách biệt phương trời
(Người tình ơi nhả gởi đôi lời)

Gọi người yêu (i just called to say i love

Stevie Wonder

Nào mùa Xuân xanh ..chờ hoài trong mơ
Tình yêu trao nhau buồn như cơn gió Xuân sang muộn
phiên
Lời nào ai ca ..sầu dâng lối về
Người ơi trắng kia cũng buồn cho những cơn say nghen
ngào

Buồn giọt mưa tuông ..ngập ngừng trong tim
Vòng tay trong mong và em với nỗi cô đơn một đời
Tình nay xin trao ..nhẹ như gió chiều
Cùng mây bay cao theo lời em nói yêu thương Người ơi ..

I just called to say I love you
I just called to say how much I care ..
I just called to say I love you
Anh I mean it from the bottom of my heart ..

No news you say ..to celebrate
No chocolate-covered candy hearts to give away
No first of Spring ..no songs to sing
In fact, it's just another ordinary day

No april rain ..no flowers bloom
No wedding Saturday within the month of June
But what it is ..is something true
Made up of these three words that I must say to you ..

(Refrain)

Gọi người yêu dấu

Vũ Đức Nghiêm

Gọi người yêu dấu bao lần.
Nhẹ nhàng như gió thì thầm.
Làn mây trời gợi nhớ chơi vơi thương người xa xôi.
Gọi người yêu dấu trong hồn.
Ngập ngừng tha thiết bồn chồn.
Kỷ niệm xưa mơ thoáng trong sương cho lòng nhớ
thương.

Người yêu dấu ơi, sao lòng se sắt đầy vơi?
Người yêu dấu ơi, thu về tim vẫn đơn côi.
Người yêu dấu ơi, khi ngàn sao đêm lấp lánh.
Tâm hồn băng khuâng, nhớ ngày vui đã qua nhanh.

Thương đôi mắt sao trời lung linh.
Thương yêu ngón tay ngà xinh xinh.
Thương yêu dáng vai gầy thanh thanh.
Thương yêu vòng tay ghi xiết ân tình
Thương yêu dáng em buồn bơ vơ.
Thương yêu nét môi cười ngây thơ.
Thương yêu tóc buông lơ lửng dịu dàng ...
Thương em mong manh như một cành lan.

Gọi người yêu dấu xa vơi.
Mà lòng lưu luyến bồi hồi.
Ngày biệt ly đành nhớ nhau thôi khi chiều nhẹ rơi...
Gọi người yêu dấu muôn đời.
Nghen ngào không nói thành lời.
Tình yêu xưa ngày tháng pha phôi biết bao giờ nguôi ...

Gợi nhớ quê hương

Quê em hai mùa mưa nắng,
hai thôn nghèo nổi liền bờ đê,
từng lũy tre xanh nghiêng nghiêng chiều hè,
như bức tranh gợi tình quê đậm đà.

Lời ru con tiếng vòng đong đưa.
Ai chờ ai thương giòng nước u buồn.
Một trăm năm nuôi tình khôn lớn
quê hương là sữa mẹ đợi con.
Ruộng lúa nương dâu dân quen đường mòn,
ôi khói lam chiều tình quê dạt dào,
à à ơi caù hò ca dao, như lời mẹ ru từ lúc ban đầu.

Ơi hò ơi dí dẫu thương những con đò bên hàng dừa
xanh,
thương nhiều chiếc áo bà ba,
vai nặng gánh lúa lúc tan chợ chiều,
bên mái tranh nghèo nghe bìm bịp kéo nước lớn nước
rông.
Sương đêm trắng rằm soi lúa âm thanh dầm giã gạo
chạy trôi,
đẹp lắm quê hương thôn trắng tuyết vời.
Câu hát hai lời tình yêu ngọt lời.
Dù xa xôi nhớ ngày trong nôi,
nghe tình quê hương gọi mãi trong đời.

Gọi Tên Bốn Mùa

Trịnh Công Sơn

Em đứng lên gọi mưa vào hạ
từng cơn mưa, từng cơn mưa
từng cơn mưa, mưa thì thâm dưới chân gà
Em đứng lên mùa thu tàn tạ
hàng cây khô, cành bơ vơ
hàng cây đưa em đi về giọt nắng nhấp nhô

Em đứng lên mùa đông nhạt nhòa
từng đêm mưa, từng đêm mưa
từng đêm mưa, mưa lạnh từng ngón sương mù
Em đứng lên mùa xuân vừa mở
nụ xuân xanh, cành thên thang
chim về vào ngày tuổi em trên cành bão bùng

Rồi mùa xuân không về, mùa thu cũng ra đi
mùa đông vời vợi, mùa hạ khói mây
Rồi từ nay em gọi tình yêu dấu chim bay
gọi thân hao gầy, gọi buồn ngất ngây

Ôi tóc em dài đêm thần thoại
vùng tương lai chợt xa xôi
tuổi xuân ơi sao lạnh giòng máu trong người
Nghe xót xa hằn lên tuổi trời
trẻ thơ ơi, trẻ thơ ơi
tin buồn từ ngày mẹ cho mang nặng kiếp người

Gọi tên kỷ niệm

Người đi, gọi tên kỷ niệm.
Lặng cầm, buồn riêng nỗi niềm.
Về đâu, người yêu cuối trời,
Tình yêu cuối đời, dấu tằm mù khơi.

Còn đây, một giây phút này.
Ngày xanh đã vơi nửa rồi.
Còn thương, còn thương tiếc người,
Còn mong nhớ người, bước chân nhẹ rơi.

Còn luyện tiếc bao buồn đau kỷ niệm,
Tay gầy ôm đời ngủ quên dưới đau thương.
Lòng vẫn muốn trao cùng ai nỗi niềm,
Nào về âm thầm choàng vai với cô đơn.

Tình yêu, bỏ quên đất này.
Đời hoang, cỏ cây đã dại.
Chờ em, chờ em nửa đời.
Buồn tênh ghế ngồi, nỗi đau đầy vơi.

Hồn ngây, quỳ hôn chiến bại.
Còn đâu, mộng xưa vá trời.
Nhìn lên, trời xanh quá đây,
Chiều buông gió đầy, tóc em còn bay.

Gọi tên người yêu - Aline

Phạm Duy

Ngồi họa hình người tình ..vào bãi cát vàng
Hình dáng em ngoan ..nụ cười ôi mến thương
Rồi trời mịt mù ..làn mưa rồi xóa nhòa
Hình dáng nên thơ ..chìm dần trong bão mưa ...

Refrain{}

Rồi anh sẽ hết ...
Sẽ hết lên, hết lên ..gọi tên người quen
Rồi anh sẽ khóc ..
Sẽ khóc lên, khóc lên ..lòng đau triền miên ..

Ngồi buồn tủi ngoài đời ..tưởng như ngồi với người
người đã xa xôi ..người đi mất hơi
Rồi tìm tìm hoài ..rồi như ngóng đợi
người hỡi có ai ..tìm em giúp tôi ?

Refrain{}

...

Chỉ còn họa hình ..mặt người trên nền cát mềm
Nằm chết êm êm ..chìm dần trong nước lên ..

Rồi anh sẽ hết ..
Sẽ hết lên, hết lên ..gọi tên người quen
Rồi anh sẽ khóc ..
Sẽ khóc lên, khóc lên ..lòng đau triền miên ...

Gợi tình

Tình yêu trông rất xanh ngời,
địu dàng như áng mây trôi
Vòng tay ân ái muôn đời,
từ nay xin chỉ trao người thôi.

Tình theo ngọn sóng kêu gào,
tình buồn nhưng vẫn reo vui
Tìm lại trong khúc nhạc cũ,
ký niệm như vẫn luôn đây với

Nhịp nhàng, thuyền chuyển bến ra khơi
Đàn như mưa lũ xa xôi,
tình một hôm sao xa vắng em ơi
Quên câu rồi một ngày có nhau
Tình yêu đâu có ai ngờ tuyệt vời như những cơn mơ
Nghìn năm xin vẫn còn giữ.
Người tình trong trái tim đắm say.

Gởi về anh

Gởi về anh, một lá thư em viết bên đèn khuya,
Thời gian len lén đi mãi không ngừng, đêm tối mơ hồ.
Ngày anh đi mang theo vạn niềm nhớ, mang biết bao ân
tình,
nhìn anh thấy giận hờn, cỏ cây cũng u buồn
Riêng một mình em đau đớn xót xa.

Ngồi nhìn trăng vào bóng mây, em nhớ anh của em
Thời gian năm trước, ai nỡ chia lìa đôi lứa chúng mình.
Mộng lòng ơi, nơi kia sao lạnh lẽo,
Anh biết không em chờ, mà anh vẫn chưa về,
Đêm này là bao đêm nhớ về anh.

Em mơ thấy anh về trong nắng xuân,
Hoa thắm rơi bên thềm, dịu đêm bước anh đi,
Nhịp cầu ô nổi liền,
vầng trăng trong sáng,
Dòng sông trôi hờn oán.

Nối tiếp em mơ nhiều, anh với em tay nắm tay
Đi vào tình ái kết hoa thơm,
Kìa mùa xuân pháo hồng,
hồng như đôi má mỗi khi nhìn anh.

Thư xanh màu - màu xanh ân ái,
Em vẫn lạnh lùng vì vắng anh.

Gửi về anh 2

Trang giấy mỏng khơi tâm tình
Em gửi về anh, gửi về anh
Niềm nhớ thương của người tha phương
Nhớ ngày chia ly mắt lệ nhạt nhòa hoen mi
Kỷ niệm trong ta ấp ủ tình người phương xa
Giữa trời tha phương tình quê yêu thương
Nhớ người về thương trên đồng lúa
Mãi đợi chờ để đồng lúa đơm bông

Nơi đất lạ chốn quê người
Mang nỗi niềm riêng
Nhớ đàn em thuở ấu thơ của những ánh trăng
Chiếc xuồng năm xưa lẳng đọng giọng hò thân quen
Mái chèo trên sông đưa người tìm về nường sâu
Nhớ miền quê xa trời xanh bao la
Nhớ hàng dừa nghiêng soi rợp bóng
Nhớ mẹ hiền một nắng hai sương

Goodbye

Lưu Bích

Là một cuộc tình nồng hình thành trong mắt em
Và anh biết em mang sầu đau
Còn bao đêm thán thở ta bên nhau
Rồi hình hài người tình còn lại trong trái tim
Và anh sẽ không bao giờ quên
Đời anh mang dấu chân em nơi đây
Ngược lại dòng thời gian trôi đi
Tình ngày xưa tan theo mây bay
Và ngồi đây tìm đâu giây phút ái ân cháy nồng vội tan

Em không bao giờ hỏi vì sao
Tìm anh chìm trong cơn mê
Vắng em cõi đời vô nghĩa trong không gian này
Ánh mắt mang theo lời nguyện ước
Và rồi em còn đâu than khóc
Đón đau khi mình xa vắng
Có hay chăng?

Trao cho em nụ hôn và rồi anh biết rằng
Mình sẽ sống như bao ngày qua
Lòng thương yêu nhớ nhung khi ra đi
Ngược lại dòng thời gian trôi đi
Tình ngày xưa tan theo mây bay
Và ngồi đây tìm đâu giây phút ái ân cháy nồng vội tan

Em không bao giờ hỏi vì sao
Tìm anh chìm trong cơn mê
Vắng em cõi đời vô nghĩa trong không gian này
Ánh mắt mang theo lời nguyện ước
Và rồi em còn đâu than khóc
Đón đau khi mình xa vắng
Có hay chăng ?
Và em sẽ luôn mang hình bóng anh ngày xưa
Khi ta vừa mới yêu

Hà nội, mùa vắng những cơn mưa

Trương Quý Hải

Hà Nội mùa này vắng những cơn mưa
Cái rét đầu đông khăn em bay hiu hiu gió lạnh
Hoa sữa thôi rơi em bên tôi một chiều tan lớp
Đường Cổ Ngư xưa chậm chậm bước ta về

Hà Nội mùa này chiều không buông nắng
Phố vắng nghiêng nghiêng cành cây khô
Quán cóc liêu xiêu một câu thơ
Hồ tây, hồ tây tím mờ

Hà Nội mùa này lòng bao nỗi nhớ
Ta nhớ đêm nào lạnh đôi tay
Hơi ấm em trao tuổi thơ ngây
Tuồng như, tuồng như còn đây

Hạ trắng

Trịnh Công Sơn

Gọi nắng
Trên vai em gầy
Đường xa áo bay
Nắng qua mắt buồn
Lòng hoa bướm say
Lối em đi về
Trời kkhông có mây
Đường đi suốt mùa
nắng lên thấp đây

Gọi nắng
Cho cơn mê chiều
Nhiều hoa trắng bay
Cho tay em dài
Gầy thêm nắng mai
Bước chân em về
Nào anh có hay
Gọi tên cho nắng
chết trên sông dài

Thôi xin ơn đời
Trong cơn mê này
Gọi mùa thu tới
Tôi đưa em về
Chân em bước nhẹ
Trời buồn gió cao
Đời xin có nhau
Dài cho mãi sau
Nắng không gọi sầu
Áo xưa dù nhàu
Cũng xin bạc đầu
Gọi mãi tên nhau

Gọi nắng
Cho tóc em cài
Loài hoa nắng rơi
Nắng đưa em về
Miền cao gió bay
Áo em bây giờ
Mờ xa nẻo mây
Gọi tên em mãi
suốt cơn mê này...

Hái hoa

Phạm Duy

Hỡi bạn đường ta
Hái hoa cho khéo
Hoa nào heo héo
Thì hái bỏ đi
Chớ để làm chi
Ứ ừ ừ hoa tàn.

Gió thổi từ xa
Cánh hoa phôi phối
Yêu làn hương mới
Chẳng nở bẻ hoa
Gió thổi từ xa
Ứ ừ ừ hoa cười.

Bướm đẹp vườn hoa
Bướm mơn đôi má
Hoa nào thương nhớ
Thì chóng già nua
Bướm chỉ nhờn nhơ
Ứ ừ ừ hoa sầu.

Lũ trẻ đùa hoa
Ngắt hoa không tiếc
Hoa còn trinh tiết
Còn thiếu tình duyên
Chờ để vườn tiên
Ứ ừ ừ hoang tàn.

Hai khía cạnh một cuộc đời (both sides)

Tôi xây lâu đài trên cõi trùng
Nhẹ nhàng như bông chuyện thành tơ duyên
Mây như tóc thần cuốn trên màn không
Tôi cho mây đẹp vô cùng...

Nhưng nay mây thay màu trên khắp trùng
Từng làn mây đen về làm mưa rơi
Bao nhiêu những điều tôi vẫn hằng mơ
Theo mây tan về tít mù...

Nay tôi xin nhìn mây tới hai lần
Nhìn thấp xa gần, nhưng vẫn cho rằng
Đám mây, đám mây mong lung ảo huyền
Ôi mây! ôi mây! ôi mây là gì.. mây hời...

Như bao nhiêu chuyện thần tiên đẹp,
Này là yêu anh, này là yêu em
Bao nhiêu mối tình đến trong ngày đêm,
Tôi cho yêu là lâu bền...

Nhưng nay tôi nghe chuyện như bắt đầu
Từng người yêu nhau, từng người xa nhau
Xa trong tiếng cười, hay trong lời than
Yêu đương, hay là chán chường...

Nay tôi xin nhìn yêu tới hai chiều
Dù ít hay nhiều nhưng hết tin vào
Chữ yêu, chữ yêu lung linh ảo huyền,
Ôi yêu! Ôi yêu! Ôi yêu là gì... hời yêu...

Lo âu hay là tự tin nhiều
Hoặc là hoang mang, hoặc là tin yêu
Bao nhiêu khát vọng, bấy nhiêu chờ mong
Tôi cho cõi đời dễ dàng...

Nhưng nay tôi nghe đời sao khác thường
Bạn bè hôm nay, bạn bè hôm mai
Bao nhiêu tháng ngày, bấy nhiêu đổi thay
Trong tay nhưng rồi mất hoài...

Nay tôi xin nhìn kiếp sống hai bề
Đời sống đi về nhưng sẽ ước thề
Sống như, sống như giấc mơ hiện về
Sinh ra sinh ra sinh ra làm gì... hời ơi...

Hai lối mộng

Trúc Phương

Xin giã biệt bạn lòng ơi
Trao trả môi người cười
Vì hai lối mộng hai hướng đi
Mình thương nhau chưa trót
Thì chớ mang nỗi buồn theo bước đời
Cho dù chưa lần nói

Nhưng nếu còn đẹp gì nhau
Xin nhẹ đi vào đời
Gợi thương tiếc nhiều đau bấy nhiêu
Mình chia tay đi nhé
để chốn nao với chiều mưa gió lộng
Ta dùng vui bên mộng

Thôi nhắc nhở để mà chi
Quay về xưa làm gì hai hướng đi
Niềm ưu tư tôi đếm
Từng bước trên phố nhỏ đau gót mềm
Sao rụng nửa đường đêm ...

Bao lần đi gối mỏi chân mòn
Tâm tư nặng vai gánh
Đường trần cho đến nay
Chỉ còn bờ mi khép kín
Giật ngủ nào quên,
Giật ngủ nào gọi tên ....

Hai mùa mưa

Mùa mưa lần trước anh về đây ghé thăm tôi
Tình xưa bạn cũ gặp nhau đêm ấy mưa rơi.
Tất cả về âm môi,
Mình ngồi ôn lại những phút vui trôi qua mất rồi
Này cây phượng vĩ bên đường che nắng ban trưa
Này con đường dẫn vào sân ga tắm trăng mơ.
Mái trường ngày ấu thơ,
Và nay căn nhà vắng năm cạnh nhau nghe đêm mưa.

Hai đứa vui.
Chưa với tâm sự hôm sau anh lên đường
Tôi tiễn anh...
Như bao anh hùng hiên ngang ra sa trường
Vì yêu quê hương anh lặng lẽ bước chân đi
Vì thường non sông tôi gạt nước mắt phân ly
Từng cơn mưa vẫn rơi não nề
Anh nói một năm nữa anh về...

Mùa mưa lại đến tôi mừng vui đón tin anh
đền khuya một bóng nhìn mưa rơi suốt năm canh
Nghĩ rằng tôi vắng anh...
Vì nghiệp trai con đi giữ quê hương cho chúng mình...
Nhiều khi chợt sáng nghe lòng thao thức canh thâu
đường ga nhỏ bé năm đợi mong đã bao lâu
Tiếng coi đêm lướt mau
đoàn tàu đi về mãi mà bạn thân tôi nơi đâu.

Hai mùa Noel

Mùa Noel đó chúng ta quen bên giáo đường
Mùa Noel đó anh dắt em vào tình yêu
Quỳ bên hang sâu nghe lời kinh thánh vang cầu
Nhìn nhau không nói lên câu
Vì biết nói nhau gì đâu

Mùa Noel qua chúng ta chia tay giã từ
Hẹn nhau năm tới khi Giáng Sinh về muôn nơi
Mình trao cho nhau hoa hồng nhẵn cưới thiệp hồng
Dù nhau xem lễ đêm đông
Bên nhau muôn đời anh ơi

ĐK:
Nhưng nay, mùa Noel đến rồi
Từng đêm anh thức nguyện cầu
Cầu cho hai đứa thương nhau
Đêm nay giáo đường vang tiếng kinh cầu
Nơi xưa mình anh đứng
Không thấy bóng em đâu

Nửa đêm tan lễ
Bước anh bơ vơ trở về
Chợt nghe nước mắt
Rơi ướt trên bờ môi khô

Rồi Noel qua
Bao mộng ước cũng qua rồi
Gặp nhau chỉ để thương đau
Yêu nhau chỉ rồi (sao đành) xa nhau ...

Hai năm tình lận đận

Phạm Duy

Hai năm tình lận đận, 2 đứa cùng xanh xao
Hai năm trời mùa lạnh, cùng thờ dài như nhau
Hai năm tình lận đận, 2 đứa cùng hư hao
Hai năm tình lận đận, 2 đứa đành xa nhau ..

Em xưa còn thắt bím, nuôi dưỡng thêm ngây thơ,
Anh xưa còn lính quỳnh giữa sân trường trao thư ..
Em thường hay mắt liếc, anh thường ngóng cổ cao,
Ngoài đường em bước chậm, quán chiều anh nôn nao ..

(Repeat 1st Refrain)

Em bây giờ có lẽ toan tính chuyện lọc lừa
Anh bây giờ có lẽ xin làm Người tình thua ..
Chuông nhà thờ đổ lạnh, tượng Chúa gầy hơn xưa
Chúa bây giờ có lẽ xuống trần gian trong mưa ..

Anh bây giờ có lẽ thiết tha hơn tin đồn
Xin làm cây Thánh Giá trên nóc cao nhà thờ
Cô đơn nhìn bụi bậm, xanh xác rêu phủ mờ,
Trước ngày lên ngôi Chúa, ai chắc không đại khởi ..

Hai năm tình lận đận, 2 đứa già hơn xưa
Hai năm tình lận đận, mình đã già hơn xưa ..
...Mình đã già hơn xưa .....

Hai trái tim vàng

Trịnh Lâm Ngân

Nam :

Xa vắng vài năm nay trở về
Thấy em mà anh bỗng giật mình
Mới hôm nào em còn là cô bé tí
Vẫn hay nũng nịu đòi ô-mai
Mắt nai hầy còn ngơ ngác
Nay em xinh tựa như tiên giáng trần
Nhiều nơi gặp ghé trầu cau xin
Anh chỉ là tay trắng nên dám mộng gì đâu

Nữ :

Đôi tám tuổi xuân em vừa tròn
Mỗi mai nhiều nơi lắm kẻ dòm
Mẹ em thường hay bảo rằng con đã lớn
Hãy lo tính liệu việc trăm năm
gái cứng mẹ tùy con đấy
Nhưng sao trong lòng em còn e ngại
Người ta chót lưỡi đầu môi thôi
Em thì nào em có mơ mộng gì cao

Nam :

Nếu em thật tâm chẳng màng phú quý
Xe hơi lâu cao chẳng mờ đôi mắt
Nếu em chỉ mơ một mái tranh thơ
Có hai trái tim vàng đá không phai
Em kiếm đâu xa ngoài anh nữa

Nữ :

Sao không coi người ta như ngày xưa ?
Không kêu người ta con nhỏ đi
mà nhìn người ta ngẩn ngơ ?

Nam :

Thôi trách làm chi anh tội nghiệp
Lúc xưa ai nào biết mà ngờ
Thế anh đi cậy nhờ mai mối tới
Dẫn sang nói chuyện cùng ba mẹ
Miếng cau miếng trầu đưa lổi

Nam/Nữ :

Cho đôi ta thành nên duyên sắt cầm
Đôi ta mãi mãi gần bên nhau
Ngôi nhà tranh hai trái tim đá vàng chẳng phai

Hai vì sao lạc

Viết Thu

Người về, một mùa thu gió heo mây
Về đâu có nhớ chẳng
những vì sao long lanh
đưa tiễn người một đêm không trăng

Nói sao nên lời
lòng buồn như chiều rơi
Như trong đêm khuya
những bước chân qua thềm

Gợi niềm thương nhớ vô vàn
Người về, đường đi kết gió trăng sao
Người đi có nhớ chẳng
trong chiều nay bơ vơ

Nghe lá thu vàng rơi bâng khuâng
Bước chân ai về
chùng thời gian ngừng trôi

Như quên đêm khuya
để gió xuôi theo chiều
thầm làm ướt áo vai gầy

Người về chiều mưa hay nắng
Sao để khóis lam chiều
như se chùng màu không gian

Người về dòng sông thương nhớ
để bến vắng con đò
buồn mong người người hay chẳng?

Người là vì sao nhỏ bé
Ta mãi ước cho lòng
làm bầu trời xanh xanh

Người về lòng ta thương nhớ
Ta khẽ hỏi đưa người
hay thăm người đưa ta

Người về người về đâu nhớ ta chẳng
Người ơi mỗi lá thu rơi
làm ta bâng khuâng

Như áng mây chiều lam trong sương
Bước đi âm thầm
lòng buồn như chiều rơi

Nghe chẳng thu ơi để lá rơi chi hoài
Gợi lòng thương nhớ ai nhiều ..

Hận (người)

Hận người sao sớm quên ta
Lỡ quên ta đã quên ta rồi
Hận người sao đã cho ta
Những say mê rồi người đi mất

Hận người sao bỏ rơi ta
Trong những lần ta quá cô đơn
Trong những ngày tháng ta đau buồn
Thì người cười trên vũng lệ rơi

Hận người mang đến cho ta
Phút giây xưa biết bao kỷ niệm
Rồi người đem bán cho ai
Trái tim yêu và lời đã hứa

Hận người ta thấy hôn mê
Trong biển đời tình cuốn xô đi
Ta khóc hận đắng cay dâng đầy
Thôi cuộc tình là thoáng mây bay

Từng đêm ta nhìn ta
Thấy ta trên tường vô
Bóng ta đang nhìn ta rã rời
Và ta với quạnh hiu mỗi khi ta nhìn ta
Dấu chỉ là chiếc bóng

Hận người sao chóng quên đi
Lúc yêu đương có nhau trong đời
Hận người bôi xóa trên môi
Những tình yêu giờ là gian dối

Hận người thay áo yêu nhanh
Như trở bàn tay dễ như mơ
Ta đã hoài phí trông mong chờ
Để rồi người hờ hững đi qua

Hận Đồ Bàn

Xuân Tiên

Rừng hoang vu !
Vùi lấp bao nhiêu uất căm hận thù.
Ngàn gió ru.
Muôn tiếng vang trong tối tăm mịt mù.
Vạc kêu sương !
Buồn nhắc đây bao lúc xưa quật cường.
Đàn đóm vương.
Như bóng ai trong lúc đêm trường về.

Rừng trầm cô tịch
Đèo cao thác sâu.
Đôi hang suối reo.
Hoang vắng cheo leo.
Ngàn muôn tiếng âm.
Tháng, năm buồn ngân...âm thầm...
hòa bài hận vong quốc ca.
Người xưa đâu,
Mà tháp thiêng cao đứng như buồn rầu.
Lầu các đâu.
Nay thấy chẳng rừng xanh xanh một màu.

Đồ Bàn miền Trung đường về đây...
Máu như loang thắm chưa phai dấu
sương trắng sâu vùi khí hờn căm...khó tan.
Kìa ngoài trùng dương đoàn thuyền ai
Nhấp nhò trên sóng xa xa tấp !
Mơ bóng Chiêm thuyền Chế Bồng Nga...
Vượt khơi

Về kinh đô.
Ngàn thốt voi uy hiếp quân giặc thù.
Triển sóng xô.
Muôn lớp quân Chiêm tiến như tràn bờ.
Tiệc liên hoan.
Nhạc tấu vang trên xứ thiêng Đồ Bàn.
Dạ yến ban.
Cung nữ dâng lên khúc ca Về Chàm.

Một thời oanh liệt
Người dân nước Chiêm.
Lừng ghi chiến công
Vang khắp non sông.
Mộng kia dấu tan.
Cuốn theo thời gian nhưng hồn ngàn đời
còn theo nước non.
Người xưa đâu,

Mồ đắp cao hay đã sâu thành hào.
Lầu các đâu,
nay thấy chẳng rừng xanh xanh một màu.

Đồ Bàn miền Trung đường về đây...
Máu như loang thắm chưa phai dấu
sương trắng sâu vùi khí hờn căm...khó tan.
Kìa ngoài trùng dương đoàn thuyền ai
Nhấp nhò trên sóng xa xa tấp !
Mơ bóng Chiêm thuyền Chế Bồng Nga...

Người xưa đâu ?

Hạnh phúc lang thang

Trần Ngọc Sơn

Ngày ấy em như hoa sen,
Mang nhiều giáng hiển những khi chiều lên,
Ngày ấy em như sương trong,
Nếp trên bông hồng, mượt trên cánh nhung.

Ngày ấy em như cung tơ,
Cho đời thẩn thờ, cho tôi dệt mơ
Đường khuya tay đan ngón tay,
ước cho đời ước mơ dài

Nhưng năm tháng vô tình,
Mà lòng người cũng vô tình,
Rồi màu úa thay màu xanh,
Người yêu xa bến mộng,
Đò xưa đã sang sông,
Dòng đời trôi mênh mông,
Giáng xưa nay xa rồi,
Đường khuya mưa rơi rơi,
Phố xưa quên một người,
Bàn chân gieo đơn côi,
Gió mang theo cơn lạnh
Về rót lệ trên môi.

Ngày ấy yêu em say mê,
Tôi nào nghĩ gì đến câu từ ly
Tình ái không xanh như thơ,
Đến chung hơi thở, rồi trôi rất xa.

Hạnh phúc lang thang như mây,
Cho hồn héo gầy, khi ta còn đây,
Từng đêm qua trong giấc mơ,
Vẫn mong chờ có em về.

Hát hội trăng rằm

Dân Ca

Trèo lên quan dốc ngồi gốc ổi a cây đa
Rằng tôi lý ổi a cây đa
Ài a, ôi à tính tang tình rằng
Cho đôi mình gặp
Xem hội cái đêm trăng rằm
Rằng tôi lý ổi a tháng giêng

Chè tre đan nón, kìa nón ổi a ba tầng
Rằng tôi lý ổi a ba tầng
Ài a, ôi à tính tang tình rằng
Cho cô mình đội
Xem hội cái đêm trăng rằm
Rằng tôi lý ổi a sáng trăng

Vải nâu may áo, kìa áo ổi a năm tà
Rằng tôi lý ổi a năm tà
Ài a, ôi à tính tang tình rằng
Cho anh chàng mặc
Xem hội cái đêm trăng rằm
Rằng tôi lý ổi viên năm tà

Hạt Mưa Bay Cuối Đời

Đăng Khánh

Từ trong tôi, thịt da tôi
Thời gian trôi, giọt sương khuya
Yêu thương tuyệt vời
Máu tôi từ em đưa tới

Này em ơi, từ trong tôi
Kìa tôi ơi! Nụ hôn xưa
Đau thương một đời
Máu em chung trong tim tôi

Cho một đời thiết tha
Cho cuộc tình xót xa
Cho hình hài thoáng qua
Cho quên đời người

Đi rồi về cũng qua
Nghiêng một chiều rất xa
Chưa chào đời đã qua
Cuối nắng mưa sa

Này em ơi, người yêu ơi
Từ trong tôi, thịt da tôi
Hạt mưa bay cuối đời
Và mai sau, nụ hôn xưa
Sơn chưa bạc màu
Nhớ nhau, đêm không qua mau

Hát nữa đi em

Ngọc Sơn

Hát nữa đi em, lỡ ngày kia sông cạn đá mòn
Hát nữa đi em, cuộc tình ta chưa hết đoạn đường
Hát nữa đi em, khơi bếp hồng đốt lửa đêm đen
Chuyện ngày xưa nhắc chi thêm buồn
Đời ai không có những tâm sự buồn

ĐK

Chuyện ngày xưa nắng chưa ngã bóng dứa bên đường
mòn hai đứa
Anh đánh đàn em thì làm ca sĩ, nghe cũng buồn lắm li
Ngày đó đã xa rồi , thương tiếc sầu lên môi
Thoáng qua trong đời tình xưa tìm tới
Ai ngờ, bây giờ, sống lại giấc mơ

Hát nữa đi em, lấy vầng trăng tỏ đẹp má hồng
Hát nữa đi em, dù buồn vui cay đắng mặn nồng
Hát nữa đi em, mỗi bước dài nỗi luyến thương lại
Rồi ngày mai có nhau trong đời
Đường đi hoa nở sánh vai tuyệt vời

Hát với tôi

Hát với tôi trong nỗi vui hay trong cơn buồn.
Hát với tôi qua tiếng reo hay bằng lời than.
đời đẹp thì ta hát về vang.
đời buồn thì ta hát nỉ non.
đừng ngậm miệng im hơi thành xác không hồn.

Hát với tôi câu mến thương hay câu giận hờn.
Hát với tôi khen rất ngoan hay là chửi toang.
đời này tròn hay méo rồi vuông.
đời còn cần ta hát nhật khoan.
Một nghìn đời sau ta hát ăm vang.

đ.k.

Hát với tôi nào , hát với tôi nào
Hát với nhau những lời hôm nay cùng hát
Hát với tôi nào , hát với tôi nào
Hát với nhau những lời của người Việt Nam

Hãy cứ là tình nhân

Tú Minh

Hãy cứ là tình nhân
Để mong mỗi đợi chờ
Để chiều chuộng nâng niu
Và sợ điều tan vỡ

Hãy cứ là tình nhân
Để tháng ngày hoa mộng
Để hẹn hò yêu đương
Và khắc khoải chờ nhau

Hãy tìm em tìm em
Rồi nhìn em nhìn em
Và nắm tay nắm tay
Cho hồn em ngất ngây

Chỉ cần anh nhìn em
Là tim em đã rồi
Chỉ cần anh nắm tay
Là hồn em đắm say

Em không thích làm vợ
Không thích anh là chồng
Chỉ muốn yêu muốn nhớ
Tìm nhau ở trong mơ

Đừng là vợ là chồng
Rồi nhìn nhau chán ngán
Hãy cứ là tình nhân
Để tình ta mênh mộng

Hãy đến với em

Ngày đó cứ ngỡ với nhau
ta muôn đời chung bước về
Tình mới đã quá đắm say
thoáng đã nghe những ê chề
Người hỡi có nhớ tới em
với những đêm xưa ta say ân tình
Người mãi vẫn sống giữa em
trong tim này anh vẫn đây
Nụ hôn đam mê ngất ngây
vẫn mãi dâng những hương nồng
Người hỡi có biết khúc ca
đã in cho anh ấm áp đôi lòng

Hỡi ơi người đến đây người
hỡi ơi người đến đây người
Hỡi ơi người đến đây người
hỡi ơi người đến đây người

Giờ này người đang phiêu du
nơi nao hỡi anh
Ở nơi phương đó có thoáng
phút giây thương nhớ
Những ân tình, hỡi ơi người
nhớ chẳng người hỡi ơi người
Mộng ước sẽ có sớm nao
chân gang hồ quay bước về
Tình cũ sẽ chắt ngát say
với những đêm ngát hương nồng
Bài hát thầm thiết lúc xưa
sẽ mãi say sưa không phai tàn
Mộng ước vẫn mãi quá xa
chân gang hồ chưa thấy ngừng
Tiếng hát cứ mãi thiết tha
Cớ sao ai vẫn vô tình
Để tiếng hát bỗng xót xa
Nước mắt rơi rơi
rơi rơi trong chiều

Hỡi ơi người đến đây người
hỡi ơi người đến đây người

Hãy đứng lên

1. Ngày trở về quê hương
Dân tộc luôn kiên cường
Vượt nghìn trùng sông núi tiếc gì máu xương
Đất nước vẫn mong, sông núi luôn chờ
Hãy đứng lên quyết đánh tan lũ quân cộng thụ

ĐK:
Vượt đường dài gian khó nguy nan ta vẫn tiến bước
quyết tâm hi sinh đến khi quê hương thôi hết
đau thương lâm than

Dù nghìn trùng sương gió phong ba ta vẫn nổi tiếp thắp
lên
trong đêm đuốc thiêng anh linh soi sáng nẻo về quê
hương

2. Dù đường dài chông gai
quyết lòng không nghi ngại
Dù ngàn người ngã xuống sẽ có muôn người đứng lên
Tiếng thét xung phong
Cộng nô hải hùng
Hãy hát vang trên xác bao lũ quân bạo tàn

3. Ngày hoà bình vinh quang
Đến Việt Nam huy hoàng
Màu cờ non nước ánh dương hồng núi sông
Lúa chín reo vui, mây nước rạng ngời
Hãy vỗ tay theo tiếng quân hát câu khai hoàn.

Hãy ngồi xuống đây

Lê Uyên Phương

Hãy ngồi xuống đây
Hãy ngồi xuống đây
xa cơn buồn phiền
đầu biết chia phôi
nhưng trong cuộc đời vẫn có đôi ta

Hãy ngồi xuống đây
như trong lần đầu bối rối bên nhau
vai rung then lờ mắt sáng môi trinh da thơm tình ngời

Trên trời có mây sau cành lá xanh
mây bay từng đàn lá thắm hoa tươi
em ơi ngày buồn sẽ chóng qua đi

Hãy ngồi xuống đây hôn nhau lần này
Hãy ngồi xuống đây cho nhau lần này
Hãy ngồi xuống đây chia tay lần này

Hãy ngồi xuống đây
như loài cỏ tranh chen nhau từng hàng
xoăn xít bên nhau vui chơi cuộc đời cỏ rác hôm nay

Hãy ngồi xuống đây
trên lưng cuộc đời thách đố thương đau

Vuốt ve cuộc đời
từ mùi son phấn trên mặt người
trong đau đón điên cuồng đó

Vun kiếp sống không ngơi
Cách xa vời vợi

Một ngày qua giấc mơ vui dẫn
Rồi mùa Đông đến
Rồi mùa Xuân đến
Cuộc đời vẫn quay đều

Hãy ngồi xuống đây
như loài thú hoang yêu nhau ngoài đồng
dưới nắng ban mai
phổ thân trần trụi kiếp sống hoa sơ

Hãy ngồi xuống đây hôn nhau lần này
Hãy ngồi xuống đây cho nhau lần này
Hãy ngồi xuống đây chia tay lần này

Hãy ngồi xuống đây vai kề sát vai
cho da thịt này đốt cháy thương đau
cho cơn buồn này rót nóng tung hoành
cho thiên đường này bốc cháy
trong cơn chia phôi chia phôi tràn trên

Hãy ngồi xuống đây
bên con vực này ngó xuống thương đau

Hãy nhìn xuống chân

Lê Hựu Hà

Hãy nhìn xuống chân biết bao nhiêu người khốn cùng
Sống đời tối tăm như loài giun
Hãy nhìn xuống chân biết bao nhiêu người ngã gục
Chết để chúng ta thêm lợi danh

Hãy nhìn xuống chân để giun đang cười con người
Miếng mồi đỉnh chung ai giành nhau
Hãy nhìn xuống chân để thấy thua loài côn trùng
Suốt đời chẳng bon chen nhọc thân

Hãy nhìn xuống chân những gông xiềng từ muôn kiếp
Hãy nhìn xuống chân thấy ước mơ đang chết dần
Sao còn giết nhau mãi giết nhau không hồi tiếc
Sao còn mãi mê mãi mê chia chác bạc tiền

Hãy nhìn xuống đây để thấy thương người thua mình
Vẫn gượng sống vui với niềm tin
Hãy nhìn xuống chân để lắng nghe nỗi bất bình
Muốn gào thét nhưng phải lặng thinh

Hãy sống cho tuổi trẻ (say you will)

Gợi làm gì chuyện yêu đương dĩ vãng,
Chuyện xưa cũ cho trôi theo ngày tháng
Hãy vô tư nhìn đời, hãy vui lên mà cười
Đừng để tơ vương chôn trong mòn mỏi

Gợi làm gì chuyện yêu đương dĩ vãng
Chuyện xưa cũ cho trôi theo ngày tháng
Hát lên em ngại gì, khúc ca không nào nề
Đời chỉ vui khi tâm tư tuổi trẻ

Hãy sống với tình yêu hôm nay
Chúc cho nhau rượu nồng say ngất ngay
Nếu thấy chán tình anh hôm nay
Hãy xa nhau không cần đổi tay vẫy.

Gợi làm gì chuyện yêu đương dĩ vãng
Chuyện xưa cũ cho trôi theo ngày tháng
(*)Hát lên em ngại gì, khúc ca không nào nề
Đời chỉ vui khi tâm tư tuổi trẻ (fade out from *)

Say you will, say you will be mine.
I just keep missing you tonight
I feel so unsure, I feel so alone.
I just don't dare to open my eyes.

Into deep, girl, I'm into deep.
Just can't get you out of my mind
Baby, no matter, just how hard I try,
I don't wanna be alone, tonight.

Won't you be my guiding light
Lead the way to be by your side
Won't you be my star tonight
I need more than neon-light.

Into deep, girl, I'm into deep.
Just can't get you out of my mind
Baby, no matter, just how hard I try,
I don't wanna be alone, tonight.

Hãy Yêu Nhau Đi

Lời : Lê Đức Long - Nhạc : Trúc Sinh

Tình có khi lắm lỡ
Tình có khi dại khờ
Tình có khi muộn màng vì tình yêu đã lỡ làng
Đời có mưa và nắng
Tình có vui và buồn
Tình có khi chia tay vì tình đâu có ngày mai

ĐK
Hãy yêu nhau,
Yêu nhau đi nhé dù cho nếu mai duyên không thành
Đừng tìm hạnh phúc trên những khổ đau
Hãy yêu nhau,
Yêu nhau đi nhé dù cho sóng xô bao cơ cầu
Tình này cho hết' đừng nghĩ gì

Đừng bước đi vội vã
Đừng khóc than giận hờn
Đừng tiếc thương hận sâu vì người yêu bước qua cầu
Đừng ước mơ thần thánh
Đừng đắp xây mộng lành
Hãy cứ yêu nhau đi buồn` lo chi đến ngày mai

Hãy yêu nhau đi

Trịnh Công Sơn

Hãy yêu nhau đi khi rừng thay lá.
Hãy yêu nhau đi dòng nước đã trôi xa
Nước trôi qua tim giông đầy trí nhớ
Ngày mai mong chờ ngày sẽ thiên thu
Hãy ru nhau trên những lời gió mới
Hãy yêu nhau cho gạch đá có tin vui
Hãy kêu tên nhau trên ghềnh dưới bãi
Dù mai nơi này người có xa người

Hãy yêu nhau đi quên ngày u tối
dù vẫn biết mai đây xa lìa thế giới
Mặt đất đã cho ta những ngày vui với
Hãy nhìn vào mặt người lần cuối trong đời
Hãy yêu nhau đi bên đời vinh khốn
Hãy yêu nhau đi bù đắp cho trăm năm.
Hãy yêu nhau đi cho ngày quên tháng
dù đêm súng đạn dù sáng mưa bom.
Hãy trao cho nhau muôn ngàn yêu dấu
Hãy trao cho nhau hạnh phúc lẫn thương đau
Trái tim cho ta nơi về nương náu
Đừng quên rất nhiều ngày tháng tiêu điều ...

Hãy yêu như chưa yêu lần nào

Lê Hựu Hà

Hỡi anh yêu xin anh đừng buồn
Có đôi khi em hay giận hờn
để cho anh quên đi ngày dài
Với bao đêm suy tư miệt mài.

Mắt môi đây xin anh đừng chờ
Chiếc hôn kia mong anh từng giờ
Ngón tay kia xin chờ hững hờ
Đặt em đi về trong đợi chờ.

đ.k.:

Biết bao ngày đã qua,
biết bao chiều xót xa.
Ngồi đếm những giọt nắng,
rơi rụng trước mái hiên nhà.
Người sao chưa đến với ta,
tình sao chưa thấy ghé qua.
Dù con tim vẫn thiết tha,
mộng xưa cũng với theo tháng ngày.

Hãy cho em môi hôn nồng nàn
Lỡ mai sau duyên ta muộn màng
Sẽ không ai cho ta vội vàng
Mới yêu đây nay sao phủ phàng

Hãy yêu như chưa yêu lần nào
Hãy cho nhau môi hôn ngọt ngào
Hãy đưa em về nơi cuối trời
Giấc mơ yêu cùng anh trọn đời.

Hè về

Hùng Lân

Trời hồng hồng Sáng trong trong
Ngàn phượng rung nắng ngoài song
Cảnh mềm mềm Gió ru êm
Lộc mầu mây bích ngọc qua mầu duyên
Đàn nhịp nhàng Hát vang vang
Nhạc hoà thơ đón hè sang !

Hè về trong khóm trúc mềm đầu hè
Hè về trong tiếng sáo diều dật dờ
Hè về gieo ánh tơ !

Bâng khuâng nghe nắng đùa mây trắng
đàn chim cánh do trời
Phân vân đôi mái chèo lữ thứ
thuyền ai biếng đưa
Xa xa lớp lúa đồn cao sóng vàng
leo dốc trên đồi
Thanh thanh hương sen nồng
ướp gió mát khi chiều rơi

Hè về Hè về
Nắng tung nguồn sống khắp nơi
Hè về Hè về
Tiếng ca nhịp phách lên khơi
đầu gềnh suối mát
reo vui dào dạt ngập trời gió mát
ven mây phiêu bạt hồn say ý chơi vơi
ngày xanh thắm nét cười
lòng tha thiết yêu đời

Đây suối trắng rừng thơ
Đây gió nhưng thuyền mơ
Đây phím ngọc đường tơ
Đây tứ nhạc ngày xưa
Hè về non nước mến yêu
Hè về nắng thông reo

Help Me Make It Thru The Night

Lời Việt: Lê Toàn

Người có biết em đang ngóng chờ
Bao ước mơ vẫy kín tâm hồn
Với nỗi nhớ mong tràn cõi lòng
Hãy đến cho em với sầu nhớ

Người ơi đến bên em hỡi người!
Cho bóng đêm xa khuất trong đời
Hãy đến với yêu thương ngát nồng,
Với nắng sớm tươi sáng rạng ngời

Một lần thôi cho em anh nhé ...
Để giữ mãi cho đến thiên thu
Em xin anh đừng nên lừa dối em
Cho em yêu anh đến trọn đời

Vì dĩ vãng đi qua mất rồi
Ai biết chẳng mai sẽ ra sao
Thời gian hối xin dừng bước lại!
Hãy giúp em mơ hết đêm nay

<> <> <>

Take the ribbon from my hair
Shake it loose and let it fall.
Layin' soft against your skin,
Like the shadows on the wall ...

Come and lay down by my side,
'Til the early morning light.
All I'm taking is your time
Help me make it through the night

I don't care what's right or wrong
I won't try to understand
Let the devil take tomorrow ...
'Cause tonight I need a friend.

Yesterday is dead and gone,
And tomorrow's out of sight.
And it's sad to be alone,
Help me make it through the night.

Hẹn em năm 2000

Phạm Duy

Hẹn em nhé năm 2000 sẽ hai bên cửa hé, cho anh trở về.
Từ ngày đi theo cuộc tình mê,
trăm năm nhỏ bé, trăm năm bộn bề.
Hẹn em nhé, kể chuyện nghe những thoáng chia ly

Ngày xưa đó chia tay vội vã,
trăm năm rộn rã, say sưa một mùa
Nào ngờ đâu trong cuộc được thua,
trăm năm vật vã, trăm năm hận thù.
Rồi tình ra thì tình ta cũng thoáng như mơ

Thời tình tự do nửa đời sương gió
nền mau tốc ngã, con tim sớm già.
Một nửa đời sau, tưởng là châu báu
nhưng xương máu nhiều bao vầy sớm chiều
Còn gì đâu cho một tình yêu
Còn gì nhau cho một đời sau

Hẹn nhau sẽ nâng niu ngày tới,
năm 2000 với trăm năm thật dài
Được gọi tên thế kỷ nào đây ?
Trăm năm tình ái hay trăm năm ngậm ngùi
Hỏi em nhé, cuộc tình ta mãi mãi đơn côi
hay cuộc tình đôi mãi mãi yên vui

Hẹn em Sài-gòn

Hà Thúc Sinh

Hôm nay em nắng hay là mưa lại về??
Thân em vẫn tím áo mây che??
Nhạc nhưng thơ gấm quán còn đông hẹn thề??
Bây pho sách quý xa tay người còn thức khuya??

Xa em khóc ngất khi mùa lưu đầy về
Đôi khi ta chết lúc im nghe
đời đang phải đến những đường thêu tơ lụa
Cuồng phong xô cuốn tóc tơ em mịt mù

Nơi cất tiếng ca ra đời
Từ em đã vươn vai làm người
tình trai đâu tiếc máu xương tôi
Vì em thập giá tôi cũng xin môi ngậm cười

Xa em năm tháng giết tuổi tôi nhiều rồi
Nhưng không giết chết trái tim tôi
Sài-Gòn tôi hối nhớ dùm cho lời thề
Vực sâu dốc đá sóng xin nuôi lời thề

Hẹn hò

Phạm Duy (1954)

Một người ngồi bên kia sông
im nghe nước chảy về đâu
Một người ngồi đây
trông hoa trôi theo nước chảy phương nào
Trời thì mưa rơi
mưa rơi không ngưng suốt tuần niền đau
Người thì hẹn nhau sang sông
mong cho chóng tạnh mùa Ngâu

Cuộc đời làm cho đôi bên yêu nhau
cách một biển sâu
hẹn hò tàn thu sang xuân bên nhau
biết thuở ban đầu
dù tình không nguôi
đôi ta xin cho hứa vui về sau
trời còn làm cho mưa rơi mưa rơi
cách biệt dài lâu...

Nước vẫn trôi mau
mắt vẫn hoen sầu
đành để hồn theo nước trôi không màu
Số kiếp hay sao ?
không cho bắc cầu
thì xin sông nước sẽ cho gần nhau..

Một người bèn ra ven sông
buông theo nước cuốn cuộn mau
Một người chìm sâu
trong khi mưa Ngâu bỗng ngừng ngang đầu
Cuộc tình thương đau
êm êm trôi theo nước xuôi về đâu ?
Hẹn hò gặp nhau thiên thu cho phong phú đời người sau

Hẹn Hò Đêm Trăng

Đêm nay trời sáng trăng mình bên nhau
Cùng hòa chung câu hát
Hôm xưa tình đắm say nhạc lâng lâng
Lòng em nghe xao xuyến
Ta say cùng ánh trăng cùng muôn sao
Lấp lánh trên trời cao
Sao hỡi hay sáng soi tình ta

Anh mơ một sớm nao mình bên nhau
rượu hồng vui pháo cưới
Muôn chim cùng hát ca mừng đôi ta
Tình nồng hương phới phới
Tình nồng hương phới phới
Xin muôn đời có nhau
Tình yêu kia sẽ mãi không nhạt phai
Muôn kiếp sẽ mãi không nhạt phai

Đêm nay ta cùng say rượu thơm
ngất ngây cùng nhịp bước cuồng quay
Lâng lâng men rượu cay nhịp tim
đắm say mình hòa khúc tình ca
Xin cho lứa đôi bên nhau
sẽ mãi muôn đời gần nhau

Hình ảnh người em không đợi

Hoàng Thi Thơ

Ngày nào em đến
áo em màu trinh
áo xinh là xinh
áo em trong trời buồn
là gió là bướm là hoa là mây chiều tà

Ngày nào em đến
nón em cầm tay
nón em màu mây
nón em sao thẹn thùng
kể tai để nói cùng anh một câu chuyện lòng

Có bao giờ xóa nhòa tà áo trắng
hình dáng người em không ngóng chờ
một bài thơ đẹp thêm tình thêm trên nón em

để từ hôm ấy
nón em làm thơ
nón em dệt mơ
đã ghi trong cuộc đời
hình bóng người em mà anh ngàn năm đợi chờ

Hoa biển

Anh Thy

Ngày xưa em anh hay hờn dỗi
Giận anh khi anh chưa kịp tới
Cho anh nhiều lời , cho anh bồi hồi
Em cúi mặt làm ngơ
Không nghe kể chuyện
Bao nhiêu chuyện tình đẹp nhất
trên trần đời

Tại em khi xưa yêu hoa màu trắng
Tại em suy tư bên bờ vắng
Nên đêm vượt trùng
Anh mong tìm gặp hoa trắng về tặng em
Cho anh thì thầm
Em ơi tình mình trắng như hoa đại dương

Trùng khơi nổi gió lênh đènh triển sóng
thấy lung linh rừng hoa
Màu hoa thật trắng, ơ^i hoa nở thắm
ngất ngây lòng thêm

Vượt bao Hải lý chưa nghe vừa ý
lắc lư con tàu đi
Chỉ thấy bọt nước tan theo ngọn sóng
dáng hoa kia mịt mùng

Biển khơi không mang hoa màu trắng
Tàu anh xa xôi chưa tìm bến
Nên em còn hờn, nên em còn buồn
sao chưa thấy anh sang
Em ơi giận hờn
xin như hoa sóng tan trong đại dương.

Hoa cưới nhà ai

Đám cưới nhà ai vui thật là vui
Xa xa lừng vang trống nhạc từng bùng
Bông hoa tới ngày tân hôn
Ai ai cũng vui đợi chờ
nàng dâu đẹp về nhà chồng

Đám cưới rộn lên giữa mùa đông sang
Bao nhiêu tình nhân kết duyên đá vàng
Thương em đành nén vào lâu
Hôm này mùa cưới riêng trao,
để mình dâng cô bác cau trầu.

Kìa là chú rể thật say duyên dáng đẹp trai
Kìa là cô dâu mộng xinh như tiên giáng trần
Đàn trai, đàn gái đến vui đầy
Nhiều cô áo mới đôi môi hồng
Tuy vui mừng người mà lòng thầm mơ
tình duyên đôi lứa

Chúc, chúc mừng cho đôi bạn trăm năm
Thương yêu hạnh phúc gái trai cả đàn
Trao nhau quà cưới hôm nay
Riêng ai lòng thấy đắng cay
lệ mừng rơi thương phận mình thay.

Hoa học trò

Bây giờ còn nhớ hay không ?
Ngày xưa hè đến phượng hồng nở hoa
Ngây thơ em rủ anh ra bãi
Nhặt hoa phượng về nhà chơi chung.

Bây giờ còn nhớ hay không ?
Bây giờ còn nhớ hay không ?
Bây giờ còn nhớ hay không ?

Anh đem cánh phượng tô hồng má em
Để cho em đẹp như tiên
Nhưng em không chịu
Sợ phải lên trên trời.

Sợ phải lên, sợ phải lên trên trời
Sợ phải lên, sợ phải lên trên trời

Lên trời hai đứa hai nơi
Thôi em chỉ muốn làm người trần gian
Hôm nay phượng nở huy hoàng
Nhưng từ hai đứa lỡ làng duyên nhau.

Rừng rưng phượng nở trên đầu
Tìm em anh biết tìm đâu bao giờ
Bây giờ tìm kiếm em đâu ?
Bây giờ tìm kiếm em đâu ? ...

Hoa một tên người hai họ

Tôi biết là nàng chẳng hề yêu tôi
Bọt bèo thân tôi ví như hạt cát trong đời
Tuy rất thân nhưng mình xa cách quá
Nghìn câu tâm sự chưa có một lời mặn mà

Thân với tình nào đâu phải xa xôi
Bạn bè đôi khi thấy tôi buồn, chúng hay cười
Không nói gì iêu mà không dám nói
Làm sao ôm được ai đáp lại lòng ta đây

Yêu ai ruột mình mình hay
Một mình thương xót , một mình đau xót một mình
Đêm qua mơ một chuyện tình
Tình yêu đôi lứa, khi mộng vỡ khóc một mình

Thôi hết rồi, người ta thật kiêu sa
Nghẹn ngào trông hoa lúc hoa đẹp kết quanh nhà
Hoa mỗi tên, muôn đời còn giữ mãi
Người mang hai họ , ai dám ngỗ lời yêu ai

Hoa mười giờ

Hôm chia tay chiều chủ nhật,
anh bảo rằng tuần sau anh đến
Hái một nụ hoa xinh xinh màu tím tím,
anh cài lên mái tóc thề rồi hẹn tuần sau,
khi hoa mười giờ nở, anh sẽ đến thăm em
Em trông chờ từng phút, bao đêm rồi không ngủ
Mong đến ngày được gặp anh

Bao trông mong chiều chủ nhật,
trời sao không nắng
Chỉ sợ trời mưa cho anh ngại không tới
Để mình em đếm thương dài

Ngập ngừng thật lâu,
khi em chọn áo tím xưa anh nói anh yêu
Em xin mẹ ra phố, mẹ vui cười khẽ nói:
"Con gái mẹ thật xinh"

Đây công viên chốn hẹn hò, chứng kiến bao lời thề
Tình yêu vừa lên ngôi, anh, anh hãy nói đã yêu
Luôn một lòng chung thủy dù đời vẫn đổi thay
Nhưng sao nay quá mười giờ, hoa tím đã nở rồi,
mà sao anh không đến, cho em luôn ngóng chờ anh
âu lo từng giây phút lệ buồn rơi ướt mi

Em bơ vơ quay trở về,
qua phố chợ chợt nghe tiếng sét nổ âm bên tai,
khi em chợt trông thấy anh cùng ai bước chung đường
người đẹp của anh bên anh màu áo tím,
em nghe quá chua cay
Em thương phận con gái như hoa mười giờ
nở đẹp giây phút ban đầu.

Hoa rụng ven sông

Nhạc: Phạm Duy - Thơ: Lưu Trọng Lư

Giờ đây trên sông hoa rụng tươi bời
giờ đây em ơi cơn mộng tan rồi
lòng anh tan hoang
thôi vồ tình ơi
ngày như theo sông
bóng xế tàn rơi

Còn đâu em ơi còn đâu ánh trăng vàng
còn đâu ánh trăng vàng
mơ trên làn tóc rối
còn đâu em ơi còn đâu bước chân người
còn đâu bước chân người
mơ trên đường chiều rơi

Còn đâu đêm sang lá đổ rộn ràng
còn đâu sương tan trắng nội mơ màng
còn đâu em ngoan
tóc rối ngổ ngang
tuổi em đôi mươi
xuân mới vừa sang

Còn đâu em ơi còn đâu giờ nhưng lựa
mộng trùn lên bông
tình nồng trong gối
còn đâu em ơi còn đâu mùi cỏ dại
chút tình thơ ngây không còn trên đôi má..

Hoa sứ nhà nàng

Đêm đêm ngửi mùi hương, mùi hoa sứ nhà nàng
Hương nồng hoa tình ái, đậm đà đây đó gọi tên
Nhà nàng cách gần bên, giàn hoa sứ quanh tường
Nhìn sang trộm nhớ thương thầm, mơ ngày mai lửa đôi

Hôm qua mẹ bảo tôi, nhờ hoa sứ nhà nàng
Uớp trà thơm đãi khách họ hàng cô bác đều khen
Nhờ nàng hái giùm tôi, màu hoa thắm chưa tàn
Nụ hoa còn giữ nhụy vàng, Chắc nàng hiểu tình tôi

Nhưng đêm trở sâu, em bước qua cầu
Cuộc tình tan theo bể dâu, biết chẳng ngày mai
Khi ngộ về gần nhau, tình yêu đã vội phai màu

Đêm đêm ngửi mùi hương, mùi hoa sứ bẻ bàng
Nhà nàng với nhà tôi tình thân thiết vô vàng
Làm sao nàng nữ phụ phàng, để tình tôi dở dang

Hoa sữa

Hồng Đăng

Em vẫn từng em đợi anh
Như hoa từng đợi nắng
Như gió tìm rặng phi lao
Như trời cao mong mây trắng

Em vẫn từng đợi anh
Trên những chặng đường quen
Tiếng hát ai xao động
Thoáng mùi hoa êm đêm

Kỷ niệm ngày xưa vẫn con` đầu đó
Những bạn bè chung
Những con đường mòn

Hoa sữa vẫn ngọt ngào đầu phố đêm đêm
Có lẽ nào anh lại quên em
Có lẽ nào anh lại quên em

Hoa tím ngày xưa

Nhạc: Hữu Xuân - Thơ: Cao Vũ Huy Miên

Con đường em về ban trưa
Hoa tím nghiêng nghiêng đợi chờ
Tuổi em vừa tròn mười bảy
Tóc em vừa chấm ngang vai

Con đường em về mưa bay
Ta đứng trông theo bao ngày
Tự bao giờ lòng cứ ngỡ
Yêu người mà nào có hay

Con đường em về thơm hương
Ngọc lan khuya rụng trong vườn
Tiếng dương cầm đầu lặng lẽ
Đưa ta về phía cuối đường

Con đường em về năm xưa
Có biết hay chẳng bây giờ
Hoa tím thôi không chờ nữa
Chỉ còn ta đứng dưới mưa

Hoa Trinh Nữ

Trần Thiện Thanh

Qua một rừng hoang, gió núi theo sang rữ bụi đường
trên vai
Hái cây hoa dại lẻ loi bên đường gọi "hoa trinh nữ."
Hoa trinh nữ không mặn mà bằng nàng hồng kiều sa,
Hoa đầu dằm khoe màu cùng một nàng cúc vàng tươi,
Hoa không bán hương thơm như nàng dạ lý trong vườn,
Nhưng hoa trinh nữ đẹp tựa chuyện tình hai chúng ta

Xưa thật là xưa, nhớ mấy cho vừa nhớ mẹ kể đêm mưa:
Có ông vua trẻ xuất binh qua rừng dẹp quân xâm lấn.
Khi vua kéo quân về tình cờ gặp một giai nhân...
Vua xao xuyến tâm hồn mời nàng về chốn hoàng cung,
Truyền cho khắp nhân gian đem lụa là đến bên nàng.
Trên ngôi cao chín tầng hoàng hậu đẹp hơn ánh sao

Tôi không phải là vua nên mộng ước thật bình thường
Như yêu một loài hoa trên vùng đá sỏi buồn phiêu:
Loài hoa không hương không sắc màu,
Nhưng loài hoa biết xếp lá thơ ngây
Tôi không phải là vua nên nào biết đến xa hoa,
Không ngọc ngà kiêu hoa, không nệm gấm, không cung son.
Tôi chỉ là người lính xa nhà, thấy hoa nhớ người yêu rất xa

Nâng nhẹ một cây, lá xếp trong tay ... lá ngủ thật mê say
Ngỡ đôi mi gầy khép đêm trăng đây cài then cung ái
Tôi nghe thoáng qua hồn mình vừa thành quân vương.
Quân vương giữa hoa rừng lòng bàng hoàng nhớ người thương.
Và mong ước mai sau khi tan giặc lúc vua về
Cho giai nhân ngóng đợi chỉ một cảnh trinh nữ thôi

Hoa vàng mấy độ

Em đến bên đời hoa vàng một đoá
một thoáng hương bay bên trời phố hạ
nào có ai hay ta gặp tình cờ
nhưng là cơn gió em còn cứ mãi bay đi

em đến bên đời hoa vàng rực rỡ
nào dễ chóng phai trong lòng nỗi nhớ
ngày tháng trôi qua cơn đau mịt mù

xin cho bốn mùa
đất trời lặng gió
đường trần em đi
hoa vàng mấy độ
những đường cỏ lá
từng giọt sương thu
yêu em thật thà

em đến nơi này bao điều chưa nói
lặng lẽ chia xa sao lòng quá vội
một cõi bao la ta về ngậm ngùi
em cười đâu đó trong lòng phố xá đông vui

em đến nơi này vui buồn đi nhé
đời sẽ trôi xuôi qua ghềnh qua suối
một vết thương thôi riêng cho một người

Hoa xoan bên thềm cũ

Tuấn Khanh

Khi nắng nhẹ vương trên lưng đời
Xa vắng miền quê bao năm rồi
Về gặp em ngây thơ duyên dáng
Hôm xưa tiễn anh nơi cuối làng

Khi tới đầu thôn tim rộn ràng
Mơ ước mộng xưa chưa phai tàn
Mà làng thôn nay sao vui quá
Lâng lâng như lạc vào động hoa

Tới trước ngõ cũ nghe kể rằng :
"Giặc tràn qua thôn xóm
Gieo bao đau thương bao điêu tàn
từ ngày anh vắng xa".
Nay qua đau thương yên bình rồi
tình ta lên hương ngát.
Như hương hoa xoan vàng bên thềm
nhẹ nhàng như ngắt say

Em nhé ! mình thương nhau muôn đời
Anh giữ gìn biên cương xa vơi
Đừng buồn khi xa anh em nhé !
Thăm em đôi ngày rồi anh đi

Hoa xuân

Phạm Duy

Xuân vừa về trên bãi cỏ non
Gió Xuân đưa lá vàng xuôi nguồn
Hoa cười cùng tia nắng vàng son
Lũ ong lên đường cánh tung tròn
Hoa chẳng yêu lũ bướm là lời
Muốn yêu anh vác cây trên đồi
Hay là yêu chiến sĩ ngàn nơi
Thấy hoa tươi cười bông thương đời

Xuân! Hoa còn tươi mãi
Hoa vì nhân thế biết sum vầy cuộc vui
Xuân! Hoa nở vì ai
Tay nhịp bàn tay cùng đắp xây ngày mai
Có một chàng thi sĩ miền quê
Ngắt bông hoa biếu người xuân thì
Có một đàn em bé ngoài đê
Hát câu i tờ đón Xuân về

Những đoàn người trên luống cày nâu
Thấy hoa xuân phép lạ ra màu
Bỗng nhủ lòng ra sức cày sâu
Tiếng ca như thể tiếng kinh cầu
Hoa bèn yêu bóng dáng cần lao
Bắt tay nhau tránh cuộc cơ cầu
Người cùng mùa đã thoát vực sâu
Sức reo hoa nở lúc Xuân đầu

Xuân! Hoa tỏa hương mới
Nhân quần ân ái đã kêu đòi niềm vui
Xuân! Hoa là tình tôi
Đưa nở cùng ai cùng quyến luyến mọi nơi
Có một bầy thôn nữ nhìn hoa
Chúc cho Xuân vui vẻ thái hòa
Có một vài tóc trắng thâm mơ
Ước cho hoa nở mãi không già

Hoa xuân ca

Trịnh Công Sơn

1. Cây sẽ cho không lộc và cây sẽ cho không hoa ____
Em cứ bay trong đời dịu dàng như cơn gió ____
Em cứ bay nhưng đừng bỏ lại tôi một mình ____

Ừ ừ ừ ừ ừ ừ ____
Ừ ừ ừ ừ ừ ____

Đời sẽ cho không lộc và đời sẽ cho không hoa ____
Em muốn xanh như ngọc mà tôi có đâu không ngờ ____

2. Cây sẽ cho không lộc và cây sẽ cho không hoa ____
Em cứ yêu con người ngọt ngào đời vẫn thế ____
Em hãy dâng cho đời một nụ hoa tình cờ ____

Ờ ờ ờ ờ ờ ờ ____
Ờ ờ ờ ờ ờ ____

Đời sẽ cho không lộc và đời sẽ cho không hoa ____
Em tuổi kia rất ngọt và tôi đứng hai không bờ ____

3. Cây sẽ cho không lộc và cây sẽ cho không hoa ____
Xuân đến bên kia đời trời mở ra cánh én ____
Em đến bên tôi ngồi đời mở ra cuộc tình ____

Ừ ừ ừ ừ ừ ừ ____
Ừ ừ ừ ừ ừ ____

Đời sẽ cho không lộc và đời sẽ cho không hoa ____
Em lú lo bên đời dạy tôi biết xa không gần ____

Hoài cảm

Cung Tiến

Chiều buồn len lén tâm-tư
Mơ hồ nghe lá thu mưa
Dạt dào tựa những năm xưa
Thiệt tha ngân lên lời xưa

Quạnh hiu về thẳm không-gian
âm-thâm như lẩn vào hồn
Buổi chiều chợt nhớ cố-nhân
Sương buồn lắng qua hoàng hôn

Lòng cuồng điên vì nhớ
ôi đâu người, đâu nhân-tình cũ
Chờ hoài nhau trong mơ
Nhưng có bao giờ thấy nhau lần nữa

Một mùa thu xa vắng
Như mơ hồ về trong đêm vắng
Cố-nhân xa rồi, có ai về lối xưa

Chờ nhau hoài cố-nhân ơi
Sương buồn che kín muôn nơi
Hẹn nhau một kiếp xa-xôi
Nhớ nhau muôn đời mà thôi

Thời-gian tựa cánh chim bay
Qua dần những tháng cùng ngày
Còn đâu mùa cũ êm vui
Nhớ thương biết bao giờ nguôi?

Hoài Mong

Nhạc Hoa - Lời Việt : Khúc Lan

Từng giọt lệ mờ trong sương
Cho ai cơn mộng xưa đã phai mờ
Từ khi em qua chốn này
Những ân tình ai hay có ai đợi mong
Từng giọt lệ mặn đắng môi
Tình xa nên mùa Thu cũng qua rồi
Thuyền lênh đênh trên bến vắng
Gió ơi xin ngừng cho anh vẫn mơ mùa trăng

ĐK:
Từng gọi ai trên bờ vai
Thương kiếp hoa nay sao tàn phai
Người yêu hỡi còn đâu câu hát ngàn năm
Rồi giọt nắng vẫn trầm ngâm
Hát vang lên câu nhạc rộn ràng
Vắng em nên mùa Thu cũng xa ngang
Tình gọi ai trong mù khơi
Thương nhớ nên con tim mù khơi
Người yêu ơi về đâu giấy phụ=t mặt nồng có đôi
Mùa hạ trăng vẫn sà dâng
Giấc mơ ơi đâu là cuộc đời
Ánh trăng vàng ơi luôn có ta hoài mong

Hoài thu

Văn Trí

Mùa thu năm ấy
Trên đường đến miền Cao nguyên
Đa Lạt núi rừng thâm huyền
Thấp ngàn nước bạc thiên nhiên.
Chạnh lòng tôi thấy
Lá vàng rơi nhẹ say mơ
Trong rừng thu đẹp nên thơ
Trên trời đàn chim bơ vơ

Mùa thu năm nay
Tôi lại thấy lòng lâng lâng
Khi nhịp bước nhẹ đôi chân
Trong rừng vắng lặng băng khuâng
Bầy nai ngơ ngác
Lá vàng rơi đầy miền man
Trên bờ cỏ rộng thênh thang
Nghe mùa thu đi ngổ ngang

Đóa hoa phù dung trắng xóa
Ngàn cây hiu hắt tiếng nhạc
Mảnh linh hồn tôi thu nay
Là linh hồn tôi thu nào
Nắng đây vẫn là nắng ấm
Mùa thu thương nhớ mơ màng
Gió thu về đây mơn man
Hồ thu xanh biếc tràn lan

Đôi thông vi vút
Nghe chừng lá động muôn phương
Đa Lạt những chiều mây vương
Có mùa thu vàng dâng hương
Nhịp chân ai đây
Hay là gió thoảng xa xôi
Có nàng rung động tim tôi
Hay là dư âm thu rồi...

Hoàng Cầm Ca 60

Thơ: Hoàng Cầm - Nhạc: Phạm Duy

Ta là con bê vàng lạc dáng trời xanh
đi tìm sim mà sim chẳng chín.
Ta lên đồi thông năm miếu hai cô
gặm cỏ mưa phùn, ngoài đồng hoang
bóng người thấp thoáng.
Chiều nay mẹ chẳng về chuồng

Ta là con chim cu về gù rặng tre
Gọi nắng ấu thơ, về sân đất trắng
mong tin mừng từ những miền xa
đưa mây lành về tụ nóc rơm

Ta là con chào mào khát nước
Về vườn xưa, hạt nhãn đậm mầm
Ta, cây ổi trơ xương,
chống đỡ mùa đông, sụp về đánh úp.
Ta, cây ổi trơ xương,
chống đỡ mùa đông, sụp về đánh úp.

Ta là con phù du ao trời lặn đặng,
tung cánh bèo đông gió,
lặn dưới nước tìm sao,
uống nước mắt con chim vành khuyên nhớ nhà nhớ tổ,
vừa rụng chiều nay,
làm rền mặt nước gương sen.

Ta soi hình, vào tận đáy ao đêm
chỉ thấy mình đập lủi tình tú,
ngủ say rồi, đôi cá đòng đòng

Hoang vắng

Quốc Dũng

1.Tìm đâu cho thấy bình minh trong nắng vàng
Đàn chim tung cánh bay về nơi phiêu lãng
Tìm đâu cho thấy chiều nào anh lơ đãng,
và em bằng khuôn ngắm mây tan

2.Làm sao quên những lần em vang tiếng cười
Và tung tăng đón bao niềm vui đang tới
Làm sao quên những hẹn hò trong nắng mới
Và trong đêm sao sáng quanh trời!!!!

ĐK:
Lúc anh đến tình nồng ấm cúng
Xoá trong em màu đen mịt mù
Lúc anh đến một chiều rất xanh
Trời ngàn sao lấp lánh

Lúc ta nói ngàn lời yêu nhau
Sẽ bên nhau dài mai sau
Có ai biết một lần sẽ đến
Tình rời chốn bình yên.

3.Từ anh xa vắng đời mệnh mông tiếng buồn
Tình là cơn nắng say là cơn gió cuốn
Từ anh đi mãi là hoàng hôn tan vỡ!!!!
Lòng em đâu câu hát đơn sơ

4.Tình anh theo mãi đường nay xa tít mù
Lòng em hiu hắt đông đây cơn mưa lũ!!!!
Thầm mong anh đến một lần thôi thương nhớ
Và đêm thôi ngơ ngác mong chờ.

Hoang vu

Đức Huy

Em là mây trôi,
trôi lạc loài cuối khung trời nắng dịu hiền.
Một hôm theo gió Thu về miền thần tiên.
Cây rừng cao vút xanh lá tươi, rặng nắng ngậm ngùi.

Nghe tình yêu trôi qua
đời người bóng đêm về nhớ trăng sao.
Ngày đi xa vắng người một mình ghen ngào.
Con đường hiu hắt, không nhớ tên, đợi mãi muôn phiên.

Đưa em đi trên phố nắng, đón mai vào xa vắng.
Đưa em đi với tiếng đàn,
Uống nắng ấm, chớm môi em ngọt nồng.
Tình yêu cho em nhưng nhớ.

Gọi gió về trời, gọi nắng vào đời,
Gọi mây xanh đôi mắt em.
Gọi gió miệt mài, gọi nắng lạc loài,
Gọi mây lang thang cuối trời.

Học sinh hành khúc

Tùng Lâm

Học sinh là người tổ quốc mong cho mai sau .
Học sinh xây đời niên thiếu trên bao công lao .
Lúc các quốc dân tranh đấu hy sinh cho nền độc lập .
Học sinh nể chí tuổi xanh trong lúc phấn đấu .
Đem hết can trường của người Việt Nam tiến lên.

Điệp khúc 1 :

Học Sinh là mầm sống của ngày mai .
Nung đúc tâm hồn để nối chí lớn.
Theo các thanh niên sống vì giống nòi .
Liều thân vì nước ,vì dân mà thôi .

Điệp khúc 2 :

Học Sinh là người mới của Việt Nam .
Đã thoát ra một thời xưa tối ám .
Đem sức thanh tân chống mọi suy tàn
Học Sinh làm sáng đời dân Việt Nam .

Hỏi còn nhớ hay quên

Đường từ đó sang đây đường về qua bên ấy
Đường nào cách bao xa sao chẳng ghé thăm nhà
Trời đâu có bão giông, điện thoại đâu có mất
Mà sao anh không gọi em bao ngày rồi

Ngày nào mới quen chiều nào anh cũng ghé
Dù trời nắng hay mưa anh chẳng thiếu hôm nào
Đường giấy nóng lên miền điện thoại anh không dứt
Mẹ em luôn la rầy ... ..em "mãi ôm phôn"

Ôi giờ anh vui ở đâu
Anh có hay chiều nay em đang khóc?
Trên phố xưa mình vẫn đi
Em chiếc bóng âm thầm
Chiều nay phố xưa nghe buồn
Lê gót chân mình em cô đơn

Hỏi còn nhớ hay quên giọt cà phê thơm ngát
Hỏi còn nhớ hay quên đêm hẹn quán bên đường?
Hạnh phúc dẫu mong manh một đời em vẫn nhớ
Người ơi sao quên mau phút bên nhau

Hội nghị Diên Hồng

Nhạc: Lưu Hữu Phước - Lời: Việt Tiên

Toàn dân ! Nghe chẳng ? Sơn hà nguy biến !
Hận thù đấng đấng !Biên thùy rung chuyển
Tuông giày non sông rền vang tiếng vó câu
Gây oán nghìn thu
Toàn dân Tiên Long ! Sơn hà nguy biến !
Hận thù đấng đấng ! Nên hòa hay chiến ?
Diên Hồng tâu lên cùng Minh để báo ân
Hỡi đâu tử dân !

Kìa vừng hồng tràn lan trên đỉnh núi
ôi Thăng Long ! Khôi kinh kỳ phơi phơi
Loa vang vang, chiếu ban truyền bốn hướng
Theo gió bay khắp miền sông núi réo đời.

Lòng dân Lạc Hồng nhìn non nước yêu quê hương
Giống anh hùng nâng cao chí lớn
Giống anh hùng đua sức tráng cường.
Ta lên đường lòng mang tâu đến long nhan
Giòng Lạc Hồng xin thề liều thân liều thân!

Đường còn dài
Hồn vương trên quan tái
Xa xa trông áng mây đầu non đồi

Trông quân Nguyên tàn phá non sông nhà
Đoạt thành trì toan xéo giày lẫm miếu
Nhìn bao quân Thoát lãn xâm tràn nước ta
ôi sông núi nhà rền tiếng muôn dân kêu la

(Hỏi) Trước nhục nước nên hòa hay nên chiến?
(Đáp) Quyết Chiến !

(Hỏi) Trước nhục nước nên hòa hay nên chiến?
(Đáp) Quyết Chiến !

Quyết chiến luôn
Cứu nước nhà
Nối chí dân hùng anh

(Hỏi) Thế nước yếu lấy gì lo chiến chinh ?
(Đáp) Hy Sinh !

(Hỏi) Thế nước yếu lấy gì lo chiến chinh ?
(Đáp) Hy Sinh !

Thề liều thân cho sông núi

Muôn Năm Lừng Uy !!

Hỡi người chiến sĩ vô danh (unknown s

Mờ trong bóng chiều
Một đoàn quân thấp thoáng
Núi cây rừng
Lặng tiếng nghe hình dáng
Của người anh hùng
Lạnh lùng theo trống dồn
Trên khu đồi nương
Im trong chiều buông.

+

Ra biên khu trong một chiều sương âm u,
Âm thầm chen khói mù.
Bao oan khiên đang về đây hú với gió
Là hồn người Nam nhớ thù.
Khi ra đi đã quyết chí nuôi cấy hờn
Muôn lời thiêng còn vang.
Hồn quật cường còn mong đến phút chiến thắng,
Sầu hận đời lấp tan.

+

Gươm anh linh đã bao lần vấy máu
Còn xác xây thành, thời gian luống vô tình
Rừng trầm phai sắc
Thấp thoáng tàn canh
Hỡi người chiến sĩ vô danh!

Hỡi người tình

Trời vẫn cứ mưa mãi cho lòng em rã rời
Chờ anh trong đêm nay mi em đắm lệ rơi
Người yêu hỡi xót xa
nào chắt ngắt trong tâm hồn bấy lâu
Đến đêm nay đành khóc riêng mình thôi.

Ngày đôi ta gần nhau em nào đâu ước gì
Chỉ mong anh gần em cho em hết tình si
Rồi nằm thảng cuồn xô mình
đắm đuối trong ân tình trái ngan
Ái ân còn nồng ấm đã vội tan.

Hỡi người tình những lúc anh vui cùng ai
Anh có biết một mình em đắng cay
Sống lạc loài đếm bước cô đơn buồn tênh
Rồi đêm xuống chỉ thấy riêng mình anh.

Hỡi người tình vẫn biết anh không hề yêu
Sao em vẫn đợi chờ trong hắt hiu
Nếu một ngày bút giá anh không còn ai
Thì hãy nhớ sẽ có em ngồi đây
Vẫn mong chờ ...

Hỡi người tình (nếu biết xa em)

Trịnh Nam Sơn

Nhớ đến ngày xưa, ngày anh mới quen nàng
Lòng xao xuyến mỗi khi em gần anh,
Yêu thương như đã có trong anh từ thuở nào
Từng ngón tay thơm ngát thiết da cuốn vào nhau.

Bên nhau một đêm thời gian như lưu mờ
Và hạnh phúc nếu có em bên anh suốt đời,
Nhớ nghe em nói đã đến lúc đôi ta cách xa,
Lòng tái tê như gió đông về tuyết lạnh rơi.

ĐK
Hỡi người tình,
Nếu biết xa em ngày mai,
Anh thà rằng chẳng biết yêu em ngày xưa.
Hỡi người tình,
Nếu biết xa em ngày mai,
Anh sẽ một mình trên đường đi.

Anh trọn đời
Đã lỡ yêu thương mình em,
Nên giờ này sẽ nát tim khi người đi,
Hỡi người tình,
Nếu biết xa em ngày mai,
Anh sẽ u sầu cùng với thời gian ...

Hồi người tình Lara

Phạm Duy

Le docteur Jivago

Người tình thương nhớ -
Hãy lắng nghe lời mận mà
Dù mùa xuân đã -
Chôn vùi bởi làn tuyết kia

Ngọn đôi trắng xóa -
Sẽ có hoa mọc đầu mùa
Mộng đẹp như cũ -
ân tình còn về với ta

Người yêu ! chúng ta còn yêu nhau nhiều
còn theo mùa xuân vào tình yêu
Tình yêu ! Người tình sẽ đến

Người đến quên cả lạnh lùng
Và nụ hôn ấm -
Như là từng làn tuyết hôn
Chờ ngày sẽ tới -
Tìm đến bên người bạn đời

Người yêu hồi -
Nhớ thương đời đời chớ phai!
Người yêu hồi -
Nhớ thương đời đời chớ phai!

Some where my love - There will be songs to sing
All though the snow - cover the hope of spring
Some where a hill - Blossoms in green and gold
And there are dreams - All that your heart can hold
Some day ! We'll meet a gain my love
Some day when ever the spring
break though. You'll come to me

Out of a long ago
Warm as the wind - Soft as the kiss of snow
Till then my sweet - Think of me now and then
Got speed my love - Till you are mine again
Got speed my love - Till you are mine again ...
Again ....

Hôn nhau lần cuối

Nguyễn Bính

Cầm tay, anh khẽ nói:
Khóc lóc mà làm chi ?
Hôn nhau một lần cuối
Em về đi, anh đi .

Rồi một, hai, ba năm
Danh thành anh trở lại
Với em, anh chần tằm
Với em, anh dặt vại

Ta sẽ là vợ chồng
Sẽ yêu nhau mãi mãi
Sẽ xe sợi chỉ hồng
Sẽ hát ca ân ái

Anh và em sẽ sống
Trong một mái nhà tranh
Lấy trúc thưa làm cổng
Lấy tơ liều làm màn

Nghe lời anh em hỏi
Khóc lóc mà làm chi
Hôn nhau một lần cuối
Em về đi, anh đi .

Huế xưa

Tôi có người em Sông Hương Núi Ngự,
của lũy tre Thôn Vĩ hiền từ,
của kinh thành cổ xưa thật xưa....

Buổi trưa em che nón lá,
cát Sông Hương liếc nhìn gần ngơ
lũ chim khuya ngất ngây từ xa...

Tôi sống độc thân trong căn phố nghèo
bởi trót thương nên nhớ thật nhiều
bởi em là hạnh phúc tình yêu....

ở bên ni qua bên nớ...
cách con sông chuyển đồ chẳng xa
nhỏ sang thăm có tôi đợi chờ...

Huế....ơ..... ! có biết bây chừ
tiếng ca nào vương bên mạng thuyền
có ai chờ ai qua Tràng Tiền...
không biết bây chừ...
nữ sinh mang nón bài thơ
để trai xứ Huế mộng mơ...

Huế....ơ..... ! ta nhớ muôn đời
bóng trắng hồ sen trong Hoàng Thành
tiếng chuông từng đêm Thiên Mụ buồn
Ta nhớ muôn đời...
Người con gái Huế quá... xinh
Tóc mây ngang lưng trữ... tình

Non nước Thần Kinh quê hương đất lạnh
cả trái tim sông núi của mình
cả linh hồn của dân hùng anh..

Bởi đâu gây nên nung nấu
cánh chim bay giữa trời lẽ loi
nhỏ yêu khóc bao giờ nguôi ???

Tôi đã lạc em trong cơn biển động
để tháng năm hai đứa lạnh lùng
để đêm ngày kẻ nhớ người mong...

Khổ đau cao như mây tím
cổ năm xưa đã buồn buồn thêm
nhỏ yêu ơi... biết đâu mà tìm...

Hương đông gió nội

Hôm qua em đi tỉnh về
Đợi em ở mãi con đê đầu làng
Khăn nhung quần lĩnh rộn ràng
Áo cài khuy vắt, em làm khổ tôi
Nào đâu cái yếm lụa sồi
Cái khăn lưng đũng nhuộm hồi sang xuân
Nào đâu cái áo tứ thân
Cái khăn mỏ quạ cái quần nái đen
Nói ra sợ mất lòng em
Van em em hãy giữ nguyên quê mùa
Như hôm em đi lễ chùa
Cứ ăn mặt thế cho vừa lòng anh
Hoa chanh nở giữa vườn chanh
Thầy u mình với chúng mình chân quê
Hôm qua em đi tỉnh về
Hương đông gió nội bay đi ít nhiều

Hương Ngọc Lan

Anh Quân - Dương Thu

Góc phố nơi anh hẹn
Cảnh ngọc lan xòa bóng mát
Toả hương bất ngát
Báo với em ngày cuối thu buồn
Chờ anh bao lâu trông mong mỗi mòn
Mà chẳng thấy anh
Từ ngày nào em mới quen anh
Vẫn cây ngọc lan
Xoà bóng mát
Và vẫn hương thơm nơi ta đã hẹn
Một nhành lan anh hái cho em
Để mãi là một chút hương ngày cuối thu

Sẽ mãi mãi yêu anh là thế
Sẽ mãi mãi hương ngọc lan còn
Còn trong giấc mơ
Sẽ mãi mãi yêu anh là thế
Sẽ mãi mãi vì trái tim em đã trao gửi anh
Tình nồng như thoảng hương ngọc lan dịu dàng

Hương lan bay xa một trưa cuối thu
Thương anh yêu anh góc phố nơi hẹn hò
Mùi lan thơm ngát cùng gió
Sẽ tiếc mãi nếu biết lúc chớm đông hoa thơm lụi tàn
Để gió mãi cuốn đi
Để mãi băng khuâng, băng khuâng nơi anh hẹn với em

Hướng Về Hà Nội

Hoàng Dương

Hà Nội ơi hướng về thành phố xa xôi
Ánh đèn giăng mắc muôn nơi, áo màu tung gió chơi vơi
Hà Nội ơi phố phường dưới ánh trăng mờ
Liều mềm rủ gió ngày thơ, thấu chẳng lòng khách bơ vơ

Hà Nội ơi những ngày vui đã qua đi
Biết người còn nhớ nhung chi, hết rồi giây phút phân ly
Hà Nội ơi đáng huyền ngậm ngất đê mê
Tóc thề thả gió lê thê, biết đâu ngày ấy anh về.

Một ngày mùa chinh chiến ấy, chim đã xa bầy
Mịt mù bên trời bay
Một ngày tả tơi hoa lá, nhẵn trong mây xa
luyến thương hình bóng qua

Hà Nội ơi nước hồ là ánh gương soi
Nắng hè tỏ thắm lên môi, thanh bình tiếng hát reo vui
Hà Nội ơi biết đời muôn hướng buông trôi
Nhớ về người những đêm vui,
nhẵn theo ngàn cánh chim trời

Hà Nội ơi hướng về thành phố xa xôi
Mắt buồn giăng những đêm mưa, náo nùng mây gió
đong đưa

Hà Nội ơi nỗi lòng gởi gắm cho nhau
Nhớ hoài chỉ biết thương đau, đắm say chờ một kiếp sau

Hà Nội ơi những ngày thơ ấu trôi qua
Mái trường phượng vĩ đơm hoa, đáng chiều mơ bóng
tiên nga

Hà Nội ơi mắt huyền ngậm ngất đê mê
Tóc thề thả gió lê thê, hãy tin ngày ấy anh về.

Một ngày tàn cơn chinh chiến, lửa khói lảng chìm
Tìm về nơi bờ bến.
Một ngày hong xuôi hoa lá, khóc cho tình ta
Nói lên lời thiết tha

Hà Nội ơi biết người còn có trông mong
Hướng về ai nữa hay không?
Những ngày xa vắng bên sông
Hà Nội ơi những chiều sương gió giăng khơi
Có người lặng ngắm mây trôi, biết bao là nhớ tới bởi

Hương xưa

Cung Tiến

Người ơi, một chiều nắng tơ vàng hiền hòa
hồn có mơ xa
Người ơi, đường xa lắm con đường về làng
diu mấy thuyền đò.
Còn đó tiếng tre êm ru,
Còn đó bóng đa hẹn hò,
Còn đó những đêm sao mờ
hồn ta mệnh mông nghe sáo vi vu

Người ơi, còn nhớ mãi
trưa nào thời nào vàng bướm bên ao
Người ơi, còn nghe mãi
tiếng ru êm êm buồn trong ca dao
Còn đó tiếng khung quay tơ,
Còn đó con diều vật vờ
Còn đó nói bao nhiêu
lời thương yêu đến kiếp nào cho vừa

Ôi, những đêm dài hồn vẫn mơ hoài một kiếp xa xôi
Buồn sớm đưa chân cuộc đời
Lời đường thi nghe vẫn rền trong sương mưa
Dù có bao giờ lắng men đợi chờ
Tình Nhị-hồ vẫn yêu âm xưa
Cung Nguyệt-cầm vẫn thương Cô-tô
Nên hồn tôi vẫn nghe trong mơ tiếng đàn đợi chờ mơ hồ.
Vẫn thương muôn đời nàng Quỳnh-Như thuở đó
Ôi, những đêm dài hồn vẫn mơ hoài một giấc ai mơ
Dù đã quên lời hẹn hò
Thời hoàng kim xa quá chìm trong phôi pha
Chờ đến bao giờ tái sinh cho người
Đời lập từ những đêm hoang sơ
Thanh bình như bóng trưa đơn sơ
Nay đời tan biến đi trong hư vô,
chết đây từng mỗ oán thù.
Máu xương tưới bởi nhiều mùa thu..

Người ơi, chiều nào có nắng vàng hiền hòa
sưởi ấm nơi nới
Người ơi, chiều nào có thu về cho tôi nhạt lá thu rơi
Tình có ghi lên đôi môi
Sầu có phai nhòa cuộc đời
Người vẫn thương yêu loài người
và yên vui cuộc sống vui
Đời êm như tiếng hát của lúa đôi,
Đời êm như tiếng hát của lúa đôi

Hy vọng đã vươn lên

Hy vọng đã vươn lên trong màn đêm bao ưu phiền
Hy vọng đã vươn lên trong lo sợ mùa chinh chiến
Hy vọng đã vươn lên trong nhục nhằn tràn nước mắt
Hy vọng đã vươn dậy
như làn tên đang rực lên trong màn đêm

Hy vọng đã vươn lên trong nhà hoang trên ruộng cằn
Hy vọng đã vươn lên bên nương buồn dòng sông vắng
Hy vọng đã vươn lên trong lòng thuyền con xa bến
Hy vọng đã vươn dậy
như triều dâng cho buồm căng xuôi trường giang

Hy vọng đã vươn lên trên bàn tay trên mặt mày
Hy vọng đã vươn lên trong tim người không bối rối
Hy vọng đã vươn lên chân nhịp nhàng còn đi tới
Hy vọng đã vươn dậy
trong lòng anh, trong lòng tôi trong lòng đi

Hy vọng đã vươn lên trong mộ sâu quên ưu sầu
Hy vọng đã vươn lên dưới mặt trời thêm phơi phơi
Hy vọng đã vươn lên trong cuộc tình toàn thế giới
Hy vọng đã vươn dậy
trong ngày qua , sang ngày nay cho ngày mai

Kể chuyện một đêm

Một đêm biết chuyện chúng mình yêu nhau
Người bạn chiến đấu nằm bên nói rằng
Xin chúc hai người suốt đời yêu nhau
Như trái cau xanh chung tình cùng trầu
Tình yêu như hoa sóng trên đại dương
Vẫn dâng lên dạt dào

Người em bé nhỏ má hồng kia ơi
Đừng buồn những lúc chiều pha sắc lạnh
Anh hứa anh là suốt đời của em
Em chớ lo âu ân tình nhạt nhòa
Thời gian trôi xóa áo anh nhạt phai
Chớ không phải nhạt tình

Nhớ lúc rời nhau chiều thu ăy
Lá thu nào rơi rụng bước em đi
Áo xanh như chạy mờ dần trong sương cát bay
Nếu biết người đi vì sông nước
Cách chia này cho hạnh phúc mai sau
Chắc em thôi sầu vì người đi cho lý tưởng

Nửa đêm chúng mình nói chuyện yêu nhau
Mặt vầng trăng khuya lạc trên huyền đầu
Em hỏi sau này chúng mình thành đôi
Như lúc trăng vơi để rồi lại đầy
Thì tương lai đó có anh và em
Ghép tên chung thiệp hồng

Kẻ đến sau

Thôi anh đừng nói những lời gì yêu đương
Tình đầu hay tình cuối
Vì em như sân ga bé nhỏ
Chuyến tàu thì đổ bến đó rồi đi
Nên em tuy thương anh
Nhưng đời làm thân con gái
Một đời lỡ yêu rồi, đành mang giấu tủi hờn
Nỗi niềm cay đắng
Làm thân con gái sao chấp nhận những chuyện không
may

ĐK:
Đêm đêm nằm nghe tiếng lá đổ
Ngỡ rằng bước chân anh
Thâu canh lắng nghe hơi thở dài
Tưởng chứng tiếng anh thì thầm
Nằm trong cô đơn, buồn tim nghe nước nở
Vòng tay sao bé nhỏ, nhiều khi mơ ước lên cao
Giấu che mắt sầu, môi hồng che kín nụ cười
Hương xuân héo hắt khi chấp nhận là kẻ đến sau

Thôi anh đừng nói những lời gì yêu đương
Tình đầu hay tình cuối
Dù thương em bao nhiêu, cũng vẫn
Để buồn nhiều bằng có cũng là không
Nên em tuy thương anh, ân tình dù không giao kết
Một lần trót trao rồi, là vương vấn cả đời
Thôi đành mang lấy
Dù sau hay trước em cũng là đến muộn hơn thôi

Khi có chàng

Minh Phúc

Nhiều đêm yêu đương,
ôi! nồng thắm, mơ thấy thiên đàn
Lòng đang yêu, dù biết chàng đã không thật lòng
Vì đời thấy tươi đẹp khi có chàng

Dù chàng đôi lúc đã la mắng, không xót thương gì
Dù chàng nhiều khi đã tàn nhẫn, ta vẫn không mản
Vì đời thấy tươi đẹp khi có chàng

Lòng ta yêu chàng, yêu say đắm
Tình ta yêu chàng, tình nồng thắm
Tình ngây ngất trong ta, dạt dào, tràn dâng
Lòng ta yêu chàng, yêu say đắm
Tình yêu muôn đời, tình dâng hiến
Tình đã khiến ta quên muộn phiền

Khi cô đơn anh gọi tên em

Nắng mai tràn về
bướm hoa cười đùa
cùng sánh bước bên nhau
dưới con phố dài

Đến trong mộng rồi
đến trong cuộc đời
lòng ngất ngây bên ánh trăng mơ màng

Đường về cô đơn em luôn mãi nhắc tên người
tình này em trao cho anh đắm đuối tuyệt vời
nguyện trọn dâng anh tình yêu đầu trong sáng
người có chăng trao tình em

Người yêu đầu có yêu em không chàng hỡi?
đừng dấu diếm cõi lòng đã yêu em rồi
đời sẽ ấm khi đêm đông anh lạnh giá
khi cô đơn anh gọi tên em

Khi con tim yêu

Khúc Lan

Khi con tim yêu thật nồng nàn,
sẽ thấy thương đau vô vàn.
Em ơi tình mình nếu không tội tình,
nếu những kỉ niệm không xanh.

Khi yêu, xin yêu, yêu chẳng muộn phiền,
chiếc lá rơi bên thềm.
Em ơi còn gì sau cơn mơ tằm tối,
nếu những tiếc nuối còn vấy quanh.

Khi con tim yêu thật nồng nàn,
nước mắt rơi trên cung đàn.
Em ơi tình mình nếu không vội vàng.
Với tiếng hát còn đi hoang.

Cho anh, hôn em, hôn đôi môi thật gần.
Với tiếng yêu sao thiết tha muôn phần.
Yêu em miệt mài sẽ mãi yêu em không gian dối
Hứa với em cuộc tình này rồi chẳng hề phai.

Khi con tim yêu thật nồng nàn,
nước mắt rơi trên cung đàn.
Em ơi tình mình nếu không vội vàng.
Nếu những giấc mộng thênh thang!

Khi cuộc tình đã chết

Phạm Đình Chương/Du Tử Lệ

Hãy mang đi hồn tôi
một hồn đầy bóng tối
một hồn đầy gió nổi
một hồn đầy hương phai.

Hãy mang đi hồn người
chân đưa lời cáo biệt
mưa ướt liền vai người
hiu hắt liền đời tôi.

Khi cuộc tình đã chết
còn lời nào cho vui
đời đã đành chia đôi.

Khi cuộc tình đã chết
còn mắt nào cho nguôi
đời đã đành chia đôi.

Hãy mang đi hồn tôi
đầy tóc rối
đầy môi người
đầy tay siết
đầy ngực thơm
đầy bão tố
đầy điên mê.

Xin nhớ đêm nay
xin nhớ đêm nay
mưa ướt mềm vai người
ướt mềm tình tôi.

Hãy mang đi hồn tôi
một hồn đầy bóng tối
một hồn đầy gió nổi
một hồn đầy hương phai.

Hãy mang đi hồn người
chân đưa lời cáo biệt
mưa nổi liền vai người
hiu hắt liền đời tôi.

Khi cuộc tình đã chết
còn lời nào cho vui
đời đã đành chia đôi.

Khi cuộc tình đã chết

còn mắt nào cho người
đời đã đành chia đôi.
oOo

Khi nàng yêu (woman in love)

Kiếp sống sẽ cô đơn muôn vàn,
Trái đất kia hoang tàn, nếu những mơ ước không còn
Đôi khi em mong muốn xa rời,
người mình yêu, nhưng đau thêm khi cố quên người ..

Thế giới vắng không gian u buồn
Nếu hai tâm hồn, nước mắt ân ái soi mòn
Em cho anh như anh khát khao,
Tình yêu anh thâm sâu,
Còn gì cho thêm nữa đâu ?

Em như trăm ngàn thân cô gái
Sẽ sống muôn cách trên đời
Sao cho anh và em chung lối,
Đi về ta có đôi,
Người yêu hỡi, em còn đây,
Mắt môi và trái tim còn đây ..
Buồn như lá thu ..

Với những phút yêu anh vô cùng
Vẫn ghi trong lòng thắm như đóa hoa hồng
Ngờ rằng tình nồng thắm ban đầu,
Mình gần nhau nên yêu thương khó phai màu ..

Nhớ tiếng nói năm xưa anh thề,
"Cố nhau trong đời, phút giây cũng không rời,"
Nhưng con tim kia anh đã thay,
Tình yêu kia khói mây,
Và lời anh theo gió bay ..

ôi bao nhiêu lần em muốn nói
Nói với anh những giấc mộng,
Ngày nào mình ngập tràn hạnh phúc
Sao bây giờ ta mất nhau ..
Đành chôn kín mối tình em,
Nhớ thương hình bóng anh ngàn năm ..
Còn gì nữa đâu ? ....

Khi nào em vượt biển

Thơ: Bắc Phong - Nhạc: Nguyễn Tất Nhiên

Khi nào em vượt biển Mang giùm tôi niềm buồn
Trong nhà giam hiu quạnh Đêm mật mờ mưa tuôn

Khi nào em vượt biển Mang giùm tôi quê hương
Dù chỉ là chiếc lá Em nhặt nơi cuối đường

Mang giùm tôi kỷ niệm Thuyền đêm lướt trên sông
Tôi đàn cho em hát Mơ những sớm mai hồng

Mang giùm tôi uất ức Từ khám tối âm u
Mang giùm tôi máu trào Dưới đòn chế độ thù

Mang giùm tôi lệ mẹ Từng đêm trằn đêm tuôn
Con vui thấy đất Bắc Con chết giữa khơi trùng

Mang giùm tôi bóng mát Tàn trứng cá trong sân
Bên rào giam nữ tội Em nhìn tôi đôi lần

Khi nào em vượt biển Mang giùm tôi đây hồn
Một Việt Nam bom đạn Và một vành khăn tang

Khi nào em vượt biển Mang giùm tôi quê hương
Dù chỉ là chiếc lá Em nhặt nơi góc đường

Dù chỉ là chiếc lá Tàn úa ở cuối đường ...

Khi Người Yêu Tôi Khóc

Trần Thiện Thanh

Khi người yêu tôi khóc, trời cũng giăng sầu.
Cho từng cơn mưa lũ xoáy trong tâm hồn.
Khi người yêu tôi khóc, thành phố buồn hiu
Em ơi tôi níu một lần ưu ái trên cung ngà hắt hiu!

Mây từ đâu trôi đến mờ dấu chân trời.
Em tại sao em tới cho anh yêu vội?
Cho một lần yêu cuối là phút lẻ loi.
Em ơi hãy nói vạ lời sầu đắng như anh vừa trách anh!

Em một đêm cúi mặt để cay đắng rơi thành giọt lệ đời.
Anh niềm đau đến muộn từng chiều lặng yên nhìn mưa
bão tới.
Khi hồn em rã rời, ngày vui xé đôi, tình ngỡ xa xôi
Anh xin trọn đời gói thân trong một lần hối tiếc mãi thôi.

Khi người yêu tôi khóc, xin rất im lìm
Như từ lâu tôi dấu những cơn muộn phiền.
Xin đừng đem nước mắt gọi xóa niềm đau.
Cho yêu thương đó em còn được giữ trong tâm hồn rất
lâu\

Khi ta 20

Trường Kỳ

Khi ta 20, yêu thương có trong ta chơi với
Nghe trong tim hát lên bao câu ca
Chứa chan ngập tràn đầy niềm vui,
Lòng nhớ ghi trong cuộc đời (..chớ có quên..)

Khi ta 20, ta yêu gió, yêu mây xa xôi,
Ta yêu sông nước mêng mong muôn nơi
Đó đây ngập tràn đầy niềm vui,
Lòng nhớ muôn đời ..

Sẽ nhớ mãi nhớ mãi, khi 20 20,
Toàn là niềm vui trong lòng
Sẽ nhớ mãi nhớ mãi, ước gì
Được sống mãi tháng năm mộng mơ ...

Khi ta 20, ta mong ta nhớ khi ta 20
Ta luôn ghi nhớ môi hôn đam mê
Ngất ngây ngập tràn đầy niềm vui
Lòng nhớ ghi trong cuộc đời ..

Repeat Refrain{}

oOo

When I want you ..in my arms, when I want you
And all your charms, whenever I want you
All I have to do, is dream (dream dream)

Dream dream dream, when I feel blue,
In the night and I need you,
To hold me tight whenever I want you
All I have to do, is dream (dream dream ...)

I can make you mine ..taste your lips of wine ..
Anytime ..night or day ...
Only trouble is ...Jeez whiz, Ím dreaming my life away ...

I need you so, that I could die,
I love you so, and that is why whenever I want you
All I have to do is dream (dream dream) ...

All I have to do is dream ...(when..) ..dream ...

Khi xa Sài-gòn

Lê Uyên Phương

Sài-gòn bây giờ trời mưa hay nắng
Sài-gòn bây giờ ai khóc thương ai
Sài-gòn giới nghiêm che kín đêm dài
Sài-gòn khói bay, Sài gòn nắng đổ
Sài-gòn đã buồn như trời sớm mưa

Sài-gòn bây giờ trời mưa hay nắng
Sài-gòn bây giờ ai khóc thương ai
Sài-gòn giới nghiêm che kín đêm dài
Sài-gòn khói bay, Sài gòn nắng đổ
Sài-gòn có còn bước chiều bơ vơ

Sài gòn còn ai khóc kẻ lên đường
Sài gòn mưa chiều rạt rời vó ngựa
Sài gòn âm thầm, đèn đỏ đèn xanh
Sài gòn mưa bay, thôi thế cũng đành
Giấc ngủ miên xa, ôm trời núi rừng
Bên rừng nhớ nắng Trung Nguyên

Sài gòn bây giờ trời mưa hay nắng
Sài gòn bây giờ cúi mặt xa nhau
Sài gòn bước ai gõ xuống đêm sâu
Sài gòn bóng nghiêng, Sài gòn đứng đợi
Sài gòn bây giờ cúi mặt xa nhau

Khi xưa ta bé

Phạm Duy

Khi xưa đôi ta bé ta chơi,
Đôi ta chơi bắn súng khơi khơi
Chơi công an đi bắt quân gian,
Hiền ngang anh giờ súng ngay tim: Bang! Bang!

Anh bắn ngay em: Bang! Bang!
Em ngã trên sân: Bang! Bang!
Tiếng súng khi xưa: Bang! Bang!
Ta sẽ không quên bao giờ ..

Đôi ta theo nhau lớn lên mau
Đôi ta luôn thân thiết bên nhau
Ta yêu nhau như lũ bé con
Nhưng anh ham chơi bắt nhau luôn: Bang! Bang!

Anh thích lăng quăng: Bang! Bang!
Em cũng theo anh: Bang! Bang!
Tiếng súng khi xưa: Bang! Bang!
Ta sẽ không quên bao giờ ..

Bao năm qua ta đã 20
Câu yêu đương đã đến cho đôi
Môi hôn thay câu nói thơ ngây
Chơi yêu thay chơi bắt nhau vui ..

Anh xa em, em mất anh yêu
không ai coi xem lỗi nơi ai
Anh ra đi, anh đã ra đi
Anh đi theo duyên mới xa xôi: Bang! Bang!

Anh đã ra đi: Bang! Bang!
Em sẽ bơ vơ: Bang! Bang!
Tiếng súng khi xưa: Bang! Bang!
Ta sẽ không quên bao giờ ..

Nay khi ta ra chốn công viên,
Trông bao nhiêu em bé hân hoan
Chơi công an đi bắt quân gian
Chơi đi theo đi trốn lăng xăng: Bang! Bang!

Ta nhớ năm xưa: Bang! Bang!
Trong trái tim ta: Bang! Bang!
Tiếng súng khi xưa: Bang! Bang!
Ta sẽ không quên bao giờ ...

Khổ tâm

Khổ tâm vô vàng khi mình lìa nhau
Cũng do cha mẹ em muốn sang giàu
Sân nhà phơi hồng xác pháo
Em ngỡ xác chết tim đau
Thôi vẫy tay chào giây cuối qua cầu

Khổ tâm vô lường do phận làm con
Nghĩa mẹ công thầy thân gái vuông tròn
Vàng lời theo chồng xa xứ
Sang giàu nhưng chẳng sang xuân
Em vui vui gượng, em cười cười xuôi

ĐK:
Hỡi ba mẹ! Ép mỡ ép dầu
Sao đành ép duyên con
Cho cau xanh phải xa trầu

Hỡi ba mẹ! Hôm bước qua cầu
Nhìn cầu bao nhiêu nhịp
Nghe lòng mình sầu bấy nhiêu

Khổ tâm cam đành mang lòng bạc đen
Chắc anh thông cảm em nỗi ưu phiền
Vui gì ước đời nhưng gấm
Bên người không nghĩa con tim
Đêm chung vui là mơ người tình quen

Khổ Vì Yêu Nàng

Tình có lúc khiến ta buồn chán !
Muốn khoanh tay quay mặt trắng vàng !
Ngồi đếm những vết nhăn vầng trán,
Nhắc cho ta một thời yêu nàng !

Nàng như nữ vương huyền bí !
Tình nhan sắc kia còn gì ?
Làm ta đảo điên thần trí ...
Mặc đời chê đa tình ngu si !!!

Ôi ! tình yêu giống như cơn mê,
Yêu làm chi giữa cơn ê chề ...
Yêu người nên khổ thân cho ta,
Bởi yêu mà ra !!!!

Khoảnh khắc

Trương Phú Hải

Chỉ còn một chiếc lá cuối thu mỏng manh
Chỉ còn một mình em xót xa chờ anh
Chỉ còn đêm nay mai lá kia rơi
Chỉ còn đêm nay mai lá kia rơi
Khi mùa thu khuất nơi cuối trời
Giọt nước mắt khô không lời

Và rồi mùa thu qua trống tênh buồn vui
Vùi lòng mình bằng giá tháng năm lặng trôi
Chỉ còn đêm nay hãy đến bên em
Chỉ còn đêm nay hãy đến bên em
Nếu ngày mai bước chân anh về
Một xác lá rơi bên hè . . . mùa đông tái tê

Người về đây với em về bên em
Về đây với căn nhà xưa êm đêm
Vòng tay và làn môi ấm ngày tháng chờ mong
Người về đây với em người yêu ơi
Thề xưa hãy trao lần cuối trong đời
Mùa đông đến bên hiên rồi
Về đây với em

Khóc cho tình đầu

Thôi xin đừng gặp gỡ,
chị nữa em ơi, cho lòng bề bàng.
Vì tình đầu em hối,
đã yêu ai rồi, sẽ yêu muôn đời!
Từ ngày vắng bóng em,
buồn thương mong nhớ..khó quên
Em thường hay âu sầu,
buồn cho số phận, em thường khóc thầm.

Em! Em nhớ chẳng em,
những chiều mong chờ.
Giờ ngày ấy đâu còn,
tình đã phai mờ, kỷ niệm ngày mưa
Em! Em đã quên hết em nói những gì,
em hứa những gì.
Mà đành lỡ quên đi phút giây ban đầu
tình yêu chúng ta.

Anh không bao giờ quên
khi mỗi duyên xưa em đành đổi lừa.
Dù tình em đã hết,
đã xa em rồi, anh vẫn thương hoài.
Chẳng còn ước mơ chi được gần bên nhau,
nói yêu.
Nghe nhịp tim nhẹ nhàng,
từng hơi thở đều của người mình yêu.

Khóc một giòng sông

Đức Huy

Tôi hay nhớ về quê nhà vào buổi chiều.
Nhất là những buổi chiều mưa rơi.
Cũng may Cali trời mưa ít không như Sài-Gòn
Nếu không tôi đã khóc một giòng sông.

Không chi xót xa cho bằng thân phận người
Xa nhà sống một mình đơn côi.
Cũng may thời gian qua vun vút không như Sài-Gòn
Nếu không tôi đã khóc một giòng sông.

Khóc một giòng sông, tôi đã khóc một giòng sông.
Một giòng sông dài, nhớ cha, nhớ mẹ.
Nhớ anh, nhớ chị.
Khóc một giòng sông, tôi đã khóc một giòng sông.
Một giòng sông dài, những chiều mưa tôi khóc.
Khóc một giòng sông.

Khỏe vì nước

Hoàng Bích Sơn

Khỏe vì nước kiến thiết quốc gia
đoàn thanh niên ta góp tài ba,
tạo nguồn dân sinh mới,
hùng mạnh trong nam giới
hợp lực xây hưng thịnh chung nước Nam

Khỏe vì nước chí khí cương kiên.
Giống Lạc Hồng uy hùng vô biên,
trong khó nguy can trường,
sinh thác ta coi thường
Việt Nam thanh niên anh dũng muôn năm

Thanh niên ơi hồn thiêng núi sông đợi chờ.
Nơi tay ta toàn dân ngóng trông từng giờ.
Mang máu anh hùng ta đừng làm nhor máu anh hùng.
Nơi đất Việt phải lên đèn sáng thể giới ngấm chung.
Dân sinh yếu nhược mang theo mỗi nhục vong quốc
Dân sinh dũng cường đưa ta tới đài vinh quốc.
Mau gây lấy phong trào khỏe khắp nơi xa gần,
cho dân trí cương cường và hưng phấn,
ngàn đời không mờ ánh Duy Tân.

Khói dâng mờ đôi mắt

Lữ Liên

Có người nhắc sao bạn biết
Tình thủy trung rạn vỡ
Có tôi thầm nghe như trái tim cùng hòa chung
Những giây phút êm ái

Có người nói yêu rồi thấy
Mình bỗng nhiên mù quáng
Trái tim lửa tình thiêu
Khói bốc mờ đôi mắt, mới rõ lòng người yêu.

Rồi tôi giỡn, mĩa mai vang cười đắc ý
Với bao lời họ không tin tôi.
Ngờ đâu đến chiều nay nghe lòng tan vỡ
Chết theo tình vỗ cánh bay.

Nay bạn riếu tôi mù quáng
Lệ thấm không kịp giấu
Khiến tôi cười rồi nói
Mỗi điểm tình tàn chẳng lâu,
khói vương dòng lệ rơi.

Khởi hành

Phạm Duy

Một đoàn người trai hiền ngang
Đeo trên vai nợ máu xương
Vui ra đi không buồn nhớ thương!
Một nụ cười tươi trên môi, mắt sáng quắc
Đang âm thầm hẹn cùng non nước đi muôn phương.

*

Một rừng cờ phấp phới!
Một màu vàng chiêu dương!
Và một nền vinh quang bằng máu!
Một trời Việt yêu dấu!
Một trời Việt mệnh mang!
Giục đoàn người lênh đường hiền ngang.

*

Ngày nào phơi xác nhớ không?
Thây rơi mệnh mỏng trên khắp phố phường.
Thân ôm tường, đầu gục đầu
Ai trên đường, người nhuộm máu
Thây rơi trong đêm khuya lấp chiến hào.
Dòng máu căm hờn của muôn dân ta
Thiết tha kêu gào bao trai tráng lên đường.
Quần đi chung một lòng thương.
Quân đi với tình yêu nước.
Non nước ngậm ngùi còn thương bao quân.
Đây giây phút chia phôi, quân ra đi không luyến tiếc đời.
Vui xa xôi xin nhớ phút về
Đem vinh quang tổ thắm nước nhà,
Giờ đây đoàn quân cứ tiến!

Khôi tình Trương Chi

Phạm Duy 1956

Đêm năm xưa khi cung đàn lên tơ
Hoa lá quên giờ tàn, mây trắng bay tìm đàn
Hồn người thốn thức trong phòng loan
Đêm năm xưa nghe cung đàn gây mơ
âu yếm nâng tà quạt, hôn gió đưa về thuyền
Tưởng người trên sóng du thần tiên

êm êm êm dần lan
Cung nam thương mờ vang
Em yêu ai bờ sông nhớ thương ai trong đàn
Xa xa xa rồi tan
Cung Nam Ai thở than
Ai thương em lâu buồn mỗi lúc khuya tàn canh

Dứt khúc đàn hồn em thấy đê mê
ôi tiếng đàn lời không mong ước thề
Đã thấy tàn đời không gió xuân về
Khi tiếng ai dần xa

Tương tư một khối u sầu
Đợi chờ trắng lên để tan hết thương đau
Mi em nước mắt hoen màu
Tóc chảy ngàn hàng, môi thắm còn đầu

Đêm năm xưa tương tư người hò khoan
ôm ấp bao mộng vàng cho đến khi gặp chàng
Thì đành tan vỡ câu chờ mong
Đêm năm xưa trên con thuyền lẻ loi
Khi trót yêu người rồi xa cách nhau vì đời
Tủi hờn duyên kiếp bao giờ nguôi

Đêm năm xưa ôm mỗi tình dở dang
Trong đáy sông hồn cầm ai chết đêm nguyệt rằm
Nợ tình còn đó chưa đền xong
Đêm năm xưa chưa nguôi lòng yêu ai
Duyên kiếp trong cuộc đời đem xuống nơi tuyền đài
Để thành ngọc đá mong chờ ai

êm êm êm dần trôi
Bao năm qua dần phai
Ai xui nên ngọc kia vẫn vương nơi lâu đài
Tay nâng lên một khay
Tim Trương Chi là đây
Trong đêm khuya tiệc trà vui bóng gia đình ai

Rót nước vào chọt thấy bóng ngư lang

Quanh chén trà thuyền trôi theo tiếng đàn
Có tiếng người vọng câu hát u buồn
Ai oán câu hò khoan

Nâng niu một chén âm hồn
Mộng tình trăm năm nằm trong đáy ly hương
Khi xưa duyên trót phủ phàng
Thiếp trả nợ chàng nước mắt lại dâng

Đêm năm xưa yêu dáng người xa xăm
Nâng chén trong lầu buồn thương nhớ nơi ngàn trùng
Lệ sầu rơi xuống câu hò khoan
ôi duyên kia ai đã trả cho ai
Cho mắt rơi lệ rồi, cho chén tan thành lời
Để thành bài hát ru lòng tôi

Không

Không ! Không !
Tôi không còn yêu em nữa
Không ! Không !
Tôi không còn yêu em nữa
Không ! Không !
Tôi không còn yêu em nữa em ơi

Tình đời thay trắng đổi đen
Tình đời còn lắm bon chen
Tình đời còn lắm đam mê
Nên tình còn lắm ê chề

Tình mình có nghĩa gì đâu
Tình mình đã lắm thương đau
Tình mình gian dối cho nhau
Thôi đành hẹn lại kiếp sau

Không ! không
Tôi không còn, tôi không còn yêu em nữa
Không ! không
Tôi không còn, tôi không còn yêu em nữa
Không ! không
Tôi không còn, tôi không còn yêu em nữa em ơi ...

Không bao giờ quên

Tôi viết lên đây,
với tất cả chân thành của lòng tôi trao anh.
Ngày nào đã quen nhau, vì chung hướng đời,
mình trót trao nhau nụ cười.
Và tình yêu đó, tôi đem ép trong tim,
Dù bụi thời gian có làm mờ đi kỷ niệm của hai chúng mình.
Tôi cũng không bao giờ, không bao giờ quên anh.

Cho đến hôm nay, với nước nỡ ghen ngào,
mình mềm lòng xa nhau.
Còn đâu những đêm anh diu tôi lỗi về,
buồn kể nhau nghe chuyện đời.
Tình mình nay chết như lá uả thu rơi,
Đường trần mỡ côi,
tôi lạnh lòng ôm kỷ niệm của hai chúng mình.
Ngơ ngác trong đêm trường,
tôi chưa với niềm yêu thương.

Nhớ lúc chia phôi,
cầm tay chưa nói hết bao nhiêu niềm thương
của tuổi xuân vừa tròn.
Xa nhau, mấy người không buồn không nhớ,
xót xa cho tình yêu.
Nỗi tiếc xa xôi,
ngày xưa anh nói vẫn yêu em nghìn năm,
vẫn đợi em trọn đời.
Nhưng nay hết rồi,
hai người hai lối lúc đêm buồn không anh ?

Tôi gởi yêu thương,
xin trao trả ân tình về người tôi yêu mến.
Đừng thương tiếc chi anh,
chuyện hai chúng mình là giấc mơ trong cuộc đời.
Tình mình nay chết, như lá uả thu rơi,
Đường trần mỡ côi,
tôi lạnh lòng ôm kỷ niệm của hai chúng mình.
Tuy đã xa nhau rồi,
nhưng không bao giờ quên anh ...

Không cần nói anh yêu

Phạm Duy

You Don't Have to Say You Love Me

Ngày xa xưa em nói yêu anh,
Và anh nói sẽ mãi bên em
Giờ thì duyên ta đã vỡ tan
Em vẫn yêu anh, nhớ anh ..

Người tình ơi, anh biết chẳng anh
Đời lẽ loi em sống chênh vênh
Chỉ cầu mong theo bước chân anh,
Theo bước chân anh thương mến ..

Và anh không cần nói yêu em
Chỉ xin có anh lúc này
Và anh không cần nói yêu em
Chỉ xin hãy tin,
Vì yêu Người, vì yêu Người,
Thì suốt đời em xin là Người tình
Lẽ loi, xa xôi ..có thể thôi ...

Chỉ một mình bơ vơ, ôm mỗi yêu xưa
Cuộc đời qua như chết nơi xa
Còn chi nữa, em ước em mơ,
Em nhớ, em mong, em chờ ...

Và anh không cần nói yêu em
Chỉ xin có anh lúc này
Và anh không cần nói yêu em
Chỉ xin cứ tin có em,
Vì yêu anh ..vì yêu anh ...

2nd {}
Sẽ không cần nói yêu em
Chỉ xin có anh lúc này
Và anh không cần nói yêu em
Chỉ xin hãy tin có em ..
Chỉ yêu anh ..chỉ yêu anh .....

oOo

When I said I need you, U said U would always stay,
It wasn't me who changed but you,
ang now you've gone away ..
Don't you see that now you've gone and
I'm left here on my own,
That I have to follow you and beg you to come home ..

You don't have to say you love me
Just be close at hand,
You don't have to stay forever, I will understand.
Believe me ..believe me.
I can't help but love you, but believe me,
I'll never tie you down ..

Left alone with jsut memories
Life seems dead and quite unreal ..
All that's left is loneliness,
there's nothing left to feel ..

Repeat Refrain{}

Không có em trong đời (et si tu n'existe)

Một khi không có em trong đời
Trần gian kia anh đâu có vui gì?
Để yêu, đương để nhung nhớ và tha thiết,
Có nhân gian kia không buồn với ..

Một khi không có em trong đời
Cảnh chung quanh kia cũng thấy rã rời
Bình minh vui ngày tươi mát đầy ánh sáng
Dưới ngón tay em khoe sắc hồng
Giờ sẽ không mong trở lại ...

Một khi không có em trong đời
Tìm ai anh sẽ trao trái tim này ?
Lòng đam mê vòng tay nhớ lời tha thiết
Nỗi thương yêu kia bao giờ quên ..

Một khi không có em trong đời
Niềm tin kia sao bỏ chổng phai tàn
Tình như mây vừa bay bối cho ta rồi
Chút vui sướng trong giấc mộng
Đời có vui chi vắng nàng ?

Không còn ai

Không còn ai đi chung một đời
Không còn ai chia sẻ nỗi buồn say
Không còn ai chia sẻ nỗi nhớ than
Đêm tôi về độc bước đơn côi

Không còn ai tôi đi một mình
Cùng với bóng qua cánh đồng đời
Chỉ một màu rêu phong cỏ úa
Viên đá buồn ngồi hát trong tranh

Người già cổ như mây mịt mù
Còn lại tôi xanh rêu đời mình
Mai tôi về mưa thu che lối
Băng qua trời tôi cọng bóng tôi
(repeat 1)

Không còn ai! Không còn ai! Không còn ai!...

Không Còn Ai Yêu Anh Như Em Đã Yêu

Anh đi rồi chỉ còn lại đây lá vàng úa
Chiều nay xác xơ dưới hiên ngoài
Lòng em thầm ước anh sẽ quay về
Xa rồi những cuộc vui cho xót xa nào nguôi

Anh đi rồi tình yêu buông lơi
Em về mắt lệ rơi rơi mãi cho cuộc tình
Thì thôi đành hết xin nhớ cho rằng
Không còn ai yêu anh như em đã yêu anh ..

ĐK:
Yêu Anh yêu tha thiết yêu anh đại khờ
Để giờ đây từng ngày qua lòng thấy xót xa
Mưa hiu hắt nghe như tiếng thở dài
Khóc cho đời vì đã lỡ yêu anh

Nay xa rồi ngày vui không anh
Ân tình đến rồi đi biệt em vẫn mong chờ
Tình yêu ngày đó xin nhớ cho rằng
Không còn ai yêu anh như em đã yêu anh ..

Không còn mùa thu

Việt Anh

Không còn mùa thu, trăng rơi bên thềm
Không còn lời ru, mơ trên môi mềm
Em thơ như mùa xuân đầu nổi dài đêm thâu

Anh làm mùa thu, cho em mơ màng
Anh làm lời thơ, quẩn quít bên nàng
Em đi tiếc gì thu vàng tiếc gì xuân sang

Còn thương nhớ nhau, về thấp sao trời
Còn thương nhớ nhau, từng đêm bảo tố
Tóc ướt trắng thề lời yêu chưa nói trên môi vụng về

Đường ta đã qua, chìm khuất chân trời
Đường ta sẽ qua, nào ai biết tới
Chiều buông rã rời ru lòng thôi mơ ru buồn lên thơ

Không phải là lúc

Nguyễn Đức Quang

Không phải là lúc ta ngồi mà đặt vấn đề nữa rồi
Mà phải cùng nhau ta làm cho tươi mới
Hàng chục năm qua ta ngồi nói nhau
Nghĩ nghĩ nhau , khích bác nhau
Cho cay cho sâu , cho thật đau

Không phải là lúc ta ngồi mà cãi suông
Không tin nơi nhau thể ta định nhờ ai dẫn đầu
Thế giới ngày nay không còn ma quái
Thần tượng tàn rồi , còn anh với tôi
Chúng ta đi tới bằng cái tầm thường thôi

Làm việc đi không lo khen chê
Làm việc đi hãy say và mê
Cứ bắt tay từ từ chúng ta giải quyết
Mình chậm chân theo sau người ta
Còn ngồi đây nghĩ lo viễn vông
Thắc mắc ngại ngùng đến lúc nào mới làm xong ...

Khúc ca ngày mùa

Lam Phương

Kìa thôn quê dưới trăng vàng bát ngát
Ánh trăng thanh chiếu qua làng sơ xác
chiếu hồn quê bao khúc ca yêu đời
Mừng trăng lên chúng ta cùng múa hát
Ước mong sao lúa hai mùa thơm ngát
Lúa về mang bao khúc ca tuyệt vời

Lờ lững trôi qua trôi mãi trong chiều tà
tiếng tiêu buồn êm quá
Hồn ngất ngây trong tiếng hát đưa nhịp nhàng
tiếng cười thơ ngây
Mật mừng đêm thâu cung hằng chênh chếch bóng
khuất sau rặng tre
Tiếng ai hò chập chùng xa đưa
Hò là hò lơ lơ lơ lơ
Này anh em ơi ! Giã cho thật đều, giã cho thật nhanh
Giã cho khéo kéo trắng phai rồi
khoan hò khoan tiếng chày khua vang mãi trong đêm dài.

Cười lên đi trăng sắp tàn bóng xế
Hát lên đi để nung lòng nhân thế,
để đồng xanh vui khúc ca ngày mùa

Ánh trăng lơ
Tiếng sương rơi
Rơi khắp thôn làng sâu đầy vơi
Tiếng hát câu hò lơ dờ trôi
Tiếng lòng tràn ngập hồn quê

Khúc của Lê

Thơ: Du Tử Lê/. Nhạc: Đăng Khánh

Tôi xa người như xa núi sông
Em bên kia suối, bên kia rừng
Em bên kia nắng, bên kia gió
Tôi, một dòng sương lên mệnh mông

Tôi xa người như xa biển đông
Chiều dâng lên lảng, chiều giăng hàng
Những cây ghi dấu ngày em đến
Đã chết từ đêm mưa không sang

Tôi xa người xa hơi thuốc cay
Ngày mai tình sẽ bỏ tim này
Chiều em không tới, hàng cây đã
Nghiêng xuống tôi từng ngọn heo may

Tôi xa người
Như xa biển đông
Như xa núi sông
Em bên kia suối
Sương lên mệnh mông
Tôi xa người
Xa tôi từ đây
Lặng yên dấu xưa
Còn chân đã cũ
Còn lời oán than

Tôi xa người xa môi rất tham
Em như gió núi như chim ngàn
Em xa xôi quá làm sao biết
Tôi âm thầm như cơn mê hoang

Tôi xa người xa không hồn oán
Vườn tôi trắng lạnh đến hoang tàn
Nhớ ai buồn ngất trên vai áo
Mưa ở đâu về như vết thương

Khúc hát ân tình

Nhạc: Xuân Tiên - Lời: Song Thương

Người từ (là) từ phương Bắc đã qua giòng sông
sông dài tìm đến phương này, một nhà thân ái.
Ơi..tình Bắc duyên Nam là duyên
tình chung muôn đời ta đắp xây.
Nàng nàng là thôn nữ mắt duyên cười say môi hồng
Tình ngát đôi lòng mộng vàng chung bóng.
Ơi. ! Mạch đất dâng hương là hương
cần lao chung đời vai sát vai.

Cùng góp bàn tay thương yêu nhau rồi
ngô khoai hai mùa ngát một niềm vui chung vui
cho thơm hương đời lúa vàng tình ơi.
Ngày mai hạnh phúc nơi nơi reo cười
quê hương thôi đau sầu ngăn sông núi cách chia,
Ta đem yêu thương về ta gieo rắc...

Tìm về mảnh vườn hoa thắm hái bông tầm xuân trao
nàng,
lời hát ân tình hồng hồng đôi má.
Ơi...đời sống yên vui, là vui
Dù nhau đi vào chung bóng mơ.

Khúc hát cho đời

Một tình khúc hát cho người dẫu yêu,
Một bài hát vẫn vương dấu mềm.
Để tưởng nhớ chút duyên tình chúng ta,
Khơi hương cũ, chưa phai mùi nhớ.

Để vui xóa câu hứa luôn sắt son,
Lời thề hứa ta trao ngày xưa.
Em chim én nhưng đã muốn vút mây,
Về Xuân đời bằng chiếc cánh non.

Ơi, anh yêu thương hồi, em đã ăn năn ngày tháng qua.
Xin anh thôi đừng trách, năm xưa em đã lừa dối anh.
Trong đêm u tối, em lỡ xa trên làn khói xưa
Em như bướm hoa, đam mê muôn hoa ngàn sắc hương.
Địa đàng xưa trông quyến rũ, nay đã rêu phong phủ lối đi.
Bao đêm em nằm khóc thương cho mối duyên tình chết non.
Và đời quá cay đắng khi sống bên ai chẳng chút yêu.
Kỷ niệm cũ như bóng ma, vẫn mang dư hương vào trái tim.

Khúc hát thanh xuân

Phạm Duy

Ngày ấy khi Xuân ra đời
Một trời bình minh có lũ chim vui
Có lứa đôi yêu nhau rồi
Hẹn rằng còn mãi không nguôi

Nhạc lắng hương Xuân bồi hồi
Như vì tình ai tiếng hát lên ngôi
Nói với nhau yêu nhau rồi
Một ngày còn mới tươi mới

Rồi nắm tay cùng nói vui
Những câu êm êm không rời vai
Rồi là lời hình dáng ai
Khuất xa biển vào nẻo khơi

Từ đó khi Xuân tái hồi
Cho bụi ngùi thương nhớ tới xa xôi
Nhớ tới câu yêu thương người
Một ngày tuổi mới đôi mươi...

Khúc thủy du

Hãy nói về cuộc đời
Khi tôi không còn nữa
Sẽ lấy được những gì
Về bên kia thế giới
Ngoài trống vắng mà thôi
Thủy ơi, và tình ơi !

Như loài chim bói cá
Trên cọc nhọn trăm năm
Tôi tìm đời đánh mất
Trong vũng nước cuộc đời
Thủy ơi, và tình ơi !
Đừng bao giờ em hỏi

(Coda)
Vĩ sao ta yêu nhau
Vĩ sao môi anh nóng
Vĩ sao tay anh lạnh
Vĩ sao thân anh rung
Vĩ sao chân không vững
Vĩ sao, và vì sao !

Hãy nói về cuộc đời
Tình yêu như lưỡi dao
Tình yêu như mũi nhọn
Êm ái và ngọt ngào
Cắt đứt cuộc tình đầu
Thủy bây giờ về đâu ?

Kiếp dã tràng

Từ Công Phụng

Chiều vàng vương gót mỗi ta dừng chân phiêu du
Lặng nghe sóng gọi ngọt ngào
Hàng dừa nghiêng bóng ru nhau thắm thì lời âu yếm
Dịu nhẹ đôi cánh mềm rã rồi
Đàn chim bé nhỏ ngập ngừng
Nhẹ hương gió đưa về quãng trời cũ

Một mình ta đứng nhìn mỗi tình duyên tan theo
Ngàn con sóng gào bạc đầu
Nhẹ sâu lên dấu chân ghi cuộc tình nhòa trên cát
Lời người nghe đã chợt lạc loài
Trên thân dã tràng túi phận
Hoài công tháng năm xe cát biển Đông

Thời gian như ngừng trôi giữa chiều tàn tạ
Thầm gọi tên người đã vắng xa phương trời
Cuộc tình như cơn lốc mang theo hồn người
Và trùng dương khép kín u mê ngàn đời
Tình người đâu có thấu cho ta?

Thân mang kiếp dã tràng đem đời xe tơ duyên
Trên bãi cát vàng hão huyền
Chợt nghe lớp sóng xô lên đời mình nhiều cay đắng
Cuộc tình trên thán ngày muện phiền
Còn in vết hằn đời mình
Người ơi hãy ru tình ta vui quên

Thời gian như ngừng trôi giữa chiều tàn tạ
Thầm gọi tên người đã vắng xa phương trời
Cuộc tình như cơn lốc mang theo hồn người
Và trùng dương khép kín u mê ngàn đời
Tình người đâu có thấu cho ta?

Thân mang kiếp dã tràng đem đời xe tơ duyên
Trên bãi cát vàng hão huyền
Chợt nghe lớp sóng xô lên đời mình niềm cay đắng
Cuộc tình trên thán ngày muện phiền
Còn in vết hằn đời mình
Người ơi hãy ru tình ta ... vui quên

Kiếp đam mê

Duy Quang

Tôi xin người cứ gian dối
Cho tôi tưởng người cũng yêu tôi
Cho tôi còn được thấy đời vui
Khi cơn mưa mùa đông đang đến
Xin giã từ ngày tháng rong chơi

Đôi tay này vẫn chờ mong
Con tim này dù lắm long đong
Tôi yêu người bằng nỗi nghiệt oan
Không than van và không trách oán
Cho tôi trọn một kiếp đam mê

ôi tôi ước mơ anh bỏ cuộc vui
Trở về căn phòng này đơn côi
Môi anh ru nỗi đau tuyệt vời
Khi màn đêm phủ lúá đôi
Là thời gian cũng như ngừng trôi
Thương yêu này người hãy nhận lấy
ôm tôi đi môi hôn tràn đầy
Trong tay người hồn sẽ mù say bao khổn khó vụt bay

Tôi không cần và nghi ngại khi
Ai chê bai thân tôi khờ dại
Tôi yêu người hồn chẳng tình trong
Tôi vẫn cứ đợi mong

Tôi xin người cứ gian dối
Cho tôi tưởng người cũng yêu tôi
Cho tôi còn được thấy đời vui
Khi cơn mưa mùa đông đang đến
Tôi xin người cứ gian dối
Nhưng xin người đừng lìa xa tôi....

Kiếp nào có yêu nhau

Thơ: Hoài Trinh - Nhạc: Phạm Duy (Saigon 1958)

Đừng nhìn em nữa anh ơi
Hoa xanh đã phai rồi
Hương trinh đã tan rồi
Đừng nhìn em, đừng nhìn em nữa anh ơi
Đôi mi đã buông xuôi, môi nhẵn đã quên cười.
Hắn người thôi đã quên ta
Trăng Thu gãy đôi bờ
Chim bay xứ xa mờ.
Gặp người chẳng, gặp người chẳng, nhẵn cho ta
Hoa xanh đã bơ vơ đêm sâu gối ơ thờ.
Kiếp nào có yêu nhau
Thì xin tìm đến mai sau
Hoa xanh khi chưa nở
Tình xanh khi chưa lo sợ
Bao giờ có yêu nhau
Thì xin gạt hết thương đau
Anh đâu anh đâu rồi?
Anh đâu anh đâu rồi?
Đừng nhìn nhau nữa anh ơi
Xa nhau đã xa rồi, quên nhau đã quên rồi
Còn nhìn chi, còn nhìn chi nữa anh ơi
Nước mắt đã buông xuôi, theo tiếng hát qua đời
Đừng nhìn nhau nữa... anh ơi !

Kiếp nghèo

Lam Phương

Đường về đêm nay vắng tanh
Rạt rào hạt mưa rớt nhanh
Lạnh lùng mưa xuyên áo tôi
mưa chẳng yêu kiếp sống mong manh
Lầy lội qua muôn lối quanh
Gập gềnh đường về tôi tìm
Ngập ngừng dừng bên mái tranh
nghe trẻ thơ thức giấc bụi ngủi

Êm êm tiếng hát ngân nga ôi lời mẹ hiền ru thiết tha
Không gian tím ngắt bao la như thương đường về quá xa
Mưa ơi có thấu cho ta lòng lạnh lùng giữa đêm trường
Đời gì chẳng tình thương không yêu thương
Thương cho kiếp sống tha hương
thân gầy gò gởi cho gió sương
Đôi khi muốn nói yêu ai nhưng ngại ngừng đành lảng
phai
Đêm nay giấy trắng tâm tư gởi về người chốn mật mừng
Đời nghèo lòng nào dám mơ tình chung

Trời cao có thấu cúi xin người ban phước cho đời con
Một mái tranh yêu, một mối tình chung thủy không hề
phai
Và một ngày mai mưa
không nghe tiếng khóc trong đêm dài
Đây cả nỗi niềm biết ngày nào ai thấu cho lòng ai

Kỳ Diệu

Thơ: Nguyễn Sa - Nhạc: Anh Bằng

Khi áng mây cao dừng trên nếp trán
anh chợt nghe tình vỗ cánh bay
Trái tim anh hờn dỗi trên vai
đêm hạnh phúc như hạt sương gầy
Bỗng mùa xuân về trên năm ngón
Ôi bàn tay lộc biếc lá non
Anh đứng nghe âu yếm gọi tên em
Khi em đến năm ngoan trên cỏ biếc

Có bờ ngõ là mặt trời bờ ngõ
Có xô xao là soi đá xô xao
Cánh tay anh đã dạn năm yên
để người yêu thả xuôi tóc mềm
Đôi mắt anh đã trở thành tình tú

Đêm thật xa canh chừng giấc ngủ ngon
Anh canh chừng con thuyền lạ đi ngang
sẽ chở em về quê hương thần thoại

Kỷ niệm

Phạm Duy (Sài Gòn 1966)

Cho tôi lại ngày nào, Trắng lên bằng ngọn cau
Me tôi ngồi khâu áo, Bên cây đèn dầu hao
Cha tôi ngồi xem báo, Phố xá vắng hiu hiu
Trong đêm mùa khô ráo, Tôi nghe tiếng còi tàu.

Cho tôi lại chiều hè, Tôi đi giữa đường quê
Hai bên là hương lúa, Xa xa là ngọn tre
Thấp thoáng vài con ghé, Tiếng nước dưới chân đề
Tôi mê trời mây tía, Không nghe mẹ gọi về.
Cho tôi lại nhà trường, Bao nhiêu là người thương
Không ai thù ai oán, Ai cũng bảo tôi ngoan
Tôi yêu thầy tôi lắm, Nhớ tiếng nói vang vang
Tôi theo tà áo trắng, Cô em bạn cùng trường.

Cho tôi lại một mùa, Mưa rơi buồn ngoại ô
Đêm đêm đèn trong ngõ, Soi sáng mảnh tim khô
Tôi mơ thành triệu phú, Cứu vớt gái bơ vơ
Tôi mơ thành thi sĩ, Đem thơ dệt mộng hồ.

Cho tôi lại còn nhiều, Cho tôi lại tình yêu
Tôi không cần khôn khéo, Tôi không đòi bao nhiêu
Cho tôi lòng non yếu, Dễ khóc, dễ tin theo
Cho tôi thời niên thiếu, Cho tôi lại từ đầu
Cho đi lại từ đầu, Chưa đi vội về sau
Xin đi từ thơ ấu, Đi vui và bên nhau
Trong tim thì sôi máu, Khoé mắt có trăng sao
Bông hoa cài trên áo, Trên môi một nguyện cầu.

CODA (hát nhiều lần)

Cho đi lại từ đầu
Chưa đi vội về sau
Cho đi lại từ đầu
Chưa đi vội về sau...

Kỷ niệm buồn

Một chiều em mang nắng đến với mây hồng
Sưởi lòng anh quên buốt giá kiếp phiêu bồng
Chiều dừng chân bên quán vắng đủ áo phong sương

Để rồi anh yêu cô bé mắt nai buồn
Quyện hồn anh trong mái tóc cuốn mây vờn
Tuổi hồng hoang đôi trái cấm thắm ngát hương vương

Nàng là tiên nga giáng thế mắt u buồn
Để lòng anh yêu đắm đuối thắm năm trường
Chợt chiều nào chim vỗ cánh vút cao ngàn mây
Chiều buồn mưa giăng, hỡi bé mắt nai thơ
Lệ tình vương trên khoé mắt bé hay mưa
Ngày nào anh đưa đón bé cuối sân trường xưa
Giờ lạc phương nao, ai đón bước em thơ
Đường trần bơ vơ cánh én ướt trong mưa
Anh còn thương giấc mơ chiều xưa

Dạt về phương nao hỡi bé mắt nai buồn
Kỷ niệm xa xưa lúc bé mới ra trường
Là chuyện tình buồn đôi ta, bé nhớ hay không ?
Tình mình anh chôn dấu kín mãi trong hồn
Gục đầu buông trôi nếp sống cũ huy hoàng
Trọn đời anh vui mãi với kiếp sống đi hoang.

Từ ngày em đi nắng ấm tắt bên thềm
Từ ngày em đi tiếng hát vắng bên rèm
Hồ cầm anh buông réo rắt, nhớ em từng đêm
Nàng là tiên nga giáng thế ..

Kỷ niệm chiều mưa

Chiều đông hiu hắt buồn, ngoài hiên mưa vẫn tuôn.
đường sang quê em xưa gió rét sương rơi theo gió lảng lảng
Lữ khách dừng chân nghe lòng băng khuâng lặng ngẫm
cánh chim bên trời, vẫn u hoài khách đứng bên sông chờ ai .

Thời gian bồi xoá mờ, từng đông trôi lướt qua .
Từng đêm trong men say quán vắng phương xa nuôi tiếc
thương hoá
Nhớ những chiều xưa bên người em thơ ngồi dưới
bóng tre êm đêm, mộng vẫn chưa tan tình chưa quên.

đk:
Ngoài trời còn mưa tuôn, ngàn mây bay .
Sương rơi vẫn buồn thương hàng cây theo gió rung
Thương bèo trôi theo sóng dâng.
đàn chim theo gió tha phương, nhà ai kia .
Lửa reo bếp hồng trong lòng ta bỗng nhớ nhung xót xa
Thương bóng quê hương chiều mưa..và dáng em thơ
ngày xưa .

Kỷ niệm trong tôi

Người đã khuất xa rồi,
Những ân tình như áng mây mờ
Những kỷ niệm còn mãi trong tôi
ôi tháng năm giờ đã phai tàn..

Còn đâu những ân tình
Những kỷ niệm rồi cũng xa mờ
Ngồi thương nhớ vầy quanh
Như lá Thu tàn úa trong tôi..

ôi ta xa nhau mấy Đông rồi
Trong đêm cô đơn khóc mình tôi
Anh ơi đông sang đời khó quạnh
Ta mất nhau rồi đời khó vui..

Chiều nay lá Thu vàng
Đời cũng chóng phai tàn
Ngồi thương nhớ vầy quanh
Anh đã xa mờ khuất trong tôi...

Kỷ niệm xa bay

Chưa chiều nào buồn bằng chiều nay
Mình xa nhau đã mấy trăm ngày
Tôi tưởng về còn trông thấy em
Cho chúng mình nói không lên lời

Ngày tôi đi nhiều mưa trên cao
mưa đầu mùa nhẹ trời chiêm bao
Cho em khóc rung đôi vai gầy

Chưa chiều nào buồn bằng chiều nay
Tôi về đây thành phố mưa đây
Mưa đầu mùa để ta nhớ nhau
Bao kỷ niệm thuở xưa chợt về

Chiều hôm nay mình tôi bơ vơ
Sao chiều nay em không đến đây
Đưa tôi về trong gió heo mây

Bao lời hẹn thề ngày xa xưa
Theo bọt mưa trời đi hững hờ
Câu ái ân giờ cũng ơ thờ
Cho ân tình tan với hư vơ

Bây giờ là đầu mùa mưa rơi
Bây giờ là đầu mùa nhưng nhớ
Em ơi chiều nay nhớ tôi không

Chưa chiều nào buồn bằng chiều nay
Bên nhà ai tiệc cưới vui vầy
Thôi chẳng còn gì mong thấy nhau
Bao kỷ niệm thoáng bay xa vời

Kìa cô dâu cười trong pháo vui
Riêng âm thầm mình tôi nhớ thôi
Đêm hoa đỏ đưa em về với ai.

Kỷ vật cho em

Thơ: Linh Phương - Nhạc: Phạm Duy (Saigon 1971)

Em hỏi anh, em hỏi anh, bao giờ trở lại ?
Xin trả lời, xin trả lời, mai một anh về
Anh trở lại, có thể bằng chiến thắng Pleime
Hay Đức Cơ, Đồng Xoài, Bình Giả
Anh trở về, anh trở về, hàng cây nghiêng ngả
Anh trở về có khi là hòm gỗ cài hoa
Anh trở về trên chiếc băng ca
Trên trục thẳng sơn mùi tang trắng.
Em hỏi anh, em hỏi anh, bao giờ trở lại ?
Xin trả lời, xin trả lời, mai một anh về
Anh trở về chiều hoang trốn nắng
Poncho buồn phủ kín hồn anh
Anh trở về, bờ tóc em xanh
Chít khăn xô trên đầu vội vã, em ơi !
Em hỏi anh, em hỏi anh, bao giờ trở lại ?
Xin trả lời, xin trả lời, mai một anh về
Anh trở về, đây kỷ vật, viên đạn đồng đen
Em sang sông cho làm kỷ niệm
Anh trở về, anh trở về trên đôi nạng gỗ
Anh trở về, bại tướng cụt chân
Em ngại ngùng dạo phố mùa Xuân
Bên người yêu tật nguyền chai đá.
Em hỏi anh, em hỏi anh, bao giờ trở lại ?
Xin trả lời, xin trả lời, mai một anh về
Anh trở về nhìn nhau xa lạ
Anh trở về dang dở đời em
Ta nhìn nhau ánh mắt chưa quen
Cố quên đi một lời trần trối, em ơi !
Em hỏi anh, em hỏi anh, bao giờ trở lại ?
Xin trả lời. xin trả lời. mai một anh về.

Lá diêu bông

Lời ru buồn nghe mênh mang mênh mang
Sau lũy tre làng khiến lòng tôi xôn xao
Ngày lấy chồng em đi qua con đê
Con đê mọc lối cỏ về
Có chú bướm vàng bay theo em
Bướm vàng đã đậu cây mù u rồi
Lấy chồng sớm làm gì, để lời ru thêm buồn
Ru em thời thiếu nữ xa xôi
Còn đâu bao đêm trăng thanh
Tát gào sầu, vui bên anh

Ru em thời con gái kiều sa
Em đổ ai tìm được lá diêu bông
Em xin lấy làm chồng

Ru em, thời thiếu nữ xa xôi
Mình tôi lang thang muôn nơi đi tìm lá cho em tôi
Ru em thời con gái hay quên
Thương em tôi tìm được lá diêu bông
Diêu bông hỡi, diêu bông
Sao em nỡ vội đi lấy chồng

Lá me bay

Nhìn lá me bay nhớ kỷ niệm 2 chúng mình
ngày đó quen nhau vương chút tình trên tóc mây
đôi mắt thơ ngây, hoa nắng ươm đầy
đẹp tựa như lá me bay nên tình anh chót vay

Ngày đó yêu nhau chúng ta thường qua lối này
từng lá me bay vương gót hài hoa bướm say
tơ nắng đơm bông, trên má em hồng
đẹp tựa như lá me rơi khung trời xanh ước mơ

Ta xa nhau
lúc hè về rơi xác phượng buồn
nẻo thành đô khói ngập trời
vùng luyến thương ơi...
Mùa thu dâng cao
biết là người yêu đang mong
xin hiểu giùm
lửa còn đốt cháy quê hương...

Giờ đã xa nhau những kỷ niệm xin vẫy chào
vùng lá me bay năm tháng dài thương nhớ ai
em cố quên đi, thương nhớ làm gì
tình mình như lá me rơi trên giòng xuôi biển khơi...

Lá thư

Đoàn Chuẩn & Từ Linh

Nhớ tới mùa thu năm xưa gửi nhau
phong thư ngào ngạt hương
nét bút đa tình là lời
nhớ phút ngập ngừng lòng giấy viết rằng
chờ đến kiếp nào
tình đầu trong gió mùa
người yêu ơi
em nay về đâu?
phong thư còn đây
nhớ nhau tìm trong ánh sao
nhớ tới ngày nào cùng bước đến cầu
ngồi xõa tóc thề
hẹn lời ân ái
trôi đến bến nào hình dáng thuyền yêu

Thời gian
như xóa lời yêu thương
thời gian
phai dần màu bao lá thư
anh quay về đây đốt tờ thư
quên đi niềm ân ái ngàn xưa
ái ân theo tháng năm tàn
ái ân theo tháng năm vàng
tình người nghệ sĩ phai rồi

Nhớ tới mùa thu năm nào
mình anh lênh đènh rừng cùng sông
chiếc lá thu dẫn vàng theo
nhớ tới ngày nào cùng bước đến cầu
ngồi xõa tóc thề
còn đâu ân ái chẳng người xưa?

Lá thư gửi mẹ

Nguyễn Hiền

Mẹ ơi thôi đừng khóc nữa
Cho lòng già nặng sầu thương
Con đi say tình viễn xứ
Đâu có quên tình cố hương

Thương ngóng về quê cũ
Gót thù gieo thảm thê
Bầy trai thăm rơi lệ
Súng gươm hẹn mai về

Con về thăm đẹp lúa
Mẹ cười vun khóm dâu
Mái tranh nghèo vườn khói
Vườn thơm ngắt hương cau

Mẹ ơi thôi đừng khóc nữa
Cho lòng già nặng sầu thương
Con đi say tình viễn xứ
Đâu có quên tình cố hương

thơ Thái Thảo
nhạc Nguyễn Hiền

Nhà thơ Thái Thảo bị CSVN xử 4 năm tù trong vụ án
Diễn Đàn Tự Do cùng với giáo sư Đoàn Viết Hoạt.

Lá thư miền trung

Lam Phương

1. Miền Trung đẹp tươi, đà vườn tình tôi
Năm tháng trôi qua rồi
nhưng sắc hương khung đời
làm lòng tôi yêu hoài

Rừng yêu trời thanh, thùy dương càng xanh,
yêu khói ôm xây thành,
chim bướm trao duyên lành,
người dựng lầu tranh...

Nha Trang sóng lời khi Đà Lạt
hoa tươi nghiêng màu bên suối
Thêm nước sông Hương
nhuộm thắm đôi bờ
tiếng hát cô lái đò
trôi mền khoan hò...

Miền Trung ngàn nơi, còn bao niềm vui,
Bao mái tóc buông dài,
bao cánh môi duyên cười
càng đẹp lòng tôi.

2. Hồn đang thăm mơ, được thư nàng thơ
Thư chép mỗi duyên hờ
thương trách ai ở thờ
làm miền Trung mong chờ

Miền Trung giờ đây, hồn yêu đầy vơi
muôn tiếng hát câu cười
đang nhả qua phương trời
tìm mộng tàn phai...

Nha Trang vẫn vui khi Đà Lạt
hoa tươi đang chờ tay hái
Ven bến sông Hương
tà áo hoa cà
chiếc nón thơ trắng ngà
còn lấm mận mà

Thì sao người quên miền Trung đầy duyên ?
Non nước vẫn êm đêm,
thư đã trao tâm hiên,
đừng phụ lòng...em

Lá thư trần thế

Lạy chúa con là lính trận ngoài biên
Vĩ xa thành phố xa quá nên quên
Đêm nay ngồi hai trời xuống
Ánh sao lung linh muôn màu
Con tưởng hòa châu soi tuyến đầu

Lạy chúa con là thiếu phụ miền quê
Chồng con vì nước nên đã ra đi
Hai ba năm chưa thỏa chí
Hết thu qua xuân sang hè
Con đợi tàn đông mới tin về

Đạn xé không trung đêm đêm vẫn nghe
Từng lớp trai đi cho ngày mai vẫn đi

Đêm nay người xuống đời
Xin đem nguồn vui tới

Những đôi môi lạnh cúi lâu không cười

Lạy chúa con còn lứa tuổi học sinh
Vĩ cho là lính con thiết tha xin
An vui cho người đầu tuyến
Trẻ thơ yên tâm sách đèn
Để mẹ hiền con hết ưu phiền.

Lá thu vàng (autumn leaves)

Chiều buồn nhìn lá, tàn tạ ngoài hiên xưa
Hồn nhẹ vào Thu, nhuộm vàng màu nhớ
Làn môi rạn rở, ánh mắt ôi êm đêm
Mơ phút hôn em, lửa cháy trong hồn

Ngày nào em từ ly
Sân buồn man mác
Đồng về heo hút
Tiếng gió vút khơi
Người yêu hờ, ngóng trông nhau hoài
Mãi xa xôi .. chỉ thấy Thu về lá vàng rơi

Lá xanh mùa hè (the green leaves of summer)

Tuấn Dũng

Hè sang lá cây xanh màu
Hè sang vang tiếng ve sầu
Hè sang phượng tươi thắm màu
Ru say hôn thi nhân ..
Làn mây trắng lững lơ ngang trời
Dòng suối mát lững trôi êm đêm
Chìm trong nước xanh cá tung tăng
Nô đùa với rong vàng ..

Hè sang lá cây xanh màu
Hè không mang đến âu sầu
Hè cho tình yêu bắc cầu
Se tơ hồng nhân duyên ..
Hè gieo nắng trên những cánh đồng
Và mưa tưới khắp thôn trang
Làm cây lúa sớm lên bông
Cho nhà nông bớt cần lao ..

Hè sang lá cây xanh màu
Hè sang vang tiếng ve sầu
Hè sang phượng tươi thắm màu
Nơi ngôi trường thân yêu ..
Hè mang đến thôn quê xa vời
Hè đem đến chốn xa hoa
Hè gieo khắp quê hương thân yêu
Bao nguồn sống triền miên ...

..Hè mang đến thôn quê xa vời ..
...(Repeat last Refrain)....

A time to be reaping ..a time to be sowing
The green leaves of Summer are calling me home
It was good to be young then, in the season of plenty,
When the catfish were jumping as high as the sky ..

A time just for planting ..a time just for ploughing
A time to be courting ..a girl of your own
'Twas so good to be young then, to be close to the Earth
And to stand by your wife at the moment of birth ..

A time to be reaping ..a time to be sowing,
A time just for living ..a place for to die ..
'Twas so good to be young then, to be close to the Earth
Now the green leaves of Summer are calling me home ..

'Twas so good to be young then, to be close to the Earth

Now the green leaves of Summer are calling me home
....

Lại đây với em

Phạm Duy

Anh cho em khúc tình ngất ngây
Như đêm thu, đêm mát u sầu
Nhìn bầu trời thơm ngát gió xuân
Và nụ cười đang ước mơ

Như phong ba nơi vùng cát bay
Rồi bập bềnh sóng biếc khơi trùng
Người tình làm tim em đắm say
Người lại đây với em

Anh yêu ơi! hãy tìm đến em
Cho em dâng trình tiết trao chàng
Cuộc đời tuyệt vời khi có anh
Cùng em chung bước mãi
Xin cho em đôi bờ môi ấm
Xin cho em tay nắm, vai kề
Đường đời diu nhau ta bước đi
Người lại đây với em

Lại gần hôn em (viens m'embrasser)

Lại đây bên em, anh hỡi chớ khi xa em đêm nay,
Lại gần bên em.
Vẫn biết đôi ta chia tay, nhưng trong lòng còn mê say...
Lại gần với em...

Lại đây bên em, hãy nói ta luôn yêu nhau
Tim ta chẳng đổi thay đâu
Hãy nói anh không ra đi cho em đừng buồn chia ly...
Lại gần với em...

Anh ơi nhớ nhé,
Hãy cố khơi lên trong ta bao nhiêu kỷ niệm đam mê
Những lúc đôi ta còn trong tay nồng say sưa (ơ hờ...)

Anh ơi nhớ nhé
Hãy cố khơi lên trong ta từng ngày qua bao đắm đuối
Hãy cứ như ta đang yêu như duyên tình còn yên vui
Hãy tới hôn em... yên vui... bên em rồi thôi...

Lại đây bên em, đã muốn xa em đêm nay
Sao anh nhạt nhòa nước mắt
Hãy cố vui lên anh ơi quanh ta giòng đời đang xoay...
Cuộc đời vẫn tươi...

Lại đây bên em, chớ nói cho ta nghe thêm
Bao nhiêu lời nồng quyến luyến
Sẽ thấy không lâu anh ơi đôi ta đành phải quên nhau...
Rồi lòng đón đau...

Làm dâu xứ lạ

Thôi em theo chồng làm cô dâu xứ lạ
Bao nhiêu ân tình giờ tìm vỡ theo tìm
Đường hoa em đi, mưa chiều rừng rưng đổ
Ngỡ mưa trong lòng, em có vui đâu

Thôi em theo chồng, vui chôn đi kỷ niệm
Tim yêu hôm nào giờ giữ ảnh thương đau
Đường em em đi, anh đường anh cô lẻ
Bởi không duyên trời, đôi ngã chia ly

ĐK:
Anh ơi, tình chỉ đẹp khi tình dang dở
Em ơi, đời mất vui tình nên câu thề
Đừng tiếc thương chi, tình yêu đã mất

Thôi em theo chồng, cánh hoa xin trả lại
Hoa xưa phai màu là hoa vỡ yêu đương
Dù cho hôm nay duyên mình mang dang dở
Vẫn thương trong đời, thương mãi nhau thôi

Làm sao quên được

Đức Huy

Làm sao tôi quên được người em gái Sài Gòn.
Xa cách nhau từ ngày ấy, mong đợi từng cánh thư.
Làm sao tôi quên được, thành phố nhuộm kỷ-niệm.
Một sớm ra đi vội vã, bạn bè còn mất ai.

Một mình tôi bên này, chiều vàng lá rơi,
Vào Thu gió lạnh.
Mình em bên ấy, ai đưa em về.

Làm sao tôi quên được, thành phố nắng nhạt nhòa.
Ôi, những cơn mưa tầm tã, rơi về xót xa.
Ôi, những cơn mưa tầm tã, rơi về xót xa.

Lan và Điệp 1

Tôi kể người nghe đời Lan và Điệp,
một chuyện tình cay đắng
Lúc tuổi còn thơ
tôi vẫn thường mộng mơ đem viết thành bài ca
Thuở ấy Điệp vui như bướm trắng, say đắm bên Lan
Lan như bông hoa ngàn, thương yêu vô vàng,
nguyện thề non nước sẽ không hề lìa tan

Chuông đổ chiều sang , chiều tan trường về,
Điệp cùng Lan chung bước
Cuối nẻo đường đi,
đôi bóng hẹn mùa thi Lan khóc đời người đi
Lần cuối gặp nhau, Lan khẽ nói, yêu mãi nghe anh,
em yêu anh chân tình nếu duyên không thành,
Điệp ơi Lan cắt tóc quên đời vì anh

Nhưng ai có ngờ,
lời xưa đã chứng minh khi tình dang dở
Lan đau buồn quá khi hay Điệp đã xây mộng gia đình
Ai nào biết cho ai, đời quả chua cay duyên đành lỡ vì ai
Bao nhiêu niềm vui xin cũng vui chôn từ đây,
vùi chôn từ đây

Lỡ một cung đàn, phải chi tình đời là vòng dây oan trái
Nếu vì tình yêu
Lan có tội gì đâu sao vướng vào sầu đau
Nàng sống mà tim như đã chết
Duyên bóng cô đơn đôi môi xin phai tàn
Thương thay cho nàng
Buồn xa nhân thế nấu thân cửa từ bi

Lan và Điệp 2

Tôi viết vào đây, chuyện nối tiếp tình yêu hai mái đầu
Ước mộng đẹp tươi, thuở được thương mà sao chia lửa
đôi
Từng đêm Lan khóc thầm trong cay đắng
Xót xa vì duyên kiếp dở dang, hoa thơm mau tàn,
ai hay cho nàng, cánh chim lìa đàn

Lan gói niềm riêng tìm quên lãng ngày qua bên mái chùa
Sớm chuông chiều kinh mặc thời gian vẫn trôi trong tái
tê
Nàng không bơi xóa tình yêu xưa cũ,
dấu cho con thuyền neo bến đường tu
Lan không mong chờ, nhưng Lan bây giờ mấy ai nào ngờ

Những chiều phai nắng, nàng thường hay ra ngồi gốc bồ
đề đem bao tâm sự gửi vào bồ nâu, vì Lan cố tìm quên
Nhưng một ngày kia nàng bắt bướm đặt kề bên cánh lan
Hoa cùng với bướm,
ép chung một trang giấy chôn cùng một nắm mồ

Ai đã từng yêu, cảm thông nỗi niềm đau của nàng
Mỗi tình đầu tiên nàng đành chôn vùi theo bướm hoa
Sầu cho thân gái, tình duyên ngang trái,
biết thương đêm dài như tiếng thở than
Nhưng đem tin buồn như gieo hoa tàn đến cho đời nàng

Lan và Điệp 3

Chiều kia lũ chim trên cành buồn không ca
Chim hỡi xót thương ai
Hàng cây đứng im
cũng thăm nhìn mây bay che kín phía lưng trời
Một con đò vắng đứng bờ vớ bên kia sông
Nước trôi lững lờ nghe chùng mang bao thương tâm
Rồi một hôm lũ khách lên đò qua bến sông, nét mặt u sầu

Chiều nay cũng như bao lần rồi
Lan ra sân đứng khóc cô đơn
chợt nghe tiếng chuông reo từng hồi xa xa,
ai đến viếng thăm chùa
Trời vô tình đã khiến xuôi nên khơi ly tan,
cớ sao vẫn còn xuôi người yêu đi thăm Lan
Điệp nhìn Lan không nói,
đôi lòng chim đắng cay ướm lệ khóc người

Điệp ơi, duyên lỡ làng rồi thôi đành chờ kiếp sau,
đừng đem ân tình thương nhớ đến đây chỉ thêm sầu
Cánh cửa chặn đôi, khép lại rồi mà chuông còn reo mãi
Lan giận đời nên, nằng cỗi gãy chuông từng lưu luyến

Đời Lan khác chi,
như một cảnh hoa xuân hương sắc sớm phai mau
Một đêm gió mưa bên ngọn đèn quạnh hiu
Lan đã cướp linh hồn
Ngoài xa từng tiếng cú kêu sương nghe thê lương
Gió than náo nê trong màn đêm nghe đau thương
Từng hồi chuông ngao ngán ngân dài như khóc than,
tiễn một linh hồn

Lăng du (l'avantura)

Nguyễn Duy Biên

Âm thanh ngây ngất vui,
cho đôi ta lớn lên cùng nhau
Thênh thang trong nắng mai,
đôi ta vui bước trong tự do

Anh yêu kiếp lăng du,
rong chơi vui hát ca cùng em
Đôi ta như cánh chim,
cao bay trong nắng mai tươi hồng ..

Lăng du khắp nơi,
anh với em cùng lênh đênh quên tháng ngày

Lăng du khắp nơi,
anh ước mong được ôm em trong giấc nồng

Lăng du khắp nơi,
xin cánh tay chàng kề em êm dưới gối,

Xin cho đôi ta yêu đắm say hương thời gian,
Thêm ngất ngay đời phiêu lãng ôi đẹp thay ..

Hôn em trong nắng mai, hôn em cho ngất say tình ta
Bao nhiêu năm tháng qua, yêu nhau không chút chi đổi
thay
Guitar anh nhớ mang, chân ta vui bước trên đường xa
Duyên ta như khúc ca, mong sao luôn mới như ban
đầu...

Lăng du khắp nơi...(Repeat Refrain).....

Lặng Thầm

Vũ Hoàng

Bao đêm rồi, tôi lang thang phố vắng
Đi ngang nhà cô bé học cùng trường
Giáng em gầy mong manh như lá cỏ,
Mái tóc huyền óng ả thật dễ thương

Tôi thần thờ ngu ngơ bên hiên vắng
Cứ đứng chờ như nắng hạn chờ mưa
Và đêm về ngơ ngẩn thức làm thơ
Trang giấy trắng hay tình tôi mộng mơ

Cô Bé ơi! Áo dài bày trong gió
Chiều tan trường tôi lặng lẽ theo sau
Lời ban đầu ngại ngùng không dám nói
Để đêm về thao thức suốt canh đầu

Cô bé ơi sao mà thương mà nhớ!
Biết bao giờ cô hiểu thấu lòng tôi
Từng đêm về một mình tôi xuống phố
Đứng lặng thầm như một mảnh trăng mờ

Lang Thang

Lang Thang trên đường mưa rơi
Nghe lòng sao nức nở bồi hồi
Như ru ta vào giấc mơ
Bao lá khô rơi mùa thu tới
Nhớ sao là nhớ bao những tháng ngày bên nhau bao êm
đềm
Nhớ sao là nhớ ôi hạnh phúc là thể đấy vui biết bao
nhiều

Lang Thang trên đường mưa rơi
Tin rằng anh có ngày trở lại
Em không tin rằng chia tay
Em vẫn nghe tim mình đắm say
Nỗi phương trời ấy bao nhớ những tháng ngày bên nhau
đã xa rồi
Có bao giờ giây phút anh nhớ nhớ đến vui biết bao nhiêu

ĐK:
Đã bao chiều trời mưa ngất ngây
Em đạp xe mình em vòng quanh
Trên đường xưa sao giờ vắng tanh bỗng nghe lòng hiu
quạnh

Anh giờ đây tựa như cánh chim bay
Phiêu dạt trôi về phương trời nào
Ta làm sao làm sao có nhau, em biết làm sa

Làng tôi

Chung Quân

Làng tôi,
Có cây đa cao ngắt từng xanh
Có sông sâu lơ lững vằn quanh,
êm xuôi về nao??

Làng tôi,
Bao mái tranh san sát kề nhau
Bóng tre rung bên mấy hàng cau,
Đồng quê mơ màng ...

Nhưng than ơi ...
có một chiều thu lá thu rơi
Có một chiều thu lá thu rơi
ôm sủng nhìn quê gọi thăm, mơ bóng ...
Ngày về ...
Mơ trông bóng ngày về ...

Quê tôi,
Chìm chân trời mưa sủng
Quê tôi,
Là bao nguồn iêu thương
Quê tôi,
Là bao nhớ nhung xé buồn
Là bao vẫn vương tâm hồn ...
Gửi gió sương ...

Lạnh lùng

Đinh Việt Lang

Em nữ lạnh lùng đến thế sao
Tìm anh tan nát tự hôm nào
Giờ đây đã nát càng thêm nát
Muốn nói mà sao vẫn nghẹn ngào

Sao em không nói một lời gì
Dẫu chỉ một lời không đáng chi
Cũng đủ cõi lòng anh ấm lại
Bao ngày xa cách buổi anh đi

Em giết tình anh nữa phải không ?
Em đem băng tuyết lấp hoa hồng
Em đem hờ hững vui thương nhớ
Em giết lòng anh trong lạnh lùng

Lạnh trợn đêm mưa

Mưa buồn ơi thôi ngừng tiếng
Mưa cho phố nhỏ càng buồn thêm
Mưa rơi gác xưa thêm lạnh vắng
Phòng cô lẳng tiều điều
Đường khuya vắng dịu hiu

Đêm sâu đi trong tuổi nhớ
Bao thương nhớ chỉ là mộng mơ
Đêm nay tiếng mưa rơi buồn quá
Mưa đêm sâu riêng ai
Buồn ơi đến bao giờ

Mưa ơi, mưa ơi mưa gieo sầu nhân thế
Mưa nhớ ai, biết người thương
Có còn nhớ hay quên
Riêng ta vẫn u hoài.
Đêm đêm tiếc thương nhớ
Mong người đã cách xa

Mưa buồn rơi rơi ngoài phố
Nghe như tiếng nhạc buồn triền miên
Đêm (nay) nao chốn đây ta dịu nhau
Trao muôn ngàn lời thơ
Chờ mong đến kiếp nào

Mưa trợn đêm
Mưa trợn đêm
Mưa trợn đêm

Lâu dài tình ái

Trần Thiện Thanh

Anh sẽ vì em làm thơ tình ái.
Anh sẽ gom mây kết thành lâu dài
Đợi chờ một đêm trăng nào tới,
đợi chiều vàng hôn lên làn tóc,
đợi một lần không gian đổi mới,
đón hai đứa chúng ta mà thôi ...

Tinh tú trời cao thành vương miện sáng.
Khai lễ đăng quan vũ trụ chong đèn.
Hoàng hậu về cao sang quyền quý,
đẹp nụ cười quân vương vừa ý,
và lâu dài mang tên tình ái
đón hai đứa chúng ta mà thôi ...

đ.k.:

Em ơi lâu dài tình ái đó
chắc không có trên trần gian,
anh đưa em vào bằng tiếng hát
chấp đôi cánh nhưng thiên thần.
Em ơi lâu dài tình ái đó
sáng trong ánh tinh cầu xa
cho nên cho dù nghìn năm qua,
còn vấn vương đôi hồn hoa.

Anh kết lâu hoa bằng thơ tình ái,
cho mắt em xanh đến tận muôn đời
Chuyện tình mình chưa nghe lừa dối,
lời hẹn đâu chưa đi vào tối,
thì lâu dài mang tên tình ái,
đón hai đứa chúng ta mà thôi....

Lệ Buồn Nhớ Mi

Đặng Khánh

Cành sương tháng chín
Ký ức âm u
Mưa mù tháng giêng
Hồn cây phong úa
Đâu nắng hôm xưa
Mưa buồn cuối trời
Dấu chân nghìn dặm
Vàng sau lưng
Vàng đôi môi
Mùa em thu tím
Giữa quạnh hiu
Tôi cúi chào
Giữa quạnh hiu
Tôi cúi chào
Trăm năm đã hẹn
Biển sóng vực sâu
Bầy chim thương tích
Buồn khăn áo người
Trăm năm vẫn đợi
Môi nhớ tàn phai
Bàn chân nhớ đất
Lệ buồn nhớ mi
Rừng mưa tháng chín
Môi tóc em đâu
Nỗi buồn sớm mai
Mùi hương đã chết
Dấu tích năm xưa
Môi lạnh tiếng cười
Nhớ em hạt bụi
Đời hư vô
Còn tương tư
Hỏi sông núi cũ
Giữa mùa thu
Em nhớ gì?
Giữa mùa thu
Em nhớ gì?

Lệ đá

Nhạc: Trần Trịnh - Thơ: Hà Huyền Chi

Hỏi đá xanh riêu bao nhiêu tuổi đời
Hỏi gió phiêu du qua bao tầng trời
Hỏi những đêm sâu đèn vàng héo hắt
ái ân bây giờ là nước mắt
Tuổi hồn một thoáng nhớ mong manh

Thửa ấy tôi như con chim lạc loài
Xoài cánh cô đơn bay trong chiều vàng
Và ước mơ sao trời đừng bão tố
Để yêu thương càng nhiều gán bó
Tháng ngày là mê say hồn thơ

Tình yêu đã vỗ cánh rồi
Là hoa góp mặt cho đời
Chắt chiu kỷ niệm dĩ vãng
Anh có nhớ gì không anh ơi

Màu áo thiên thanh thơ ngây ngày nào
Chìm khuất trong mưa mưa bay rạt rào
Đọc lá thư xưa một trời luyến tiếc
Nhớ môi em và màu mắt biếc
Suối hẹn hò trắng thanh đầu non

Just ask the stone how long it's been
and ask the distance of the wind
then ask the street, land and the light
shall show no more friendlier
for my love has gone away

Guess I was like a lonely bird
so lost and empty without love
but then you came and love was mine
for one brief moment in time
then it was just like a dream

How can love fade away
like flower of yesterday
but you still has memory of
don't you remember my love.

Lệ đá xanh

Cung Tiến

Tôi biết những người khóc lẻ loi,
Hồn không nguôi, sầu không nguôi,
Đời quên hẳn mình cho người .

Đời không yên vui là đó .
Lệ khóc không rơi ngoài hồn,
Lệ khóc không rơi ngoài hồn
Hồn cô đơn ...

Nghẹn ngào không nói là những đêm nao,
Người ngắm trăng sao bình bồng .
Là những đêm mắt lệ,
Là những đêm mắt dâng lệ đá xanh .
Ôi những đêm buồn một mình,
Ôi những đêm lẻ loi, sầu nặng chênh vênh tâm hồn .

Đôi khi anh muốn tin,
Đôi khi anh muốn tin .
Ngoài đời chỉ còn trời sao đáng kể .
Mà bên vì sao lấp lánh đôi mắt em,
Và đôi mắt em lấp lánh không thôi
Đến ngày cuối ...

Đôi khi anh muốn tin,
Đôi khi anh muốn tin .
Ngoài đời thơm thơm, cỏ hoa hương hương dịu hiền .
Mà bên trái cây ngọt ngào đôi môi em,
Ngọt ngào đôi môi em, ngọt ngào đôi môi em
Nguồn sữa mật khởi đầu .

Đôi khi anh muốn tin ngoài đời cỏ hoa tinh khiết,
Mà bên cỏ hoa quyến rũ cánh tay em .
Vòng ân ái, vòng âu yếm .

Đôi khi anh muốn tin,
Đôi khi anh muốn tin .
Ôi những người, ôi những người
Khóc lẻ loi một mình .
Đau đớn lệ, đau đớn lệ
Là những viên đá xanh .
Tim rủ rợi ...

Lệ hoang

Trịnh Nam Sơn

Mưa rơi bên sông cửa
Lệ rơi thấm nỗi niềm.
Hạt nào không đổ vỡ
Giọt nào chẳng nát tan
Mưa rơi mưa rơi mãi
Quyện nhau đổ thành giòng
Lệ hoang ta rơi mãi chảy lặng thầm về tim

Mưa rơi trời nghiêng ngả
Lệ rơi tình ngả nghiêng
Hạt nào trời ảm đạm
Giọt nào tình u mê
Mưa rơi mưa rơi mãi từng hạt chảy vào đời
Lệ hoang ta rơi mãi từng giọt buồn trong ta

Mưa rơi cho cây cỏ
Từng yêu thương lấp vùi, lệ hoang cho ta đó
Chôn vùi tình tan thương.

Mưa rơi mưa rơi mãi
Quyện nhau đổ thành giòng
Lệ hoang ta rơi mãi chảy lặng thầm về tim
Chôn vùi tình tan thương

Lễ tình nhân

Em có nghe Xuân về cùng nhân thế
Dâng tặng đời một buổi Lễ Tình Nhân
Em có nghe tim ta đập nhanh dần
Khi kỷ ức về tặng ta dáng ngọc

Ta nhớ lắm suối tóc mây huyền hoặc
Nên đọc thầm chuyện cổ tích liêu trai
Ta nhớ lắm giòng mộng mị mắt nai
Nên len bước vào thăm cung tình ái

Em đắm say miên man trong giòng nhạc
Tay ngọc ngà tình khúc ngân du dương
Ta ngẩn ngơ Cho những khúc nghe thường
đắt ta vào chuyện Dương Phi Đường Đế

Em có nghe Xuân về cùng nhân thế
Dâng tặng đời một buổi Lễ Tình Nhân
Em có nghe tim ta đập nhanh dần
Khi kỷ ức về tặng ta dáng ngọc

Ta đã trót say men tình đột ngột
Trên hình hài còn dấu nhớ phương xa
In dấu nhớ đây mặn mà thiết tha
Em là mộng Mộng và em chỉ một

Em có nghe tim ta sao lạ nhịp
Khi ngỏ lời nói riêng trao em
"Em có nghe Xuân về cùng nhân thế
Lễ Tình Nhân hay lễ ...
của đôi ta ...

Lên đường

1. Vì đất nước ta quên mình
Vì nhân dân ta hy sinh
Cùng nhau ta nắm tay lên đường

Anh em ta quay về quê hương
Vui ra đi trong niềm tin mới
Xây quê hương dù bằng xương máu
Quyết chí phấn đấu

Bao khí thiêng non sông ta hào hùng
Ta cháu con dân Nam bao quật cường
Vung tài trai bốn phương

2. Cùng về đây xây quê mình
Nào cùng đi anh em ơi
Cùng đi ta phá tan đau buồn

Quê hương đang mong chờ tay ta
Đem sức trai tô bồi sông núi
Cho nhân dân tràn niềm vui sống
Lớp lớp tiến tới

Non nước ta mai đây vui hoà bình
Dân nước mai đây thêm cường thịnh
Nước VN lòng danh
Nước VN, VN ngời sáng.

Liên khúc đồng xanh

Hè sang lá cây xanh màu, hè sang vang tiếng ve sầu
Ngàn hoa phượng tươi thắm màu, ru say hồn thi nhân
Làn mây trắng lững lơ ngang trời,
đồng xuôi mát lắng trôi êm đềm
Chìm trong nước xanh cá tung tăng, nô đùa với rong
vàng

Hè sang lá cây xanh màu, hè không mang đến âu sầu
Hè cho tình yêu bắc cầu, se tơ hồng nhân duyên
Hè gieo nắng trên những cánh đồng,
và mưa tưới khắp thôn trang
Làm cho lúa sớm lên bông, cho nhà nông bớt cần lao

Đồng xanh là chốn đây thiên đàng cỏ cây
Là nơi bầy thú hoang đang vui đùa trong nắng say
Đây những bờ suối vắng im phôi mình bên lùm cây
Đây những giòng nước mát khẽ vươn tay về thung lũng
Và những đôi nhân tình đang thả hồn dưới mây chiều

Và em cũng thế có đôi khác gì mấy
Một nàng tiên nữ thân hình vẫn nhỏ bé
Nụ cười hồn nhiên, môi mọng xinh còn kia
Và hồn say đắm ta nhìn nhau như thế.
Tình ta vẫn nồng, vẫn bừng như lửa sáng
Cuộc đời là thoáng mây, tựa gió mùa Thu
Tình còn nồng thơm như loài hoa rừng mơ
Nhạc tình còn tấu cho bền lâu tình ta.

Vì nàng đẹp như một bông hồng,
nên tôi không dám yêu nàng
Ôi đôi môi cười như cánh lan,
bao năm tôi khó nguôi quên
Nên theo cơn gió bay qua đây,
như dung nhan vừa tươi mướt
Em vui như dáng Xuân hồng nắng,
tôi nghe cơn gió ru hời

Trời lành lạnh khi mùa Thu về,
tôi nghe tôi khóc trong lòng
Hôm nay đây mùa Thu mới sang,
ôi sao xa quá Xuân xưa
Trong công viên lá thôi đong đưa,
tôi nghe em cười trong nắng
Dang tay cho gió nâng tà áo
trong hơi sương em sẽ tan nhòa

Liên khúc người mẹ

Người mà tôi yêu nhất đời
Người mà tôi hằng mơ đến rồi
Là Mẹ tôi người đã khuất xa tôi rồi suốt cả đời
Người hay dắt tôi đi qua làng
Và âu yếm quàng cho chiếc khăn màu nắng hồng
Màu khăn ấy làm tôi nhớ đến khi xưa còn ngây thơ
Dù xa cách xa nhưng muôn đời lòng tôi vẫn còn
thương nhớ sao hình dáng người
Màu khăn ấy làm tôi nhớ đến khi xưa còn ngây thơ

Người mẹ hiền yêu dấu Mẹ đã trao về ta thật bao âu
yếm
trong những năm vừa qua
Mẹ hiền có biết khi lớn khôn ra đời con sẽ nhớ hoài bóng
dáng người
Người Mẹ hiền yêu hỡi lúc sáng hay về đêm lòng nguyện
luôn luôn sẵn sóc Mẹ bình yên
Và con sẽ đến vào bất cứ lúc nào
Khi có ai làm Mẹ ngen ngào
Và con xin hứa nếu lỡ Mẹ rơi lệ
Con sẽ ôm Mẹ thật rất trong lòng
Chẳng tình thương nào to lớn hơn cho bằng tình thương
yêu con đã trao cho Mẹ
Người Mẹ hiền yêu hỡi những lúc Mẹ cười vui là mặt
trời trên tóc mưa bão không còn rơi
Mẹ hiền có biết khi lớn khôn ra đời con sẽ nhớ hoài bóng
dáng người

Mẹ, Mẹ ơi hôm nay trời buồn
Nhớ tới năm xưa có Mẹ trong đời
Không buồn phiền tháng năm dịu hiền
Con vui cuộc đời ngây thơ
Mẹ, Mẹ ơi bao năm lạc loài
Nước mắt con rơi héo hon tươi bởi
Xa rời Mẹ ấm êm ngày nào
Tìm con ngen ngào Mẹ ơi
Mẹ, Mẹ ơi đêm nay nguyện cầu
Ánh sáng trên cao sáng soi cho Mẹ
Cho dù Mẹ đã xa đời này
Muôn Năm Mẹ hiền bên con

Liên khúc tình buồn

Đức Huy

Liên khúc tình buồn em hát cho anh
Những đêm dài lạnh giá một mình
Một mình nằm chờ bước chân không còn đến

Những tiếng nhạc buồn như xé con tim
Những kỷ niệm còn mãi đắm chìm
Hình ảnh hiện về rủ buồn trong bóng đêm

Bây giờ đường mình rẽ đôi
Riêng em vẫn một mình mà thôi
Xa anh em sẽ còn ai trong vòng tay
Em sẽ quen với sự cô đơn
Em biết phải cần một thời gian
Nhưng đêm nay em cần anh
Anh ở đâu ???

Liên khúc tình buồn em hát cho anh
Những đêm dài lạnh giá một mình
Một mình nằm chờ bước chân không còn đến

Những tiếng nhạc buồn như xé con tim
Những kỷ niệm còn mãi đắm chìm
Liên khúc tình buồn em hát cho anh.

Liên khúc twist

Chưa gặp em tôi vẫn nghĩ rằng
Có nàng thiếu nữ đẹp như trăng
Mắt xanh là bóng dừa hoang dại
Âu yếm nhìn tôi không nói năng

Ta gặp nhau yêu chẳng hạn kỳ
Mây ngàn gió núi động trên mi
Áo bay mở khép nghìn tâm sự
Hò hẹn lâu rồi em nói đi

Hỡi cô nhân tình bé của tôi ơi
tôi muốn môi cô chỉ mỉm cười
những lúc có tôi và mắt chỉ
nhìn tôi trong lúc tôi xa xôi

Tôi muốn cô đừng nghĩ đến ai
đừng hôn dù thấy bó hoa tươi
đừng ôm gối chiếc đêm nằm ngủ
đừng tắm chiều nay bể lắm người

Anh ơi, có bao nhiêu 60 năm cuộc đời.
20 năm đầu, sung-sướng không bao lâu.
20 năm sau sầu vương cao vợi vợi
20 năm cuối là bao.

Linh hồn tượng đá

Trên dốc đá tôi tình cờ quen nàng
Ngồi bên nhau gọi tên nhau để rồi xa nhau
Em đã đến và đã đến như áng mây
Như cánh chim bay qua bầu trời
Ôi hình hài một vài giờ vui

Tôi muốn nói lên trọn lời êm đêm
Kề tai em bằng con tim một người yêu em
Trưa nắng cháy sợ gió núi xô sóng khơi
Tan vỡ mau nên tôi ghen lời
Nên cuộc đời trọn phận lẻ loi

Em ơi, em ơi thời gian gần gũi
Nào được bao nhiêu
Nào khi rời gót lòng đây cô liêu
Nên xa em rồi tôi nhớ em nhiều

Em ơi, em ơi thà không gặp gỡ
Thà đừng quen nhau
Đừng cho hình bóng, đừng nhìn nhau lâu
Tôi không ôm ấp kỷ niệm đờn đau

Tôi đứng đó như hình một pho tượng
Chờ ai đây đợi ai đây và tìm ai đây
Nghe nuôi tiếc gào thét giữa muôn sóng khơi
Nghe trái tim rung lên bồi hồi
Mong gì gặp lại lần thứ hai

Loài hoa không vỡ

Phạm Mạnh Cường

Một loài hoa không vỡ
đó là loài hoa nữ trong vườn yêu
Một loài hoa sớm nở
nhưng không chóng già
Đời hoa vẫn mặn mà
Dù mưa gió nhiều làm cánh hoa lay,
Nhưng rồi lặng gió mưa bay,
Cánh hoa lại tươi màu thắm sắc hương nồng say

Ngày nào mình quen biết giữa vườn đầy hoa,
Ngắt một nụ hoa bảo rằng "hoa chóng tàn",
Em thường lo sợ tình ta sẽ lỡ làng
Và anh nói rằng "tình mãi không phai,
Hoa này là đóa hoa yêu,
ép trong lòng ta trù mến sẽ không bao giờ quên".....

ôi! một loài hoa, loài hoa thơm ngát hương yêu
ôi! một loài hoa, loài hoa thầm ước trong tim
Và, một loài hoa sẽ không tàn mặc năm tháng qua
Dù có bao giờ cánh hoa tình này không vỡ đôi

Rừng chiều giăng mây tím những khi hành quân
lúc sương chiều buông
Gặp loài hoa tím đại nở ven suối nhỏ
dừng đây ngắm mây trời
Gợi anh nhớ lại ngày ấy chưa xa
Bây giờ đời rẽ đôi ta,
Mỗi khi nhìn hoa lại nhớ đóa hoa tình yêu.....

Loan Mắt Nhung

Đường vắng thưa bước chân buồn âm thầm
Đèn khuya hiu hắt bóng điện cầu
Giữa đêm sâu ngổ không màu, sống lạc loài đơn côi
Chôn tuổi xanh chìm trong bóng tối vực sâu nhiều đắng cay
Lòng phố khuya bước chân còn khua đại
Tìm về thơ ấu đến ngày qua
Khóc chi nhiều đã bao chiều chỉ riêng mình cô liêu
Qua vùng thương hận thêm tóc rối tù đầy ngổ tối đam mê

Xin yêu thương đến trong hồn tôi
Ru cơn đau qua niềm thương nhớ
Qua đêm say độc hành mang lẽ loi
Ôi xanh xao tiếng than hồn oán
Đêm kinh đô muôn màu ngã bóng
Một người tìm sao mắt em

Tình dở dang ước mơ nào phai tàn
Nghìn thương trăm nhớ vẫn là mơ
Tiếng nhân sầu đã tan dần
Giữa đêm dài không trăng sao
Buông vòng tay sầu mang nỗi tiếc
Chờ đợi duyên kiếp mai sau

Lời buồn

Ngày buồn, buông lời trần trối,
Ngập ngừng, tia chiều le lói,
Giòng buồn, trôi tấp mù khơi,
Khóc than miệt mài, xót thân phận người,
Một đời mòn mỏi, trông chờ bóng người

Giọt buồn, treo nặng câu nói,
Mịt mù, tìm màu tăm tối,
Chập chờn, đêm giấc tỉnh say,
Xót xa ngậm ngùi, vẫn vương chờ đợi,
Lòng đầy mơ ước, tay gầy chấp lời, nguyện cầu

Thương yêu ai trên đời, ngày đem thương nhớ sang
đêm dài,
Lời ngại ngần nào ai hay biết tình ai,
Tiếc tình yêu trao chưa hết lời, đã xa cách người,
Ngục tù đơn côi mệnh mang phủ lấp một đời

Đời buồn, mong chờ em tới,
Lòng buồn, vang cười gian dối,
Tình muộn, cũng thế mà thôi,
Nói không được lời, tiếc không được người,
Đây là mơ ước, chôn vào tháng ngày, tàn phai

Lời buồn thánh

Chiều chúa nhật buồn
Nằm trong căn gác điều hiu
Ôi tiếng hát xanh xao cửa một buổi chiều
Trời mưa, trời mưa không dứt
Ô hay mình vẫn cô liêu

Chiều chúa nhật buồn
Nằm trong căn gác điều hiu
Nghe tiếng hát xanh xao cửa một buổi chiều
Bạn bè rời xa chốn chiều
Bơ vơ còn đến bao giờ

Chiều chúa nhật buồn
Nằm trong căn gác điều hiu
Tôi xin em nắm ngón tay thiên thần
Trong vùng ăn năn, qua cơn hờn dỗi
Tôi tôi xin nắm ngón tay em đi vào cô đơn.

Chiều chúa nhật buồn lặng nghe gió đi về
Chiều chúa nhật buồn lặng nghe gió đi về
Chiều chúa ....

Lời con xin chúa

Dương trần đã vang lên bài thánh ca
Mùa đông năm ấy chúa sinh vì ta
Năm ấy không xa bây giờ
Vào một mùa giáng sinh xưa
Nửa đêm đi lễ anh đưa

Nay mùa giáng sinh đã về chúa ơi
Lòng con như thấy thiếu đi niềm vui
Đi lễ năm xưa bên người
Giờ nay chỉ có riêng tôi
Quỳ bên hang đá lẻ loi

Cầu xin ơn chúa xót thương
Thương nhà Việt Nam chinh chiến thê lương
Lòng con sao mãi vẫn vương
Ngày đêm trông ngóng người yêu vắng xa

Bao mùa giáng sinh vẫn một mối tình
Cầu xin ơn chúa chứng cho lòng con
Ban xuống cho con phước lành
Hòa bình thay chiến chinh nhanh
Tình yêu mãi thắm màu xanh

Lời của dòng sông

Trịnh Công Sơn

Ngồi bên dòng sông nhớ đời mình
Một trăm năm sau mãi ngủ yên
Khi ngàn lá vẫn còn xanh
Khi đời sống vẫn bình yên

Ngồi bên dòng sông nhớ đời mình
Chiều đã vàng phai trên đầu non
Đàn chim về thắm những cánh hồng
Hỏi tiếng ngàn năm trên cỏ xanh

Ngồi bên dòng sông nhớ đời mình
Một trăm năm sau mãi ngủ yên
Những người đến không vì mong
Những người khuất không vì quên

Ngồi bên dòng sông nhớ đời mình
Một trăm năm sau mãi ngủ yên
Khi ngàn lá vẫn còn xanh
Khi đời sống vẫn bình yên

Ngồi bên dòng sông nhớ nụ cười
Ngồi bên dòng sông sẽ còn ai

Lời của gió

Anh có nghe thấy em nói gì không?
Em có nghe thấy gió nói gì không?
Anh đã thương nhớ gửi vào trong gió
Đôi phút bên anh được nghe anh nói
với em

Cơn gió nào bay ngang cuộc đời
Nói với anh rằng em lẽ loi
Cơn gió nào bên tai thì thầm
Nói với em rằng anh thương nhớ, ở ơ

Dù gió có ngang qua vườn chiều
Làm lá khô rơi rụng nhiều
Dù gió có mang bao điều
Cuốn theo . . . mùa thu đi

Nhưng gió ơi gió, đừng hôn lên má em
Gió ơi gió, đừng đùa trên tóc em
Gió ơi gió, đừng rũ đôi mắt em
Dịu hiền!

Gió hãy nói rằng anh mong có em
Gió hãy nói rằng em luôn nhớ anh
Gió hãy nói rằng anh yêu em
Gió hãy nói rằng em yêu anh

Gió hãy nói rằng ta yêu nhau
Thế thôi!

Lời cuối cho em

Em, anh xin em một lần cuối
Đừng trách anh, đừng giận anh nhé em
Em, anh van em, em nói đi
Em nói sẽ không bao giờ buồn

Nếu ngày mai nếu chúng mình xa nhau
Anh chôn dấu đời ngàn năm lạnh giá
Nếu ngày mai nếu chúng mình xa nhau
Anh xin muôn kiếp yêu em mà thôi

Đừng, đừng nhìn anh bằng đôi mắt buồn vời vợi
Thà em nói, thà em trách rằng anh dối gian thật nhiều
Bây giờ chỉ còn đôi ba giây phút cuối bên nhau
Em nói đi, em nói đi
Dù chỉ một lời làm tan nát lòng nhau.

Lời đăng cho cuộc tình

Cuối cùng rồi mình vẫn thế
Khóc chi em, khóc chi em
Cho phai mà hồng được gì
Giọt lệ này giành để mai đây
Về cùng người khóc giữa đêm vui
Hơi đâu, hơi đâu mà khóc thương thân anh

Những ngày còn nồng ân ái
Giữa đôi ta, giữa đôi ta
Đã bao cách biệt trùng trùng
Người thì mộng một trời cao sang
Người thì còn trắng áo tay không
Nên anh, nên anh đã biết được ngày này

Em ơi, em ơi anh vẫn biết rằng
Con chim quý phải ở lâu son
Anh không trách là em bội bạc
Mà em ơi anh chỉ trách em
Trách em, sao em không nói thật lòng mình
Sao em gian dối để làm gì

Hãy nhìn một lần sau chót
Chén ly bồi, uống đi em
Sao em mắt lệ nhạt nhòa

Cuộc tình nào rồi cũng phai phai
Một đường tàu biết mấy sân ga
Xin em xem anh như một ga nhỏ dọc đường

Lời gọi chân mây

Lê Uyên Phương

Em ơi quên đi bao nhiêu xót xa
Những chiều thiết tha bên nhau
Em ơi xin em, xin em nói yêu đương đậm đà
Để rồi ngày mai cách xa

Anh ơi bao nhiêu tang thương
Mỗi khi đã rời giấc mơ yêu đương
Anh ơi xin anh ,xin anh cúi trên cơn mộng dài
Để chờ ngày mai lên nắng

Nhớ đến ngày còn gần nhau
Nước mắt rơi khóc phút không ngờ
Nhớ thương ngậm ngùi cách xa
Biết đến bao giờ

Em ơi chim bay mang theo
chút hơi nằng tằm dấu trong tim son
Em ơi xin em, xin em dấu trong cơn ghen ngào
Những chiều buồn mưa lẻ loi

Anh ơi như chim say mê
có khi đã rời cánh nhưng thôi bay
Anh ơi xin anh, xin anh lúc chân mây mệt mỏi
Trở về lồng êm thân ái

(CHORUS)

Em ơi quên đi bao nhiêu xót xa
Những chiều thiết tha bên nhau
Em ơi xin em, xin em nói yêu đương đậm đà
Để rồi ngày mai cách xa
Em ơi xin em, xin em nói yêu đương đậm đà
Để rồi ngày mai .. cách xa

Lời hát cuối đời

Chiều hôm nay, niềm tin tìm bốn phương trời,
Người đi đã đến chân đời,
Niềm tin đây, niềm tin đây.

Ngày mai đây, loài chim gục cánh bên trời,
Vụt lao vào hố xa vời,
Loài chim rơi, loài chim rơi.

Ngày mai tôi chết, không một ai biết.
Ngày mai tôi chết, không người thân yêu,
Ngày mai tôi chết, em đừng tìm đến,
Xác thân này xin, chôn xuống hoang mồ.

Ngày mai tôi chết, sương mù buông kín.
Trời tuôn mưa lũ, cây già đau thương.
Ngày mai tôi chết, lá rừng bật tiếng.
Tiếc cho loài chim, chồi bỏ trần gian.

Ngày mai đây, hành trang gửi trả cho đời,
Tình thương gửi gió cho người,
Người yêu ơi, người yêu ơi.

Hồng đôi môi, vọng cao lời cuối cho đời,
Thở hơi thở cuối bên trời,
Tìm tương lai, người tìm tương lai.

Lời ngêu ngao của kẻ rong chơi

Em như thuở nào,
tìm anh tung chiều ướm mơ
Em vẫn đợi chờ, tuy chưa hẹn hò
Vì tình yêu đẹp vốn bất ngờ

Hôm nay ta thò, là ta đang sống
Ôi cuộc đời, trái đắng quát queo,
Hôm nay rong chơi, chân chưa nghỉ ngơi
Ta biết tình đời như "Gừng cay muối mặn"
Em có bao giờ, nhìn nơi xa vắng
Chân trời bóng sáng, bất ngờ bóng ai

Em như thuở nào,
tìm anh từ cõi chiêm bao
Trong mưa tràn về, môi hôn tràn trề
Và vòng tay ghì chặt đam mê

Em như thuở nào,
hàng đêm đợi cho chiêm bao
Hôm qua âm tình. Hôm nay kỷ niệm.
Ngày mai đôi mắt ngóng tìm.

Lời người thiếu phụ Việt Nam

Phạm Duy

Xin đừng hỏi vì sao tôi còn sống ?
Vì sao tôi còn mong ?
Vì sao tôi còn ngóng ?
Xin đừng hỏi vì sao tôi mất chồng ?
Vì sao tôi mất con ? Mẹ Cha, tôi mất luôn!
Xin đừng hỏi tôi, khổ đau đã triền miên
Mà sao tôi chẳng điên ?
Mà sao tôi chẳng chết ?
Lũ giặc Biển Đông làm thân tôi ô nhục
Làm con tôi chết trôi
Chỉ còn tôi sống sót thôi!
Chồng tôi đã chết nơi trại tập trung.
Mẹ Cha tôi chết ở vùng kinh tế.
Tôi đã ra đi
Ôm đứa con thơ,
Trong chuyến ra khơi nửa giấc đêm mưa
Hi vọng tìm được cuộc đời tự do,
Nào ngờ bọn người ích kỷ đuổi xua
Thuyền nhân ốm đói,
Giặc chờ ngoài khơi
Chỉ một mình tôi sống thôi, để lên tiếng gọi!

Tôi còn phải sống để treo cao nợ máu
Người Đồng Dương khổ đau vì âm mưu đổi tráo
Sống để mà khóc chồng, con, cha với mẹ
Buồn quê hương nát tan, lòng tôi chưa yếu hèn!
Tôi còn phải sống để nuôi sâ u thù oán
Kẻ gây nên lầm than, người vô tâm tàn nhẫn.
Tôi còn phải sống để mang ơn những ai
Mở tay ôm những người, nạn nhân trên cõi đời

Tôi còn phải sống!
Tôi còn phải sống!
Để cho thế giới phải lưu tâm!

Lời nói vu vơ

Bằng lời nói thôi!
Lại lời nói đó, biết đến bao giờ
Câu nói ân ái!!!
Là lời nói thôi.

Lời như gió cuốn, ấm áp tuyệt vời.
Quá êm ái!!!
Một thời đã qua.
Mộng mơ gió cuốn trôi.

Kỷ niệm rồi tàn, tình yêu cũng tan.
Khi ta lòng nhủ lòng.
ôi! lời yêu Tựa như mật ngọt hương hoa.
Nhưng nào đầu của em.

Mà là để cho người mới biết yêu
lần đầu tiên.
Mãi luôn mơ mộng với ước muốn
như nụ hoa tươi.
Với em, lời ngọt ngào
toàn đối trá.
Lời tình là chót lưỡi mặt nòng nào.

Còn in sâu trong tim đau.
Với những yêu thương ngọt ngào,
toàn là những lời gió trắng...

Lời ru bú mớm nâng niu

Thơ: Phạm Thiên Thư - Nhạc: Phạm Duy

Ru con bằng vòng tay ấm
cho con yêu tiếng dịu dàng
ru con bằng bầu sữa nóng
cho con ơn mãi tình nồng
ru con bằng bài ca ngân
cho con biết nhạc và thơ
ru con còn nhờ mây gió
tim con chẳng có vực bờ

Ru con bằng rừng trên núi
con ơi mưa nắng còn dài
ru con bằng đôi ven suối
cho con không oán thù người
ru con bằng gió hoa mới
trăng sao kết lại thành nôi
yêu muôn loại và muôn tính
mai sau chẳng sống một mình

ừ ơ mẹ ru con biết
yêu thương như câu đầu lòng
nghìn năm còn đây thắm thiết
câu ru mạch máu đồng phương

Tim em là bình nung tới
cho con tia máu đỏ ngời
ru con bằng làn hương mới
cho con thơm ngát lòng đời
ôm con nhìn vào con nhé
cho con lễ đạo thường chơn
môi em là nụ hoa thánh
cho con ngập ánh chiêu dương

Con ơi Mẹ là Thượng đế
cho con tâm lý nguyên sơ
câu ru và giọng sữa quý
cho con nguyên lý diệu ngời
ru con rằng đời muôn lối
như mây kết hợp rồi tan
thân con là trời cao với
tim con là cõi địa đàng

ừ ơ mẹ ru con biết
yêu thương như câu đầu lòng
nghìn năm còn đây thắm thiết
câu ru mạch máu đồng phương

Lời thánh ca buồn

Bài thánh ca đó còn nhớ không em
Noel năm nào chúng mình có nhau
Long lanh sao trời đẹp thêm đôi mắt
Áo trắng em bay như cánh thiên thần
Giọt môi hôn dưới tháp chuông ngân

Cùng nhau quỳ dưới chân chúa cao sang
Xin cho đôi mình suốt đời có nhau
Vang trong đêm lạnh bài ca thiên chúa
Khẽ hát theo câu đêm thánh vô cùng
Ồi giọng hát em ngân nỗi buồn

Rồi mùa giá buốt cũng qua mau
Lời hẹn đầu ai nhớ dài lâu
Một chiều áo trắng thay màu
Em qua cầu xác pháo bay sau
Lời nguyện mình chúa có nghe không
Sao bây giờ mình hoài xa vắng
Bao nhiêu đêm chúa xuống dương gian
Bấy nhiêu lần anh nhớ người yêu

Rồi những đêm thánh đường đón Noel
Lang thang qua miền giáo đường dấu yêu
Tiếng thánh ca ngày xưa vang trong đêm tôi
Nhớ qua đi thôi giọng hát ai buồn
Đêm thánh vô cùng lạnh giá hồn tôi ...

Lời thề chiến thắng

1. Trên con sông Lãng (?)
thuyền trôi lướt nhanh nhanh
Đưa anh qua bến giữ quê nhà mình
Đây là đường 13, này đường đi vẫn hiển
Bao nhiêu phen chiến thắng xâm lăng...Ơ
Đây quân dân ta vừa chiến thắng xông lên
Xa Cam đã đứng giữ yên quê mình
Ngàn quân giặc, xe tăng quân thù bốc cháy
Bền xác bao con người phơi đây trên kẽm gai

ĐK:
Đây ta tuốt lưỡi lê thề cùng xâm lăng đó.
Nếu không về Bình Long với chiến thắng lớn
Nếu quân giặc xâm lăng thì vùi thầy trên sóng nước
Trên con sông Lãng (?) lòng ta thấy nao nao
Hôm nay toàn thắng đuổi quân cộng thù
Vì là người VN (?), thề nguyện cùng sông núi
Hôm nay chặn bến gót xâm lăng (?)

2. Đêm nay xung phong về đến lười Nha Môn (?)
Quân ta diệt hết lũ quân cộng thù
Này mặt trận Bình Long hoa cười chiến thắng
Quân với dân anh hùng, tang bồng hồ thi trai (?)

Lời tình buồn

Hoàng Thanh Tâm

1) Ta nhớ một sớm nao rừng đông im lặng tiếng
Ngây ngất trong gió bay lời tình nghe đắm say
Ngày tình vừa đến mùa xuân thấp nắng lên trong hồn
Ngày tình hẳn sâu trong tim yêu viết thương vàng gót

2) Ta thấy trong mắt em từng đêm mưa vàng võ
Ta thấy trong cánh tay mùa thu mang xót xa
Từng ngày tình vui cho thiên đường hé những môi cười
Từng ngày tình đau cho trái tim xé thêm những mối mòn

ĐK Qua cơn mê dài lời ru nghe đắng cay trên bờ môi
Nâng niu cơn mộng tình trong lãng
quên ngày mưa tháng nắng
Từng ngày tình đến môi thơm ngọt mềm
Từng ngày lần bước đi trong ơ thờ
Đường tình mù tối như mây giăng mờ cuối trời

3) Ta thấy trong mắt em ngày mưa vẫn còn đó
Trên tháng năm mỗi mong tình còn trong nỗi lo
Ngày tình còn xanh lời yêu xin giữ trên môi người
Ngày nào tình xa ta vẫn xin yêu mãi một đời

Lời tình buồn

Vũ Thành An

Anh đi rồi còn ai vuốt tóc
lời tình thơm sách vở học trò
đêm xuống rồi anh buồn không hờ
trời sa mù tầm tay với âu lo

Anh đi rồi còn ai chiêm ngưỡng
cổ em cao tay mười ngón thiên thần
tóc em xanh trùng dương sóng gọi
anh ngập ngừng đứng ngóng bằng khuông

Anh đi rồi còn ai tình tự
đêm đây trời tiếc nhớ bơ vơ
phút yêu anh dấu lần quá khứ
nụ hôn đầu rụng xuống ơ thờ

Lời tình viết vội

Bao năm xuôi ngược khắp miền hành quân ngày đêm..
Gian lao nhưng lòng vẫn nặng tình yêu nuôi sông..
Cho nên nhiều khi biết người yêu nhớ..
Trang thư vài câu làm tin thể thôi ...
Nàng hay trách hờn người tình biên ải ...
Hỏi rằng vì sao nữ đành nhạt phai ....

Em ơi cho dù súng thù giờ đây lè loi ...
Nhưng anh vẫn còn trách nhiệm vì dân dân thân..
Nên thư của anh vẫn là thư lính..
Trong đêm rừng sâu đèn sao sáng soi ...
Vài câu viết vội lời tình chân thành..
Mong người em yêu thấu hiểu lòng anh...

Khi non nước còn giặc thù,
Em chấp nhận lời nguyện đời trai dăng nuôi sông.
Bao nhiêu ái tình của lòng,
Em cố đợi trùng phùng trên vùng quê hương.
Cho dầu mai sau còn dang dở,
Và còn những ngày cách chia .
Em là Tô Thị nhìn bến trông chồng...xa ngoài chân mây,
Cầu mong cho người sử quý lưu danh...

Em anh yên lòng an phận người thương chờ mong...
Mai đây thanh bình trở lại đời vui thắm thêm
Anh xin vì em đáp lời nhưng nhớ...
Nâng niu hôn em bằng trăng đắm say ...
Cỏ hoa chất đầy thuyền về bến mộng...
Trên vùng yêu đương kết nụ tâm xuân...

Lời tỏ tình dễ thương

Hỡi người yêu em như ngàn ánh sao
Bừng lên trong màn đêm lung linh đẹp xinh
Những phút thần tiên bên em lòng ngất ngây
Trào dâng trong lòng anh đam mê cuồng si

Mình yêu nhau đi và yêu nhau hoài nhé em?
Kề vai bên nhau cùng say sưa khúc nhạc tình
Mình vui đêm nay và trao nhau tình đắm say
Này em yêu ơi, tình anh ngàn lời muốn nói

ĐK: Rằng anh yêu em. Yêu ngay phút ban đầu
Tình cờ mình quen nhau Trong ánh mắt ánh trong
Này em yêu ơi ôôô! Yêu em nhất trên đời
Và chỉ mình em thôi. Trong trái tim anh

Lời từ giả

Trịnh Nam Sơn

Khi nghe em nói lên câu từ giả,
lòng buồn theo đám cây cỏ lá
Khi nghe em nói lên câu biệt ly,
đời là những tháng năm sầu bi.

Thôi ta xa cách nhau từ đây,
để lòng thương nhớ theo trời mây.
Tình mình như lá trên giòng sông,
trôi theo nước lũ, bến bờ là không.

Sao em vội quên để anh xót xa
Đêm qua từng đêm nhớ âm thầm.
Em không còn yêu anh nữa sao em,
Mà đành lòng nói câu từ giả.

(repeat *)

Sao em vội quên để anh xót xa
Đêm qua từng đêm nhớ âm thầm.
Em không còn yêu anh nữa sao em,
Mà đành lòng nói câu từ giả.
Em không còn yêu anh nữa sao em,
Mà đành lòng nói câu từ giả.
Em không còn yêu anh nữa sao em,
Mà đành lòng nói .. câu từ giả.

Lối về xóm nhỏ

Trịnh Hưng

Về thôn xưa ta hát khúc hoan ca
Ngọt bông lúa tình quê thêm đậm đà
Rào rạt bao niềm thương trong mái lá
Bờ dàu xanh, cô gái hát êm êm
Tầm mai chín gởi anh dăng mẹ hiền
Lòng ra thêm hơi ấm khi chiều lên

Có những chiều hôm
Trời nghiêng nắng xế đầu hôm
Nắng xuống làng thôn
Làm cho đôi má em thêm hồng
Lúa đã lên bông
Mắt già tươi sáng thôi chờ mong
Tiếng hò cô gái bên Cừu Long
Mơ rằng mai lúa lên đầy bông

Chiều hôm nay quay gót bước phiêu du
Về thôn xóm để vui chung ngày mùa
Đường về thôn quện chân lên nhánh lúa
Vườn trắng nghiêng soi mái tóc em thơ
Vài cô gái nhỏ to vui chuyện trò
Đường về thôn niềm vui dăng đầy đó

Lời yêu thương (Jamaica farewell)

Lời: Đức Huy

(*)

Ngày nhộn nhịp về trên khu phố,
Có cô em tung tăng, đôi môi cười hoa thắm.
Và mặt trời của miền nhiệt đới
Trên vai em, buông chân cho anh mơ mộng.

Anh muốn được cùng em, về miền biển vắng.
Mình sẽ sống những ngày Hè ươm nắng.
Dưới bóng dừa là lời, sẽ nói yêu em mãi
Sẽ nói lời yêu thương đã từ lâu anh giữ trong lòng hoài

Lần đầu gặp, gặp em trên phố.
Anh ngẩn ngơ, thần thờ như người ngủ mơ
Chỉ một lần nhìn vào đôi mắt,
Em đã cho anh quên, quên đi tất cả.

Anh muốn được cùng em, về miền biển vắng.
Mình sẽ sống những ngày Hè ươm nắng.
Dưới bóng dừa là lời, sẽ nói yêu em mãi
Sẽ nói lời yêu thương đã từ lâu anh giữ trong lòng hoài

(repeat *)

Anh muốn được cùng em, về miền biển vắng.
Mình sẽ sống những ngày Hè ươm nắng.
Dưới bóng dừa là lời, sẽ nói yêu em mãi
Sẽ nói lời yêu thương đã từ lâu anh giữ trong lòng hoài

(fade out đk)

Lòng mẹ

Y Vân

Lòng Mẹ bao la như biển Thái Bình rạt rào,
Tình Mẹ tha thiết như giòng suối biển ngọt ngào,
Lời Mẹ êm ái như đồng lúa chiều rì rào.
Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng Mẹ yêu.

Lòng Mẹ thương con như vầng trăng tròn mùa thu.
Tình Mẹ yêu mến như làn gió đùa mặt hồ.
Lời ru man mác êm như sáo diều dật dờ.
Nắng mưa sớm chiều vui cùng tiếng hát trẻ thơ.

Thương con thao thức bao đêm trường,
Con đà yên giấc Mẹ hiền vui sướng biết bao.
Thương con khuya sớm bao tháng ngày.
Lặn lội gieo neo nuôi con tới ngày lớn khôn.

Dù cho mưa gió không quản thân gầy Mẹ hiền.
Một sương hai nắng cho bạc mái đầu buồn phiền.
Ngày đêm sớm tối vui cùng con nhỏ một niềm.
Tiếng ru êm đềm mẹ hiền năm tháng triền miên.

Lòng Mẹ chan chứa trên bao xóm làng gần xa.
Tình Mẹ dang tới trắng ngàn đứng lặng để nghe,
Lời ru xao xuyến núi đồi suối rừng rặng tre.
Sóng ven Thái Bình im lìm khi tiếng Mẹ ru.

Một lòng nuôi nấng vỗ về những ngày còn thơ.
Một tình thương mến êm như tiếng đàn lời ca.
Mẹ hiền sớm tối khuyên ngủ bao lời mặn mà.
Khắc ghi bên lòng con trẻ muôn bước đường xa.

Thương con Mẹ hát câu êm đềm,
Ru lòng thơ ấu quên gì khi thức trắng đêm.
Bao năm nước mắt như suối nguồn.
Chảy vào tim con mái tóc chót dành đầm sương.

Dù ai xa vắng trên đường sớm chiều về đâu.
Dù khi mưa gió tháng ngày trong đời bể dâu.
Dù cho phai nắng nhưng lòng thương chẳng lạt mầu.
Vẫn mong quay về vui vầy dưới bóng mẹ yêu.

Lòng Mẹ 2

Ngâm thơ:
Con đi cách biệt phương trời
Biết có ngày nao con trở lại
Đường xưa mẹ già ra đứng ngóng
Mòn mỏi trông con đến bao giờ . . .

Lặng nhìn chiều thu lòng nhớ thương ai
Gió đưa man mác gợi những u sầu
Đường xưa nghe lá thu rơi
Chiều nay ra đứng nơi đây
Gió lạnh lòng mang nỗi nhớ.

Mẹ già chờ con ngồi đếm lá rơi
Đếm bao nhiêu lá mà con chưa về
Ngày xưa con bé ngây thơ
Mẹ hay âu yếm bên con
Mẹ bảo mẹ thương con nhiều

ĐK:
Thu xưa nhìn lá rơi hoài
Thương con mẹ trông con về
Chờ mong tin con ngày tháng.
Lòng đầy lo âu sầu nhớ.
Bao lá thu rơi mà con chưa về.

Chiều nay ngồi đây lòng nhớ thương ai
Có nghe trong mắt lệ thấm tuôn trào
Ngày xưa con bé ngây thơ
Mà nay con đã ra đi
Mẹ già chờ mong con về.

Lửa thiêng vùng dậy

Lửa thiêng hỡi
Đây là giờ tiến quân ra nơi sa trường
Cờ vàng muôn đêm tung gió reo
Anh với tôi lên đường
Ta với nhau lên đường cùng đi đánh quân thù chung

đk

Ôi lửa hồng lên mau
Ôi lửa hồng lên mau
Giờ tiến quân ra nơi chiến tuyến
Vào rừng thu nghe lá vàng rơi trên tay áo
Xác cộng nô phơi đây trên đường tranh đấu

Lúc nguy biến
Ta vì núi sông ra nơi sa trường
Một lòng vì dân quyết đấu tranh
Vai ghé vai lên đường
Ta sống chung lên đường cùng nhau đã bao giờ qua

Luân vũ trong mưa

Kìa trông trời mang mùa mưa tới bên ta rồi.
Từng cơn, từng cơn sâu rớt trên mi người ơi.
Trời mưa, chiều nay buồn rơi khắp nơi xa vời.
Giọt mưa từ đâu làm mắt tôi lệ rơi.

Mùa mưa ôi thấy sao buồn tênh.
Mưa rơi, mưa mãi rơi, Mưa mãi trôi.
Lá cây lặng chết bên đường.
Rồi nước cuốn mất theo cùng thời gian.

Rồi đây mùa mưa rồi xa cuốn theo u buồn.
Trời mưa, trời mưa rồi cuốn đi bao mộng mơ.
Tình ta rồi đây rồi xa cũng như mây trời.
Giọt mưa giờ đây là xót xa mình tôi.

Mùa mưa ôi thấy sao buồn tênh.
Mưa rơi, mưa mãi rơi, mưa mãi trôi.
Lá cây lặng chết bên đường.
Rồi nước cuốn mất theo cùng thời gian.

Mùa mưa tới nơi rồi, mùa mưa tới đây rồi.
Tiếng mưa buồn bồi hồi tâm tư thế gian
Tình ta rồi đây rồi xa cũng như mây trời.
Giọt mưa giờ đây là xót xa mình tôi.

Mùa mưa ôi thấy sao buồn tênh.
Mưa rơi, mưa mãi rơi, Mưa mãi trôi.
Lá cây lặng chết bên đường.
Rồi nước cuốn mất theo cùng thời gian.

Lúc gặp người

Ô hay mới chỉ gặp đôi lần
Mà sao lòng đã thấy băng khuâng
Hiên nhà không hẹn mình vẫn đợi
Dù người ấy chỉ ngang qua

Có lần mình ư tư trước gương
Mái tóc chải hoài vẫn rối tung
Tóc mình đang rối vì cơn gió
Không! bởi mình đang rối lòng

Gặp nhau người ấy bình thản là
Còn mình, mình cảm thấy nôn nao
Vừa giận, vừa thương, vừa mắc cỡ
Tại mình chứ phải tại ai đâu

Người ấy chỉ là người ấy thôi
Ngỡ mình như còn bé trong đời
Có gì mình mới sang mười bảy
Lòng cứ làm sao lúc gặp người

Lung linh giọt mưa

Quốc Hùng

Chiều mùa thu lá bay
Ngàn cơn gió hắt hiu trong chiều
Ngồi trong mưa nhớ em,
Em có biết anh đang mong chờ em đó

Nhìn hạt mưa rớt rơi,
Ngàn chiếc lá nhẹ trôi cuối trời
Dù xa vắng lòng anh vẫn
Ngàn năm khó phai
Dù mưa mãi quyện trong gió
Anh vẫn mong chờ

Cho lung linh giọt mưa buồn
Em có biết anh đang âu sầu
Xin mưa rơi vào tim sầu
Để người biết ai chờ bóng ai

Cho lung linh giọt mưa đầu
Người yêu hỡi tiếng mưa lạnh lùng
Anh lang thang ngoài mưa buồn
Xin cho trái tim đừng hắt hiu

Lý cái mơn

Đàn cò bay về nơi thương nhớ
Nhớ bến sông xưa, in hình bóng của người yêu
Gió đưa mây, làn mây tím, sóng xô ngập ngừng
Chiều dần buông vẫn còn chờ ai
Như tóc em bay
Bay theo lòng thủy chung câu hẹn ngày xưa

Màu thời gian còn chưa phai sắc
Sắc nước hương hoa, đôi bờ sóng vỗ tình quê
Có hay chăng, thuyền xa bến, bến mong thuyền về
Thuyền tình ơi hãy chờ chờ ta
Bao tháng năm trôi qua
Nhưng người vẫn luôn mong đợi tình chung

Màu thời gian.....tình chung

Người về đây dừng chân trên bến
Sóng nước lặn tằm, tâm tình nhắn gửi người yêu
Có sang sông thì chim sáo hát câu hẹn hò
Chiều tà dương mãi còn chờ ai
Tia nắng soi rừng rưng
Đôi bờ bỗng nghe chim nhận tìm nhau
(Nhưng em lòng vẫn luôn mong đợi tình chung)

Ly cà-phê cuối cùng

I : Mình ba đứa hôm nay gặp nhau
Nâng ly cà-phê ngát mùi hương ngọt ngào

II : Chiều thu về gió lạnh điều hiu
Thấy tâm tư dạt dào, thấy buồn làm sao

III : Quán mơ xinh xinh lặng lẽ
Mưa tỵ tắt bên hiên, nghe như ngàn lời não nề

I : Tay vàng, môi vàng đưa theo làn khói
Thuốc thơm, khói thơm bay lên tầng cao
Lôi cuốn theo bao sầu thương

Tôi xông pha biên cương đã nhiều
Thương quê nhân nghèo, nguyện đem chí hùng tranh đấu

II : Tôi lênh đèn trên khói từng gió
Ngăn quân giặc thù, chĩ mong tự do vương lên

III : Tôi hiên ngang bay trên nền trời
Say xưa miệt mài, đường mây gió là muôn lối

Chung : Mình cùng là người trai sông núi
Gặp thời binh khói, tranh đấu là niềm vui

I : Đời như cánh chim bay ngàn phương
Chia ly rồi đây, mỗi người đi một đường

II : Chuyện tâm tình thôi đành dở dang
xiết tay nhau một lần, kết chặt tình bạn thân

III : Chúc nhau nâng ly lần cuối
Câu cho bọn mình, tuy xa mà tình chẳng rời

I : Quên buồn, quên sầu tìm vui mà sống
Nhớ nhau, mỗi năm thu sang về đây

Chung : Ba đứa nghe mưa chiều thu.

Lý con sáo

Ai đem con sáo sang sông
Để cho, để cho con sáo (ơi người ơi !)
Sổ lồng (ơi người ơi) bay xa
Sổ lồng (ơi người ơi) bay xa

Non cao ai đắp nên cao
Bể sâu, bể sâu nhờ bởi (ơi người ơi)
Ai đào (ơi người ơi) nên sâu
Ai đào (ơi người ơi) nên sâu

Lý dò đưa

Dân Ca

Gió đánh ố mấy đưa dò đưa
Gió đập ố mấy đưa dò đưa
Sao cô là cô mình mãi
Lững lơ mà chưa có chồng???

Gió đánh ố mấy vòng cành vòng
Gió đập ố mấy vòng cành vòng
Hỏi cô là cô mình muốn
Lấy chồng là chồng hay chưa???

Gió đánh ô mấy sung cành sung
Gió đập ố mấy sung cành sung
Lấy chồng em muốn lấy
Năm chung thì em chẳng năm

Gió đánh ố mấy đưa dò đưa
Gió đập ố mấy đưa dò đưa
Nước chảy tình chung mặc nước
Đò đưa là đưa mạ đồ...

Lý mười thương

Dân Ca

Bài dân ca Miền Trung này diễn tả rất
nên thơ những vẻ đẹp dịu dàng của cô
gái Việt Nam:

Một thương tóc xoắn ngang vai,

Hai thương, hai thương đi đứng,
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang

Về người thật là đoan trang
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang
Ba thương ăn nói có duyên,

Bốn thương, bốn thương mơ mộng
ố tang ố tang tình tang, đôi mắt huyền,
ố tang tình tang
Đôi mắt huyền nhìn càng xinh thêm xinh
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang
Năm thương đáng điệu thanh thanh

Sáu thương, sáu thương nón Huế,
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang
Nửa vành thật là nên thơ,
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang
Bảy thương những cuộc mong chờ

Tám thương, tám thương thơ thẩn
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang
bên bờ là dòng Hương Giang,
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang
Chín thương bến Ngự sang ngang

Mười thương, mười thương tà áo,
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang
Dịu dàng tình là gió bay,
ố tang ố tang tình tang, tình tang tình,
ố tang tình tang
ố tang tình tang.....

Lý ngựa ô

Khớp con ngựa ngựa ô
Khớp con ngựa ngựa ô

Ngựa ô anh khớp, anh khớp cái kiệu vàng (ư...)
Anh tra khớp bạc, lục lạc đồng đen
Búp sen lá dậm, giấy cương nhuộm thắm
Cánh roi anh bịt đồng thò

Là đưa ý a đưa nàng, đưa nàng
Anh đưa nàng về dinh
Là đưa ý a đưa nàng, đưa nàng
Anh đưa nàng về dinh

Ly rượu ân tình

Tú Minh

Hôm nay ngày vui đến
Mừng đôi bạn nên duyên
Nâng ly ta chúc cạn
Đôi lứa yêu thương hoài

Trao nhau tình yêu mến
Ngân muôn đời bên nhau
Đan tay trong tiếng nhạc
Xây duyên tình thắm tươi

Nào hãy cùng sánh bước
Hát ca mừng đêm vui
Uống ly rượu ân tình
Nguyện đôi lứa luôn đẹp tươi

Nào hãy cùng cất tiếng
Hát cho tình nồng say
Kết se tơ duyên tình
Đời luôn mãi không phai nhòa

Ly rượu mừng

Phạm Đình Chương

Ngày xuân nâng chén ta chúc nơi nơi
Mừng anh nông phu vui lúa thơm hơi
Người thương gia lợi tức
Người công dân ấm no
Thoát ly đời gian lao nghèo khó

á a a a

Nhấp chén đầy vơi
Chúc người người vui

á a a a

Muôn lòng xao xuyến duyên đời
Rót thêm tràn đầy chén quan san
Chúc người binh sĩ lên đường
Chiến đấu công thành
Sống cuộc đời lành
Mừng người vì nước quên thân mình
Kìa nơi xa xa có bà mẹ già
Từ lâu mong con mắt vương lệ nhòa
Chúc bà một sớm quê hương
Bước con về hòa nổi yêu thương

á a a a
Hát khúc hoan ca thắm tươi đời lính

á a a a
Chúc mẹ hiền dứt u tình
Rượu hân hoan mừng đôi uyên ương
Xây tổ ấm trên cành yêu đương
Nào cạn ly, mừng người nghệ sĩ
Tiếng thi ca hát chấm phá tô thêm đời mới
Bạn hỡi, vang lên
Lời ước thiêng liêng
Chúc non sông hòa bình, hòa bình
Ngày máu xương trôi tuột rơi
Ngày ấy quê hương yên vui
Đợi anh về trong chén tình đầy vơi
Nhắc cao ly này
Hãy chúc ngày mai sáng trời tự do
Nước non thanh bình
Muôn người hạnh phúc chan hòa
ước mơ hạnh phúc nơi nơi
Hương thanh bình đang phơi phới....

Mai

Quốc Dũng

Mai! Anh đã quen em một ngày
Anh đã yêu em một ngày
Một tình yêu quá không may ..
Mai! Anh nhớ mỗi em miêng cười,
Anh nhớ môi em ngọt lời
Dù lời yêu thương chưa nói ..

Mai! Anh đã yêu em thật rồi
Anh đã yêu em thật nhiều
Một tình yêu quá cô liêu ..
Mai! Em đã cho anh hẹn hò
Nhưng đã cho anh đợi chờ
Để rồi không đến bao giờ ..

Chiều về nhạt nhòa trên khu phố mưa bay
Lòng buồn thêm sót xa niềm cay
Lời hẹn hò đầu tiên em đã quên đi,
Con đường rộng vắng như biệt ly ..

Mai! Anh đã xa em thật rồi
Anh sẽ xa em trọn đời
Dù lòng thương nhớ không nguôi
Mai! Anh biết em trong một ngày
Anh đã yêu trong một ngày
Cho sầu đau đến bao ngày ..

Đời mình còn dài trong năm tháng chua cay
Còn tìm đâu thấy những ngày vui
Chuyện tình mình tựa như cơn gió trôi đi,
Riêng lòng anh sót xa biệt ly ....

Mai chị về

Thơ : Quang Dũng , nhạc Cung Tiến .

Mai chị về em gửi gì không?
Mai chị về nhớ má em hồng.
Đường đi không gió lòng sao lạnh?
Bụi vương ngang đầu mong nhớ mong.

Quê chị về xa mù dậm xa.
Rừng thu chiều xao xác canh gà.
Hoa rơi khắp lối vương muôn ngà
Ngựa lạc rừng hoang hoa lướt qua.

ĐK:
Ngựa chị dừng bên thác trong veo.
Lòng chị buồn khi nắng qua đèo.
Nơi đây lá rừng vương chân ngựa.
Hương chạy quay đầu theo ngó theo.

Rừng đêm nhòa bóng nhớ hoang mang
Ngựa chị dừng bên thác trắng vàng
Sao rơi đầy nước vương chân ngựa
Buồn dâng đôi mi, buồn dâng đôi mi
Hàn lại hàn.

Mai lệ xuân

Có một chiều tàn đông băng giá.
Trên gác nghèo đem bút đề thơ.
Nghe tiếng thời gian bước trên vai,
cơn sốc tàn chua xót không nguôi,
nên có về xin em đừng tới.

Gió nhẹ nhẹ luà qua khe lá.
Nghe vỗ về trong giấc ngủ mê.
Xin chớ buồn khi trăng đôi tay.
Bao nỗi sầu theo gió trôi ngay.
Chốn này chắc chắn gặp may.

Hỏi nàng từ đâu đến, duyên có tìm và xin cho biết tên.
Nàng mỉm cười duyên dáng: "Em, em có tên Mai Lệ Xuân".

Thất tình rồi còn nghe lưu luyến,
tôi với nàng không có tiền duyên,
nên mỗi lần xuân đến dương gian,
mang kỷ niệm xưa nhắc tên em.
Xin nhớ về gác vắng đừng quên....

Mai lỡ mình xa nhau

Mai lỡ hai mình xa nhau ...
Đừng khóc cho mi hoen sầu!
Ghi nhé em chuyện buổi ban đầu
Đừng để tình ta phai tan mau
Lời nguyện xin khắc sâu

Mai nếu hai mình xa nhau ...
Từng bước em... đêm ai dịu ?
Em khóc, ai dành dỗ, nuông chiều ?
Và ai dệt thơ cho em yêu ...
Trong đêm buồn quạnh hiu ?

Thương đôi mắt em buồn thật buồn!
Thương em tính mang nhiều tuổi hờn
Và hay bắt anh đưa đi chơi
Trong những lần mưa đổ nhiều thật nhiều ...
Vì mùa mưa em yêu!

Mai nhé hai mình xa nhau ...
Tội lắm em anh thơ dại!
Đêm ngóng đêm mỏi mắt thương sầu
Kỷ niệm một đêm ta trót trao
Yêu nhau đừng phụ nhau ...

Mãi mãi yêu em

Lời: Đức Huy

Mắt đắm đuối môi thơm ngoan, thương yêu ngất ngây đời
Những khi em cười với tôi.
Anh luôn vẫn nhớ tới khi ta mới quen người,
Là khi ta đã yêu người rồi.

Có những lúc trong tay nhau, muôn hoa thắm khoe màu.
Có biết anh trông chờ đã lâu.
Cơn mưa ướt áo em khi ta bước qua cầu,
Làm môi anh vẫn vương sầu.

Muốn mãi mãi ôm em vào lòng, sẽ nói yêu em ngàn đời.
Lúc mái tóc thôi hết xanh như như hôm nào.
Vẫn mãi mãi yêu em cho đến khi hồn nhòa tan vào thời gian.

Muốn nói với em bao nhiêu thương yêu chứa trong lòng
Chất ngất bao từng ngày nhớ mong.
Anh yêu những buổi rồi trong đôi mắt em rồi,
Và làm anh đã quên cuộc đời.

Có tiếng hát trong tim vui khi anh đã si tình,
Thiệt tha nghe đời tái sinh.
Giăng tay cổ nắm lấy bao tình tú trên trời,
Đời vui không nói nên lời.

Muốn mãi mãi ôm em vào lòng, sẽ nói yêu em ngàn đời.
Lúc mái tóc thôi hết xanh như như hôm nào.
Sẽ mãi mãi yêu em như lúc ban đầu,
Tình ta còn bền lâu.

Mái tây

Phong lưu tài tử đa xuân tứ
Trường hận tiên nương nhất ẩm thư
Nước sông Tương một dãy nông sờ
Cho kẻ đây người đây mong mới
(Cao Bá Quát)

Ánh trăng mới tỏ,
Trăng tròn lấp ló,
Sáng vàng hiên Tây,
Gió nhẹ hây hây,
Lối rêu phủ mờ,
Gót hài khoan thai,
Đưa người bên đó,
Đến người bên đây.
Hẹn hò đêm vắng,
Dưới lầu hiên Tây.

Lẳng hơi thở nhẹ,
Tim nhịp thao thức,
Tóc huyền vương bay,
Má hồng hây hây,
Mắt xanh khép hờ,
Siết chặt đôi tay,
Em từ bên đó,
Bước lạc hiên Tây.
Tôi hồn ngây ngất,
Với tình mê say.

Nghe hân hoan vòng tay,
Nghe mê mê tình say,
Hãy nếm môi em cho ngọt,
Hãy siết vai em no tròn.

Ánh trăng khuất dần,
Đêm tàn hiu hắt,
Núi vội đôi tay,
Mắt còn mê say,
Bước em khuất rồi,
Ngổ mòn chia tay,
Em về bên đó.
Nhớ, người bên đây,
Cho người bên đó,
Nhớ người hiên Tây.

Mái tóc dạ hương

Nguyễn Hiền

Từ giã hoàng hôn trong mắt em
Tôi đi tìm những phố không đèn
Gió mùa thu sớm bao dư vị
Của chút ân tình vương tóc quen

Từng bước lần theo trăng viễn khơi
Trong đêm hồn vương dáng ai cười
Tiếng cười như cội thiên thu lại
Tiền kiếp xưa nào em hé môi

Rồi đây trên những lối đi này
Ta sẽ cùng ai tay nắm tay
Nhịp chân lưu luyến mãi cung đàn
Buông lỏng chìm tâm tư đắm say

Dĩ vãng nào xanh trong như mắt em
Chao ôi ! màu tuổi tóc buông mềm
Nét buồn khuê cát hoen sương phủ
Nhặt ánh sao ngàn bên đáng xiêng

Mai Việt Nam

Trùng Quang & Huy Nam

(Điều: ngân nga, thông thả...)

Sao anh đứng yên bên đồi hiu quạnh
ôm giấc mộng trở về quê hương
Sao em ngủ say trên ngàn hao gầy
Để mắt mộng nhục nhằn thê lương

(Điều: Nhanh, hùng mạnh)

Này gió, ớ ơ ờ ơ gió lên gió lên
Này sóng, ớ ơ ờ ơ sóng xô sóng xô
Gió cùng sóng cuốn thành muôn bão tố
Đêm Việt Nam vươn mình trong mưa lũ
Sóng cùng gió quét sạch màu máu đỏ
Dân phù sa thênh thang đồng lúa vàng

Đêm sao lắng nghe gió gọi trên ngàn
Ai nuốt cạn giòng lệ đau thương
Đêm sao lắng nghe căm hờn tuôn tràn
Dâng sóng cuộn tũn nhục quê hương

Này anh ớ ơ ờ ơ đứng lên đứng lên
Này em ớ ơ ờ ơ đứng lên đứng lên
Ta cùng nhau xiết chặt vòng tay tranh đấu
Trai hùng anh không nề chi xương máu
Mai Việt Nam quân giặc thù cúi mặt
Mai Việt Nam vinh quang ngày thái hòa

Mắt biếc

Ngô Thụy Miên

Nhớ tới năm xưa bên nhau
bước trong chiều mưa phím ru nhẹ đưa
Bến cũ đam mê say sưa
lá thu còn rơi người xa vắng người

Mắt biếc năm xưa nay đâu
cánh sao còn đây tóc mây nào bay
Phố vắng mệnh mang mưa rơi
ước mơ nào người tình đã phai rồi

Tình yêu như mây khói
thoảng theo gió buồn mơ hồ
Tình yêu như giồng tổ qua phố đi hiu
Nhớ dáng xưa yêu kiều
trong chiều nhạt nắng, cung đàn gợi ý
Chờ nhau trong tê tái

Mắt biếc năm xưa nay đâu
bến ga tịch liêu vắng xa người yêu
Lá úa đơn côi bơ vơ
cuốn theo chiều rơi người xa cách rồi

Dĩ vãng như bao cung tơ
lướt theo chiều mơ kết muôn bài thơ
Nuối tiếc yêu đương xa xưa
tháng năm nào trôi để nhớ nhung hoài

Tình yêu như kiếp mây trôi...

Mắt buồn

Thơ: Lưu Trọng Lư - Nhạc: Phạm Đình Chương

Đôi mắt em lặng buồn
nhìn thôi mà chẳng nói
tình đôi ta với vợ
có nói cũng không cùng
có nói cũng không cùng.

Yêu hết một mùa Đông
không một lần đã nói
nhìn nhau buồn với vợ
có nói cũng không cùng
có nói cũng không cùng.

Trời hết một mùa Đông
gió bên thêm thổi mãi
qua rồi mùa ân ái
qua rồi mùa ân ái.

Em ngồi bên song cửa
Anh đứng dựa tường hoa
Nhìn nhau mà lệ ứa
Một ngày một cách xa
Một ngày một cách xa.

Mật đắng tình yêu

Đời cho ta bao niềm nhớ bao lần lỡ hẹn hò
Để đêm đêm đèn mờ soi bóng nhỏ
Thương đời mình nhiều nỗi xót xa
Gót son mềm người đã đi qua

Người xa ta ta mòn mỏi, trong mòn mỏi đợi chờ
Người yêu ta để hồn ta chết dờ
Bởi một lần chờ tím môi thơm
Hơn một lần tay trọn vòng tay ôm

ĐK:
Qua một đêm sau hò hẹn
Nuốt vào lòng lời cay đắng riêng ta
Chuyện tình yêu là trắng gió hương hoa
Đêm rã rời niềm đau xót tim ta

Người cho ta bao mật đắng, bao mật đắng tình người
Người cho ta một tình yêu rất lạ
Như huyền thoại một thoáng mây bay
Mới và thật ôi chuyện tình riêng ta

Mắt lệ cho người

Từ Công Phụng

Mưa soi dấu chân em qua cầu
Theo những cánh rong trôi mang niềm đau.
Đời em đã khép .. đi vội vàng
Tình ta cũng lấp lờn thiếp đành
Như cánh chim khuất ngàn, như cánh chim khuất ngàn
Còn mong còn ngóng chi ngày yêu dấu.

Mưa soi dấu chân em qua cầu
Theo những cánh rong trôi mang niềm đau
Thời nào yêu hết trái tim buồn,
Lời nào yêu hết trái tim buồn
Xin giữ trong mắt lệ, xin giữ trong mắt lệ
Nhòa theo từng gót chân người xa vời.

Mưa âm thầm một buổi chiều thốn thức
Sẽ nhạt nhòa từ ngàn năm nữa như em khóc hồn nhiên
Nỗi muộn phiền ngày tàn hơi thở
Em thấy không cõi đời vô vọng.

Xin em hãy cho tôi tạ tình,
khi em đã đi qua khoảng đời tôi.
Dù một khoảng khắc sớm phai tàn
Và lệ em rớt trên môi nhạt
Đôi mắt em rất buồn, đôi chúng ta rất buồn
Vạn câu tình cũ, xin gửi cho đời.

Mặt trời bé con

Ngoài kia có cô bé nhìn qua khe mắt xoe tròn lắng nghe
Ngoài kia có cô bé trèo cành me nghe tiếng đàn của tôi
Đàn tôi hát câu gì mà sao cô bé ngồi mơ màng
Đàn tôi hát câu gì mà sao cô bé cười ngộ ghê

Hạnh Phúc qua đơn sơ
đời tôi đâu có ngờ từng đêm cô bé chờ...
Như chờ từng giấc mơ...

Ngày xưa cũng khi bé tuổi còn thơ tôi vẫn thường mộng
mơ..
Nhà bên có anh lính rời xa quê hay chơi đàn rất khuya
Đàn anh đã cho tôi trời xanh như ước mơ tuổi thơ...
Đàn anh đã cho tôi giọng sông mang cánh bướm khát
vọng..

Hạnh phúc quá đơn sơ..
từng đêm tôi vẫn chờ...vẫn đợi.
Hạnh phúc rất đơn sơ..
mà tôi đâu có ngờ..
từng đêm cô bé chờ...

Như chờ từng giấc mơ..
Trời mưa quá em ơi..
bài ca ước mất rồi còn đâu..
Hạnh phúc' rất đơn sơ..
từng đêm đứng quanh tôi..
Như mặt trời bé con..
Trời mưa đến bao lâu..
mà sao em vẫn chờ vẫn đợi..
Hạnh phúc rất đơn sơ..
từng đêm em vẫn chờ..
như chờ từng giấc mơ

Mặt trời đen

Mặt trời đen, quá đen, đen như đời ta
Đời hằng mong thoát đi, đi khung trời xa
Cuộc đời như thú hoang lang thang về đêm.
Cuộc đời không mấy khi nghe câu dịu êm.

Mặt trời không muốn sáng soi cho ta thấy
nặng lên trong đêm dài, cho đời ta ấm áp.

Cuộc đời ta đánh rơi khi ta còn thơ,
chỉ còn hiu hắt trên đôi môi hững hờ.
Từng niềm tin vỡ tan, bước xa mộng mơ
Mặt trời đen vẫn xua bóng đêm niềm nhớ.

Nụ cười chưa vang tiếng sao nghe nước mắt
thấm lên đôi vai gầy. Ôi! buồn đau biết mấy.

Mặt trời đen, quá đen, đen như đời ta.
Đời hằng mong thoát đi thấy khung trời xa.
Cuộc đời như thú hoang lang thang về đêm.
Cuộc đời không mấy khi nghe câu dịu êm.

Đời buồn mong quên hết, ta mong quên hết.
Vút đi bao âu sầu luôn tìm nơi nương náu.

Sao ta vẫn thấy mặt trời đen, đen như mực.
đen như đêm ma quái. Ah.....

Sao ta vẫn thấy mặt trời đen, đen như mực.
đen như đêm ma quái. Ah....

Màu kỷ niệm

Phạm Đình Chương/Thanh Tâm Huyền (thơ)

Nhớ ngày nào tan trường về chung lối
Mắt thuyền sương nghiêng nón ngất ngây đời
Lòng trao lòng cho tình vút lên khơi
Cho ngon màu triu mến ướt lên môi

áo nàng vàng anh về yêu hoa cúc
áo nàng xanh anh mến lá sân trường
Sợ thư tình không đủ nghĩa yêu đương
Anh pha mực cho vừa màu luyện thương

Ngày hành quân anh đi về cánh rừng thưa
Thấy sắc hoa tươi nên mơ màu áo năm xưa
Kỷ niệm đâu len lén trở về tâm tư
Có mắt ai xanh thắm trong mộng mơ
Hẹn ngày mai khi tan giặc sẽ cùng nhau
Góp hết hoa thơm chung tay xây kết mộng đầu

Trời thần tiên đôi bướm nhịp nhàng là lời
Nương cánh nhau đi xa hơn cả cuộc đời

Nhớ ngày nào tan trường về chung lối
Mắt thuyền sương nghiêng nón ngất ngây đời

ô i m à u h o a m à u t h ư o n g n h ớ.

Màu mắt nhung

Đức Huy

Con đường trơn ướt, tiễn em ra đi chiều nay
Mùa thu mưa bay, buồn trong mắt em đợi chờ
Chờ em nói hẹn cũ, chờ em trên lối xưa
Một lần yêu thương, cho nhớ nhung làm cơn mưa

Em về nơi ấy, thiếu em vắng đi ngày vui
Này em yêu ơi, dù cho cách xa ngàn trùng
Mong rằng em đừng quên, nơi đây có một người
Còn yêu em , màu mắt nhung tuyệt vời!

Màu mắt nhung, anh đã yêu và anh sẽ mãi yêu trọn đời
Màu mắt nhung. Ôi! màu mắt nhung, anh trót yêu!

Em về chốn ấy, có hay nơi đây có một người
Vòng tay đơn côi, về ôm gối chăn đợi chờ
Chờ em nơi hẹn cũ, chờ em trên lối xưa
Người tôi yêu, màu mắt nhung tuyệt vời!

Em về nơi ấy, thiếu em vắng đi ngày vui,
Này em yêu ơi, dù cho cách xa ngàn trùng
Mong rằng em đừng quên, nơi đây có một người
Còn yêu em, màu mắt nhung tuyệt vời

Màu mắt nhung, anh đã yêu và sẽ mãi yêu trọn đời
Màu mắt nhung, ôi, màu mắt nhung, anh trót yêu

Em về chốn ấy, thiếu em vắng đi ngày vui
Vòng tay đơn côi, về ôm gối chăn đợi chờ
Chờ em nơi hẹn cũ, chờ em bên lối xưa
người tôi yêu, màu mắt nhung tuyệt vời

(người tôi yêu, màu mắt nhung tuyệt vời)
(người tôi yêu, màu...mắt...nhung....tuyệt...vời)

Màu xanh kỷ niệm

Chuyện ngày xưa có hai đứa mình
Anh với em đi trong lòng đời, buồn vui có đôi
Áo em xanh màu trời một tình yêu thắm ngọt trên môi
Đường quen lối nhớ sao nguôi

Rồi thời gian bước qua lối này
Ta bỏ đi trên vai lạnh đây, hành trang trắng tay
Trắng tay xuôi ngai ngừng vì đời nên trả lại cho em
Tình yêu đó một thuở êm đêm

ĐK:
Đêm từng đêm, lửa tình yêu đốt cháy trong tim
Tuổi vào yêu biết nẻo đâu tìm
Vùng trời xanh mang niềm thương nỗi nhớ
Lối yêu xưa mòn gót chân quen

Giờ còn xanh kỷ niệm thuở nào
Nhưng lối quen chân nghe lạ lạ, còn ta với ta
Áo xanh xưa nhạt nhòa cuộc tình ta cũng đã đi qua
Còn chẳng nữa mòn gót chân tìm

Màu xanh Noel

Mùa giáng sinh xưa anh hẹn anh sẽ về
Ngày đó Noel bên hội sao trần thế
Anh có nhớ không anh
Em mặc màu áo xanh lam
Xanh như liễu đà lạt
Một chiều đông giáng sinh
Ngồi chờ lê vây nông

Anh kể tích xưa rằng
Vào một đêm giá lạnh
Rợp trời hào quang thiên thần
Và nơi hang bê-lem
Thiên Chúa sinh
Trên máng cỏ là con chúa trời

Ngày tháng trôi đi qua mau
Mùa sao sáng năm nào
Giờ cũng Noel một mình em thẫn thờ
Quỳ bên hang đá nguyện cầu
Một người chân mây gió
Được sống gần nhau

Tà áo năm xưa
Xanh màu thông đà lạt
Dành đến năm sau
Khi cùng anh dạo phố
Để nhớ giáng sinh xưa
Kỷ niệm ngày Chúa ra đời
Cho em sống lại màu xanh áo xanh

Mê khúc

Sang ngang đời nhẹ tựa làn hương
Đưa người đi trong cõi vô thường
Một sợi tình níu kéo yêu thương
Một người tình tựa như khói sương

Để riêng ai thên thang đợi chờ
Để riêng ai trông mong từng giờ
Cũng thôi đành gập gờ trong mơ
Bởi cơn mơ nào đâu hững hờ

Ai nữ mang đi tình ai đắm say
Cho trái tim ngoan buồn đau quắt quay
Nỗi nhớ rừng rưng giữa bờ vai
Êm như thơ, êm đến mệt nhoài
Buông đôi tay ngỡ như lạc loài
Ai xa ai để duyên tình phai

Nghe cung đàn dạo tịch tình tang
Như rụng rơi bao nỗi bể bàng
Từ một chiều vương váu miền mang
Lời đàn buồn tìm câu thở than

Khỏi riêng ai không sao tỏ bày
Thả tương tư theo ai miệt mài
Để đêm về mộng sẽ nguôi ngoài
Phủ rong rêu mà quên kiếp dài

Mẹ là quê hương

Từ khi, từ khi con vừa biết nói,
Trên môi đã vang tiếng Mẹ,
Bên tai đã nghe tiếng Mẹ,
Tiếng Mẹ ầu ơ hát rự

Từ khi, từ khi con vừa đi học,
Con đã viết nên tiếng Mẹ,
Từ khi con vừa đi học,
Con đã biết yêu thương Mẹ

Không ai yêu Mẹ bằng con
Không ai thương con bằng Mẹ
Mẹ là quê hương của con
Quê hương với chuỗi bá hương,
Với xôi nếp một, với đường mía lau.

Không ai yêu Mẹ bằng con
Không ai thương con bằng Mẹ
Mẹ là quê hương của con
Quê hương với chuỗi bá hương,
Với xôi nếp một, với đường mía lau...

Mẹ tôi

Nhị Hà

Mẹ tôi tóc xanh nhuộm bạc tháng ngày
Mẹ tôi đau buồn nặng trĩu đôi vai
Bao năm nuôi đàn trẻ thơ nhỏ dại
Cầu mong con mình có một ngày mai

Mẹ tôi nắng mưa chẳng ngại nhọc nhằn
Mẹ tôi mỉm cười nhìn bóng con ngoan
Không than không phiền dù lâm hoạn nạn
Lòng tin con mình xứng thành người dân

Chiều chiều, bên liếp lều tranh
Mẹ tôi đứng đợi đàn con
Trước gió tóc trắng loa xòa
Đôi mắt dịu hiền như bể tình thương

Lòng người mong ước ngày sau
Đàn con xứng thành người dân
Nhưng nay con đã nên người
Thì nay còn đâu bà mẹ hiền xưa

Chiều nay đốt hương tưởng niệm trước mồ
Nhìn khói đau lòng tưởng nhớ năm xưa
Công ơn sinh thành ngày nao đền trả
Mẹ ơi con nguyện nhớ lời mẹ khuyên

Mẹ Việt Nam ơi!

Phạm Duy

(Lento-1:)
Mẹ Vietnam ơi chúng con vẫn còn đây...
Mẹ Vietnam ơi chúng con vẫn còn đây...
Mang giòng họ của Lê Lý Nguyễn Trần
Mẹ dưỡng nuôi con giòng sữa Bắc Trung Nam
Con của Mẹ đều một giống da vàng
Quyết một lòng diệt hết lũ tham tàn

(March-1:)
Trên đầu voi rặng ngời vung ánh thép
Vài Triệu Trưng bồ liễu chống xâm lăng
Hé môi cười nghe tiếng sóng Bạch Đằng
Con Hưng Đạo như Rồng Tiên vùng vẫy
Vượt Trường Sơn, Nguyễn Huệ, Bắc Bình Vương
Quyết một lòng đi giữ vững quê hương
Và còn nữa con của Mẹ toàn danh tướng
Lòng Mẹ vui hãnh diện với đàn con....

(Lento-2:)
Nhưng Mẹ ơi giờ đây sao Mẹ khóc ?
Hai vai gầy run rẩy nát tâm can
Lệ hồng pha bên má nước tràn dâng
Áo nâu nghèo Mẹ rách để phơi thân
Một đàn con rồi quên ơn Mẹ nuôi dưỡng
Súng đạn cày tan nát luống quê hương
Mẹ lòng đau thương xót cảnh lầm than
Xót xa nhiều phương Bắc chiếm phương Nam

(March-2:)
Nhưng Mẹ ơi Mẹ đừng than khóc nữa !
Vì chúng con tuổi trẻ vẫn còn đây
Chúng con nguyện cùng ra sức đắp xây
Quê hương mình trong T DO ấm no
Xin Mẹ yêu Mẹ đừng than khóc nữa !
Vì chúng con mười bảy triệu còn đây
Chúng con nguyện cùng ra sức đắp xây
Chúng con nguyện đi dựng lại Quê hương

(Repeat Lento-2)

Mẹ Việt Nam ơi chúng con vẫn còn đây
Mẹ Việt Nam ơi chúng con vẫn còn đây...
Không phản bội giòng sữa thơm nuôi dưỡng
Chúng con nguyện đi dựng lại Quê hương
Mẹ Việt Nam ơi...Mẹ Việt Nam ơi... Mẹ Việt Nam ơi...

Mes main sur tes hanches

Em không nên ghen,
Khi anh xưa kia năm anh 15 đã đi cua đào
Chớ có tức tối,
Khi nghe anh hay lân la làm quen mấy cô học sinh
Những lúc đăm đuổi bên nhau bên cô Trưng-vương,
Hay cô Gia-long, mắt anh đưa tình.
Dù không muốn thế, chỉ là muốn biết thôi.
Chỉ biết cho vui mà lòng không mang tình ý.
Dù đâu muốn thế, ngại ngừng muốn biết thôi.
Chỉ biết cho vui mà lòng chẳng yêu gì.

Em không nên ghen khi chuyện cũ qua rồi
Chớ tức tối, anh càng thấy vô lỗi.
Ngoan lên em, em giận lấy thêm buồn
Hãy cầm tay anh, hãy nói yêu anh.

Khi anh quen em,
Bao cô Trưng-vương hay cô Gia-long cũng không đẹp bằng.
Khi đi bên em,
Tay chân anh rung, y như ngày xưa lúc anh mười lăm.
Có thể mới biết,
Khi yêu thương ai, con tim đàn ông bỗng dưng dại khờ.

Mơ hoa

Hoàng Giác

Cô hái hoa tươi hãy dừng bước chân
trên đường thăm xa tôi nhắn cô em đôi lời
Lòng không lưu luyến
Sao đành cô lãng quên
Quên người gặp gỡ trong một chiều mơ

Chuông chiều ngân tiếng
vẫn vương lòng trông theo cô hái hoa
bước đi bằng khuỷu
muôn ngàn sầu nhớ bóng mờ mờ xa

Tàn giấc mơ hoa
bóng người khuất xa
đôi đường từ đây
ai bước đi không hẹn ngày
Người tuy xa cách
nhưng lòng ta khắc ghi
bên đèn một bóng
tháng ngày chờ mong

Lưu luyến chi nhau thêm sầu đón đau
muôn trùng từ đây
trong gió sương thân giang hồ
Đường xa xa tắc ngại ngừng chân bước đi
bên lòng thăm nhớ
bóng hình người mơ

Trên đường xa vắng
bóng ai mờ khuất lòng thêm vấn vương
gió thông xa đưa
reo buồn sầu nhớ tới người chiều xưa

Cô hái hoa ơi
mắt mờ đoái trông
sao đành thờ ơ
trong giấc mơ ta mong chờ
Dù hoa quên bướm
âm thầm riêng có ta
hoa còn tàn úa
tơ lòng còn vương

Mơ mòng (rêverie)

Schumann, Germany 1844 - Lời Việt: Phạm Duy, Paris

Chiều rơi từ nơi nào xa vắng cũ
Bóng đêm về đó trời sâu tưởng nhớ
Và lòng nặng mong chờ
Ngồi im, nhìn lên vườn sao lấp ló
Có muôn ngàn sao lững lờ có ai run trong xa mờ

Người ời xưa về đâu từ khi lá úa
Biết nhau chiều đó trở về đường cũ
Rồi biệt ly không ngờ
Người ơi phải chẳng lạc trong cánh gió
Đến bên đàn trắng tím mù hóa thân ra sao mơ hồ

Vì sao lia nhau để theo kiếp số
Cách xa nhiều quá nhờ đêm chiều cho thêm mịt mù
Dù sao người trên trời cao vẫn nhớ
Biết duyên bạc số mà sao vẫn chưa quên tình hồ

Đột nhiên hạt sao rụng như cánh lá
Thấy tinh cầu ngã xuống là người cũ
Là người của mong chờ
Tình ta hoà theo vệt sao vỡ ngỡ
Tới nơi mơ hồ có một trời hoa
Suốt một đời mơ ước thanh tình tạ..

Lời Pháp : RÊVERIE (Jacques Larue)

Ce soir, dans le jardin du ciel
Les étoiles ont fleuri comme un bouquet d'argent
Ce soir, rien ne paraît réel
Et mon beau rêve fuit comme une feuille au vent

Là bas, au pied de sa maison
Le rosier doit s'effeuiller entre ses blanches mains
Là bas, si clair à l'horizon
Son ombre duit danser le long du vieux chemin

Pour quoi faut-il que le destin
nous separe ainsi de ceux qu'on aime ?
Qui sait si loin de moi demain
Son amour sera toujours le même

Quittant le bleu jardin du ciel
Une étoile vient tomber pour répondre à ma voix
Je crois mon bonheur éternel
Si la voyant son tendre coeur
a fait le même vœu que moi !

Mời em về 2

Việt Dzũng

Mời em về thăm lại Việt Nam
Đạp lên máu, lên xương đồng bào
Mời em về nhìn mắt mẹ nghẹn ngào
Hỏi tại sao con quên lời thề xưa

Mời em về qua làng chiều mưa,
nhìn em bé ngây ngô trần truồng
Chủ nghĩa nào cũng đã mời mồn!
Em chỉ mơ một bát cơm ngon

Mời em về thăm lại phố cũ
Những con đường vẫn đọng bùn nhơ
Áo vai gầy rét lạnh trẻ thơ
Em mười sáu bán thân làm dĩ

Mời em về qua đôi sim tím
Xác cha già lấp vùi chiều qua
Mắt mẹ nhoà khóc nhòa niềm đau
Đợi em đó em mau quay về

Mời em về bán đi mộ phần
Bán cho Tàu, cho Nhật, cho Tây
Mời em về bán đi đoạ đày,
bán cho trọn niềm đau nhức tiểu

Mời em về bán đi mỹ miều,
bán cho cặn nét đẹp quê hương
Mời em về bán đi ruộng vườn,
và để lại một trời tang thương

Mời em về thăm lại quê hương
Đạp lên máu, lên xương đồng bào
Mời em về thăm lại Việt Nam
Đạp lên máu, lên xương đồng bào

Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui

Trịnh Công Sơn

Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui
Chọn những bông hoa và những nụ cười
Tôi nhặt gió trời mời em giữ lấy
Để mắt em cười tựa lá bay

Và như thế tôi sống vui từng ngày
Và như thế tôi đến trong cuộc đời
Đã yêu cuộc đời này bằng trái tim của tôi

Mỗi ngày tôi chọn đường mình đi
Đường đến anh em đường đến bạn bè
Tôi đợi em về bàn chân quen quá
Thảm lá me vàng lại bước qua

Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui
Cùng với anh em tìm đến mọi người
Tôi chọn nơi này cùng nhau ca hát
Để thấy tiếng cười rộn rã bay

Mỗi ngày tôi chọn một lần thôi
Chọn tiếng ru con nhẹ bước vào đời
Tôi chọn nắng đây, chọn cơn mưa tới
Để lúa reo mừng tựa vẫy tay

Mỗi ngày tôi chọn ngồi thật yên
Nhìn rõ quê hương, ngồi nghĩ lại mình
Tôi chợt biết rằng vì sao tôi sống
Vì đất nước cần một trái tim....

Môi Tím

Tình mình là tình đẹp nhất đó anh
Tình tuổi học trò mực tím áo xanh
Kỷ niệm lần đầu ... hẹn nhau trên phố ...
khuya hai đứa ... vui say sưa dắt nhau đi ngoài mưa

Tình vừa mặn nồng tình đã chết xanh,
Tình mình giờ thành buồn nhất đó anh.
Kỷ niệm tận cùng ... là mưa trên phố ..
khuya không có anh như .. đêm nào em bước đi ...
thần thờ thương nhớ hơn bao giờ.

Anh đã quên em trong trái tim
Anh đã bay xa như cánh chim
Anh đã không nghe mưa trắng đêm
Anh đã không hay sâu của đôi môi tím
Dĩ vãng đôi ta như khúc phim
Ghi những đam mê thật êm đêm,
Ghi vết thương đau trong trái tim.
Hạnh phúc ới đâu tìm.

Mộng ban đầu

Hoàng Trọng

Quê em miền thùy dương
Lúa ngọt ngào hoa mới
Gió mang mùa Xuân tới
Hôn liếp dừa lên hương
Hương thơm tràn muôn lối

Quê em dậy bình minh
Nắng đẹp lòng thôn xóm
Quán tranh hiền vui đón
Bên bát nước chè xanh
Chan chứa mộng yên lành

Nhớ về thăm em nhé
Đừng than nỗi đường xa
Đây tiếng hát câu hò
Đang canh cánh mong chờ
Anh nhớ về anh nhé

Hôm qua buồn nhìn đâu
Thoáng mẹ già nom thấy
Hỏi con chờ ai đấy
Em níu lấy cành dâu
Che dấu mộng ban đầu

Hôm nay đợi chờ anh
Hái một cánh hoa thăm
Ghép bên lòng trong trắng
Vương ngát hồn thơ xanh
Thay cho lời em nhắn

Hương thanh bình dài lâu
Lúa được mùa mưa nắng
Gái trai làng vui sống
Quang gánh nổi lòng nhau
Em thấy mộng ban đầu

Nhớ về thăm em nhé
Đứng khinh mái lều tranh
Rau muối ấm tâm tình
Cơm ngô thăm no lòng
Anh nhớ về anh nhé

Trông em mừng vườn cau
Trái mận tròn Xuân mới
Bông mẹ cười mẹ nói,
Con bé lớn thật mau,

Mai một mẹ ăn trâu..

Ai cưới được nàng dâu
Ai cưới được nàng dâu....

Mộng chiều xuân

Ngọc Bích

Gió chiều thâm vương bao nhớ nhưng
Người yêu thoáng qua trong giấc mộng
Vui nguồn sống mơ
Những ngày mong chờ
Trách ai đành tâm hững hờ

Mỗi tình đầu xuân ai thấu chẳng
Lòng tha thiết vương theo tiếng đàn
Mơ đời ái ân
Những ngày phong trần
Sống trong mộng đẹp ngày xuân

Ngây thơ giáng huyền đến trong mơ
Lòng anh bớt sầu
Mộng vàng phút tan theo gió chiều
Biết em về đâu

Hãy trả lời anh thêm mấy câu
Tình duyên với em trong kiếp nào
Xuân còn thắm tươi
Anh còn mong chờ
Ái ân kéo tàn ngày mơ

Mong chờ

Trùng Quang-Việt Dzũng

Ừ cho xa xôi, tôi vẫn nhớ quê hương muôn đời
Nhớ hàng cau già, vại sợi trâu quấn quýt chơi với
Trên đồng xanh lúa, đàn cò xinh vui đùa trong gió
Tiếng mẹ ru hời, à à ơi con ngủ cho ngoan

Chiều dâng chơi với như lời hát ca dao hiền hoà
Dẫn đàn trâu về, bầu mực đồng vang tiếng ê a
Mẹ ngồi đan áo, nhìn đàn con quây quần chân sáo
Tiếng ai khoan hò, người xin người giữ trọn tình quê

đ.k.

Quê hương tôi, ai nữ gây máu đổ thịt rơi
ai nữ gây lấm cảnh ngậm ngùi
Người ra đi sầu mang một nỗi
Quê hương ơi, ai nữ gây cách biệt từ ly
Bao nhớ thương mắt lệ hoen mi
Kẻ ở lại thương nhớ nào nguôi

Từ tôi ra đi, quê nhà bỗng đau thương nhọc nhằn
Tiếng hò trên đồng, thay vội bằng tiếng thét hờn căm
Thôn làng tan nát, giặc về đây ngông cuồng say máu
Mắt mẹ u phiền, tan một đời giấc ngủ chưa yên

Từ em ra đi, ôi ngày tháng nhớ thương với đây
Đã bao đêm dài, nuôi sầu hận giăng kín chân mây
Mong chờ một sáng, ngày Việt Nam vươn mình khời sáng
Nước non huy hoàng, người với người nối liền biển Đông.

Mong đợi ngậm ngùi

Tan trường tan trường
Tà áo tung bay tựa mây trắng
Tan trường tan trường
Chờ em đi ngang về lối này

Biết rằng tan trường
Kìa em hay đi lẻ bên ấy
Anh ngồi anh đợi
Ngờ đâu em đi lẻ bên này

Anh ngồi bên này
Lòng xôn xao mong chờ em thấy
Trao một nụ cười
Ngờ đâu em đi lẻ kia rồi

ĐK:
Và từng ngày như thế (Và từng ngày như thế)
Và từng chiều như thế (Và từng chiều như thế)
Anh vẫn chờ áo bay

Và từng ngày như thế (Và từng ngày như thế)
Và từng chiều như thế (Và từng chiều như thế)
Anh vẫn chờ mắt ai

Một cuộc đời như thế (Và cuộc đời như thế)
Và tình là như thế (Và tình là như thế)
Ôi mong đợi ngậm ngùi

Chắc rằng sẽ gặp
Kìa hôm nay anh chờ trước cổng
Trong lòng mắt bụng
Nhụy hoa thơm hương tình yêu đầu

Tiến vòng tan trường
Lòng anh hôm nay nhìn áo trắng
Bao người qua rồi
Mà sao em đi về nơi nào

Ngó ngàn ánh nhìn
Nhìn trong con sân trường im vắng
Hoa phượng rơi đây
Và con tim anh tựa đêm dài

Mộng dưới hoa

Nhạc: Phạm Đình Chương - Thơ: Đinh Hùng

Chưa gặp em tôi vẫn nghĩ rằng:
Có nàng thiếu nữ đẹp như trăng
Tóc xanh là bóng dừa hoang dại
Âu yếm nhìn tôi không nói năng.

Ta gặp nhau yêu chẳng hạn kỳ
Mây ngàn gió núi đọng trên mi
Gió ơi gửi gió lời tâm sự
Hò hẹn lâu rồi em nói đi

Nếu bước chân nga có mỗi
Thì xin em tựa sát lòng anh
Ta đưa nhau vào tận rừng xanh
Hái cánh hoa vàng bên suối

Bước khẽ nghe lòng nói khẽ
.....

Ôi vai kề vai thơm ngát mái đầu
Đêm nào chung giấc mộng trăng sao
Cánh tay mở khép niềm tâm sự
Và hẹn muôn chiều ta có nhau.

Mộng hồng

Tìm về trong giấc nồng,
Có nắng trôi ngang trời xanh trông mong,
Tìm về đôi má hồng,
Có bờ tóc ngắn ru ta vào cơn đam mê mệnh mông.

Ngại ngần ai mong nhớ,
Thiệt tha lời gió, em khung trời đó vẫn còn bỏ ngõ.
Lạc hồn đến bên người,
Làn mi xanh nét, đôi môi lặng lẽ chưa vẹn nét cười.

Để vẫn vương tìm đến ngày hoang dại nắng,
cho đẹp màu trời,
Lòng xuyên sao nhìn em nhẹ bước,
Nhìn em từng bước chân em nhẹ rơi,
Cúi mặt nín lời, Đêm từng bước người.

Rồi mộng lên nét cười,
E ấp nở trên bờ môi xa xôi,
Hiền dịu câu đón mời,
Khung trời hoang vắng em như vì sao không tên lên
ngôi.

Mộng Lành

Nhạc: Hoàng Trọng - Lời: Hồ Đình Phương

Ánh xuân về tràn dâng nắng mới
Tơ trời mừng say gió tới
Ngàn đóa hoa bùng chào đời
Từng bầy én trông đẹp mùa màng
Vờn cánh vui đùa nhịp nhàn
Hòa tiếng chung tình nồng nàn
Có riêng một mình ta với bóng
Không hẹn gần ai ấm cúng
Mà chẳng nghe lòng lạnh lùng
Vì người ấy luôn chờ một lời
Là hiến ta trọn cuộc đời
Thề ước đem tình sánh vai
Ôi đôi mắt long lanh, như ánh trăng
thanh soi sáng đất lành một đêm thái bình
Ôi môi thắm màu hoa, năm tháng dần
qua buồn những lời ca như gợi lòng ta
Ây tơ đồng chờ ta chấp nối
Nhưng nào hồn ta dám nói
Vì muốn duyên còn đẹp hoài
Vì tình ấm không là tình hòa
Mà ấm khi lòng còn chờ
Thầm ước mơ rồi ước mơ

Mộng phù du

Khi chưa biết yêu, lòng thường
vương vãn ưu tư
Thân em mến thương ngàn hoa
phượng vĩ bên đường
Say sưa ngắm theo trên cành
hoa bướm khoe màu
Sắc tươi đẹp trong nắng hồng,
đột nhiên lòng thấy lâng lâng

Nhưng khi biết yêu thường hay
mộng ước vu vơ
Mơ bao lá thư màu xanh
chan chứa ân tình
Nghe câu cưới xin cúi mặt
e ấp thẹn thùng
Mắt rưng lệ vui đón mừng ngàn câu
âu yếm chân thành

Tình đến êm đềm quá,
nhẹ gieo hương thắm chan hòa
Nhìn nhau tay cầm tay,
lòng say sưa khúc ca ngất ngây
Thăm nói câu nguyện ước,
thề cùng nhau ngàn năm chung sống
Trong phút giây yêu thương thăm mong,
ngày hai đứa duyên cầm sắt son

Nhưng khi đã yêu,
lòng sao lại quá chơi vơi
Bao câu luyến thương,
giờ đây theo tháng năm rồi
Nhưng không trách ai duyên tình
nay đã lỡ làng
Chỉ riêng lòng ta ngỡ ngàng,
vì đâu mình phải chia ly

Bao nhiêu đắng cay,
giờ đây nhẹ lắng trong tim
Thoải thoải cố quên,
thời gian sẽ xóa phai nhòa
Xem như giấc mơ,
ân tình nay đã vỡ rồi
Phút vui phù du đã tàn,
còn đợi chi phút tương phùng..

Mộng ước mai sau

G : Anh thường nói, nếu con mình là gái

T : Sẽ giống em từ sóng mắt môi cười

G : Em bảo rằng nếu con mình là gái
Đừng như em dối mẹ đến thăm anh

T : Là con trai chgo làm thủy thủ
Vượt trùng dương mang áo trắng yêu thương

G : Thư viết về kể chuyện khi xa bến
Em thì thăm âu yếm giống như anh
Nhưng em sẽ không cho làm lính thủy
Bao lần đi là bao lần thương nhớ

T : Nhưng sau cùng bến cuối vẫn là em

G : Và những khi đôi mình thường hờn dỗi

T : Nhìn em buồn anh nhận lỗi cho xong
Mắt thơ ngây thôi hết vương u sầu

C : Lại thăm nhau mơ mộng ước mai sau

Mộng vẫn chưa tan

Lời: Lữ Liên

Chiều Đông hiu hắt buồn, ngoài hiên mưa vẫn tuôn.
Tưởng rằng quê em
xưa gió rét sương rơi theo gió lâng-lâng.
Lữ khách dừng chân nghe lòng băng khuâng,
lặng ngắm ánh chim bên bên trời.
Vẫn ưu hoài, khách đứng bên sông chờ ai.

Thời gian bôi xóa mờ, từng Xuân trôi lướt qua.
Từng đêm trong men say,
quán vắng phương xa, nỗi tiếc thương hoa.
Nhớ những chiều xưa
bên người em thơ ngồi dưới bóng tre êm đềm.
Mộng vẫn chưa tan, tình chưa quên.

Ngoài trời còn mưa tuôn, ngàn mây bay.
Sương rơi vẫn luôn thương hàng cây theo gió rung.
Thương bèo trôi theo sóng dâng.
Đàn chim theo gió tha phương
Nhà ai kia, lửa reo bếp hồng
trong lòng ta bỗng nhớ nhung xót xa.
Thương bóng quê hương chiều mơ,
và dáng em thơ ngày xưa.

Mộng viễn du

Có ai biết đâu chuyện tình cờ
Có ai đoán đâu nào mà ngờ
Vào một đêm trăng sáng, chuyện thần tiên lai láng
Lắng nghe tâm hồn nhịp nhàng

Thiệt tha với khung đàn bằng hoàng
Nhấp say chén men rượu nồng nàn
Dịu hồn ta đi tới, nhịp thần tiên phơi phới
Viễn du cho hồn trôi với

Hào quang với muôn huy hoàng
Bầy tiên nữ đang khoe mình dưới trăng vàng

Một chút quà cho quê hương

Việt Dũng

Em gửi về cho anh dăm bao thuốc lá
Anh đốt cuộc đời cháy mòn trên ngón tay
Gửi về cho mẹ dăm chiếc kim may
Mẹ may hộ con tìm gan quá đọa đầy

Gửi về cho chị dăm ba sấp vải
Chị may áo cưới hay chị may áo tang
Gửi về cho em kẹo bánh thên thang
Em ăn cho ngọt vì đời nhiều cay đắng

Con gửi về cho cha một manh áo trắng
Cha mặc một lần khi ra pháp trường phơi thây
Gửi về Việt Nam nước mắt đông đầy
Mơ ước một ngày quê hương sẽ thanh bình

Em gửi về cho anh một cây bút máy
Anh vẽ cuộc đời như ước vọng mong manh
Gửi về cho mẹ dăm gói chè xanh
Mẹ pha hộ con nước mắt đã khô cạn

Gửi về cho chị hộp diêm nhóm lửa
Chị đốt cuộc đời trong hoang lạnh mù sương
Gửi về cho em chiếc nhẫn yêu thương
Em bán cho đời tìm đường vượt biên

Con gửi về cho cha vài viên thuốc ngủ
Cha dù cuộc đời trong trong tứ tử chung thân
Gửi về Việt Nam khúc hát ân cần
Mơ ước yên lành ...
trong giấc ngủ.... da.... vàng....

Một chuyến bay đêm

Giữa lòng trời khuya muôn ánh sao hiền,
người trai đi viết câu chuyện một chuyến bay đêm.
Cánh bằng nhẹ mơn trên làn gió.
Đời ngầy thơ xưa lại nhớ lúc mình còn thơ.
Nhìn trời cao mà reo, mà mơ ước như điều
để níu áo hăng nga, ngồi bên dầy ngân hà.

Giờ sống giữa lưng trời,
đôi khi nhớ chuyện đời mỉm cười thôi
Đêm nay chuyến bay trời xanh như màu áo,
đường mình để nhàn du khắp tinh cầu,
chạnh thương hai đứa giờ gối súng nơi nào
lâu lắm chẳng gặp nhau.

Bạn bè dù cách xa nào hay,
tình nàng chưa nói nhưng mà say.
Giai nhân hỡi khóe mắt em u hoài
theo tìm trong chuyến bay.
Có người hỏi phi công ước mơ gì,
người ơi nhân thế muôn màu nào biết mơ chi.

Ước rằng từ khi tung nhịp cánh,
tình ta yêu thương là gió nhân tình của mây
Ở đời ai hiểu ai, người bay trắng đêm dài,
người sống giữa đại dương, người yên giấc ven rừng.
Bạn có biết chuyện này tôi ghi lúc vũ trụ còn ngủ say.
ước như điều để níu áo hăng nga, ngồi bên dầy ngân hà.

Một cõi đi về

Trịnh Công Sơn

Bao nhiêu năm rồi còn mãi ra đi
Đi đâu loanh quanh cho đời mỗi một
Trên hai vai ta đôi vầng nhật nguyệt
Rọi suốt trăm năm một cõi đi về

Lời nào của cây lời nào cỏ lạ
Một chiều ngồi say, một đời thật nhẹ ngày qua
Vừa tàn mùa xuân rồi tàn mùa hạ
Một ngày đầu thu nghe chân ngựa về chốn xa

Mây che trên đầu và nắng trên vai
Đôi chân ta đi sông còn ở lại
Con tim yêu thương vô tình chợt gọi
Lại thấy trong ta hiện bóng con người

Nghe mưa nơi này lại nhớ mưa xa
Mưa bay trong ta bay từng hạt nhỏ
Trăm năm vô biên chưa từng hội ngộ
Chẳng biết nơi nao là chốn quê nhà

Đường chạy vòng quanh một vòng tiêu tụy
Một bờ cỏ non một bờ mộng寐 ngày xưa
Từng lời tà dương là lời một địa
từng lời bể sông nghe ra từ độ tuổi khe

Trong khi ta về lại nhớ ta đi
Đi lên non cao đi về biển rộng
Đôi tay nhân gian chưa từng độ lượng
Ngọn gió hoang vu thổi suốt xuân thì.....

Một đàn chim nhỏ

Phạm Duy

Một trời nam tròn Trung Thu
Em bé ra chờ xem chú Cuội đâu
? tang tình tang, ố tang tình tình

Một đàn chim nhỏ bay đêm
Bay suốt năm liền tới cõi trần gian
? tang tình tang, ố tang tình tình

Bầy trẻ thăm hỏi: "Cung trăng,
Chú Cuội đâu vắng? Cô Hằng đâu xa"
? tang tình tang, ố tang tình tình

Động lòng thương trẻ ngây thơ
Đàn chim nhỏ bé bay vô trả lời
? tang tình tang, ố tang tình tình

"Từ ngày có hòa bình bay,
Bay có ba ngày lên tới mặt trăng.
? tang tình tang, ố tang tình tình

Cuội đành đem chị Hằng Nga
Tìm xứ xây nhà không biết ở đâu!"
? tang tình tang, ố tang tình tình

Một đời áo mẹ áo em

Trầm Tử Thiêng

Từng mùa ấm lạnh nhớ áo em bao thời rách lành.
Nhìn màu tươi đậm sẽ biết em đang buồn hay vui.
Một thời non dại chung quanh em màu trắng thơ ngây.
Để chiều hôm nào anh say sưa nhìn áo em bay.
Nhưng em có biết, chiếc áo em đổi thay qua từng thời.
Chiếc áo em vui buồn vẫn đầy vơi ...

Dù người sang trọng. Dẫu em tôi sống đời quê mùa.
Dù gì dẫu gì, miễn sao em thơm lành tâm áo.
Từng mùa hy vọng, sau mưa đông trời nắng cho xuân.
Dập dìu áo màu đêm reo vui giày guốc tưng bừng.
Ai xinh xắn quá, áo tứ thân ngồi ca Quan Họ.
Áo thắt lưng lụa đào, áo đời xưa ...

Hẹn tình chung tình, thế gian ca Áo Nàng Tô Thị.
Chờ người không về, áo ôm con hóa thành tượng đá.
Hận thù Tô Định đem quân sang dày xéo quê ta.
Lời nguyện vang vọng, gương anh thư một trời sáng lóa.
Áo phất trên lưng voi. Tiếng thét đêm Mẽ Linh
đã nêu uy danh Trưng Vương qua nghìn đời ...
Rồi hồn thiêng sông núi im trôi trên giòng Hát Giang.
Mộng chìm sâu trong tối, nước non thêm những lăm
than!

Mượt mà áo dài, nét cao sang em là Hoa Hậu.
Tỏ mờ ánh đèn, áo lung linh hời nàng Ca Sĩ.
Thời vào trung học em thanh tân lộ dáng Hoa Khôi.
Chờ mùa tựu trường Mẹ cho thêm vài chiếc áo dài.
Em đi ra phố, có biết đâu trăm mắt thiên hạ nhìn.
Áo thắt eo dầy thì, áo thời nay ...

Thường thường đất trời, tiết sang xuân hoa rừng sẽ nở.
Được mặc áo dài, thoáng đôi năm em đẹp ngẩn ngơ.
Một ngày nắng hồng em sang ngang mặc áo thiên
thanh.
Tình nào lỡ làng, ai yêu em một lời dẫu kín!!
Áo bước lên xe hoa, nút thắt đêm tân hôn.
Áo trao anh nguyên hương trinh đêm vợ chồng.
Phận mười hai bến nước, em xin chia tròn ấm lạnh.
Đời trải bao mưa nắng, áo phai nhưng tình nào phai
Đến giáp xuân năm sau, áo vén lên nuôi con!
Thiết tha ôm ru tương lai, ơi mầm non!
À ... ơ à ơ! Ru con ru hời ru hời ...
Ngày nào con khôn lớn sẽ dâng lên Mẹ niềm vui ...

Đầu mùa chiến trận, áo ôm con tiễn chồng lên đường.

Cuộc đời đầu ngõ, giữa yên vui đất bằng nổi sóng!
Ngủ ngủ chinh phụ, bao canh thâu vò võ ru con.
Một ngày mưa buồn nghe tin xa người vừa ngã xuống!
Áo thét lên như điên. Áo níu lui xe tang.
Áo run run lên, ôi duyên em dở dang!!!
Chiều đổ nghiêng đôi bóng, cô nhi trong lòng góa phụ.
Gục đầu bên mộ chí, Áo Tang ru hời tình ru!

Dù trời thái hòa, vẫn đau thương (nên) áo bỏ quê nhà.
Vượt trùng dương rộng, áo lênh đênh phơi tà trên sóng.
Vào được bến bờ, ôi tang thương vật trước thân sau.
Lòng mình quê người! Hai mươi năm tưởng mới hôm
nào.
Thương thay chiếc áo! Chiếc áo Mẹ và em suốt một đời,
Dẫu kín trăm nỗi niềm, dẫu buồn vui ...
Áo khóc thân lưu vong. Nhớ lúc xưa bên Mẹ,
Áo đua bay theo trăm hoa đêm hội hè ...
Dù cuộc đời xô tới xô lui, em về nơi nào.
Đừng để em với áo xót xa chia lìa tình nhau.
ĐỪNG ĐỂ EM VỚI ÁO XỐT XA CHIA LÌA TÌNH NHAU ...

1996

Một đời yêu anh

Chưa đặt tên cho một chuyện tình
Cho mai sau đời đem rao đem bán
Gom mây trời em may áo trắng
Chua chất lịm chớp kín yêu đương
Để em còn nguyên tiếng bằng trinh

Em để tang cho một cuộc tình
Mong manh hơn hạt sương tan trên lá
Mong manh loài hoa tươi sắc máu
Hoa chớm nở khi sáng tinh sương
Hoa cuối đầu trong tối bơ vơ

Anh chết trong em suốt một đời
Nên ngất ngư câu hát nửa vơi
Anh ơi đêm rồi không gian lặng câm
Em say trên dương cầm
Mơ hồ tiếng hát trường chi

Em biết khi em anh giận chuyện gì
Nhân gian xa vời sao bấp bảm tối
sông ân tình sao đi không tới
Em trách mình em trách em thôi
Cay đắng nào dâng cháy trên môi

Anh biết không anh chỉ một lời
Anh biết không anh chỉ một lời
Anh giết em khi mới ...nửa đời

Một giấc mơ

Chuyện hôm qua như giấc mơ lâu rồi
Chuyện đùa vui, chuyện đùa thôi
Người quên ta hay ta đã quên đi người
Đừng bận tâm chuyện vui chơi cho qua tháng năm
Cho hết ưu tư bao ngày
Còn vương mắc trên đôi bờ vai

Tình bên nhau như gió mây ngang trời
Tìm vòng tay, tìm bờ môi
Người yêu ta hay ta đã yêu thương người
Đừng bận tâm chuyện vui chơi cho qua tháng năm
Khi chót cho nhau một đời
Còn chi phút phiên du ngang trời

Sẽ ra đi thật xa một mình
Vì chuyện tình đã không còn vui
Còn gì tiếc nuối chỉ thêm buồn thôi
Xin cho người một nụ cười thắm trên môi
Còn ghi mãi khi xa người

Một lần đến mai sau

Hỡi chàng tha thứ vì đã lỡ yêu anh
Mỗi tình lời kéo chàng mất bao ngày xanh
Nếu tình không đến vội, anh sống rất êm đêm
Đời không vương u buồn, tháng ngày ấm êm

Thế rồi em đến tựa gió cuốn xoay
Xoáy tròn thế giới chàng, biết bao đổi thay
Hỡi chàng có biết rằng em đã dâng cho anh
Tình yêu rất chân thành, chẳng ngại ngừng

Nguyện sông có đôi, nguyện chết vì người
Tình em đã cho riêng anh, anh ơi!
Tìm trong thế gian này mấy ai yêu
Một lần đến mai sau.....

Nguyện sông có đôi, nguyện chết vì người
Này đây khúc ca yêu đương tuyệt vời
Gởi trao đến anh bằng hết đam mê
Còn lại giữa đôi ta.....

Vắng chàng như sáo buồn xa vút trôi
Có chàng tia nắng hồng ấm đôi làn môi
Cõi đời sẽ chẳng còn những tối, đêm đen dài
Tình yêu đã mang lại ánh mặt trời

Nguyện sông có đôi, nguyện chết vì người
Tình em đã cho riêng anh, anh ơi!
Tìm trong thế gian này mấy ai yêu
Một lần đến mai sau.....

Nguyện sông có đôi, nguyện chết vì người
Này đây khúc ca yêu đương tuyệt vời
Gởi trao đến anh bằng hết đam mê
Còn lại giữa đôi ta.....

Một lần miên viễn xót xa

Thưa mẹ, con là người Việt Nam
Luân lưu từ giòng máu điều tàn
Thưa mẹ, con là người da vàng
Màu da quốc kiếp lầm than.

Quê hương ta vùng vẫy ngang tàn
Huế, Sài Gòn, Hà Nội những vết tích tan thương
Mậu thân mùa hè đỏ lửa, đại lộ Kinh Hoàng
Con nhớ mãi trong lòng con bất diệt.

Rồi những ngày miệt mài trong giấc ngủ say
Ba mươi, ngày ấy tháng tư xưa, lòng con nước lụt
Trời mưa lũ, lối cũ tình xưa, bó nhủ nhang hoang.

Có một ngày, một ngày nào con sẽ xa
Xa kinh kỳ, hoa lệ lũ hoang ma
Chàng Tiền, mấy nhịp con vẫn nhớ
Thiên Mụ mấy tầng, con chẳng quên.

Sài Gòn đó, từng con phố nhỏ
Mỗi dặm đường hàng vạn dấu chân con
Nha Trang, Đà Nẵng trời thơ mộng
Nhưng chẳng bao giờ con muốn quên.

Giờ đây, mỗi đứa con lạc loài mỗi nẻo
Đứa London (Cali), đứa Paris, đứa đèo heo gió hút
Gặp nhau từng hàng lệ xót xa, buông những câu chào
Đôi ba sinh ngữ, Bonjour, Au revoir, Hello, Good bye
Con gục (ôm) đầu chua xót đắng cay.

Thưa mẹ, thưa mẹ, thưa mẹ, quê hương mình
Đã chết rồi, mẹ ơi, mẹ ơi, mẹ Việt Nam ơi ...

Một lần nữa thôi

Trúc Hồ

Từng ngày qua, từng ngày nhớ mong về em
Những tháng năm sống bên em không đắm ấm
Rồi ngày qua mình sống không cần nhau
Sống bơ vơ không biết đâu ngày mai

Từng ngày qua, từng ngày ước mơ thật nhiều
Nhưng có khi ước mơ không hề đến
Rồi ngày qua ngậm ngùi bước theo cuộc đời
Muốn nói với em cho anh thêm một lần

Một lần nữa thôi, người ơi! một lần nữa thôi
Dù nay cách xa tình yêu vẫn nồng cháy
Một lần nữa thôi, người ơi! một lần nữa thôi
Một lần nữa thôi, dù mãi mãi.. mất nhau

Từng ngày qua, từng ngày ước mơ thật nhiều
Nhưng có khi ước mơ không hề đến
Rồi ngày qua ngậm ngùi bước theo cuộc đời
Muốn nói với em cho anh thêm một lần

Một lần nữa thôi, người ơi! một lần nữa thôi
Dù nay cách xa tình yêu vẫn nồng cháy
Một lần nữa thôi, người ơi! một lần nữa thôi
Một lần nữa thôi, dù mãi mãi.. mất nhau

Một lần quen biết

Một lần quen biết đó,
Một người quen biết đó,
Một lần yêu mến đó,
Mến nhau cho nhiều, một lần yêu mến đó.
Một lần thân thiết đó,
Một lần say đắm đó,
Đắm say cho nhiều, một lần say đắm đó,
Đắm say cho nhiều, quên hết không gian, quên hết thời gian.

Tìm một người, tiếng hát chơi vơi.
Yêu một người, cho hết tương lai,
Trao một người, lá thư bồi hồi,
Chờ một người, thao thức chiều rơi.

Chiều về qua xóm vắng,
Tìm mùi hương mái tóc,
Chợt lòng say náo nức,
Có em trong đời, nhạc tình vang réo rắt,

Tình dịu êm thăm thiết,
Đời đẹp như pháo tết,
Hãy cho mơ mộng, tìm về đôi mắt biếc,
Hãy cho rung động, cho hết hôm nay, cho hết ngày mai.

Một mai em đi

Hoàng Trọng Thụy

Một mai xa nhau xin nhớ cho nhau nụ cười
Cho cuộc tình người hẹn hò nhau đến kiếp mai
Đừng hận nhau nữa lệ nà em khóc cho đầy
Tình đã mù theo sương khói, theo cơn gió lửa tả tơi

Một mai em đi ngày tháng bơ vơ giận hờn
Nhớ về tình người buồn như con nước đã vơi
Lời nào gian dối để người đã lỡ một giờ
Một đêm nào em đã lỡ buông tay ngậm ngùi sót xa

Cho nhau bao nhiêu yêu dấu trong cuộc đời này
Nên đôi tay không cầm như nước đổ lạnh lòng
Kiếp nào yêu người tình nào như dấu chim bay
Còn nhau giữa cơn mê này
Khiến hao gầy phủ hết xuân xanh

Một mai em đi gọi gió thả mây về ngàn
Xin tạ lòng người tình ta như không thể thôi
Đời vui không mấy niềm đau đã kín kiếp người
Lòng đau phụ nhau thêm nữa khi mai không còn có nhau

Một mai em đi ngày tháng bơ vơ giận hờn
Nhớ về tình người buồn như con nước đã vơi
Lời nào gian dối để người đã lỡ một giờ
Một đêm nào em đã lỡ buông tay ngậm ngùi sót xa

Một mình

Lam Phương

Sáng mai thức giấc, nhìn quanh một mình
Ngoài hiên nắng loé, đàn chim giạt mình
Biết lời tỏ tình, đã có người nghe

Nắng xuyên qua lá, hạt sương lìa cành
Đời mong manh quá, kể chi chuyện mình
Nắng buồn một mình, bỗng tắt bình minh

Đường xưa quen lối, tình đôi người mang
Tình duyên trăm mối, một kiếp đa đoan
Cố tìm, tình chồng chất ngổn ngang
Còn bao lâu nữa, khi ta bạc đầu
Tình cờ gặp nhau, để rồi còn chi nữa, cho nhau

Sáng trưa khuya tối, nhìn quanh một mình
Đường quen không tới, tìm nhau ngại ngùng
Chỉ vì đời mình, chưa có bình minh ...

Một mình

Thanh Tùng

Gió nhớ gì gần ngõ ngoài hiên
Mưa nhớ gì thì thầm ngoài hiên
Bao đêm tôi đã một mình nhớ em
Đêm nay tôi lại một mình

Nhớ em vội vàng trong nắng trưa
Áo phơi trời đổ cơn mưa
Bâng khuâng khi con đang còn nhỏ
Tan ca bỏ cổ đón đưa
Nhớ em giọt mồ hôi tóc mai
Gió sương mơn cả hai vai
Đôi chân chênh vênh con đường nhỏ
Nghiêng nghiêng bóng em gầy

Vắng em còn lại tôi với tôi
Lá khô mùa này lại rơi
Thương em mệnh mỏng chân trời lạ
Bơ vơ chốn xa xôi
Vắng em đời còn ai với ai
Ngất ngây men rượu say
Đêm đêm liêu xiêu con đường nhỏ
Cô đơn cùng tôi về

Một mình thôi

Trang thư xanh em lén trao anh
Viết bằng nhật ký tím bông hoa cà
Mà hồi xưa anh thường hằng mơ ước
Ngày hợp hôn anh kết hoa để tặng em

Đêm năm xưa có gió heo mây
Gió đùa trên tóc ngủ say bên lưng đeo
Chờ ai, anh, con đường tình năm cũ
Đường tình ơi ta với ta một mình thôi

ĐK:
Nếu năm xưa, năm xưa anh lỡ hẹn
Thà mình đừng quen nhau
Những ân tình ngày đó có bao nhiêu
Thì dang dở dang dở có đâu nhiều
Kỷ niệm xưa, kỷ niệm buồn biết mấy
Thà quên đi như chúng ta chưa làm quen

Một ngày còn mãi

Một ngày được thấy dáng em,
êm như giòng sông mát, trôi miền man êm đêm,
Một ngày cùng đến với em,
nghe như ngàn tia nắng, soi sáng tim bình yên,
Một ngày cùng đến với người,
trời thấy ấm lại, nhẹ nhàng rừng lá thu rơi,
Một ngày kề sát má người,
nụ hôn nóng hổi, vết son nồng ấm trên môi.

Một ngày hờn dỗi với nhau,
nghe ưu phiền cay đắng, nghe cô đơn âu sầu,
Lặng buồn chẳng biết nói sao,
em buông lời trách móc, ta sắt se lòng đau.
Một ngày chẳng thấy bóng người,
lòng đã bão nổi, hồn buồn ray rứt khôn nguôi,
Một ngày được thứ lỗi rồi,
nàng đã mỉm cười, cho ân tình vút lên ngôi.

Một ngày còn mãi, mãi say mê bên người,
Một ngày còn mãi, mãi yêu thương trong đời,
Một ngày còn mãi, nắng reo vui khung trời,
Một ngày còn mãi, nước xanh lưng lờ trôi.

Nguyện cầu gần mãi với nhau,
qua muôn ngày âu yếm, qua trăm năm bạc đầu,
Còn ngàn lời hát dấu yêu,
em cung vàng ân ái, ta đắm say gởi trao,
Tình hồng dẹt thắm đất trời,
rộn rã tiếng cười, tình về ngày ngắt chơi với,
Cuộc đời dù có đổi dời,
còn đó với người, yêu em ngàn kiếp không thôi.

Một ngày còn mãi, mãi say mê bên người,
Một ngày còn mãi, mãi yêu thương trong đời,

Một ngày không gọi nhau

Trúc Hồ

Đã qua một ngày không gọi nhau
Anh tự hỏi lòng mình có nhớ...
Nhớ mắt em ngoan
Nhớ nụ cười hiền
Đường tuy xa sao thấy cứ như gần.

Đã thêm một ngày không gọi nhau
Tay nhẹ buông từng ngày nhưng nhớ...
Nhớ tiếng anh yêu
Nhớ từng hẹn hò
Chiều bên anh hôm ấy cứ xa dần.

ĐK:

Trăng đêm nay,
Trăng mới vẫn chưa đầy...
Trăng đêm nay, trăng mới vẫn chưa đầy...

Tình đôi ta,
Tình mới vẫn chưa yên...
Tình đôi ta, tình mới vẫn chưa yên...

Một ngày mùa đông

Bảo Chấn

1) Rồi một ngày trời không biết xanh
Rồi một ngày hàng cây vắng tanh
Và cơn gió mang mùa đông đến
Cuốn bay theo đám lá vàng rơi

2) Bờ cỏ này giọt sương đã tan
Bạc thềm này còn in dấu chân
Mùa đông tới em chờ anh mãi
Lá hoa thu sang nay đã úa tàn

ĐK:

Giờ đây em biết em biết đã mất anh rồi đấy
Ngày mùa đông đến nghe vắng xa tiếng mưa phùn rơi
Lòng em đau đớn nhưng trái tim vẫn như thầm nói
Còn yêu mãi

Giờ đây em biết em biết đã mất anh rồi đấy
Ngày mùa đông đến nghe vắng xa tiếng mưa phùn rơi
Lòng em đau đớn nhưng trái tim vẫn như thầm nói
Em mãi yêu anh
Em mãi yêu anh
Em mãi yêu anh

Một ngày như mọi ngày

Trịnh Công Sơn

Một ngày như mọi ngày, em trả lại đời tôi
Một ngày như mọi ngày, ta nhận lời tình cuối
Một ngày như mọi ngày, đời nhẹ như mây khói
Một ngày như mọi ngày, mang nặng hồn tả tơi

Một ngày như mọi ngày, nhớ mặt trời đầu môi
Một ngày như mọi ngày, đau nặng từng lời nói
Một ngày như mọi ngày, từng mạch đời trần trôi
Một ngày như mọi ngày, đi về một mình tôi

Những sông trôi âm thầm
Đám rong rêu xếp hàng
Những mặt đường nằm cam
Những mặt người buồn tênh

Sóng đông đưa linh hồn
Có mưa quanh chỗ nằm
Mãi một đời về không
Trong chập chùng thác nguồn

Một ngày như mọi ngày, đi về một mình tôi
Một ngày như mọi ngày, quanh đời mình chợt tối
Một ngày như mọi ngày, giọng buồn lên tiếp nổi
Một ngày như mọi ngày, xe ngựa về ngủ say

Một ngày như mọi ngày, em trả lại đời tôi
Một ngày như mọi ngày, xếp vòng tay oan trái
Một ngày như mọi ngày, từng chiều lên hấp hối
Một ngày như mọi ngày, bóng đổ một mình tôi...

Một ngày Việt Nam

Nhạc: Trúc Hồ, Lời: Trầm Tử Thiêng

Từ nghìn trùng xa, ai vẫn hát vang lời Việt Nam .
Nhìn về đại dương, ta nhớ hương quê nhà ở đó .
Còn nhiều lắm than, sau phút sủng gươm buồn lặng im,
là tiếng khóc thương đời biệt ly,
bên tiếng hát ru gọi người về .

Choàng mộng nửa đêm, ai đánh thức khu vườn tuổi thơ
Và gọi dòng sông đưa lối tới cuối làng đầu xóm .
Từ thời loạn ly qua những lúc đất trời bình yên .
Chị vẫn hát ru tình chờ mong .
Mẹ vẫn hát ru đời thủy chung .

Tựa vào lòng nhau, ơi những trái tim gọi Việt Nam !
Tựa vào lòng nhau, ơi những trái tim cùng dòng máu .
Từng vòng tử sinh quay thăm thoát cũng vài nghìn năm .
Nhiều lần nằm mơ . Ôi đất nước bao lần đổi mới !
Bằng cuộc bể dâu .
Xương trắng vẫn cao ngệu thành non .
Dòng máu vẫn tuôn trào thành sông .
Chưa thấy bóng thanh bình một lần ...

Dù nhục dù vinh, xin hãy hát vang lời Việt Nam .
Tựa vào lòng nhau, ơi những trái tim cùng dòng máu .
Gọi người gọi ta . Gọi số kiếp lưu đầy gần xa .
Gọi bóng tối ngưng bài cuồng ca .
Cho tiếng hát mơ ngày Việt Nam .
(2 lần)

Một ngày Việt Nam, ngày thoát bóng đêm dài lắm than .
Ngày thế giới reo mừng hòa vang .
Trong khúc hát: "Một ngày ... Việt Nam" .

Một người ngã gục

Lời giới thiệu:

Nhờ có người nằm xuống, ta được hưởng tự do
Nhờ có người ngã gục quê hương mới ấm no
Nhờ có người chiến đấu ta đã có trang sử đấu tranh oai
hùng, bất diệt

Phùng Minh Hải

Một người ngã gục
Là một người đứng lên
Ngàn người ngã gục
Ngàn người đứng lên
Mình mà ngã gục
Thì dòng Lạc Hồng đứng lên
đứng lên, đứng lên một lòng
Cứu nguy, cứu nguy người Việt hùng
Trường Sơn cây trắng đòng
Ruộng nương giấy máu hồng
Cho quê hương, cho quê hương muôn năm vẫn còn
muôn năm vẫn còn

Còn quê hương thì còn cơm ngon
Còn quê hương thì còn danh thơm
Còn quê hương thì còn yêu thương
và còn tất cả tất cả tất cả những gì mình thiết tha

Một nửa đời em

Trúc Hồ

Một ngày ra đi lê vương ướm mi
Nghìn trùng chia ly Lòng ai nát tan
Để lại anh phút ban đầu
Trả lại cho em thời gian ước mơ
Từng chiều mưa rơi đường xưa có đôi
Giờ tình yêu đã chợt bay
Còn gì cho nhau chuyện tình đã lỡ
Còn lại mai sau ngày tháng thương đau
Để lại trong em Vùng trời yêu thương
Gởi lại cho anh Một nửa đời em

Trả lại cho em thời gian ước mơ
Từng chiều mưa rơi đường xưa có đôi
Giờ tình yêu đã chợt bay còn gì cho nhau
Chuyện tình đã lỡ còn lại mai sau
Ngày tháng thương đau để lại trong em
vùng trời yêu thương
Gởi lại cho anh một nửa đời em

Một thời đã xa

Trường Huy - Thơ: Nguyễn Thanh Hà

Đừng buồn anh hỡi! Khi lỡ nói yêu em rồi
Bạn lòng chi nữa, hỡi anh xin hãy quên em đi
Giây phút bên nhau, anh sẽ quên mau
Chỉ có em thôi giữ mãi bóng hình xưa

Đời ai cũng có giây phút trót yêu đại khờ
Và em đã biết, biết anh sẽ chẳng yêu em đâu
em sẽ không quên giây phút bên nhau
em đã trao anh, trao anh nụ hôn ấy

ĐK:
Và em biết anh sẽ quên hết
Những bài tình ca viết riêng tặng em
Và em biết trái tim anh có
Hình bóng ai kia, đâu chỉ riêng em
Và em sẽ không trách anh nữa
Chẳng trách anh đâu
Khi ta đến bên nhau tình gian dối

Và em biết anh sẽ quên hết
Những bài tình ca viết riêng tặng em
Và em biết trái tim anh có
Hình bóng ai kia, đâu chỉ riêng em
Và em sẽ không trách anh nữa
Chẳng trách anh đâu
Khi ta đến bên nhau tình yêu dối lừa

Một thời để yêu (les amoureux qui pas)

Nam Lộc

Chút ánh sáng cho cuộc đời
Cất tiếng hát cho một Người
Có mắt biếc soi nụ cười
Tươi như cánh hoa tình ái

Đã biết nói yêu một lần
Sẽ thấy đón đau thật gần
Sẽ thấy nắng phai nhạt dần
Khi vương vấn trong tình yêu

Đời là một thời để yêu
Yêu trong bóng đêm lẻ loi
Yêu cho bao nỗi đắng cay
Yêu cho quên từng ngày tháng

Tình là một lần được mơ
Mơ trong bóng đêm lẻ loi
Có những chiếc lá úa rơi
Rồi chơi vơi vào trời tối ..

Có biết đắng cay một lần
Mới tiếc nuối ân tình này
Mới biết nhớ mong từng ngày
Như khi thấy nhau lần cuối

Hết đắm đuối trong cuộc tình
Hết đứng ngóng trong Người tình
Sẽ thấy đón đau một mình
Như khi tiễn nhau lần cuối ..

(Repeat both Refrains)

Những phút cuối trong cuộc đời
Vẫn thấy nhớ thương một Người
Lúc nhắm mắt xin nụ cười
Thay cho chiếc hôn lần cuối ..

(Repeat both Refrains)

Một thuở yêu đàn

Văn Phụng

Nghe tiếng thời gian âm thầm đưa
Ngẩn ngơ thương nhớ đến cung đàn xưa
Một mùa trăng đã vắng xa đường tơ
Heo may gió rét từng mùa
Ôi thơ mộng đâu còn nữa !

Tôi vẫn tha thiết yêu ngày xưa
Ngày nao say đắm với cung đàn mơ
Ngày nao 2 đứa dưới trăng mùa thu
Đêm nao hát khúc tạ từ
Hôm nay sầu lắng tâm tư

Một mùa thu xưa, dưới vầng trăng hai đứa
Đã hơn một lần mơ
Nào ngờ duyên tơ đã chìm trong thương nhớ
Đã trôi vào xa xưa

Ai biết thương nhớ bao giờ nguôi
Lạnh lùng trong cánh lá xô nhẹ rơi
Tìm dư âm cũ nhớ nhau mà thôi
Đêm đêm dõi bóng một người
Tôi đi tìm thưở xa xôi

Một mùa thu xưa,
dưới vầng trăng hai đứa
đã hơn một lần mơ
Nào ngờ duyên tơ
đã chìm trong thương nhớ,
đã trôi vào xa xưa

Ai biết thương nhớ bao giờ nguôi
Lạnh lùng trong cánh lá xô nhẹ rơi
Tìm dư âm cũ nhớ nhau mà thôi
Đêm đêm dõi bóng một người
Tôi đi tìm thưở xa xôi

Tiếng xưa còn đó,
Gió trăng còn đó,
Thấy đâu người xưa..

Một thuở yêu người

Lời : Khúc Lan

Cuộc tình dĩ vãng đã trôi đi vào quên lãng.
Kỷ niệm cũng chỉ là cơn sóng mơ hồ.
Nếu chúng mình đừng tiếc nuối ân tình.
Yêu chỉ cho tâm hồn mình thêm vỡ nát
trong giấc mơ dài.

Một đời vẫn nhớ đến nhau dù nguy khó,
Mộng đẹp bỏ ngỡ diu nhau lổi đi về.
Ngỡ đâu rằng sẽ giữ mãi trong lòng.
Câu thương yêu muôn đời càng thêm lưu luyến,
một thuở bên người.

Cuộc tình dĩ vãng đã trôi đi vào quên lãng.
Kỷ niệm cũng chỉ là cơn sóng mơ hồ.
Nếu chúng mình cứ tiếc nuối ân tình.
Yêu chỉ cho tâm hồn mình thêm vỡ nát
trong giấc mơ dài.

Ngày nào tình thơ mộng bên nhau,
Hương đêm trinh nguyên tình nồng ấm
Gối chăn thật yêu dấu, những ân tình thơ ấu,
Tay trong tay nhau hẹn ngày mai

Sẽ giữ mãi mãi ước mơ đầu.
(repeat *)

Đời là giòng sông, ngày trôi qua trong đau thương
Mình còn chi cho nhau nếu mai kia gặp gỡ.
Xin giữ mộng đẹp muôn thuở, dù có qua ngàn giông tố.
Vì giấc mơ này, ngàn đời khó phai.

Một tình yêu

Đức Huy

Một người mãi đi tìm nơi chân mây cuối trời
Trái con tim khờ dại
Chờ ngày tình yêu đến trong cuộc đời
Lần này người ấy muốn yêu
Yêu dài lâu mãi mãi
Lần này người ấy muốn yêu
Yêu một người mà thôi

đ.k.

Một tình yêu, trọn con tim
Một tình yêu, một tình yêu
Hoài dâng hiến, một tình yêu
Nhìn ngày mai với niềm tin mới
Một ngày mai huy hoàng trong nắng tươi
Và người ấy đã tìm thấy được tình yêu

Đoạn đường đã qua, phù du như trong giấc mộng
Những xa xưa tuyệt vời
Chỉ dành cho ai sống trong hiện tại
Niềm vui đã có trong tay
Còn tìm đâu mãi mãi
Từ đây người ấy sẽ yêu
Yêu một người mà thôi

(đ.k.)

Dù rằng đoạn đời nhiều khi chán chường
Tình đến nỗi buồn theo dấu anh
Miệt mài niềm tin dù cho gió sương
Đừng để hy vọng tan biến nhanh

(đ.k.)

Mưa

Tiếng mưa rơi chiều nay muộn phiền nhớ ai
Gió vi vu hàng cây mưa làm nhớ ai
Trời còn làm mưa mãi anh xa xôi rồi
Lệ nào rưng rưng khóe mắt.

Vẫn mưa rơi ngoài song như lời nhớ mong
Vẫn mây mưa giông sòng như tình cuối đông
Những chiều mưa tê tái bước chân vai gầy
Từng giọt mưa có hay.

Hỡi, người yêu dấu xin đừng chân chiều nay
Nhớ nhé em, ngoài kia gió mưa còn bay.

Có những đêm ngày mưa ngại ngừng nhớ thương
Nhớ đôi tay người xưa dịu dàng đón đưa
Rồi tình đi quên lối tiếng yêu lạc loài
Để rồi ngàn năm mãi rơi.

Mưa bong bóng

Lý Quang Diệu

Mưa ngày xưa, rơi trên đường phố
Mưa vô tình, làm ước áo em
Mưa ngày xưa, từng cơn mưa không dứt
Mưa vô tình, cho mình quen nhau

Mưa ngày xưa, rơi trên đường vắng
Mưa u hoài, vì mong dáng ai
Mưa ngày xưa, từng cơn thương nhớ
Mưa đầu ngõ, cho mình yêu nhau

Nhớ....nhớ mưa bong bóng
Nhớ dáng em buồn,
Nhớ lệ em tuôn
NHỚ, nhớ mưa bong bóng
Nhớ khi tan trường
Em sát vai anh
Hai mái đầu xanh, thì thầm ước hẹn
Hai mái đầu xanh, tình yêu trọn vẹn

Ai ngờ bong bóng vỡ tan
Thôi rồi em đã sang ngang theo chồng
Trời mưa bong bóng phập phồng
Em đi lấy lấy chồng để khổ cho nhau
Anh về ôm mỗi thương đau,
Em đi có nhớ anh nào năm xưa

Phải chi hôm ấy đừng đưa
Phải chi hôm ấy đừng đưa em về.

Mưa bụi

Ôm ấp tình yêu kỷ niệm còn đây
Đêm vắng bụi mưa anh lại làm thơ
Lập đông lạnh giá thân gầy
Mùi hương dạ lý trang đài
Cho chúng mình nụ hôn nồng cháy

Sao bóng người đi biệt nỗi trôi
Mong nhớ người yêu thơ thẩn mình em
Ngỗ quen bờ ghế mong chờ
Ngỡ mưa bụi rớt trong lòng
Tan vỡ mộng nhìn lẻ tở hồng

ĐK:
Ngày của đôi ta đã theo mưa bụi nhòa
Bởi anh không thật thà
Yêu đương bằng ngôn ngữ điêu ngoa

Tình lỡ phiêu diêu, đã đi thành bọt bèo
Say trong cơn thủy triều
Bao kỷ niệm em vẫn chặt chiều

Ai bán vầng trăng đêm tàn mùa đông
Đêm vắng bụi mưa ai lại làm thơ
Lệ mi mặn ướt môi mềm
Bụi mưa vun. vờ tìm này
Thương mưa bụi kỷ niệm nào quên

Mưa chiều

Lang thang trên phố dưới cơn mưa chiều
Bước chân dậm mưa trống vắng cô liêu
Từng vòng tay đây ôm ấm tình yêu
Em vẫn như chim nhỏ ban chiều

Kêu gặt theo như về cuối đèo
Ai đem mưa đến cho em âu sầu
Tiếng mưa buồn tênh thiếu bước chân nhau
Trời còn mưa hoài trên phố hàng cây

Không có ai che lạnh vai gầy
Mình thở dài với trời mưa bay
Mưa vẫn rơi trên hàng mi ..... ướt
Và mưa mưa vẫn rơi trên làn môi ..... buồn

Làm sao anh quên được phút giây này
Làm sao anh xa được mỗi tình say....cuối đời
Sao em đi mãi giữa cơn mưa buồn
Nỗi đau nào hơn đến bước cô đơn

Lòng mình bây giờ hoang vắng lẻ loi
Trăm dỗi gian xin trả cho người
Giờ chỉ còn tiếng buồn mưa rơi .....

Mưa chiều kỷ niệm

Nhớ chiều nào em đến thăm anh
Hai bên đường phố đã lên đèn
Mưa xuân giăng mờ trắng khung trời
Ngồi bên nhau lưu luyến
Mưa thấm ướt đôi vai

Tiếng nhạc tình xao xuyến đôi tim
Mưa giao hòa nước mắt ân tình
Tay trong tay trong tiếng đang thời
Nhìn nhau khg^ muốn nói
Sợ tình yêu cháy phai

Nhưng hôm nay xa rồi hương xưa đã phai
Mưa bay trong khung trời quạnh hiu sau màn lá
Mưa rơi rơi vô tình ghen ngào tràn ngập lòng
Chiều buồn về lạnh lùng xót xa đầu tiên

Có 1 mình anh đứng trong mưa
Nơi đây hình bóng cũ mịt mờ
Em ra đi khg^ nói một lời
Từng chiều mưa dĩ vãng
Xao xuyến mãi trong lòng anh

Những chiều buồn hiu hắt thương ai
Mưa âm thầm phố cũ đêm dài
Trong cô đơn hình bóng một người
Tìm ai chia lối cũ
Tình yêu không thấy đôi

Mưa đêm (tango latin)

Ngoài trời mưa rơi âm thầm ru lẻ loi
Tiếng mưa đêm xót xa, mưa ơi bao giờ thôi
Nước mắt em long lanh ướt mi dài
Những ngón tay không che hết hao gầy

Người tôi yêu ơi nay còn trông thấy nhau
Hãy chia tôi phút giây thương đau trong mắt sâu
Với tiếng khóc đến hắt hiu đời nhau
Với những tiếng ca mệnh mỏng u sầu

Cầu cho đêm thôi mưa, trời xanh đem nắng về
Cầu cho bước chân vu quy, nhiều mơ ước xuân thì
Cầu đêm nay qua mau, đừng cho mi vướng sầu
Đời con gái đam mê nhiều, ngày em bước qua cầu

Buồn làm chi em mai rồi em sẽ quên
Nín đi em sẽ quên, với trái tim bình yên
Tiếng gió mưa đêm nay sẽ không còn
Tiếng khóc than đêm nay cũng không còn
Từng cơn mưa trên lầu đài, trên phố khuya
Tiếng mưa rơi thiết tha chơi với mưa gió ơi
Dĩ vãng ấy sẽ úa theo thời gian
Có mấy cánh hoa thiên thu không tàn

Mùa đông của anh

Trần Thiện Thanh

Ngày nào anh yêu em, anh đã quen trong cay đắng
tuyệt vời.
Ngày nào em yêu anh, em hẳn quên với trời hạnh phúc
mới
Em ơi Đông lại về từ trăm năm lạnh giá
Tìm anh như ngừng thở , từ sau ân tình đó ...
Em nghe không? Mùa đông, mùa đông

Ngày nào ta xa nhau, anh bước sâu trong vũng tối nhạt
nhòa
Từng mùa đông theo qua, anh đã quen với định đời
bằng giá

Xưa hôn em một lần, rồi đau thương tràn lấp
Anh yêu em một ngày và xa em trọn kiếp
Nên anh yêu mùa đông, nên anh yêu mùa đông, ôi Mùa
Đông của anh.

Điệp khúc:

Anh chỉ là người điên, trong vườn hoa tình ái.
Anh chỉ là người say bên đường em nhìn thấy.
Anh đi đi, người điên không biết nhớ và người say
không biết buồn ...

Những cuộc tình dương gian, muôn đời không nghĩa lý ...
Nhưng người vẫn tìm nhau trong vòng tay tình ý
Như đôi ta ... niềm yêu xưa chỉ còn một vì sao anh lẻ loi.

Trời lập đông chưa em, cho lũ dơi đi tìm giấc ngủ vùi
Để mặc anh lang thang, ôm giá băng gõ thăm người
yêu tới.
Đêm chia ly em về, đường khuya em bật khóc ...
Anh xa em thật rồi, làm sao quên mùi tóc
Em hỏi em, có phải tình bằng giá là tình đẹp trên thế
gian

.....

.....

Em hỏi em, có phải tình bằng giá là tình nồng hai chúng
ta.

Mùa đông sắp đến trong thành phố

Đức Huy

Mùa đông sắp đến trong thành phố
Buổi chiều trời lạnh
Heo may từng cơn gió bước chân về căn gác nhỏ
Nhìn xuống công viên.

Ngồi xem lá úa trên đường vắng
Buổi chiều ngủ vùi
Cô đơn còn theo dấu những đêm dài nghe tiếng sầu
Thì thầm với nhau.
Cho anh yêu em thêm một lần nữa, rồi mai giã từ
Mất em đi rồi, đời vắng đi tiếng cười
Mình anh ở lại trong tiếc nuối.

Mùa đông sắp đến trong thành phố
Buổi chiều trời lạnh
Heo may từng cơn gió bước chân về căn gác nhỏ
Khi mùa đông đến trong thành phố.

Mùa hoa anh đào

Mùa xuân sang có hoa Anh Đào
Màu hoa tôi trót yêu từ lâu
Lòng băng khuâng, nhớ ai năm nào
Hẹn hoa nhau dưới hoa Anh Đào
mình nói chuyện ngày sau

Còn gì đâu phút vui ban đầu
Bụi thời gian cuốn trôi về đâu ?
Để cho ai nhớ thương ai nhiều
Vì đã xa cách nhau lâu rồi
Nên nói không nên lời

Chuyện đời như một giấc chiêm bao mà thôi
Tìm về quá khứ thấy xuyên xao lòng vui
Gió xuân đến bao giờ
Ngỡ như bước chân ai qua thềm, thấy lã lơi

Rồi xuân sang thấy hoa Anh Đào
Màu hoa đây, dáng xưa còn đâu ?
Niềm tâm tư, khép kín trong lòng
Và tôi yêu bóng ai năm nào
Như đã yêu bóng hoa Anh Đào ...

Mùa hoa tuyết

Chậu kiếng hôm qua
Này ai thế cây màu lá ngà
Và tuyết đầu rơi
Trên cảnh thông lá ngọn đầy sân

Kìa muôn tinh tú
Như ai hát từ thoáng xa
Nơi nơi sáng ngời ánh sao
Giăng mắc khoe muôn sắc màu

Chợt nhớ ra ngay
Mùa hoa tuyết năm xưa đã về
Ngày lễ Noel
Đường xa khó về thăm em

Chạnh khơi thương nhớ
Em anh giữ mùa giáng sinh
Bơ vơ ngóng người chiến binh
Chắc em anh đang cầu kinh

ĐK:
Lạy Chúa, Chúa cứu thế
Non nước ngàn dâu bể
Chin h chiến lan tràn sơn khê
Xin giúp cho vượt bến mê

Xin cho bao kẻ ra đi lại về
Vợ trẻ không hai lần đồ
Bầy trẻ không cha sầu lo

Lạy Chúa thương con
Người yêu dấu không mòn tắc lòng
Thì dấu xa nhau
Nhưng niềm tin Chúa càng thêm sâu

Tình chung hai đứa
Như hoa tuyết mùa giáng sinh
Trung trinh gởi người chiến binh
Tuy cách xa nhưng mà gần nhau

Mưa Hồng

Trịnh Công Sơn

Trời ươm nắng cho mây hồng,
mây qua mau em nghiêng sầu
còn mưa xuống như hôm nào
em đến thăm mây âm thầm ... mang gió lên
Người ngồi đó trông mưa nguồn
ôi yêu thương nghe đã buồn
ngoài kia lá như vẫn xanh
ngoài sông vắng nước dâng lên ... hồn muôn trùng

ĐK:
Này em đã khóc chiều mưa đỉnh cao
Còn gì nữa đâu sương mù đã lên
Em đi về cầu mưa ướt áo,
đường phượng bay mù không lối vào
hàng cây lá xanh gần với nhau

Người ngồi xuống mây ngang đầu
Mong em qua bao nhiêu chiều
vòng tay đã xanh xao nhiều
ôi tháng năm, gót chân mòn ... trên phiếm du

Người ngồi xuống xin mưa đầy
trên hai tay cơn đau dài
người nằm xuống nghe tiếng ru
cuộc đời đó có bao lâu ... mà hững hờ Ầ

Mưa ngâu

Thanh Tùng

Giọt mưa
mưa ngâu mưa ngâu
búp non trên cành thành lá biếc
giọt mưa
mưa ngâu mưa ngâu
tròn xoe chiếc ô trên đầu

Ngày xưa đôi ta bên nhau
chiếc ô xoe tròn là bóng lá
mong sao mưa thật lâu
để cho đôi lứa bên nhau

Ngày nay đôi ta xa nhau
vắng em anh nhìn từng góc phố
từng đôi uyên ương bên nhau
tròn xoe chiếc ô trên đầu

Ngày nay đôi ta xa nhau
lá xanh trên cành thành lá úa
từng giọt mưa ngâu rót bên thềm
tình yêu đâu dễ lãng quên

Và cơn mưa
mưa rồi sẽ tan đi trên trời đầy nắng gió
giọt mưa ngâu
hay là nước mắt ai nhớ nhau ?

Chuyện tình yêu
như là những cơn mưa trong đời đầy nắng gió
để trên mi ai bây giờ
ướt đẫm mưa ngâu

Mưa nữa đêm

Ngoài trời mưa rơi âm thầm ru lẻ loi
Tiếng mưa đêm xót xa
Mưa ơi bao giờ thôi
Nước mắt em long lanh ướt mi dài
Những ngón tay không che hết hao gầy
Người tôi yêu ơi nay còn trông thấy nhau
Hãy chia tôi phút giây thương đau trong mắt sâu
Với tiếng khóc đến hắt hiu đời nhau
Với những tiếng ca mệnh mông u sầu

đ.k:

Cầu cho đêm thôi mưa
Trời xanh đem nắng về
Cầu cho bước chân vu quy
Nhiều mơ ước xuân thì
Cầu đêm nay qua mau
đừng cho mi vướng sầu
đời con gái đam mê nhiều
Ngày em bước qua cầu

Buồn làm chi em mai rồi em sẽ quên
Nín đi em sẽ quên
Với trái tim bình yên
Tiếng gió mưa đêm nay sẽ không còn
Tiếng khóc than đêm nay cũng không còn
Từng cơn mưa trên lầu đài, trên phố khuya
Tiếng mưa rơi thiết tha chơi với mưa gió ơi
Dĩ vãng ấy sẽ úa theo thời gian
Có mấy cánh hoa thiên thu không tàn..

Mưa phi trường

Việt Anh

Bước bước trong chiều mưa
Đi về bước chân lẻ loi
Phố cũ vẫn còn đây
Phố xưa vắng em chờ anh
Đưa người về nơi giá băng
Nước mắt em chung lệ tôi
Biết rằng từ nay mất nhau
Trên bến trông theo mình anh

Em hôm nay đi về nơi rất xa
Anh bơ vơ giữa dòng người qua
Một ai đón nhau trên bờ vai
Mưa sao mưa rơi rơi mãi trong tôi
Em ra đi xa khuất chân trời
Để cô đơn từng đêm vẫn lên ngôi

Mưa sao mưa rơi rơi mãi không thôi
Quên mang theo nỗi buồn trong tôi
Ah ah, ah ah . . .

Mưa Sài Gòn, Mưa Hà Nội

Mưa hoàng hôn, trên thành phố buồn gió heo may vào
hồn
Thoảng hương tóc em ngày qua
Ôi người em Hồ Gươm về nường chiều tà
Liều sầu úa thềm cũ nằm mơ hiền hòa
Thương màu áo ngà
Thương mắt kiêu sa
Hiền ngoan thiết tha ...

Thơ ngây đôi má nhưng hường
Hà Thành trước kia thường, thường về cùng lối đường
Kia mưa ướt, lạnh mình ướt
Chung nón diu bước thơm phố phường

Mưa ngày nay, như lệ khóc phần đất quê hương từ đây
Em ngoài ấy còn nhớ hẹn xưa miệt mài
Giăng mắt heo may
Sầu rơi ướt vai
Hồn quê tê tái ....

Mùa sao sáng

Một mùa sao sáng đêm Noel Chúa sinh ra đời
Người hẹn cùng tôi ngày về khi đất nước yên vui
Quỳ lạy Mẹ Maria lòng Mẹ từ bi bao la
Tấu khúc nhạc lên xin ơn trên ban cho nhà nam

Rồi mùa đông trước qua mùa đông tiếp theo sau này
Người bạn còn đi mà niềm tin vẫn thắm trên môi
Giặc tràn về quê hương tôi giặc diệt niềm tin kitô
Lớp lớp đoàn chiến quyết sáng danh Chúa trên trời cao

Đêm nay tôi nhớ người xưa trời lại
Chênh chênh mùa sao lạc loài
Ôi những mùa sao lẻ loi
Cho tôi thương nhớ mùa sao ngày nào
Thương nhớ mùa sao hồng đào
Ôi những mùa sao cách xa

Một mùa đông giá hang bêlem Chúa sinh ra đời
Một trời đầy sao nghìn hào quang chiếu sáng ngôi sao
Lạy Mẹ đồng trinh ban ơn người việt càng thương nhau
hơn
Đất nước này đây sáng đức tin Chúa trên trời cao

Mưa thì thầm

Tôn Thất Lập

Mưa thì thầm làn mưa rất xa
Trời không nắng khi vắng mây qua
Em thì thầm là em rất gần
Tình như không nói là tình trăm năm

Mưa dịu dàng hàng cây đứng yên
Mùa thu tới lá vàng nghiêng nghiêng
Em dịu dàng tình anh bão bùng
Tóc mây như trời rơi lòng tình trăm năm
Xin yêu em, yêu em một lần

Em đi xa, em đi xa để thương cho nhớ, để sầu cho ai?
Em đi xa, em đi xa, gối chăn nằm ngủ chờ ai, chờ ai?
Em em ơi, em em ơi cho dù có xa nhau
Hãy để lại giọt mưa ướt quanh địa cầu
Để lại giọt nắng cháy quanh tim mình
Yêu nhau xin hãy chờ nhau.

Mùa thu chết

Thơ: Apollonaire, Nhạc: Phạm Duy

Ta ngắt đi một cụm hoa thạch thảo
em nhớ cho mùa thu đã chết rồi
mùa thu đã chết
em nhớ cho
mùa thu đã chết
em nhớ cho
mùa thu đã chết
đã chết rồi

Em nhớ cho
em nhớ cho
đôi chúng ta
sẽ chẳng còn nhìn nhau nữa
trên cõi đời này
trên cõi đời này

Từ nay mãi mãi không thấy nhau
từ nay mãi mãi không thấy nhau
từ nay mãi mãi
không thấy nhau

Ta ngắt đi một cụm hoa thạch thảo
em nhớ cho mùa thu đã chết rồi
ôi ngát hương thời gian mùi thạch thảo
em nhớ cho rằng ta vẫn chờ em
vẫn chờ em
vẫn chờ em
vẫn chờ
vẫn chờ
đợi em...

Mùa thu cho em

Em có nghe mùa thu mưa giăng lá đổ
em có nghe nai vàng hát khúc yêu đương
Và em có nghe khi mùa thu tới
mang ái ân mang tình yêu tới
em có nghe nghe hồn thu nói mình yêu nhau nhé

Em có hay mùa thu mưa bay gió nhẹ
em có hay thu về hết dấu cô liêu
Và em có hay khi mùa thu tới
bao trái tim vương màu xanh mới
em có hay hay mùa thu tới hồn anh ngất ngây

nắng úa dẹt mi em
và mây xanh thay tóc rồi
nhạt môi môi em thơm nồng
tình yêu vương vương má hồng
sẽ hát bài cho em
và ru em yên giấc tối
ngày mai khi mưa ngang lưng đôi
chờ em anh nghe mùa thu tới

Em có mơ mùa thu cho ai nức nở
em có mơ mơ mùa mắt ướt hoen mi
Và em có mơ khi mùa thu tới
hai chúng ta sẽ cùng chung lối
em với anh mơ mùa thu ấy tình ta ngát hương...

Mùa thu không trở lại

Phạm Trọng

Em ra đi mùa thu
mùa thu không trở lại
em ra đi mùa thu
sương mờ giăng âm u
em ra đi mùa thu
mùa thu không còn nữa
đếm lá úa mùa thu
đo sâu ngập tim tôi

Ngày em đi
nghe chơi vơi nỗi nề
qua vườn Luxembourg
sương rơi che phố mờ
buồn này ai có mua?
từ chia ly
nghe rơi bao lá vàng
ngập giòng nước sông Seine
mưa rơi trên phím đàn
chừng nào cho tôi quên

Hôm
em ra đi mùa thu
mùa thu không trở lại
lá úa khóc người đi
sương mờ dâng lên mi
em ra đi mùa thu
mùa lá rơi ngập ngừng
đếm lá úa sâu lên
bao giờ cho tôi quên

Mùa thu lá bay

Trường Kỳ

Một ngày sống bên anh sẽ muôn đời
Dấu cho mưa rơi đá mòn tháng năm
Lạy trời được yêu mãi nhau người ơi !
Đừng mang trái ngang chia lìa lứa đôi

Thế gian ơi ! sao nhiều cay đắng
Tình vẫn đắm say, người cũng xa ta rồi
Ngồi ôm vết thương lòng đón đau
Nghe tình rên xiết trong tim sầu !

Mùa thu lá bay anh đã đi rồi !
Vỡ tan ôi bao giấc mộng lứa đôi
Giờ đành lìa xa thế nhân sầu đau !
Hẹn anh kiếp sau ta nhìn thấy nhau !

Lòng buồn xót xa duyên kiếp bẽ bàng
Nói yêu thương chi cho lòng xót xa
Còn gì cho nhau phút giây gần nhau
Hỏi ai biết chẳng cho lòng đón đau

Trách ai kia sao vội quên mau ...
Lời đã đi, còn nhớ mãi trong lòng
Vừa xa cách nhưng lòng khó quên
Dù thời gian khó phai nhạt màu

Rồi tình cũng bay theo lá thu vàng
Trách cho duyên mang tình trái ngang
Tình đâu giờ đây đã theo làn mây
Còn bao xót xa cho tình dở dang ...

Lòng này muốn quên đi những ưu phiền
Cố quên đau thương những tình đã xa
Ngồi nhìn thu sang lá khô nhẹ rơi
Hỏi ai thấu cho duyên tình xót xa

Cố quên đi kỷ niệm thu xưa
Nhìn lá trong soi lòng bỗng ưu phiền
Tình đã hết, sao lòng khó quên
Còn gì đâu phút giây ban đầu

Rồi tình cũng bay theo lá thu vàng
Trách cho duyên mang tình trái ngang
Tình đâu giờ đây đã bay thật xa
Sầu thương xót xa cho tình dở dang ...

Mùa thu mây ngàn

Từ Công Phụng

Chiều nay có mùa thu đi về
Buồn vượn mây ngàn giăng khắp lối
Mùa thu bơ vơ đến bên trời
Ru tóc em suối nguồn
Gọi hồn hăm gió thu buồn

Ngày mai chúng mình xa nhau rồi
Cầm tay em nhìn sao không nói
Chiều nay mưa bay khắp phố nhỏ
Mưa ướt đôi vai mềm
Bùn lầy lấm gót chân em

đk:
Thu nay mây ngàn còn giăng mãi bên trời
Mùa thu lưu luyến bóng dáng anh đi
Đêm nay bên thềm cầm tay em khẽ nói
Ngày mai anh đi rồi
Anh có buồn gì không

Buồn không hỏi người đã đi rồi
Tìm đâu những ngày vui êm ấm
Người đi theo năm tháng không cùng
Thương mắt em hay buồn
Nhìn mùa thu chết bên sông

Mùa thu Paris - Cali

Thơ: Cung Trầm Tưởng, Nhạc: Phạm Duy

Mùa thu Cali, trời buốt ra đi
Hẹn em quán nhỏ, hẹn em quán nhỏ
Rượu rừng rừng ly đỏ tràn trên

Mùa thu đêm mưa, phố cũ hè xưa
Công viên lá đỏ, công viên lá đỏ
Chờ mong em găng khổ từng giờ

Mùa thu âm thầm, bên vườn Lục Xâm
Ngồi quen ghế đá, ngồi quen ghế đá
Không em ôi buốt giá từ tâm

Mùa thu nơi đâu, người em mắt nâu
Tóc vàng sợi nhỏ, tóc vàng sợi nhỏ
Chờ mong em chín đỏ trái sầu

Mùa thu Cali, tràn lấp đôi mi
Người em gác trọ, người em gác trọ
Phòng anh đôi gót nhỏ thăm thì

Mùa thu im hơi, son nhạt đôi môi
Ngày em trở lại, ngày em trở lại
Hồn cầm em hồi cải cuộc đời

Mùa thu ơi thu, trời mây âm u
Yêu người độ lượng, yêu người độ lượng
Và trong em tâm tưởng giam tù
Mùa thu Cali, mùa thu Cali
Với tình (y) thu ...

Mùa thu ru em

Đức Huy

Hôm mùa Thu gió hát bài ca cũ. Mùa Thu bay lá vàng.
Anh ru em ngủ, bài ca dao ta vẫn hát lúc còn ấu thơ.

Nắng vàng ấm suối tóc dệt mây thu.
Ngập ngừng trôi giấc mơ.
Anh ru em ngủ,
dài cơn mê thương yêu ấy những ngày còn ái ân.

Anh yêu đôi mắt em, mùa thu vẫn vương.
Yêu đôi cánh chim, bờ môi nhớ thương.

Hôm mùa Thu gió hát bài ca cũ.
Mùa Thu bay lá vàng.
Anh ru em ngủ,
bài ca dao ta vẫn hát lúc còn ấu thơ.

Dài cơn mê thương yêu ấy, những ngày ái ân.

Mùa thu trong mưa

Trường Sa

Chiều mưa không có em
bờ đá công viên âm thầm
chiều mưa không có em
giăng mắc mây không buồn trôi

Gọi mùa thu lãng quên
vào tiếng mưa rơi êm đêm
trời còn mưa ướt thêm
cho dài ngày tháng không tên

Chiều mưa không có em
đường phố quên chưa lên đèn
chiều mưa không có em
biết lấy ai chia hờn tủi

Trời mùa thu lấm mây
còn bước em đi quên về
vòng tay ôm lẻ loi
cho mình còn mãi thương nhau

chậm lặng người đi
qua trên đường phố rét mướt
dấu chân chưa tìm về
chút kỷ niệm ngày đầu
để từng mùa thu đến
ra đi không mang tin
nỡ quên thôi đành sao

Kể từ em vắng xa
ngày tháng bơ vơ quên mình
mùa thu mưa vẫn rơi
không bước chân em tìm đến

Chuyện ngày xưa biết sao
môi cánh chim bay phương nào
còn ngày xuân ấm êm
cho mình gọi tiếng yêu em

Mùa thu yêu đương

Lam Phương (?)

Anh muốn đôi ta mãi như người tình
Vui đời hẹn hò
Khi trên dòng suối,
Khi trên đồi nguồn

Nửa đêm thanh vắng dịu đến công viên
Đôi trẻ lạc loài trên xác lá vàng
Mùa thu yêu đương

Đường vào Paris
Có lắm nụ hồng
Có tiếng thì thầm,
Nhưng anh chẳng cần
Mình sống cho nhau

Vượt lòng đại dương
Mình gặp lại đây
Sau cơn khát dài thương nhớ bao ngày
Tình yêu trong tay

Mùa thu ơi
Paris dật mộng tình si
Khi nghe người đi vào đời,
Thấy lòng như bớt đơn côi

Bờ môi em là nguồn tin yêu đắm đuối
Ngày thuyền tình vào bến mới
Ta sẽ cho nhau tình yêu tuyệt vời

Anh ước mai sau cũng như ngày đầu
Thương lời ngọt ngào
Đưa anh vượt khỏi cơn đau ngày nào
Mùa thu thay lá, mùa nổi tơ duyên
Anh nguyện một đời tình ta mãi là
Mùa thu yêu đương

Mưa tình yêu

Trường Huy

Chiều nay mưa trên phố
Anh vẫn mong chờ em
Chờ em qua lối ấy
Mong đợi từng phút giây

Hạt mưa rơi tí tách
Rơi ướt đôi bờ vai
Nhìn nhau không dám nói
Nói ngàn lời yêu thương

ĐK:
Tình yêu đến như là cơn mưa chiều
Nhẹ vương tóc mây người em yêu kiều
Chiều trên phố anh luôn thầm mong sẽ mãi có em
Nhẹ bước trong mưa tình yêu

Lòng ước muốn trao về em thật nhiều
Ngàn thương nhớ mãi vương lòng anh bao chiều
Tình yêu đó anh xin dành riêng cho em mãi mãi
Đẹp mãi cơn mưa tình yêu

Mưa trên biển vắng

Đức Huy

Mưa buồn mãi rơi trên biển xưa âm thầm
Ồi biển vắng đêm nao tình trao êm đêm
Cơn sóng nào gợi lên nỗi đau trong em
bao nhiêu chiều
lang thang một mình.

Anh giờ đã như mây dạt trôi phương nào ?
Em còn mãi nơi đây ngồi ôm kỷ niệm
Ồi cách biệt đêm nào bước chân đôi ta
âm thầm sóng đã xoá nhòa những bước êm

Tình như bóng mây, ngàn năm vẫn bay
Mây ơi mây hỡi, cánh mây giang hồ
Ngày tháng lênh đênh, bờ bến nơi đâu ?
Biết chẳng tình em, mãi luôn chờ mong!

Mưa trên phím đàn

Nhạc: Văn Phụng - Lời: Thanh Nam

1. Bạn hỡi, khi chúng ta còn thơ ấu
Chân bước trên hoa thơm đường vui
Dần trôi ngày tháng trong tiếng cười
Từng xuân qua hồn vẫn xanh hương đời

Còn nhớ chẳng chốn xưa nơi đây mỗi chiều mưa
Bạn khẽ ngân tiếng ca, tôi say sưa trên phím ngà
Biết đâu đường đời sương gió đành chia lìa
Thời gian qua ngàn hoa úa, xuân vui không về

Bạn hỡi, nay thấy đâu tình thương mến
Nơi cũ mưa đang rơi triền miên
Mình tôi lặng lẽ ôm phím đàn
Lời ca xưa chìm lắng trong phai tàn

2. Bạn hỡi, khi chúng ta còn thơ ấu
Chân bước trên hoa thơm đường vui
Dần trôi ngày tháng trong tiếng cười
Từng xuân qua hồn vẫn xanh hương đời

Còn nhớ chẳng chốn xưa nơi đây mỗi chiều mưa
Bạn khẽ ngân tiếng ca, tôi say sưa trên phím ngà
Biết đâu đường đời sương gió đành chia lìa
Thời gian qua ngàn hoa úa, xuân vui không về

Bạn hỡi, nay thấy đâu tình thương mến
Nơi cũ mưa đang rơi triền miên
Mình tôi lặng lẽ ôm phím đàn
Nhìn mưa rơi, nào thấy hình bóng xưa

Mưa trên phố Huế

Trương Tuyết Mai

Chiều nay mưa trên phố Huế
Kiếp giang hồ không bến đợi
Mà mưa sao vẫn rơi rơi hoài
cho lòng nhớ ai
Ngày chia tay hôm nao còn đây
Nước trên sông Hương còn đây
Tình đã xa gió mưa u hoài
mắt lệ ngắn dài

Chiều nay trên Kinh Đô Huế
Tiếng mưa còn vương kỷ niệm
Ngày quen nhau dưới chân Thiên Mụ
anh còn nhớ không?
Chợ Đông Ba khi mình qua
Lá me bay bay là đà
Chiều thiết tha có anh bên mình
mà ngỡ hôm qua

Hồ...ơi...!!! Ôi...hồ...!!!
Chiều mưa phố buồn
Chiều mưa phố xưa u buồn
có ai mong đợi
Một người biền biệt nơi mô
Để nhớ với thương một người!

Chiều nay mưa trên phố Huế
Biết ai đã quên ai rồi
Mà mưa sao vẫn rơi rơi đều
cho lòng u hoài
Ngày xưa mưa rơi thì sao
Bây chừ nghe mưa lại buồn
Vì tiếng mưa, tiếng mưa trong lòng
làm mình cô đơn.

Mùa Xuân Đầu Tiên

Văn Cao

Rồi dặt dìu mùa xuân theo én về.
Mùa bình thường, mùa vui nay đã về.
Mùa xuân mơ ước ấy đang đến,
đầu tiên với khối bay
Trên không gà đang gáy trưa
Bên sông một trưa nắng vui cho bao tâm hồn.

Rồi dặt dìu mùa xuân theo én về.
Người mẹ nhìn đàn con nay đã về.
Mùa xuân mơ ước ấy đang đến đầu tiên.
Nước trên vai anh giọt rơi ấm
đôi vai anh niềm vui phút giây như đang long lanh.

Ôi giờ phút yêu quê hương làm sao trong sướng vui đầu tiên.
Ôi giờ phút trong tay anh đầu tiên một cuộc đời êm ấm
Từ đây người biết quê người
Từ đây người biết yêu người

Giờ dặt dìu mùa xuân theo én về.
Mùa bình thường mùa vui nay đã về.
Mùa xuân mơ ước ấy xưa có về đâu với khối bay
Trên không gà đang gáy trưa
Bên sông một trưa nắng thôi
Hôm nay mệnh mệnh

Mùa xuân đầu tiên

Bao nhiêu thương nhớ gom nhặt đây
anh trở về thăm em
Bao lần ngồi thâu đêm
nghe mùa Xuân vừa đến
Em ơi hoa thắm rơi ngập đường
trời nắng xế vương vương
Lòng nhớ đến em luôn
khi chiều tàn chim gọi đàn

Em ơi đôi lúc nghe lòng buồn
trên sườn đồi thông xanh
Sương phủ đầy vai anh
cánh tàn trắng mờ ánh
Long lanh sao rớt phương đây trời
dòng cát trắng bao la
chờ sáng đến chim ca
cho đường dài cũng không xa

Người yêu ơi! biết chẳng anh về
Người yêu ơi! nhớ chẳng lời thề
Anh say sưa nhịp bước trên hè
Anh nâng niu nụ hoa vừa hé
Đôi môi xinh người em nhỏ bé
mộng mơ

Mùa Xuân ơi! biết tôi yêu đời
Mùa Xuân ơi! nói sao nên lời
Em ơi em, dù nhớ với đây
Bao lâu nay, đợi nhau là mấy
Em đâu ngờ bến bờ hạnh phúc là đây

Em ơi Xuân đến bên thềm rồi
nhấp rượu hồng với đi
hết rồi mùa chia ly
cho tình Xuân vừa ý
Xin yêu thương đến đôi bạn hiền
để xóa hết cô đơn
rồi quyến luyến nhau hơn
cho người em thôi giận hờn

Xuân nay ta chúc cho mẹ già
vui vườn cà thêm hoa
vui ruộng đồng bao la
tóc bạc phơ đẹp quá
Xin yêu thương đến với hận thù
để tiếng hát hôm nay

người chiến sĩ mê say
bên đàn trẻ bé thơ ngây

Mùa xuân trên đỉnh bình yên

Từ Công Phụng

Rồi mai, có một lần tôi đưa em,
về trên đỉnh yên bình, hiền hòa
Một mùa xuân lên cao,
hôn lên làn tóc xoắn, theo mây trôi, bồng bồng.

Rồi mai, có một lần tôi đưa em,
đưa em về miền nắng ấm.
Những con chim thôi ngủ, sao mùa đông lạnh căm.
Hát lên gọi mùa xuân rạng rỡ,
Đem mặt trời tô mắt đại tuổi xuân.

Trên đỉnh yên bình.
Một mùa xuân ôm kín khung trời,
của tuổi thơ thôi rã thôi rời
Xin đừng làm bão tuổi đôi mươi
Để vòng tay khắc khoải ôm xuôi
Từng niềm vui bay theo biển gió.

Hãy ôm trọn, ôm trọn tuổi xuân.
Có một lần vui theo em,
đừng cho chết hương tình ngọt ngào
Đỉnh bình yên trên cao
Xin em giữ kín cho lâu dài,
một mùa xuân đã thắm trong tôi

Mùa xuân trong đôi mắt em

Đức Huy

Thành phố này thành phố mưa bay
Như mãi mãi mùa thu trong sương mù
Đường em về đường ướt mưa rơi
Như nước mắt người đi qua cuộc đời

Còn hy vọng sau áng mây đen
Còn hy vọng hãy cố vươn lên
Rồi một ngày dịp may sẽ đến
Anh ơi đừng quên

Thành phố này trời thấp giăng mây
Như mãi mãi mùa đông ngày qua ngày
Nhiều đêm dài chờ sáng đơn côi
Em đếm những ngày vui qua cuộc đời

Còn hy vọng sau những thương đau
Mùa đông dài đã qua còn đâu
Rồi một ngày tình yêu trở lại
Trong con tim giá băng

Và mùa xuân trong đôi mắt em
Là mùa xuân anh mãi đi tìm
Và mùa xuân trong đôi mắt em
Anh đợi mong

Và mùa xuân trong đôi mắt em
Là mùa xuân chan chứa hy vọng
Và mùa xuân trong đôi mắt em
Anh mãi chờ trông...

Mùa xuân yêu em

Thơ: Đỗ Quý Toàn - Nhạc: Phạm Duy

Anh yêu em vì em vì em biết nói
đã biết thưa: Thưa anh
em còn biết gọi
sáng trời mưa khiến cho anh nhớ em
bây giờ nắng
anh nhớ em nhiều

Ngồi xuống đây nghe chim là chim đang hót
đồng cỏ như bàn tay
trời trong mắt say
ta ngó nhau ôi còn biết nói gì
hai đứa ngồi ngồi đó
như hai hòn bi

Có cảnh hoa đẹp anh hái cho em
em không thềm nhận anh chết cho xem !!!
rồi anh sẽ khóc liên miên suốt ngày
ôi chẳng bao giờ buồn như bữa nay

Này em yêu quý em nào có nghe
trên cánh đồng cỏ
có con bò kia
nó kêu "bò bò" và nó ăn cỏ
trời hôm nay cao yêu em hỡi gió

Trên đỉnh đồi cao có cây to tướng
trên một cánh ngang có một tổ kiến
có con đi ra
và có con đi vào
trời hôm nay nắng yêu em xiết bao

Này em yêu quý em nào có hay
ban nãy trên trời có đôi chim bay
có đôi chim trắng bay trên nền trời
trời xanh xanh quá
đôi mình lúa đôi
trời xanh xanh quá
đôi mình lúa đôi ...

Mùi hương dạ lý

Mùi hương dạ lý đó anh có còn nhớ không
Mùi hương yêu thương đó giờ đã đi lấy chồng
Bỏ lại sau lưng những kỷ niệm đau buồn
Mỗi tình đầu không trọn vẹn thủy chung

Anh ơi nhớ thuở nào, sách đèn hôm sớm có nhau
Giàn hoa thơm mấy đậu là mấy trăng em sầu
Cuộc tình nghiệt ngã về đâu
Cuộc đời sao lắm bể dâu

Thương đau nhiều quá
Như bao lần lá úa khô rụng rời
Thân cây cần cội
Bơ vơ một cõi trên bến chơi vơi
Lênh đênh giữa dòng
Con thuyền một bóng, ngày đợi đêm mong
Mùi hương dạ lý
Ngày nào đẹp ý anh có nhớ không

Mừng tuổi mẹ

Mỗi mùa xuân sang
Mẹ tôi già thêm một tuổi.
Mỗi mùa xuân sang ngày tôi xa Mẹ càng gần.
Rồi mùa xuân ấy, tóc trắng Mẹ bay như gió,
như mây bay qua đời con, như gió,
như mây bay qua thời gian.

Ôi Mẹ của tôi!
Mẹ già như chuối chín cây.
Gió lay Mẹ rụng, con phải mồ côi.
Gió lay Mẹ rụng, con phải mồ côi.
Mồ côi tội lắm ai ơi!
Đói cơm khát nước biết người nào lo.
Đói cơm khát nước biết người nào lo.

Mỗi mùa xuân sang
Mẹ tôi già thêm một tuổi.
Mỗi mùa xuân sang ngày tôi xa Mẹ càng gần.
Dù biết như thế, tôi vẫn phải tin,
tôi vẫn phải tin Mẹ đang còn trẻ.
Mỗi mùa xuân về Mẹ thêm tuổi mới.
Mỗi mùa xuân mới con mừng tuổi Mẹ

Mười năm tình cũ

Trần Quảng Nam

Mười năm không gặp tưởng tình đã cũ
Mây bay bao năm tưởng mình đã quên
Như mưa bay đi một trời thương nhớ
Em ơi bên kia có còn mắt buồn

Mười năm cách biệt một lần bờ ngõ
Quên đi quên đi mộng buồn bấy lâu
Nhưng em yêu ơi một vùng kỷ ức
Vẫn còn trong ta cả một trời yêu

Cả một trời yêu bao giờ trở lại
ôi ta xa nhau tưởng chừng như đã
ôi ta yêu nhau để lòng cứ ngỡ
Tình bất phân ly - tình vẫn như mơ
Đành nhủ lòng thôi giã từ kỷ niệm
Cho qua bao năm mộng buồn quên dấu
Nhưng sao bao năm ngày dài qua mãi
Trong anh hôm nay thấy tình còn đây

Mười năm cách biệt tình đành quên lãng
Như mây như mưa bay đi muôn phương
Nhưng em yêu ơi một dòng thư cũ
vẫn còn trong ta - một đời cuồng điên

Mười năm cách biệt - hình như em đã
quên câu yêu thương ta trao cho nhau
Em ơi bên kia còn chẳng nhưng nhớ
như anh hôm nay thấy mưa trở về
Như anh hôm nay thấy lòng tiếc nhớ
Mười năm không gặp -

m ư ờ i n ă m n h ớ t h ư ơ n g

Muôn đời nhớ ơn

1. Người nằm xuống đây, cho ta tiến lên cùng quê hương này
Người nằm xuống đây, gây nên xót xa muôn triệu trái tim
Loài cỏ hoang vu cũng sầu héo
Lòng đất vô tri cũng quặn đau
Dưới giao thông hào, chợt nghe tiếng lá rơi rơi

2. Người nằm xuống đây, khi ta đứng lên vì quê hương này
Người nằm xuống đây, khi ta chót mang trong tuổi đắm say
Người đã hy sinh cho vận nước
Người đã mang theo những buồn vui
của bao kỷ niệm, tình yêu, bạn hữu, gia đình.

ĐK:
Quê hương ta đó
Ôi! Việt Nam quê hương hùng anh
Đất tam Biên có người cố thủ
Đất Trị Thiên có người liều thân
Hoài Nhân, An Lộc, Đông Hà
Bao người ngã gục hiên ngang.
Cho người ở lại bình an
Nuôi tròn thương tiếc muôn đời nhớ ơn!

3. Người nằm xuống đây,
khi ta đứng lên vì quê hương này
Người nằm xuống đây,
khi chưa viết xong trang sử đấu tranh
Đời đã cho ta những nguyện ước
Đời đã cho ta những mộng mơ
Tiến đưa nhau rồi
Làm thân tượng đá cũng buồn

ĐK

Muôn đời yêu em

Lời: Trung Hành

Tình như gió đùa vui tóc em,
Tình như nắng vàng đến bên thềm.
Tình như sóng vùn trắng mắt em,
Tình như thác chảy mãi không ngừng.

Tình yêu đến tựa như áng mây,
Tình yêu cho nhiều phút êm đêm
Tình yêu đến đẹp như giấc mơ,
Tình yêu hỡi, tình đến bao giờ.

Em yêu anh, yêu đến muôn đời,
Như đôi chim tung cánh trên trời.
Ta bên nhau, ta yêu nhau hoài,
Cho dấu yêu không bao giờ nguôi

Tình yêu đến tựa hương khói sương,
Tình yêu như ngàn ánh sao trời.
Người yêu hỡi từ khi có anh,
Đời vui mãi, đời quá êm đêm.

Năm 2000

Y V?

Năm hai ngàn năm anh còn gì tôi còn lại gì.
Em còn gì ta còn lại gì.
Còn chẳng đó là bóng hư không
Còn chẳng đó tuổi đã mệnh mỏng,
Còn chẳng có tóc xanh phai màu
Qua mất rồi vạn ngày thật dài của chúng ta,
của những phôi pha

Năm hai ngàn năm tôi còn lại trên cuộc trần này
Tiếng nhạc hồn ru trọn đời mình,
và em có lời đã ghi âm
chồng đĩa cũ một mối ăn sâu,
và anh có áng văn xưa đây
cho đến giờ màu mực nhạt mờ và chúng ta đi vào trong
mơ

Năm hai ngàn năm tôi trở về vùng đất thanh thang,
Tôi gặp người tình cũ bên đường
bây giờ nàng tóc bạc sương tóc mây

Năm hai ngàn năm tôi trở về tìm dấu thân yêu
trong bạn bè dần đã qua đời, qua một lần thế kỷ hai
mươi

Năm hai ngàn năm mong người nào qua trọn tuổi đời,
Trăm tuổi già để nhìn loài người
còn đang sống và sống đam mê,
còn đang sống dài những năm sau
Người hãy ngoái mắt trông sau mình,
xem cõi trần bụi hồng nhạt nhòa rồi chúng ta đi về
trong mơ

Năm hai ngàn năm ta còn gì ?
Năm hai ngàn năm ta còn gì ?
Năm hai ngàn năm ta còn gì ?

Nàng (hey!)

Lời: Duy Quang

Nàng hỡi, biết mấy hân hoan khi ta bên nhau gần gũi
Và mắt môi em long lanh, khi nói với anh
Bằng ngàn lời ru êm ái.

Nàng hỡi, vẫn biết không ai xui ta nên duyên gặp gỡ
Mà lúc quen nhau .. ôi, ân tình đã bao giờ
Hỏi rằng em có nhớ.

Em ơi, mặc dù quanh đây lung linh bao nhiêu bóng hình
Mà vì yêu em nên tim anh vẫn vô tình
Một trời bao la hương hoa cho ta với mình
Này em, em hỡi .. xin em
Trở về nơi đây bên anh yên vui cõi đời
Chỉ mình em thôi riêng anh mơ ước lâu rồi
Như hình với bóng không rời.

Nàng hỡi, chớ có kiêu sa khi anh cô đơn lạnh giá
Còn nhớ khi ta nâng niu hạnh phúc trong tay
Thì đừng làm hồn tan vỡ.

Nàng hỡi, hãy cố quên đi, quên đi bao nhiêu lầm lỡ
Và sẽ không ai ngu ngơ tìm lỗi nơi ai.
Để đời ta yêu vui mãi mãi.

Em ơi, mặc dù quanh đây lung linh bao nhiêu bóng hình
Chỉ mình em thôi riêng anh mơ ước lâu rồi.
Chỉ cần em thôi, đôi ta phiêu du khắp trời
Này em, em hỡi .. xin em
Trở về nơi đây bên anh yên vui cõi đời
Chỉ mình em thôi riêng anh mơ ước lâu rồi.
Chỉ cần em thôi, đôi ta phiêu du khắp trời
Này em, em hỡi .. xin em

Nắng chiều

Lê Trọng Nguyễn

Qua bến nước xưa lá hoa về chiều
lạnh lùng mềm đưa trong nắng lụa thưa
khi đến cuối thôn chân bước không hồn
nhớ sao là nhớ đến người ngày thơ
Anh nhớ trước đây dáng em gầy gầy
dịu dàng nhìn anh đôi mắt long lanh
anh nhớ bước em khi nắng vương thềm
má em mầu ngà tóc thề nhẹ bay

Nay anh về qua sân vắng
chạnh nhớ câu thề tìm tái tê
chẳng biết bây giờ
người em gái duyên ghé về đâu
Nay anh về nương dẫu ủa
giọng hát câu hò thôi hết đưa
hình bóng yêu kiều
kề hoa tím biết đâu mà tìm

Anh nhớ xót xa dưới tre la ngà
gợi buồn nhìn anh em nói yêu anh
mây lướt thướt trôi khi nắng vương đôi
nhớ em dịu hiền nắng chiều ngừng trôi ...

Nắng chiều rực rỡ

Phạm Duy

Chớ buồn gì trong giây phút chia lìa
Khi chiều ve lung lay trúc tre
Cho buồn gì khi tan nắng đêm về
Cho thuận đường âm dương bước đi

Từng vạt nắng chói chan
Còn chảy loang trước hiên
Từng vạt nắng ấm êm
Còn là bao ước nguyện

Ước nguyện thắm cho đôi lứa ân cần
Nuôi thật dài hoàng hôn ái ân
Ước nguyện rằng khi đêm chết chưa về
Nắng chiều hồng tươi hơn nắng trưa

DK:

Em có thấy không nắng chiều rực rỡ
Em có thấy không nắng đẹp còn đó
Nắng còn nắng lê thê thì đêm ơi vội gì
Nang còn nắng bao la thì xin đêm đợi chờ

Cho lịm người nghe anh sắp qua đời
Anh chỉ còn bên em chút thôi
Nếu phải lìa xa nơi thế gian này
Còn một ngày vui muôn nỗi vui

Cuộc tình anh với em
Chỉ con giây phút thôi
Thì tình xin cứ coi
Là nghìn tia nắng rơi

Thế kỷ này tan trong nắng ban chiều
Cho lòng người băng khuâng nhớ nắng
Trước cửa vào trăm năm rất xa vời
Cho chiều đời yêu nhau rất lâu

Nàng đáng tiên (Diana)

Paul Anka

Tôi quen em trong đêm liên hoan.
Em xinh tươi như đóa hoa hồng.
Em kiều xa buồng lơi câu ca.
Em ngây thơ, đôi mắt nai vàng.
Em say sưa vui cất tiếng hát.
Môi đam mê, trao những ánh mắt.
Hỡi em! sao giá băng, nàng đáng tiên.

Em yêu ơi! em nghe chẳng trong tôi.
Bao cô đơn nổi chắt ngất đêm dài.
Xin yêu tôi như tôi yêu em.
Nhưng ai kia sao quá ơ thờ.
Tôi xin em thôi cất tiếng hát.
Thôi đưa duyên, trao những ánh mắt.
Hỡi em! sao nhẩn tâm, nàng đáng tiên.

Em yêu ơi, em yêu ơi!
Tôi hằng mong ngàn năm, môi ru môi,
Duyên trao duyên, tay trong tay
Oh ...

Em ra đi nay mây tơ vương lang thang.
Trong tim tôi luôn mang theo nỗi u hoài.
Đêm chia lìa sao lung linh rơi trời với.
Em ra đi sao quên không nhắn đôi lời.
Tôi bơ vơ, ôm theo bao nỗi tiếc nhớ.
Em bay cao, bay như chim mãi cất cánh.
Hỡi em! có thấu chăng, nàng đáng tiên.

Nắng hạ

Nguyễn Trung Cang

Bên nhau nắng hạ rộn ràng
Cho nhau thoáng rượu nồng nàn
Đừng ngủ mơ, đừng sầu thơ
Đừng ngần ngại, cuộc tình tan trong phút giây
Cho nhau mắt lệ nghẹn ngào
Cho nhau ước hẹn ngày nào
Đời hợp tan, tình dở dang
Nặng sầu mang, bàng hoàng nghe nắng trôi sang

Trời không nắng, để yêu thương, để tơ vương
Tháng ngày lặng lẽ, thời gian thắt se
Xót tình năm cũ, người xưa viễn du
Mình ta chiếc bóng, hỡi ai có còn nhớ không?

Hôm nào nắng đẹp dịu dàng
Cho nhau thoáng lệ ngỡ ngàng
Người ngần ngại, Đời là mơ
Tình là thơ, nghẹn lời mừng vui biết bao
Bên nhau nắng hạ rộn ràng
Cho nhau thoáng rượu nồng nàn
Đừng ngủ mơ, Đừng sầu thơ
Đừng ngần ngại, trọn đời ta sống bên nhau.....

Nắng Paris nắng Sài Gòn

Ngô Thụy Miên

Tôi đi giữa trời Paris mà nhớ thương Sài Gòn
Nắng Sài Gòn hôm nao diu bước chân em
Qua phố phường vào quán chợ thân quen
Tôi bỗng thấy lòng băng khuâng
Vì nắng Paris sao quá mặn nồng
Có một trời thênh thang và có riêng tôi
Nhưng hết rồi ngày tháng mặn ngọt bùi
Em ở đâu hỡi người em rất nhớ
Trời Paris nào có lụa Hà Đông
Bao năm qua khi tình giá trong lòng
Tôi lang thang bên cuộc đời vội vã
Ngày tháng, đã cho ta xa nhau một thời
Đi vắng ngắt khi ta xa nhau một đời
Người yêu ơi xin giữ cho em nụ cười
Vì đời ta rồi sẽ mãi có nhau bền lâu
Tôi cất tiếng đàn hôm nay
Và hát cho em bài hát tình này
Nắng Sài Gòn xin em còn giữ trong tim
Xin vẫn còn màu áo lụa Hà Đông

Nắng thu

Lời : Phạm Duy

Lặng im trong đêm mưa gió, ôi rất u buồn
Giấc mơ ngày xa xưa, theo gió lên đường
Nhắc ta tình son, khi ái ân tròn
Cùng những tia nắng chói chan, những đêm mặn nồng

Mùa thu tia nắng lá úa những mối duyên hờ
Nắng hanh vàng tia, ôi nắng ơ thờ
Nắng xuân về bơ vơ, ôi nắng thu mờ
Chiều về ôm ấp tim ta, nắng soi lòng ta.

Mùa thu xưa có nắng, là nắng ngọt mát da
Khi chúng ta đang còn trẻ và ước mơ
Đời ta với gió bão, lòng gánh nhiều vết thương
Ta quá khôn lớn, nên xót xa trên nẻo đường

Thì xin Thu cứ tới nhé, xin nắng hôm nào
Nắng hanh vàng tia, xin nắng ôm vào
Trái tim dù bị hư hao, nhưng vẫn tươi màu
Chỉ còn là nắng thu xưa, chiều trong lòng nhau.

Nàng Trung-Hoa

Người tôi yêu có đôi môi hồng
Thật đẹp xinh, thướt tha mái tóc bông
Nhẹ nhàng trong vạt sáng kiêu sa
Bước theo điệu ChaCha, lả lướt ôi nồng nàng

Người tôi yêu nét môi tươi cười
Nhẹ đôi chân bước theo khúc ca sáng ngời
Lửa tình dâng chan chứa đôi mươi
Bước theo điệu ChaCha, khúc nhạc thiết tha yêu đời.

Nào cùng nhau ca múa bên nàng
Chachacha rộn ràng lên
Làm cho bao u tối phai tàn
Thấy yêu đời nên thấy cuộc sống tươi sáng

Người tôi yêu vẫn luôn tươi cười
Là hoa khô có những bước đi tuyệt vời
Làm say sưa bao gã đôi mươi
Bước theo điệu ChaCha, khúc nhạc thiết tha yêu đời.

Nếu

Nếu, nếu một ngày không có em
Thì niềm cô đơn dài như năm tháng
Như mùa thu chết như lá thu rơi

Nếu, nếu ngày ấy mình đừng quen nhau
Thì ngày có đâu buồn đau
Những khi mình xa nhau có đâu buồn đau

Nhớ, nhớ một chiều em đến thăm
Ngoài trời mưa rơi trời mưa không dứt
Con đường trơn ướt em đến thăm tôi

Nhớ, nhớ ngày ấy mình cầm tay nhau
Nhìn hạt mưa ướt mi
Ngày sau sẽ không còn mưa rơi, sẽ không còn mưa rơi

Thôi niềm thương ấy xin trả cho người
Vì ngày mai tôi sẽ xa rời kỷ niệm, đành xa rời mãi

Trên, trên con đường sóng gió ra đi
Vì làm trai tôi đành lẩn hẹn
Những niềm tin sẽ không xa rời sẽ, không xa rời

Nếu, nếu một ngày không có tôi
Thì người yêu ơi đừng quên tôi nhé
Xin đừng giận dỗi, xin hiểu cho tôi

Nếu, nếu ngày ấy mình đừng yêu nhau
Thì ngày nay có đâu buồn đau
Những khi mình xa nhau có đâu buồn đau

Nếu anh về bên em

Nếu anh về bên em,
Những năm sầu thương sẽ không còn
Một mùa xuân lá hoa kết thêm
Một mùa thu nắng mây ghép thêm

Nếu anh về bên em,
Bến sông ngày xưa sẽ êm đêm
Để chiều mưa gió muôn phím đàn
Để mùa trăng lướt đôi cánh mềm

Ngày nao xa cách đã qua rồi
Tình thương giữ yên trong vòng tay
Sẽ nối tiếp mãi những đêm dài
Hồn ta đắm say

Lời thơ tha thiết sẽ dâng tràn
Đời ta sống vui trong tình thương
Đến lúc mái tóc đã điểm sương
Còn như mới quen.

Nếu anh về bên em,
Cánh hoa vườn xuân sẽ không tàn
Đời ta lưu luyến như bóng hình
Thời gian nâng giấc đôi lứa mềm

Nếu điều đó xảy ra

Ngọc Châu

Một ngày nào đó khi ánh dương sẽ không còn
Lòai người chìm trong đêm giá băng
Và tình người sẽ tan biến như là giấc mơ
Yêu đương chỉ còn trong dĩ vãng
Em bên anh vẫn cô đơn
Em xa anh dù gần
Con tim ta như đã lạnh
Buốt giá . . .

Một ngày nào đó nếu ánh dương sẽ không còn
Lòai người chìm trong đêm giá băng
Và tình người sẽ tan biến như là giấc mơ
Yêu đương chỉ còn trong dĩ vãng
Em bên anh vẫn cô đơn
Em xa anh dù gần
Con tim ta như đã lạnh
Buốt giá . . .

Không! Anh sẽ như bình minh
Xóa tan lạnh lùng trong băng giá
Như ánh sáng như mặt trời

Không! Anh sẽ như bình minh
Xóa tan lạnh lùng trong băng giá
Yêu em mãi như mặt trời

. . . Với trái tim cháy yêu thương

Nếu em đi

Trịnh Nam Sơn

Và anh biết sẽ có một ngày em
Tìm vui thú mới bên người tình
Rồi quên đi có mối tình nhẹ êm
Đã đến anh tựa bóng với hình
Ngày nào đó nếu em quay mặt đi
Tình anh đối với em không phai nhạt
Và ngày đó nếu đôi ta biệt ly
Nhớ đến em bằng những tiếng nhạc

Và anh biết sẽ một ngày em tình yêu
Mà em đã giữ bao năm qua
Từ từ xa lánh cuộc đời quanh hiu
Khiến cho ai rồi mãi xót xa
Ngày xa em anh đây buồn lắm
Vì sợ thiếu ánh mắt xanh trong trời
Ngày xa em xót xa, em không về thăm
Những áng mây làm lạnh im vết đời
Khi ta yêu nhau có bao giờ nghĩ đến ngày mai
Hay khi chán chường thì có nghĩ đến ngày xưa

Đã biết yêu đương sẽ đau thương
Nên anh giờ đây sẵn sàng buông lơi đôi tay
Sẽ không say khi em lạnh lùng đi
Đã biết yêu đương sẽ đau thương
Nên anh giờ không ngỡ ngàng
Đến lúc phai phai buông lơi đôi tay
Nhìn em âm thầm bước đi

Nếu em là người tình

Lời: Khúc Lan

Có cô gái ngồi chải tóc trong nắng vàng
làm trái tim tôi mộng mơ.
Thoáng trong gió chiều mùi tóc sao ấm lòng
làm tan trong tôi giá băng.
Hỡi cô gái ngồi xoa tóc bên chú mèo
làm bước chân tôi ngủ quên
Để tôi muốn nhìn làm cỏ non ướt mềm
hiền lành nằm dưới chân son

Em ... tựa tia nắng vừa chợt đến
thấp sáng bao bình minh
Cho ... đời tôi quên mình lẻ loi những đêm dài thao thức
Em ... là cơn sóng dội vào tim để tôi quên đắng cay
Nghe ... đời bình yên vì trong tôi có bóng em tràn về

Nếu Một Ngày

Nhạc và lời: Khánh Băng

Nếu, nếu một ngày không có em
thì niềm cô đơn dài như năm tháng
Như mùa thu chết, không lá thu rơi
Nếu nếu ngày ấy mình đừng quen nhau
Thì ngày nay có đau buồn đau
Những khi mình xa nhau có đau buồn đau
Nhớ nhớ một chiều em đến thăm
ngoài trời mưa trời mưa không dứt
Con đường trơn ướt em đến thăm tôi
Nhớ nhớ ngày ấy mình cầm tay nhau
Nhìn hạt mưa ước mơ ngày mai
sẽ không còn mưa rơi
sẽ không còn mưa rơi !
Thôi niềm thương ấy xin trả cho người
vì ngày mai tôi sẽ xa rồi
Kỷ niệm đành xa rời mãi
Trên trên con đường sóng gió ra đi
vì làm trai tôi đành lổi hẹn
những niềm tin sẽ không xa vơi sẽ không xa vơi

Nếu nếu một ngày không có tôi
Thì người yêu ơi, đừng quên tôi nhé
xin đừng giận dỗi xin hiểu cho tôi

Nếu nếu ngày ấy mình đừng yêu nhau
Thì ngày nay có đau buồn đau
những khi mình xa nhau có đau buồn đau.

Nếu xa nhau

Đức Huy

If we part, I'll be like a cloud
and cry for you a rainy day
and the rain will wash away your tears
and the wind will take me far from here

If we part, I could be a stream
and go wherever I may go
but the stream would dry up with the sun
while the cloud would find somewhere to run

But then one day I would start the rain
and beg the sun shine again
if to see your happy face look up my way
then I could never rain again

But I see the dream is at an end
And the snow is falling once again
As you go my heart is filled with pain
And I know that soon this cloud will rain

Nếu xa nhau, em xin làm mây thu
khóc anh... dài những tháng mưa ngâu
mưa thu buồn... buồn nơi em bấy lâu
gió thu sâu... hát bài ca nhớ nhau

Nếu xa nhau, em xin làm giòng sông
nhớ anh, nhiều những thoáng mênh mộng
khúc sông buồn... buồn trời bao lá giông
tiếng mây chiều lạc loài luôn nhớ nhung

cùng tháng năm mình cùng trôi lững thững cung trời
biết bao giờ trôi phiêu lãng
giữa thoáng mưa ngâu,
anh có nghe chẳng bài tình ca?
hôm nào... em đã hát cho anh
trời đã sang đông, thôi em lòng yên vắng
những đêm dài mơ ước gió trắng

biết bao giờ tình yêu trôi lỡ lang
biết bao giờ đời em trôi dờ dang
biết bao giờ tình yêu trôi lỡ lang
biết bao giờ đời em trôi dờ dang

Ngậm ngùi

Thơ: Huy Cận - Nhạc: Phạm Duy

Nắng chia nửa bãi chiều rồi
Vườn hoang trơ trọi xếp đôi lá sầu
Sợ buồn con nhện giăng mau
Em ơi hãy ngủ anh hầu quạt đây.

đ.k.:

Lòng anh mơ với quạt này,
trăm con chim mộng về bay đầu giường.
Ngủ đi em mộng bình thường,
ngủ đi em mộng bình thường.
Ru em sấm tiếng, thủy dương đôi bờ.
Ngủ đi em, ngủ đi em.

Ngủ đi mộng vẫn bình thường
à ơi có tiếng thủy dương mấy bờ
Cây dài bóng xế gần ngơ
Hồn em đã chín mấy mùa buồn đau
Tay anh em hãy tựa đầu
cho anh nghe nặng trái sầu rụng rơi.

Ngăn cách

Y Vân

Yêu nhau trong cuộc đời,
Mơ duyên tình dài gần bó đôi lời
Ta quen nhau một ngày,
Thương nhau trọn đời, giữ cho lâu dài.

Khi chia tay lần đầu,
Duyên chưa đậm màu cũng đã say nhiều
Một thời gian quen biết,
Tình ta tha thiết muôn phần

Nhưng không ai nào ngờ,
Duyên đang mặn mà bỗng đã chia lìa
Đêm chia ly lạnh lùng,
Đưa tay một lần, đến mai không còn..

Đêm nay không còn dài,
Xin cho vài lời, chớ trách nhau hoài
Lời từ ly êm ái
Để đâu không nói đêm ngày..

Từ ngày mai ngăn cách, hết rồi là khi đưa đón
Có mấy ai không buồn lúc duyên chưa tròn thương mến
Em lên xe hoa rồi, biết rằng sâu để một người
Rượu hồng chẳng được say mà đành lòng nếm chua cay.

Mây sao quên hạn kỳ?
Cho trăng buồn vì nhớ mãi câu thề
Mây đem mưa trở lại,
Mưa hay nhiều lời, khiến trăng mỉm cười..

Không ! Trăm không ngàn lần,
Không ai giận hờn nếu đã hay rằng:
Lòng người như chiếc lá,
Nằm trong cơn gió vô tình .....

Ngàn năm vẫn đợi

Bên nhau ta xây đắp ôi hạnh phúc đôi mình
Em nghe trong tim ngất ngây tình ta âu yếm
Tưởng tình trong giấc mơ ta không hề biết
Con tim nhân gian sẽ không bao giờ bền lâu

Thôi đành tình em trao anh
Tình như thông xanh ngàn năm vẫn đợi
Người em yêu hỡi muôn đời khó quên

Vì yêu em hãy đón em trong vòng tay
Cứ yêu xin đừng mơ ước gì
Dù xa nhau mãi vẫn yêu nhau hoài
Tình không hề phai

Anh yêu ơi thôi thế thôi trời đã an bài
Ta yêu nhau phải đâu vì ai xui khiến
Eoài ngày mai sẽ có em vui hay buồn tủi
Em xinh em tươi chỉ cho em mà thôi

Anh xa rồi dù không bên anh
Mình em cô đơn em vẫn gắng cười
Đừng lo lắng thêm u sầu hỡi anh

Vì yêu em xin giữ em trong vòng tay
Cứ yêu xin đừng mơ ước gì
Giọt lệ em đã khóc cho bao ngày
Người ơi đừng quên

Người yêu hỡi hãy xiết em trong vòng tay
Cứ yêu xin đừng mơ ước gì
Dù xa nhau mãi vẫn yêu nhau hoài
Tình không hề phai

Ngàn thu áo tím

Vĩnh Phúc & Hoàng Trọng

Ngày xưa xa xôi em rất yêu màu tím
Ngày xưa vô tư em sống trong triu mến
Chiều xuống áo tím thường thướt tha
Bước trên đường gấm hoa
Ngắm mây chiều thướt tha
Từ khi yêu anh anh bắt xa màu tím
Sầu thương cho em mơ ước chưa kịp đến
Trời đã rét mướt cùng gió mưa
Khóc anh chiều tiễn đưa
Thế thôi tàn giấc mơ

Anh xa xôi bóng mưa giăng mờ tối
Anh xa xôi áo bay trong chiều rơi
Anh xa xôi áo ôm tim lẻ loi
Tím lên khung trời nhớ nhung đầy vơi
Mưa rơi rơi bóng anh như làn khói
Mưa rơi rơi bóng anh xa ngàn khơi
Mưa rơi rơi có hay chăng lòng tôi
Có hay bao giờ bóng người yêu tới

Từ khi xa anh em vẫn yêu và nhớ
Mà sao anh đi đi mãi không về nữa
Một bóng áo tím buồn ngẩn ngơ
Ước trong chiều gió mưa,
Khóc thương hình bóng xưa
Ngàn thu mưa rơi trên áo em màu tím
Ngàn thu đau thương vương áo em màu tím
Nhuộm tím những chuổi ngày vắng nhau
Tháng năm còn lướt mau
Biết bao giờ thấy nhau

Ngẫu hứng lý qua cầu

Bằng lòng đi em về với quê anh
Một cù lao xanh một giòng sông xanh
Một vườn cây xanh hoa trái đơm hương
Thuyền ai qua sông nụ cười mệnh mỏng
Bằng lòng đi em anh đưa đón qua cầu
Mùa mưa, cầu tre dầu khó đưa dâu
Bằng lòng bên anh dưới mái tranh nghèo
Về đây người quê chỉ có tấm lòng
Có chiếc xuồng ba lá để yêu em

Ôi đóa hoa tím trôi liu riu
Giòng sông nước chảy liu riu
Anh thấy em nhỏ xíu, nhỏ xíu anh thương
Ôi những đêm ngẫm trăng, nhớ em buồn muốn khóc
Mình anh ca điệu lý qua cầu

Bằng lòng đi em về với quê anh
Một cù lao xanh một giòng sông xanh
Bằng lòng anh xin thưa má thưa ba
Mình ngồi bên nhau chuyện trò đêm thâu
Mình ngồi bên nhau nghe tiếng chuông chùa
Bình yên tựa nghe câu hát xa đưa
Mình ngồi bên nhau dưới ánh sao mờ
Lặng nghe giòng sông tiếng sóng vỗ bờ
Tiếng đàn kim man mác buồn trên sông

Ôi đóa hoa tím trôi liu riu
Giòng sông nước chảy liu riu
Anh thấy em nhỏ xíu, nhỏ xíu anh thương
Ôi những đêm ngẫm sông
Nhớ em buồn muốn khóc
Mình anh ca điệu lý qua cầu

Ôi đóa hoa tím trôi liu riu
Giòng sông nước chảy liu riu
Anh thấy em nhỏ xíu, nhỏ xíu anh thương
Ôi những đêm ngẫm trăng
Nhớ em buồn muốn khóc
Mình anh ca điệu lý qua cầu

Bằng lòng đi em
Bằng lòng đi em
Bằng lòng đi dù muôn trùng xa
Khúc dân ca bắt cầu em tới
Bằng lòng đi người yêu nhỏ bé
Nhớ thương nhau điệu lý qua cầu

Ngẫu hứng ru con

Hãy ngủ đi con giấc ngủ no tròn
Êm ả say nồng con ngủ cho ngon
Giấc ngủ ngây thơ để mẹ ước mơ
Ấp ủ trên tay những đường chỉ may

Múi chỉ yêu thương nhắc nhở luôn rằng
Bên những cánh đồng hay khắp nẻo quê hương
Áo bà ba đẹp sao mà thon thả
Dáng thiết tha, vẫn mượt mà
Như lũy tre quê nhà khoe dáng bao ngày qua

Vất vả trên nường áo vẫn bên mình
Mến cả ân tình che nắng che sương
Áo dẫu đơn sơ cũng đầy ý thơ
Áo ở trong mưa để lòng ngăn cơn

Áo chẳng kiêu sa áo cũng khoe tà
Như những câu hò chân chất của quê ta
Áo bà ba mẹ may chờ con lớn
Sẽ mặn mòi, nở miệng cười
Xinh xắn thêm chan hòa trong chiếc áo bà ba

Ơi ..à á ơi ...ơi à á ơi
Ơi ..ớ ớ ơi à ơi .. ơi ớ ớ ơi à ơi

Ngẫu nhiên

Trịnh Công Sơn

không có đâu em này
không có cái chết đầu tiên
và có đâu bao giờ ?
đâu có cái chết sau cùng ?

tự mình biết riêng mình
và ta biết riêng ta

hòn đá lăn trên đồi
hòn đá rớt xuống cành mai
rụng cánh hoa mai vàng
chim chóc hót tiếng qua đời

người ôm lấy muôn loài
nằm trong tiếng bi ai

mệt quá thân ta này
tìm đến chiếc ghế nghỉ ngơi
mệt quá thân ta này
nằm xuống với đất muôn đời

kìa còn biết bao người
điêu dặt tới quanh đây.

Ngày đó

Jo Marcel

Ngày đó trên chiếc cầu, em nhớ chẳng.
Một chiếc áo dài, màu trắng xinh-xinh.
Một nụ cười, mời anh đưa em vào đời.
Và từ đó, hai đứa mình quen nhau.

Ngày đó nơi chúng mình, em nhớ chẳng.
Một ánh mắt nhòa, màu nước long lanh.
Một cuộc tình em trao anh ngày nào.
Và từ đó, hai đứa mình yêu nhau.

Em ơi, em ơi ngày yêu đó.
Quê hương ly tan cùng duyên mới.
Ra đi anh mang một mối tình, một cuộc tình quá hững hờ.
Em ơi, em ơi ngày yêu đó, ra đi em mang một duyên mới.
Lang thang, đam mê nhiều mối tình,
để lòng này sắt se nhiều.

(lần 1)
Hình bóng trên chiếc cầu, tà áo xanh.
Một bức tranh tình còn mãi nơi anh.
Nhìn cuộc tình đang trôi theo vào dòng đời.
Và anh mơ, tới những ngày yêu xưa.
(repeat *)

Hình bóng trên chiếc cầu, tà áo xanh.
Một bức tranh tình còn mãi nơi anh.
Nhìn cuộc tình đang trôi theo vào dòng đời.
Và anh mơ, tới những ngày yêu xưa.

Và anh mơ, tới những ngày yêu xưa.

Ngày đó chúng mình

Phạm Duy, Saigon 1959

Ngày đó có em đi nhẹ vào đời
Và mang theo trăng sao - đến với lời thơ nuôi
Ngày đó có anh mơ lại mộng người
Và se tơ kết tóc - giam em vào lòng thôi
Ngày đôi ta ca vui tiếng hát với đường dài
Ngâm kể tiếng thơ, khơi mạch sầu lời (ý y y)
Ngày đôi môi đôi môi đã quyết trời đời người
ôi những cánh tay đan vòng tình ái (ớ ơ ờ)

Ngày đó có ta mơ được trọn đời
Tình vươn vai lên khơi - tới chín trời mây khói
Ngày đó có say duyên vượt biển ngoài
Trùng dương ơi ! Giữ kín cho lâu đài tình đôi

Ngày đó có em ra khỏi đời rồi
Và mang theo trăng sao chết cuối trời u tối
Ngày đó có anh mê mãi tìm lời
Tìm trong đêm rách rưới - cơn mơ nào lẻ loi?
Ngày đôi ta chôn vùi tiếng hát đã lạc loài
Chôn kín tiếng thơ rơi, ngậm ngùi rơi (ý y y)
Ngày đôi môi thương môi đã xé nát nụ cười
ôi những cánh tay ngỡ ngàng tả tơi

Ngày đó có bơ vơ lạc về trời
Tìm trên mây xa khơi - có áo dài khăn cưới
Ngày đó có kêu lên gọi hồn người
Trùng dương ơi ! Có xót xa cũng hoài mà thôi!

Ngày êm đêm

Lời: Ngọc Trọng

Nhớ sao là nhớ, tháng năm khi xưa hẹn hò, đôi mình
Giờ chỉ còn ta mỗi đêm u sầu, ôi! tiếc nhớ.
Nhớ sao là nhớ, hình dáng ai cười
Một thoáng yêu đời, ngày cũ xa vời, lòng nhớ muôn đời.

Ngày xưa yêu dấu đắm say, lòng em còn vương mây bay.
Tình yêu thương ấy đến nay, giờ tìm đâu thấy.
Ngày xưa yêu dấu đam mê, dù thời gian qua lê thê
Tình chỉ là trong phút giây, là thoáng mây bay.

Nhớ sao là nhớ, khi xưa êm đêm đôi mình, đâu còn
Nhạc tình còn vương phút giây bên đường ai say đắm.
Nhắc cho người ấy, còn chút ân tình.
Ngày tháng xa vời, lòng vẫn mơ mộng, tình vẫn thom nong

Ngày em đi

Ngày em ra đi
Em chỉ mang con tim hành lý
Để quên mùa đông
Cho tháng năm anh thêm lạnh lùng.

Đôi tay hôm nào
Dịu nhau trong cơn mê đây
Giờ đôi tay ấy
Lau ngần lệ ngàn lời biệt ly.

Chiều trên sân ga
Tia nắng nghiêng nghiêng xuyên ngàn lá
Giấc mơ đời ta
Theo chuyến xe tan trong nhạt nhòa.

Bên nhau phút này
Làm sao anh xa con tàu
Lệ em tuôn mãi
Ai biết được lòng mình khổ đau.

ĐK:
Tiếng còi vang,
Còi vang để mang em về đó
Lòng anh nát tan theo con tàu
Tàu xa khuất bóng
Anh ngỡ rằng mình còn chiêm bao.

Đường em đang đi
Em có nghe con tim vừa ý.
Chắc con đường vui
Đang nở hoa nên quên hẹn hò.

Cô đơn anh về
Đường xưa mưa rơi âm thầm
Đường đen nổi kiếp
Anh đã nghe hồn mình lạnh căm.

Ngày hôm qua (yesterday)

Nam Lộc

Mới hôm qua
buồn phiền trong tôi như đã bay đi xa
mãi đến hôm nay tim còn thấy hoan ca
tôi còn ngỡ như là ngày hôm qua

Nhớ trong tôi
tưởng chừng như thời gian đã quên không trôi
để chúng ta không còn cảm thấy chia phôi
những gì đã qua còn trong tim tôi

Hôm nay
tôi chẳng muốn đếm thời gian
như tôi vẫn làm
Hôm nay tôi cố gắng quên thời gian
sao lòng vẫn nhớ?

Mới hôm qua
tình yêu như bông hoa nở trong tim ta
mãi đến nay tuy em đã bỏ đi xa
tôi còn ngỡ như là ngày hôm qua...

Yesterday
all my troubles seemed so far away
now it looks like they are here to stay
oh I believed in yesterday

Suddenly
I'm not half the man I used to be
there's a shadow hanging over me
oh yesterday came suddenly

why she had to go?
I don't know
she wouldn't say
I said something's wrong
now I long for yesterday

Yesterday
love was such an easy game to play
now I need a place to hide away
oh I believed in yesterday

Ngày mai chiều tối vội vàng

Đức Huy

Trăng đêm dài suy nghĩ đen, tôi chợt biết còn cần em
Dầu em là sương khói, thoáng hiện rồi tan mau.
Đời tôi còn ghi dấu, vui buồn sung sướng, u sầu.

Trọn con đường đưa bước em,
sang cuộc sống em không quen
Để em tìm phương cách thoát dần đường năm xưa
Nhưng con đường quen dấu nay ngập sâu,
nhiều cơn mưa.

Đôi khi đời sao chống rỗng, có những đêm thật dài
Nhớ ngày vui xa xưa ấy, giờ con đâu ?
Ta bây đông ruối, qua núi cao về đồng bằng
Trước trũng dương nghe sống vỗ còn cần ai ?

Ngày mai chiều tối vội vàng, đi tìm lại giấc mơ.
Tôi về sống đời phiêu du.
Dù em là bão tố, hãy về làm chim bao.
Cho khung trời trong mắt với niềm đau.
Chiều tối vội vàng.

Ngày tạm biệt

Lam Phương

Hôm nay đây còn vui trông thấy nhau
bên tiếng ca tiếng đàn vượt trời cao,
Lời vui thầm thiết đưa trao như khi mới gặp nhau;
Nhưng anh ơi ngày mai ta cách xa :
Anh kinh đô tôi phải về miền xa,
Biệt ly ai khéo gieo chi lên bao mái đầu xanh !

Nhớ hàng phượng thắm ven đường
mỗi lúc chiều buông
tan tác rơi cài lên mái tóc xanh.
Với bóng dáng ai chiều ấy
nâng niu tà áo
biết nói gì khi chia ly

Ai nghe chẳng ngoài kia hoa vẫn rơi
bên xác hoa âu sầu vì tả tơi,
Ngàn ve buông tiếng ní non như thương cho người đi
Thôi chia tay cạm ly vui chúc đi :
Ta chúc nhau những gì đẹp lòng nhau,
Dù thời gian có phôi pha ta không bao giờ quên.

Ngày tân hôn

Em bên mình anh lặng yên dưới bàn thờ
Và quanh chúng ta là vui sướng chan hòa
Tình duyên nhỏ bé thành đôi ước mơ già
Bao nhiêu tóc tơ giờ đây đã kết se

Ta bên mình nhau rồi đi suốt con đường
Đưa ta suốt đời về nơi xứ thiên đường
Về nơi tổ ấm nhờ ơn đức cao vời

Ơn Mẹ Maria... người yêu hời
Ơi người, người yêu dấu ơi
Cùng bên nhau suốt đời
Cùng chia xốt nỗi vui
Hay nỗi sầu cùng cho nhau
Biết bao là yêu
Vì đâu, đời qua mau
Với mái đầu rồi đây sẽ trắng phai

Ôi vai kề vai và tay nắm tay rồi
Đời trôi vắng tanh lẻ loi kết đôi rồi
Từ đây nồng ấm đời trôi hết u hoài

Ave Maria ! Ôi tình chăn gối bao năm
Sẽ mang về mãi tận cõi gian

Ngày tháng hạ

Phạm Duy

Ngày tháng hạ mệnh mông buồn
Lòng vắng lạnh như sân trường
Hàng phượng vĩ cũng khắc thường
Nhỏ tia máu trên con đường

Ngày tháng hạ lê thê dài
Lòng nín lặng như khung trời
Trời cao ngất vờ lên hoài
Nhà nghiêng thấp muốn khóc ai

Ngày tháng hạ chưa mù lờ
Theo tiếng nhạc ve sâu rữ
Cây lá già trong tuổi thơ
Mơ dốc mòn theo tưởng nhớ

Ngày tháng hạ nơi rừng rú
Trên cánh đồng hay thủ đồ
Buồn kéo dài những đường tơ
Vật nặng chiều vẫn còn chờ

Ngày tháng hạ loanh quanh về
Nơi góc vườn hay trên hè
Bờ sông vắng neo con thuyền
Dòng nước đứng trong im lìm

Ngày tháng hạ mưa reo buồn
Nơi phố nhỏ đôi linh hồn
Năm nghe tiếng tương lai dồn
Rồi bỗng thấy biết tiếc thương

Ngày về

Hoàng Giác

1.
Tung cánh chim tìm về tổ ấm.
Nơi sống bao ngày giờ đắm thắm
Nhớ phút chia ly ngại ngừng bước chân đi,
Luyến tiếc bao nhiêu ngày xanh.

Tha thiết mong tìm về bạn cũ,
Nhưng cánh chim mệt mỏi mệt mỏi
Vắng bóng chim xanh ngày vui hót tung mây,
Mờ khuất xa xôi ngàn phương.

Trên đường tha hương vui gió sương
Riêng hồn ta mang mối nhớ thương
Âm thầm thương tiếc cho ngày về,
Tìm lại đường tơ nay đã đứt.

Nghe tiếng chim chiều về gọi gió
Như tiếng tơ lòng người lạc bước
Nhấp chén men say còn vương bóng quê hương,
Dừng bước tha hương lòng đau

2.
Trông bốn phương mờ hàng lệ thắm,
Mơ đến em một ngày đêm ấm.
Nhớ phút chia phôi, cùng ai dứt đau thương,
Tìm đến em nay còn đâu ?

Năm tháng phai mờ lời hẹn ước,
Trong gió sương hình người tình mến.
Oán trách ai quên lời thề lúc ra đi,
Thôi ước mơ chi ngày mai

Phong trần tha hương bao nhớ thương,
Tim buồn ta mơ đôi bóng uyên.
Lưng trời âu yếm bay tìm đàn,
Lòng nguyện giờ đây quên quên hết,

Ta sống không một lời triu mến,
Như bóng con đò chiều lạc bến,
Lơ lửng trôi qua, cùng ngày tháng phôi pha,
Duyên kiếp sau ta chờ nhau

Ngày về quê cũ

Khánh Băng

Ngày nào năm xưa lòng ta ước mơ
Ngoài nơi biên cương ngày đêm hững hờ
Vội trông quê cũ lắng trong sương mờ
Nhớ thương ai đêm ngày ngóng trông âm thầm một bóng
Rồi ngày hôm nay từ nơi chốn xa
Trở về quê xưa tìm lại mái nhà
Đường xưa lối cũ nay đã xóa nhòa
Vết chiến chinh điều tàn tạ tới vương sầu khắp nơi

Người ơi ! Hát vang Khúc Thái Hòa
Đàn ơi ! Cất cao lên thiết tha
Khắp thôn làng rộn ràng
Sống trong tâm tình một nhà
Nắm tay nô đùa nhịp nhàng trong tiếng đàn vui
Miền Nam ! Ánh dương lên từng bừng
Ngàn hoa ! Thắm tươi như đón mừng
Nắng xuân về tràn trề
Ý xuân ngọt ngào lời thề
Chúa Xuân huy hoàng người người sống vui thanh bình

Giờ này người em yêu dấu năm xưa còn đâu ?
Nhờ giòng thời gian cho nhắn đến em vài câu :
Nhớ nhung bên mái lâu,
Tiếc thương tình ban đầu
Đời chia đôi ngã vương bao mối sầu

Từ đây ! Sống vui nơi quê nhà
Đồng quê ! Lúa xanh tươi ngát màu
Mái tranh nghèo ngày nào lửa binh điều tàn,
Giờ này
Khói hương thanh bình ngợp trời khúc ca yêu đời

Ngày vui chóng qua (holidays)

Michel Ponareff

Holidays oh! Holidays.
Ngày đã tắt khi niềm vui lướt nhanh.
Trong phố đông,
người tình không thấy
Bóng dáng yêu kiều xưa,
vì yêu dấu đã xa khỏi tầm tay.

Holidays oh! Holidays.
Ngày vui ấy không còn chi ước mong.
Khi tiếng chuông còn ngân lắng,
giấc mơ đã vội tan.
Đời im vắng tiếng chim, thông ngừng reo.

Holidays oh! Holidays.
Ngày đã tắt cho màn đêm xuống mau.
Anh đứng trông nơi bờ biển vắng ngóng nơi chân trời xa.
Niềm tin mãi vẫn chưa quay về đây.

Holidays oh! Holidays.
Trời lấp lánh muôn vì sao giữa Thu.
Trông ánh trăng mong người xưa ấy,
biết không bao giờ quên.
Tình yêu đó có nguôi theo thời gian.

Ngày xưa

Bình Nguyên Lộc & Phạm Duy

Ngày xưa ngày xưa ngày xưa,
chiều mơ chiều nắng đẹp khoe màu tơ
Hai đứa mình còn trẻ thơ,
rủ nhau ngồi trước cửa chơi thần thơ .

À à nhớ, nhớ em còn mái tóc bánh bèo.
À à nhớ, má chưa hồng da mét vì em nghèo.
Đầu anh còn húi trọc, còn húi trọc,
khét nắng hôi trâu thêm đi học, thêm đi học.

Em cầm một củ khoai, ghé răng cắn vỏ rơi,
xong rồi mình chia đôi, khoai sùng này lượm mót,
sao ngọt lại ngon ghê .

Giờ đây kỷ niệm ngày xưa,
giờ đây cảnh cũ chìm xa mù khơi.
Gặp nhau một chiều lạnh mưa,
gặp nhau quần áo bánh bao mừng sao.

Nhìn em còn xinh còn tươi.
Đời em tưởng đâu là vui.
Nhà em phải chăng là đây ?
Dè đâu chẳng may là quán.
Em bẹo hình hài đem bán.

Rồi em hỏi anh làm chi ?
Cầm bút để viết ngày đêm.
Anh viết gì ?
Đời thôi phải nói là thơm,
ngồi bút là chiếc cần câu miếng cơm.

Em hỏi nghệ thuật là chi ?
Là đùi là điếu là cầm, mà đi.
Nhìn nhau lặng lẽ nhìn nhau.
Nào có ai đánh mà sao lòng đau.

Bánh ngọt cùng mời ăn,
nhớ chẳng củ khoai ngon.
Bánh tươm vàng như nắng,
bánh này mình chưa cắn,
sao miệng lại cay đắng.

Rồi xin một nụ cười thôi.
Cười ư ? Em đã vội quên nụ cười.
Thì xin vài giọt lệ rơi.
Lệ em cạn đã từ lâu người ơi.

Trước khi từ giã, hỏi nhau buồn hay là vui ?
Thì cứ hỏi ngay cuộc đời !

Ngày Xuân Vui Cưới

Quốc Anh

Ô vui quá xá là vui, nhà trai bên gái ai nấy cũng thật tươi
Ngày xuân hoa lá khoe màu tươi,
muôn sắc huy hoàng tô thắm cho ngày vui
Mừng tân hôn tôi chúc chú rể mới,
tôi chúc cô dâu hiền nên mỗi duyên trầu cau

Cô dâu duyên dáng xinh thật là xinh,
bên chú rể hiền xứng lứa lại vừa đôi
Quan viên hai họ chúc mừng,
cho đôi vợ chồng thương mến nhau dài lâu

Ô vui quá xá bà con ơi,
nhà trai thì hăng hái bên gái kém gì đâu
Ngày xuân ta hát câu bên lâu
Ta hát khúc sum vầy cho ngất ngây trời mây
Bà Hai đang nói với thầy Tám,
"Tui tính năm này tui cưới luôn cho thẳng Sáu,
anh tính cho rồi tui với anh đi làm sui luôn".

Ông sui cũng đang nói với bà sui,
"Dâu với rể hiền xứng lứa thiệt là vừa đôi nghen".
Ngày nay sum họp đôi đàn ông,
Ôi thôi họ hàng ta vui quá xá là vui
Ôi vui quá xá bà con ơi!
Ôi vui quá xá bà con ơi!
Ôi vui quá xá bà con ơi!

Nghe những tàn phai

Trịnh Công Sơn

Chiều này em ra phố về. Thấy đời mình là những
chuyến xe.
Còn đây âm vang nào nề. Ngày đi đêm tới trăm tiếng
mơ hồ.

Chiều nay em ra phố về. Thấy đời mình là những đám
đông.
Người chia tay nhau cuối đường. Ngày đi đêm tới nghe
tiếng hư không.

ĐK:
Có ai đang về giữa đêm khuya. Rượu tàn phai dưới chân
đi ơ hờ.
Vòng tay quen hơi bằng giá. Nhớ một người tình nào cũ,
khóc lại một đời người quá ê chề.

Chiều nay em ra phố về. Thấy đời mình là những quán
không.
Hắn im hơi bên ghế ngồi. Ngày đi đêm tới đã vắng bóng
người.

Chiều nay em ra phố về. Thấy đời mình là con nước trôi.
Đền soi trên vai rã rời. Ngày đi đêm tới còn chút hao
gầy.

Nghìn trùng xa cách

Phạm Duy

Nghìn trùng xa cách, người đã đi rồi
Còn gì đâu nữa mà khóc với cười
Mời người lên xe về miền quá khứ
Mời người đem theo toàn vẹn yêu thương

Đứng tiễn người vào dĩ vãng nhạc mầu
Sẽ có chẳng nhiều đón đau
Nối gót người vào dĩ vãng nhiệm mầu
Cổ lũ kỷ niệm trước sau
Vài cách xướng hoa, nằm ép trong thư
Rồi sẽ tan như bụi mờ

Nghìn Trùng Xa Cách người đã đi rồi
Còn gì đâu nữa, mà giữ cho người

Trả hết về người, chuyện cũ đẹp ngời
Chuyện đôi ta buồn ít hơn vui
Lời khóc lời cười chuyện ngắn chuyện dài
Trả hết cho người, cho người đi

Trả hết cho ai ngày tháng êm vui
Đường ta đi trời đất yên vui
Rừng vắng ban mai, đường phố trắng soi
Trả hết cho người cho người đi

Trả hết cho ai trả những chua cay
Ngày chia tay lặng lẽ mưa rơi
Một tiếng thương ôi ! gửi đến cho người
Trả nốt đôi môi gượng cười

Nghìn Trùng Xa Cách Đời đứt ngang rồi
Còn lời trần trối, gửi đến cho người
Nghìn Trùng Xa Cách người cuối chân trời
Đường dài hạnh phúc, Cầu chúc cho người .

Ngõ ngang

Hoàng Trọng

Lòng muốn trao bằng tiếng nói
Bằng lá thư màu giấy mới
Bằng muôn cánh hoa tươi
Bằng môi hé duyên cười
Bằng đôi mắt là lời
Ngàn khúc ca tìm nhớ mãi
Từng ý thơ hòa luyện ái
Chờ trao đến bên ai
Cùng xây giấc mơ dài
Rồi đi về tương lai

Nào ngờ đôi tâm tư
Khi gặp duyên đưa lối
Ngõ ngang sao im vắng tiếng nói
Âm thầm nghe hơi gió
Ngân dư âm xa xôi
Đưa chiều về cuối trời

Lòng vẫn như bờ suối vắng
Tình vẫn nguyên tờ giấy trắng
Dù chưa thắm giấc mơ
Thời gian xóa mong chờ
Lòng ta còn vương tơ

Ngõ Vắng Xôn Xao

Một ngõ vắng xôn xao
Nằm trong lòng phố lớn
Một tiếng nói yêu thương
Cho lòng thêm tơ vương

Một đám lá thu bay
Rắc vương đầy ngõ vắng
Một chùm hoa trưa nắng
Xôn xao cả hồn tôi

Tôi yêu đời thầm lặng như ngõ vắng
Như khung trời tỏa ánh nắng dịu êm
Trong im lặng mà lại mệnh mông lăm
Hãy ngược nhìn kia trời xanh bao la

Vì nắng mãi nên mưa
Gọi trưa hè loang nước
Vì muốn nói với nhau
Nên nhìn nhau thêm lâu
Chiều ngõ vắng xôn xao
Có thêm bày trẻ gái
Cùng nhảy dây huyền ảo
Xôn xao ngập hồn tôi

Khi con người mà lòng như ngõ vắng
Trên khung trời là ánh sáng dịu êm
Ai đã từng một lần qua nơi ấy
Khi xa rồi lòng vẫn thấy xôn xao

Ngôi sao ban chiều

chiều ... màn đêm rơi xuống
gió chiều vu vơ
lấp ló đầu xuân
ngôi sao ban chiều

gợi ... lòng tôi xao xuyến
nhớ người đầu yêu
ở phương trời xa

em ... thân yêu nơi nào
em có nhớ chăng
đôi ta năm xưa
chung lời thề ước

bao lâu nay tìm ta
luôn nhớ đến em
như ngôi sao chiều
bao ngày mong chờ

vì ... lòng ta mãi mãi
vẫn còn mang theo
cả môi tình xưa

người ... mà tôi yêu dấu
đã về nơi nào
tháng năm buồn trôi
tôi vẫn~ mong chờ

nhìn ... trời ngây bét ngát
gió chiều vu vơ
lòng thấy buồn thêm

ôi ... không gian bao la
nhấn giúp cho ta
em nơi phương xa
có còn chờ tã

bao lâu nay tìm ta
luôn nhớ đến em
như ngôi sao chiều
bao ngày mong chờ

vì ... lòng ta mãi mãi
vẫn~ còn mang theo
cả bóng hình em...

Ngủ đi em

Ngủ đi em ...
Ngủ đi em ...
Ngủ đi em, hóa pháo bùng lên trong đêm
Là lúc mình yêu nhau thêm
Đừng khóc sầu chi nhe em
Thôi ngủ nhé ... thôi ngủ đi
Hãy quên bao nỗi niềm ... ngủ đi ...

Ngủ đi em ...
Ngủ đi em ...
Ngủ đi em, dù súng ngoài xa vang vang
Đừng đắm hồn trong miên man
Đừng nghĩ tình yêu ly tan
Thôi ngủ nhé ... thôi ngủ đi
Xót thương chi những ngày dờ dang ...

Sao em không nói nửa lời
Để anh ... anh vui trước những khổ đau
Khi mình còn xa cách nhau
Vớ những đêm hoang sầu
Khi mình gọi tên nhau ...

Ngủ đi em ...
Ngủ đi em ...
Ngủ đi em, đừng nhắc ngày mai anh đi
Đừng héo sầu đêm chia ly
Kẻo sóng buồn dâng lên mi
Thôi ngủ nhé ... thôi ngủ đi
Chúc em an giấc nồng ... ngủ đi...
oOo

Người

Người, người như ánh sáng phá tan màn đêm
Là tình yêu duy nhất không bao giờ quên
Vĩ người như tia nắng mai sưởi ấm cõi lòng em
Lạnh giá bỗng chợt tan, tan trong phút giây

Người, người như mưa lũ cuốn đi buồn đau
Là nụ hên say đắm ngất ngây lòng nhau
Rồi người đem cơn gió sang làn tóc cuốn nhẹ bay
Trời đất như cuồng quay lúc bên người

Ôi anh yêu ơi
Em luôn mong sao em gần anh bên anh mãi mãi
Anh mang cho em
Bao nhiêu tình yêu dù đời quanh mình bao gian dối
Khi ta bên nhau
Em quên con tim đã từ lâu xót xa đầy vơi
Chỉ còn tình yêu đắm say

Người, dù cho mưa nắng nắng mưa đổi thay
Thì lòng em vẫn thắm thiết thương nồng say
Vĩ chiều nào ta đã thắm hứa với trời cao
Tình mãi mãi bền lâu đến muôn đời

Có anh và em đến muôn đời

Người bạn thân tên buồn

Đức Huy

Tôi có người bạn thân người ấy tên là Buồn
Hai đứa quen nhau từ ngày mới lớn
Ngày đó Buồn còn xa lạ không hay đến thăm tôi
Ngày đó còn nhiều mơ mộng nên tôi cũng không thân

Cho đến ngày tôi biết, ngày biết yêu lần đầu
Ôi những đam mê của thời mới lớn
Tình yêu là trò chơi lạ ai biết đến thương đau về sau
Từ đó buồn thường hay lại hay đến thăm tôi luôn

Buồn ở lại lâu nhất lúc mất người yêu
Buồn rủ thêm cô đơn đến đây chơi mỗi chiều
Buồn luôn có mặt mỗi lần anh nghĩ đến em
Sợ rằng lần này buồn sẽ ở lại đây mãi

Tôi có người bạn thân người ấy tên là buồn
Hai đứa quen nhau từ ngày mất nước
Cuộc sống của người lưu lạc ai không biết đơn côi
Ngồi nhắc mãi về chuyện quê nhà lâu quá vắng tin vui
Ai biết được cuộc sống vật chất dư thừa này
không thiếu những đêm trằn trọc thức giấc
Cuộc sống của người đi được có chắc sướng không anh?
Hỏi những người còn ở lại không muốn ra đi

Buồn thật là day dứt những tháng ngày tha phương
Buồn rủ thêm cô đơn đến đây chơi rất thường
Buồn xin đến trọ nói rằng mình đã quá thân
Sợ rằng lần này Buồn sẽ ở lại đây mãi
Sợ rằng lần này Buồn sẽ ở lại mãi đây

Người con gái Việt Nam da vàng

Trịnh Công Sơn

Người con gái Việt Nam da vàng
yêu quê hương như yêu đồng lúa chín
Người con gái Việt Nam da vàng
yêu quê hương nước mắt lưng tròng

Người con gái Việt Nam da vàng
yêu quê hương nên yêu người yêu kém
Người con gái ngồi mơ thanh bình
yêu quê hương như đã yêu mình

Em chưa biết quê hương thanh bình
Em chưa thấy xưa kia Việt Nam
Em chưa hát ca dao một lần
Em chỉ có con tim cảm hờn

Người con gái một hôm qua làng
đi trong đêm, đêm vang âm tiếng súng
Người gái chột ôm tim mình
trên da thơm, vết máu loang dần

Người con gái Việt Nam da vàng
mang giấc mơ quê hương là kiếp sống
Người con gái Việt Nam da vàng
yêu quê hương nay đã không còn

Ôi cái chết đau thương vô tình
Ôi đất nước u mê ngàn năm
Em đã đến quê hương một mình
Riêng tôi vẫn âu lo đi tìm

Người em sâu mộng

Thơ Lưu Trọng Lư

Em là gái bên khung cửa
Anh là mây bốn phương trời
Anh theo cánh gió chơi với
Em vẫn nằm trong nhung lụa

Em chỉ là em gái thôi
Nguoi em sâu mộng muôn đời
Tình như tuyết giăng đầu núi
Văng vặc muôn thu nét tuyệt vời

Ai bảo em là giai nhân
Cho đời anh đau buồn
Ai bảo em ngoi bên song
Cho vương vấn nợ thi nhân

Ai bảo em là giai nhân
Cho lê, đêm dăng tràn
Cho tình giăng đầy trước ngõ
Cho mộng tràn gối thơ

Người mẹ hiền yêu dấu

Thanh Lan

Người mẹ hiền yêu dấu
mẹ đã trao về ta
ngàn muôn âu yếm trong những năm vừa qua
mẹ hiền có biết khi lớn khôn ra đời
con sẽ nhớ hoài bóng dáng người

Người mẹ hiền yêu dấu
dù sáng hay về đêm
lòng nguyện luôn luôn
sắn sóc mẹ bình yên
và con sẽ đến vào bất cứ lúc nào
khi có ai làm mẹ ghen ngào

Và con xin hứa nếu lỡ mẹ rơi lệ
con sẽ ôm mẹ thật sát trong lòng
chẳng tình thương nào to lớn hơn cho bằng
tình yêu thương con đã trao cho mẹ

Người mẹ hiền yêu hời
những lúc mẹ cười vui
là mặt trời sáng chói
mưa buốt không hề rơi
và con sẽ cố từ sáng đến trưa chiều
khi thấy mẹ thì cười vui thật nhiều...

Người ngoài phố

Anh Việt Thu

Người đi đi ngoài phố
chiều nắng tắt bên sông
Người đi đi ngoài phố
bóng dáng xưa miệt mù
thành ghế đá chiều công viên
Ngày xưa, ngày xưa, ngày xưa đã hết rồi

Người đi đi ngoài phố
chừng bờ ngõ, bờ vơ
Người đi đi ngoài phố
mấy dấu chân lạc loài
hình bóng cũ người yêu ơi
còn đâu, còn đâu, tình duyên đã lỡ rồi

Thôi chia tay nhau từ đây
nghe nước mắt vây quanh
biết lỡ yêu đương
sẽ đau thương suốt cả
một đời, nhưng mấy khi tình đầu
kết thành duyên mong ước
mấy khi tình đầu
kết trong mộng đầu em

Xin từ giã đường phố trắng mưa mau
làm chim bay mỗi cánh
nước mắt đến tạt từ
thành phố cũ người yêu xưa
còn đâu, còn đâu giờ đây
xin giã từ, giờ đây xin giã từ

Người ở lại Charlie

Trần Thiện Thanh

1. Anh ! Anh ! Hỡi anh ở lại Charlie
Anh ! Anh ! Hỡi anh giã từ vũ khí
Vâng, chính anh là ngôi sao mới
Một lần này chợt sáng trưng
Là cánh dù đan bằng tiếc thương vô cùng

Này anh ! Anh ! Hỡi anh ở lại Charlie
Anh ! Vâng, chính anh là loài chim quý
Ôi, cánh chim trùng khơi vạn lý
Một lần dậy cánh bay
Người để cho người nước mắt trên tay

ĐK:
Ngày anh đi, anh đi
Anh đi từ tổ ấm
Anh ơi, địa danh nào thiếu dấu chân anh ?
Đợi anh về
Chỉ còn trên vầng trán đứa bé thơ,
tâm khảm sô bơ vơ
Người góa phụ cầu được sống trong mơ

Toumorong, Dakto, Krek, Snoul
Ồi Dambe, Đức Cơ, Krek, Snoul
Trưa Khe Sanh gió mùa, đêm Hạ Lào thức sâu
Anh ! Cũng anh vừa ở lại một mình,
vừa ở lại một mình
Charlie, tên vẫn chưa quen người dân thị thành.

2. Anh ! Anh ! Nhớ anh trời làm cơn BÃO
Anh ! Anh ! Tiếc anh chiều rùng thay áo
Ôi! Vết đau nào đưa anh đến
Ngàn đời của nhớ thương
Hỡi bức chân dung trên công viên buồn

Xin một lần thôi, một lần thôi
Vẫy tay tạ từ Charlie (2)
Xin một lần nữa, một lần nữa
Vẫy tay chào buồn anh đi (2)

ĐK:

Ngàn đời của nhớ thương
Gởi bức chân dung trên công viên buồn

Người ơi người ở đừng về

Người ơi! Người ở đừng về,
Người ơi! Người ở đừng về,
Người về em vẫn (có mấy) khóc thầm
Đôi bên (là bên) sông như vật áo.
Mà này cũng có ướt đầm, ướt đầm như mưa.

Người ơi! Người ở đừng về,
Người về em vẫn (có mấy) trông theo,
Trông nước tình chung (là như) nước chảy,
Mà này cũng có trông bèo. Trông bèo (là) bèo trôi.

Người ơi! Người ở đừng về.
Người về, tôi dặn (có mấy) tái hồi
Yêu tôi (là tôi) mong em xin chớ mà này
cũng có đứng ngồi, đứng ngồi với ai.
Người ơi! Người ở đừng về.
Người ơi! Người ở đừng về.

Người quên kẻ nhớ

Người đã quên rồi sao ta còn nhớ
Người đã quên ta vẫn còn nhớ hoài
Người đã quên rồi câu hứa ngày xưa
Trọn đời thề không đổi thay
Muôn đời yêu mãi người thôi

Người đã phụ lời thề yêu trọn kiếp
Người dối gian ta những lời hứa đầu
Người đã đi rồi ta vẫn còn đây
Lạnh lùng trời đêm trắng đêm
Có ai thấu được nỗi niềm

ĐK:
Người quên kẻ nhớ
Yêu nhau người nữ phụ phàng
Sao mình còn vẫn cứ yêu
Kẻ nhớ người quên
Chưa vui phút giây đẹp tơ duyên
Mà sầu đâu đã gọi tên

Xin trả cho người lời gian lời dối
Tôi cố quên sao thấy lòng nhớ hoài
Người đã đi rồi còn đâu ngày vui
Chỉ còn mình tôi với tôi
Nhớ thương suốt đời chẳng quên

Người tình không chân dung

Nhạc và lời : Hoàng Trọng & Dạ Chung

Hỡi người chiến sĩ đã để lại cái nón sắt
bên bờ lau sậy này
Bây giờ anh ở đâu ?
Bây giờ anh ở đâu ?
Còn trên đời này đang xông pha đèo cao dốc thẳm
Hay đã về bên kia phương trời miền viễn chiêm bao.
Trên đầu anh, cái nón sắt ngày nào ấp ủ mộng mơ của
anh,
mộng mơ của một con người.

(Nói)
Ôi nó khác chi mây trời hiền hòa,
khác chi bốn mùa êm trôi,
có tiếng cười thủy tinh của vài đứa trẻ
và hơi ấm vòng tay ôm của người vợ hiền
phải thế không anh !

Bây giờ, bây giờ,
Trong cái nón sắt của anh để lại
bên bờ lau sậy này
Chỉ có một con ếch ương
mượn vũng nước mưa đọng trong đó
làm hồ trong cái nón sắt của anh,
Bây giờ vẫn có đủ trời, vẫn mây hiền hòa trôi,
Và bốn mùa vẫn về.
Xuân muôn thuở dịu dàng đông rét lạnh
Thu khi xám buồn, khi rực vàng nắng quái
Hạ cháy lửa nung trời

(Hát)
Trong cái nón sắt của anh, mặt trời vẫn có đó
ban ngày và ban đêm
mặt trăng hoặc muôn triệu vì sao vẫn còn đó,
Tất cả vẫn còn đó, vẫn còn đó.
Nhưng anh, anh bây giờ anh ở đâu ?
Con ếch ương vẫn gọi tên anh trong mưa dầm,
tên anh nghe như tiếng thở dài của lòng đất mẹ
Dạo tháng Ba, tên anh lẫn trong tiếng sấm đầu mùa mưa
Nghe như tiếng gầm phần nộ đến từ cuối trời

Hỡi người chiến sĩ đã để lại cái nón sắt
bên bờ lau sậy này.
Anh là ai ?

Người tình mùa đông

Anh Bằng

Đường vào tim em ôi bằng giá
Trời mùa đông mây vẫn hay đi về vẫn mưa,
Mưa rơi trên đường thăm thì
Vì đâu mưa em không đến.

Đường vào tim em mây giăng kín
Bàn chân anh trên lối đi không thành
Những đêm khuya mưa buồn một mình
Có khi cho ta quên cuộc tình.

ĐK
Từng cơn mưa hắt hiu bên ngoài sông thưa
Lắm khi mưa làm hồn ta nhớ mãi ngày qua.
Nhớ con phố xưa vẫn âm thầm đợi chờ nhau,
Nhớ đôi vai ngoan em sợ trời mưa gió.

Từng ngày ta vẫn đưa em về qua phố
Vẫn chim cao trời mưa lũ, vẫn tiếng buồn xưa,
Ôi bàn tay ai đã giắt em chiều nay ?

Đường vào tim em bao cơn sóng
Để tình anh sắp đến xuân hoa mộng
Trái tim em muôn đời lạnh lùng
Hỡi ơi, trái tim mùa đông.

Người tình trăm năm

Đức Huy

Đến một ngày một ngày nào đó
Em xa anh một ngày nào đó.
Anh nhớ có một lần một lần mình nói
Ta yêu nhau có vàng trắng làm chứng

Bầu trời nhiều sao sáng đêm nay
Nhiều như những gì mình muốn có
Một lần đã trọn vẹn ái ân
Với anh em mãi là người tình trăm năm

Và nếu như có một ngày một ngày nào đó
Em sang ngang một ngày nào đó
Anh sẽ chúc em được được nhiều hạnh phúc
Cho em luôn luôn được gì em muốn

Bầu trời nhiều sao sáng đêm nay
Nhiều như những gì mình đã có
Một lần đã trọn vẹn hiền dâng
Với Anh em mãi là người tình trăm năm

Nhưng vòng tay yêu dấu đã xa rồi như con tàu ra khơi
Đến một ngày nào đó em sẽ biết rằng
Anh yêu em nhiều bao nhiêu

Bầu trời nhiều sao sáng đêm nay
Nhiều như những gì mình đã mất
Một lần đã trọn vẹn hiền dâng
Với anh em mãi là người tình trăm năm

Và nếu như có một ngày một ngày nào đó
Em quên anh một ngày nào đó
Những ân tình nhạt nhòa phai dấu
Trong con tim chẳng còn thương đau

Bầu trời nhiều sao sáng đêm nay
Nhiều như những kỷ niệm qua tay
Một lần đã trọn vẹn ái ân
Với anh em mãi là người tình trăm năm

Người về

Phạm Duy

Mẹ có hay chẳng con về
Chiều nay thời gian đứng im để nghe
Nghe gió trong tim trần trề
Nụ cười nhăn nhoe bỗng dưng lệ nhoè

Con thấy mẹ yêu đã già
Hắn là miền quê những năm vừa qua
Chiếc bóng in trên vách nhà
Một ngày một đêm tóc sương phai mờ

Mẹ ơi, mẹ ơi, chuông chùa nào la đà
Nhớ tới, nhớ tới những linh hồn vắng nhà
Một vòng hương trắng xóa
Tình người trong thương nhớ
Gửi người chiến sĩ chết trong xa mờ

Em có hay chẳng anh về
Thoạt nhìn người yêu ngỡ trong mộng mê
Ai dám mong chi xuân về
Nào ngờ vườn đêm có bông hoa kè

Anh nhớ những khi nảo nề
Sầu trên nẻo xa chẵn ngang đường đi
Nhưng nước non chưa yên bề
Thì đành tình duyên gát bên lời thề

Em ơi, em ơi xích lại gần đây nào
Nhớ tới, nhớ tới những duyên và số nghèo
Trời làm cơn mưa bão, tình nồng như tơ liễu
Buồn vì ai đó khóc ai trong chiều

Con có hay chẳng cha về,
lời ca hồn nhiên líu lo ngoài kia
Chinh chiến đã qua một thì,
tuổi thơ nở trên biết bao ê chề

Thôi đã hết cơn chia lìa,
từ nay mầm non lớn trong tình quê
Như gió thu sau tháng hè,
thổi về ruộng nâu lúa tươi xanh rì

Con ơi, con ơi tiếng cười nở chan hòa
Nhớ tới, nhớ tới biết bao trẻ thiếu nhà
Ngoài đường trời đông giá
Một đàn chim nhỏ bé
Gọi về chia sẻ miếng cơm khoai cà

Người xa người

Có một người vừa làm lỡ duyên đầu.
Có một người đẩy ta xuống mộ sâu.
Ngày hôm qua yêu mến trao người.
Ngày hôm nay chỉ hờn oán thôi.

Nếu ân tình cầm bằng nước qua cầu.
Ước hẹn nhiều nào có nghĩa gì đâu.
Từ xa nhau tìm cơn mộng tưởng.
Tưởng thiên đàng, ai ngờ trầm luân.

ĐK:
Xin đừng mang theo những lời thương yêu càng xót xa
nhiều.
Đây đường thêu hoa cho người đi qua để tình cách xa.

Có một người đành lòng mất một người.
Dấu lệ đời để cho tiếng cười vui.
Tình không yêu thì thôi tình lỡ
Duyên không thành duyên đành thờ ơ.

Người yêu cô đơn

Đời tôi cô đơn nên yêu
ai cũng không duyên
Đời tôi cô đơn nên yêu
ai cũng không thành
Đời tôi cô đơn nên yêu
ai cũng dở dang
Yêu ai cũng lỡ làng dù rằng
tôi chẳng lỗi chi

Đời tôi cô đơn nên yêu
ai chẳng bao lâu
Ngày mai đây em lên xe hoa bước theo chồng
Đời tôi quen cô đơn nên tôi
chẳng trách em
Tôi quen rồi những chuyện
dang dở từ khi mới yêu

Tôi quen, tôi đã quen rồi em
Dang dở khi tình yêu không
xây trên bạc vàng
Tôi quen, tôi đã quen rồi em
Em khóc làm chi nữa bận lòng
gì kẻ trắng tay

Tôi xin, xin chúc em ngày mai
Hoa gấm ngọc ngà luôn vây quanh
em cả cuộc đời
Riêng tôi, duyên kiếp luôn dở dang
Nên suốt đời tôi vẫn yêu
cô đơn như tình nhân

Đời tôi cô đơn bao năm qua
vẫn cô đơn
Dù ai đẹp đôi nhưng riêng tôi
vẫn lạnh lùng
Trời cho tôi cô đơn bao nhiêu
lần nữa đây
Tôi không hề trách đời hay
giận đời luôn đổi thay.

Người yêu dấu

Chí Tài

Người yêu dấu, biết bao giờ được trong thấy anh ?
Cùng em sánh vai, diu em bước trên
Đường nắng ban mai ngàn hoa ..

Người yêu dấu, những kỷ niệm ngày xưa khó phai ..
Giờ đây vắng anh, lòng em nhớ nhung
Thăm khóc cho duyên mình ..

Nhìn đàn chim én tung cánh
Nhắn tin về phương trời xa
Biết anh còn thương nhớ đến Người xưa
Đã trao anh trọn tình yêu của tuổi mộng mơ ...

Người yêu dấu, những tháng ngày mình cách xa
Dù xa vắng anh, lòng em vẫn luôn
Thăm nhớ anh muôn đời...

Người yêu hối

Tình yêu em cho anh tình yêu thiết tha
Nụ hôn ta trao nhau dịu dàng em thương nhớ hoài
Cuộc tình ta bên nhau, ta yêu nhau ... mộng vẫn mãi
luôn bền lâu
Cuộc tình ta ... mộng ước mãi sẽ đẹp hoài...

Người yêu ơi xin anh cho em thắm sâu
Cuộc tình ta, tuy xa nhau nhưng không cách rời
Dù là ta có xa, xa cách xa, em vẫn sẽ đi tìm anh
Rồi cùng nhau và sẽ mãi yêu nhau hoài...

Người tình hối ... nhớ thương đến anh...
ôi thật là mộng mơ...
Người tình hối ... nhớ nhau nghe anh, môi nồng
cùng nhau ... vui sống, sống nết sống tuyệt vời...
Và ta sẽ yêu, yêu nhau đến muôn đời...
Cho đôi ta vui chung là em mãi hoài thôi...

Tình yêu ơi sao ta giờ đây cách xa??
Người em đang thương yêu dịu dàng trong đôi mắt
tuyệt vời...
Dù tình chưa tới đâu, chưa thắm sâu, nhưng em vẫn
mãi đi tìm anh
Cuộc tình ta ... mộng ước mãi sẽ đẹp hoài...

Người yêu nếu ra đi

Phạm Duy

Người yêu nếu ra đi
Một hôm nắng lên cao
Xin hãy mang đi theo
Cả mây trắng trong veo

Lời chim hót mang đi
Cùng tia nắng xôn xao
Ngày ta mới yêu nhau
Tình ta mới dâng cao

Ngày sao thấy đi mau
Và đêm vắng đêm sâu
Trăng sáng như nâng niu
Loài chim hót đêm sâu

Người yêu nếu ra đi
Người yêu nếu chia lìa
Người yêu nếu ra đi

Người yêu nếu ra đi
Người yêu sẽ ra đi
Xin trái đất lang thang
Đừng quay nữa nghe không

Để có lẽ thương tâm
Người yêu sẽ quay chân
Người có biết con tim
Rồi tim sẽ êm êm

Ngừng nghe tiếng trăm năm
Người yêu đã xa xăm
Tôi chết êm trong đêm
Chờ nghe tiếng yêu vang

Người yêu nếu ra đi
Người yêu nếu chia lìa
Người yêu nếu ra đi

Người mà không đi
Người tình tôi còn đó
Sẽ thấy tôi còn đây
Yêu nhau như ngày qua

Cùng vừng dương lên
Cùng làn mây là lướt
Nói với lá cây tôi

Đêm như xưa đây với

Chìm vào làn môi
Nụ cười không từ chối
Nói với mắt môi ai
Duyên tình mãi không phai

Người mà xa vắng
Tôi sẽ khóc thầm
Làn nước mắt tuôn tràn
Cuộc tình đã tan

Người yêu nếu chia lìa
Người yêu nếu chia lìa
Người yêu nếu chia lìa
Người yêu chớ ra đi...

Người Yêu Nhé

Người yêu nhé, chiều nay dẫu cơn mưa có về
Anh vẫn ngồi chờ em trên lối cũ.
Hạt mưa tí tách, gợi nhớ cơn mưa hôm nào
Ta trú chân nơi này, tình cờ quen nhau trong mưa

Khi chiều lên, anh mong xuống phố,
Có một chút mưa bay, vương vấn hoài nỗi nhớ trong
anh.
Nhưng em vẫn không lại, nên nhờ hạt mưa qua,
nhắn giùm người anh thương.

Người yêu nhé, chiều nay nếu em không đến hẹn
Có giọt buồn nào rong chơi góc phố.
Và như có sợi nhớ đến ôm tim anh.
Nhưng sẽ không bao giờ giận em đâu nhé em.

Người yêu tôi khóc

Khi người yêu tôi khóc trời cũng giăng sầu
Cho từng cơn mưa lũ xoáy trong tâm hồn
Khi người yêu tôi khóc thành phố buồn thiu
Em ơi tôi nói một lần ưu ái trên cung ngà hắt hiu

Mây từ đâu bay đến mờ dần chân trời
Em tại sao em đến cho anh yêu vội
Xin một lần yêu cuối là những lẻ loi
Em ơi hãy nói vạn lời sầu đắng
Như em vừa trách anh

Em một đêm cuối mặt để cay đắng
rơi thành giọt lệ đời
Anh niềm đau đến muộn
Từng chiều lặng yên nhìn mưa bão tới
Khi hồn anh đã rời ngày vui xé đôi tình ngỡ xa xôi

Anh xin trọn đời hiến thân trong một lần hối tiếc mãi thôi
Như từ lâu tôi dấu những cơn muộn phiền
Xin đừng đem nước mắt gọi xóa niềm đau
Cho yêu thương đó
Anh còn được gửi trong tâm hồn rất lâu

Nguyệt cầm

Xuân Diệu & Cung Tiến

Đêm mùa trăng úa làm vỡ hồn ta...
Ngập ngừng xa...suối thu rộn lá úa bay xa
Sầu thu, sầu lên vút mịt mù
Mà e nhớ, hương mùa thu
Trăng tằm dương lung linh bóng sáng
Từng thoáng lệ ngân
Mà hồn phân vân cuồng điên nhớ
Long lanh tiếng nguyệt cầm, tiếng đàn chậm
Ai nhớ Nương Tử một nào trăng thanh say lời hát...
Chết theo nước xanh...Chết theo nước xanh...
Ôi đàn trăng cũ làm vỡ hồn anh...

Như khơi như vơi, trăng chiếu một mình
Như chơi như vơi, nhạc lắng tẻ ngời
Đàn buồn ôi từng giọt lệ ngân
Chết từng mùa Xuân...

Đêm ngời men nhớ...Nhạc tê ngời thừa xưa
Trăng sầu riêng chiếc...Sầu cho đến bao giờ ?
Hồn ghê bốn bề sao ngập hồn xanh biếc trời cao
Kìa thuyền trăng, trăng nhớ tằm dương
Nhớ Nguyệt Cầm đêm ấy thuyền neo bến ấy

Nguyệt Cầm nghe nấc từng câu...
Có hàng mây trắng về đâu... mắt chìm sâu
Đêm lắng đợi nghe
Nguyệt Cầm rơi mãi từng đêm...
...Mùa trăng úa làm vỡ hồn ta...

Nha Trang

Lời: Hồ Đình Phương - Nhạc: Minh Kỳ

1- Nha Trang là miền quê hương cát trắng
trông lên xanh êm màu trời,
nhìn ngoài nước thăm xa khơi

Nha Trang hòa bình vương vương khắp lối
đêm đêm trăng thanh rạng ngời
ngày ngày nắng ấm xinh tươi

Nha Trang còn tràn hương thơm gió núi
hoa xuân trao nhau nụ cười
người người sánh bước chen vai ...

Nha Trang là miền khách du muốn tới
cho phai bao nhiêu bụi đời
để tìm nguồn yêu sống vui

-- Là đây biển tình bao la
ngồi trông sóng chiều vượn xa
lòng đôi lứa thề trăm năm chung duyên tơ !
Và đây bát trà hương đưa
từ đôi quán hiên đơn sơ
làm khách viếng Cầu Đá say mơ ...

Nha Trang người lành thêm duyên biển núi,
ai qua không quên để lại
một vài luyến tiếc xa xôi ...

Nha Trang ! lời này mong sao nhắn tới :
"- Tuy xa bao nhiêu ngày rồi
mộng đẹp còn luôn với tôi !"

2- Nha Trang là miền quê hương cát trắng
quanh năm giao duyên biển trời,
đẹp lòng sóng gió reo vui

Nha Trang gần đồng phương Nam sáng chói
cách xa mây giăng cuộc đời,
tình người mới ấm nơi nơi ...

Nha Trang từ ngày xưa tan bóng tối,
muôn tay dâng lên bầu trời
thề cùng giữ vững tương lai !

Nha Trang ngày này khách du bước tới,
không ai quên trao nụ cười
để mừng lòng thêm thăm tươi

-, - Là đây Đá Chồng nên thơ
người ôm túi đàn cung tơ
nằm nghe sóng triền miên như êm êm ru ...

Và đây Tháp Bà thiên thu
người chen đến tìm dâng hoa
cầu cho nước nhà mãi yên vui ...

Nha Trang dù ngàn câu ca tiếp nối
không sao ghi cho vẹn lời
cả miền bát ngát xinh tươi !

Nha Trang mộng này mong ai nhắn tới:
"Mai đây đem muôn nụ cười
cảnh đẹp mừng reo đón tôi !"

Nha Trang ngày về

Phạm Duy

Nha Trang ngày về mình tôi trên bãi khuya
tôi đi vào thương nhớ tôi đi tìm cơn gió
tôi xây lại mộng mơ năm nào bờ
biển sâu hai đứa tôi gần nhau.

Năm xưa biển này người yêu trong cánh tay
đêm nay còn cát trắng đêm nay còn tiếng sóng
đêm nay còn trăng soi nhưng rồi còn
mình tôi trên bãi khuya khóc người tình.

Cát trắng thơm tho lùa vào trong nắm tay
nào ngờ cát úa tuôn ra dần dà
chẳng có hay ân tình trong lúc đôi mươi bao giờ
cũng vẫn mau phai cho ngàn thông réo tên ai từ đó

Lớp sóng mơn mang thịt mềm da ngát hương
nào ngờ sóng cuốn trôi đi lâu vàng
trên bãi hoang khi tình tơ chít khăn tang ai gào ai
giữa đêm trăng cho từng lớp sóng kêu than ôi

Nha Trang ngày về ngồi đây tôi lắng nghe
đê mê lòng tôi khóc như oan hồn trách móc
ôi trăng vàng le lói ôi đời trời
biển ơi không cố nuôi tình tôi

Nha Trang biển đầy người yêu không có đây
tôi như là con ốc bơ vơ nằm trong cát
chôn sâu vào thân xát lưu đầy dãi
tràng ơi sao lấp cho với sầu này đã

tràng ơi sao lấp cho với sầu này...

Nhà Việt Nam

Thẩm Oánh

Nhà Việt Nam, Nam Bắc Trung sáng trưng Á Đông
Bốn ngàn năm đó văn hóa xây đắp bao kỳ công
Người Việt Nam cân quốc bao anh hùng,
Từng phen nức danh dưới trời Á Đông

Ai ơi đừng phân chia Nam Bắc Trung,
Một nhà Việt Nam.
Nam Bắc Trung chung giòng
Dân con Việt Nam hăng mong
Bền tâm cố xây nhà Việt Nam

Nam Quan cho đến Cà Mau,
Là nhà Việt Nam non nước tươi một màu,
Yên vui anh trước em sau
Đừng có xa nhau mà lòng tan nát đau

Khăng khăng thề tay nắm tay
Cùng khao khát say ánh vinh quang sáng soi ngợp trời
Nhà Việt từ đây
Trung Nam Bắc cùng một lòng mừng vui.

Nhân bản 6

Vũ Thành An

Đời em nơi đâu đông mưa đầu Tây sớm tối
Tình em nồng đong trong thánh ngày nhức nhối
Câu hứa người xưa đã nói,
Mái tóc huyền trinh vẫn đợi
Giọt nước mắt, giọt nước mắt bụi ngùi

Tìm em theo đường chim bay lượn về kín lối
Đời quanh quay cuồng quay say mắt nhìn bối rối
Em đứng lặng yên gió thổi
Không áo mùi mưa cát bụi
Chợt em thấy, chợt em thấy cuộc đời

Mặt trời đã lên rồi
Tình yêu giữa con người
Dòng suối đời đời khơi
Mặt trời vẫn~ sáng ngời
Tình yêu giữa con người
Dòng suối đời đời khơi

Mùa xuân đang về đây em vào thay áo mới
Hồng lên đôi làn môi
Mái tóc chảy phất phới
Em đứng lặng yên gió thổi
Không thấy còn vương vấn bụi
Tình yêu ấy, tình yêu ấy tặng người.

Nhẫn cỏ cho em

Anh nghèo nên chẳng nhẫn kim cương
Tặng em theo sính lễ tơ hồng
Thì đây anh đan nhẫn cỏ
Tặng em coi như bỏ ngõ
Lòng anh chắc em đã biết

Anh nghèo em cũng chẳng? hơn anh
Nhận anh trao nhẫn cỏ chân thành
Nhà anh chung em xóm nhỏ
Nhà em chung anh vách gỗ
Thầy mẹ có về ưng lòng

ĐK:
Em ơi anh đâu có ngờ, tình đang như cánh diều bay
Bay cao đứt chỉ, cho diều diều nó bay
Đời gian dối nhiều

Em về tung nhẫn cỏ ra sân
Để đeo vô nhẫn cưới huy hoàng
Người ta mua em gấm lụa
Còn anh trao em nhẫn cỏ
Thì em phải bận tâm nhiều

Nhật ký của hai đứa mình

Anh Bằng & Trúc Ly

Thức trắng đêm nay ghép lại nhật ký của hai đứa mình
Đường yêu anh bước chân vào gặp em là muôn bức tranh
Tình ta ngày ấy có anh như đêm có ngày,
Có em như chiều có mây
Hai đứa yêu trong tình đắm say

Đã nói cho nhau những lời âu yếm nhất trên cõi đời
Nhiều đêm hai đứa vui đùa nhìn trăng vàng nghe sóng khơi
Ngày mưa ngày nắng sát vai câu ca tiếng cười,
Dấu chân in mòn khắp nơi
Hai đứa như chim trời có đôi

Giờ đây, mỗi người mỗi nơi,
Nàng về đâu sánh đời với ai
Tay trắng tôi đi tìm tương lai

Đời tôi, chuỗi ngày nhớ mong
nay đã thay cho ngày tang bồng
chỉ còn yêu tình yêu núi sông

Xé nát trong tay những giòng nhật ký chép lâu lắm rồi
Chuyện tình năm trước thôi đành vui chôn từ đây thế thôi !
Còn đâu mà nhớ ái ân mây đen xóa mờ,
Đứt đi cung đàn thiết tha,
Thôi cũng như qua một giấc mơ

Nhật ký đời tôi

Ngược thời gian, trở về quá khứ phút giây chạnh lòng
Bao nhiêu kỷ niệm,
bao nhiêu ân tình chỉ còn lại con số không
Ai thương ai rồi và ai quên nhau rồi
Trong phút cuộc đời tương lai trả lời tôi

Một mùa xuân, năm nào hai đứa ngắm hoa đào rơi
Lo cho số phận,
lo cho duyên mình sẽ thành một kiếp hoa
Sớm nở tối tàn, đời ai không một lần
Quen biết rồi thương yêu nhau rồi lại xa

ĐK:
Thôi thế là thôi, là thế đó, dĩ vãng là thơ
Đem thơ về ghép nhạc thành khúc tình ca
Thôi thế là thôi là thế rồi
Hiện tại ước mơ nhiều
Cuộc đời rồi đây biết bao giờ mới được yêu

Ngày biệt ly chúng mình chưa nói hết câu tạ từ
Năm năm cách biệt,
năm năm mong chờ héo mòn tình nghĩa xưa
Nhắc đến thấy buồn, tình kia ngăn đôi đường
Nhật ký đời tôi ghi thêm một lần thôi

Nhật ký sau cùng

Giờ đây âm thầm bên trang nhật ký
Lặng xuôi tâm tư hoài mơ bóng ai xa mờ
Và im nghe thời gian đi ngỡ ngàng
Lòng vẫn vương gì mà buồn khi bước sang ngang

Một khi yêu dù xa nhau ngàn lối
Vẫn yêu trong tim và luôn nhớ nhau trong đời
Mà nay ơi giờ vu quy đến rồi
Nhật ký ôm vào lòng mà tiếc thương đây với

Có đâu ngờ ai se tơ duyên
Ai làm cho tan giấc mơ
Lỡ mong chờ xuôi nên bờ vợ
Xuôi tình yêu ra hững hờ

Để nay duyên buồn đưa sang mùa cưới
Bước lên xe hoa còn ngỡ ngác trông xa với
Thăm buông câu biệt nhau trong cõi đời
Nhật ký năm nào đành lòng đốt thôi người yêu

Nhìn nhau lần cuối

Em giờ hai đứa mình xa nhau rồi
Đường em đi mây giăng ngàn lối
Đường anh về gió mưa tươi bởi

Em anh xin em kỷ niệm ngày xưa
Dù hun hút tựa như giấc mơ
Đường bơi xóa đường quên nhé em

Thôi mình nhìn nhau lần cuối đi em
Mai xa cách rồi chừng nào thấy nhau
Em mình nhìn nhau lần cuối đi em
Mai xa cách rồi nhớ nhau nhiều hơn

Anh chắc không bao giờ
quên được bóng dáng năm xưa
Anh chắc không bao giờ
Tìm được tình yêu lần nữa

Cho nhau nụ hôn cuối cùng
Sao nghe đắng chát trên môi
Rưng rưng ngấn lệ
Khóc cho cuộc tình còn nhiều đổi gian

Thôi mình nhìn nhau lần cuối đi em
Mai xa cách rồi chừng nào thấy nhau
Em mình nhìn nhau lần cuối đi em
Mai xa cách rồi nhớ nhau nhiều hơn

Nhìn những mùa thu đi

Trịnh Công Sơn

Nhìn những mùa thu đi
em nghe sầu lên trong nắng
và lá rụng ngoài song
nghe tên mình vào quên lãng
nghe tháng ngày chết trong thu vàng

Nhìn những lần thu đi
tay trơn buồn ôm nuôi tiếc
nghe gió lạnh về đêm
hai mươi sáu dâng mắt biếc
thương cho người rồi lạnh lùng riêng

Gió heo may đã về
chiều tím loang via hè
và gió hôn tóc thề
rồi mùa thu bay đi
trong nắng vàng chiều nay
anh nghe buồn mình trên ấy
chiều cuối trời nhiều mây
đơn cô bàn tay quên lối
đưa em về nắng vương nhè nhẹ

Đã mấy lần thu sang
công viên chiều qua rất ngắn
chuyện chúng mình ngày xưa
anh ghi bằng nhiều thu vắng
đến thu này thì mộng nhạt phai

Nhịp chân đêm vui

Chiều nay trên phố buồn, bước chân em một mình
Và kỷ niệm xưa bỗng chợt về cho hồn những tiếc nuối.

Nhớ khi bên nhau, ngày tháng ta rong chơi
Sao nay mình em đêm ngày mang nỗi chờ mong.

Giờ nay anh nơi cuối trời, có bao giờ anh buồn
Tìm về ngày xưa, ôi!
Tuyệt vời bao ngày tháng đắm đuối.

Nhớ không anh ơi, ngày đó tay trong tay.
Vai ta kề vai, môi chợt nghe ấm nụ hôn.
Chacha .. nhạc đắm say,
bước chân rộn ràng vui theo tiếng đàn
Chacha .. giờ quá xa,
trong hồn ta nỗi nhớ thương đầy vơi.

Chiều nay xương ướm lạnh,
bước chân buồn không hồn
Ngập ngừng về qua những đoạn đường,
sao lòng bỗng tiếc nuối.

Tiếng ca trôi vơi, tình cũ như lên khơi.
Cho lòng ta vương vấn, ôi! Bể khuâng lạnh lùng.

Nhớ

Đêm qua Phạm Thái nhớ Quỳnh Như,
Đồng mạ xanh non nhớ vũng hồ,
Chiêm nữ bằng khuâng ngời nhớ bạn,
Ngũ Hành Sơn có nhớ Tây Du?

Trọng Thủy lên đường nhớ Mỹ Châu,
Ngưu Lang, Chức Nữ nhớ nhau sầu,
Cô Tô buồn nhớ Hàn Sơn Tự,
Bến nước Tâm Dương nhớ thuở nào.

Biết rồi Phạm Lãi nhớ Tây Thi,
Chim nhớ cành đa muốn trở về.
Đêm cũ xa xưa đèn nhớ bóng.
Đường Minh Hoàng nhớ Dương Quý Phi.

Khắc Chung dong ruổi nhớ Huyền Trân,
Kim Trọng thương Kiều nhớ Thúy Vân,
Trăm năm bến nhớ con đò cũ,
Biết Tần rồi đây có nhớ Tần.

Lưu Bình trở giấc nhớ Châu Long.
Lạc nẻo ai kia nhớ giống dòng.
Nguyễn Huệ Trưng Vương mình nhớ mãi,
Con Hồng cháu Lạc nhớ non sông.

Bạch mã lên đường nhớ trạng nguyên,
Chế Bồng Nga nhớ gót chinh nguyên,
Mỵ Nương nhớ sáo Trương Chi lắm,
Trăng nhớ hoàng hôn, anh nhớ em.

Nhớ

Trịnh Nam Sơn

Nhớ ngày em đi, nhớ lần chia ly.
Biết nói chi vời vời, tiếng khóc hay tiếng cười,
Người đầu đi vội vã.

Biết mùa thu qua, mây buồn phương xa.
Cố lẽ em bây giờ đã biết tôi vẫn chờ,
Vẫn mong em về bên mình.

Mây mùa thu lấp trắng khuya cho lòng tôi giá băng
Và tiếc cho mối tình ta chẳng biết lý do vì sao.
Thôi biệt ly đã qua đây ta nhìn nhau đắng cay,
Chỉ nhớ đến kỷ niệm xưa, đây những cơn bão tình.

Nhớ ngày xa em, mây trời buồn thiu.
Đã mất đi hy vọng, vẫn giữ em trong lòng,
Và nhớ em mỗi lần Thu qua.

Nhớ bến Đà Giang

Văn Phụng

Ai qua bến Đà giang
Cho tôi nhắn vài câu
Thương về mái tranh nghèo bên hàng cau
Chia ly đã từ lâu
Ôi mong nhớ làm sao
Bao nhiêu bóng người thân mến năm nào
Tôi thương mái chèo lơ
Bên manh áo tả tơi
Những người lái con đò trên dòng nước
Ai xuôi bến Đà giang
Nghe trăng gió thở than
Bâng khuâng ngắm dòng sông nước mơ màng

Đà giang nước biếc
Thuyền theo sóng triền miên
Người ơi có nhớ
Lòng ta vẫn mong chờ

Tôi mơ bến ngày xưa
Bên đôi mái chèo đưa
Nhịp nhàng gió thu hòa duyên tình nước
Ai xuôi bến Đà giang
Ai qua chuyến đò ngang
Cho tôi nhắn niềm thương nhớ dâng tràn (đầy vơi)

Nhớ em mà thôi

Này người yêu,
Còn nhớ không tháng năm đã quen nhau??
Và người yêu,
Còn nhớ anh không ngày hôm nào??
Anh vẫn yêu người,
Và còn nhớ mãi khi ta yêu đời...
Cuộc đời vui,
đôi ta song chơi...

Người tình ơi,
Ngày tháng qua thấy em vẫn như xưa
Và giờ anh,
Tình vẫn không ngại, vẫn yêu người
Vẫn đa tình,
Vẫn tỏa sắc như hoa trên cành
Em ơi,
Em ra sao trong đời em??

đời em giống như
Là một giấc mơ
Nên anh không muốn
Kéo em là đà...

Và anh dứt đi
để khỏi ngát tan
Bức tranh tình yêu
Giữ yên thời gian...

Cuộc tình ơi,
Rồi trái tim em trao hết cho ai??
Người tình ơi,
đẹp ngất ngây hơn anh nhiều
Và bây giờ,
Niềm hạnh phúc trong tim em rồi
Anh yêu người,
Anh yêu em như xưa thôi...

Này người yêu,
ngày tháng qua thấy em vẫn im lìm
Mà mình nhìn nhau,
Cớ sao như người xa lạ??
Anh vẫn đa tình,
Vẫn tỏa sắc như hoa trên cành
Bên em,
Sao như muôn năm xa em??

Còn muốn nói thêm,
Thì em nói đi...
Nên anh không muốn,
Giữ em làm gì...

Vài phút nữa thôi,
Là ta chia phôi
Suốt trong đời anh,
Nhớ em mà thôi...

Vài phút nữa thôi,
Là ta chia phôi
Suốt trong đời anh,
Nhớ em .... mà thôi...

Nhớ người thương binh

Phạm Duy

Chiều về, chiều về trên cánh đồng xanh
Có nàng gánh lúa cho anh ra đi giết thù
Ú ù, từ ngày chinh chiến mùa thu
Từ ngày chinh chiến mùa thu
Từ ngày, từ ngày chinh chiến mùa thu
Có chàng ra lính biên khu ra đi tung hoành
Ú ù, chiều về trên cánh đồng xanh
Chiều về trên cánh đồng xanh
Chiều quê hằng nhớ người trai
Và em nhìn thẳng ngày trời
Nhớ người đi đi rồi
Người vì non nước xa xôi
Người vì non nước xa xôi

Một chiều, một chiều trên quảng đường xa
Bóng người anh dừng năm xưa ra đi chốn này
Ú ù, chàng về nay đã cụt tay
Chàng về nay đã cụt tay
Chàng về, chàng về nay đã cụt tay
Máu đào đã nhuộm trên thân bao nhiêu quân thù
Ú ù, từ ngày chinh chiến mùa thu
Từ ngày chinh chiến mùa thu
Chiều quê còn nhớ người chẳng
Vì ai vào chốn tử sinh
Chiến trường quên quên mình
Người về có nhớ thương binh
Người về có nhớ thương binh

Người về, người về có nhớ thương binh
Tôi về, tôi nhớ chiều xanh ra nơi xa trường
Ú ù, và ngày tôi đã bị thương
Và ngày tôi đã bị thương
Và ngày, và ngày tôi đã bị thương
Thân tàn nhưng chí còn vương ai ơi mây trời
Ú ù, chiều về thương nhớ đây với
Chiều về thương nhớ đây với
Người xa gửi đến quà vui
Ngồi đây tưởng nhớ lệ rơi
Hỡi người xa xa ơi
Đẹp lòng tôi lắm ai ơi
Đẹp lòng tôi lắm ai ơi

Nhớ Nha Trang

Nhạc: Minh Kỳ - Lời: Hồ Đình Phương

Nha thành mến yêu : một ngày trời sang mùa mới
Gió từ biển khơi lồng về mừng khách ngàn nơi
Ồi nguồn vui sống nằng nhuộm vành môi nàng má hồng
Nắng say lướt nhanh qua lòng người trai đùa sóng...
Nha thành đón tôi gặp đời bình yên vừa tới :
Cát vàng nước xanh đẹp màu đôi bóng thùy dương
Câu thơ câu nói kết thành ngàn khúc nhạc ấm lời
Gió ơi gió ơi, ngân hoà thêm tiếng lòng tôi !

Từ ngày được trông Nha Trang, tôi càng mến yêu quê nhà :
Đây là đóa hoa muôn đời còn hương.
Từ ngày biệt ly Nha Trang, mỗi lần trông nắng vàng tới..
xót xa hồn tôi !
Nhờ ai ghé thăm miền ước mơ gửi giùm bài ca buồn nhớ :
Nhớ bờ cát tươi hợp lòng non nước của tôi,
Bây giờ nơi ấy có còn người trai vượt sóng cười
Để cô gái xuân ngây nhìn thương mến đây với..

Nhớ Sài Gòn

Sài Gòn hôm nay có lá rơi buồn
Sài Gòn hôm nay thiếu vắng một người
Một người nơi đây tiếc nuối Sài Gòn
Sài Gòn đẹp lắm em ơi khung trời ấm áo trắng chơi vơi
Sài Gòn tôi yêu nhớ mãi tôi buồn
Buồn vì bên đây nắng đã đi rồi
Còn lại không gian tuyết trắng ngoài trời
Sài Gòn không có tuyết rơi
Khung trời ấm mãi em ơi
Bên này mùa đông tuyết rơi
ước gì được ôm lấy em
nắng Sài Gòn mùa này vẫn chiếu lung linh
Chiếu vào lòng một người lữ khách tha hương
Kỷ niệm trong tôi cứ mãi êm êm
Từng chiều lang thang phố xá đông người
(+) Giờ này tôi đây thiếu vắng người rồi
Sài Gòn em có biết không
Ta là người khách tha hương .. (+repeat)

Nhớ thành đô

Hoàng Thi Thơ

Tôi xa đô thành một đêm trăng mộng mê.
Tuy ra đi rồi mà vẫn nhớ vẫn thương
Hình bóng ấy người em thơ đang từng giờ đợi chờ.
Tiếng hát những chiều thành câu thơ thương yêu
 Bao nhiêu con đường nằm thức giấc giữa đêm khuya
 Vì tiếng nói của con tim đi tìm mộng cuộc đời

Thành đô ! Còn nhớ mãi nhớ mãi
Nhớ chiều mưa trên công viên,
Giờ chia ly sân ga
Và khi gặp nhau bên lề đường hẹn hò.

Thành đô ! Răng nhớ mãi nhớ nhé
Dù xa xôi sơn khê,
Thời gian quen chia ly
Chờ mong người đi trên đường về đường về...

Như cánh vạc bay

Trịnh Công Sơn

Nắng có hồng, bằng đôi môi em
Mưa có buồn, bằng đôi mắt em
Tóc em từng sợi nhỏ
Rớt xuống đời làn sóng lên đênh
Gió sẽ mừng vì tóc em bay
Cho mây hôn ngủ quên trên vai
Vai em gầy guộc nhỏ
Như cánh vạc về chốn xa xôi

Nắng có còn, hồn ghen môi em
Mưa có còn buồn trong mắt em
Từ lúc đưa em về
Là biết xa nghìn trùng
Suối đón từng bàn chân em qua
Lá hát từ bàn tay thơm tho
Lá khô vì đợi chờ
Cũng như đời người mãi âm u

Nơi em về ngày vui không em
Nơi em về trời xanh không em
Ta nghe từng giọt lệ
Rớt xuống thành hồ nước long lanh

Như chiếc que diêm

Từ Công Phụng

Thôi cũng đành một kiếp trăm năm đời người xẽ qua
Cũng đành một thoáng chiêm bao tình người cũng xa
Cũng phối pha những điều ngoa, theo vết môi cười tàn tạ

Thôi cũng đành một kiếp phong ba lệ tình cũng xa
Xuống đi em những nguôi ngoai rồi người cũng xa
Cũng xa em, cũng xa em theo dòng nghiệt ngã mù lò

Vì đời anh sớm muộn gì cũng một lần gian dối
Tình anh sớm muộn gì cũng đưa vào tầm tối
Đời em sớm muộn gì, đời anh sớm muộn gì
Tình ta sớm muộn gì cũng hấp hối
Rót cho đầy hồn nhau, đắp cho đầy đời nhau
Những men nồng tình sâu rã rời

Thôi cũng đành như chiếc que diêm một lần lóe lên
Thắp đi em sáng lung linh, buồn một cõi riêng
Những đêm sâu, những canh thâu
Nghe nước mắt nặng giọt sầu

Thôi cũng đành như kiếp rong rêu một lần hoá thân
Cuốn về phòng kín tim em một đời chói chan
Những đam mê, những ngộ nghê
Với tình người nhỡ lời thề

Thôi cũng đành như tấm gương tan mờ phải vết xưa
Sót dùm cho tấm thân em ngựa bầy đã xa
Những đêm mơ thấy tan hoang
Hương tình vừa chớm muộn màng

Như đã dấu yêu

Đức Huy

Trong đôi mắt anh em là tất cả
Là nguồn vui, là hạnh phúc em dấu yêu
Nhưng anh ước gì
Mình gặp nhau lúc em chưa ràng buộc
Và anh chưa thuộc về ai

Anh sẽ cố quên khung trời hoa mộng
Ngày hè bên em tình mình đến rất nhanh
Anh sẽ cố quên
Lần đầu mình đến bên nhau
Rộn ràng như đã dấu yêu từ thuở nào

Em đến với anh với tất cả tâm hồn
Anh đến với em với tất cả trái tim
Ta đến với nhau muộn màng cho đón đau
Một lần cho mãi nhớ thương dài lâu

Trong đôi mắt anh em là tất cả
Là niềm vui, là mộng ước trong thoáng giây
Anh sẽ cố quên rằng mình đã đến trong nhau
Nồng nàn như đã dấu yêu từ thuở nào.

Như giấc mơ qua

Anh ơi biển chiều nay
Biển xanh xanh đẹp quá
Tàu anh như lướt nhẹ

Anh nhìn trời xanh trong
Tơ trời như màu áo
Của người anh mến yêu

Em ngồi bên bờ vắng
Theo dõi tàu anh đi
Vượt nghìn trùng hải lý
Anh ơi anh biết không
Có người yêu lính biển
Lòng như xóng bay theo

Bóng tàu chậm chậm trôi
Tàu neo trên biển vắng
Lạc vào hòn đất lạ

Hoàng đảo đầy hoa sim
Bao nàng tiên kiều diễm
Đẹp tựa trong sách xưa

Cô nàng tiên đẹp nhất
Đem biếu một vòng hoa
Nụ cười nàng lơ lả

Anh đưa tay nắm tay
Cho mắt em đừng buồn
Vì ghen anh biết không

Thôi nhé sau lần hải hành nay
Anh về em ghét anh luôn
Không thềm ra đón đầu
Cho bến vắng thêm sầu
Lòng tàu anh lạnh giá

Ngày đi bên em anh đã hứa
ân tình chỉ em thôi
Sao nay anh quên lời
Anh quên em thật rồi
Thì gặp nhau nữa chi

Ổ kìa tàu đang đi
Đột nhiên trời dâng bão
Quay cuồng theo xóng gào

Cho em tỉnh mộng ngay
Mì còn hoen nước mắt
Thì ra em nằm mơ

Rồi nhủ lòng ghi nhớ
Sao nữ ngờ oan anh
Bồng bênh cùng hoa sóng

Khi yêu anh biết không
Ai mà không đổi hờn
Cuộc tình anh đem sốt chia.

Như mây trên cao

Nguyễn Đức Quang

Anh sẽ lên trên ngọn Hồng Lĩnh
Hái cho Em một cánh hoa rừng
Thầm khắc tên Em vào phiến đá rêu xanh
Rồi vây quanh bằng trái tim anh

Anh sẽ lên trên ngọn Hồng Lĩnh
Giắt trong tay dáng Em mà thôi
Đa trời xanh xanh màu hôm ấy
Lời mơn man làn gió ru hời

Này Em yêu quý Em nghĩ gì ?
Bầu trời nhỏ bé của đôi ta
Phía chân núi xa xa lững lờ khóm mây hồng
Hoa thiên đường mừng đôi tình nhân mới
Nước suối xa âm thầm vẫn đổ
Trong tim anh nhịp réo rất vui
Những tiếng chim trong bụi hồng đại
Đón đưa Em qua miền gió cát lạc loài

Này Em yêu quý hãy cất lời
Lời ca trong sáng ngàn sao rơi
Từng giọt pha lê trắng trong
Hạnh phúc cõi vô cùng
Long lanh trên khóe mắt
Bàng hoàng mặt nồng

Chim hải âu quên vùng băng giá
Đã quay theo hình bóng yêu kiều
Anh dấu Em trong lòng sâu kín thương yêu
Mình gọi nhau rộn rã non cao
Ta sẽ nương theo làn mây núi
Soi bóng nhau âm thầm bên suối xa xôi

Như một cơn mê

Ngày xưa lúc chưa quen anh em nào có buồn
Từ ngày gặp nhau thấy sao trong lòng vẫn vương
Nhiều đêm suy nghĩ miên man, rồi anh mơ mộng xa xăm
Mối hay trong lòng mình đang nhớ mong

Rằng em vẫn ghi tâm câu anh thường nhắt nhiều
Dù ngàn năm sau vẫn không quên người đã yêu
Tình cho đâu kể bao nhiêu, dù mai sau đời cô liêu
Chỉ mong sao làm đẹp lòng người yêu

ĐK:
Khi yêu ai mà ngờ đâu
Trái yêu đương trăm u sầu ngàn thương đau
Tình yêu nhận có bao nhiêu
Nhưng cho cho rất nhiều thành đời mình vẫn cô liêu

Người ơi thế gian mấy ai đã học chữ ngờ
Tình đời đổi thay cũng như khi trời nắng mưa
Đời ai sao chẳng đi qua, tình yêu như một cơn mê
Phút vui qua rồi ngày buồn dài đi

Như một lời chia tay

Trịnh Công Sơn

Những hẹn hò từ nay khép lại
thân nhẹ nhàng như mây
chút nắng vàng chiều nay cũng vội
khép lại từng đêm vui

Đường quen lối từng sớm chiều mong
bàn chân xưa qua đây ngại ngần
làm sao Biết Từng Nối Đời Riêng
để Yêu Thêm Yêu Cho Nồng Nàn

Có nụ hồng ngày xưa rớt lại
bên cạnh đời tôi đây
có chút tình thoảng như gió vội
tôi chợt nhìn ra tôi.

Muốn một lần tạ ơn với đời
chút mặn nồng cho tôi
có những lần nằm nghe tiếng cười
nhưng chỉ là mơ thôi

Tình như nắng vội tắt chiều hôm
tình không xa nhưng không thật gần
tình như đá hoai nổi chờ mong
tình vu vơ cho ta muộn phiền

Tiếng thì thầm nhiều khi nhớ lại
tưởng chỉ là cơn say
đóa hoa vàng mỏng manh cuối trời
như một lời chia tay.

Như ngọn buồn rơi

Từ Công Phụng

Như mùa thu trút lá vàng
ngậm ngùi em khóc cho tuổi thơ qua mau
hồn nhiên cũng rơi khỏi tầm tay với xa
trên từng thung lũng buồn
em lệ nhòa trên tóc

Trên từng thung lũng buồn
từng thung lũng buồn
mùa thu đã trở mình trên gót nhỏ
dịu em đến người
bằng vòng tay nâng niu hạnh phúc

Trên từng cơn lốc mềm
hồn em đã ngủ vùi trong tiếng thở
tình tôi cũng mù theo cơn lũ nào
là lần em đã khóc cho tình yêu

Em như ngọn buồn rơi
tuổi thơ ngày đã xếp chân môi hồng
em rơi vào đời tôi
tình yêu em khôn lớn trong dịu dàng

ôi nỗi dịu dàng nào đã ngời sáng
trên môi người
trên từng cơn lốc xoay đời
thuyền tình đã đắm trong vòng tay u mê

Dù ta có đi trên nghìn thu đắng cay
trên từng nỗi khổn cùng
nhưng tình đôi ta biết bao giờ nguôi...

Như vạc nắng

Trúc Hồ

Ngồi quán uống ly cà phê
Nghe nắng mưa đi về, anh nhớ
Truyện đi vàng xưa ngày xưa
Khi trái tim chung tình, hết rồi

Mây trôi mãi lênh đèn, cuối trời xa vời
Cây khô mãi bơ vơ, đứng chờ mưa tới

Tình mình như vạc nắng
Nắng mong manh trên cao
Cuộc đời như đồng hoang
Bỗng như là dĩ vãng

Người tình như ngọn sóng
Sóng ra khơi mịt mùng
Gặp hồn em chờ mong
Hỡi con tim đại khờ

Những bước chân âm thầm

Y Vân & Kim Tuấn

Từng bước từng bước thăm
Hoa vòng rừng tuyết trắng
Rặng thông già lặng câm
Em yêu vì xa vắng
Cho trời mây ướp buồn

Từng bước từng bước thăm
Mưa giữ mùa tháng năm
Tay đan sầu kỷ niệm
Gió rét về lạnh căm
Từng bước chân âm thầm...

Anh yêu tình nở muộn
Chiều tím màu mẩn thương
Mắt biếc sầu lặng đọng
Đèn thấp mờ bóng đêm
Từng bước từng bước thăm

Khi người yêu không đến
Tuổi xuân buồn lặng căm
Đi trong chiều mưa hoang
Đời biết ai thương mình.....

Những bước chân đi tới

Ta mang nặng trên vai xiềng xích
Bao lâu rồi chắt cao khổ đau
Nước điều tàn lòng đau tựa cắt
Tiến tới người Việt ơi
tháo gông xiềng tối tăm

đ.k

Giòng từng giòng cuồn lũ ta dựng vè vang
Đoàn từng đoàn vượt tới ta xây lại kiếp người
Ngày từng ngày lâm than chìm lắng theo hận thù
Ngày quật cường VN ngày chói sáng khung trời

Ta như hải triều dâng cao ngọn nước
Ta lấp tràn hố sâu vũng nông
Ta san bằng đồi cao rừng thấp
Tiến tới người Việt ơi
tháo gông xiềng tối tăm.

Ta kiêu hùng noi tổ tiên dựng nước
Đâu sá gì khó khăn hiem? nguy
Tương lai an^ cần mời ta vun xới
Tiến tới người Việt ơi
tháo gông xiềng tối tăm.

Ta băng ngàn vượt sông vượt núi
Lên phố chợ xuống thôn ban? xa
Ta luôn kiêu hùng vì non sông hoa gấm
Tiến tới người Việt ơi
nước ta là của ta.

Những buổi chiều vàng

Lời: Khúc Lan

Em có biết không thời gian đã qua như một giấc mộng
Nhớ lại những tháng ngày bên nhau, sao quá êm đềm.
Ngày ấy chúng ta thật vô tư
với những chiều vàng trên đôi cỏ non
Anh nghe lòng mình chìm đắm,
đôi mắt em long lanh, và thật hạnh phúc.
Một hạnh phúc vô bờ trong ánh nắng hoàng hôn
Nhưng ai có ngờ đâu chuyện đời
thay đổi vì sẽ có những đổi thay.

Khi yêu nhau, em ơi ta đâu ngờ
Sẽ có những tiếng hát rất khó phai.
Anh yêu mưa, yêu nắng, yêu sương mai
Tiếng yêu muôn đời.

Bên nhau ta say sưa đôi nhân tình
Hái những chiếc lá uá, chiếc lá rơi.
Đôi uyên ương xin mãi luôn bên nhau
Giấc chim bao

Những con mắt trần gian

Trịnh công Sơn

Những con mắt tình nhân, nuôi ta biết nông nân, những
con mắt thù hận cho ta đời lạnh căm.
Những mắt biếc cỏ non, xanh cây trái địa đàn, những
con mắt bạc tình, cháy tan ngày thần tiên.

ĐK:
Ngày ra đi với gió, ta nghe tình đổi mùa.
Rừng Đông rơi chiếc lá, ta cười với âm u.
Trên quê hương còn lại, ta đi qua nửa đời chưa thấy
được ngày vui.
Đường trần rồi khăn gói mai kia chào cuộc đời nghìn
trùng cơn gió bay.

Những con mắt trần gian xin nguôi vết nhục nhằn.
Những con mắt muộn phiền xin cấy lại niềm tin.
Những con mắt quầng thâm xin tươi sáng một lần.
Cho con mắt người tình ấm như lời hỏi han.

Nhìn lại nhau có mắt lo âu, xin vỗ về muôn yêu dấu.
Nhìn lại nhau cho những cơn đau, tìm dưới bóng ngọt
ngào.

Những đêm lạnh

Những đêm lạnh giá
Bên ngọn đèn dầu đông đưa
Tối ngồi ôn chuyện xa xưa
Buồn dâng lai láng con tim
Nhắm ly rượu đắng
Nghe hồn bay bổng lâng lâng
Nhớ người ta lòng buông khuâng
Hỏi người tại sao đổi người

ĐK:
Còn nhớ bóng dáng ấy năm xưa qua cầu
Gập ghềnh, ai dìu bước em
Gió lay tóc mềm bông bênh, môi cười thắm xinh
Ơi người ơi nói sao cho vữa
Tình thương thiết tha trao người
Thăm mong duyên sẽ đẹp đôi

Hỡi em nào biết
Cho lòng anh từng đêm thao
Thương người em nhỏ nơi đâu
Đẹp duyên hay gãy nhịp cầu
Gió đêm lạnh giá
Như người ta đã quên ta
Ân tình nay đã bay xa
Hỏi người còn thương nhớ người

Những đôi hoa sim

Nhạc: Chinh Dzung - Thơ: Hữu Loan

Những đôi hoa sim ôi những đôi hoa sim
tím chiều hoang biên biệt
Vào chuyện ngày xưa nàng yêu hoa sim tím
khi còn tóc buổi vai
Mấy lúc xông pha ngoài trận tuyến
ai hẹn được ngày về rồi một chiều mây bay
Từ nơi chiến trường đông bắc đó
lần ghé về thăm xóm hoàng hôn tắt sau đồi

Những chiều hành quân ôi những chiều hành quân
tím chiều hoang biên biệt
Một chiều rừng mưa được tin em gái mất
chiếc thuyền như vỡ đôi
Phút cuối không nghe được em nói
không nhìn được một lần dù một lần đơn sơ
Để không chết người trai khói lửa
mà chết người em nhỏ hậu phương tuổi xuân thì

Ôi ngày trở về nhìn đôi sim nay vắng người em thơ
ôi đôi sim tím chạy xa tít tan dần trong bóng tối

Xưa chưa nói gì bên em
một người đi chưa về mà đành lỡ bước tơ duyên
nói nói gì cho mây gió
một rừng đầy hoa sim nên để chiều đi không hết

Tím cả chiều hoang nay tím cả chiều hoang
đến ngồi bên mộ nàng
Từ dạo hợp hôn nàng không may áo cưới
thoảng buồn trên nét mi
Khói thuốc bên hương tàn nghi ngút
bên mộ đầy cỏ vàng mà đường về thênh thang
Đôi sim vẫn còn trong lối cũ
giờ thiếu người xưa ấy đôi hoang vẫn tiêu điều!...

Những đóm mắt hỏa châu

Hàn Châu

Có những đêm dài, anh ngồi nhìn hỏa châu rơi
Nghe vùng tâm tư cháy đỏ xoay ngang lưng trời
Những đóm mắt hỏa châu bùng lên trong màn tối
Như mắt em sáng ngời, theo anh đi ngàn lối
Những đêm không ngủ anh ngồi tâm sự cùng hỏa châu rơi..

Dưới ánh châu hồng, anh ngồi gọi thầm tên em
Mơ một ngày mai pháo nổ vang trên lối về
Những đóm mắt hỏa châu là hoa đăng ngày cưới
Khi chiến chinh hết rồi, tương lai ta tìm tới
Có nhau trong đời đêm trường không sợ
lạc loài yêu thương...

ôi đẹp làm sao, màu hỏa châu
Đêm đêm tô son, tô phấn những con đường
ôi những con đường mang nặng đau thương
Cho anh nhận diện quê hương giữa đêm đen buồn
Bằng những giòng sông chảy xuôi đêm trường
ôi những giòng sông nhẵn nhụi đau thương...

Những gì đem theo về cõi chết

Phạm Duy (Saigon 1966)

Điệp Khúc:
Rồi mai đây tôi sẽ chết
Trên đường về nơi cõi hết,
Tôi sẽ đem theo với tôi những gì đây ?
Rồi mai đây tôi hóa kiếp
Trong lòng còn bao luyến tiếc
Tôi sẽ đem theo với tôi những gì đây ?

1. Tôi không đem với tôi
được tiền tài hay danh vọng,
Tôi không đem theo với tôi
được gái đẹp hay rượu nồng
Tôi không đem theo với tôi
được lầu vàng hay gác tía,
Tôi không đem theo với tôi
được mộng giàu sang phú quý,
Tôi xin đem theo với tôi
một nụ cười không nghi ngại,
Tôi xin đem theo với tôi
đôi mắt trẻ thơ đẹp ngời,
Em giương to đôi mắt,
soi vào cuộc đời đang bước tới,
Tương lai vui hay tối thui
cũng là nhờ anh lớn thôi !
(Về điệp khúc)

2. Tôi không đem theo với tôi
được quyền hành trong giai đoạn,
Tôi không đem theo với tôi
được giới hạn tiếng anh hùng,
Tôi không đem theo với tôi
được tượng đồng bia đá trắng,
Tôi không đem theo với tôi
được tuổi vàng trong cõi sống
Tôi xin đem theo với tôi
một cuộc tình không quen thuộc,
Đôi uyên ương xin miễn thương
không khó nhọc hay ngưng ngừng !
Trong đêm thâu ôm ấp nhau
bên cột đèn hay khóm trúc
Không ai ngăn hay lấy cung
vì phạm thuần phong mỹ tục
(Về điệp khúc)

3. Tôi không đem theo với tôi
được nhiều điều tôi mong đợi

Tôi không đem theo với tôi
được danh với lợi ra ngoài đời,
Tôi không đem theo với tôi
ước cả buồn vui mấy nỗi
Tôi không đem theo với tôi,
và để lại cho thế giới,
Tôi xin dâng cho thế gian
một vài điều tôi công nhận
Tôi xin dâng cho thế gian,
ôi số phận sinh làm người !
Thương cho em chưa thoát thai
trong cuộc đời chưa hết chuyển,
Tôi xin dâng cho cái quên
của một người sẽ tái duyên,

Những giọt mưa sầu

Trời mưa xuống cho lòng thở than
Để hồn ta quỵen tiếng mưa rơi
Chiều hôm nay mưa ướt bên ngoài
Giọt mưa bay qua dần năm tháng.

Bờ môi ấy bây giờ nhạt phai
Lòng buồn xuôi từng tiếng mưa dài
Từng ngày qua nghe hắt hiu buồn
Để tình ta thương nhớ với đây .

đ.k.:

Giọt rượu nào không thấm men say
Môi nào chẳng nếm chua cay
Lệ quên ướt đôi bờ mi
Thế gian còn chi vì sầu chan chứa
Người xưa sao quá ơ hờ
Chân bước bơ vơ, trách ai cũng ngờ.

Tình đã trót thương trao về ai
Tình thơ ngây nồng thấm hương cay
Cuộc đời ta qua những tháng ngày
Dòng đời trôi thế thôi cũng đành

Đàn chim trắng nay bay về đâu
Để hồn ta sầu vắng canh thâu
Giọt mưa ngâu rơi rớt bên đường
Để tình ta mây sầu giăng vướng.

Những lời dối gian

Lời: Khúc Lan

Đã đến lúc nói lên câu giả từ
đường tình yêu hai lối đi
để rồi anh xem như hai chúng ta
chưa bao giờ quen.

Nếu lúc trước tiếng yêu không nói được
mộng mơ kia không giữ lâu
Thì ngày nay đi chung con phố quen
sao không chào nhau

Đừng nói nữa chi anh thêm đau lòng nhau
Tình đã vỡ tim em như đang vỡ tan
Mình em thôi xin mang thương đau,
cầu mong sao anh mau quên đi dĩ vãng xưa ...

Lời yêu đó lúc trước đã có dối gian nhiều
Tình đã hết cả mấy tiếc nuối cũng như không.
Tình hãy xem như ta chưa quen biết nhau ...
hai người xa lạ ...

Tình yêu đó lúc trước đã có dối gian nhiều
Từng đêm xuống nước mắt ướt đầm nhớ anh nhiều
Đừng dối gian nhau cho thêm bao xót xa
hỡi ơi! người ơi

Những ngày thơ mộng

Hoàng Thi Thơ

Tìm đâu những ngày thơ ấu qua?
Tìm đâu những ngày xinh như mộng?
Tìm đâu những ngày thơ?
Tìm đâu những chiều mơ?
Tìm đâu, biết tìm đâu, đâu giờ?

Tìm đâu những ngày chưa biết yêu?
Chỉ thấy, thấy lòng nhớ thương nhiều
Rồi đêm ta nằm mơ,
Hôn say ta làm thơ
Ngồi ngâm trách lòng ai hững hờ....

Ai tìm giùm đàn bướm trắng
Bay tìm tình đường loang nắng
Ai tìm giùm cô gái xóm
Khoe giọng hò đường hoang vắng
Và nhớ đi tìm đàn bé no đùa
Ngoài đồng lúa hay trong sân chùa

Tìm đâu những ngày thơ ước mơ?
Tìm đâu những ngày hết mong chờ?
Ngày thơ biết tìm đâu,
Ngày thơ biết tìm đâu,
Tìm đâu, biết tìm đâu, đâu giờ?

Những ngày yêu nhau

Y Vân

Ta yêu nhau, yêu suốt cuộc đời
Như mây xanh, xao xuyến tình người
Như muôn hoa, tô thắm từng ngày
Như hương thơm xao xuyến tình người.

Ta đưa nhau vào mê say,
Con đường thơ ấy
Tình yêu ngất ngáy đắm say bao tháng ngày
Đường lên cao như dốc cao tình ái.

Ánh nắng, ánh nắng ấm chiều trên đồi
Yêu nhau, yêu nhau như lửa bùng cháy
Gió cuốn, gió cuốn lốc xoáy liên hồi
Yêu nhau, yêu nhau như con diều say

Ta yêu nhau, say đắm từng ngày
Như đôi chân, đếm bước đường dài
Như cây xanh đan lá rợp trời
Cho thiên thu nuôi tiếc ngày ngày

Ta yêu nhau vào thiên thu, con đường thơ đó
tình yêu lối đi muôn năm còn chưa nhòa
Đường đi xuôi những lối đi mộng mơ

Sánh bước, sánh bước má ấm vai kề
Cây xanh, cây xanh ôm tình như lá
Ánh mắt, ánh mắt đắm đuối bên hồ
Say sưa, say sưa như muôn vần thơ

Ta yêu nhau, khăng khít chẳng rời
Như đôi tim chung những nhịp đời
Như đôi môi chung những nụ cười
Như không gian xe kết tình người

Ta yêu nhau vào mơ hoa muôn màu muôn đoá
Tình yêu ngất hương bao năm còn chan hòa
Đườn đi qua như thắm thêm tuổi hoa

Bát ngát, bát ngát gió mát đưa về
Hương xuân, hương xuân ươm tình chan chưa
Thấp thoáng, thấp thoáng ánh nắng la đà
Soi trong, soi trong đôi tâm hồn ta.

Những người không biết quay lui

Dù trên đầu ta bom rơi
Dù trước mặt ta hàng ngàn nòng quân thù chĩa tới
Dù chân ta là hàng vạn hãm chấn lối
Ta vẫn nhìn trời ngênh ngang bước tới

Vì ta là những người
những người không biết quay lui
những người không biết không biết quay lui

đ.k.:

Ta không quay lui, ta không quay lui
lời Quang Trung réo gọi
Ta không quay lui, ta không quay lui
vì Lê Lợi trông ta
và này kia quê ta đẹp quá
Ta quyết không quay lui
Ta quyết không quay lui
Ta quyết không quay lui

Dù súng thù anh hay ta
Dù đồng xương ta
một ngày nằm trên đồng trắng xoá
Vì quê hương lòng trở thành sắt đá
Ta cứ nhìn trời ngênh ngang bước tới

Vì ta là những người
những người không biết quay lui
những người không biết không biết quay lui

Ta không quay lui
Ta không quay lui
Ta quyết không quay lui: KHÔNG.

Niềm đau chôn dấu

Lữ Liên

Chiều buồn sầu về quạnh vắng.
Mây trắng, ngoài hiên thoáng nghe gió heo may.
Ta chờ ai thức suốt canh dài.
Chờ ai chôn đây cho phai úa trắng tàn.

Chuyện tình nửa đường chuyển bến,
cho mơ ước ngàn năm gió bay.
Nỗi đắng cay như lửa thiêu đốt trong hồn.
Người yêu dấu ơi, xin đừng dối nhau.

Never fall in love.
Tình yêu ngõ tối sâu, thà mãi rời nhau.
Thăm thiết nửa cho lòng đau.
ôi! thời gian gió mưa phai nhòa.
Một chiều buồn trở về chốn đây,
ngồi ta đốt tập thơ cũ, niềm đau chôn giấu.

Never fall in love.
Đành quên dĩ vãng xưa đầy ân ái.
Và mộng mơ cổ cố đi đường tơ.
Thôi, nợ duyên cũng như trông chờ.
Lòng có còn chỉ là chút tình nhớ.
Ta nhắc đến mỗi khi chiều mơ.

Đường về chiều vàng nhạt nắng,
cho mây trắng đầu non cuốn trôi.
Tiếng tiêu ai bên bờ xa vắng như u hoài.
Giọng tiêu thiết tha như vướng mắc trong lòng.

Nhạc điệu buồn như còn phảng phất.
Bao nhung nhớ sầu thương xót xa.
Thoáng vút cao, nghe càng như réo rắc muôn đời.
Người yêu dấu ơi! Ta về phố xưa

Never fall in love.
Tình yêu ngõ tối sâu.
Hồn ta ngỡ mình về đâu lúc đã lỡ xa rời nhau.
ôi! Tình kia tháng năm phai nhòa.
Chiều nay mình trở về chốn đây.
Ngồi ta đốt tập thơ cũ, niềm đau chôn giấu.

Never fall in love đành quên dĩ vãng xưa
.....
Ta nhắc đến mỗi khi chiều mơ.

Niềm đau dài

Trong đêm mưa từng giọt rơi
Rời trên tóc em buồn
Yêu nhau cho nhau
Niềm đau dài ngóng đợi khi xa người

Sao đôi tay chưa khép đã rời
Sao đôi môi xưa giờ xa vắng
Bao nhiêu ước mơ xanh
Trong tiếng yêu đầu
Đành mờ xóa theo bước người đi

Đôi khi em thầm gọi tên
Mong sao có anh trong đời
Cho đêm thôi không
Còn u sầu tháng năm say tình nồng

Yêu thương cho em nước mắt trào
Phiêu du trong điên cuồng say đắm
Cho em chiếc hôn quen thơm ngát môi mềm
Tình đầu có nhau trong vòng tay

Niệm khúc cuối

Ngô Thụy Miên

Dù cho mưa tôi xin đưa em đến cuối cuộc đời
Dù cho mây hay cho bão tố có kéo qua đây
Dù có gió, có gió lạnh đây, có tuyết bùn lầy
Có lá buồn gầy, dù sao, dù sao đi nữa tôi vẫn yêu em

Dựa vai nhau cho nhau yên vui ấm áp cuộc đời
Tìm môi nhau, cho nhau rã nát, rã nát tim đau
Vừa đôi tay, ước muốn tù đây,
tóc rối bạc màu vết dấu tình sầu
Nhìn em, nhìn em giây phút, muốn nói yêu em

Xin cho tôi, tôi như cơn ngủ
Ru em, đưa em một lần
Ru em vào mộng, đưa em vào đời
Một thời yêu đương

Cho tôi xin em như gối mộng
Cho tôi ôm em vào lòng

Xin cho một lần, cho đêm mặn nồng
Yêu thương vợ chồng

Dù mai đây ai đưa em đi đến cuối cuộc đời
Dù cho em, em đang tâm xé, xé nát tim tôi
Dù có ước, có ước ngàn lời, có trách một đời
Cũng đã muộn lời
Tình ơi! dù sao đi nữa xin vẫn yêu em

Niềm nhớ

Trịnh Nam Sơn

Ngồi nơi đây tôi nghĩ đến người lòng buồn chơi vơi.
Tìm nơi đâu ánh mắt u sầu của người em thơ.
Nhìn những cánh hoa phù du, tôi khẽ kêu tên người yêu.

Nhìn hình em trong trái tim này, ngập tràn yêu thương.
Ngày xa em tan nát tâm hồn, đây yêu đương.

Nguyên ước tôi ôm trong đời, em đã không quên mang theo.
Niềm nhớ vẫn mãi trong đời, đôi mắt em đôi mắt xa xôi.
Có những lúc bên nhau vẫn thấy mình xa cách.
Niềm nhớ năm tháng không phai, nhìn em đi lòng tê tái.

Gọi tên em trong giấc mơ này, giọt sầu buông rơi.
Tình yêu đó khi biết xa rồi lòng mình chơi vơi.

Mộng ước bên nhau muôn đời, xin hãy coi như muộn rồi

Gọi tên em trong giấc mơ này, giọt sầu buông rơi.
Tình yêu đó khi biết xa rồi lòng mình chơi vơi.
Mộng ước bên nhau muôn đời, xin hãy coi như muộn rồi.
Mộng ước bên nhau muôn đời, xin hãy coi như muộn rồi.

Niềm thương nhớ

Duy Quang

Niềm thương nhớ em với anh còn đó
em khóc u tình cũng như anh

Niềm thương nhớ ta trôi nhau vào đó
xơ xác như đời giữa đêm thanh

Ở đây chốn xa xôi
một xứ tuyết đơn côi
vùi thân trong lạnh lùng
nghe gió than không ngưng
em mắt xưa yêu kiều
nay tóc mây tiêu điều
thời gian giết cuộc đời
nhớ thương ơi

Còn đâu nắng soi bóng trên thềm vắng
chim hót trên cành lúc xuân xanh

Còn đâu nữa thơm ngát hương mùi tóc
môi má đa tình nép vai anh

Thời gian đã trôi mau
tình len lén đi sau
chưa ấm êm cuộc đời
nay đã như mây trôi
em có nghe mưa về
cho gió thêm ê chề
thời gian đã tàn rồi
nhớ thương ơi

Em có mong hay chờ
son phấn sẽ phai mờ
thời gian sẽ nhạt nhòa
nhớ thương ơi
em khát khao yêu đời
em bỗng dưng xa người
rời xa vắng cuộc đời
nhớ thương ơi...

Niềm tin chiến thắng

1. Ta tin sẽ thắng trong trận này
Ta tin sẽ thắng trong trận này
Một ngày nào gần đây,
cứ tin đi ta cứ tin đi, ta sẽ thắng
Cứ tin đi ta cứ tin đi,
cứ tin đi nào cứ tin đi nào.
Sẽ có ngày hát câu khai hoàn.
Hát câu khai hoàn.

2. Đưa tay nắm chắc tay nhau nào
Đưa tay nắm chắc tay nhau nào
Nào cùng nhau đi lên, tiến lên
Ta tiến lên đi ta sẽ thắng.
Cứ tin đi ta cứ tin đi,
cứ tin đi nào cứ tin đi nào.
Sẽ có ngày hát câu khai hoàn.
Hát câu khai hoàn.

3. Ta theo ánh sáng soi con đường
Ta theo ánh sáng soi con đường
Tượng thần là tự do sáng soi
Soi sáng muôn đời, ta sẽ thắng.
Cứ tin đi ta cứ tin đi,
cứ tin đi nào cứ tin đi nào.
Sẽ có ngày hát câu khai hoàn.
Hát câu khai hoàn.

4. Ta không biết đến thua hay sợ
Ta không biết đến thua hay sợ
Vì lòng ta niềm tin tiến lên
Không biết của ai, ta sẽ thắng
Cứ tin đi ta cứ tin đi,
cứ tin đi nào cứ tin đi nào
Sẽ có ngày hát câu khai hoàn.
Hát câu khai hoàn.

Nó

Thằng bé âm thầm đi vào ngõ nhỏ
Tuổi ấu thơ đã mang nhiều âu lo
Ngày nó sống kiếp lang thang
Ngẩn ngơ như chim xa đàn
Nghĩ mình túi thân muôn vàn

Mẹ nó ra đi khi còn tấm nhỏ
Một chén cơm chiều nhưng lòng chưa no
Cuộc sống đói rách bơ vơ
Hỏi ai ai cho nương nhờ
Chuỗi ngày tăm tối bơ vơ

Đêm đêm nó ngủ một manh chiếu rách co ro
Một thân cô cút không nhà
Thân em lá cỏ bạn quen ai có đâu xa
Thằng tư con tám hôm qua trên phố lê la

Miền bắc điêu tàn nên đời nó khổ
Một chén cơm chiều nên lòng chưa no
Nhiều lúc nó khóc trong mơ
Mẹ ơi ! Con yêu mong chờ
Bao giờ cho đến bao giờ

Nơi Ấy Bình Yên

Bảo Chấn

Giữa đêm tối nhớ về em yêu
Như đại dương nhớ trời xanh
Ôm lòng đêm, đón sầu lên
Ôi nỗi nhớ, điệu êm
Xa mù khơi, gió về xôn xao
Trái tim đã, lạc lối về bên nhau
Anh chờ em, gió lặng câm
Nghe bão tố, trong tim....

ĐK:

Em ơi dù cho, tình mình đã xa quá,
trái tim anh luôn nhớ đến em.
Anh luôn niềm tin, một ngày nắng ấm,
xóa tan đêm cô đơn ta tìm nhau .
Giữa lúc giông tố cuộc đời ngỡ tan vỡ,
tình yêu ta trao nhau ngời sáng...hm' hm hm` hm` .....
Có em trong đời, với Anh nơi ấy bình yên

Xa mù khơi, gió về xôn xao
Trái tim đã, lạc lối về bên nhau
Anh chờ em, gió lặng câm
Nghe bão tố, trong tim... (ĐK)

Nỗi buồn gác trọ

Gác lạnh về khuya cơn gió lùa
Trăng gầy nghiêng bóng cái sông thưa
Nhớ ai mà ánh đèn hiu hắt,
lá vàng nhẹ nhẹ rơi
Tưởng như bước trên hè phố

Có người con gái buông tóc thề
Thu về e ấp chuyện vu quy
Khoác lên tà áo màu hoa cười,
gác trọ buồn đơn côi
Phố nhỏ vắng thêm một người

Bâng khuâng gác vắng kêu tên đẹp thêm
Nhớ nhung đi vào quên
Sông sâu cố nhân ơi đi về đâu
Gợi hồn chìm vào đôi mắt
Ái ân chưa tròn để ngàn đời nhớ nhung

Phố nhỏ đường mưa trên lối về
Trăng sầu nhân thế đậu hoen mi
Có ai ngồi đếm mùa nhưng nhớ, nỗi niềm đây lại với
Mỗi mùa tiễn đưa một người

Nỗi Buồn Sa Mạc

Biển cát hoang vu nắng đốt thiêu niềm đau
Trời tối mây đen đêm đêm trăng ngủ đâu
À ơi !!!, đi giữa sa mạc mệnh mỏng
Mơ nước mắt một con sông
Mơ mái ấm một đêm đông
Mơ ánh mắt chờ mong.

Nhạc buồn chập chờn chài lên khuôn cát dài
Tàu vắn lên đời mãi
Ôi tha nhân có hiểu không ta mơ lấp biển đông
Muôn phương thôi nỗi sóng

Người làm người buồn
Vĩ mơ cao ước dài
Lửa thù lên ngọn mãi
Ta, ta không oán người đâu

Mơ em mắt xanh nâu
Mến anh da cùng màu
Lời hát cho anh hai mươi năm lửa khói
Lời hát cho em nước mắt thôi ngừng rơi

À ơi !! đây tiếng sa mạc mệnh mỏng
Hay khúc hát người cho nhau,
Trong những nỗi niềm thương đau
Xin hãy đến tìm nhau

Nỗi đau niềm nhớ

Lời: Nam Lộc

Đừng nhìn em, xin anh lắng nghe, người yêu.
Lòng em chất ngất những đớn đau.
Có hay người yêu đâu. ôi! đêm sâu mãi mãi.
Mình cho nhau lần cuối cùng
Khi anh ra đi, hàng cây thẫn thờ buồn.

Chỉ mình em, lặng im trong bóng đêm, người yêu.
Và thao thức với nỗi nhớ thương.
Có hay người yêu hỡi. ôi! đêm sâu mãi mãi.
Đầy quanh hiu hắt chốn này.
Từ đó những đêm dài. biết vui buồn cùng ai.

Anh ra đi, cho đêm mưa thật lâu.
Và ngày qua, nặng u sầu.
Thì mình em nỗi đau còn theo hoài.
Người yêu hỡi, giờ đây anh có hay, hỡi anh.

(solo)

Khi anh đi, em quên bao mùa xuân.
Mùa hè qua rất u buồn.
Mùa thu lá khô còn rơi hoài.
Người yêu hỡi, giờ đây anh có hay, hỡi anh.

Đừng nhìn em, xin anh lắng nghe, người yêu.
Lòng em chất ngất những đớn đau.
Có hay người yêu đâu. ôi! đêm sâu mãi mãi.
Người yêu thôi đành giã từ.
Còn đó cơn mơ nào, với nỗi đau niềm nhớ.

Nỗi lại tình xưa

Về đây bên nhau, ta nỗi lại tình xưa
Chuyện tình mà bao năm qua,
em gói ghém thành kỷ niệm
Vai nằng con đường xưa,
những chiều hẹn cơn mưa đổ
Mưa ướt lạnh vai em,
anh thấy lòng mình xót xa

Mùa thu năm nao, anh với em gặp nhau
Tưởng rằng mình quen nhau thôi
Khi đã biết thì yêu rồi
Nuôi trái tim chờ nhau,
hứa hẹn mùa đông muôn thuở
Sương gió lạnh mỗi em,
anh thấy lòng mình giá băng

Nhưng không ngờ, định mệnh chia rẽ xa nhau,
cuộc đời đôi ta hai lối, em rét mướt giữa trời đơn côi
Còn anh chơi vơi , ngày tháng vợ vơi nơi miền xa vơi vợi
Chuyện dĩ vãng buồn lưu luyến chưa hề nguôi

Đêm đông dài, sợ rằng nhưng nhớ phôi pha
Tình vào thiên thu mãi mãi
Em sẽ khóc suốt đời anh ơi
Thì em ơi em vì nghĩã tương lai ta về xây mộng lại
chuyện cũ sẽ vào dĩ vãng sẽ nhạt phai

Rồi sau cơn mưa, giông tố sẽ vượt qua
Trời đẹp và xanh bao la
Soi sáng lối đường anh về
Chim én mang mùa xuân, xóa mờ niềm đau năm cũ
Anh sẽ về bên em
Ta ấm lại tình cổ nhân

Đêm đông dài, sợ rằng nhưng nhớ phôi pha
Tình vào thiên thu mãi mãi
Em sẽ khóc suốt đời anh ơi
Thì em ơi em vì nghĩã tương lai ta về xây mộng lại
chuyện cũ sẽ vào dĩ vãng sẽ nhạt phai

Một đêm trăng sao, tha thiết thương người xưa
Mình dệt mùa thương năm qua ân ái cũ chẳng phai nhòa
Ta nỗi lại tình xưa, sống trọn mùa Đông muôn thuở
Chim én về xôn xao, ta thấy đời còn có nhau
Anh sẽ về bên em, ta ấm lại tình cổ nhân

Nỗi lòng

Nguyễn Văn Khánh

Yêu ai, yêu cả một đời
Tình những quá khắt khe khiến cho đời ta
Đau tủi cả lòng vì yêu ai mà lòng hằng nhớ
Năm tháng trời lạnh lòng hoài
Tình đó nhắc nhở luôn đến ta tình ái
Nhớ cả một đời tình yêu kia mà người nào hay

Lòng vẫn biết nếu yêu rồi một ngày
Là đến với đón đau
Nhưng sao trong ta cứ vẫn thương vẫn nhớ
Dầu sao, dầu sao nếu có một ngày
Một ngày ai gieo tim ta
Là tình yêu kia ly tan
Và lòng vẫn thương vẫn nhớ
Tình đó khiến sui lòng ta đau
Rồi với bao ngày lặng lẽ sống
Nỗi đau trong lòng người yêu vẫn yêu hoài

Yêu ai, ai hiểu được lòng
Thăm kín những đón đau với riêng lòng ta
Ấp ủ lạnh lùng tình yêu kia mà người nào hay

Nỗi Lòng Người Đi

Anh Bằng

Tôi xa Hà Nội năm lên mười tám khi vừa biết yêu
Bao nhiêu mộng đẹp yêu thương thành khói tan theo
mây chiều
Hà Nội ơi nào biết ra sao bây giờ
Ai đứng trông ai ven hồ
Khua nước trông như ngày xưa
Tôi xa Hà Nội năm lên mười sáu xuân tròn đắm say
Đôi tay ngọc ngà dương gian tình ái em đông thật đầy
Bạn lòng ơi ngày ấy tôi mang cây đàn
Quen sống ca vui bên nàng
Nay khóc tơ duyên lìa tan
Giờ đây biết ngày nào gặp nhau
Biết tìm về nơi đâu
Ân ái trao nàng mấy câu
Thăng Long ơi năm tháng vẫn trôi giữa giòng đời
Ngậm đắng nuốt cay nhiều rồi
Hồ Gươm xưa vẫn chưa phai mờ
Hôm nay Sài Gòn bao nhiêu tà áo khoe màu phố vui
Nhưng riêng một người tâm tư sầu vắng đi trong bụi
ngùi
Sài Gòn ơi mộng với tay cao hơn trời
Tôi hái hoa tiên cho đời
Để ước mơ nên đẹp đôi

Nỗi nhớ dịu êm

Bảo Chấn

Nghe hạt mưa rơi rớt quanh đời, anh ngồi nhớ em mùa
Đông.
Những đêm trắng thao thức mong chờ, anh ngồi nhớ
em suốt đời.
Bao nhiêu ngày vui giờ đã xa rồi. Ôi ! xa như gió ngoài
khời.
Anh đi tìm em chỉ thấy kỷ niệm trời trần bóng đen dịu
êm.

ĐK:
Em ơi vì sao ta đã xa nhau, trăm năm nỗi nhớ vẫn hoài.
Xa nhau thật xa ta mãi xa nhau, anh biết đến bao giờ
ngươi.

Em ở đâu khi bóng đêm về quanh đời tiếng mưa thật
êm.
Còn anh ngồi đây nỗi nhớ đông đầy, trời trần bóng em
dịu êm.

Nỗi nhớ niềm đau

Đừng nhìn em xin anh lắng nghe người yêu
Nồng nàn chất ngất những đốn đau
Có hay người yêu dấu ôi đêm sâu mãi mãi
Mình cho nhau lần cuối cùng khi anh ra đi
Hàng cây thẩn thơ buồn chỉ mình em
Lặng im trong bóng đêm người yêu
Và thao thức với nỗi nhớ thương
Có hay người yêu hỡi ôi đêm dài mãi mãi
Để quạnh hiu về chốn này

Từ đó những đêm dài biết vui buồn cùng ai
Anh ra đi cho đêm mưa thật lâu
Và ngày qua nặng u sầu
Vì tình em nỗi đau còn theo hoài
Người yêu hỡi giờ anh có hay hỡi anh

Khi anh đi em quên bao mùa xuân
Mùa hè qua giấc u buồn
Mùa thu lá khô còn rơi hoài
Người yêu hỡi giờ đây anh có hay hỡi anh

Đừng nhìn em xin ..... nỗi đau niềm nhớ

Nỗi nhớ thật xa

Đức Huy, 1997

Buổi chiều nhẹ nhẹ mưa rơi
Thênh thang phố vắng với riêng mình tôi
Mascova vào giữa mùa Thu hàng cây còn xanh lá
Mascova đã mấy mùa qua anh muốn về thăm nhà

Cuộc đời gởi tạm nơi đây
Hôm nay hãy biết hôm nay mà thôi
Em nhớ không em
Một sớm mùa Xuân nhìn em hồng đôi má
Em nhớ không em
Một sớm mùa Xuân anh hứa về thăm nhà

Hà Nội bây giờ trời mưa hay nắng
Bờ hồ bây giờ người vắng hay đông?
Và em tôi vui buồn ra sao
Từ khi mình xa nhau?

Ở đây từng ngày, ngày qua trống vắng
Dấu có bạn bè anh vẫn cô đơn
Người đi tìm quên đôi khi chợt thấy
Mình nhớ nhiều hơn

Buổi chiều còn nhiều mưa rơi
Thênh thang phố vắng vẫn riêng mình tôi
Mascova đã mấy mùa qua nhìn con đường thay lá
Mascova nỗi nhớ thật xa anh muốn về thăm nhà

(Trích từ CD Đức Huy, Yêu Em Trong Bóng Tối)

Nỗi nhớ trong chiều mưa

Lời: Lữ Liên

Người hẹn ta mãi không trở lại
Ta chờ đây mỗi mòn những tháng ngày
Hè qua, Thu heo quạnh
Từng Đông tuyết giá băng nghe sầu dâng

(*)
Ngày nào mưa đến trong cuộc tình
Tìm ta vẫn dạt dào những bóng hình
Mình ôm nhau quên lạnh
Dù nhau dưới bóng mưa, lòng băng khuâng ước mơ.

Tình ta mãi đậm đà, tuyệt vời ôi thiết tha
Tình đầu gặp gỡ trong chiều mưa
Ký niệm còn đẹp như trăng tơ
Vì đâu trắng úa phai, và trắng nhớ ai?
Cuộc tình tuyệt vời ôi thiết tha
Tình đầu gặp gỡ trong chiều mưa
Lời hẹn hò xưa chưa phai mờ
Người đi ta nhớ thương
Đợi chờ bao mùa qua.

SOLO:

(repeat *)

ENDING:

(fade out ĐK)

Nói sao em hiểu (how can i tell her)

Khi anh sống âm thầm, nàng khóc thương cho anh
Và vui khi thấy anh cười, sầu héo khi anh buồn vương.
Và khi anh sống trong u sầu, nàng cố xóa hết ưu tư.
Hỡi em, lòng biết nói sao cho vừa.

Khi anh sống trong ưu phiền, nàng hứa xóa hết thương đau.
Nàng vui bên giấc mơ đầu, giọt đắng rơi trong lòng anh.
Mai đây chốn xưa xa vời, cùng nhớ những lúc bên nhau.
Thế nhưng, lòng thấy khó nói với nàng.

Lòng này những luôn cho em hiểu
Rằng trái tim anh luôn mơ thầm.
Về người tình để thương, bao ngày hôn anh mê say.
Với em lòng anh giá bằng, và biết rằng anh đã đắng cay.
ah .. ah ..

Bao năm sống trong mong chờ, lặng nhớ những lúc bên nhau
Màn đêm sao vẫn ơ thờ, làm xót xa trong lòng anh.
Bên nhau ta xây giấc mơ đầu, còn đó những xót xa xưa.
Hết rồi, tình đã mãi quên ta rồi.

Nụ Hồng Hờ Hững

Nhạc + Lời: Nguyễn Nhật Huy

(Em yêu,khi em ra đi và mang theo những ngày tháng yêu thương.
Những kỷ niệm tuyệt vời của hai chúng mình.
Để lại những giọt nước mắt còn đọng trên vai anh.
Giờ đây một mình anh trên bờ cát trắng.
Với bao nỗi cô đơn, nhớ em thật nhiều

Cuộc đời vẫn thế
đau biết em không yêu anh
Mà lòng vẫn nhớ
Vẫn níu yêu thương mong manh
Một bờ cát trắng
chỉ để anh ghi tên em
Trái đất cô đơn mưa rông
Mình anh ngồi ôm nhớ mong.

Nụ hồng thứ mấy
dưới bước chân ta đi qua
Cuộc tình thứ mấy
đến lúc anh trao cho em
Làm người khách cuối
Tiễn bước em trên sân ga
để dấu yêu kia phơi pha
đành thôi từ đây cách xa

Xin chào em trong cơn mê này
Bao niềm đau trên môi em cười
Như vầng trăng soi chung bao người
Từng tiễn đưa, từng chiếc hôn
hờ hững qua đây

Xin chào nhau trong yêu thương này
Em còn đi trong cơn mê đời
In tình yêu đưa em quay về
đừng dối gian, để trái tim
được phút yên vui

Anh vẫn mong chờ nụ hôn ngọt ngào
Một vòng tay êm ái, một ánh mắt dịu dàng
Sao em lại khóc, khi em là người quay lưng với tình yêu
của chúng ta ?
Anh vẫn mãi yêu em
Và mong tình yêu hãy mang em về với anh

Nụ hồng mong manh

Lời: Nhật Ngân

Anh đem trao cho em nụ hồng
nụ hồng mong manh như sương mai trong gió ...
Em nâng niu đem hoa về giữ trong hồn,
mong sao hoa không phai sắc hương ...

Nhưng bông hoa kia mau phai tàn,
rụng tả tơi trên đôi tay em bằng giá ...
Em nghe như trong tim rạn vỡ
nỗi đau làm nhạt nhòa một trời sương khói ...

Anh như chim bay quên đường về
âm thầm mình em ... nơi đây với những băng khuâng
Cánh chim ơi! còn mịt mù tận trời nào
vui chỉ nơi xa xôi ấy
Anh quên em như quên cánh hoa ...

Nhưng sao nay anh quay trở về,
ta còn gì đâu hoa xưa đã héo trong tim
Mỗi duyên xưa dù nay chỉ là mộng thôi,
em nay như trăng đã úa,
thôi anh ơi duyên ta đành lỡ ....

Nhưng bông hoa kia mau phai tàn,
rụng tả tơi trên đôi tay em bằng giá
Em nghe như trong tim rạn vỡ
nỗi đau làm nhạt nhòa một trời sương khói

Nụ tâm xuân

Phạm Duy

Trèo lên, lên trèo lên,
trèo lên, lên trèo lên,
lên cây bưởi hái hoa

Bước ra, ra vườn cà,
bước ra, ra vườn cà,
cà hái nụ tâm xuân

Nụ tâm xuân, ơi nụ tâm xuân
Nở ra, xanh (ơ) biết
Em lấy chồng, em đi lấy chồng
Anh tiếc, tiếc lắm thay !

Một miếng trầu cay, hỡi chàng
Chàng ơi chàng hỡi, nào khó?

Một miếng trầu cay, hỡi chàng
Chàng ơi, khó gì?

Sao anh không hỏi
Sao anh không hỏi
Sao anh không hỏi
Những ngày em còn không?

Giờ đây, đây giờ đây
Giờ đây, đây giờ đây
Đây em đã có chồng

Em đã, đã có chồng
Như chim, chim vào lồng
Như cá ngậm môi câu
Cá cắn câu, biết đâu mà gỡ
Chim vào lồng, biết thuở nào ra.

Nửa đêm khấn hứa

Trọn đêm nhớ anh
Chuyện xưa anh hay thường hứa
Anh hẹn chờ nhau
Cùng đi dâng lễ nửa đêm
Thăm mong ngày ấy
Đến với em thật nhanh
Sánh bước đi cùng anh
Có ai đâu ngờ giờ phút cuối em chờ
Nhưng anh quen hẹn rồi

Và khi lễ tan
Mượn chi anh em lại tới
Em giận hờn anh
Làm thinh không nói nửa câu

Mừng sinh nhật Chúa
Áo mới may vừa xong
Xếp cất anh buồn không
Để em thôi buồn
Và nước mắt thôi tuôn
Hứa anh đến mùa sau

Nhưng bao mùa qua rồi
Một người trong cánh sông
Một người chặn mây gió
Cho ai nơi giang đầu
Nhìn mùa thu qua rồi mùa đông tàn úa

Người lính cuộc đời dựng non sông
Dù yêu em lắm phận người trai chưa xong
Nước non điêu tàn vì chiến cuộc còn
Lòng này yêu anh hứa xin chờ mong

Mùa thương nhớ xưa
Lại về bên sinh nhật Chúa
Lặng lặng mình em
Quy bên hang đá cầu xin
Cầu cho tổ quốc sớm hết cơn lửa binh
Khấp chồn vui bình yên

Chia cách nhau hôm nay
Là thách thức mai sau
Kết duyên mình dài lâu

Nửa đêm ngoài phố

Trúc Phương

Buồn vào hồn không tên,
Thức giấc nửa đêm nhớ chuyện xưa vào đời
Đường phố vắng đêm nao quen một người
Mà yêu thương trót trao nhau trọn đời..

Để rồi làm sao quên?
Biết tên người quen, biết nẻo đi đường về
Và biết có đêm nao ta hẹn hò
Để tâm tư những đêm ngủ không yên ..

Nửa đêm lạnh qua tim
Giữa đường phố hoa đèn
Có người mãi đi tìm,
Một người không hẹn đến
Mà tiếng bước buồn thêm ..

Tiếc thay hoài công thôi
Phố đã vắng thưa rồi
Biết rằng chẳng duyên thề
Để người không gặp nữa
Về nỗi giấc mơ xưa

Ngày buồn dài lê thê
Có hôm chợt nghe gió lạnh đâu tìm về
Làm rét mướt qua song len vào hồn
Làm khô môi biết bao nhiêu lần rồi..

Đời còn nhiều buâng khuâng
Có ai vì thương góp nhặt tâm tình này
Gửi giúp đến cổ nhân mua nụ cười
Và xin ghi kỷ niệm một đêm thôi...

Nửa đời phóng đãng

Đi về đâu khi đường đời hoang vu quá
Đi về đâu khi tình người thành bằng giá
Đi về đâu khi lòng mình như hoá đá
Khi nhìn dòng sông thương nhớ nghe nghìn cơn mưa
vụn vỡ

Tôi là ai khi lòng lạ lùng hoang vắng
Tôi là ai nghe hoài một đời cay đắng
Tôi là ai khi nhìn tận sâu bóng tối
Nghe cuộc đời thêm tăm tối nghe trọn kiếp đơn côi

Tôi chờ ai phù du có ghé qua đây
Buồn vui xưa vấy đôi tay đón chờ ai men rượu đầy
Tôi là ai ngập ngừng nỗi nhớ thương rơi
Để bàn tay níu cơn say khi rượu vơi thêm đắng cay

Tôi về đây nhìn dòng sông im vắng
Bước chân đã mỏi mòn bao năm tháng
Tôi về đây hỏi lòng còn cay đắng
Ngậm ngùi nhìn ngổ vẳng mơ ngày tháng xưa đầm ấm

Tôi về đây nhịp cầu vui trong nắng
Con đò xưa ngập ngừng trên bến vắng
Tôi còn ai đợi chờ về trong cõi xa mờ
Để quên hết bao ngày tháng bơ vơ

Nửa hồn thương đau

Phạm Đình Chương

Nhắm mắt cho tôi tìm một thoáng hương xưa
Cho tôi về đường cũ nên thơ
Cho tôi gặp người xưa ước mơ
Hay chỉ là giấc mơ thôi
Nghe tình đang chết trong tôi
Cho lòng tiếc nuối xót thương suốt đời

Nhắm mắt ôi sao nửa hồn bỗng thương đau
Ôi sao ngàn trùng mãi xa nhau
Hay ta còn hẹn nhau kiếp nào
Anh ở đâu ? Em ở đâu ?
Có chăng mưa sầu buồn đen mắt sầu

Nhắm mắt chỉ thấy một chân trời tím ngắt
Chỉ thấy lòng nhớ nhung chất ngất
Và tiếng hát và nước mắt

Đôi khi em muốn tin
Đôi khi em muốn tin
Ôi những người ôi những người
Khóc lẻ loi một mình

(Rall ...)
Khóc (ư ... ư) lẻ loi một mình

Nuối tiếc

Trịnh Nam Sơn

Mình xa nhau mà lòng vẫn nhớ
Ngày xa xưa, tình mình như mơ
Chuyện yêu đương hẹn hò hôm nào
Mà giờ đây cuộc tình đã lỡ

Mình xa nhau mà lòng cứ ngỡ
Chuyện chia tay tựa một cơn mơ
Lòng xôn xao bàng hoàng nuôi tiếc
Cuộc tình tan, đời mình như thơ

Ngồi nơi đây lòng chợt nhớ đến
Người em gái mà ghen ngào trong tim
Nhìn khói thuốc quện hồn đơn côi
Trong bóng tối mình là sao đêm

Ngồi nơi đây lòng chợt nhớ đến
Người em yêu mà lòng u mê
Gọi tên anh giọt lệ rưng rưng
ôi phố vắng làm mình buồn thêm

đ.k.:

Đã biết có hôm nay
Mà chúng ta vẫn không ngại ngừng
Sống với nhau chia nhau nỗi vui
ôi tình yêu thiết tha nồng nàn
Và mình quên đi thời gian trôi quá mau

Mình xa nhau ....vẫn làm mình buồn thêm

Đã biết có hôm nay
Mà chúng ta vẫn yêu dại cuồng
Dưới ánh trăng , đôi chúng ta
Đã cùng nhau gối chăn mặn nồng
Và quên đi ngày mai chúng ta chia lỵ.

Oánh tù tì

H: Hai người hát (G & T)

G: Nữ (Gái)

T: Nam (Trai)

H: Oánh tù tì ra cái gì? Ra cái này!

Oánh tù tì ra cái gì? Ra cái này!

G: Em ra cái kéo cắt tình vu vơ

T: Anh ra bao thơ gởi tình thương nhớ

G: Đền em đi nhé thua rồi làm ngơ

T: Đền em một đoạn bài thơ chung tình.

H: Oánh tù tì ra cái gì? Ra cái này!

Oánh tù tì ra cái gì? Ra cái này!

G: Em ra cái búa đánh đòn ăn gian

T: Anh ra cây kim tặng em may áo

G: Ngày nay may máy ai cần kim khâu

T: Ừ thôi anh để về khâu cuộc tình.

H: Oánh tù tì ra cái gì? Ra cái này!

Oánh tù tì ra cái gì? Ra cái này!

G: Em ra cái giếng bắt ngờ anh thua

T: Anh ra cơn mưa đổ vào trong giếng

G: Tù tì lại nhé anh này ăn gian

T: Nhìn em anh gạt ừ ta tù tì.

Oh! my sweet love

Anh nơi phương xa nào anh có biết,
có hay tình ta nhớ thương với đây.
Anh ơi! anh ơi! ở nơi xa đó,
có bao giờ anh thiết tha ngày cũ,
đắm đuối, say sưa khi sống gần nhau???
Hay anh quên mau như cơn mơ???

Kỷ niệm là tiếng hát lên chơi với.
ôi! lung linh tuyệt vời.
Nghe rõ rồi.

Kỷ niệm là nước mắt hoe đôi mi,
sao vẫn vương đến bên ta hoài.
Này người tình hỡi!
Có nghe không anh bao nhiêu trông chờ,
bao nhiêu gọi mời???
Tình ta tha thiết.

Oh! my sweet love. Please hear me now.
Life waits for you to live somehow.
Don't be afraid! Somehow you must know.
I'm here to stay. I'll never go.
I give to you my love, my heart.
I love my love. I hate my life.

Oh! my sweet love
I can't believe our hope is gone.
Don't be afraid. I'm with you now.
We'll get it made, keep thru somehow.
Oh! my sweet love.....

Ôi nước Việt buồn

Lại một người nữa bước chân ra đi
Bỏ lại khoảng trông chờ vợ trong đời
Mình ta trên bến trông xa khơi xa
Chiều về dần buông chim theo câu hát

Biết bao giờ còn được thấy nhau
Phố hoang buồn, giờ người ở đâu
Ôi, nước Việt buồn, nước Việt sao mãi ly tan

Đời ta sao mãi đây đưa chân ai
Đưa đàn chim đã bay không trở lại
Nào ai đã khóc cho thân tha hương
Ngồi lại cùng nhau và lâu nước mắt

Biết sao được cuộc đời trò trêu
Đầy đưa người vào thói xót xa
Ôi, nước Việt buồn, nước Việt sao mãi ly tan

Ôi quê hương

Cứ ngỡ rằng tuổi trẻ đã quên
Bỗng chợt nhói trước cơn mưa ngày bão
Có giọt mưa không thấm qua lần áo
Mà ướt tim mình giữa lúc xa quê

Tôi nhớ từng gợn nước liếm chân đề
Miếng gói vớ phía tây hiên chùa cổ
Con rô đồng loạt choạt trườn trên cỏ
Ngón tay trần lỏ chỗ móc hang cua

Nhớ ngụm nước mát tâm hồn tôi uống
Đất bao dung cho hạt lúa ngọt ngào
Gương mặt người ngồi lên sau lam lũ
Lại còn cào dáy dứt bởi vì đâu ?

Mái trường cũ ngày xưa tôi đi học
Nét phấn đơn sơ tôi viết chữ con người
Quả bàng chín trổn tìm trên tán lá
Hạnh phúc nào mỗi cổ ngóng chưa rơi

Yêu lắm lắm những bờ ao, gốc mít
Bà nuôi tôi mơn mõi tấm lưng còng
Để chân trần tôi chạy tìm kỷ niệm
Gốc rạ cứng quèo đâm nhói gót chân son

Đêm tha hương tôi thức cùng với gió
Ngụ ngôn xưa cũng sống lại theo mùa
Tuổi bây giờ nếu hoá thành nước mắt
Nợ ơn người xin khóc trả bằng thơ

Ôi tổ quốc ta đã nghe

La Hữu Vang

(Nhịp: Chậm, kể lể)

ôi tổ quốc ta đã nghe lời réo gọi
Trong tiếng hờn trong máu lửa ngập trời
Từng giây nghe quê hương xót xa đầy trong cơn thê lương
Thù ai gieo đau thương bao suối lệ tràn dâng muôn phương
Tổ quốc ơi ta đã nghe lời sông núi
Hận thù này tràn đầy sức sôi trong tim gan nồng
Ta đi chiến đấu quyết đánh tan quân bạo tàn
Bảo vệ VN quê hương ta.

đ.k.

Ừ ...ừ...ừ...ừ...ừ, ừ ...ừ...ừ...ừ...ừ.

Nhịp: nhanh, rộn rã (Fox hay 2/4)...

ôi tổ quốc bao tiếng ca giờ lên đường
Đem máu hồng tô thắm đẹp cuộc đời
Lời xưa vang đâu đây chí kiêu hùng muôn phương tung bay.

Đường ta đi hôm nay bao xác thù gục ngã tan thân
Tổ quốc ơi ta đã nghe lời sông núi
Thề nguyện cả cuộc đời trọn dâng cho quê hương này.
Muôn hoa tươi thắm ngát hương trên bao nụ cười
Gián khổ nề chi ta ra đi

đ.k.

Ừ ...ừ...ừ...ừ...ừ, ừ ...ừ...ừ...ừ...ừ.

Ơn em

Từ Công Phụng

Ơn em thơ dại từ trời,
theo ta xuống biển, vớt đời ta trôi.
Ơn em đáng mộng mưa với,
theo ta lên núi, về đời yêu thương.
Tạ ơn em ... tạ ơn em.

Ơn em ngực ngại môi trầm,
cho ta cò mặt, trăm lần lá ngoan.
Ơn em hơi thoảng chỗ nằm,
dấu quanh dấu quẩn nỗi buồn một nơi.
Tạ ơn em ... tạ ơn em.

Ơn em tình nhân mù lòa,
như con sâu nhỏ bò qua rất mùi.
Ơn em hồn sớm ngậm ngủi,
kiếp sau xin giữ lại đời cho nhau.
Tạ ơn em ... tạ ơn em.

Ơn nghĩa sinh thành

Dương Thiệu Tước

Uống nước nhớ nguồn
Làm con phải hiếu
Em ơi hãy nhớ năm xưa
Những ngày còn thơ
Công ai nuôi dưỡng.
Công đức sinh thành
Người hời đừng quên
Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước
Trong nguồn chảy rạ
Người ơi, làm người ở trên đời
Nhớ công người sinh dưỡng
Đó mới là hiền nhân.
Vì đâu, anh nên người tài ba
Hãy nhớ công sinh thành
Vì ai, mà có ta??
Uống nước nhớ nguồn
Làm con phải hiếu
Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước
Trong nguồn chảy ra...

One more try

Từ lúc chúng ta đôi lứa chia đôi đường.
Đã thấy xót xa len lén vào hồn.
Như dáng em đang héo hon sâu.
Nhớ mắt môi em, nhớ nụ cười.
Ngày ấy có sao ta mãi giận hờn.
Lúc cách xa cho nhớ nhung hoài.
Vòng tay ấy, từ rất lâu hơi ấm trong mong chờ.
Nụ hôn ấy, từ rất lâu khao khát trên môi hồng.
Trong đêm đen thanh vắng, giữa trời nhớ người.
Em yêu ơi! sao không đến bên ân tình này.

Từ lúc vắng em nên tiếng yêu xa dần.
Hạnh phúc đã bay theo gió khuất trời.
Đường phố tuyết thừa như nhớ thương người.
Niềm sống nhấp nhô chôn dấu tủi hờn.
Ngày ấy có sao ta mãi giận hờn.
Mỗi bóng anh đứng trông chờ.

Về đây hỏi! Người dẫu yêu xin hãy nguôi dỗi hờn.
Về đây hỏi! Người dẫu yêu anh nhớ em vô ngần.
Đôi tay anh mong muốn kéo ghì sát lòng.
Thương yêu ơi! Xin hãy đến thêm một lần thôi.

Ông trăng

Phạm Duy

Ông trăng xuống chơi cây cau, thì cau sẽ cho mo
Ông trăng xuống chơi học trò, thì học trò cho bút
Ông trăng xuống chơi ông Bụt, thì ông Bụt cho chùa
Ông trăng xuống chơi nhà vua, thì nhà vua cho lính
Ông trăng xuống chơi đền thánh, thì cụ chánh cho mõ

Ông trăng xuống chơi nôi chõ, thì nôi chõ cho vung
Ông trăng xuống chơi canh sung, thì canh sung cho nhựa
Ông trăng xuống chơi con ngựa, thì con ngựa cho tàu
Ông trăng xuống chơi cần câu, thì cần câu cho lưỡi

Ông trăng xuống chơi cây bưởi, thì cây bưởi cho hoa
Ông trăng xuống chơi vườn cà, thì vườn cà cho trái
Ông trăng xuống ... thăm gái đẹp, thì gái đẹp cho chồng
Ông trăng xuống anh đàn ông, thì đàn ông cho vợ

Ông trăng trả vợ đàn ông, trả chồng cô gái, trả trái cây cà
Trả hoa cây bưởi, trả lưỡi cần câu, trả tàu con ngựa
Trả nhựa cây sung, trả vung nôi chõ, trả mõ ông chánh
Trả lính nhà vua, trả chùa ông Bụt, trả bút học trò
Trả mo cây cau ... , trả mo cây cau

Papa

Mỗi sáng Ba đi làm để nuôi gia đình,
chúng con đủ ăn,
áo mới luôn, quần mới luôn,
có đôi giày cho vui bước chân.

Cứ mỗi khi đêm về là Ba đến giường,
đắp chăn giùm con,
khẽ hôn vào trán con,
tiếng kinh cầu sau khi đã xong.

Sống với Ba êm đềm rồi con lớn dần,
cứ theo thời gian,
đã thấy da mồi tóc sương,
Ba cũng già đi theo tháng năm.

Thương cho Má,
Má yếu đuối sức kém hay ốm đau.
Cũng biết thế,
khiến Ba thương, thương cho Mẹ, ôi Mẹ yêu.
Khi Mẹ chết, Ba điên lên và Ba hét lên:
"Xin cho tôi qua đời thay cho vợ tôi !"

Cứ đến khi đêm về,
là Ba chối từ bước lên lầu trên,
Má chết đi phòng trống trơn,
Ba yên ngủ ngay trên ghế đôi.

Cũng có hôm ân cần lời Ba nói rằng:
"Hỡi con của Ba,
Ba sống như người lớn khôn,
Ba đơn độc sống mãi không già."

Mỗi lần hôn đàn con, đàn con mình,
nhớ tới tiếng Bố nói,
vẫn luôn vang lên trong tim:
"Chúng sống là Ba còn sống."
Nhớ hoài ! Ôi, còn nhớ, còn nhớ hoài,
lời nói của Ba, của Ba.
Không quên, tôi không quên,
lời nói của Ba còn mãi ...

Paris có gì lạ không em

Ngô Thụy Miên

Paris có gì lạ không em?
Mai anh về em có còn ngoan
Mùa xuân hoa lá vương đầy ngõ
Em có tìm anh trong cánh chim

Paris có gì lạ không em?
Mai anh về giữa bến sông Seine
Anh về giữa một giòng sông trắng
Là áo sương mù hay áo em?

Anh sẽ cầm lấy đôi bàn tay
Tóc em anh sẽ gọi là mây
Ngày sau hai đứa mình xa cách
Anh vẫn được nhìn mây trắng bay

Paris có gì lạ không em?
Mai anh về mắt vẫn lánh đen
Vấn hỏi lòng mình là hương cốm
Chả biết tay ai làm lá sen?...

Phố biển

Thanh Tùng

Một lần gặp trên phố biển
Một lần như đã nên quen và rồi nào ai có hẹn
Mà sao anh đến thăm em.

Đường về nhà em phố nhỏ
Xôn xao lá hát trên cây, cửa nhà ai vẫn mở
Chờ bàn chân ai đến nơi này.

ĐK
Sóng vẫn nói với em rằng
Ôi tình yêu là thế đấy !
Một chút bối rối, một thoáng mong chờ
Ôi tình yêu thật dễ thương.

Đường về nhà em rất gần
Chia tay gió hát bằng khuâng, vì lòng ai ngỡ ngàng
Để em con sóng hát miên man.

Rồi một ngày trên phố biển
Nơi anh đã bước bên em, bằng khuâng nghe con sóng
hỏi
Bàn chân ai đã lãng quên.

Đường về nhà em phố nhỏ
Chơ vơ lá úa trên cây, cửa nhà ai vẫn mở
Chờ bàn chân ai đến nơi đây.

ĐK
Sóng vẫn hát với em rằng
Ôi tình yêu là thế đấy !
Thật rất đáng ghét, thật đáng dối hờn
Sao càng mong, càng nhớ hơn.

Đường về nhà em rất gần
Lâu lâu hãy ghé đôi chân, để lòng em biết rằng
Dù sao anh vẫn yêu em.

Phố chiều

Hoàng Thi Thơ

Phố chiều bao tà áo trắng,
lượn trên hè phố vắng
những cô nàng xuân tròn trắng.
Vui cười như ngày đám cưới,
làn môi màu sáng chói
đi mua ngày vui trên đời

Có chàng đi tìm quá khứ,
lần theo đường phố vắng
nặng hanh vàng đàn chiều mơ
Đâu ngờ mưa làm rét mướt
đường đi đành lấm ướt
nước mưa lạnh buốt tâm hồn.

Tôi bơ vơ giữa phố chiều đều hiu
tiếng mưa rơi làm thêm tiêu điều
Ai quen ai quán bên lề
cầm chân lữ khách thôi đành quên lối về...

Nhớ hoài ghi giờ phút ấy
lòng tôi thềm biết mấy
tiếng mưa rơi trong đều hiu
Phố chiều đâu màu áo tím
đàn tôi dù nát phiếm
cố ghi vài câu tâm tình...

Phố đêm

Phố đêm đèn mờ giăng giăng
Màu trắng như vì sao gối đầu ngủ yên
Phố đêm nhiều lần suy tư
Ghi nhớ còn trong đời
Những ngày thương tích lớn

Mây đen làm úa trắng gầy
Cho nên còn tiếng say mềm
Trước thềm ngàn người vu vơ
Vì người hay mơ dòng đời như thơ

Nhớ ngày nao hoa nắng ngủ trên cây
Thương lá vàng úa tan
Mây bơ vơ bay khắp nẻo vô tình
Cho người yêu ước mơ
Người đi khai phá nét kiêu sa

Đi lính chiến xa nhà mà vẫn luôn yêu đời
Bằng câu ca tiếng cười
Tìm vui trong giấc mơ
Dù băng khuâng chữ ngờ

Phố đêm lạc loài thương yêu
Chìm đắm như hàng cây giá lạnh ướt thêm
Phố đêm chờ người phong sương
Chinh chiến từ lâu rồi
Có niềm riêng hay ước

Cho tôi mười ngón thiên thần
Cho tôi mười ngón thiên thần
Để rồi dìu người tôi yêu
Dìu người không yêu
Và người chưa yêu

Phố nhỏ

Đức Huy

Trưa rất nhẹ, trưa về qua phố nhỏ.
Hình ảnh xa xưa của một thuở ấu thơ.
Những tháng ngày, tháng ngày qua rất chậm.
Buổi chiều hoang vắng mắt xa xăm.

Mưa rơi ướt nhẹ, mưa về trên phố nhỏ.
Từng giọt thân yêu, từng giọt thấm vai em.
Mưa rất nhẹ như nụ hôn ướt mềm.
Để lại vương vấn trong con tim.

Làm sao giữ lại được những rung động đầu tiên.
Để cho những nong nân vẫn xôn xao tìm đến.
Lời ngọt ngào ân ái, trọn đời ta giữ mãi.
Dù ngày mai chia tay, ta còn nhớ hoài.

Đêm vắng lạnh, đêm buồn trên lối về.
Chợt nghe như bước chân, từng nhịp rất thân quen.
Đêm giá lạnh, đêm dài không bến bờ.
Chờ người về bên ta trong giấc mơ.

Phố nửa đêm

Buồn vào không tên
Thức giấc nửa đêm nhớ chuyện xưa vào đời
Đường phố vắng đêm nao quen một người
Mà yêu thương chót trao nhau trọn đời

Để rồi làm sao quên viết tên người yêu
Khấp nẻo đi đường về
Và biết có đêm nào ta hẹn hò
Để tâm tư những đêm ngủ không yên

Nửa đêm lạnh lùng qua tim
Giữa đường phố hoa đèn
Có người mãi đi tìm
giữa đường phố hoa đèn
Có người mãi đi tìm
một người không hẹn đến
Mà tiếng bước buồn thêm

Phố đã vắng thưa rồi
Biết rằng chẳng duyên thề
Để rồi không gặp nữa
Về nỗi giấc mơ xưa

Ngày buồn dài lê thê
Có hôm chợt nghe gió lạnh đâu tìm về
Làm rét mướt qua sông len vào hồn
Làm khô môi biết bao nhiêu lần rồi

Đời còn nhiều băng khuâng
Có ai vì thương góp nhặt tâm tình này
Gởi giúp đến cố nhân qua một ngày
Và xin ghi kỷ niệm một đêm thôi

Phôi pha

Trịnh Công Sơn

ôm lòng đêm
nhìn vầng trăng mới về
nhớ chân giang hồ
ôi phù du
từng tuổi xuân đã già
một ngày kia đến bờ
đời người như gió qua

Không còn ai
đường về ôi quá dài
những đêm xa người
chén rượu cay
một đời tôi uống hoài
trả lại từng tin vui
cho nhân gian chờ đợi

Về ngồi trong những ngày
nhìn từng hôm nắng ngồi
nhìn từng khi mưa bay
có những ai xa đời quay về lại
về lại nơi cuối trời
lầm mây trôi

Thôi về đi
đường trần đâu có gì
tóc xanh mấy mùa
có nhiều khi
từ vườn khuya bước về
bàn chân ai rất nhẹ
tựa hồn những năm xưa..

Phù du

Phan Kiên

Lênh đênh cành hoa trôi, lạc loài như lá rong.
Nhẹ trôi theo sóng đưa, dừng chân nơi bến xa mờ.
Em như làn mây xanh, dịu dàng như lá bay
Nhẹ rơi theo gió đưa, tàn phai theo tháng năm.

Em trôi trên giòng sông
Đời phiêu lãng không u sầu như loài hoa
Em mang tên Phù Du, người con gái đang mơ màng
Mong tìm lại ngày thơ, đã qua đi như giấc mơ.

Em mang sầu mệnh mỏng, buồn trôi theo áng mây.
Chìm sâu trong mắt em, còn đâu mơ ước xa vời.
Qua bao ngày thên thang, bàn tay hong nắng sương
Chiều phai theo gió mưa, sầu dâng lên phấp phơ.
Tìm thương yêu bến mơ.

Phúc âm buồn

Trịnh Công Sơn

Người nằm co như loài thú khi mùa đông về
Người nằm yên không kêu than buốt xương da mình
Từng tiếng người, nhiều tiếng người gọi hoài giữa đêm
Người nằm co như loài thú trong rừng sương mù
Người nằm yên không kêu than chết trên căn phần
Một góc trời, người vẫn ngồi, một đời nhỏ nhen
Người còn đứng như tượng đá trong rừng cây già
Người còn đứng như trăm năm vết thương chưa mở
Từng đêm về, từng đêm về mang đời ngán ngơ
Còn bao lâu cho thân thôi lưu đầy chốn đây ??
Còn bao lâu cho thiên thu xuống trên thân này ??
Còn bao lâu cho mây đen tan trên hồn người?
Còn bao lâu tôi xa em, xa anh, xa tôi ??
Người nhìn mãi theo từng chuyến xe ngựa qua rồi
Người nhìn dấu xe lặn đi dấu lặn trên đời
Ngựa xa rồi, người vẫn ngồi, bụi về với mây
Người còn đó gieo hạt lúa trên ruộng đất này
Người còn đó nhưng bơ vơ mắt chong đêm dài
Ngựa xa rồi, ngựa xa rồi, trên ngày tháng với
Người còn đó, những lời nói rơi về chân đời
Người còn đó nhưng trong tim máu tuôn ra ngoài
Nhuộm đất này, nhuộm cho hồng hạt mầm trót vay

Phượng buồn

Anh đến với em vào một ngày trời đẹp nắng
Một ngày phượng hồng thắm trong đôi mắt buồn xa xăm
Phượng hay buông khuâng tưởng chừng như cô đơn
Nên khi hè xuống thấy vẫn vương tâm hồn.

Anh có biết không hè về phượng hồng đẹp lắm
Tình mình càng nồng thắm cho bao ước vọng cao dang
Ngàn năm trong tôi tình này không phai phôi
Xuân qua hè tới ta nhớ nhau luôn phượng ơi

ĐK:
Lòng vẫn hay buồn
Vì đời thay đen đổi trắng, người đổi gian
Dẫu là đem vui, cho những người nhiều tình yêu
Càng xót xa nhiều

Trong tiếng hát ve phượng hồng là hoàng hậu đó
Phượng buồn vì tình đã tan theo sóng biển nổi trôi
Giờ trong tim tôi, màu hồng không phai phôi
Xuân qua hè tới ta nhớ nhau luôn phượng ơi

Phượng Hồng

Thơ: Đỗ Trung Quân

Những chiếc giỏ xe chở đầy hoa Phượng
Em chở mùa hè của tôi đi đâu
Chùm Phượng vĩ em cầm là tuổi tôi mười tám
Thơ chẳng ai hay thăm lặng mỗi tình đầu

Mỗi tình đầu của tôi
Là cơn mưa giăng giăng ngoài cửa lớp
Là áo ai bay trắng cả giấc mơ
Là bài thơ còn hoài trong vở
Giữa giờ chơi mang đến lại mang về

Cánh Phượng hồng ngẩn ngơ
Mùa hè đến trường khắc nỗi nhớ lên cây
Và mùa sau biết có còn gặp lại
Ngày khai trường áo lụa gió thu bay

Mỗi tình đầu của tôi
Nhờ cây đàn buông tiếng xa xôi
Ai cũng hiểu chỉ một người không hiểu
Nên có một gã khờ ngọng nghịu đứng làm thơ

Em chở mùa hè đi qua còn tôi đứng lại
Nắng ngập ngừng một vạt tóc nào xa ...

Phượng này em đợi

Trùng dương ngăn đôi lứa
Tháng năm mỏi mong
Làm em đau đớn như điên cuồng
Chàng nơi xa xăm đó nhớ gì nhau
Làm sao nguội bớt được cơn đau
Dù anh đã lỡ quên vội mau
Tình em vẫn giữ đến trọn đời

Dấu chốn nào anh về
Đường trần quên dấu chân
Chỉ cần anh biết có em đang mong chờ
Dấu tháng năm lâu dài
Để lòng em đón đau
Chàng ơi hãy nhớ có em đang chờ anh

Ngày xưa em luôn ngỡ
Chút tình thơ
Mình trao nhau sẽ luôn đẹp bền
Cười vui ai phương đó
Nước mắt mặn nơi này
Giận sao không mãi được bên nhau
Nào anh đâu biết những đợi chờ
Làm em đau đớn đến đại khờ

Dấu chốn nào anh về
Đường trần quên dấu chân
Chỉ cần anh biết có em đang mong chờ
Dấu tháng năm lâu dài
Để lòng em đón đau
Chàng ơi hãy nhớ có em vẫn trông chờ

Làm sao chốn thoát lãng quên cuộc tình nỗi đón đau
Trừ khi nỗi chết sẽ tròn vui đời mộ phần khép kín

Nào anh đâu biết ..... có em vẫn trông chờ
.... Có em trông chờ ....

Phút đầu tiên

Hoàng Thi Thơ

Anh từ đồng quê đến.
Tôi từ miền cát lên.
Đôi ta chữ mà gặp nhau đây.
Tuy ban đầu mà tình e sâu.
Gặp nhau sau mùa chinh chiến.
Gặp nhau phút đầu lưu luyến.
Vui giữa trời đất nước thân yêu.

Anh mời tôi điều thuốc.
Tôi kể chuyện đắng cay.
Đôi ta chữ mà gặp nhau đây.
Say tâm tình cầm chặt đôi tay.
Ngồi trong sao trời lóng lánh.
Trời thanh trắng vàng óng ánh.
Hai đứa nhìn đôi nét cau xanh.

ĐK:
Anh ơi ! Phút đầu tiên ấy nay đâu?
Anh ơi ! Khi tình sông núi ăn sâu !
Lòng trai thể hệ trao nhau.
Xin cho duyên tình tìm kiếm tìm ta.
Trao qua duyên tình non nước bao la.
Lòng trai chan hòa yêu thương.

Trên nẻo đường đất nước.
Ta từng giờ ước mong.
Chân quay về dù gặp long đong.
Tin nhau dù biển đời mệnh mông.
Lòng tuôn dòng đầy trang giấy.
Vì nhớ phút đầu tiên ấy.
Đôi đứa mình khi mới quen nhau.

Qua cầu gió bay

Dân Ca

Yêu nhau cởi áo, ối à, trao nhau
Về nhà dỗi rằng cha dỗi mẹ a à a á a
Rằng a ối a à qua cầu, tình tình tình gió bay
Rằng a ối a à qua cầu, tình tình tình gió bay

Yêu nhau cởi dép ối à cho nhau
Về nhà dỗi rằng cha dỗi mẹ a à a á a
Rằng a ối a à qua cầu, tình tình tình sút quai
Rằng a ối a à qua cầu, tình tình tình sút quai

Yêu nhau cởi nhẵn ối à trao nhau
Về nhà dỗi rằng cha dỗi mẹ a à a á a
Rằng a ối a à qua cầu, tình tình tình đánh rơi
Rằng a ối a à qua cầu, tình tình tình đánh rơi

Qua cơn mê

1. Một mai qua cơn mê,
sau cuộc đời bình bồng
Tôi lại về bên em
Ngày đó mưa không còn
Nên đường dài thật dài,
ta mặc tình rong chơi
Cùng nhau ta sẽ đi,
sẽ thăm bao nơi xưa,
tuổi một thuở lênh đênh

Ta sẽ thăm từng người
sẽ đi thăm từng người,
sẽ vô thăm từng nhà

ĐK:
Tình người sau cơn mê vẫn xanh
Dù bao tháng năm đau thương dập vùi
Trường quen bóng ta mai ta lại về
Cùng theo lũ em học hành như xưa

2. Rồi đây qua cơn mê,
sông cạn lại thành dòng
suối về ngọt quê hương
Ngày đó tay em dài
vun cuộc tình thật đầy
mơ toàn truyện trên mây
Còn tôi như cánh chim
mãi vui nên bay xa
sẽ trở về ăn năn
Khi lá hoa thật nhiều
trái yêu thương đầy cành
hái đem cho mọi người.

ĐK:

Qua ngõ nhà anh

Anh Bằng

Trời mưa nhè nhẹ trên cành hoa mơ
Em đi lặng lẽ không gian mờ mờ
Em muốn đi tìm giọt nắng giọt mưa
Qua ngõ nhà anh

Ngày xưa hẹn hò mỗi lần anh qua
Hoa bay đầy ngõ thương anh đợi chờ
Hai đứa vui đùa đẹp nhất ngày mưa
Tình nhất trời mưa

Nhưng rồi hôm nay vắng bóng anh chờ
Em qua đường này ... vắng bóng anh chờ
Hoa trắng còn đây, người xưa đâu thấy ... mưa lạnh đôi vai
Em lạnh đôi vai ... ngõ vắng mưa gầy
Hoa bay lạc loài ... ngõ vắng mưa gầy
Em nhớ ngày nào dầm mưa ướt áo ... ôi tình tuổi yêu
Anh là sao khuya lóng lánh trong hồ
Em ôm tình sâu ... liễu rủ trên bờ
Anh mãi là mưa ... hạt mưa hiu hắt
Em buồn bơ vơ

Anh là mây trôi với gió trên trời
Em như thuyền đợi ... bến vắng ngậm ngùi
Mây vẫn làm mưa tình nhân ướt áo ... bây giờ bỏ nhau
Bây giờ quên nhau chất đắng linh hồn
Em đi một mình ... chất đắng linh hồn
hoa trắng rụng đầy tình trôi xa mãi ... em còn nơi đây
Em ngồi đây anh ... phố vắng em đợi
Thương anh với vội ... quán vắng em chờ
Hoa đã tàn xuân ... cành cao chim hót
Chim hót em buồn ...

Qua nhịp cầu tre

Anh qua bên đó hay là em về đây
Đôi bờ con rạch nhỏ, chiếc cầu tre vịn mồn tay
Mà~i mê con bướm bay gần làm em quên
Bướm đẹp cánh tay đẹp hơn
Anh cười em mới vội hờn

Em không lên tiếng thu mình sau rặng hoa
Áo bà ba màu tím, nắng chiều tím rặng hoa
Em như tiên nữ trong thần thoại yêu đương
Nhưng mà thiếu một hoàng tử
Còn anh là dân giả tầm thường

ĐK:
Anh quên chưa anh, lần đi qua nhịp cầu
Cầu tre rung đôi chân, tay nắm bàn tay lần đầu
Xóm nhỏ quê nghèo, mà mình thương mình nhiều
Bày hàng ngoài ven ao mình mua bán lá thu

Bao nhiêu thương hơn là bao nhiêu giận hờn
Phận anh đâu lẽ em phải nói một câu buộc ràng
Tháng mấy mưa dầm, ngập ruộng khô nắng hạn
Nhịp cầu nằm trơ vơ hỏi tại sao vắng bước chân em

Đâu có ai lên tiếng em bỏ đi từ lâu rồi
Mà hai con bướm trắng vẫn liệng bay đầu cầu
Ai đi trên đó nhịp cầu tre rung chân
Bước nhớ bước quên , em làm người ly hương

Quán nửa khuya

Tuấn Khanh & Hoài Linh

Quán nửa khuya đèn mờ theo hơi khói
Trút tâm tư vào đêm vắng canh dài
Quăng đời tôi tàu đêm vắng không người,
vẫn lặng trôi ..
Tôi là người tha hương đi bốn phương
Anh là người quân nhân vui gió sương
Câu chuyện tâm tình vui theo khói bay, tay cầm tay ...

Nói bạn nghe từ khi say viễn xứ
Gót chân in ngàn muôn lối sông hồ
áo sỡ vai tìm đôi mắt u hoài, bóng hình ai?
Hoa nào mà không phai pha sắc hương,
ân tình nào mà không gây vẩn vương?
Lê đôi gót trên khắp chốn ngàn phương để tìm thương..

Dĩ vãng tìm đâu thấy, như bóng mây chiều
đang lững lờ theo gió bay..
Cốt xỏa tình xưa ấy,
Ngân tiếng tơ chùng để tìm quên hương đắng cay

Muốn nhả nhử thời gian
Ai mãi phong trần để đi tìm hương cổ nhân
áo trắng màu sương gió
Ngưng gót xuôi ngược để tìm về nơi bến mơ..

Quán nửa khuya bạn tôi chia tay nhé
Nhớ nhau chẳng là mỗi lúc đêm về
Xiết chặt tay để ghi phút phân kỳ, tiễn người đi..
Sa trường anh lại đi vui gió sương
Sông hồ gợi trong tôi bao luyến thương
Tôi ghi nhớ giây phút ấy nào nguôi, bạn đường ơi...

Quanh lửa hồng

Nhạc: Văn Khôi - Lời: Thiện Tư

Trong đêm thâu quanh ánh lửa hồng,
Dưới ngàn cây xanh lá.
Anh em ta quây quần chốn này cất cao muôn lời ca

Đêm hôm nay ta nắm tay nhau,
Ta hát cho quên sầu.
Mai ra đi không chút vẩn vương,
Chiến trường kia tranh đấu.

Là tài trai chí bốn phương,
Một lòng quyết lên đường.
Lửa bùng lên, tí tách reo
Nhường gợi mỗi cảm hờn.

Đoàn ta vì sông núi,
Dẹp tan đời tăm tối.
Tiến bước lên,
Chiến đấu cho đất Việt bừng sáng muôn đời.

Quê em

Quê em miền trung du
Đồng xuôi lúa xanh rờn
Giặc tràn lên thôn xóm
Sen hồ xanh thắm
Nồng tâm chim lứt tơ
Không tay người chăm bón

Quê em đồng hoang vu
Chiều nay vắng bóng cò
Giặc tràn lên đốt phá
Anh về quê cũ đi diệt thù giữ quê
Giặc tan đón em về

Từ mờ sáng tinh mơ
Anh đi vang tiếng hò
Giữ vững miền trung du
Đây bao người trông ngóng
Quân ta đã về
Quân ta đã về
Bao là gươm
Bao là súng
Dùng lưới lê đi chiếm lại làng quê xưa
Bao lòng dân đang chờ mong
Quân kéo về phá tan giặc gìn giữ xóm quê

Quê hương

Quê hương là chùm khế ngọt
Cho con trèo hái mỗi ngày
Quê hương là đường đi học
Con về rợp bướm vàng bay
Quê hương là con diều biếc
Tuổi thơ con thả trên đồng
Quê hương là con đò nhỏ
Êm đềm khua nước ven sông

ĐK:

Quê hương là cầu tre nhỏ
Mẹ về nón lá nghiêng che
Quê hương là đêm trăng tỏ
Hoa cao rụng trắng ngoài thềm
[Lặp lại bốn câu này]

Quê hương mỗi người chỉ một
Như là chỉ một Mẹ thôi
Quê hương nếu ai không nhớ
Sẽ không lớn nổi thành người

(ngâm thơ bốn câu này)
"Quê hương là vàng hoa bí
Là hồng tím đậu mồng tơi
Quê hương là gì hở Mẹ?
Mà cô giáo dạy phải yêu"

Quê hương bốn mùa

Khi mùa Xuân tươi thắm đến đây với anh và em
ngàn hoa tươi cười khoe sắc
khoe hương cho đời ngây ngất niềm vui
lá tươi thắm khắp trời
cây cành ươm trái
cho lòng say đắm trời mây
ước mơ cho nhau từ đây
nghe gió riu rít khắp nơi
hắt mừng hai ta có đôi
áo em sắc hồng
môi em vui thắm ân tình tình em với anh
bình minh soi nắng lên
tiếng ca tiếng đàn mừng xuân quê hương
ấm êm suốt một mùa xuân yêu thương

Hoa phượng tươi sắc thắm thắm hơn áo em ngày xưa
ngày xưa sân trường hai đứa
bằng khuâng vương buồn trong buổi biệt ly
mắt em vương vấn buồn
chuyến tàu ly khách
đưa người đi khuất ngàn dâu
để tiếc thương cho lòng nhau
buồn lộp lộp vẫn chưa phai
nắng vàng tan tác thoáng mai
tiếng ve khóc sầu
thiên thu chờ ai gian đầu đời vẫn bể dâu
hẹn người ta xót đau
biết em chẳng còn tình yêu thâm sâu
cách chia đã làm tình ta phai mau

Thu về mang hiu hắt tiếng mưa tiếng mưa buồn tênh
nhà ai nường chiều toả khói
trong hơi sương mờ mây tím hoàng hôn
gió rung cánh lá vàng
lá vàng rơi rớt
cho cành khô đứng ngẩn ngơ
tiếc thương bao ngày mơ
còn nhớ tháng 7 mưa ngâu
chúng mình vẫn xa cách nhau
chuốc xin bề bàng
đêm đêm ngồi ngóng trăng tàn lời ai thở than
mùa thu mang đến đây
ý thơ ý nhạc buồn như mưa rơi
khiến cho cõi lòng càng thêm chơi vơi

ôi mùa Đông mưa gió mưa gió mưa mưa tả tơi

trời xui mây về giông bão
đem mưa trên nguồn ra tuốt bể khơi
lá hoa biếng sắc cười
cây sầu nghiêng bóng
chim ngừng bay dưới tàn cây
ngó mây bay trong chiều nay
hỏi gió gió cuốn theo mây
cõi lòng êm êm đổi thay
nếp trong giá lạnh
anh nghe sầu Đông đi về từng cơn tái tê
chờ Xuân đến nắng lên
góp thơ góp nhạc ngợi ca quê hương
gấm hoa bốn mùa đẹp bao yêu thương

Quê hương ta hôm nay mở hội

Cục Chính Huân

Trong tầm tối vinh quang rực sáng, trong hôm nay đã
thắm cái viễn ảnh ngày mai
Hỡi quê hương hoa gấm, hỡi Mẹ VN,
Chúng con nguyện một lòng yêu nhà thương nước
với niềm tin bùng cháy trong tim
chúng con nguyện lên đường cho vẹn chí trai
khi đất nước lâm vòng binh lửa
Chúng con tiến theo muôn ngàn chân bước
hẹn một ngày về chiến thắng vinh quang
Chúng con thề:
Phải có một ngày đuổi hết quân thù xâm lược
Phải có một ngày hết bọn cộng nô
để cho quê Cha đất Mẹ mãi huy hoàng

*****

(Nhịp: Chậm, vừa, nhanh. Có thể hát "đuổi")

Quê hương ta hôm nay dựng cờ mở hội
hàng vạn hàng vạn hàng vạn bàn tay dơ cao dựng nước
Trong tầm tối vinh quang rực sáng
đi lên lớp lớp hàng hàng niềm tin dâng cao

Quê hương yêu dấu ! Quê hương rạng ngời
Quê hương hoa gấm ! Quê hương ngàn đời

Quê hương thương quá

Trùng Quang & Huy Nam

Ra đi rồi quê hương yêu dấu,
Ưu buồn đất rung rã rồi
Quê người mai này ta biết về đâu
Rừng rưng nghe lời mẹ nhắn đôi lời
Cha già tóc điểm sương trắng nhạt nhòa
Thì con hãy nhớ mau quay về
Thì con hãy nhớ mau quay về

Ra đi đường xa nhiều nặng bước
hành trang cõi lòng rã rời
Phương trời nhạt nhoà nước mắt từ ly
Ly tan nghe giòng lệ thấm chan hoà
Quê nghèo tan tóc hờn căm bạo quyền
Quê hương ơi nhớ quay đường về
Quê hương ơi nhớ quay đường về

đ.k.

Thuyền trôi, thuyền trôi lướt sóng ra khơi
Lìa xa, lìa xa quê hương rồi
Bóng gầy xa xôi xoá nhoà làng quê yêu dấu
Ai đang soi kinh Trường Sơn
Sóng nhấp nhô sâu theo bóng đêm nhạt màu
Mẹ sầu theo nước biển Đông
Lệ buồn, sầu rơi, mẹ ơi, mẹ ơi
Nguyện cầu, con nguyện cầu Thiên Chúa đưa
thuyền con ra khơi về bến bờ bằng an.

Từ ly xa lìa làng quê cũ,
luyến lưu bữa cơm cuối cùng
Bao người thân yêu nay còn lại đây
Rời tay chiều dần buông xuống anh đàn
sương mờ phổ nguyệt đêm vắng nhạt nhoà
Người đi hồi luyến lưu lối mòn
Người đi hồi luyến lưu lối mòn

Rời xa đường về muôn lối
Rồi đây tim lòng nhớ hoài
Quê người nỗi lòng ray rức nào nguôi
Nguyện cầu biển Đông dâng sóng huy hùng
Dân Nam thoát ách xiềng gông quân thù
Người lũ khách hãy mau quay về
Người lũ khách hãy mau quay về.

Quê mẹ

Thu Hồ

Đêm khuya trăng mờ mắt trông về trong cõi xa mờ
Nơi xa xăm kia tôi say nhìn quê cũ dấu yêu
Ôi tình quê hương nơi chốn xưa có người mẹ hiền
Tóc màu hoa bạc chiều chiều mắt ngắm lệ vì con

Ra đi con dâng đời cho gió mưa
Quê người ngồi nhớ đến ngày vui qua
Gió chiều thường nhắc khúc ca biệt ly
Cổ nhìn quê cũ lẫn trong sương mờ

Mẹ ơi ra đi đời con sá chi
Mơ ngày ngồi dưới ánh đèn lâm ly
Bên mẹ thường hát khúc ca ngày đi
Ai ngờ rồi cũng đến khúc phân ly

Mẹ ơi, Mẹ ơi, Mẹ ơi, Mẹ ơi

Quên đi tình yêu cũ

Trịnh Nam Sơn

Đừng chờ nhau nữa nhé em
Để tình yêu đó thêm một chút thơ mộng
Đừng tìm nhau nữa nhé em
Để ta được thấy vẫn còn nhớ em nhiều
Đời ta phiêu lãng đã lâu
Và nhìn tình yêu như là những mây trời
Nhẹ nhàng bay theo cánh chim
Rồi tan thành khói như một giấc mơ qua

đ.k.

Yêu em ta đã quên ngày tháng trôi mau
Yêu em ta đã quên ngày tháng đi hoang
Và khi em cách xa
Lòng ta âm u như cây đã tàn
Lá đã khô

Còn buồn chi nữa hỡi em
Tình yêu đôi ta nay đã hết thật rồi
Ngàn đời in trong giấc mơ
Để ta tìm bóng em tận cuối chân trời
Giọt lệ còn vương mắt em
Làm cho ta những tội lỗi thêm nhiều
Dù em có mãi trách than
Ta xin từ nay đành cách xa người ...

Quên nhau quên chẳng đành

Đời bé và đời anh
Hai đường thẳng song hành
Kiếp này làm sao gặp ?
Quên nhau, quên chẳng đành !
Kiếp này làm sao gặp ?
Quên nhau, quên chẳng đành !

Đời bé như cánh hoa
Mùa xuân phơi phới hương
Đời anh như lá khô
Mùa thu rơi rớt bay bên đường...

Đời bé như cánh chim
Mãi rong chơi đó đây
Đời anh như bóng cây
Già nua..
Vẫn đứng trông
...ngày tháng.

Thôi, xin giã từ em
Em hãy về đi
Mình anh lặng lẽ...
Thôi, xin giã từ em
Xin giã từ em...
Kiếp này đành thôi

Đời bé và đời anh
Hai đường thẳng song hành
Kiếp này làm sao gặp ?
Quên nhau, quên chẳng đành !
Kiếp này làm sao gặp ?
Quên nhau, quên chẳng đành !

Quốc ca Việt Nam

Này công dân ơi, đứng lên đáp lời sông núi.
Đồng lòng cùng đi, hy sinh tiếc gì thân sống,
Vì tương lai Quốc dân, cùng xông pha khó khăn,
Làm sao cho núi sông từ nay luôn vững bền.

Dù cho thân phơi trên gươm giáo,
Thù nước lấy máu đào đem báo
Nòi giống lúc biển phải cần giải nguy,
Người công dân luôn vững bền tâm trí,

Hùng tráng quyết chiến đấu, làm cho khắp nơi vang
tiếng người Nước Nam cho đến muôn đời.
Công dân ơi, mau hiến thân dưới cờ,
Công dân ơi, mau làm cho cõi bờ,
Thoát cơn tàn phá,
Về vang nòi giống,
Xứng danh ngàn năm giòng giống Lạc Hồng !"

** sau này được đổi thành :
"quốc gia đến ngày giải phóng".

Bản quốc ca này xuất phát từ một bản hùng ca của các sinh viên trường Đại học Hà Nội Nó được sáng tác bởi Lưu Hữu Phước khi ông còn là sinh viên tại đây. Bài ca đó mang tên "Tiếng gọi sinh viên". Lời của bài ca này chỉ khác bản quốc ca ở chỗ "sinh viên" thay vì "công dân".

Các sinh viên thuộc viện Đại học Hà Nội đều thuộc năm lòng "Tiếng gọi sinh viên" và nó tượng trưng cho một sự tranh đấu ngấm ngầm chống Pháp tại đây. Họ thường đi cắm trại hay đi picnic tại núi Nùng, một núi đất nhân tạo cách Hà Nội 3 dặm, là nơi mà xưa kia các vua đời nhà Lý thường điểm quân chuẩn bị đánh quân xâm lăng. Nơi đây, các sinh viên dùng đàn "mandolin" để đệm cho bài "Tiếng gọi sinh viên". Họ xếp thành vòng tròn và hát ca, chen lẫn với tiếng vỗ tay nhịp nhàng.

Có khi một tốp khác mướn thuyền ra giữa Hồ Tây, tự lại rồi dùng "violin" và "guitar" để cùng nhau hát bản hùng ca bắt hủ đó giữa tiếng sóng reo của mặt hồ.

Cũng có những đêm khuya thanh vắng trên các quán

trọ của các sinh viên miền Nam ra Hà Nội học, người ta nghe vọng ra tiếng hát trầm hùng của bản này, hát cho vơi đi nỗi lòng căm tức bọn Thực dân đang đô hộ nước ta.

Có lần sau lễ miễn khoá tại trường Đại học, sinh viên tổ chức một đêm văn nghệ tại Nhà Hát Lớn Hà Nội. Các viên chức được mời như Toàn quyền Đông dương Pháp Decoux, viên Khâm sứ Bắc Kỳ,v.v.. Mở đầu sinh viên chơi bản quốc ca Pháp, nhưng sau đó họ trỗi lên bản "Tiếng gọi sinh viên", thế là Decoux tức tối bỏ ra về. Như vậy sinh viên được phen hả hả vì đó là đặc thắng lần đầu của họ.

Bản hùng ca đó đã lan truyền từ Bắc, vào Trung, rồi vào Nam. Trước sự phản khởi này, Lưu Hữu Phước và các bạn đã sửa tên "Tiếng gọi sinh viên" thành "Tiếng gọi thanh niên", giữ nguyên nhạc, chỉ sửa lời, thay chữ "sinh viên" thành "thanh niên" với mục đích để phổ biến rộng cho các tầng lớp thanh niên học sinh.

Bản hùng ca "Tiếng gọi thanh niên" đã bí mật lan truyền đến các trường ốc. Pháp cố đi lùng bắt tác giả nhưng họ không bắt nổi vì các sinh viên đều bí mật giữ kín; còn nếu bị bắt vẫn thì họ khai là không biết rõ ai đã làm ra nó...

Chính Bảo Đại và nội các của ông cũng đã lựa chọn bài "Tiếng gọi thanh niên" làm quốc ca, nhạc vẫn giữ nguyên chỉ thay 2 chữ "thanh niên" bằng 2 chữ "công dân".

Bản hùng ca "Tiếng gọi sinh viên" đổi thành "Tiếng gọi thanh niên" rồi trở thành bản quốc ca Việt Nam. Đồng thời Bảo Đại lấy ngọn cờ vàng từ thời Hai Bà Trưng phát cờ khởi nghĩa, thêm 3 sọc đỏ, làm quốc kỳ.

Mặc khác, bản quốc ca Việt Nam trước 75 đã có một thời được ca tụng là một trong những bản quốc ca hùng hồn nhất thế giới.

Viết theo Chuông Việt 66.

Quỳnh hoa

Em mang cho tôi một đoá quỳnh
Quỳnh thơm hay môi em thơm
Em mang cho tôi một chút tình
Nụ cười khúc khích trên môi

Đêm nhiều đêm vồn vã với những môi hôn
Trong vườn trong nở những đoá mong manh

Em mang cho anh một chút tình
Vì đời em qua mong manh
Môi em cho anh một cánh hồng
Lụa là chút ấy chưa quên

Thôi chào nhau về giữa phố xá thênh thang
Không gì vui thì gắng nhớ lấy đôi lần.

Riêng một góc trời

Ngô Thụy Miên

Tình yêu như nắng, nắng đưa em về, bên giòng suối mơ
Nhẹ vương theo gió, gió mang câu thề, xa rồi chốn xưa
Tình như lá úa, rơi buồn, trong nỗi nhớ
Mưa vẫn mưa rơi, mây vẫn mây trôi, hắt hiu tình tôi

Người vui bên ấy, xót xa nơi này, thương hình dáng ai
Vòng tay tiếc nuôi, bước chân âm thầm, nghe giọt nắng phai
Đời như sương khói, mơ hồ, trong bóng tối
Em đã xa xôi, tôi vẫn chơi vơi, riêng một góc trời

Người yêu dấu, người yêu dấu hỡi
Khi mùa xuân vội qua chốn nơi đây
Nụ hôn đã mơ say, bờ môi ướt mi cay, nay còn đâu

Tìm đâu thấy, tìm đâu thấy nữa
Khi mùa đông về theo cánh chim bay
Là chia cách đôi nơi, là hạnh phúc đã rời, người ơi

Một mai em nhé, có nghe Thu về, trên hàng lá khô
Ngàn sao lấp lánh, hát câu mong chờ, em về lối xưa
Hạ còn nắng ấm, thấy lòng sao buốt giá
Gọi tên em mãi, trong cơn mê này, mình nhớ thương nhau

Rồi đây anh sẽ đưa em về nhà

Phạm Duy

Rồi đây anh sẽ đưa em về nhà, nhà của đôi ta xinh xinh nhỏ bé.

Có vườn rau xanh ngắt ngoại ô, có mùa mưa hay nắng mộng mơ.

Cây me già nằm trong ngõ, hoa lá đổ về khuya mùi hương lối xóm bay đi tràn trề.

Rồi đây anh sẽ đưa em trở về, về nơi công viên yên vui lặng lẽ.

Hãy ngồi đây ghế đá ngày xưa, dưới hàng thông có gió lững lơ.

Con chim nào thường hay hót, con bướm nào thường hay bay, về đây với những thương yêu hàng ngày.

ĐK:

Về đây với những bước chân trêu mếu, những bước chân êm trên phố phường quen, nếu mưa rơi sẽ mát lòng em.

Về đây ta sẽ tới ngôi chùa cũ gió thổi tiếng chuông xưa nghe tiếng tình thơ bên đò xa cô lái vắn chờ.

Rồi đây ta sẽ đưa nhau về nhà, về miền quê ta thơm tho mùi lúa.

Có cầu ao yên giấc ngủ trưa, có đôi non êm ái cỏ hoa, con sông nào đưa lối tiếng hát nào chơi với, biển đông vỗ sóng ru ta bồi hồi.

Rồi mai tôi đưa em

Trường Sa

Rồi mai tôi đưa em xa kỷ niệm.

Xin lời cuối không dối gian trong mắt em.

Tình yêu cho thương đau nghe buồn thêm.

Gác vắng mưa gợi miền chạnh chiều.

Còn đây không gian xưa quen gót lầy.

Bên hè phố cây lá thừa chim đã bay.

Ngồi nghe yêu thương đi xa tầm tay.

Giữa tiếng ru trầm vào cơn mê này.

Chiều xưa em qua đây du hồn nắng ngủ say

lời yêu trót đông đầy.

Đón em Thu mây bay tiễn em Xuân chưa phai

xốt ngày vàng còn gì?

Đành đoạ rồi những lần chiều hẹn ước...

Rồi mai chân hoang vu lên phố gầy.

Tôi về nhớ trong mắt môi đã đắng cay.

Còn ai mơ trong tay khi hoàng hôn!

Vỗ giấc xuân muộn về trên môi hồng.

Rồi mai tôi sẽ xa Đà Lạt

Rồi mai tôi sẽ xa Đà Lạt

Thành phố này xin trả lại cho em

Ngàn thông buồn chiều nay im tiếng

Ngôi giáo đường lặng đứng suy tư

Rồi mai tôi sẽ xa Đà Lạt

Đồi núi buồn xin gửi lại cho em

Và con đường mù sương giăng mắc

Hai đứa hôm nào lạnh buốt trong tình yêu

Rồi mai tôi sẽ xa

Tình yêu như bóng mây

Tình yêu cơn gió bay

Hương thời gian phai

Rồi mai em có quên

Người đi như bóng chim

Người đi đâu để quên

Kỷ niệm đau thương

Rồi mai tôi sẽ xa Đà Lạt

Đường phố chiều sương khói buồn riêng em

Còn bao điều sao em không nói

Tôi cúi đầu từ giã. Đà Lạt ơi!

Rồi một ngày

Rồi một ngày, anh quen em
Rồi một ngày, kêu quen tên
Rồi một ngày, không sao quên
Rồi một ngày, si mê thêm
Rồi một ngày.. Rồi một ngày
Rồi một ngày.. Một ngày phải đến
Em biết! Rồi một ngày phải đến...
Ta yêu nhau...!!

Rồi một ngày, không bao lâu
Rồi một ngày, không xa đâu
Rồi một ngày, nghe xanh xao
Rồi một ngày, nghe thương đau
Rồi một ngày.. Rồi một ngày
Rồi một ngày.. Một ngày phải đến
Em biết! Rồi một ngày nào đó...
Ta xa nhau...!!

Em biết thế, vì tình yêu vẫn thế
Anh không tin, anh cứ hỏi lòng anh
Em biết thế, vì trần gian vẫn thế
Anh không tin, anh cứ hỏi trời già
Khi yêu đương, khi yêu đương
Khi yêu đương, tình là đoạn trường
Cơn đau thương, nước mắt buồn
Em biết rồi, nhưng.... ta yêu nhau!

Rồi một ngày, ta thương nhau
Rồi một ngày, nghe xanh xao
Rồi một ngày, nghe thương đau
Rồi một ngày, ta xa nhau
Rồi một ngày... Rồi một ngày
Rồi một ngày... Một ngày phải đến
Em biết! Em biết!
Em biết! Em biết rồi!
Nhưng.... ta yêu nhau!

Rồi một ngày... Rồi một ngày
Rồi một ngày... Một ngày phải đến
Em biết! Em biết!
Em biết! Em biết rồi!
Nhưng.... ta yêu nhau!!!

Rong rêu

Nguyễn Tâm

Thà là rong rêu, lênh đênh trên biển.
Thà là chim bay vui theo tháng ngày.
Thà là mây trôi mệnh mang giữa bầu trời.
Lang thang giữa cuộc đời mà vui.

Một ngày bên em, cho em hơi thở.
Từ dạo yêu em, con tim tan vỡ.
Đề rồi đêm nay trên căn gác lạnh lùng.
Đêm thương nhớ một mình lẻ loi.

À .. Oí .. người yêu ơi, da thịt mát tình nồng say.
Tìm đâu em hỏi, người yêu ơi, đêm hồng những lần hẹn hò.
Vòng tay buông lơi, tình yêu chơi vơi, nhớ người.

Chỉ vì yêu em nên anh vất vả.
Chỉ vì yêu em nên anh mất cả.
Tình buồn em ơi, lang thang giữa cuộc đời.
Bên sông có một người .. nhìn theo.

Một ngày mưa rơi trên con phố nhỏ.
Chỉ mình anh thôi lang thang lối nhỏ.
Còn lại trong anh rong rêu tháng ngày dài.
Lê thê suốt một đời vì sao.

Ru con thuyền mộng

Quê hương mình có con đò nhỏ xinh xinh
Lời ru điệu lý, tình tang ới tang tang tình
Quê hương mình có giòng sông nhỏ nên thơ
Ru con thuyền mộng vào mơ đời đời

ĐK:
Bến Giang Đầu, nghĩa nặng tình sâu
Bốn phương trời đó, nhớ nhau tìm về
Tìm em như thể tìm chim
Nếu không duyên nợ biết tìm đâu ra
Lòng sông đáy biển để dò
Nào ai lấy thước mà đo lòng người

Quê hương mình biết bao tình khúc say mê
Ngọt như điệu hát xàng xê tái tê bao lòng
Sao anh đành nói vòng tay lỏng yêu thương
Sôi gương mà thẹn vì trắng phụ đền

Ru đời đã mất

Ta thấy em đi quanh từng giọt nước mắt
Ta thấy em đi quanh từng ngọn nến tắt
Nghe tiếng em kêu tên ngày xa lắc muôn trùng

Ta thấy em đêm đêm chờ đợi tiếng hát
Ta biết em đêm đêm ru đời đã mất
Nghe tiếng em run theo từng ngọn gió bắc sang mùa

Ngủ đi em và ngủ đi em
Những con mắt bình minh tắt trên dòng sông
Những con mắt mùa Đông tắt trên hoàng hôn
Ta thấy em băng khuâng vì ngọn lá úa
Ta thấy em lênh đênh trên dòng nước lũ
Nghe tiếng em vang trong một ngày bão tố ra đời

Ta biết em đêm đêm đòi lại bóng tối
Ta biết em đêm đêm đòi lại tiếng nói
Ta biết riêng em thôi buồn vì gian dối con người

Ru đời đi nhé

Trịnh Công Sơn

Có khi mưa ngoài trời
là giọt mưa nước mắt em.
Đã nường theo vào đời
làm từng nỗi ư phiền.
Ngoài phố mùa Đông
đôi môi em là đốm lửa hồng.

Ru đời đi nhé
cho ta nường nhờ lúc thở than
Chân đi nặng nặng
hoang mang ta nghe tịch lặng
rơi nhanh dưới khe im lìm.

Ru đời đi nhé
ôi môi em ngon này giữa trần gian.
Ru từng chiếc bóng
lênh đênh vào giấc ngủ ngon.
Cho tôi tay gối mong manh,
cho tôi ôm lấy vai thon.

Ru em

Trịnh Công Sơn

Ru em ngủ những đêm khuya.
Ru em ngủ thán âm u
Ru em cùng những u mê
Ru em, ru em dù đã chia xa.

Ru em vì những đêm xưa.
Ru em phụ rẫy trong ta
Ru em quý gối vong nô
Ru em, ru em vì dáng kiều sa.

ĐK:
Ru từng ngọt bụi đã qua
Ru người lặn đạn héo khô
Yêu em, yêu thêm tình phụ
Yêu em lòng chợt từ bi bất ngờ.

Ru em thèm khát xa hoa.
Ru em đầy những đam mê
Ru em tình nghĩa vu vơ
Ru em, ru em chìm dưới phong ba.

Ru em mệt lã cơn đau.
Ru em về giữa chiêm bao
Ru em bỗng bế con theo
Ru em, ru em gầy yếu hư hao.

ĐK:
Cuối đời còn gì nữa đâu
Đã tàn mộng mị khát khao
Đôi khi con tim hò hẹn
Ngậm ngùi vì một ngày mưa bắt đầu.

Ru em từng ngón xuân nồng

Trịnh Công Sơn

Ru mãi ngàn năm giòng tóc em buồn
Bàn tay em nắm ngón ru trên ngàn năm
Trên mùa lá xanh ngón tay em gầy
Nên mãi ru thêm ngàn năm

Ru mãi ngàn năm từng phiến môi mềm
Bàn tay em trau chuốt thêm cho ngàn năm
Cho vừa nhớ nhung có em đối hờn
Nên mãi ru thêm ngàn năm

Thôi ngủ đi em, mưa ru em ngủ
Tay em kết nụ, nuôi trọn một đời
Nuôi một đời người
Mùa Xuân vừa đến xin mãi ăn năn mà thôi..

Ru mãi ngàn năm từng ngón Xuân nồng
Bàn tay em nắm ngón anh ru ngàn năm
Giận hờn sẽ quên
Dáng em trôi dài trôi mãi trôi trên ngàn năm..

Ru mãi ngàn năm vừa má em hồng
Bàn tay đưa anh đến quê hương vàng son
Vào trời lãng quên
Tóc em như trời xưa đã qua đi ngàn năm..

Còn lời ru mãi vang vọng một trời
Mùa xanh lá vội ru em miệt mài
Còn lời ru mãi , còn lời ru này
Ngàn năm ru hoài, ngàn đời ru ai.....

Ru ta ngậm ngùi

Trịnh Công Sơn

Môi nào hãy còn thơm, cho ta phơi cuộc tình.
Tóc nào hãy còn xanh, cho ta chút hồn nhiên
Tim nào có bình yên, ta rêu rao đời mình
Xin người hãy gọi tên.

Khi tình đã vội quên, tìm lẫn trên đường mòn
Trên giọt máu cuồng điên, con chim đứng lặng cầm
Khi về trong mùa đông, tay rong rêu muộn màng.
Thôi chờ những rặng đông..

Xin chờ những rặng đông
Đời sao im vắng
Như đồng lúa gặt xong
Như rừng núi bỏ hoang
Người về soi bóng mình.
Giữa tường trắng lặng câm.

Có đường phố nào vui, cho ta qua một ngày
Có sợi tóc nào bay, trong trí nhớ nhỏ nhoi
Không còn, không còn ai, ta trôi trong cuộc đời
Không chờ, không chờ ai

Em về, hãy về đi, ta phiêu du một đời
Hương trầm có còn đây, ta thấp nốt chiều nay
Xin ngủ trong vòng nôi, ta ru ta ngậm ngùi,
Xin ngủ dưới vòm cây ...

Rừng cây trút lá

Trịnh công Sơn

Từng bước chân em, từng bước chân anh
và nắng trên môi và nắng trong tôi
điều nhau đi tới cõi đời ta yêu dấu.
Từng bước chân em, từng bước chân anh
và nắng trên cao và gió xôn xao
điều nhau ta bước ra cuộc sống thương đau.

Từng đoá môi hôn, từng nhánh tay son,
rừng bước chân hoang rừng bỗng thênh thang,
người ơi thương nhớ ai rừng cây trút lá.
Rừng nhớ chân em, rừng nhớ môi em,
rừng nhớ tên em rừng đã yêu em,
người ơi ta bỗng yêu cuộc sống quanh ta.

umm umm umm umm umm umm umm
umm umm umm umm umm umm umm

Hỏi gió trên cây, hỏi lá trong tay,
rừng đã yêu em, rừng vẫn yêu em,
người ơi thương nhớ ai rừng cây trút lá.

Nầy nắng trong mây nầy cánh chim bay,
rừng đã yêu em, rừng vẫn yêu em,
người ơi ta bỗng nghe rừng hát trong ta.

umm umm umm umm umm umm umm
umm umm umm umm umm umm umm

Rừng khuya

Lam Phương

Nhạc đêm tàn hòa cùng ngàn cây trầm lắng
Nhạc reo buồn hòa cùng đường tơ rừng vắng
Sương trời khuya rơi khắp đó đây rừng ơi !

Rừng cảm hồn ngày nào thù lan tràn khắp
Rừng oán thù ngày nào giặc sang tàn phá
Máu đào rơi thây phơi khắp trong rừng chiều.

Kìa hồn ai đây trót yêu giống Lạc Hồng
đem thân hiến cho rừng hoang.
Về cùng ta đây vui đêm nay cùng sống phút
say sưa bên khúc nhạc rừng
Bập bùng bập bùng đêm khuya thêm náo nùng
Lửa càng bùng cháy, siết tay nhau chúng ta cùng múa
quanh lửa hồng cháy trong rừng khuya

Lửa cháy hăng lửa dục lòng dân đoàn kết
Lửa reo vang lửa gào lòng ta nguồn sống
Lửa Tự Do muôn năm vẫn reo rừng ơi

Nhạc lắng reo trầm hùng tựa ru ngàn thắm
Nhạc reo buồn hòa cùng đường tơ rừng vắng
Nhạc rừng khuya mãi reo với ta muôn đời.

Rừng lá thấp

Điều: Bolero

1.
Rừng lá xanh xanh cây phủ đường đi
Thành phố sau lưng ôm mộng ước gì
Tôi là người đi chinh chiến dài lâu
Nên mộng ước đầu nghe như đã chìm sâu .

2.
Từ máy khâu thanh cô nàng vừa ca
Trọn kiếp yêu anh lính khổ xa nhà
Giữa rừng già vang tiếng hát thật cao
Nhưng giữa già tôi có thấy gì đâu ?

đk:

Sao không hát cho người giết giặc trên cầu
Khi bùn lầy còn pha sắc áo xanh
Trong khói súng xây thành
Mắt quầng thâm mắt ngủ
Tàn đêm chiến cuộc,
giờ chỉ còn hai tiếng mến anh
Không hát cho những người còn mãi mê
Lá rừng che kín đường về phần hoa
Không hát cho những bà mẹ hằng đêm nhớ con xa
Hay hát cho những người vừa nằm xuống chiều quạ

3.
Rừng lá xanh xanh núi đồi chạy quanh.
Đời lính quen yêu gian khổ quân hành
Nghe từ ngày thơ khói súng triền miên
Đánh giặc lâu bền cho non nước bình yên

4.
Lời hát xin gây rung động thật lâu
Đừng hát như chim giữa rừng lá sâu
Xin thật lòng qua câu hát đầu môi
Như lính giữa rừng yêu lá thấp mà thôi

Rừng lá thay chưa

Huỳnh Anh

Anh đi rừng chưa thay lá
anh về rừng lá thay chưa
phố cũ bây chừ xa lạ
hắt hiu đợi gió giao mùa

Xuân xưa mình chung đôi bóng
xuân này mình ngóng trông nhau
hun hút phương trời vô vọng
nhớ thương bạc trắng mái đầu

Em có về qua lối cũ
phố phường chừ đã đổi thay
thương em nửa đời hoang phế
thương ta trọn kiếp lưu đầy

Xuân nay mình em lẽ bóng
có còn tiếc nhớ xuân xưa
dài tay đếm từng nhung nhớ
em ơi chờ gió giao mùa

Rừng Rưng Lệ

Vũ Thành An

Rưng rưng lệ ướt mi chênh vênh một lối đi, lang thang
ngày tháng xuân thì
Đi đâu tìm kiếm chi, vui đâu được mấy khi, trăm năm
đâu dài nữa
Vẫn như đang còn thơ, vẫn mơ mộng, mộng mơ, vẫn ta
xưa ngày cũ
Chỉ là một là gió, theo tháng năm vật vờ rơi rụng vào hư
vô

Tình yêu có từ đâu
bao giờ tình yêu đến rồi đi bất ngờ
đời như vẫn còn đang ngóng chờ
người sao vẫn còn nhớ hững hờ

Cho nhau cả nỗi đau, đau đau để nhớ nhau, lang thang
ngày tháng bạc đầu
Đi đâu tìm kiếm nhau, vui trong cả nỗi đau, trăm năm
vươn mình sống
Vẫn yêu là còn thơ, vẫn mơ mộng, mộng mơ, vẫn ta xưa
ngày cũ
Mộng được là chiếc lá, trong ngất ngây vũ trụ, hòa
quyện vào thiên thu

Rừng thu

Rừng thu trong giấc mơ,
Chiều băng khuâng gió đưa,
Hàng cây khoe sắc thu rực rỡ.

Giòng sông tơ liễu mềm,
Hoàng hôn trong mắt em,
Chiều lung linh nắng trôi êm êm.

Chiều rơi thung lũng buồn,
Tình yêu qua ngõ hôn,
Gọi lên xao xuyến bao niềm thương

Gặp em trên cõi đời,
Chừng quen nhau lắm rồi,
Chiều thu vương nhớ nhưng u hoài .

Phân vân, đàn ai nắn ru hồn chiều nay,
Không em, ngàn ly vẫn không quên tình say
Thu đi lòng như hững hờ,
Thu đi, ngày xuân nức nở.
Không em, gọi nhau ngàn câu tiếc nhớ.
Nghe từng ray rứt khắc trên vầng trăng..

Chiều thu qua lối xưa,
Tìm em trong giấc mơ,
Một mình, ai đón đưa, chiều vắng.

Trời thu mây trắng bay,
Chiều buông sương thấm vai,
Rừng xưa đâu bóng em xa vời

Ngàn năm mây trắng bay,
Ngàn năm thu lá rơi,
Rừng thu thương nhớ em muôn đời

Rừng xưa đã khép

Lam Phương

Ta thấy em trong tiền kiếp với cơn buồn cỏ cây
Ta thấy em đang ngồi khóc khi rừng chiều đổ mưa
Rừng thu lá úa em vẫn chưa về
Rừng đông cuốn gió em đứng bơ vơ

Ta thấy em trong tiền kiếp với mặt trời lẻ loi
Ta thấy em đang ngồi hát khi rừng về nhiều mây
Rừng thu thay lá mưa bay buồn rầu
Rừng đông buốt giá mưa bay dạt dào

Ta vẫn mong ta chờ mãi trên từng ngày quạnh hiu
Ta vẫn mong em về đây cho đời đầy cuộc vui
Mùa xuân đã đến em hãy quay về
Rừng xưa đã khép em hãy ra đi

Rước đèn tháng tám

Vân Thanh

Tết Trung Thu rước đèn đi chơi
Em rước đèn đi khắp phố phường
Lòng vui sướng với đèn trong tay
Em múa ca trong ánh trăng rằm
Đèn ông sao với đèn cá chằm
Đèn thiên nga với đèn bướm bướm
Em rước đèn này đến cung trăng
Đèn xanh lơ với đèn tím tím
Đèn xanh lam với đèn trắng trắng
Trong ánh đèn rực rỡ muôn màu

Tít trên cao dáng tròn xinh xinh
Soi xuống trần ánh sáng dịu dàng
Rằm tháng Tám bóng Hằng trong sáng
Em múa ca vui đón chị Hằng
Tùng dinh dinh cắc tùng dín dín
Tùng dinh dinh cắc tùng dín dín
Em rước đèn này đến cung trăng
Tùng dinh dinh cắc tùng dín dín
Tùng dinh dinh cắc tùng dín dín
Em rước đèn mừng đón chị Hằng

Tết Trung Thu bánh quà đầy mâm
Em bé nhà ưa đứng quây quần
Đòi hạt sen bánh dẻo đầy nhân
Em muốn ăn bốn, năm ba phần
Ngọt thơm như bánh dẻo bánh nướng
Ngọt cay như mít gừng mít bí
Ăn mát lòng lại thấy vui thêm
Hạt dưa nghe cắn nổ lốp đốp
Người vui hoan nói cười hấp tấp
Bao tấm lòng mừng đón trăng rằm.

Rước tình về với quê hương

Hoàng Thi Thơ

Anh xin đưa em về
Về quê hương ta đó
Anh xin đưa em về
Về quê hương tuyệt vời
Đèn trăng treo tuốt trên cao
Ánh sao như muôn ngọn nến
Lập lòe đom đóm hoa đăng
Hỡi em theo anh về nhà

Em thấy không em
Em thấy không em
Em thấy không em
Quê hương ta ơi
Quê hương tuyệt vời
Gió mát trăng thanh
Ôi gió mát trăng thanh
Thiên tình ca như sóng
Ru con tuyệt vời

Em theo anh đi về
Về quê hương ta sống
Em theo anh đi về
Về quê hương hữu tình
Đồng xanh như gái chưa con
Lúa non xôn xao chào đón
Bầy chim nghệ sĩ khoe khoang
Thấy em đưa nhau hòa đàn

Em theo anh đi về
Về quê hương ta đó
Em theo anh đi về
Về quê hương đậm đà
Đường tre che mát đôi ta
Cỏ con chim sâu chỉ lối
Vườn cao thơm ngát hương hoa
Có em theo anh vào nhà...

Sa mạc tình yêu

Lời Việt: Khúc Lan

Tình yêu anh ơi cú bắt trò chơi
Em sẽ trốn khi anh đuổi tìm
Tình sẽ theo thời gian nhạt nhòa phai, xin nhớ cho rằng:
Một lần yêu phải trăm lần khổ đau

Giọt sương ban sớm lấp lánh trên hoa, nụ hoa Anh đào
Đời người con gái chỉ biết khi yêu, yêu nồng thắm
Thì tại sao thêm nước mắt cho đến đau nỗi hận sâu
Em chỉ biết có mỗi mình anh thôi
Cho dù anh trót đắm say với ai em vẫn yêu,
vẫn đợi chờ..

Mình dìu nhau đi đến bến tình yêu
Vòng tay khát khao bao ân tình
Đừng ngại ngần, đừng để mộng tàn
theo năm tháng phai màu
Đừng để em phải trăm lần đắng cay

Mình dìu nhau tới đất nước xa xôi, miền xa ngọt ngào
Và rồi nơi đó chỉ có uyên ương xây tổ ấm
Thì tại sao tình yêu đó tan vỡ mau cho từng đêm??
Em thao thức gởi chiếc đêm châu
Nghe từng sợi tóc đến đau rớt rơi theo
những giọt sầu ...

Sài gòn niềm nhớ không tên

Sài Gòn ơi!
ta mất người như người đã mất tên
như giòng sông nước cuộn quay nguồn
như người đi cách mặt xa lòng
ta nhủ thầm em có nhớ không

Sài Gòn ơi!
đâu những ngày khi thành phố xôn xao
trong niềm vui tiếng hò câu chào
sáng đời tươi thắm vạn sắc màu
nay còn gì đâu...

ai ra đi nhớ hàng me già
thu công viên hoa vàng tương đá
thôi hết rồi mộng ước xa xôi
theo giòng đời trôi..

Sài Gòn ơi!
đâu những ngày mưa mùa khoác áo đi
tay cầm tay nói nhỏ câu gì
đâu bụi hoa quán nhạc đêm về
đâu rộn ràng giọng hát Thái Thanh

Sài Gòn ơi!
thôi hết rồi những ngày tháng bên nhau
đâu Phạm Duy với tình ca sầu
mắt lệ rơi khóc thuở ban đầu
còn gì đâu

Sài Gòn ơi!
ta mất người như người đã mất tên
mất từng con phố đổi tên đường
khi hẹn nhau ta lạc lối tìm
ôi tình buồn như đã sống thêm

Sài Gòn ơi!
tôi mất người như người đã mất tôi
như trường xưa mất tuổi thiên thần
hy vọng xa hay mộng ước gần
nay còn gì đâu...

ai ra đi nhớ hoài câu thề
nơi quê hương muôn người chờ ngóng
ta tiếc thời ấu ỹm xa xưa
thôi giờ còn đâu...

Sài Gòn ơi!
ta mất người như người đã mất tên
như hàng cây lá đỏ trông tìm
mặt trời soi sáng nhỏ dịu hiền
đang ngậm ngùi trên môi lắng im

Sài Gòn ơi!
ta mất người như người đã mất tên
như mộ bia đá lạnh hương nguyên
như trời cao đã bỏ đất liền
còn gì đâu...

Sao chưa thấy hồi âm

Theo năm tháng hoài mong
thư gửi đi mấy lần
đợi hồi âm chưa thấy
em ơi nhớ rằng đây
còn có anh đêm ngày
hằng thương nhớ với đây

Ngày đi mình đã hứa
toàn những lời chan chứa
còn hơn gió hơn mây
mỗi tuần một lần thư
kể nghe chuyện sương gió
kể nghe niềm ước mơ

Nhưng em vắng hồi thư
thế là em hững hờ
hoặc là em không nhớ
anh đâu khác người xưa
ngày lẫn đêm mong chờ
tình yêu nói sao vừa

Từ lâu đành xa vắng
đời trăm ngàn cay đắng
hỏi em có hay không
chỉ cần một hồi âm
là anh mừng vui lắm
cớ sao em phụ lòng...

ngày xưa em còn nhớ
nàng Tô Thị bỗng con ngóng trông
thời gian đã hoài công
nàng thành đá ngàn kiếp yêu thương chồng

ngày nay anh nào thấy
lòng chân thành của thế nhân
tìm đâu trong tình yêu
được bền lâu để kiếp sau không sầu

Anh mơ ước làm sao
cho trọn mỗi duyên đầu
đẹp lòng em yêu dấu
xưa Chúc Nữ chàng Ngưu
từng đắng cay dải dẫu
chờ Ô Thước bắt cầu

Còn em từ xa cách

làm anh hờn anh trách
hỏi em có hay không
mỗi mòn đợi hồi âm
thềm xưa giờ vắng bóng
nhớ thương ai ngập lòng...

Sao đành xa em

Nguyệt Ánh

Đêm nay một mình em
Cô đơn dưới ánh đèn vàng
Đêm nay để hồn em đi hoang
Trong cơn đau nghe nước mắt mặn lời
Trong cơn mê em khóc đã nhiều rồi
Khói thuốc nào đưa em về dĩ vãng
Hơi men nào đưa em vào tương lai..

Mưa rơi giọt lệ rơi
Theo nhau dẫm nát hồn người
Trắng rơi cuộc tình ta chia phôi
Em thương anh cho anh hết nụ cười
Em yêu anh cho anh hết cuộc đời
Góp nỗi sầu em chôn vùi quá khứ
Gom cơn buồn em xa người hôm nay..

Bờ môi giờ lạnh giá
Mùa xuân tàn không hay
Bàn tay nào buốt giá
Chờ anh về đêm nay
Mưa vẫn rơi rơi giữa lòng đời
Anh vẫn đi quên mất một người
Sao đành xa em
Sao đành quên em
Sao đành bỏ em..

Yêu nhau một đêm xuân
Bên anh em đánh mất đường về
Xa nhau tàn mùa xuân không hay
Em đưa tay mong bắt ánh mặt trời
Em quay lưng mong trốn tránh loài người
Tiếng hát buồn anh ru người phút cuối
Xa anh rồi em còn gì anh ơi..

Sao đành xa nhau

Mặt trời còn soi trên đường về
Đường hồng chưa phai dấu người bước đi
Mây còn bao la, rừng xanh thơm lá
Chim vẫn vui ca chan hòa

Sao đành xa nhau, ngỡ quên nhau ???
Sao đành bỏ nhau, rút tay nhau ???
Sao đành chia ly, ngỡ ra đi ???
Sao ta ngỡ chia lìa nhau thế ???

Ngày nào còn say sưa nồng nàn
Vừa cầm tay nhau cõi lòng chứa chan
Rồi quay bước chân nghe dĩ vãng
Sẽ phai tàn lỡ làng

Đèn hồng còn soi nơi giường nồng
Và phòng bé chưa hết mùi ái ân
Da thịt dư hương bàn tay êm ấm
Ve vuốt trong đêm vẫn còn

Sao đành xa nhau, ngỡ quên nhau ???
Sao đành bỏ nhau, rút tay nhau ???
Sao đành chia ly, ngỡ ra đi ???
Sao ta ngỡ chia lìa nhau thế ???

Còn cần một đêm thân bên người
Rồi lìa xa nhau rất là dễ thôi
Người xa vắng ta, cho ta khóc
Khóc !!! duyên tình lỡ làng

Sao đổi ngôi

Bước chân lê dài dốc sỏi đường trơn
Chiều in bóng mây trời tái tê buồn
Tàn đông xé lòng cô lữ
An phận chia mộng tử ly
Lỡ duyên còn tác hợp được gì

Cố chi đâu rồi tôi đã về đây
Tìm hương dấu xưa lòng nét trang đài
Ngàn thương mấy tuần trăng nhớ
Chân mềm khuất dạng người xưa
Ấy xót xa nhiều xin gỡ cùng ai

ĐK:
Bờ ngõ bàn tay trần trụi mẩn
Lời ca nào đi tìm nhạc đâu vắng im lìm
Bơ vơ mềm môi vì rượu đắng
Đong đầy đêm hoang vắng
Thuốc tàn khói tay vàng

Bướm mang phong nhụy hoa còn gì đâu
Đèn khuya đôi thương bờ liễu ru sầu
Ngoài kia vũ trụ đen tối
Hai người cách biệt nổi trôi
Bối sao trời đổi sắc giành ngôi

Sao không đến bên em

Thấp thoáng thấy bóng đôi chim
tung tăng trên khung trời vắng.
Cất tiếng thiết tha gây cho em
ôi bao nhiêu sầu nhớ.

Lòng buồn nghẹn ngào như cơn mưa xa,
sao bỗng người không đến bên ta,
đem yêu thương ấm áp con tim chờ mong,
bằng ánh mắt đắm đuối mê say
anh ru em quên ngày tháng,
lúc sánh bước bên nhau
ta nghe khung gian ngập nắng.

Tình còn đượm nồng trên đôi môi em,
ai có ngờ cơn gió chia ly mang phong ba
xé nát yêu thương tả tơi.

Sao không đến bên em trong đời cho
tình thôi hoang vắng,
một tiếng yêu anh suốt đời
nào người có hay,
bước chân anh xa vờ, con tim em lạnh giá.

Tình đã chết mất giữa lúc bao mong
chờ chìm tan theo bóng người.

Sao mà quên được

Đức Huy

Làm sao tôi quên được
Nguoi em gái Saigon
Xa cách nhau tự ngày ấy
Mong đợi từng cánh thư

Làm sao tôi quên được
Thanh phố những kỷ niệm
Mot sớm ra đi vội vã
Bạn bè còn, mất ai

Một mình tôi bên này
Chiều vàng lá rơi
Vào thu gió lạnh
Mình em bên ấy
Ai đưa em về?

Làm sao tôi quên được
Thành phố lấm nhặt nhòa
Oi những cơn mưa tầm tã rơi về xót xa
Oi những cơn mưa tầm tã rơi về xót xa

Sao vẫn còn mưa rơi

Đức Huy

Bắt đầu trời vào đông
nhìn hàng cây trơ lá
những tháng dài chờ trông
từ ngày anh vắng xa
anh đi làm nhưng nhớ
niềm nhưng nhớ chơi vơi
bây giờ là tháng hai
sao vẫn còn mưa rơi

Thế rồi trời vào xuân
tưởng rằng anh sẽ đến
những tháng dài màn đêm
nào ngờ anh đã quên
anh đi về nơi ấy
về nơi ấy xa xôi
bây giờ là tháng tư
sao vẫn còn mưa rơi

Sao ta vẫn còn ôm ấp mãi
cuộc tình đã ra đi
sao mưa vẫn còn rơi
giăng mắc lối ta về
dù là đắng cay
ta vẫn yêu người ấy
ta vẫn đợi vẫn chờ

Thế rồi trời vào thu
nhìn hàng cây trút lá
những tháng dài chờ trông
từ ngày anh vắng xa
trên con đường em bước
một chiếc bóng đơn côi
bây giờ là tháng mười
sao vẫn còn mưa rơi...

Sầu đông

Khánh Băng

Chiều nay gió Đông về, dừng chân trên bến xưa
Đời trai gió sương, về thăm cố hương.
Tìm bao nhớ thương, mà sao phổ phường vắng.
Tinh sầu lạnh buốt đêm trường.

Rồi ngày mai sẽ ra đi phương trời
Biết đâu trên đường vạn nẻo từ ly
Biết đâu cuộc đời ngày mai đổi thay
Mà tôi vẫn còn .. nhớ .. nhớ .. nhớ (9x)
Phút giây ban đầu.

(lần 1)
Ngại ngừng bước chân buồn, em đã sang ngang rồi
Đành thôi nhớ mong, gửi theo gió Đông.
Tình yêu giá băng vào nơi cuối trời nhớ
Sầu Đông còn đến bao giờ.

(repeat *)

(lần 2)
Ngại ngừng bước chân buồn, em đã sang ngang rồi
Đành thôi nhớ mong, gửi theo gió Đông.
Tình yêu giá băng vào nơi cuối trời nhớ
Sầu Đông còn đến bao giờ.
Đành thôi nhớ mong, gửi theo gió Đông.
Tình yêu giá băng vào nơi cuối trời nhớ
Sầu Đông còn đến bao giờ.

Sầu Khúc

Buồn nằm nghe tôi khóc, mái hiên mưa về.
Buồn mền chăn gối, nhớ anh yêu vội
Hồn tôi sấm hối, tháng năm sầu lo
Buồn phận thân cây lá giữa đêm giao mùa
Trời làm nước mắt, tiễn đưa anh về
Giòng sông nước lớn, lây lội đời em
Buồn giọt mưa tan vỡ, khóc nhớ ngày qua
Từng hàng cây thấp nển, soi tìm bóng hình
Tình tựa như mây khói, có chút sầu rơi
Lời từng đêm em nói, êm đêm vỗ về
Buồn từng bài kinh thánh, cứu vớt đời anh
Buồn từ ngày thơ ấu, tiếng ru của mẹ
Buồn ngày khôn lớn, xót xa cho đời
Còn ai có nhớ, tiếng ru hò ơi
Buồn nằm mơ tôi chết giữa đêm trăng mờ
Một cây thánh giá, có em bên đời
Mộ tôi ai đắp, vắng em cầu kinh ... buồn.

Sầu lẻ bóng 2

Từ khi mất nhau rồi tìm tôi thành sỏi đá
Đêm đêm chập chờn trong giấc ngủ
Nghe hồn như giòng suối trôi vào khoảng vắng hư vô
Vết thương trong hồn đã như khô

Người ơi mấy ai ngờ ra đi rồi là hết
Ra đi là vui chôn tất cả
Chôn vui đôi hình bóng nhân tình sớm tối bên nhau
Những đêm tâm sự tay gối đầu

ĐK:
Ai, ai bảo thời gian không biến đổi
Khi thề nguyên trăm năm vẫn yêu tôi hỡi người ơi
Ai, ai cầm tay tôi mãi o rời
Ôi lời nói ngọt ngào trên đầu môi

Tôi, tôi hiểu thời gian như cánh nhỏ
Chim trời một khi khôn lớn bay đi với mộng mơ
Tôi, tôi hiểu xưa tôi quá tin đời
Nên giờ sống lẻ loi

Còn đây lá thư tình mang theo làm hành lý
Tôi xin bằng lòng ôm nỗi khổ
Ghi vào trong nhật ký như là vết tích đau thương
Bước đi âm thầm với phong sương

Và xin cảm ơn người bao nhiêu chuyện lừa dối
Nhưng khi người đành tâm chối bỏ
Ân tình tôi còn giữ như một thoáng nắng mong manh
Chút hương kỷ niệm hai đứa mình

Sầu lẻ bóng 3

Đường tình nhiều khổ đau
Tôi biết chuyện người yêu
Thay lòng như đổi áo
Khi bước chân vào đời
Tôi trót yêu một người
Thề nguyện không đổi thay
Nào ngờ tình lẻ đôi
Chia mỗi người một nơi
Tôi vội xa ngày ấy
Em khóc như ngen ngào
Tôi xót xa ngậm ngùi
Đôi lòng buồn cả đôi

ĐK:

Qua bao tháng trời
Lòng tôi vẫn nhớ thương
Qua chuỗi ngày buồn tha hương
Nguyện cầu mai sau
Đau thương thành kỷ niệm
Và tình yêu đẹp thêm

Tình cờ gặp lại em
Trong quán nhỏ nửa đêm
Ôi vòng tay nào đó
Ôm ấp em vào lòng
Em nói tôi lạnh lùng
Thuyền đành quên bến sông

Cuộc đời là bể dâu
Ai đã phụ lòng nhau
Đi tìm duyên tình mới
Tôi bước đi ngậm ngùi
Đêm vẫn mưa đập vùi
Phố buồn một mình tôi

Say

Lam Phương

Ta say trời đất cũng say
Ta điên vì những buồn phiền
Ta buồn ta chán sự đời
Vì đời bạc tựa như vôi

Đêm nay nằm ngủ ngoài hiên
Quanh ta có mảnh trăng hiên
Ta ôm lòng đất vào tim
Say đi giấc ngủ cho quên đi kiếp làm người

Tình tình đưa vào biển khơi
Sóng nào cướp tận tay tôi
Nhớ những đêm lẻ loi
Nhìn phút người vui nổi buồn này ai có hay

Ôi trần thế khổ đau
Tình trước tình sau
Biết tình nào đến bạc đầu
Ta ta biết ta đã già nên người đã vội bỏ ta

Đêm nay rượu ít mà say
Ta say vì hiểu lòng người
Ta cầu mong kiếp sau này
Được làm cỏ dại xanh tươi

Sơn nữ ca

Trần Hoàn

Một đêm trong rừng vắng,
Ánh trăng chênh chếch đầu ghềnh thấp thoáng
bóng cô sơn nữ miệng cười xinh xinh.
Một đêm trong rừng núi
Cố anh lữ khách nhìn trời xa xa
Ngắm trăng say đắm một mình băng khuâng.

Một đêm trong rừng vắng,
Cố cô sơn nữ miệng cười khúc khích
Ngắm anh lữ khách rồi lòng băng khuâng.
Một đêm trong rừng núi,
Cố anh lữ khách nhìn trời xa xa
Biết đâu sơn nữ nhìn mình đắm đắm.

Sơn nữ ơi !
Đời ta như cánh chim chiều
phiêu bạt thời gian vun vút trời mây
Sơn nữ ơi !
Đừng làm thắc mắc cho lòng
khô cạn từ nay nước mắt đầy vơi
Sơn nữ ơi !
Thời gian trôi cuốn bao lần
bên rừng đây hương bát ngát trời thu
Sơn nữ ơi !
Đành lòng sống với bên rừng
thơ mộng cùng hoa với lá ngàn hương.

Hãy nhìn trăng lên.
Rồi lu mờ dần.
Hãy nhìn mây bay
Thiết tha về ngàn chờ đợi tay người sơn nữ.
Khi nhìn chim bay
Bay đi tìm đàn.
Khi nhìn gió cuốn.
Lá thư rơi cánh cuộn bay lên người sơn nữ !

Sơn nữ ơi !
Làm chi cho đớn đau lòng
trong một thời gian rồi thương rồi nhớ.
Sơn nữ ơi !
Hoàng hôn xuống dần đợi chờ ai đây

Suối mơ

Văn Cao - Phạm Duy

Suối mơ !
Bên rừng thu vắng,
giòng nước trôi lững lờ ngoài nắng.
Ngày chưa đi sao gió vương?
Bờ xang ngắt bóng cây thù dương.

Suối ơi !
Ôi nguồn yêu mến,
còn ghi khi bóng ai tìm đến.
Đàn ai nấn buông lưu luyến.
Suối hát theo đôi chim quên.

Từng hẹn mùa xưa cùng xây nhà bên suối .
Nghe tiếng suối róc rách trôi hoa lừng hương gió ngắt.
Đàn nai đùa trong khóm lá vàng tươi .

Tơ đàn trùng theo với tháng năm,
rừng còn nhớ tới người .
Trong chiều nào giữa chốn đây,
hồn cầm lắng tiếng đời .

Suối ơi !
Nghe rừng heo hút.
Giòng êm đưa lá khô già trút.
Còn như lưu hương yêu dấu .
Với suối xưa trôi nơi đâu .

Suối tóc

Văn Phụng

Tìm cho thấy liễu xanh-xanh là lời
Hay đi tìm dòng suối tóc trên vai.
Ghi trong khóe mắt u hoài hình bóng ai.
Tôi với em một đêm Thu êm ái.

Người em gái đứng im trong hồi lâu
Tôi ngập ngừng lòng muốn nói đôi câu.
Xin cho suối nước năm ngàn tìm đến nhau.

Như chúng ta đôi lần hàng găng thương yêu.
Tôi muốn đưa em qua miền giòng núi xanh.
Chúng ta cùng thăm con suối dịu êm.
Nhưng thiên nhiên không êm như tóc huyền.
Nhưng Thu qua không trong như đôi mắt em.

Lòng tôi muốn viết lên đôi vần thơ.
Hay cung đàn cùng nét bút tranh hoa.
Xin em biết nhé cho tình hai chúng ta.

Trong ý thơ, cung đàn và suối tóc mơ.

Tà áo cưới

Hoàng Thi Thơ

Tôi đi trong nắng Thu màu nhớ
Ngơ ngẩn vì tiếng gió Thu buồn
Tôi đi trong lá Thu vàng úa
Cứ ngỡ là muôn lá tình thư ..

Hôm nay sao áo bay nhiều thế !
Tôi tưởng ngàn cánh bướm khoe màu
Ô hay ! Tiếng pháo đâu buồn quá ?
Xác đỏ làm sao xuyên đường hoa ..

Những tà áo cưới thướt tha bay bay trong nắng chiều
Đưa người em gái bước chân đi đi về bến nao ?
Ôi buồn làm sao ! Em có nhớ Thu nào ?

Những tà áo cưới tiễn em đi em lấy chồng
Chim trời theo gió biết nơi đâu đâu mà ước mong !
Cung đàn thầm rơi rơi mãi tiếng tơ lòng

Bâng khuâng trông gió bay tà áo
Gió hời làm sao bớt lạnh lòng ?
Tôi đi đi mãi theo màu nắng
Nắng để lòng tôi với quạnh hiu ...

Tà áo tím

Hoàng Nguyên

Một chiều lang thang bên giòng Hương giang
Tôi gặp một tà áo tím
Nhẹ thấp thoáng trong nắng vương
Màu áo tím ôi luyến thương
Màu áo tím ôi vẫn vương

Rồi về đêm đêm mơ màu áo ấy
Màu áo tím hôm nào
Dường quên luyến trắng sầu
Chập chờn tâm tư màu áo thoáng chiêm bao
Mơ một tà áo, một tà áo qua đường
Như mong một lời nói, một lời nói yêu thương
Mặc thời gian diu đôi cánh biếc
Mặc giòng sông dịu hiền luyến tiếc
Mà chiều thu buồn như gổ chiếc
Tôi mơ ... màu áo
Ước mong sao áo màu khép kín tim nhau

Để rồi chiều chiều lê chân bên giòng Hương giang
Mong tìm lại tà áo ấy
Màu áo tím nay thấy đâu
Người áo tím nay thấy đâu
Giòng nước vẫn trôi cuốn mau
Rồi chợt nghe tin qua lời gió nhải
Người áo tím qua cầu
Tà áo tím phai màu
Để giòng Hương giang hờ hững cũng nao nao

Tà áo Văn Quân

Phạm Duy Nhượng

Có những chiều hoa, nồng nhạt say liên hoan
Bên những người hoa, ngạt ngào hương tóc phấn
Một chàng phiêu lãng, ôm đàn tới giữa đời
Đàn hôn làn tóc, người đẹp tươi nét môi
Mộng vương tà áo
Nhạc giao tình chơi với!

Ta gửi về người ôi! mấy cung đàn Tư Mã xưa
Yêu đôi mắt huyền
Xinh như dáng thuyền
Ai nhẹ lay màn the thấp thoáng?
Nàng nhẹ đôi gót hài
Dừng bên mái ngoài
Vẳng vẳng tiếng ai cười
Như mộng đời xa xôi

Tư Mã chàng ơi, dừng đàn bên Văn Quân
Nâng phím hào hoa, kề làn môi giai nhân
Dựng nhà bên suối, cung đàn ấp má đào
Mộng chưa tàn khúc, Phượng Cầu lưu luyến nhau
Phượng ôi! đàn vẳng
Tìm chim Hoàng nơi nào?

Tà áo xanh

Đoàn Chuẩn & Từ Linh

Gió bay từ muôn phía
tới đây ngập hồn anh
rồi tình lên chơi với
thuyền anh một lá ra khơi
về em phong kín như mây trời
đêm đêm ngồi chờ sáng
mơ ai

Mộng nữa cũng là không
ta quen nhau mùa thu
ta thương nhau mùa đông
ta yêu nhau mùa xuân
để rồi tàn theo mùa xuân
người về lặng lẽ sao đành

Anh còn nhớ em nói rằng
sao mùa xuân lá vẫn rơi
sao mùa xuân lá vẫn bay
em ơi
có hoa nào không tàn
có trời nào không mây
có tình nào không phai

Em còn nhớ anh nói rằng
khi nào em đến với anh
xin đừng quên chiếc áo xanh
em ơi
có đâu ngờ đến rằng
có màu nào không phai
như màu xanh ái ân

Rồi chiều nao xác pháo
bên thềm tàn măt bay
em đi trong xác pháo
anh đi không ngược mắt
thôi đành em

Lúc anh ra đi lạnh giá tâm hồn
hoa mai rơi từng cánh trên đường
lạnh lùng mà đi tiếc nhớ thêm chi
hoa tàn nhạc bay theo không gian

Biết nhau để mà nhớ
nhớ nhau để sầu dâng
tình trần ôi mong manh
người mơ một sớm đến anh

rồi đi đi mãi cho anh sầu
đêm đêm ngồi chờ sáng
mơ ai

Mộng nữa cũng là không
ta quen nhau mùa thu
ta thương nhau mùa đông
ta yêu nhau mùa xuân
để rồi tàn theo mùa xuân
người về lặng lẽ sao đành

Anh còn nhớ em nói rằng
sao mùa xuân đến không vui
sao mùa xuân đến không tươi
em ơi
có trăng nào không tà
có điều nào không bay
có tình nào không say

Em còn nhớ anh nói rằng
tâm hồn anh dễ chóng quên
tâm tình anh dễ chóng phai
em ơi
có đâu ngờ đến rằng
có tình nào không phai
như tình anh với em

Rồi chiều nào băng giá
tâm hồn tìm đến nhau
em mơ trong tiếng hát
anh mơ trong nét bút
đưa tình sao
trách sao hoa xưa còn có lúc tàn
nhưng riêng anh dặt mấy cung đàn
nhạc đời còn ghi những nét thương yêu
hoa tàn tình tan theo không gian...

Ta là gió muôn phương

Phạm Duy

Ôi! Đây hồi gió lạnh miền Gia Nã Đại
Phủ tuyết bốn mùa
Là gió căm thù của người di cư
Ú u ù u! Ú u ù u
Ôi! Đây gió sa mạc, miền Úc thừa người,
Làn gió nung hồn của anh với tôi
Ú u ù u! Ú u ù u!
Đây làn gió Thu!
Bên bờ sông Seine, làn gió mát
Thổi lá chết về nơi hoá kiếp.
Ú u ù u! Ú u ù u
Ôi! Làn gió Xuân, về xứ anh đào
Rồi vượt sóng, ghé Hạ Uy Di, vút về Cali

Ta từ cõi Nam Việt, làn gió lên đường,
Để thoát gông cùm
Tự do vẫy vùng thổi vào bốn phương.
Ú u ù u! Ú u ù u
Rồi gọi gió nhân loại
Về nước gió gào cùng với gió Lào,
Cuồng phong ngọn gió, quét sạch Cộng nô
Ú u ù u! Ú u ù u!

Ta muốn cùng em say

Đặng Khánh

Người yêu,
Người ơi đừng khóc nữa
Vàng thu tàn lá uá
Tình yêu như rượu cay
Ấm bờ môi từ đây
Yêu mãi vòng tay này
Hãy vui trọn đêm nay
Người yêu,
Người ơi đừng khóc nữa
Tình yêu người đã hứa
Nghìn năm vẫn còn say
Hãy cạn ly chiều nay
Vui với tình yêu này
Ta muốn cùng em say
Một ngày không có em
Nhớ cơn xao bâng hoàng
Một đời xa vắng em
Réo âm vang muộn màng
Một ngày em không tới
Một ngày em không nói
Nụ cười rong rêu mãi nát tan
Ngày mai tàn phai màu hoa cũ
Thời gian cuồng thác lũ
Hoàng hôn rơi đầy tay
Sẽ vì em từ đây
Cho những ngày hao gầy
Ta muốn cùng em say

Ta như làn gió

Ta như làn gió, cuốn áo em bay,
vuốt tóc em say, ngây ngất tim khờ dại
Ta như vật nặng, rớt xuống vai em,
suối ấm môi em, trên thể gian còn lại
Ta như lời dỗ, với những băn khoăn,
với những phân vân, muôn nẻo về đâu
Em cho lời đáp, xóa hết ưu tư,
xóa hết âu lo, như nước êm mặt hồ

Đến với em xa nghìn trùng,
dẫn đón đưa nhau vào mộng,
Nắng vui đùa gió, mây hồng che bao dung.

Trái đất quay đi từng mùa,
thế giới yêu thương đại khờ.
Những cánh hoa mai rộn nở,
hạnh phúc đơm bông đợi chờ.

Tìm về thung lũng xanh, một giòng sông nước trong,
Một chiều thu mây xám, khói sương xây thành.

Tình ngủ say giấc êm, tròn vầng trăng nổi niêm,
Bụi thời gian phai trắng, thiên thu qua thêm.

Khoanh tay nhìn xuống, thế giới mệnh mông,
thế giới lưu vong, ta với em cùng về
Ta như làn gió, vẫn mãi bên em,
vẫn mãi yêu em, dưới bóng cây chiều hè.
Ta như loài bướm, quần quít bên em,
mãi mãi yêu em, trên gối chăn hẹn thề

Tạ ơn đời

Phạm Duy

Đêm vang còn giây lát
Hơi rung còn thơm ngát
Dương gian còn trong mắt
Nghe tiếng hát chưa nhạt tan

Bao nhiêu là thương mến
Bao nhiêu là quyến luyến
Với bao nhiêu niềm xao xuyến
Đời vắng xa như mẹ hiền

Ôi một lần nường nấu
Đi trên đời chẳng lâu
Trong trăm mùa xuân héo
Tay hái biết bao niềm yêu

Giăng eo xèo nhân thế
Chưa phai lòng say mê
Với đôi ba lần gian dối
Đời vẫn mang cho ngọt bùi

Ôi ơn đời chói với
Nhớ khi thân tròn ôm gối
Ba trăm ngày trông gói
Ngóng trông ra đời góp mỗi chung vui.

Ôi ơn đời mãi mãi
Thoát thai theo đời vun xới
Bao nhân tình thế giới
Lớn lên trong vườn ân ái, muôn đời.

Mang ân đời chẳng vô
Dâng cho người yêu quá
Dâng cây đàn bơ vơ
Dâng biết bao ân tình xưa

Mang ân đời nâng đỡ
Dâng nắm mồ thô sơ
Với dâng hương hồn thương nhớ
Còn vấn vương trong chiều tà

Ta sẽ về Đông Hà

Lời Giới thiệu (CCH):

Đông Hà ơi, Gio Linh ơi, ta sẽ về với niềm tin yêu mãnh liệt. Với đôi tay và súng thép chưa buông. Ta sẽ về đây từ tiếng khóc nghẹn ngào, trên vũng máu người thân vừa gục xuống. Ta về đây để giữ nhà ta, giữ ấp ta, để làng xóm bùng lên sức sống và cháu con ta hạnh phúc reo mừng.

Kìa Cam Lộ, Triệu Phong, Mai Lĩnh. Nắng vẫn đẹp và tình quê hương tha thiết. Hãy hát vang lên chào đón một ngày về.

Ta sẽ về Đông Hà

1.
Ta sẽ về Đông Hà
Ta sẽ về Gio Linh
Dành lại đất
quê hương xây bằng nước mắt
Dành lại đất
quê hương thắm năm mồ hôi

Ta sẽ về Cam Lộ
Ta sẽ về Triệu Phong
Bằng con tim lửa cháy
Bằng bàn tay xiết lại
trong hồn cầm lòng người Gio Linh ơi

đk:

Đây giờ đã đến, giờ bão tố,
giờ sấm sét lên trên đầu giặc.
Giờ hồn cầm quân dân ta vùng lên.
Giờ phản công
Giờ oai linh đã đến
Giờ oai linh đã đến

Từ không trung: anh hùng mây xanh
Từ đại dương: anh hùng biển khơi
Đây bộ binh: sức mạnh tuyệt vời
Ta sẽ thắng! ta sẽ thắng!

2.
Ta sẽ về Đông Hà
Ta sẽ về Gio Linh
Dành lại đất
quê hương chan hoà ánh nắng
Dành lại đất
quê hương thiết tha ngàn đời

Ta sẽ về Mai Lĩnh
Ta sẽ về Hải Lăng
Bằng con tim hẹn ước
Bằng giòng máu kiêu hùng trong hồn
cầm lòng người Gio Linh ơi

đk:

3.
Ta sẽ về Sài Gòn
Ta sẽ về Thừa Thiên
Dành lại đất
quê hương chan hoà ánh nắng
Dành lại đất
quê hương thiết tha ngàn đời

Ta sẽ về Hà Nội
Ta chiếm lại Thăng Long
Bằng con tim hẹn ước
Bằng giòng máu kiêu hùng
trong hồn cầm lòng người Thăng Long ơi

đk

Tạ tình

Hoàng Thi Thơ

Từ kiếp nào ta ngỡ bơ vơ
Người ân tình sao nở xa ta
Từ kiếp nào tình nở tình sâu
Và lòng thì ngỡ lòng buồn
Lòng ngỡ lòng buồn vì lòng tìm mãi tình hồng
Tìm mãi tình hồng mà tình thì mãi mịt mù
Ai đi tìm ai ... suốt đời ...
Ai đi tìm ai ... suốt đời ...

Tình yêu nào như đến trong mơ
Tình yêu nào êm ái như thơ
Tình yêu nào lòng cứ đợi chờ
Đợi chờ từng phút từng giờ
Từng phút từng giờ mà tình thì đến nào ngờ
Tình đến nào ngỡ vì tình nào có hẹn giờ
Em đi tìm anh ... suốt đời ...
Em đi tìm anh ... suốt đời ...

ĐK:

Đời em ngỡ chết theo ngày buồn
Buồn lẻ loi thấy đâu niềm vui
Niềm vui đó xót xa đợi chờ
Chứ đã tới với tình anh cho

Tình yêu này em nhớ ơn anh
Tình yêu này em nhớ ơn thêm.

Tình yêu này, tình quá ngọt ngào
Và tình còn quá tràn đầy
Tình quá tràn đầy làm lòng cảm thấy ngẹn lời
Lòng thấy ngẹn lời vì tình hồng rực rỡ một trời
Em tôn thờ anh ... suốt đời ...
Em tôn thờ anh ... suốt đời ...

Tình yêu này ... tình yêu này ...
Tình yêu này ... em cảm ơn anh ...

Tạ từ

Tô Vũ

Rồi đây khi mùa dứt chiến chinh,
gió dâng khúc đàn thanh bình.
Ta đi tìm thơ muôn phương
gót in núi rừng thâm u
và lướt trên muôn trùng sóng

Lời anh thăm ước khi nao,
dưới trăng giữa mùa hoa đào
Trong ánh dư âm còn vang tiếng đồng
Lầu chiều còn luyến ánh hồng,
lầu xây trong không -- sóng gió rớt chia ly,
Phồn hoa em chia tay ra đi,
Đưa chân dừng bước bên cầu già từ mấy câu

Khi về son thắm lòng người
thu cánh tạ mây trời
Nếu tình quê đôi lần nhắc miền quê xa xôi
Mỗi khi vang âm ngàn phương,
nhạc chinh nhân trong chiều sương,
em có mong giòng sông cũ
vẫn xuôi niềm thương,
Tình anh như thông đầu non,
vời cao trông mây buồn đứng
muôn kiếp cô liêu, ngàn năm còn reo

Ta yêu em lắm rồi

Phạm Duy

Loài cỏ cây mắt rêu.
Loài ma quái ngu si.
Ta yêu em lắm rồi.
Bây giờ đường nào đi.
Em yêu ma quỷ dữ
Đã đến gieo sâu thương.
Em là cây cỏ úa, em đến gieo buồn thương.

Ta cho em tất cả.
Hỡi nụ hôn tình đầu!
Bây giờ tình tan vỡ, ta còn lại thương đau.
Ta yêu em lắm rồi, ôm vòng tay đại khờ.
Em là loài hoang thú.
Ta vất vả tình khôn.

Loài ngu si mắt mờ.
Đặt vàng phẫn son mơ.
Nơi mộ hoang lạc thú.
Em bước hồng lũng lợ
ôi! chông gai đầy lối.
Cất bước đi về đâu.
Một lần ta lắm rồi, trăm đường còn sầu đau.

Ta yêu em vất vả,ôi! lần cuối lần đầu.
Em là cành gai sắt, cho thịt nát xương đau.
Ta yêu em vất vả, vỡ nụ hôn tình đầu.
Yêu là sâu chất chứa.
Yêu còn được là bao?

Người ngoài lưng dấu mặt.
Cuộc đời mới đi xây.
Đi van xin hạnh phúc, nô lệ nào rui may.
Ta thương em nhỏ bé với giấc mơ bạc vàng.
Em là cây cỏ úa, ta là loài ma hoang.

Tại vắng anh

Tuấn Khanh

Tại nhớ anh chim quên gọi sáng
Tại vắng anh chiều muốn ngừng trôi
Đêm xuống thấy tiếc nhớ chợt nghe tim bơ vơ
Cường nhớ dáng em gầy gầy
Thuyền lướt êm dưới trăng ngày đó
Hẹn có nhau từng phút từng giây
Em nhé những phút ấy
ru đưa ta trong mơ thì đừng thờ ơ!
Từ đó ngại gió may về lạnh đây,
ngại ngấm chim chiều lạc bầy
Đường về ngơ gác lòng bàng hoàng
Cuộc tình quên lãng lại rộn ràng tràn lan
Từ đó anh say quên ngày tháng
Mà mãi chưa mở bóng hình em
Đôi mắt sáng lóng lánh cuốn trôi tim anh
trong biển tình mộng xinh ...

Tạm biệt anh yêu

Tạm biệt nhé... tạm biệt ... người yêu hồi
Anh yêu cứ đi có người ... đang đợi
Anh yêu cứ quên và quên thật nhanh
Như lần đầu ... anh bước qua đời tôi

Tạm biệt nhé ... từ đây ... nghe anh nhé
Hãy cười lên ... anh yêu hãy ... cười lên
Đừng để mắt gợn buồn ... dù rất nhẹ
Nơi anh về ... năm tháng chớ u buồn
Ta vẫn yêu ... đôi mắt ấy ... anh ơi
Dù hồn ta phiêu bạt ... mấy năm rồi
Cho dù đã thất tình ... là giã biệt
Ta vẫn hoài ... nhớ mãi ... suốt đời thôi

Vĩnh biệt nhé ... vĩnh biệt người yêu hồi
Mai xa nhau ... se sắt cả đời tôi
Hãy im lặng ... mà nghe ... tim ta nói
Vẫn vui cười ... dù biết ... đã xa ... người
Vẫn vui cười ... dù biết ... đã xa ... người

Tạm Biệt Chim én

Trần Tiến

Tạm biệt chim én xưa tạm biệt những giấc mơ
Và giàn hoa tím bên nhà ai nhớ mong
Chào nụ hôn bé nhỏ dịu dàng bên đám cỏ
Đợi chờ con én những chiều xa rất xa

Em như chim bay xa giữa đồng xanh quê hương bao la
Tóc mùa xuân theo gió ru êm ru êm ru êm bỗng bênh
Anh như chim bay xa giữa đàn chim bay trong phong ba
Góc trời kia chim én thương ai thương ai thương ai đợi chờ ai

Chiều nào trong phố xưa lặng nhìn chim én bay
Lòng thường mơ ước những đỉnh núi xa vời
Một ngày tiếng súng về rồi người trai lên đường
Để nhành hoa tím bay chào theo thiết tha

Anh như chim bay xa những đàn chim bay trong phong ba
Góc trời kia chim én thương ai thương ai thương ai đợi chờ
Ôi quê hương bao la tiếng đàn tôi ngân xa ngân xa
Hát về em cô gái yêu ai yêu ai đợi chờ ai

Tâm sự đời tôi

Khi vừa lớn lên, tôi đã vội yêu một người
Nên chưa hiểu đời, cuộc đời bạc trắng như vôi
Tình yêu thứ nhất đã đổi ngôi
Người yêu thứ nhất đã phụ tôi
Giấc mơ chung đời
Thường êm đẹp bên nhau cho đến ngàn sau

Khi vừa biết yêu, tôi ngỡ tình yêu là đẹp
Nên chẳng ngại ngừng, tình đầu trao hết cho nhau
Nụ hôn thứ nhất cho người yêu
Để người đem đến bao sầu đau
Trót thương nhau rồi
Đành ôm hận thương đau cho đến muôn đời

ĐK:
Ai ơi tình cũ lỡ làng rồi
Người về nơi ấy có vui không
Để lòng tôi mãi nhớ thương mong
Lạnh lùng kiếp cô đơn mùa đông

Tương lai đừng nhắc đến làm gì
Thiếp hồng thôi nhé hết chung tên
Cuộc tình hai đứa đã vô duyên
Đường trần có riêng tôi tìm vui

Không còn có nhau, thôi nhé gặp nhau càng buồn
Chôn vùi kỷ niệm, kỷ niệm đường vắng không tên
Hàng cây cao vút như lặng im
Niệm tình tôi chết sau một đêm
Phút giây ban đầu
Rồi đi vào thiên thu muôn kiếp lỡ làng

Tâm Sự Gửi Về Đâu

Lê Minh Ngọc & Phạm Duy

Ngoài ấy -- Tuổi xuân lạnh
Rét căm lòng cỏ hoa
Em nhìn mây không cánh
Bay về phương trời xa

Nghẹn ngào em thầm hỏi:
"Người đi có nhớ nhà ?"

Ra đi -- Mùa xuân ấy
Mây hồng bay cuối thôn
Hoa vàng cài trên tóc
Em ngây thơ mắt buồn

Trời sáng trong lòng anh;
Vực thăm trong lòng em
Hai đứa hai tâm sự
Xa nhau như đêm ngày ...

oo0oo

Người đi vì lý tưởng
Em ở lại hồn câm
Mỗi mùa hoa lại nở
Mỗi hình bóng người xa

Đã nhạt phai màu áo
Nổi trôi dưới gốc dừa
Một trời hoa gạo đỏ
Và mưa nắng hai mùa ...

Chorus:

Hẹn mai về !
Hẹn mai về !

Xuân rồi xuân quạnh quẽ
Người gái quê
Người gái quê
Xuân buồn xuân vắng vẻ

Đường anh đi
Đường anh đi
Ôi bước dài thương nhớ

Giờ em ơi

Giờ em ơi
Mây trùng dương cách chia

oo0oo

Lìa nhau vì lý tưởng
Hỡi em :
Người quê hương
Đâu phải vì biên giới ?
Đâu phải vì nghìn phương ?

Muôn ngàn năm còn mãi
Lệ trên đá rơi hoài

Chuyện mình ai người biết
Và ai sẽ xót thương ?

Hẹn mai về !
Hẹn mai về !

Tâm sự người lính trẻ

Từ khi anh thôi học, từ khi đôi lứa đôi đường
Từ sông ngăn núi trở tạ từ không nói nên lời
Từ khi gót sông hồ ngược xuôi,
ôi những đêm dài hồn nghe thương nhớ ai
Một năm tìm vui nơi quan ải chưa về một lần,
dù chỉ một lần thôi

Tàn đêm anh chưa ngủ , lều xưa in vằng chân gầy
Đời trai chưa biết mỗi ngại gì không có trông chờ
Người ơi, nếu hay rằng
vì yêu vai áo tôi bạc màu để in dưới lối xưa.
Tình yêu vừa nhận tin đôi lứa xin hẹ n một lời,
dù chỉ một lời thôi

Đầu năm mình yêu nhau, cuối hạ mình già từ.
Mùa thu xui quân về biên khu
cho đến đông tàn chỉ nhắng một lần thôi

Mong sau em anh hiểu rằng, đời lính dẫu phong trần
nhưng yêu, yêu nhân tình và đậm đà như chúng mình.
Nhớ đêm hẹn hò , giận hờn rồi yêu nhau hơn

Từ khi anh thôi học, lòng thương biết mấy cho vừa
Từ khi ta cách trở, kỉ niệm. chưa xóa bao giờ
Cầu xin tóc em còn màu xanh trên má em vẫn hồng ,
và môi em vẫn nồng
Đại dương tình thương dâng cao sóng
tin về ngập tràn lòng chúng mình chờ mong...

Tan tác

Ta đưa người đi đường về tình chia hai lối
Nỗi tiếc nhớ khôn nguôi
Tạ từ đêm ấy đêm cuối ời xa mãi
Biết đến nay đã sang bên nao

Tìm nhau trong cõi mơ
Hồn mình nghe xa vắng ai ca khúc hát năm nào
Ta nhấn phím giao
Đàn buồn thương ta khóc tiếng hát vang trong hồn

Rượu rót chưa uống
Mà hồn đã say khướt
Anh chưa đi khuất sao đã mơ hồ
Chớp mắt bỗng thấy cách xa bên bờ
Bóng dáng xưa khuất chân trời tím

Mộng cũ xanh ngắt mà tình đã tan nát
Đêm khuya hiu hắt ta vẫn trông chờ
Một ngày nào mỗi cánh chim nhớ
Nắng xưa cũ thương chốn xưa chim về

Tan tác (tc)

Mây bao la trời đen u tối
Đêm đông trường lữ khách băng khuâng
Ngóng về phương xa chờ tin nhận
Nhưng nhận nào có biết nơi nào mà chờ

Nhận còn véo von bay cao bay xa tít
Chẳng có hẹn ngày về tìm ai nơi nao

Nhận còn say mê những bông hồng tươi thắm
Nô đùa cùng cảnh liễu là Lơi như hận tình xuân
Nhận còn mãi bat bướm vàng xinh xinh
Bay lướt nhẹ nhịp nhàng bên làn suối trong

Bây giờ chim đã bạt ngàn khôn tìm
Cách sông cách núi muôn trùng
Gió ơi gió đưa chim về
Cùng ta có kèo ta mong
Gió im gió chẳng trả lời

Chim hỡi
Đành lòng quyết gửi mây bay
Kiếp sau họa gặp, kiếp này đành thôi

Tàn tro

Giọt nước rơi hay giọt sầu rơi rơi
Lệ vẫn tuôn khóc tình ta nát tan
Thu vẫn trôi, giờ biệt ly đến
Anh về đi, em vẫn đứng đây

Nhìn lá rơi nghe lòng ta tan tác
Từng xác hoa rơi tàn tạ cuối sân
Anh cứ đi tìm vui nơi khác
Đừng nên thương xót em mà chi

Cuộc tình thứ nhất em đã trót trao về anh
Tình yêu đầu tiên
Tình yêu đó đậm đà và nhiều xót xa
Người yêu quá hững hờ
Lạnh lùng bớt đi anh
Đừng chạy theo bao cuộc vui

Chờ anh nơi đó có biết bao nhiêu người
Tình nhân trai gái đó đây anh hẹn hò
Chỉ còn mỗi em, đợi chờ đứng trông
Mà nghe buốt giá thấm đôi vai gầy

Và mỗi khi ánh hoàng hôn rơi xuống
Tình ngỡ quên phai dần theo tháng năm
Nhưng đáng quen lại theo bóng tối
Trở về đây để em nhớ thương

Còn rớt rơi những tàn tro năm cũ
Sưởi ấm tim cho lòng thôi giá băng
Thôi nhé anh tình duyên đã dứt
Và em xin giữ ấm hương tàn tro

Tan vỡ (1)

Một chiều thu xưa e ấp bên nhau
Lặng nhìn mây trôi mơ mỗi duyên đầu
Mơ ngày hai đứa bước chung nhịp cầu
Đệt bao mộng tưởng cho nhau
Và mơ đến mai sau

Mà chiều thu nay ai nở bước đi
Để hồn bơ vơ giữa tuổi xuân thì
Ôm sầu cay đắng đón đầu riêng mình
Tàn phai một giấc mơ hoa thương ngày vui chóng qua

Ngàn nam mây vẫn bay
Có buồn chang hỡi ai
Sao tình đời chóng phai

Ái ân xưa quên rồi
Bước đi không đôi lời
Còn gì đâu nữa ân tình

Rồi nguoi ra đi để mỗi tơ duyên
Còn một mình tôi thương chút ưu huyền
Cho dù ai đã bước sang ngang rồi
Minh tôi một bóng đơn côi
Thương ngàn đời khó nguôi

Tan vỡ (2)

Bao nguồn vui đã mất, lòng chết theo ngàn tiếng ca
Nghe niềm đau day dứt hoa lá nức nở xót xa
Ôi làn da thơm hương trinh dâng lên tuyệt vời
Ôi bờ môi thắm thơ ngây in trong nụ cười

Khi tình yêu đã đến lòng đắm say ngàn ước mơ
Ôi mộng tình đôi lứa êm ái như ngàn ý thơ
Khi tình tan vỡ tan theo mơ ước một đời
Trong niềm băng giá con tim thổn thức không nguôi

Em ơi, nếu biết thế thì đừng quên nhau
Đừng mơ phút ban đầu cho tình ta thêm lâu
Em ơi, nếu biết thế thì đừng yêu nhau
Đừng yêu phút ban đầu cho tình ta thêm sâu

Phấn son chưa nhạt môi hồng
Xa xôi em còn nhớ không
Một chiều mưa bay giăng giăng
Anh gửi màu hoa tím
Như màu máu con tim đang tàn lửa hương duyên

Một mai mang xuống tuyến đài
Bóng hình em muôn kiếp không phai

Tango dĩ vãng

Em khóc tơ duyên bể bàng
Nằm ôm sầu nhớ mệnh mang
Anh xót xa cho thân người
lữ khách nơi phương trời
buồn hơn lá thu rơi

Em ngóng quê hương xa mờ
Gọi anh tình quá bơ vơ
Anh ngóng chim bay thẩn thờ
thương nhớ hơn bao giờ
Tình thiên thu đứng chờ.

Bài Tango hôm nào
bước đi Tango người yêu
Thành kỷ niệm ngàn sau
Thành vết thương tình yêu
Thành những cơn cuồng bão
Bài Tango xa rồi
bước đi Tango lẻ loi
Đường nằm xưa hoang tàn
Lòng cô đơn muôn phần
Thành phố vắng đi đôi tình nhân.

Như lá xanh bỗng xa cành
Đời em vàng vố mong manh
Như cánh chim kia xa bầy
Em sống cho qua ngày
và cho qua kiếp này

Tango xanh

Phạm Duy

Bằng một vòng cánh tay, bằng một kẻ sát vai.
Bằng một nhịp rất vui, diu dặt nhau về cõi mê say suốt đời.
Bằng điệu nhạc ngất ngay, bằng kỷ niệm khó phai.
Bằng cuộc tình đêm phơi phơi
Chúng ta ghi trong cõi tim này.

Bằng một nghìn cái hôn, vào một làn tóc thơm.
Lắng nghe tiếng đàn réo tình hoan
Đàn như nói cho ta, lời nói du dương, cuộc tình mệnh mang.
Thì đừng rời cánh tay, thì ghi chặt lấy vai.
Sẽ xin tiếng đàn đến nghìn nơi.
Ngàn năm khắc sâu tình ta đẹp ngời.

Thà là quên nhau

Phạm Duy

Thà quên đi bao nhiêu nỗi buồn từng ngày
Thà quên đi cho thôi ngóng chờ từng giờ
Thà quên đi cơn vui tiếng hát, tiếng ca
Thà là quên nhau, thà mất nhau rồi, xa nhau rồi.

Thà như mây Thu trong những ngày mịt mù
Thà bay theo chiếc lá úa vàng chiều mờ
Thà như cơn mưa đêm buổi giá cuối Thu
Thà là xa em, thà mất em rồi, xa em rồi.

Quên đi, xin hãy quên đi môi mềm thơm ngát
Quên đi, xin hãy quên đi nụ cười tươi mát
Quên đi, xin hãy quên đi từng vòng tay ấm

Thà mất em thôi, thà mất em thôi, tìm mới.
Thà quên nhau khi đã mất dần tình nồng
Thà quên nhau khi hoa héo tàn và rụng
Thà quên nhau khi không thấy nhớ, thấy thương

Thà là quên nhau, thà mất nhau rồi, xa nhau rồi.
Thà như cơn sóng trôi tới biển mịt mù
Hoặc như cây lá đốt cháy ở rừng già
Còn đâu đây miền man khói bóng sẽ tan
Thà là xa em, thà mất em rồi, xa em rồi.

Thà Làm Hạt Mưa Bay

Thà làm hạt mưa bay, ướt tóc em một ngày,
Còn hơn anh phải đợi, cuối đường chiều nắng phai
Thà làm giọt sương đêm, ướt mắt em u buồn,
Còn hơn ôm giấc mộng chập chờn cuộn ánh trăng

Thà như lá rơi, lênh đênh trên mặt hồ,
Em ơi, em có biết, không em.
Thà như bướm bay, phiêu du trong dòng đời,
Còn hơn anh phải nói yêu em

Thà làm ngọn thông xanh, cứ đứng im trong đời
Còn hơn em hứa hẹn lời viễn vông
Thà 1 mình yêu em với nỗi đau âm thầm
Và anh ôm giấc mộng ngàn đời mong có nhau

Thà như giọt mưa

Thơ: Nguyễn Tất Nhiên - Nhạc: Phạm Duy

Thà như giọt mưa vỡ trên tượng đá
thà như giọt mưa khô trên tượng đá
thà như mưa gió đến ôm tượng đá
có còn hơn không, có còn hơn không
có còn hơn không, có còn hơn không

Người từ trăm năm về như dao nhọn
người từ trăm năm về như dao nhọn
dao vết ngọt đâm ta chết trăm năm
dòng máu chưa kịp tràn
dòng máu chưa chảy đầm

Người từ trăm năm về khơi tình động
người từ trăm năm về khơi tình động
ta chạy vòng vòng ta chạy mòn hơi
nào có hay đời cạn nào có hay cạn đời

Người từ trăm năm về phai tóc nhuộm
người từ trăm năm về phai tóc nhuộm
ta chạy mù đời ta chạy tàn hơi
quy tể trên đường rồi
sợi tóc vương chân người

Người từ trăm năm về qua trường Luật
người từ trăm năm về qua trường Luật
ta hồng Tú Tài ta hút tình yêu
thi hồng mất rồi ta đợi ngày đi
đau lòng ta muốn khóc
đau lòng ta muốn khóc

Thà như giọt mưa vỡ trên mặt Duyên
thà như giọt mưa khô trên mặt Duyên
để ta nghe thoáng tiếng mưa vội đến
những giọt run run ướt ngọn lông măng
những giọt run run ướt ngọn lông măng
khiến người trăm năm đau khổ ăn năn
khiến người tên Duyên đau khổ muôn niên.

Thằng bé tát đầu

Phan Văn Hưng

Tôi muốn hát cho thằng bé tát đầu
Chết nơi cầu cạnh xướng Ba Sơn
Tuổi mười ba da trần xạm nắng
Vết cặn dầu về đổi lấy miếng cơm

Hai đứa bé bơi xuống đến gầm cầu
Đứa quơ dăm miếng giục em ơi
Phải làm nhanh coi chừng họ thấy
Tắt lẹ vào dầu đồ ứt chiếc khoang
Ôi quá nhiều dầu sao quá nhiều
Chắc phen này hẳn được cơm no !
Ngày chợ đến sẽ mua sữa một lần
Cho thằng Cu nếm thử nghe em

Mơ chưa dứt, trên cầu chúng thấy rồi
Mắt lạnh lùng nạp khẩu AK
Ở ngoài kia con thuyền vùng vẫy
Cổ vào bờ liễu mạng trốn thoát thân
Cổ sức chèo thằng bé cổ chèo !
Tay quơ dăm mà thuyền như không đi !
Tràng đạn bắn chết em quá vội vàng
Buông dăm rơi ngỡ ngang trên khoang...

Thuyền không lái nghiêng nghiêng xoay giữa giong
Máu em trào nhuộm cả hai vai
Thằng nhỏ ôm anh mình bật khóc
Lớp cặn dầu này đổi lấy xác anh !
Bé tát đầu, thằng bé tát đầu !
Chết nơi cầu cạnh xướng Ba Sơn
Thằng nhỏ chết vớ đôi mắt mở trừng
Trên giong sông sóng gợn rừng rừng

Tôi muốn hát cho thằng bé nước Việt
Chết như một kẻ thù vô danh
Phản động chẳng hay là đế quốc ?
Biết đâu rằng chỉ chủ nghĩa giết em !
Bé tát đầu, thằng bé tát đầu !
Chết nơi cầu cạnh xướng Ba Sơn
Thằng nhỏ chết vớ đôi mắt mở trừng
Trên giong sông sóng gợn rừng rừng...

Thằng cuội

Lê Thương

Bóng trắng trắng ngà
Có cây đa to
Có thằng Cuội già
ôm một mối mơ
Lặng yên ta nói Cuội nghe:
"Ở cung trăng mãi làm chi"
Bóng trắng trắng ngà
Có cây đa to
Có thằng Cuội già
ôm một mối mơ

Gió không có nhà
Gió đi muôn phương
Biên biệt chẳng ngừng
trên trời nước ta
Lặng nghe trăng gió bảo nhau:
"Chị kia quê quán ở đâu"
Gió không có nhà
Gió bay muôn phương
Biên biệt chẳng ngừng
trên trời nước ta

Các con để mền
Suốt trong đêm khuya
Hát xẩm không tiền
Nên nghèo xác xơ
Đền công cho để nỉ non
Trời cho sao chiếu ngàn muôn
Các con để mền
Suốt trong đêm khuya
Hát xẩm không tiền
Nên nghèo xác xơ

Sáng rơi xuống đời
Sáng leo lên cây
Sáng mỗi chân rồi
Sáng ngồi xuống đây
Cùng trông ánh sáng cười vui
Chị em ta hãy đùa chơi
Sáng rơi xuống đời
Sáng leo lên cây
Sáng mỗi chân rồi
Sáng ngồi xuống đây

Các em thích cười
Muốn lên cung trăng

Cứ hỏi ông Trời
Cho mượn cái thang
Mười lăm tháng Tám trời cho
Một ông trắng sáng thật to
Các em thích cười
Muốn lên cung trăng
Cứ hỏi ông Trời
Cho mượn cái thang

Tháng mấy trời mưa

Tháng mấy trời mưa hồi em
Mà chiều nay mây dẹt xám khung trời
Đường ngày xưa vắng em một mình anh lẻ loi
Néo về xa bước chân sao nghe lạnh lùng

Tháng mấy trời mưa hồi em
Chuyện ngày xưa em đừng trách hay hờn
Thì ngày nay có đâu mình rời xa cách nhau
Và mình đâu tiếc thương duyên không bền lâu

Hôm nay xa rồi đường hoa nắng bước chung đôi
Mây trôi hững hờ gọi tâm tư xuôi vào nhớ
Em nếu không hờn và anh biết vỗ về
Thì giờ mình đâu xa vắng nhau

Tháng mấy trời mưa hồi em
Mà chiều nay sương lạnh buốt vai gầy
Nẻo đường xa có mây về nhẹ vương lối đi
Và đường xa có ai đưa em về không???

Tháng sáu trời mưa

Hoàng Thanh Tâm/Nguyên Sa (thơ)

Tháng sáu trời mưa trời mưa không dứt
trời không mưa anh cũng lạy trời mưa
anh lạy trời mưa phong kín đường về
và đêm ơi xin cứ dài vô tận

Mình dựa vào nhau cho thuyền ghé bến
sưởi ấm đời nhau bằng những môi hôn
mình cầm tay nhau nghe tình dâng sóng nổi
hãy biến cuộc đời thành những tối tân hôn

Da em trắng anh chẳng cần ánh sáng
tóc em mềm anh chẳng tiếc mùa xuân
trên cuộc đời sẽ chẳng có giai nhân
vì anh gọi tên em là nhan sắc

Anh vuốt tóc em cho đêm khuya tròn giấc
anh sẽ nâng tay cho ngọc sát kê môi
anh sẽ nói thầm như gió thoảng trên vai
và bên em tiếng đời đi rất vội

Tháng sáu trời mưa trời mưa không dứt
trời không mưa em có lạy trời mưa
anh vẫn xin mưa phong kín đường về
anh nhớ suốt đời mưa tháng sáu

Tháng tư đen

Phạm Duy

Tháng Tư Đen ! Xin cúi đầu mình xuống
khóc quê hương trối trong tay bạo cuồng !
Tháng Tư Đen ! Ba mươi năm quật cường
Tan tành vì lọt vào mưu để quốc
Tháng Tư Đen ! Xin cúi đầu một phút
Nhớ anh em sống trong ngục trong tù
Tháng Tư Đen ! Nuôi cho sâu hận thù
Mong và chờ về Việt Nam ước mơ !
Này người Việt ở trên Thế giới !
Nào cùng nhau họp chung khí giới
Cất tiếng đòi Tự Do cho triệu đồng bào ta!
HÃY ĐOÀN KẾT Lại!
Tháng Tư Đen! Xin ngước mặt nhìn tới
Tới tương lai Tới Quê hương với vợ
Tháng Tư ơi! Hơn năm mươi triệu người
như một người, phải thành công mới thôi!

Thanh niên quyết tiến

Phạm Duy

Thanh niên Việt Nam bước lên như bao anh hùng
Cội nguồn lịch sử đã khơi hồn anh dũng
Thanh niên Việt Nam sức lên như bão bùng
Lòng còn bùng reo ý hùng
Kìa là đoàn người tiên phong
Nhào mình vào đời xung phong

Hy sinh ! Thanh niên hy sinh cho dân
Lòng pha trong binh đao vui đi trong gian lao
Lửa hồn quật cường lên khơi
thanh niên muôn năm treo cao
Đoàn ta đi trên đường xa

Lòng ta mệnh mang lời ca
Nhịp đều một nhịp oai nghiêm
Ta thề một lời linh thiêng
Thanh niên Việt Nam quyết tiến
Thanh niên Thống nhất Thống nhất

Thanh niên Hy sinh Hy sinh
Thanh niên đang xây vinh quang với đời
Thanh niên Chiến đấu Chiến đấu
Thanh niên Xung phong Xung phong
Thanh niên nêu cao muôn năm giống nòi

Thành phố buồn

Lam Phương

Thành phố nào nhớ không anh?
Nơi chúng mình tìm phút êm đêm
Thành phố nào vừa đi đã mỏi
Đường quanh co quẹo gốc thông già

Chiều đan tay nghe nắng chan hòa
Nắng hôn nhẹ làm hồng môi em
Mắt em buồn trong sương chiều..
Anh thấy đẹp hơn..

Một sáng nào nhớ không anh?..
Ngày chủ nhật ngày của duyên mình..
Thành phố buồn nằm nghe khói tỏa
Người lưa thưa chết dưới sương mù
Quỳ bên nhau trong góc giáo đường
Tiếng kinh cầu dệt mộng yêu đương
Chúa thương tình, sẽ cho mình mãi mãi gần nhau.

Rồi từ đó vì cách xa duyên tình thêm nhạt nhòa
Rồi từ đó chốn phong ba .. em làm dâu nhà người
âm thầm anh tiếc thương đời,
đau buồn em sống chia phôi
Anh về gom góp kỷ niệm tìm vui.

Thành phố buồn .. lắm tơ vương ..
Cơn gió chiều lạnh buốt tâm hồn
và con đường ngày xưa lá đổ..
Giờ không Anh sỏi đá u buồn..
Giờ không Anh hoang vắng phố phường..
Tiếng chuông chiều chậm chậm thê lương

Tiễn đưa người quên hết rồi,
quên cả tình yêu..(3 lần)

Thao trường hành khúc

Một hai ba bốn...một hai ba bốn

Đây khúc ca vang lên nơi thao trường đầy hào hùng
Vai ghé vai ta đưa tài trong tình thân ái
Đường còn dài nhưng chân cứng đá mềm
Thao trường đổ mồ hôi
Thao trường đổ mồ hôi
Chiến trường bớt đổ máu
Chiến trường bớt đổ máu

Bước bước bước chân hăng say
Ta thi gan cùng nhọc nhằn
Làm rạng người với giòng xương trắng máu hồng

Thao trường đổ mồ hôi
Thao trường đổ mồ hôi
Chiến trường bớt đổ máu
Chiến trường bớt đổ máu

Cố lên cố lên dù nhọc nhằn
Da chan mồ hôi pha máu hồng viết thành sử xanh

Anh em ơi
Đem sức trai nều chí hùng lưu tiếng ngàn thu
Anh em ơi
Ta quyết thể đem mồ hôi rửa sạch hận thù

Thao trường đổ mồ hôi
Thao trường đổ mồ hôi
Chiến trường bớt đổ máu
Chiến trường bớt đổ máu

Cố lên cố lên dù nhọc nhằn
Da chan mồ hôi pha máu hồng viết thành sử xanh

Một hai ba bốn...một hai ba bốn

Thề không phản bội quê hương

1)
Một cánh tay đưa lên
Hàng ngàn cánh tay đưa lên
Hàng vạn cánh tay đưa lên
Quyết đấu tranh cho một nền hoà bình công chính
Đập phá tan mưu toan, đầu hàng cái quân xâm lăng
Hoà bình phải trong vinh quang
Đền công lao bao máu xương hùng anh

Nào đứng lên bên nhau
Nào cùng sát vai bên nhau
Thề nguyện với vung tay cao
Quyết đấu tranh đến khi nào đạt thành mong ước
Vận nước trong tay ta
Là quyền của quân dân ta
Tình đoàn kết quê hương ta
Chặn âm mưu chia cắt thêm sơn hà

đk:

Quyết chiến Thề quyết chiến ! Quyết chiến!
Quyết không cần hoà bình đen tối
Chẳng liên hiệp ngồi chung quân bán nước vong nô

Quyết chiến Thề quyết chiến ! Quyết chiến!
Đánh cho cùng dù mình phải chết
Để mai này về sau con cháu ta sống còn

2)
Vận nước đang vươn lên
Hàng ngàn chiến công chưa quên
Hàng vạn xác quân vong nô
đã chứng minh cho sức mạnh hào hùng quân dân

Thề chó bao lui chân.
Ngồi cùng với quân xâm lăng
Ta thà chết chứ không hề lui

Quyết không hề phản bội quê hương (2)

Thi đua diệt thù

CCH

Ơ này anh em ơi.....Ơi

Hãy tràn lên chiến tuyến xung phong thi đua giết thù
Phổ phưởng Bình Long hôm nay
An Lộc sát cánh chen vai Đông Hà.
Cam Lộ đỏ, bao xe tăng chiến xa phủ tới
Anh Không Quân hớn hở
đem bom giết giặc tới bờ

Lũy Trường Sơn ta chống xâm lăng hiên ngang tuyến
đầu
ú... ự.. trời Bình Long ra Trung,
chiến trường gang thép thi đua diệt thù.
An Lộc đỏ ta xung phong mấy phen toàn thắng
Quân xâm lăng máu đỏ, trên đường 13 thênh thang

Đây sư đoàn 5 anh dũng, bên người trai Biệt Động Quân
Anh lính Dù say sưa giết thù

Đến ra Trung, công trường 5 quân thù phơi xác
thì Gio Linh sư đoàn 304 không đất chôn thầy

Chiến thắng Việt Nam, vui thầy quân bạo tàn
Ôi! Cửa Việt từ Bắc vô đây
Nhờ anh Thủy Quân Lục Chiến

Đây máu quân cộng đỏ tươi trên bờ vĩ tuyến
Đây chiến công sư đoàn 1, làm ánh đuốc miền Trung

Hãy tràn lên chiến tuyến xung phong thi đua đuổi thù
ú...ự..đường còn bao gai chông
Sư Đoàn 18 thi gan kiên cường

Ta đã thắng, nhân dân ta quyết tâm cường chí
Anh em ta hớn hở, pháo binh ta đập tuyệt vời

Đất miền Nam ta đắp ta ngăn
Vươn lên dưới cờ ở... lòng người Trung kiên gan
Cửa Việt phơi xác, biết bao giặc thù.

Ta đã thắng, trung đoàn 3 danh lừng biên trấn
Quân dân ta không thể,
tha loài cộng nô xâm lăng...miền Nam.

Thì thăm mùa xuân

Ngọc Châu

Từng chồi non xanh mơn man
Từng hạt mưa long lanh rơi mùa xuân
Và trong ánh mắt lấp lánh
Lời yêu thương yêu thương ai ngập ngừng
Mùa xuân đã đến bên em
Và mùa xuân đã đến bên anh thì thăm
Làn gió khẽ vuốt tóc em
Và làn gió nói cùng em nhớ thương

ĐK:
Và em đã biết nói tiếng yêu đầu tiên
Và em đã biết thương nhớ biết giận hờn
Mùa xuân đã đến bên em trao nụ hôn
Và mùa xuân đã trao cho em ánh mắt anh
Để rồi đắm say, để rồi ngắt ngây

Thiên đường ái ân

Lam Phương

Đường nào vào thiên đường ái ân
Là đường vào nhịp thở lân-lân
Mùa Xuân đang đi trong lời yêu mới
Có hoa vàng phủ đường mòn gót chân mềm.

Lạc vào vườn Xuân tình ngắt ngây.
Thả hồn vào cơn gió mê say.
Cảnh hoa tươi chôn sâu cảnh xa vút
Để muôn đời mình còn được yêu nhé em.

Yêu mới biết quên thời gian
Khi biết yêu hoa sẽ mãi không phai tàn
Đừng nghe chim ru tai tim hư ảo.
Không tình nào say đắm hơn anh đâu.

Chờ một ngày pháo hồng réo vui
Là đường về ôm bóng đơn côi.
Vừa khi đôi tim yêu được giải thoát
Bút gông siêng là mình tính chuyện trăm năm.

Thiên thai

Nhạc và lời : Văn Cao & Xuân Giáp Thân

Tiếng ai hát chiều nay vang lừng trên sóng
Nhớ Lưu Nguyễn ngày xưa lạc tới Đào Nguyên
Kìa đường lên tiên, kìa nguồn hương duyên
theo gió tiếng đàn sao xuyến
Phím tơ lưu luyến, mây cung u huyền
Mấy cung triu mến như nước reo mạn thuyền

Âm ba thoáng rung cánh đào rơi
Nao nao bầu sương khói phủ quanh trời
Lênh đênh dưới hoa chiếc thuyền lan
Quê hương dần xa lấp núi ngàn
Buông khuâng chèo khua nước Ngọc Tuyền
Ai hát trên bờ Đào Nguyên

Thiên Thai chốn đây Hoa Xuân chưa gặp Bướm trần gian
Có một mùa đào dòng ngày tháng chưa tàn qua một lần
Thiên Thai chúng em xin dâng hai trái đào thơm
Khúc nghề thường này đều cùng múa vui bầu tiên theo đàn

Đèn soi trăng êm nhạc lắng tiếng quyền
đây đó nỗi lòng mong nhớ
Này khúc bỗng lai
là cả một thiên thu trong tiếng đàn chơi vơi
Đàn xui ai quên đời dương thế
đàn non tiên đàn khao khát khúc tình duyên
Thiên Thai Ánh trắng xanh mơ tan thành suối trần gian
Ái ân thiên tiên em ngờ phút mê cuồng có một lần

Gió hắt trầm tiếng ca tiếng phách ròn lẳng xa
Nhắc chi ngày xưa đó đến se buồn lòng ta

Đào Nguyên trước Lưu Nguyễn quên trần hoàn
Cùng bầu tiên đàn ca bao năm
Nhớ quê chiều nào xa khơi Chắc không đường về
Tiên nữ ơi!
Đào Nguyên trước Lưu Nguyễn khi trở về
Tìm Đào Nguyên, Đào Nguyên nơi nào
Những khi chiều tà trăng lên
Tiếng ca còn rền trên cõi tiên.

Thoáng mây bay

Đức Huy

Đời lênh đênh trôi giòng nước một thoáng mây bay.
Tình yêu ơi xin đừng bước chân heo mây.
Ngày hôm qua, em ra đi theo gió tha phương.
Để lại những thương cùng nhớ trên con đường.

Tình vòng tay trong cuộc sống từ bấy lâu nay.
Tìm quên lãng trong rượu đắng trong cơn say.
Người yêu ơi cho anh thấy em cười.

Tình quay bước xin tình yêu ghé vào đời.
Xanh xao trong màu mắt thơ dại in vết trên đường
muôn lối.
Thoáng mây bay cuối trời cuộc đời vẫn trôi qua mau.

Ngày thơ ấu đâu còn nữa một thoáng mây bay.
Tình yêu ơi xin đừng bước chân heo mây.
Một mình tôi đêm nay bóng tối không tên.

Chờ em đến cho ngày mai hết ưu phiền.

Thôi

Thôi em đừng khóc nữa làm gì
Kỷ niệm sầu ân tình cũ xa xưa
Thôi em đừng khóc,
Em đừng khóc, đừng khóc nữa giọt lệ sầu
Làm sao xóa hết tâm tư

Thôi em đừng tới nữa làm gì
Đừng để lòng se lại khúc yêu đương
Thôi em đừng tiếc
Em đừng tiếc, đừng tiếc nữa
Đừng để lòng anh trở lại kiếp u buồn

Ôi, cuộc đời đầy phong ba giữa lòng người
Lệ sầu chia ly buồn tê tái
Ly rượu này đầy thương đau tẩm hình hài
Thu man mát buồn mùa thu ơi

Thôi em đừng nhắc nữa làm gì
Từng nẻo đường in hình bóng chung đôi
Thôi em đừng nhớ
Em đừng nhớ nữa chuyện của mình
Kiếp nay đành lỡ duyên rồi

Thôi đôi bờ vai đừng rung động
Đã hết rồi còn khóc nữa chi em ...

Thu ca

Phạm Mạnh Cường

Lạnh lòng sương rơi heo may
Buồn ngơ ngát bóng chim bay
Mây tím giăng sầu đỏ đây
Ngày đi chiều mang sầu tới
Làn sương chiều thu lả lơi
Tiếng mưa rơi đều trên lối

Chiều về gieo thương với nhớ
Lòng người lữ thứ bơ vơ
Nghe lá hoa rụng xác xơ
Chiều thu về đây lạnh lẽo
Mà sương chiều rơi hắt hiu
Gió xa đưa nhẹ tiếng tiêu

Nhớ ai chiều thu
Nhìn bao lá úa rơi đây lối
Nhẹ rung tà áo
Làn môi cười thắm như cánh hoa đào
Cách xa vì đâu !
Dù bao lần lá hoa phai màu
Rung chi cành hoa lá
Khi tà dương đã khuất non xa

Màu chiều thu reo lá úa
Buồn se sắt nhớ thu xưa
Ta biết nhau chiều gió mưa
Người đi về đâu ngàn lối
Màu hoa chiều thu úa phai
Xót xa cho lòng tê tái

Ngập ngừng sương rơi non xa
Chiều thu giăng lưới cô đơn
Nghe tiếng mưa sầu chứa chan
Mà bóng chiều phai vì đâu
Mờ xóa tình quen biết nhau
Nhắc chi cho lòng đón đau

Thu hát cho người

Vũ Đức Sao Biển

Dòng sông nào đưa người tình đi biển biệt.
Mùa thu nào cho người về thăm bến xưa.
Hoàng hạc bay, bay mãi bỏ trời mơ.
Về đôi sim ta nhớ người vô bờ.
Ta vẫn chờ em, dưới gốc sim già đó.
Để hái dâng người một đóa đầm sương tư,
đêm nguyệt cầm ta gọi em trong gió, sáng linh lang hồn
ta khóc bao giờ.

ĐK:

Ta vẫn chờ em trên bao la đôi nường, trong mệnh mộng
chiều sương.
Giữa thu vàng, bên đôi sim trái chín, một mình ta ngồi
khóc tuổi thơ bay.

Thời gian nào trôi bẽnh bồng trên phận người.
Biệt ly nào không buồn phiền trên dấu môi.
Mùa vàng lên biêng biếc bóng chiều rơi.
Nhạc hoài mong ta hát vì xa người.

Thu hát cho người, Thu hát cho người, người yêu ơi .....

Thư người chiến binh

Nhạc và lời : Nguyễn Diệu và Nguyễn Đàm

Giờ chia tay tôi ra chốn biên cương anh đi sa trường.
Tình đôi mươi đời vui với phong sương
lãng quên ngày tháng.
Đường lên non chim ca với mây vương
nhớ cầu tương phùng.
Một ngày mai đời như cánh chim bay đến nơi nào đây.

Nhớ lúc chiến tuyến những đêm nhìn trăng lên
trên đôi hoa sim
Kề chung ba lô nằm kên giữa rừng già
chuyện trò vu vơ
Tiếc nhớ biếc mấy nhớ khi mình chia tay
bao giờ gặp đây
Anh đưa hoa sim cài lên áo bạn mình
miệng cười an lành.

Giờ chia tay tôi say chốn biên cương
anh vui sa trường.
Hẹn mùa xuân về vui giữa thôn trang
cắm hoa đầu súng.
Tình đôi mươi xin đem hiến quê hương
mến thương khôn lường
Ngày gặp nhau ngày vui khắp quê hương
ấm no làng thôn.

Thu nhớ em

Minh Nguyễn

Hôm nay dừng bước chân,
Lòng bàng hoàng ngơ ngác,
Thu lại đến nữa rồi.
Vàng đỏ lá rụng rơi,
Cho hồn ai thương nhớ,
Tiết thu cũ năm nào.

Đà lạt trời xanh ngát
Mây trắng hờ hững trôi.
Đôi thông reo tiếng hát,
Khúc nhạc dạ vũ chiều.

Tôi cùng em dạo bước,
Đi khắp phương trời yêu
Đôi ta cùng mơ ước,
Tình mình mãi lâu dài.

Nhưng có ai ngờ,
Tình vừa hé nở,
tôi phải rời xa,
Người em yêu dấu.

Em ơi mãi không quên,
Kỷ niệm thời thơ ấu,
Tình mình mãi dài lâu,
Anh hẹn sẽ quay về

Thu quynn rũ

Đoàn Chuẩn & Từ Linh

Anh mong chờ mùa Thu
Trời đất kia ngả màu xanh lơ
Đàn bướm kia đùa vui trên muôn hoa
Bên những bông hồng đẹp xinh.

Anh mong chờ mùa Thu
Dịu thể nhân dân vào chốn thiên thai
Và cánh chim ngập ngừng không muốn bay
Mùa Thu quynn rũ Anh rồi.

Mây bay về đây cuối trời
Mưa rơi làm rung lá vàng
Duyên ta từ đây lữ làng
Còn đâu những chiều
Dệt cung đàn yêu.

Thu nay vì đâu tiếc nhiều
Thu nay vì đâu nhớ nhiều
Đêm đêm nhìn cây trút lá
Lòng thấy rộn ràng
Ngỡ bóng ai về.

Anh mong chờ mùa Thu
Tà áo xanh nào về với giấc mơ
Màu áo xanh là màu Anh trót yêu
Người mơ không đến bao giờ.

Thư về em gái thành đô

Phạm Thế Mỹ

1.Nhiều khi tôi muốn viết thư thăm em
Về kể chuyện rừng xanh
chuyện vui buồn quân ngũ
chuyện quân hành đất đỏ
2nhiều đêm dài mưa đổ ?
Nhưng ngại em nhớ tôi chẳng ?

Mười năm tôi xa mái trường yêu
mang theo bao hẹn hò
rời tuổi xanh học trò
du đời còn lắm mộng mơ !
Dù biết bao giờ,
tìm về người cũ hoa xưa ?

2.Giờ đây, nghe nói em đang vui say
Chiều hoa lệ thành đô
Vòng tay ngà đua nở
Diu em vào giấc ngủ
cùng hoa đèn sáng tỏ
quay cuồng khúc hát đam mê

Hỏi em, ai sương gió đường xa
vai ba lô nặng đây
Tay súng giữa đêm dài
miệt mài tranh đấu vì ai ?
Đừng để cho nhau
lời nguyện cầu đau xót ngày mai!

ĐK:
Nhớ đêm nào, đường về nhà em
có trăng lên sáng soi lối vào
Có đôi mình, cùng chung bóng hình
chung tiếng hát ấm êm ngày xanh

Nhớ câu thề, một lần chia tay
có hoa rơi cuối chiều nắng hè
Đến bây giờ, dù ai hải hồ
Xin em nhớ tiếng xưa đợi chờ

3.Làm sao
tôi nói hết trong trang thư
tình yêu gửi về em
Mười năm dài chưa mỏi
đời trai còn trôi nổi
vì nghe lời khắc khoải
quê mình đau xót em ơi!

Trời biên khu,
trăng vẫn sáng triền miên
Nhưng tim tôi lạnh đây
Ngồi viết trang thư này
Gửi người em gái thành đô
Tôi vẫn chưa quên
lời nguyện cầu ước ngày xanh.

Thú yêu thương

Trường Kỳ

Speak Softly Love

Tình như thoáng mây tình đến cùng ta âm thầm không
ngờ
Tình như cánh hoa tình chiếm hồn ta đầu gối là tình
Tình như mưa gió thoáng vào trong tim
Tình như cánh chim bay đến trong ta sao nghe bồi hồi..

Có biết đau thương ..mới hay là tình
Say đắm trong đời ..thì mới là yêu..

Tình như đón đau tình xé lòng nhau muôn đời không
lành
Tình như ngắt ngây tình đến cùng nhau mang nhiều
tuyệt vời
Tình như giông bão dập vùi yêu thương
Tình như tiếng ca theo gió phương xa cho nhau lời chào..

Có biết đau thương ..mới hay là tình
Say đắm trong đời ..thì mới là yêu..

Đời không thiết tha vì có tình yêu không còn là đời
Người không xót xa vì mất tình yêu không còn là Người
Đời ta muốn kiếp thà hồn theo yêu
Tình như khói sương bay thoáng trong mơ ngàn đời vu
vơ..

.....ngàn đời sầu nhớ .....

oOo

Speak softly love and hold me warm against your heart
I feel your words the trembling moments (that I) start
Wére in a world of our very own
Sharing a love that only few have ever known ..

Wine colored days ..warmed by the sun
Deep velvet nights ..when we are one ..

Speak softly love so no-one hears us but the sky
The vows of love we make will live until we die
My life is yours ..and all because
You came into my world with love ..so softly love ....

(Repeat)

Thực phẩm miền nam

Hủ tiếu, bò kho, bánh canh, phở tái, cháo huyết
Một đĩa bánh cuốn, bún riêu và chén nước mắm
Tôm cua chiên, tiết canh, lòng bò xào, cháo gà
Bánh ướt hay chân heo giả cày
Đây chả chiên bì cuốn
Đây thịt nai chiên bơ
Măng cụt, sầu riêng, chôm chôm hay chuối chà
Hay chuối cau măng cụt quít xoài

đ.k.

Cà phê cô ca, trà chanh, đá đường (2)

Thung lũng chim bay

Cho tôi xin đa tạ, những tháng ngày diễm mộng
Ta đã trao cho nhau trong một cuộc tình nồng
Khung sầu tôi hắt hiu, tình tan vào giữa sóng
Thôi có còn lại gì, mà tiếc nhớ chờ mong

Anh theo mây cuối trời, biển vẫn còn réo gọi
Tôi vẫn ru câu thơ, khung đàn sầu điệu vơi
Mây buồn mây vẫn bay, trên vùng trời thương nhớ
Tôi buồn tôi vẫn say, giữa phố phường quạnh hiu

Chim trời không ghé bến, thung lũng tàn màu hồng
Tôi gọi cơn đau đến, rừng thưa lá mùa đông
Ngày tháng qua mau, nỗi nhớ đọng đây
Đường mây biển biệt, lạc dấu chim bay
Những ước ao, trôi xa tầm tay với
Tôi tìm anh, qua mắt lệ lưu đày

Cho tôi vẫn ngóng đợi, một cánh chim cuối trời
Tôi gió mây thanh thang, muôn vàn lời gọi mời
Kỷ niệm trôi vẫn trôi, tan dần vào con sóng
Hoàng tàn tôi vẫn tôi, giữa cuối đời lặng câm

Thung lũng hồng

Phạm Mạnh Cường

Gọi gió lên thung lũng hồng, mây trôi bênh bồng.
Hạt nắng lunh linh tím dần, mong mệnh thu vàng.
Còn đó em yêu dỗi hờn, long lanh lệ buồn.
Còn đó sương vẩy kín đây, cho tình ngắt ngày.

Tình xa trên thung lũng hồng,
Tình nhớ trên thung lũng hồng.
Ngàn sau rồi sẽ khóc thầm,
Tình yêu vụt theo lời gió.

Tình xa trên thung lũng hồng,
Tình nhớ trên thung lũng hồng.
Ngàn sau tình cũng lỡ rồi,
Tình yêu vỗ cánh mà đi.

Còn nhớ trên thung lũng này, ru em tình mềm.
Gọi nắng cho mây trắng về, cho trôi câu thề.
Tìm mãi trên thung lũng hồng, hương yêu ngọt ngào.
Người hời cho ta suốt đời, một mình lẻ loi.

Thuở ban đầu

Phạm Đình Chương

Sao không thấy em lại?
để cùng anh thần thơ
trước sân trăng vơi vợi
để rồi cùng ước mơ

Sao không thấy em lại?
hàng dừa nghiêng thương nhớ
và khúc ân tình biết đưa (trao) về đâu?

Ôi! đẹp sao là thuở ban đầu
chìm sâu đáy mắt một màu xanh khơi
niềm thương không nói nên lời
chỉ nghe xao xuyến (xác) một trời băng khuâng

Băng khuâng lúc em cười
và (kia) ngàn cây ngấn ngơ
sáng trắng soi (xanh) khung trời
dặt dìu nhạc với thơ

Nhưng không thấy em lại
hàng thủy dương chếch bóng
và lũ hoa thầm khép hương chờ mong

Thuở Hoàng-Lan

Trúc Hồ

Yêu thương như cây hoa trái thơm xanh
Sao vườn địa đàng nay chột vắng.
Yêu thương như cơn giông bão mệnh mông
Che đời tôi kiếp sống u-hoài.

Tôi xin em đưa tôi đến cơn mơ
Trong vòng tay muôn vãn ân-ái.
Ôi! Đôi môi em trong bóng đêm sâu.
Rất thâm em nói tiếng yêu đầu.

(*)

Bên em tôi ghi, trong tim ngàn lần.
Để rồi một mình buồn thương nhớ.
Em ơi, tôi yêu con tim đại khờ
Mộng tàn ngậm ngùi đã mất em.

(lần 1)

Xin em cho tôi quên những môi hôn
Bên dàng hoa xưa thơm nồng nhớ
Đôi ta xa nhau chỉ có thương đau
Tim này tôi đã trao ai rồi.

(repeat *)

(lần 2)

Xin em cho tôi quên những môi hôn
Bên dàng hoa xưa thơm nồng nhớ
Đôi ta xa nhau chỉ có thương đau
Biết rằng em đã quên tôi rồi.

Thương ai nhớ ai

Phạm Duy

khăn thương nhớ ai, khăn rơi xuống đất?
khăn thương nhớ ai, khăn nhặt để vai?
khăn thương nhớ ai, khăn chùi nước mắt?
khăn thương nhớ ai, khăn giặt chẳng phai

đèn thương nhớ ai, mà đèn không tắt?
mắt thương nhớ ai, mắt ngủ chẳng sâu
ôi! thương nhớ nhau, như cánh diều mông gió!
ôi! thương nhớ nhau, tựa ngọn gió chờ mây!

hoa thương nhớ ai, hoa cài mái tóc ?
hoa thương nhớ ai, hoa mọc đầu môi ?
hoa thương nhớ ai, hoa ngồi áo vóc ?
hoa thương nhớ ai, hoa bọc đường đi ?

mùa thương nhớ ai, mà mùa thu khóc?
nước thương nhớ ai, nước nhọc nhăn trôi?
ôi! thương nhớ ơi, thương giống nỗi lòng mang mác!
ôi! thương nhớ ơi, tìm giọng hát bài thơ.

Thương đời hoa

Lê Dinh

Buồn viết nên bài ca
vì nhớ thương đời hoa
Mặn mà thay lúc đầu
địu dàng khoe sắc màu
nhìn giông đời vui biết bao

Ngày ấy nay còn đâu
vì xác hoa tàn mau
Ngại ngừng hoa biếng cười
vì đời hoa úa rồi
mà thời gian lạnh lùng trôi

Thôi nhé hoa ơi
buồn chi cho duyên kiếp
mau héo úa tả tơi
tháng năm dần trôi
thương cánh hoa lẻ loi
u buồn dâng khắp trời
kiếp hoa tàn rồi

Vì nhớ thương đời hoa
mà viết nên bài ca
Dù rằng năm tháng dài
một lòng thương nhớ hoài
tình này không hề lạt phai

Thương một người

Trịnh công Sơn

Thương ai về ngõ tối
Sương rơi ướt đôi môi
Thương ai buồn kiếp đời
Lạnh lùng ánh sao rơi
Thương ai về ngõ tối
Bao nhiêu lá rơi rơi
Thương ai cười không nói
Ngập ngừng lá hôn vai

Thương nụ cười
Và mái tóc buông rơi
Mùa thu úa trên môi
Từng đêm qua ngõ tối
Bàn chân âm thầm nói
Lặng nghe gió đêm nay
Ngày ai buốt đôi vai
Bờ vai như giấy mới
Sợ nghiêng hết tình tôi

Thương ai về xóm vắng
Đêm nay thiếu ánh trăng
Đôi vai gầy ướt mềm
Người lạnh lắm hay không
Thương ai màu áo trắng
Trông như ánh sao băng
Thương ai cười trong nắng
Ngại ngừng ánh mây tan ...

oOo

Thương nụ cười
Và mái tóc buông rơi
Mùa thu úa trên môi
Từng đêm qua ngõ tối
Bàn chân âm thầm nói
Lặng nghe gió đêm nay
Ngày ai buốt đôi vai
Bờ vai như giấy mới
Sợ nghiêng hết tình tôi

Thương ai về xóm vắng
Đêm nay thiếu ánh trăng
Đôi vai gầy ướt mềm
Người lạnh lắm hay không
Thương ai màu áo trắng
Trông như ánh sao băng

Thương ai cười trong nắng
Ngại ngừng ánh mây tan ...
Ngại ngừng ánh mây tan ..

Thương nhau ngày mưa

Khi mặt trời vắng bóng
Khi lời nguyện khuất lấp
Nghe lạc loài kiếp sống sao mỗi mong
Như giọt buồn nước mắt
Mưa ngại ngừng héo hắt
Thương người về buốt giá trên đường xa
Mưa từng ngày thướt tha
Mưa bàng hoàng xót xa
Còn mưa mãi giữa bơ vơ nắng trong mơ

Như mưa ngày nào thấm ướt vai em
Như mưa ngày nào khuất lấp sao đêm
Thương em ngày nào khóc ướt môi mềm
Thương nhau thật nhiều biết mấy tin yêu
Cho nhau trọn tình đầu có điều linh
Xa nhau trọn đời vẫn nhớ thương nhau

(fade)

... thương nhau
... yêu nhau
... thương nhau

Thương nhớ trong mưa

Trường Kỳ

Có lúc tâm hồn sao thấy ơ thờ
đâu ai mong chờ mà ước mơ
còn chẳng đây mùi hương cũ bóng hình xưa
em đã ra đi khi trời giăng mưa

Có lúc tâm hồn sao thấy u sầu
dung nhan yêu kiều ôi thấy đau
nụ hôn xưa làn môi cũ đã chìm sâu
theo gót em đi xa với đã lâu

âm thầm ngồi đây trong băng khuâng
nghe buốt giá dâng tràn
ngoài kia trời mưa buồn rơi như khóc thầm
mưa xót xa dùm ai
và mưa nhớ thương về ai
nghe tiếng mưa rơi đau buồn không phai

Có lúc tâm hồn cay đắng dâng tràn
như muôn cung đàn buông tiếng than
lòng chôn sâu lời thương nhớ đã mờ tan
mong cổ quên bao đau buồn thế gian..

Thương quá Việt Nam

1. Em nghe gì không hỡi em
Con chim nó hót vang đầu hè
Em thấy gì không hỡi em
Con chim nó múa trên cành tre
Hót đi chim, hót đi chim
Hót cho hồng mặt trời quê ta
Hót đi chim, hót đi chim
Hót cho lòng hận thù trời xa
Chim trên đồng chim trên non
Chim tung cánh xóa tan sương mù
Chim trong hồn chim trong tim
Ôi thương quá tiếng chim việt Nam

2. Hoa cúc vàng trên sân anh
Xinh như áo mới em ngày nào
Hoa nắng hồng trên quê anh
Xinh như má thắm em ngày xanh
Nắng lên đi, nắng lên đi
Nắng lên hồng ruộng mạ xanh thêm
Hoa tím người hoa yêu thương
Hoa thơm ngát thế gian đem buồn
Hoa trên đồi hoa trên môi
Ôi thương quá cánh hoa việt Nam

3. Trăng sáng ngời trên môi hoa
Trăng lên tiếng hát vui đêm già
Trăng sáng ngời trên non xa
Trăng xua bóng tối trong hồn ta
Sáng lên trăng, sáng lên trăng
Sáng cho tình người nở đêm sâu
Trăng hai miền trăng anh em
Trăng đem bóng mát cho muôn người
Trăng thanh bình trăng yêu vui
Ôi thương quá ánh trăng việt Nam

Thương về miền đất lạnh

Tôi nhớ Đà Lạt mơ
Ru lòng người lữ thứ với bao nhiêu ước mơ
Lưu luyến Đà Lạt thơ
Khi hoa anh đào nở đường lên phố xưa
Gập ghềnh sỏi đá, lá chen hoa đẹp tươi
Với sương lam nhẹ rơi với chim ca ngàn lời
Thác ngàn là lời
Hẹn hò của giai nhân đón ai trong ngày vui

ĐK:
Cam Ly vô tư lên tiếng ca muôn đời
Thông reo vi vu than thở như ngâm ngùi
Lữ khách buâng khuâng, thương nhớ vô vàn
Cuộc tình duyên nàng trinh nữ

Linh Sơn đâu đây buông tiếng chuông ban chiều
Như ru ai say trong giấc mơ dạt dào
Cho thế nhân thôi, ru hết u sầu
Để lòng quay về bến yêu

Thôi nhé Đà Lạt ơi
Xa rồi em có nhớ có thương trong lòng nhiều
Tuy tháng ngày dần trôi
Nhưng bao nhiêu kỷ niệm ngày xưa khó phai
Đà Lạt thương mến, đã ghi trong lòng tôi
Biết bao nhiêu buồn vui lúc trao thân vào đời
Xứ lạnh yêu ơi
Đừng buồn để lạt phai nét son trên làn môi

Thương về mùa đông biên giới

Phượng Linh

Nghe gió Đông sang, nhớ về người ngoài biên khu
Ú u ù ụ Ú u ù ụ Ú u ù u
Hiu hắt trời mây,
Hàng cây xơ xác gió lay,
Bên thêm ngập lá Thu gầy,
Lạnh lòng em thương nhớ ai

Nghe gió vi vu, gió lạnh từ miền biên khu
Ú u ù ụ Ú u ù ụ Ú u ù u
Vương vấn tình quê,
Người đi ngày ấy chưa về,
Ngoài trời mưa bay cho lòng ai thương nhớ ai

Anh ơi ! Gió lạnh mùa đông,
Gió lạnh lòng trai đi giữ non nhà trong đêm lạnh giá.
Thương anh, dù cho đá mòn,
Dù cho bể cạn, tình em vẫn không đổi dạ thay lòng.

Nghe gió Đông sang, nhớ người ngàn dặm quan san.
Ú u ù ụ Ú u ù ụ Ú u ù u
Giây phút này đây,
Niềm hương nhớ dâng đầy,
Dù thời gian kia chóng phai, nhưng lòng em không đổi
thay

Thuyền tình trên sóng

Tình đôi ta xanh như cơn sóng
biển tươi thắm trong giấc mơ đông đầy
Lúc yêu hây yêu cho thật nhiều
trùng dương gọi đời hồn nhiên

Tình đôi ta xanh như cơn sóng
biển xa vắng trong những đêm mong chờ
Phố xưa với trăm ngọn đèn vàng
lá hoa rơi muện màng

Chiều nay có tiếng mưa rơi đều trên ngõ
nhớ em cơn mộng đam mê buổi giá thời gian
Yêu làm chi mà anh yêu thật trần trề
những khi thiếu em thật hoang vắng
Chiều nay giữa bóng đêm nghe hồn đi hoang
trái tim ru tình nhân gian khúc hát tình lang
Câu tình yêu rồi đây có khi nhạt phai

Tình đôi ta xanh như cơn sóng
trời mưa xuống nghe mắt mỗi ưu phiền
Sóng xô có con thuyền vội vàng
lướt đi trong hồng hoang

Thuyền và biển

Thơ: Xuân Quỳnh - Nhạc: Phan Huỳnh Điểu

Chỉ có thuyền mới hiểu
Biển mệnh mỏng nhường nào
Chỉ có biển mới biết
Thuyền đi đâu về đâu

Những ngày không gặp nhau
Biển bạc đầu thương nhớ
Những ngày không gặp nhau
Lòng thuyền đau rạn vỡ

Nếu từ giã thuyền rồi
Biển chỉ còn sóng gió
Nếu phải cách xa em,
Anh chỉ còn bão tố

Thuyền viễn xứ

Hà Huyền Chi/Phạm Duy

Chiều nay sương khói lên khơi
Thuyền dương rủ bến tới bờ
Hàng cây hồng pha rạn trời
Sóng đà Giang thuyền qua xứ người
Thuyền ơi! viễn xứ xa xôi
Một lần qua dạt bến lau thưa
Hò ơi! giọng hát thiên thu
Suối nguồn xa vắng, chiều mưa ngàn về

đ.k.:

Nhìn về đường Cổ Lý, Cổ Lý xa rồi
đời nhịp sầu lữ thứ
bước hoang mang rồi
Quay lại hướng làng
đà Giang lệ ướt nồng
Mẹ già ngồi im bóng, mái tóc tuyết
sương, mong con bạc đầu

Chiều nay gửi tới quê xưa
Biết là bao thương nhớ cho vừa
Trời cao chìm rơi xuống đời
Biết là bao sầu trên xứ người
Mịt mờ sương gió ra khơi
Lữ thuyền dương dạt bến lau thưa
Chiều nay trên bến sông xưa
Có thuyền viễn xứ, nhỏ neo lên đường ...

Tiếc thương

Ánh đèn vàng hiu hắt
Khói trần cay đôi mắt
Em nằm đó sao không cười không nói?
Dáng buồn còn vương nét
Mắt huyền giờ đã khép
Em nào đó như đang mơ mộng gì

Em theo mây mây bay quên cuộc đời
Đời đầy nghĩa thương đau
Mây đưa em bay đi tìm trời
Và nơi đó em có nhớ tôi

Em ơi em ơi! em hỏi người yêu dấu
Sao em yêu vội sớm ra đi
Em ơi em ơi! em hỏi người yêu dấu
Đau lòng thay phút giây chia lìa

Tiếng đàn ai buồn lơ
Tiếng đàn như tiếng khóc
Ru từng phím tơ nào nung ai oán
Khiến lòng tôi thổn thức
Khiến lòng tôi ray rức
Môi mặn đắng nước mắt thơ tiếng kèn

Em theo mây bay quên tình người
Người đây những đổi gian
Mây đưa em bay đi về trời
Và nơi đó em có nhớ tôi

Em ơi em ơi! em hỏi người yêu dấu
Sao đôi ta vội sớm chia ly
Em ơi em ơi! em hỏi người yêu dấu
Biết rồi tôi mất em suốt đời

Tiến Bạn Lên Đường

Tôi và anh đôi bạn thân rất thân
Niềm thân ái khăng khít bền lâu
Cùng nhau san chia buồn vui, ta mến nhau như sông
biển dài
Đi nhau qua bao gian lao không ngại khó khăn

Nay biệt ly tôi tìm anh trên bước đi
Lòng quyến luyến muốn nói nhưng chẳng thành câu
Trăm tư nghe chuông vọng xa như bảo tin chia tay nỗi
nề
Biệt ly đêm nay sân ga sương mờ trắng buồn

Hành trang trên vai quay gót đi không mang những gì
Lời danh vinh quang bấy lâu ...
Và tôi không sao ngăn nỗi đau nuốt lệ vào tim
Gượng cười vẫy chào lần cuối ...

Rồi ta sẽ đem lạnh giá đưa người đi khắp chân trời
Đường tìm tương lai còn xa biết đâu bến bờ
Tôi nguyện cầu anh phúc may yên lành vượt bao gío
sương
Trên đường muôn hướng anh đi về đâu ...

Tàu đã khuất xa rồi đấy lưu lại tôi những kỷ niệm
Người bạn muôn phương giờ đây đã xa cuối trời
Khyua về sân ga vắng tanh nỗi buồn thương nhớ đến
anh
Mong ngày nào đó ... ta gặp nhau

Bạn ơi, trái đất vẫn tròn
Tụi mình có ngày sẽ còn gặp nhau

Tiến bước sang ngang

Biết đến bao giờ
Gặp lại người em tuổi ấu thơ
Đến đón tin mừng
Từ ngày thuyền xuân gặp bến mơ
Thì phút giờ đây
Gặp mùa áo cưới nào hoa
Quà nghèo chỉ có bài ca
Tặng nàng trước khi lìa xa

Hết ấu thơ rồi
Cửa đời mừng em đẹp lứa đôi
Gắng sức theo chồng
Vợ hiền là trăng rằm sáng soi
Hạnh phúc trọn tươi
Nào cần nếp sống nhàn tơi
Mà là mái ấm tình đôi
Một lòng mến thương nhau hoài

Mái ấm che tình đôi
Ấm như nắng quê hương
Đang soi mùa gặt mới
Góp sức xây ngày mai
Gắng vui bằng hôm nay
Vui như nụ hồng tươi
Tiếng hát thay quà
Tặng mừng thuyền em gặp bến mơ

Nếu có khi nào
Chạnh lòng còn trông về chốn xưa
Thì nhớ đừng quên
Ngày này với những lời ca
Cùng chồng gắng bó đời hoa
Dùng nhiều ý xuân chan hòa

Tiến em

Phạm Duy

Lên xe tiến em đi chưa bao giờ buồn thế
Trời mùa đông Paris suốt đời làm chia ly
Tiến em về xứ mẹ anh nói bằng tiếng hôn
Không còn gì lâu nữa một trăm ngày xa cách
Tuyết rơi mỏng manh buồn
Ga Lyon đèn vàng
Cầm tay em muốn khóc
Nói chi cũng muộn màng

Lên xe tiến em đi chưa bao giờ buồn thế
Trời mùa đông Paris suốt đời thềm trắng soi
Hôn nhau phút này chia tay tức thì
Em ơi khóc đi em, khóc đi em, khóc đi em
Sao rơi rớt rụng vai em ướt mềm
Em ơi khóc đi em, khóc đi em, khóc đi em

Lên xe tiến em đi chưa bao giờ buồn thế
Trời mùa đông Paris suốt đời làm chia ly
Hỡi em người xóm học sương thắm hè phố đêm
Trên con đường anh đi, lệ em buồn vương vấn
Tuyết rơi phủ con tàu, trong toa em lạnh đây
Làm sao em không đến cho thắm mộng đêm nay ...

Tiền kiếp gọi tên

Tiền kiếp thoát hiện trên dung nhan người,
Khi em cười nụ cười mới lớn, chớm trên môi ngà ngọc,
Tiềm thức thét vội lên, tôi yêu người,
Thương yêu người từ ngày biết nói, nhớ ai mãi gọi tên.

Tha thướt, đếm bước em đi về, con đường rợp lá thu vàng,
Sương khói cuốn gót chân nàng đi dịu dàng,
Niềm thương e ấp dấu trong tim chờ mong.

Ngày mới biết người yêu ơi,
Ngày gió mát dội tim cô,
Ngày ánh mắt nhìn xa xôi,
Nhớ thương người yêu hỡi

Ngày tiếng hát vút lên ngời,
Ngày ước muốn về chơi với,
Ước mong sao luôn luôn mãi gần em.

Tình đến rất dịu êm,
Trong ân cần, đưa em về ngày trời nắng ấm,
Bước chân em thật gần.

Ngày dẫn dắt vào đêm,
Đêm thiên thần, đêm vô tận, tình về đắm đuối,
Có em, mãi gọi tên.

Tiền quân

Nguyệt Ánh

Nhịp 2/4

Điều: Nhanh - Theo nhịp bước

1.
Đi ta đi anh em mình ơi
Bước không ngừng vượt qua biên giới
Đêm có muôn sao trời bùng bùng sáng soi
Sôi lỗi đưa ta về với tin yêu sáng ngời
Về là về từ muôn phương
Về là về cùng quê hương
Trên đường đồng tiến
Ấm can trường xem thường nguy biến
Về là về cùng non sông đốt lên ngọn lửa hồng
Nung nấu cho cách mạng thành công.

2.
Đi ta đi gian lao nề chi
Đã quen cùng dậm dài thiên lý
Vai sát vai ta đồng một lòng bước đi
Tay xiết tay ta cùng khắc ghi sâu ước thề
Thề là thề nguyện trung trinh
Thề là thề cùng hi sinh
Thương nhà yêu nước
Chốn sa trường không hề lui bước
Thề là thề cùng ra đi
Thác sinh nào sá gì.
Ta bước lên xá giặc mà đi

3.
Đi ta đi xuyên qua Trường Sơn
Áo vai sờn một sương hai nắng
Nhưng trái tim không sờn tình yêu nước non
Nhưng trái tim vẫn còn ngút sâu lửa oán hờn
Hờn là hờn cho non sông
Hò là hò vang xung phong
Con đường biên giới
Xác quân Cộng phơì cùng hoa lá
Đây là đây anh em ơi muốn ngăn thù lỗi về
Mau bước lên xác giặc mà đi

đk

1.
Bước ta đi có trăng vàng soi lòng nung chí
Bước ta qua có cây rừng ru tình sơn hà
Đường biên giới đưa ta về

dù gập ghềnh dù nguy khó
Đoàn ta quyết không nao lòng vượt sỏi đá lướt gai chông

- Đi tạ..

đk

2.
Tiến lên đi tiến lên ngàn xác giặc mà đi
Tiến lên đi tiến lên ngàn xác giặc ta về
Đừng thương tiếc quân vô thần vì giặc còn thì ta mất
Sử xanh chứng minh trăm lần giặc Cộng sống nước non tan

Đi tạ..

Tiếng chim đa đa

Ngày nào em tuổi mười lăm
Em hay nghe tôi ngồi đánh đàn
Tiếng đàn làm nổi nhớ mênh mang

Rồi thời gian dần trôi mau
Em không nghe tôi dạo phím đàn
Mà chỉ nhìn lên lên qua sông

ĐK:

Sao em không như ngày nào
Sang đây nghe tôi ngồi đàn
Để điệu đàn buồn mênh mang
Em như mây trôi dịu dàng
Tôi lang thang trên bầu trời
Và mây đã xa tôi
Ầu ơ . . . ầu ơ . . .
Có con chim đa đa nó đậu cành đa
Sao không lấy chồng gần mà đi lấy chồng xa
Có con chim đa đa hót lời ní non
Sao em nỡ lấy chồng từ khi tuổi còn son
Để con chim đa đa ngậm ngùi đành bay xa

Tình cờ tôi gặp lại em
Ta đi chung trên một chuyến đò
Con đò chiều đưa khách sang sông

Tình cờ ta nhận ra nhau
Nghe mênh mông nhớ chuyện hôm nào
Để đò chiều sóng vỗ lao xao

ĐK:

Hôm cô dâu sang nhà chồng
Qua sông trên con đò hồng
Mà giọt buồn nhỏ mênh mông
Hôm cô dâu sang nhà chồng
Ai ru con nghe buồn lòng
Lời ru nghe nhớ mong
Ầu ơ . . . ầu ơ . . . (ĐK)

Tiếng còi trong sương đêm

Bến nước gió rét đò thưa khách sang.
Lau xanh bên sông mờ rung bóng trắng.
Đêm nay không gian chìm trong giá băng.
Con đò sang ngang ...

Kể lúc vắng bóng người chiến sĩ xưa.
Đã cầm giữa gió mùa thu thổi đưa.
Đêm nay đông sang mà tin vẫn chưa, đưa về đò xưa,
mà đoàn hùng binh âm thầm sông nước, trong sương,
hồi còi trầm vang như hòa lẫn theo người lái đò ru.

Tiếng còi trong sương đêm,
Tiếng còi trong sương đêm,
theo gió đưa ôi buồn.
Nghe vi vu oán than,
thôi toán quân đi rồi,
thôi toán quân đi rồi,
hờ hơ hơ hơ, hờ hơ đi rồi.

Con ơi, lòng mẹ ử ê,
thương cho chồng mấy dặm sơn khê.
Khi ra đi có hứa thu nay về,
mà hôm nay lá thu đã rơi tràn.
Rồi mùa đông sang qua luôn,
mòn mỏi trong đau buồn,
hờ hơ, hờ hơ ...

Tiếng còi trong sương đêm,
Tiếng còi trong sương đêm,
theo gió đưa ôi buồn,
nghe vi vu oán than.
Thôi khóc chi đau lòng,
con cứ an giấc nồng
hờ hơ hơ hơ, hờ hơ ...
bên lòng hờ hơ, hờ hơ ...

Tiếng dân Chàm

Ngồi nhìn trăng xế
Sương khói mờ ngập tràn non nước Chàm cuộn...
nhặt màu trong bóng ngàn.
Thuyền đầu, thuyền tan trên sóng,
Nhắc chi điều tàn lòng chạnh nao ý hoài hương.
Đồ Bàn, xao xuyến,
trên cốt hải vạn hồn khóc máu đợi vạn...
vạn hồn thảm thiết hời !
Tàn canh, cuồng âm theo gió
Sắc se tơ lòng người
dật dờ nơi cuối trời...
lạnh lùng ôi tiếc hời !

Năm xưa, ta nhớ...
non nước này liệt oanh ngát danh
cùng trời mây thắm xanh.
Rừng sâu, đồi cao,
là đây Chiêm nữ kết hoa tô đời cười
nhịp theo tiếng bình minh.
Đồ Bàn, giây phút
tan nát thời nghiệp cường xây đá vàng rờn
rạng ngời bao tháp ngàn.
Giờ đây, còn dăm chiếc bóng
lẳng trong điệu tàn lòng...
ngập tràn muôn tiếng hồn đợi...
đợi ngày tung xóa hờn !

Hồ hơ, hò ho ho hó
Hố ho ho hò hò ho ho hó ho hò !

Tiếng dương cầm

Văn Phụng

Nhớ khi nào mùa Xuân mới sang
muôn bầy chim ca hót vang
tung cánh nhẹ bay la đà
bướm khoe màu trên muôn sắc hoa
chập chờn tung bay thướt tha
đùa giỡn trong tia nắng vàng

Nhớ đêm nào tình Xuân ngất ngây
mưa phùn rơi rơi ướt vai
đi mãi tìm ai yêu đàn
bước chân lạc nơi đây chốn nao
trên lầu ai kia vút cao
vang tiếng dương cầm thiết tha

Trầm trầm êm êm thánh thót
nhịp nhàng khoan thai thắm thiết
nhạc lòng vang câu luyện tiếc
người ơi còn nhớ
Chopin ngày xưa vì ai dệt nên cung nhạc lâm ly
cho đời say trong ý thơ
cho hồn bay theo tiếng tơ
về phía trời xa xa mờ
tiếng dương cầm còn vang thiết tha
riêng mình ta đây với ta
chìm đắm trong một giấc mơ...

Tiếng hát quay tơ

Tử Phát

Chiều không vương, buồn mây lẳng xuống đồng quê
Trời mênh mông, tím ngắt, thoi thóp pha hồng.
Hàng nước mắt, lá rơi bên thềm,
vướng vút bóng cau khắp trời, bắt ngát khói hương.
Thì thảo lá biếc, có thương lá vàng.
Tre ngà đưa võng, heo may hoa đàn
Ngập ngừng xe quay, run run in bóng dáng người
Người chiến sĩ âm gió rét mưa bay,
Dẫn mình trong khói súng,
Chiến trường áo mong manh,
Căm thù nuôi ấm thân,
Quyết gắng sức nâng cao sắc cờ.
Chàng ra đi giữ miếng vườn này,
Giữ mái tranh này
Em về xa vắng thầm lo cho cánh chim bay.
Chiều nghe vang là tiếc em run ngổ tiếng,
ngổ tiếng bước ai về.

Quay quay, thương nhớ quyến vào tơ
Quay quay, se áo rét dâng chàng,
rộn ràng tơ lướt tới người chiến sĩ yêu.
Quay quay, thương nhớ quyến vào tơ
Quay quay, chăn ấm cuốn thân chàng,
Mỗi một đường tơ là mỗi dây tình,
Trong lòng em dâng người hiền ngang...

Tiếng hò miền Nam

Phạm Duy

Nhà Bè nước chảy chia hai,
Ai địa Gia Định, Đồng Nai thì địa
A li hò lờ ! A li hò lờ !
Đường địa lỗi bạn không xa,
Qua vùng Đất Đỏ rồi ra Biên Hòa
A li hò lờ ! A li hò lờ !

Nghe chẳng tiếng hò dân ta
Tiếng lòng di cư vẫy vùng theo gió
Nghe đây tiếng người nông phu
Biết tìm tự do lánh xa ngục tù
Rừng chiều nước chảy vì vu
Tình nghèo vẫn nở như hoa
Ai nghe chẳng tiếng hò bao la
Những tiếng cười đôi ta
Nam Bắc một nhà
Chiều chiều ngọn gió đẩy đưa
Mẹ hiền thương bé ngủ mơ
Yêu con thơ mỹ miều
Yêu non sông rất nhiều
Vẳng lời hò mến yêu

Nhà Bè nước chảy chia đôi,
Ai địa dưới ruộng cùng tôi thì địa
A li hò lờ ! A li hò lờ !
Đường địa nước chảy xuôi mau,
Con đò tới mũi Cà Mau chuyện trò.
A li hò lờ ! A li hò lờ !

Quê em mãi tận Hà Tiên
Có hạt điều cay có tình quyến luyến
Đưa anh tới miền Cần Thơ
Dưới hàng dừa cao trái thơm ngọt ngào
Ruộng đồng lúa trở bông mau
Lạch nguồn cá lội xôn xao
Đêm hôm nao gió về biển Đông
Cuốn mối tình Cửu Long, se kết đôi lòng

Ngày nào cạn nước Đồng Nai
Ngày nào cạn nước ngoài khơi
Non sông ta xóa mờ
Không ai nge tiếng hò
Thì lời nguyện mới phai
Thì lời nguyện mới phai

Tiếng hờn trong gió

Văn Thanh

Tiếng hờn trong gió
Lùng reo vang đó đây
Thét gào muôn lá
Những khi chiều tà

Tiếng hờn trong gió
Hờn tàn đêm thâu
Có nào ai thấu ?
Reo hờn vì đâu ?

Hờn cho cho sanh linh đang sống lầm than
cho đến giờ hết tan.
Hờn cho non sông đang chinh chiến lừng reo vang
bao ngày ly tán.
Chờ cho êm người tan bao hết niềm đa mang
nước non ngập tràn.
Ngày vui tươi ấy sẽ mang đến cho non sông
muôn ngàn vinh quang.

Tiếng hờn trong gió
Lùng reo vang đó đây
Thét gào muôn lá
Những khi chiều tà

Tiếng hờn trong gió
Hờn tàn đêm thâu
Có nào ai thấu ?
Reo hờn vì đâu ?

Tiếng mưa đêm

Đức Huy

Ngoài trời mưa rơi âm thầm ru lẻ loi
Tiếng mưa đêm xót xa
Mưa ơi bao giờ thôi
Nước mắt em long lanh ướt mi dài
Những ngón tay không che hết hao gầy
Người tôi yêu ơi nay còn trông thấy nhau
Hãy chia tôi phút giây thương đau trong mắt sâu
Với tiếng khóc đến hắt hiu đời nhau
Với những tiếng ca mệnh mông u sầu

đ.k.

Cầu cho đêm thôi mưa
Trời xanh đem nắng về
Cầu cho bước chân vu quy
Nhiều mơ ước xuân thì
Cầu đêm nay qua mau
Đừng cho mi vướng sầu
Đời con gái đam mê nhiều
Ngày em bước qua cầu

Buồn làm chi em mai rồi em sẽ quên
Nín đi em sẽ quên
Với trái tim bình yên
Tiếng gió mưa đêm nay sẽ không còn
Tiếng khóc than đêm nay cũng không còn
Từng cơn mưa trên lầu đài, trên phố khuya
Tiếng mưa rơi thiết tha chơi với mưa gió ơi
Dĩ vãng ấy sẽ úa theo thời gian
Có mấy cánh hoa thiên thu không tàn

Tiếng mưa rơi

Khánh Bằng

Nhìn mưa rơi nhuộm tím bầu trời
Gió đêm vi vu muôn ngàn lời
Mấy ai yêu thương nhau trọn đời
Gió ơi !

Hạt mưa rơi lạnh buốt vào người
Xót xa dâng lên môi nụ cười
Tiếc thay giấc mơ xưa tuyệt vời
Gió ơi !

Nhìn giòng lệ sầu rơi hiên má hồng
Em bước theo chồng, em đi đường em
Rồi cuộc tình đành ôm kín mơ mộng
Xin chớ khơi tìm vết thương lòng

Rồi từ đây đường xa tiễn chân người
Trai lính biên thùy anh đi đường anh
Chợt tưởng mình là một áng thơ sầu
Thương nhớ ai còn vấn vương hoài

Từ đây trên vạt nẻo đường dài
Nắng mưa bóng in đôi hình hài
Bước phong sương đôi nơi miệt mài
Gió ơi !

Tình yêu xin đừng đến làm gì
Đến chi cho đau thương ngập tràn
Lặng nghe tiếng mưa rơi bàng hoàng
Gió ơi ... !

Tiếng sáo thiên thai

Phạm Duy

Xuân tươi,
Êm êm ánh xuân nồng,
Nâng niu sáo bên rừng,
Dầm ba chú Kim đồng . . .
(Hò ơi tiếng) Tiếng sáo,
Nhẹ nhàng lướt cỏ nắng,
Nhạc lòng đưa hiu hắt,
Và buồn xa buồn vắng,
Mênh mông là buồn.

Tiên nga,
Buông lơ tóc bên nguồn,
Hiu hiu lũ cây tùng,
Ru ru tiếng trên cồn . . .
(Hò ơi làn) Mây ơi,
Ngập ngừng sau đèo vắng,
Nhìn mình cây nhuộm nắng,
Và chiều như chìm lắng,
Bóng chiều không đi.

Trời cao xanh ngắt! Ô kìa! ô kìa!
Hai con hạc trắng (ư) bay về nơi nao?
Trời cao xanh ngắt! Ô kìa! ô kìa!
Hai con hạc trắng bay về, về Bồng Lai!

(Đôi) Chim ơi,
Lên khơi sáo theo vờ
Hay theo đến bên người,
Tiên nga tắm sau đồi . . .
(Tình tang ôi) Tiếng sáo,
Khi cao, cao mờ vút,
Cùng làn mây lơ lửng,
Rồi về bên bờ suối,
Cây xanh mờ mờ . . .

Êm êm,
Ôi tiếng sáo tơ tình,
Xinh như bóng xiêm đình,
Trên không uốn thân hình, . . .
(Đường lên lên) Thiên Thai,
Lọt vài cung nhạc gió,
Thoảng về mơ mộng quá,
Nàng Ngọc Chân tướng nhớ,
Tiếng lòng bay xa . . .

Tiếng thời gian

Nhạc: Lâm Tuyền - Lời: Dạ Chung

Mưa rơi hiu hắt, ai sầu mùa đông.
Không gian u ám sương mờ, mờ buồn.
Xa trong đêm vắng chuông buồn, buồn ngân.
Mùa đông mưa rét mướt, bến sông, ngừng chân
Chờ ai trong tê tái, lắng nghe, chuông than
Thời gian trôi tan tác, mang theo, ngày xuân
Mưa đêm nay khóc thầm
Cuộc đời đậm ấm đã theo thời gian.

Ngoài kia gió sương mờ.
Lìa cây lá giang hồ.
Về đâu ! Về đâu !
Ngày xuân thoát đi dần,
lòng ta tái tê sầu
Người cười nhưng ta vẫn khóc thầm.
Đời chim bạt gió
Kìa ai thoáng mơ hồ
Ngừng chân dưới mưa dầm.
Nhìn lâu nguy nga ước mơ thầm.
Bao nhiêu xuân qua, lòng không tình yêu

Mưa rơi hiu hắt, ai sầu mùa đông.
Không gian u ám sương mờ, mờ buồn.
Xa trong đêm vắng chuông buồn, buồn ngân.
Mùa đông mưa rét mướt, bến sông, ngừng chân
Chờ ai trong tê tái, lắng nghe, chuông than
Thời gian trôi tan tác, mang theo, ngày xuân
Mưa đêm nay khóc thầm
Cuộc đời đậm ấm đã theo thời gian.

Tiếng yêu dĩ vãng

Lời: Khúc Lan

Hỡi cô em thơ ngây mắt nai dịu dàng
Tóc em bay ru cơn gió say chiều viễn phương
Cuộc tình anh sẽ trao cho em với bao niềm nhớ thương

Hỡi cô em xinh xinh hãy mau dừng chân
Có anh trong đêm nay nhớ em và nhớ thêm
Một trời hạnh phúc xin trao cho em
với muôn vàng khát khao

Giữa lòng đường hoang vắng
Một trái tim buồn thật cay đắng
Ôi tiếng yêu nay còn đâu
Có ai chờ mong hạnh phúc tương lai
Nhớ nụ cười thật êm ái, lời nói cho hồn mình tê tái
Đêm thức trắng mơ tình nhân, rồi những cơn mộng xa
mãi.
Tình sẽ hận sâu, chớ nuôi tiếc dĩ vãng
đớn đau rồi sẽ phai mau.
Xin mãi mãi yêu em, dù có qua bao đoạn đường.
Tình vẫn đợi chờ,
cho anh quên đi trên đôi tay tháng năm xưa
Yêu những phúc bờ vợ, mình sẽ sống trong giấc mơ qua

Yêu tiếng ca đậm đà, yêu những đêm ngọc ngà
Cuộc tình rồi sẽ ngàn đời cho ta vết thương thật xót xa.

Tìm đâu

Niềm thương dù cho xa cách
muôn trùng không phai mờ
Ngày tháng vẫn vương theo áng mây trôi đi bơ vơ
Tìm lúc chiều về những phút say mơ
Tìm về lối cũ nên thơ
Hàng cây im bóng bên hồ

Đàn ơ hòa theo tiếng gió mơ màng đi xa với
Lời ai sao mà tha thiết êm đêm như chơi với
Hình bóng ngày nào đã quá xa xôi
Một tà áo tím bên tôi
Thăm nghe lá vàng nhẹ rơi

Không gian sao chìm vắng
Dáng xưa khi chiều xuống
Bên hàng cây dương liễu vẫn xác xơ
Đường chiều vương vương nắng
Đàn lòng ơ xa vắng
Mộng đời dẹt hoa gấm khi còn thơ

Tìm đâu bàn tay che mái tóc huyền rung tơ mềm
Tìm đâu muôn màu hoa nắng lung linh vương chân êm
Tìm lúc chiều về tiếng hát buông lời
Tìm về tiếng sáo chơi với
Thời gian vẫn lạnh lùng trôi

Tìm một ánh sao

Hoàng Trọng

1. Mây cuốn mịt mù che khuất ánh sao,
Lạnh lùng sương xuống đã lâu,
Hồn đêm nay mơ về đâu ?
Nhiều khi nhìn trời sao chiếu thần tiên,
Lòng hằng mơ ánh sao hiền,
Lộng lẫy sáng giữa trời đêm...

Tôi muốn tìm về vang bóng lúc xưa,
Mà lòng sao mãi ngẩn ngơ,
Tàn đêm qua tôi nằm mơ :
Và mơ trời vừa tan bóng hoàng hôn,
Một vì sao rớt trong hồn,
Dịu như ngàn câu mến thương !

Bao nhiêu tình thơ chìm trong cõi xa mờ,
Bao nhiêu lần đêm xuống mơ hồ,
Ngôi sao ngày xưa, hiện trong tim rạn rỗ,
Rồi tan biến thành ngàn thương nhớ...

...Nhưng đã muộn làm sao níu giấc mơ,
Tìm làm sao những phút xưa ?
Ngủ trông sương rơi thờ ơ
Giờ đây ngoài trời khuya vắng mình tôi,
Tìm vì sao khuất bên trời,
Thăm mơ một tinh tú rơi..

2. Tê tái lặng nhìn năm tháng lướt mau,
Nghẹn ngào như mối vắng nhau,
Hồn mệnh mang mơ về đâu ?
Mộng xưa tàn rồi tôi vẫn còn mơ,
Tình ngày xưa có xa mờ,
Lòng vẫn luyến nhớ ngày xưa..

Năm ấy mình thường đi dưới ánh sao,
Hẹn rằng khi thấy nhớ nhau,
Mình ra bên song tìm sao..
Nhìn sao thề rằng yêu mãi người ơ !
Dù nhiều giông tố trong đời,
Dù cho ngàn sao đổi ngôi !

Nay xa ngàn phương, lòng se sắt khôn lường,
Đêm đêm sầu thương nhớ qua hồn,
Tôi đi tìm sao, thăm ôm trong vạt áo,
Mà sao khuất mờ bên trời cao..

Không biết giờ này phương ấy xa xôi,

Người tình xưa có nhớ tôi
Mà đi trong sương mờ rơi..
Mà mơ, mà nhìn lên cõi trời cao,
Mà ngủ thương những năm nào...
Mà mong tìm một ánh sao ?

Tìm nhau

Phạm Duy

Tìm nhau trong hoa nở
Tìm nhau trong cơn gió
Tìm nhau trong đêm khô hay mưa lũ
Tìm nhau khi nắng đỏ
Tìm nhau khi trăng tỏ
Tìm nhau như chim mộng tìm người mơ
Tìm trong câu thơ cổ
Tình qua tranh Tố Nữ
Tìm trên môi đường ca câu thương nhớ
Tìm sâu trong muôn thuở
Tìm sau lưng bốn mùa
Tìm nhau như thiên cổ tìm ngàn thu
Gặp nhau trong hơi thở của cuộc đời
Người ơi! Gặp nhau hãy nép hơi im trong hương mới
Gặp nhau trong nhân tình đầy bác ái, ơi người!
Gặp nhau trong kinh cầu một hồi chuông
Tìm nhau trong bom lửa
Tìm nhau trong mưa bão
Tìm nhau trên kinh đô xây trên xương máu
Tìm nhau trong thống khổ
Tìm nghe câu than thở
Tìm nhau như góa phụ tìm mộ bia
Tìm đâu môi em đỏ
Tìm đâu mây trong mắt
Tìm cho ra mái tóc ngây thơ đó
Tìm xem trong kinh sử
Tìm tương lai sáng tỏ
Tìm nhau khi nhân loại được trùng tu
Gặp nhau trong vinh dự của đời người
Người ơi! Gặp nhau dưới đức tin bao la phơi phơi
Gặp nhau trong cơ khổ của thế giới, ơi người!
Gặp nhau đôi tâm hồn được nghỉ ngơi

Tín hiệu trái tim

Trái đất kia như đang bé lại
Và mỗi trái tim như đang mở ra
Trời xanh bao la bốn bề thế giới
Thế giới bao la mà đâu có xa lạ

Đâu còn cách trở quá xa
Đâu còn xa cách không dài
Chỉ trong phút giây đã gặp tiếng nói
Chỉ trong phút giây đã được vãn thơ
Chỉ trong phút giây người đâu nở hững hờ

Trái đất kia như đang bé lại
Và mỗi chúng ta như đang trẻ ra
Niềm vui bao la hướng ra thế giới
Thế giới yên vui là mơ ước nhân loại (1x)

Tình yêu đưa ta hướng ra thế giới
Em có nghe chăng mùa xuân mới đang về.

Tình

Văn Phụng

Tình là một truyện muôn màu
Tình là mình hạnh phúc thật mau
Tình là một bài thơ sâu
Tình là một niềm nhớ thương nhau

Tình đẹp tựa mùa thu vàng
Tình mình nhiều mộng ước miên man
Tình là một chuyện huy hoàng
Tình mình là thành nhớ hoang mang

Yêu nhau khi xuân tươi thắm
Yêu nhau trong tiếng ca tiếng đàn
Yêu nhau trong muôn tia nắng
Yêu nhau trong ánh trăng mơ màng

Yêu nhau khi xuân thu rơi
Yêu nhau khi hoa lá xanh tươi
Yêu nhau khi mưa đông rơi
Yêu nhau yêu nhau mãi suốt đời

Tình là một truyện âu sầu
Tình là mình nhiều nỗi thương đau
Tình là một truyện chia lìa
Tình là mình thốn thức đêm khuya

Tình đẹp tựa mùa thu vàng
Tình là mình lệ ướt rơi tuôn
Tình là một chuyện đau lòng
Tình là mình mỗi mắt chờ trông

Yêu nhau chi cho thương nhớ
Yêu nhau chi khiến đôi mắt mờ
Yêu nhau sao không đi tới
Yêu nhau sao đã quên nhau rồi

Yêu nhau chi cho tan mơ
Yêu nhau chi cho mắt hoen mờ
Yêu nhau chi cho thương đau
Yêu nhau chi cho mãi âu sầu

Đành rằng tình là âu sầu
Đành rằng tình là nhớ là đau
Đành rằng tình là chia lìa
Đành rằng tình là khóc đêm khuya

Đành rằng tình là đau buồn

Đành rằng lệ mình ướt rơi tuôn
Đành rằng tình là đau lòng
Đành rằng tình là mãi chờ mong

Nhưng sao ta mơ yêu mãi
Nhưng sao ta vẫn thương nhớ hoài
Mơ yêu đương trong tia nắng
Say sưa trong ánh trăng mơ màng
Bâng khuâng khi xuân thu rơi
Cô đơn khi hoa lá tươi bởi
Lang thang khi mưa rơi rơi
Mơ yêu đương mơ mãi suốt đời.....

Tình bạn

Này hỡi người bạn
Bạn biết gì không ?
Đời bao chông gai bao điều ngoa lộ lừa
Đời thương biết cho bao ưu phiền

Bạn hỡi đừng lo
Bạn hãy nhìn tôi
Này bao yêu thương xin trao chia cho người
Và cùng vui bước trong cuộc đời
Bạn ơi

Dù đời nhiều giông tố
Đời nhiều hận sâu mình cùng đi bước
Bước mãi những tháng năm mịt mại, ah ...
Tay ta luôn trong tay bao ân cần
Vui buồn chia sẻ

Mình cùng nhau chung bước cùng vào
Cuộc đời này rồi sẽ có
Sẽ có những chứa chan hy vọng, bạn ơi
Cho dù thương đau
Ta luôn bên nhau
Và rồi sẽ một ngày nào đó
Chúng ta gần nhau, bạn tôi hỡi

Tình bơ vơ

Càng nhìn em yêu em hơn và yêu em mãi
Dù phút êm đêm xa xưa nay đã đi vào quên lãng
Trời vào thu Việt Nam buồn lắm em ơi
Mây tím đang dâng cao với
Mà tình yêu chưa lên ngôi

Ngày mình yêu
Anh đâu hay tình ta gian dối
Để bước phong trần tha hương
Em khóc cho đời viễn xứ
Về làm chi rồi anh lặng lẽ ra đi
Gom góp yêu thương quê nhà
Dâng hết cho người tình xa

Anh đâu ngờ
Có ngày đàn đứt dây tơ
Một phút tim anh ơ hờ
Trọn kiếp anh vương sầu nhớ

Nói đi em cả đời mình mãi đi tìm
Cả đời mình xây ước mơ
Cho ngày mộng được nên thơ
Cuối cùng là tình bơ vơ

Cho anh xin một đêm trăng trời
Gởi đồng tro tàn năm xưa
Dâng hết cho lần yêu cuối
Rồi từng đêm
Từng đêm nhịp bước cô đơn
Em khóc cho duyên hững hờ
Anh chết trong mộng ngày thơ

Tình buồn

Đỗ Lễ

Đường em đi ...
Đường xa vắng buồn
Đôi mắt nhìn nhau
Không nói một câu
Chiều nay lá rơi
Buồn xa với vợ
Sầu đến chơi với!

Khi tay trong tay run rẩy
Xót xa với đây
Lòng bỗng dâng sâu
Ngập trong gió mưa
Mùa thu tiễn đưa
Hồn mãi bơ vơ ...

Yêu anh, để tình ngang trái
Ray rút mãi không thôi
Lệ sầu vương trên môi
Tâm hồn hoang vắng lạnh
Nhìn nhau trong giây lát
Rồi thẫn thờ tê tái
Ảo ảnh trôi trôi mau!

Còn đâu nữa ...
Đường xa vắng buồn
Trong giấc mộng về
Chỉ có mình em!
Nhìn anh thoáng buồn
Lòng thấy đơn côi
Sầu mãi trên môi ...

Yêu anh, yêu trong dang dở
Nhưng không ơ thờ!
Mà ai gieo sầu ?
Tình bao đắm say,
Lòng không đổi thay
Mà vẫn chua cay ...

Tình buồn đêm mưa

Trường Kỳ

Lắng nghe mưa rơi rơi sao trong lòng ta bồi hồi
phút chia ly ngày nào lệ tràn hoen mi
còn nhớ chẳng em khi xưa mưa rơi kề nhau nghẹn ngào
cùng mong ước sao sẽ dừng chia phôi

Ngày đó bên nhau tơ vương say sưa triền miên quện lời
dắt đưa nhau hòa mình vào nhịp cung thơ
nhẹ lắng như mơ mong manh lao xao giọt mưa vào đời
cùng nhau nắm tay bước nhẹ như thơ

Mưa mưa rơi quạnh hiu chất cao ngập trời
còn đâu người yêu ngày xưa cùng nhau hát ca tuyệt vời
lòng bàng hoàng mơ xa
còn đâu phút giây êm đêm ngày nào bên nhau

Sầu chất trong tim miên man dâng lên lời ru trầm buồn
gió hiu hiu nhẹ nhàng gợi mộng nhưng tơ
từng tiếng mưa rơi xôn xao mang theo ngàn câu muộn
phiên
còn chẳng nữa đây khúc nhạc mưa rơi..

Tình ca

Phạm Duy

Tôi yêu tiếng nước tôi từ khi mới ra đời người ơi
Mẹ hiền ru những câu xa vời à à ơi tiếng ru muôn đời
Tiếng nước tôi bốn ngàn năm rồng rã buồn vui
Khóc cười theo mệnh nước nổi trôi, nước ơi
Tiếng nước tôi tiếng mẹ sinh từ lúc nằm nôi
Thoắt ngàn năm thành tiếng lòng tôi, nước ơi
Tôi yêu tiếng ngang trời
Những câu hò giã hờn không nguôi
Nhớ nhung hoài mảnh tình xa xôi
Biết tin vào mộng đẹp ngày mai

Một yêu cầu hát truyện Kiều lắng lơ
Như tiếng sáo diều (ừ) làng ta
Và yêu cô gái bên nhà
Miệng xinh ăn nói mặn mà (ừ) có duyên

Tôi yêu tiếng nước tôi nằm phơi phới bên bờ biển xanh
Ruộng đồng vun sóng ra thái bình
Nhìn trùng dương hát câu no lành
Đất nước tôi đầy trường sơn ẩn bóng hoàng hôn
Đất miền tây chờ sức người vươn, đất ơi
Đất nước tôi, núi rừng cao miền Bắc lửa thiêng
Lúa miền Nam chờ gió mùa lên, lúa ơi

Tôi yêu những sông trường
Biết ái tình ở dòng sông Hương
Sống no đây là nhờ Cửu Long
Máu sông Hồng đỏ vì nhớ mong

Người yêu thắm giới mịt mù
Cùng tôi ôm ấp ruộng đồng (ừ) đồng Việt Nam
Làm sao chấp cánh chim ngàn
Nhìn Trung, Nam, Bắc kết hàng là hàng mến nhau

Tôi yêu bác nông phu đội sương nắng trên bờ ruộng sâu
Vài ngàn năm đứng trên đất nghèo
Mình đồng da sắt không phai màu
Tấm áo nâu Những mẹ quê chỉ biết cần lao
Những trẻ quê bạn với đàn trâu, Bé ơi
Tấm áo nâu rướn người đi từ cội rừng cao
Đắt diu nhau vào đến Cà Mau, Áo ơi
Tôi yêu biết bao người
Lý Lê Trần và còn ai nữa
Những anh hùng của thời xa xưa
Những anh hùng của một ngày mai

Vì yêu yêu nước yêu nòi
Ngày Xuân tôi hát lên bài (ừ) tình ca
Ruộng xanh tươi tốt quê nhà
Lòng tôi đã nở như là (ừ) đóa hoa

Biết ái tình ở dòng sông Hương
Sống no đây là nhờ Cửu Long
Máu sông Hồng đỏ vì nhớ m

Tình ca du mục (le temps des fleurs)

Thảo nguyên bát ngát mênh mông tựa chân trời
Cỏ cây hoa lá hương thơm tỏa ngát nồng
Tìm anh năm tháng thấy đâu hình bóng chàng
Anh thân yêu ơi, biết anh giờ này nơi nào...

Nhẫn giúp cho chim ơi, nhẫn giúp cho ta mây ơi
Hào nguyên bát ngát đem giấu anh tôi nơi nào?
Lần theo dấu vết anh đi tìm đâu cho thấy anh thân yêu
Tình yêu đốt cháy trong tim phút giây nào nguôi...

Tháng tháng năm năm trôi qua
Gió tuyết mưa rơi sương xa
Tình em vẫn xanh như lá cây đang mùa xuân...

Dù cho năm tháng phai phai hình bóng chàng
Dù thời gian đã xóa tan bao ước vọng
Hàng mi đen láy như những vàng nắng chiều
Anh thân yêu ơi, biết anh giờ này nơi nào ...

Repeat both refrains {}

Tình ca sĩ

Tưởng đời ca sĩ không sao biết nhớ thương yêu đương
Tưởng đời ca sĩ chẳng biết nỗi buồn
Đời là bài ca dịu dàng say đắm
Ngày tựa như tờ đêm như nhung không biết ưu phiền

Nào ngờ năm xưa anh mang bão đến trong tim em
Tình là cơn say chết ngất những ngày mê đắm
Tình yêu đã cho em những đêm tơ nhưng là lơi
Và bao tươi vui với nhớ nhung thùng nước mắt rất buồn

Tình yêu đó những ngày ái ân
Thơm nồng mùi hương tóc
Lòng vẫn nhớ kỷ niệm dấu yêu
Sống bên người những ngày như mơ

Tình yêu đó những ngày đã qua
Tình lấp lánh như ngàn ánh sao
Vui như chim nỏ như hoa hồng
Ngọt ngào trong tim em

Dù là ca sĩ em cũng biết yêu biết thương
Là một ca sĩ cũng biết nỗi hờn
Tình bạn đôi môi tình nặng trong mắt
Tình buồn trong tim khi anh xa em hay anh ơ thờ

Là một ca sĩ yêu anh với trái tim thơ ngây
Tình tựa trong nắng ấm bao mùa xuân đến
Làm cho tiếng ca em ngất ngây hơi men tình ai
Hàng đêm trên sân khấu thân quen rộn rã tiếc anh đã nhìn

Tình cha con

Lộc cà Lộc cà Lộc, Lộc cà Nhong Nhong Nhong
Lộc cà Lộc cà Lộc, Lộc cà Nhong Nhong Nhong
(tiếng Ngựa chạy)

Nhong Nhong Nhong Cha làm con ngựa
để cho con lên cưỡi trên lưng
Nhong Nhong Nhong Cha làm` con ngựa
để cho con vui thỏa tiếng cưỡi
Nhong Nhong Nhong ngựa Cha mệt quá
con không biết con nói ngựa phi
Nhong Nhong Nhong ngựa phi tận cùng
hai cha con cùng ngã lăn đùng

hơ hơ ha ha ha
(cười nói) Vui thật vui con cười dòn dã,
ngựa Cha ngã bốn vố lăn quay,
(hát) con chạy ngay chạy đi hỏi Mẹ
tìm ở đâu con bồ đề.
(nói) Mẹ bảo con đừng đi tìm võ,
mà con hãy thỏ thẻ bên tai,
con thương Cha, con ngoan thật nhiều,
ngựa Cha lại cồng con nhong nhong
Nhong Nhong Nhong Cha làm con ngựa
để cho con khôn lớn con ơi,
Nhong Nhong Nhong Cha làm con ngựa
để cho con nường tựa suốt đời

Tình cho không

Khánh Bằng

Cho nhau tình yêu đó
Yêu thương càng nhiều gắn bó
Khi tin yêu sống trong mộng vàng
Tình yêu thêm nhiều tươi sáng

Chuyện tình ấy không lạt phai
Cuộc đời biết đâu ngày mai
Dù người có quên câu thề
Nhưng tim ta vẫn yêu hoài

Tình yêu như giấc mơ
Như làn hương thắm tuyệt vời
Tình yêu ta hiến dâng
Sẽ tươi đẹp mãi người ơi!

Đau thương tình đã mất
Đơn côi sầu hận cao ngất
Khơi lên chi đồng tro tàn
Làm con tim càng ray rứt

Niềm sầu khổ in hằn sâu
Lòng người cố quên được đâu
Rượu nồng cháy bao đêm thao
Nhưng than ôi vẫn thương đau

Tình yêu sao đắng cay
Như liều thuốc đắng đọa đầy
Mà sao ta vẫn yêu
Dẫu cho người có đổi thay

Chuyện tình đau thương ấy!
Trách ai sao đổi thay?

Tình cờ

Diệp Minh Tuyền

Tình yêu như tiếng hát bổng cất cánh trong tim tình cờ
Tình yêu như tiếng sét bỗng giáng xuống nào ai có ngờ
Phút chốt vai kề vai, phút chốc tay cầm tay
Tình yêu như thế cứ đến cứ đến như đã hẹn bao giờ

ĐK:
Phải thế chẳng tình yêu
Phải thế chẳng tình yêu
Phải thế chẳng tình yêu
Phải thế chẳng thì sánh đôi

Tình yêu như ánh nắng chiều ấm áp tiếng ca tình cờ
Tình yêu gió xoáy bỗng cuốn lấp nào ai có ngờ
Phút chốc chung lời ca, phút chốc chung vần thơ
Tình yêu như thế cứ đến cứ đến như đã hẹn bao giờ

ĐK:
Phải thế chẳng tình yêu
Phải thế chẳng tình yêu
Phải thế chẳng tình yêu
Phải thế chẳng thì sánh đôi

Tình có như không

Trần Thiện Thanh

Tình là tình nhiều khi không mà có.
Tình là tình nhiều lúc có như không
Tình xôn-xao như giọt nắng lên cao.
Cho lòng mình mang-mang như làn khói
Tình trôi qua như là giấc chim bao.
Ôi, tình đầu bở ngỡ cơn mộng du.
Tình là tình nhiều khi không mà có.
Tình là tình nhiều lúc có như không
Tình cho đi, cho từ lúc quen sơ.
Cho thật nhiều, bở ngỡ chưa hề cho.
Tình cho đi, nhưng chẳng nói năng chi.
Nên ngập ngừng, mãi-mãi nên tình cảm.

Tình một ngày tình xa nên tình nhớ.
Tình gặp rồi, tình cứ nói vu-vơ
Nên mà lòng thì vẫn cứ như thơ.
Cả cuộc đời thì vẫn cứ như mơ.

Tình là tình tìm nơi đâu cũng có,
tình gặp rồi nhiều lúc có như không
Chiều hôm kia trên đường phố anh qua
anh tình cờ quen em bên hàng nước
Hàng mi xanh, xuôi làng tóc em xanh
Cho đường chiều xao xuyến cơn mộng lành.
Rồi tình chợt bùng lên như lửa nóng.
Rồi tình là một tiếng sét trên không

Này em ơi có phải lúc ta yêu.
Ta vụt về chới với trong biển khơi.
Này em ơi, em đẹp quá đi thôi.
Áo học trò trắng xóa trong hồn tôi.

Ới kìa tình nào chờ em nơi đường vắng.
Ới kìa tình nào là những ngón tay đang
Thôi thì mình đành đứng mãi xa trông.
Lại một lần tình cũng như không.
Lại một lần tình cũng như không.
Lại một lần tình cũng như không.

Tình cỏ xanh

Chiều câm lặng, ta nhìn lên sân cỏ
Xem hạ tàn bóng nắng dạt về đâu.
Nhìn cỏ xanh trong từng niện pha màu,
đời trôi chảy có bao giờ ngưng lại.

đôi mảnh tình ta nhìn vào cỏ dại,
Dấu chân ai hờ hững dẫm đi qua.
Dấu chân ai hờ hững với cỏ hoa,
Xin cúi xuống nâng niu loài thảo mộc.

Này cỏ ơi, cỏ đâm chồi nảy lộc,
Cỏ xanh lên cho cánh bướm chiều bay.
Cho đời tươi, cho đời đẹp hôm nay.
Cho ta hát bài ngợi ca tình cỏ.

Cỏ cho ta lời thơ không bỏ ngỏ,
Cho màu xanh, xanh mãi giữa cuộc đời.
Giữa đất trời, giữa xanh diệt đời mới.
Ta cúi xuống ta ngợi ca tình cỏ.

Tình cuối chân mây

Ngô Thụy Miên

Tình yêu như lá Thu tàn uá gió heo mây
Người yêu như cánh chim mờ xoá cuối chân mây
Tình yêu dấu trong đời người yêu dấu tuyệt vời
Làm sao đến bên người người yêu hồi.

Người vui bên ấy, ta buồn héo hắt nơi đây
Rượu nồng riêng bóng, đêm quạnh vắng bước chân say
Người hạnh phúc bên trời, còn ta xót xa đời
Tình không nói nên lời biết mình thôi
(*)

Một lần gặp gỡ em
Tình như giông bão chợt vút qua
Tình như say đắm và thiết tha
Một mình ta ngồi thương nhớ
Chiều về hồn vẫn vương,
Nhìn mưa rơi giáo đường hôm xưa
Lời kinh vang khắp trời bơ vơ
Người ơi có thấu cho lòng ta

Một mai em nhé, khi mùa Thu đã phai pha
Hàng cây nghiêng bóng vẫn chờ mong bước em qua
Vòng tay lãng quên đời người lặng lẽ xa vời
Tình yêu dấu rã rời đã mù khơi.

Tình cuồng điên

Ngọc Trọng

Thời gian sao vẫn cứ trôi lặng lẽ
Tim em đã héo úa bao ngày qua
Đêm đêm không có tiếng anh thì thầm
Bao ân ái đã xa dần
Xót xa và bế bàng

Từ lâu em đã biết anh lừa dối
Rong chơi theo những bước chân tình mới
Đêm nay khi nghe tiếng mưa bên thềm
Năm ôm gối chăn kỷ niệm
Xót xa tình điên cuồng

Yêu đã lỡ yêu anh
Trần ngập trong trái tim
Ngày tình hát êm đềm
Vẫn nụ cười đáng em hồn nhiên
Một mình khóc trong đêm
Lòng càng thêm nhớ thương
Rồi vẫn cứ hy vọng
Anh trở lại xóa tan đêm dài

Tình yêu tình yêu ấy đã nhàm chán
Yêu anh em đã lãng quên ngày tháng
Đêm nay cô đơn nhớ nhung chất đầy
Nghe buốt giá trong tâm hồn xót xa tình điên cuồng.

Tình đầu hạ

Mình yêu như mình chưa yêu,
Mình quen như mình chưa quen,
Nói lên lời nói yêu thương đời,
Cho mình thôi lẽ loi

Mình vui như mình chưa vui,
Mình quên nhưng giờ quên thôi
Đuốc yêu thuyền cũ trong nắng hạ
Mưa về sẽ cuốn trôi

đ.k.:

Qua rồi lời người nhức nhối
Xin chào quãng đời u tối
Nắm tay em, nắm tay em...
Tôi nghe hơi ấm trong tay mềm
ôi đời còn trôi

Cường toan trên đầu môi em
Đại dương trên bờ mi em
Ấp thêm lần nữa môi em nồng
Có về cũng vui.

Tình đến rồi đi

Phạm Duy

Tình đến như bão như gió
Thời tối tăm lúc hoang dã
Xác xơ như kiếp hoa lá
Tình yêu hồng hoang thuở xa

Tình đến như những giông tố
Ùa tới cho thác nghiêng lũ
Cuốn đi muôn nỗi thương nhớ
Tình thu lẻ loi ngăn ngõ

Đ.K.:

Tình cũ rưng rức thương tiếc
lặng nghe tình xa rồi quên
Tình mới thao thức khao khát
đắm say tìm đến

Ta níu, tay kéo mộng mơ
Tình yêu đã đến với ta
Ta trói, ta với tình xa
Tình yêu đã đến với ta

Ta biết ta sẽ chua xót
Tình vừa mới đến với ta
Để ta đắm say... rồi đi...

Tình đến như sóng đêm tối
Biển vắng le lói trăng mới
Ánh trăng như mắt ma quái
Nhìn ta một đêm tả tơi

Tình đến như nắng trên cát
Làm cháy thêm những cơn khát
Khát yêu đương, khát môi mát
Làm môi ngời mang tình hoang

Lập lại Đ.K. {}

Tình đến như những con thú
Rùng rú khi thú hung dữ
Cắn cho tan nát câu hứa
Tình yêu dở dang nghìn thu

Tình đến như tiếng giun dế
Lả lướt ru tiếng dương khô
Hãy yêu cho hết ân nghĩa
Tình đây còn quá tình kia

Tình đẹp như mơ

Lam Phương

Tình yêu từ đâu mà tình yêu vội vã chiếm tim ta
Chỉ 1 lần qua mà đêm đêm hình bóng mãi bên ta
Lời nào dịu êm người đưa ta tìm những giấc mơ xa
Lòng thầm bảo nhau rằng đôi ta gặp gỡ trong kiếp nào

Một lần hẹn trước
có phải là mộng ước về sau
Cách xa mặt nhau
chỉ làm ngày tháng hư hao
Tuổi xuân là bao
chẳng đợi thời gian vụt tới
Rồi mai đây
trắng tà soi bóng
ngó quanh lại
còn ai

Tình đẹp tình mơ là tình khi gặp gỡ lúc ban sơ
Tình là vần thơ mà đôi khi tình ngỡ vẫn bơ vơ
Tình còn chờ ai để con tim vàng võ suốt đêm nay
Tình đừng nhạt phai tình ơi xin tình chớ thêm u hoài ...

Tình đời

Em có còn thương nhớ gì không
Trong những đêm lạnh giá canh trường
Một mình lẻ bóng đơn côi
Lời yêu ai đành gian dối
Kỷ niệm buồn che khuất vành môi

Hôm pháo hồng trước ngõ nhà em
Tôi đứng trông mà tái tê lòng
Bàng hoàng không biết tại sao
Người ta giờ đành gian dối
Những ân tình thôi giờ lìa xa

ĐK:
Còn nhớ tiếng nói thơm môi, lời yêu một thời
Tình xanh tuyệt vời mà ta đã trao
Và tôi say trong tình vừa nở
Ngờ đâu ngày tan vỡ
Giờ còn trong giấc mơ thôi

Nên mới hiểu nhân thế đổi thay
Khi trắng tay người ngoảnh xa người
Người thì tính toán lợi toan
Người thì trăm bề gian dối
Ngấm sự đời ta buồn mình ta

Tình đơn phương

Nhạc Hoa

Nhiều lần ngập ngừng muốn ngỏ ý tiếng yêu đương
Sao không thành câu sợ rằng đường về vẫn còn xa
đến bên em anh đưa lối về
Nhiều lần trộm nhìn em thật lâu
nét thơ ngây chưa vương sầu lắng
nàng đẹp tựa ngàn muôn ánh sao
địu dàng mong manh em xinh như cánh hoa đào
Tình đơn phương
đôi khi thấy em cười vui
lòng anh xao xuyến
nàng ơi hay biết chẳng
anh đã yêu từ lâu

ĐK:
Đôi khi bên em thơ ngây
mà dẫn lòng đừng nói ra
e con tim trinh nguyên
vương tình sầu chất ngất
sợ nụ hồng phai nhanh
em hờn em đổi
anh mang cô đơn trên lối về
Anh xin yêu em đơn phương
thà rằng mình đừng nói ra
để mai đây bên em
ta chung về lối cũ
dù lòng nhiều đón đau
yêu em từ lâu

Tình em bằng giá (run away)

Lời: Khúc Lan

Tình xa rồi nhưng anh vẫn mong chờ,
Muôn đời yêu vô bến bờ.
Sao lòng em luôn giá băng.
Tình khi đón đau khơi lên vết thương sâu,
Mang hồn anh đi đến phương nào,
Đâu là con sông ước mơ.

Em dấu yêu, xin đừng quên anh.
Vắng em bóng đêm sẽ ầu sầu.
Em dấu yêu, xin đừng xa anh.
Thế gian này sẽ không còn một đóa hoa hồng.
(Một đóa hoa hồng) Yêu, (và sẽ mãi yêu hoài)
Sẽ luôn chung tình, tình anh say đắm.
Ngày người yêu chớ xa anh, mong em yêu xin chớ xa anh.

Tình Em Tình Anh

Song Ngọc

Em là dòng sông mát, anh là con thuyền tình
Đôi mình yêu nhau mãi ...
Sông kia êm đưa thuyền về bến mộng

Em bầu trời xanh thắm, anh là én lượn bay
Em là trăng anh gió ...
Gió trắng mơ man giữa trời tình yêu

Đôi ta yêu nhau trăm năm mãi yêu
Đôi ta như chim chung đôi cánh bay
Đôi ta như cây liền cành
Em như hoa tươi mệnh mang ngát hương
Anh như bướm kia yêu hoa ngất ngây
Mình yêu nhau mãi nghe em

Em hàng dừa bóng mát, anh lữ khách dừng chân
Em là vạt nắng ấm sưởi trái tim anh muôn đời chẳng
phai

Tình em trao anh

Tình em trao cho anh ôi tình nồng cháy nhất trên đời
Mà sao anh không cho em được hạnh phúc lứa đôi
Còn chất ngất những nỗi đau khi anh xa rồi
Bỏ lại em cô đơn âm thầm một bóng với u hoài

Người yêu ơi ! Cho em thêm một lần nữa sống bên người
Vòng tay em trong bao đêm ngày thèm quẩn quít anh
Người yêu hỡi ! Vẫn biết đón đau nhưng em không màng
Để tình em trao anh vô vàn và mãi mãi huy hoàng

Há Ha Há Hà Há Hà
Há Ha Há Hà Há Hà
Há Ha Há Hà Há Hà
Há Ha Há Ha Hà Hà

Tình em như những sóng gào tới những bến bờ
Mà anh không những tới lui không chút tiếc nhớ
Tình em như những sóng gào tới những bến bờ
Bờ môi em khô hắt hiu ray rút nỗi nhớ

Người yêu ơi cho em thêm một lần nữa sống bên người
Vòng tay em trong bao đêm ngày thèm quẩn quít anh
Người yêu hỡi vẫn biết đón đau nhưng em không màng
Để tình em trao anh vô vàn và mãi mãi huy hoàng.

Tình gió mưa

Một đêm dịu em bước đi
Bàn tay tìm trong bóng đêm
Bài ca nào ta đắm say
Biết bao lần tiếng yêu xưa vẫn dịu hiền

Lòng anh chìm trong ước mơ
Ngày nào mình vui kết tơ
Mà sao tình yêu dối gian
Những ân tình, những yêu thương, những cung đàn

Tìm ta đau xót xa trong chiều nay
Thâm ta lê bước trong điều hiu
Ôi đời cay đắng trách ai sao hững hờ
Em đã trong tay ta không ngờ

Còn ai về trong ước mơ
Lời ai nhẹ vang tiếng thơ
Tình yêu chỉ là gió mưa
Khóc cho nhiều giấc mơ yêu đã tiêu điều

Tình hoài hương

Phạm Duy (Saigon 1952)

Quê hương tôi, có con sông dài xinh xắn
Nước tuôn trên đồng ruộng vắng
Lúa thơm cho đủ hai mùa
Dân trong làng trời về khuya vắng tiếng lúa đê mê
Quê hương tôi có con sông dào dạt ngân ngất
Lúc tan chợ chiều xa tấp
Bóng nâu trên đường bước dồn
Lửa bếp nồng, vòm tre non, làn khói ấm hương thôn !
Ai về, về có nhớ, nhớ cô mình chẳng ?
Tôi về, về tôi nhớ hàm răng cô mình cười ơ ơ ở !
Ai về mua lấy miệng cười
Để riêng tôi mua lại mảnh đời, thơ ngây thơ ơ ơ ở !

Quê hương ơi ! Bóng đa ôm đàn em bé
Nắng trưa im lìm trong lá
Những con t rêu lạnh trên đồi
Năm mộng gì ? Chờ nghe tôi thổi khúc sáo chơi vơi
Quê hương ơi ! Tóc sương mẹ già yêu dấu
Tiếng ru nổi niềm thơ ấu
Cánh tay êm tựa mái đầu
Ôi bóng hình từ bao lâu còn ghi mãi sắc màu !

Điệp khúc:
Tình hoài hương !
Khói lam vương tâm hồn chìm xuống
Chiều soay hướng !
Sống vui trong mỗi tình muôn đường.
Tình ngàn phương !
Biết yêu nhau như lòng đại dương
Người phiêu lãng !
Nước mắt có về miền quê lai láng
Xa quê hương ! Yêu quê hương

Tình không phai nhòa

Quyện vào nhau suốt đêm này
Hãy giữ mãi hương nồng say
Tình yêu xô đi năm tháng lạnh lùng
Hãy xiết nhau trong vòng tay
Mặc cho trời gió tới bởi
Cuốn những chiếc lá rơi không xót thương

Chớ tiếc ơi, người đầu yêu
Hãy nhớ trọn kiếp anh yêu người mãi
Cầu xin có nhau
Dẫu sóng gió theo ta không dờ
Vẫn giữ mãi trong tim một bóng hình
Với những đăm đuổi không hề phai nhòa

Mãi mãi mang hình bóng em
Với nỗi nhớ không sao nguôi ngoai
Với ước muốn ta luôn bên nhau, người hỡi

Giờ đây tìm em tìm nơi phương nào

Hỡi em yêu, em nhớ chăng em?
Mình đã bao buồn vui nay sao em quay gót ra đi
Để nhớ thương mình anh
Cầu xin người sẽ về hứa em yêu ơi

Có nghe bài hát này hãy mau cất bước quay về
Đây cầu xin có nhau dẫu sóng gió theo ta không dờ
Vẫn giữ mãi trong tim một bóng hình
Với những đăm đuổi không hề phai nhòa

Mãi mãi mang ... ta luôn bên nhau, hỡi người

Dù có nhớ tới vui buồn năm nào cầu xin có nhau
Dẫu sóng gió theo ta không dờ
Vẫn giữ mãi trong tim một bóng hình
Với những đăm đuổi không hề phai nhòa

Tình khúc chiều mưa

Tình chết không đợi chờ
Tình xa ai nào ngờ
Tình đã phai nhạt màu, tình đâu ?

Lòng chót trao về người
Dù đã lỡ làng rồi
Lòng vẫn xin trọn đời lẽ loi

Chiều mưa ngày nào sánh bước bên nhau
Tin yêu dạt dào mộng ước mai sau
Cho ân tình đâu mãi mãi dài lâu
Cho duyên tình mình đừng có thương đau

Chiều nay một mình chiếc bóng đơn côi
Mưa rơi giọt buồn giá buốt tim tôi
Mưa rơi lạnh lùng xóa dấu chân tôi
Tình yêu bây giờ trả lại người xưa

Tình lỡ nên tình buồn
Tình xa nên tình sầu
Tình yêu phai nhạt màu, còn đâu ?

Lời cuối cho người tình
Dù đã bao muộn phiền
Lòng vẫn yêu trọn đời ... người yêu ơi !

Tình khúc cho em

Lê Uyên Phương

1.Như hoa đem tin ngày buồn
Như chim đau quên mùa xuân
Còn trong hôn mê buồn tênh
Lê mãi những bước ê chề
Cho tôi yêu em nồng nàn (2)
Dù biết yêu, tình yêu muộn màng

DK.
Vĩ đâu mê say phồn hoa
Như áo gấm sáng lóng lánh
Ôm rách nát trong tâm linh
Ôm tiếng hát không hơi rung nghèo nàn
Còn đâu như hoa ngày xanh
Héo hon vì mong manh
Bỏ quên lại người sau lỡ làng.

2.Cho em môi hôn vội vàng
Cho em quen ân tình sâu
Dù em không mong dài lâu
Xin cất lấy ước mơ đầu
Cho tôi yêu em nồng nàn (2)
Dù biết yêu tình yêu muộn màng

DK.

3.Thương em khi yêu lần đầu
Thương em lo âu tình sau
Dù gương xưa không được lau
Sôi lấy bóng mỗi duyên sâu
Cho tôi yêu em nồng nàn (2x)
Dù biết yêu tình yêu muộn màng

Tình khúc một thuở

Tình khúc ấy bao lần em hát,
mùa hạ xa mưa nắng cũng xa rồi.
Lỗi em về không còn bay hoa trắng.
Dấu yêu xưa ngủ quên bên trời,
chiều nay lời ca về đánh thức.
Kỷ niệm nào tê buốt trong tôi.

Chiều mưa qua em hát cho ai,
vũng nước soi xanh trời một thuở.
Anh trong mong vườn hồng chín đỏa.
Dâng cho người thao thức thương yêu.
Áo xưa bay nắng trắng loang chiều-
chiều ngủ quên trong bài hát cũ.

Anh nhạt cơn mưa trên vùng ký ức.
Nhặt phiến môi buồn giữa cỏ hoang sơ.
Tuổi nào qua cùng bóng mây xưa,
tình yêu đầu đời vụng dại...
Và tình khúc ấy còn ở lại cho ngày
sau xa vắng trong nhau.

Mùa hạ qua rồi, thu tím, đông sầu
Đêm vụng vỡ giữa cơn mưa trời xa nhớ.
Điều slow xa xưa,
em ở đâu hát gọi khúc tình đầu.

Một thuở nào thành mãi mãi xưa sau..

Tình khúc mùa xuân

Ngô Thụy Miên

Tình yêu đó cho em
tháng năm trên từng phím Xuân lay
đóa môi xinh giòng tóc mây bay
Mùa Thu lá heo may gọi về
Mùa Đông nắng hanh trên tuổi thơ
Mình đan nắng ru mây ước mơ xa vời

Một hôm gió Xuân sang
Mây lang thang cài tóc em mang
đến thăm em chiều nắng miên man
Rồi Thu đến sao em giận hờn
Rồi Đông đến sao em lạnh lùng
Đường phố vắng thênh thang ru buồn gót chân

Chiều còn mưa bay
ướt bước chân mòn lãng du
Ướt áo cho tình thấm sâu
ướt đóa môi hồng hững hờ
Rũ ướt cung đàn
buồn dâng mây tím giăng ngang
buồn vương ân ái phai tàn

Mùa Xuân đến chưa em ?
Bước chân ai dịu tiếng mưa đêm
vắng xa chưa giòng tóc mây bay ?
Mùa Thu vẫn chưa nguôi giận hờn
Mùa Đông vẫn chưa thôi lạnh lùng
Giòng lá cuốn em mang - trôi dài mãi trôi.

Tình khúc tháng sáu

Ngô Thụy Miên

Tháng sáu nhạt mưa, mưa ướt mềm vai em
Trời mệnh mang xối kín bờ mi ngoan
Gót bước buồn lây trong gió chiều mưa bay
Hồn bằng khuâng nghe tiếng gọi đam mê

Anh muốn cùng mây giăng kín đường về
Gọi tên em, gọi tên em cho mát bờ môi ấy
Hãy nói bằng đôi môi, bằng tiếng rượu nồng
Mình yêu nhau, mình yêu nhau
Dù trời mưa bay, mưa bay..

Tháng sáu nhạt mưa, anh muốn cùng mưa bay
Cùng mây trôi tan biến vào môi em
Khép kín lòng mỗi anh ước tình yêu tới
Và mưa bay tháng sáu đẹp không em?

Tình khúc thứ nhất

Mây Lang Thang

Mùa Thu mang đến cho tôi tình yêu
Mùa Thu lác đác lá vàng rơi
Nhẹ bước đi trong chiều hoang vắng
Cùng nhau đếm bước trên lá vàng

Tình yêu như áng mây nhẹ trôi
Tình yêu vừa thoáng trong hồn tôi
Tình yêu cho nhớ thương với đầy
Tình yêu mang đến trái tim hồng

Biết rằng tình yêu tựa như tơ trời
Biết rằng tình mình tựa ánh sao rơi
Người thương ơi
Mang cho tôi chi nhiều nhưng nhớ
Người yêu ơi
Tình tôi đã trao cho người

Mùa Thu mang đến cho tôi tình yêu
Lòng tôi đã vương vấn bóng hình ai
Lòng tôi đã thương nhớ đến một người
Người yêu ơi tim tôi đã trao cho người...

Tình kỷ nữ

Ta tiếc cho em trong cuộc đi làm người
Ta xót xa thay em là một cánh hoa rơi
Người đi vô tình dẫm nát thân em
Người đi vô tình dầy xéo lên em
Người đi vô tình giết chết đi em

Em hỡi em ơi, trong đèn màu mờ mờ
Sau những cơn say thấy hồn mình có bơ vơ
Và từng đêm về lòng có cô đơn
Và từng đêm về mộng có đau thương
Và từng đêm về lệ có đầy vơi

Ta tiếc cho em, ta tiếc cho em
Nhìn em trong lòng mọi người
Quay cuồng theo tiếng nhạc đưa
Nhìn em tay nâng ly rượu
Môi cười mà lệ như rơi, môi cười mà lệ như rơi

Trong xót xa đưa theo từng ngày lạnh lùng
Em hỡi em ơi, mai này đời sẽ ra sao
Từng mùa xuân buồn lòng vẫn đơn côi
Từng mùa đông lạnh tình vẫn xa xôi
Lòng người vô tình em sẽ về đâu

Tình là giấc mơ

Người yêu ơi hãy đến với em đêm nay
Đừng để em theo cơn dọc quẩn mãi mãi một đời bẽnh
bồng
Trong mắt môi khô mỗi khi tỏ sầu gọi thầm nhớ
Tìm đây thấy ước mơ chân tình để em giữ trong lòng

Người yêu dấu ơi, tình là giấc mơ
Giá bằng tình ơi xanh sao đêm gầy
Tình đã ưa mộng mơ
Chuyện tình đó sao có xa xôi
Mộng đâu dấu tan vỡ những ước mơ
Đã cho nhau một lần
Là nhớ thương trao một đời

Kể từ đây chẵn gối ái ân mặn nồng
Đừng vội yêu muôn hoa nở thêm tươi thắm tình đậm đà
Em đã cho anh hết cả một đời người con gái
Kỷ niệm ấy mãi ghi trong lòng, nghìn thu khó phai mờ

Người yêu dấu ơi, từ nay cách xa
Tiếng ca từ đây nghe thêm não nề, rền quá xót xa
Chuyện tình đó đã vỡ tan mau
Mà lòng mãi say bức không thôi
Hãy cho nhau một lần để nhớ thương nhau suốt đời

Người yêu dấu ơi ... nhớ thương trao một đời ...

Tình là sợi tơ

Tiếng khóc không vơi được nỗi sầu đâu anh.
Nước mắt không đem lại chuỗi ngày ấm êm
Đừng buồn nghe anh, đừng sầu nghe anh,
Tình yêu đẹp nhất khi xa nhau còn thương nhau

Hãy biết hôm nay mình vẫn còn nhau đây
Nếu lỡ mai sau tình trôi vào đắng cay
Tiếc nuôi thêm chi, hãy cố quên đi
Hãy cố quên đi bao nhiêu chuyện tình đam mê

ôi! Đời là đại dương đại dương mông mênh
Tình là sợi tơ sợi tơ mong manh
Và ta là chiếc thuyền con bồng bênh
trên sóng lênh dềnh

Nếu lỡ mai sau mình không còn bên nhau
Nếu lỡ mai sau tình trôi vào đốn đau
Đừng buồn nghe anh, đừng sầu nghe anh
Tình yêu là những ngôi sao bay vèo trong đêm.

Tình làm lỡ

Từ đây thôi vĩnh viễn ra đi cố quên người xưa ấy
Từ đây ôm kiếp sống lang thang một loài chim phiêu
lãng
Cố tiếc nuôi cũng không còn nữa, khóc mà chi
Than làm gì tình đã héo hon, ôi những đêm rất buồn

ĐK
Chót có những phút giây làm lỡ
Mới biết chén đắng ân tình vỡ
Xa nhau nhé anh, quên nhau nhé anh
Đã biết số duyên dang dở, hãy như lòng kiếp sau
Đừng để cho nhau mai khổ đau

Tình yêu gây sóng gió trong ta với trăm mùa đông giá
Tình yêu gây héo hắt bao la để sầu rơi như lá
Tiếc nghĩ tới ân tình mới, những ngày vui
Những đêm cười giờ tình đã chết non như câu ca rất
buồn

Tình yêu như những lỗ chông gai bước chân buồn tê tái
Tình yêu như những áng mây bay, một ngày bay xa mãi
Nếu đã biết thế em từ chối những nụ hôn
Những câu mời từ ngày mới biết nhau, đâu có nay héo
sầu

Tình lỡ

Thôi rồi còn chi đâu em ơi
Có còn lại chẳng dư âm thôi
Trong cơn thương đau men đắng môi

Yêu rồi tình yêu sao chua cay
Men nào bằng men thương đau đây
Hỡi người bỏ ta trong mưa bay

Phương trời mình đi xa thêm xa
Nghe vụn mùa thu sau lưng ta
Anh ơi, anh ơi! Thu thiết tha

Ơi người vì ta qua phong ba
Có còn gì sâu trong tâm tư
Mắt lệ mờ hoen dư âm xưa

Một vầng trăng lỡ đã thôi không theo nhau
Cuộc tình đã lỡ với bao nhiêu thương đau
Hết rồi thôi đã không còn gì thật rồi
Chỉ còn hiu hắt cơn sầu không nguôi

Con đường mình đi sao chông gai
Bước vào đời nhau qua bao nay
Anh ơi, anh ơi! Sao đắng cay

Thôi đành vùi sâu tâm tư thôi
Hết rồi còn chi đâu em ơi
Hết rồi còn chi đâu em ơi ...

Tình lỡ trăm năm

Tình yêu ấy anh mang về
trao cho người tình mới đi anh
Rồi năm tháng em nơi này
vẫn thương hoài người tình lỡ trăm năm

Lòng như giếng tổ phong ba
khi thuyền yêu trôi xa
Thuyền anh tách bến sang sông
nước mắt em tuôn thành dòng

Anh đã hết yêu em rồi thì anh hãy đi theo người
Đừng gian dối thêm chi vào phút giây biệt ly

Em nói đây em không buồn,
em hứa đây em không hờn
Tình yêu chết hôm nay đành cố quên ngày mai

Gọi nhau ba tiếng Cổ Nhân Ơi
sao buồn dằng dặc chơi vơi
Từ nay xa cách cố nhân ơi
muốn nói nhưng sao nghẹn lời

Lòng đã quyết không u sầu mà nước mắt em tuôn trào
Lòng đã quyết quên nhau mà thấy tim quặn đau

Anh cứ đi đi theo người em đã quen cô đơn rồi
Đừng thương sót em chi đời biết bao biệt ly

Lòng như giếng tổ phong ba khi thuyền yêu trôi xa
Thuyền anh tách bến sang sông
nước mắt em tuôn thành dòng

Anh đã hết yêu em rồi thì anh hãy đi theo người
Đừng gian dối thêm chi vào phút giây biệt ly

Anh đã hết yêu em rồi thì anh hãy đi theo người
Đừng gian dối thêm chi vào phút giây biệt ly

Đừng gian dối thêm chi vào phút giây biệt ly
Đừng gian dối thêm chi đời biết bao biệt ly

Tình mệnh mang

Dòng sông trôi đi đâu đâu biết sông trôi về đâu
Dòng thời gian qua mau đâu biết ai người yêu mình
Dòng đời trôi mệnh mang đâu biết ai người mình yêu
Anh mong có một ngày em đến
Trong tình anh muôn ngàn thương nhớ
Mang cho anh tình nồng say đắm biết yêu em

Dòng sông trôi đi đâu đâu biết sông trôi về đâu
Dòng thời gian qua mau đâu biết ai người yêu mình
Dòng đời trôi mệnh mang đâu biết ai người mình yêu
Anh mong có một ngày em đến
Sân nhà anh ngập tràn tia nắng
Trao cho anh thiệp hồng tươi thắm của đôi mình

ĐK: Biết rằng chuyện tình nào tình chẳng phai
Biết rằng tình là buồn người xa người nhớ
Dấu lời tình nồng chót lời nói đầu môi
Bước vào cõi tình sâu nào biết được đâu

Biết rằng chuyện tình nào tình chẳng phai
Biết rằng tình là buồn người xa người nhớ
Dấu rằng lời nguyện cầu nào chắc được đâu
Anh cầu cho tình mình bên nhau dài lâu

Tình nghệ sĩ

Từ Linh

Đây khách ly hương mấy thu vàng ảm
Nơi quán cô đơn mơ qua trùng sóng
Mơ tới bên em em tô quầng mắt
Em tôi ngập ngừng trong tấm áo nhung
Tung phấn hương yêu qua muôn lời hát
Bay tới bên em tới em thăm nhắc
Đây ý tơ xưa đâu duyên tình cũ
Bóng anh phai dần ái ân tàn theo

Mỗi tình nghệ sĩ như giấc mơ
Chóng tàn vì vương muôn ý thơ
Mỗi chiều ngàn tiếng tơ khóc than
Còn nhắc mãi tới đêm nao trăng về

Theo gió tha hương bay về miền xưa
Nâng phím tơ lên mây cung là lối
Đây phím đưa duyên đây hoa đợi bướm
Lá thu lìa cành nhớ hoa ngàn xưa

Tình nghĩa đôi ta

Thôi là hết anh đi đường anh
Tình duyên mình chỉ bấy nhiêu thôi
Còn mong gì hình bóng xa xôi
Nhắc gì chuyện năm xưa
Cho tim thêm ngẩn ngơ

Thôi là hết em đi đường em
Từ nay sâu dằm nát tim cô
Vì sao trời đành bắt duyên em
Lỡ làng cùng người em thương
Lỡ làng cùng người em yêu

Từ đây anh xin người yêu
Đừng oán trách hay giận hờn vì anh
Nếu trước chúng ta đừng quen
Thì thương nhớ không về trong đêm nay

Nhiều đêm chần gối bên người không quen biết
Trong tim em có thấy nghe cô đơn
Tại em không nói, hay tại em không biết
Mà tình ta tan vỡ theo thời gian

Thôi là hết, chia ly từ đây
Người phương trời kẻ sống bơ vơ
Nhiều đêm buồn về chiều tâm tư
Nghe lòng mình còn thương ai
Nghe lòng mình còn yêu ai ...

Tình nhạt phai

Chiều buồn nghiêng nắng
Biển vắng mênh mông lang thang mình ta
Mây trên cao bay khuất chân trời
Và theo gió cuốn trôi đi bao nhiêu mộng mơ.

Ngày nào mình tình cờ quen nhau
Và đến bên nhau vui quên thời gian
Quên đi bao âu lo buồn đau với kiếp sống lạc loài.

Em ơi, anh như con thuyền kia,
Lênh đênh theo sóng nước ngoài khơi
Trôi đi, trôi đi bao niềm đau đã vây kín trong lòng.
Nếu đã có những lúc em biết rằng,
Dù đã ra đi nơi phương trời xa
Em yêu ơi từng ngày nhớ em
Trong trái tim anh luôn mong em mau về đây.

Tình còn xa khuất
Biển vắng kêu tên em trong hoài mong
Em nơi đây vui những buổi chiều
Và tìm đâu phút giây yêu thương nồng say.

Đời thật buồn và nhiều thương đau
Từ lúc em đi mang theo tình anh
Trong cơn mơ anh mong chờ em với nỗi nhớ đọa đầy.

Em ơi, anh như muôn loài chim,
Sống cô đơn qua đi bao thời gian
Bay đi, bay đi ôi loài chim đã gãy cánh bên trời.
Nếu đã có những lúc em biết rằng,
Dù muốn ra đi phương xa tìm em
Nhưng em đã lạc vào cõi mơ
Ôm trái tim anh mang theo bên về đâu ...

Tình nhớ

Trịnh Công Sơn

Tình nhớ đã quên đi
Như lòng cổ lạnh lòng
Người ngỡ đã xa xăm
Bỗng về quá thênh thang

ôi áo xưa lỏng lộng
Đã xô dạt trời chiều
Như từng cơn nước ruộng
Xóa một ngày đau hiu

Tình ngỡ đã phai pha
Nhưng tình vẫn còn đây
Người ngỡ đã đi xa
Nhưng người vẫn quanh đây

Những bước chân mềm mại
Đã đi vào đời người
Như những viên đá cuội
Rớt vào lòng biển khơi

Khi cơn đau chưa dài
Thì tình như chút nắng
Khi cơn đau lên đây
Thì tình đã mênh mông

Một người về đỉnh cao
Một người về vực sâu
Để cuộc tình chìm mau
Như bóng chim cuối đèo

Tình ngỡ chết trong nhau
Nhưng tình vẫn rộn ràng
Người ngỡ đã quên lâu
Nhưng người vẫn băng khuâng

Những ngón tay ngại ngần
Đã ru lại tình gần
Như ngoài khơi giống động
Hết cuộc đời lênh đênh

Người ngỡ đã xa xưa
Nhưng người bỗng ngại về
Tình ngỡ sóng xa đưa
Nhưng còn quá bao la

ôi trái tim phiền muộn

Đã vui lại một giờ
Như bờ xa nước cạn
Đã chìm vào cơn mưa

Tình như bóng mây

Nhớ đêm đầu ngồi đây với ly cà phê
Khói thơm ngọt là cho mắt em say mê
ôi tiếng ca làm quên lối em về
ôi tiếng ca ru trái tim thơ ngây cô bé

Nhớ đêm đầu bài ca đó anh tặng em
Khúc ân tình qua tiếng hát yêu nhau thêm
ôi tiếng ca làm em chết êm đêm
Trong cánh tay trong những mê say đêm trắng đêm

Rồi chợt anh đi như chim én sau mùa xuân
Những ngày tháng đẹp và nên thơ nay cũng
úa như cành thu
Những lời nói ngọt và nâng niu nay
đã thành đau nhói
Đã như mặt trăng trên đầu môi
Từ ngày xa nhau anh như bóng mây nhẹ trôi
Cuối trời phiêu bạt đời em như bơ vơ
cánh chim lẻ loi

Bỗng hôm nào gặp anh đứng ôm người yêu
Mắt cô nàng như đắm đuối như tin theo
Em xót xa mình đã lỡ tin nhiều
Em xót thương cô gái không may khi trót yêu

Giận đời quay lưng em muốn nói cho nàng nghe
Những ngày tháng đẹp và nên thơ kia sẽ
úa như cành thu
Những lời nói ngọt và nâng niu kia
sẽ thành đau nhói
Sẽ như mặt trăng trên đầu môi

Tình nồng

Lời: Khúc lan

Đừng buồn nhé em hỡi, cuộc tình nào lúc xót xa.
Một lần đã tan vỡ, để lại từng vết thương ..
Ôi! sao thiết tha.
Từng chiều xuống anh vẫn ngóng chờ
Tình yêu sao đã phai pha.
Phút cuối tiễn đưa cánh sao lưa thưa.

Đừng sầu nhé em hỡi, kỷ niệm là cơn mơ buốt đau
Từng giọng hát xa vắng,
Nhặt nhòa tình đã trót trao luôn khát khao
Từng giọt nắng trôi hững hờ, gọi nhau trên lối đi xưa
Nhớ nhé .. em giây phút mặn nồng.

Tình yêu đã đến, đến trong cơn mơ thật xa vắng.
Rồi cho ta dòng lệ đắng .. cay.
Tình tựa bão tố,
Dù có tàn uá, mộng đẹp xin giữ trong tim
Hãy cho nhau nụ cười, dù nay mai có phai mau.
Về đâu em hỡi khi gối chăn, còn lại hơi ấm đêm nao.
Xin giữ cho anh câu hứa trên đôi môi đến bạt đầu.

Tình nồng cháy

Em không mơ hoang kiếp sống trên cung Hằng
Em không tham lam điểm phúc trên thiên đường
Làm sao em nói cho hết những tâm tình
Ước mơ khiêm nhường - có anh bên mình

đ.k.

Anh yêu anh yêu ơi có những đêm đơn lạnh
Hôn anh hôn trong mơ thấy xót xa riêng mình
Tình trong đôi mắt xưa ấy nay đâu rồi
Mất anh đêm này, mất anh muôn đời

Anh hay chẳng anh nước mắt em rơi đây
Anh nghe chẳng anh những tiếng đêm thở dài
Gọi tên anh mãi trên gối chăn kỷ niệm
Chỉ nghe trong lòng tiếc thương âm thầm

đ.k.

Như bao cây xanh trước gió đông cây vàng
Xa anh hôm nay thấy giấc mơ hoang tàn
Vòng tay âu yếm em ngỡ như thiên đường
Đến nay chỉ là đắng cay bể bàng

đ.k.

Tình nước

Quê hương anh nước mặn đồng chua
Làng tôi nghèo đất cày lên sỏi đá
Anh với tôi, hai người xa lạ
Từ phương trời chẳng hẹn quen nhau

Lúc nguy biến tình xiết chắc tình
Đêm tối chung chăn thành đôi tri kỷ
Vì nước ruộng nương anh bỏ bạn thân cày
Giàn nhà tranh mặc kệ gió lung lay

Giếng nước dốc đá có chàng trai làng ra lính
Tôi với anh đã từng cơn ầm lạnh
Rét run người văng trán toát mồ hôi
Áo anh rách vai, quần tôi có hai mảnh vá
Miệng mỉm cười buốt giá chân không giày
Thương nhau tay nắm lấy bàn tay

Đêm nay đông hoang sương xuống
Mình ngồi bên nhau chờ trăng lên
Lòng thấy nao nao

Tình phai

Buồn vì em
Bỗng nhìn xa vắng
Tình phai theo
Lời hứa rêu phong
Em yêu hỡi
Em ơi có biết
Gió sẽ dịu dàng
Khi gió bên trăng
Rồi khi nhớ
Khi buồn em khóc
Nước mắt nào
Nặng nợ đã vơi

ĐK: Rồi khi đắm say tình yêu mới
Em có còn nhớ chuyện ngày xưa
Và mai một ôm đàn sang bến
Em có nhớ khi mình đắm say

Em ơi có lẽ nào tình đẹp là tình yêu dễ dang ...
Em ơi có lẽ nào đời buồn khi đã sống bên nhau ...
Xa nhau ... nhưng trong lòng anh vẫn yêu em.
Xa nhau ... nhưng trong lòng anh vẫn nhớ em ...

Tình qua cơn bão

Bão tố rồi cũng qua mau
Tình yêu vẫn dâng đầy trong nhau
Tựa chiếc thuyền lắc lay
Khi vượt thoát qua cơn cuồng say

Bão tố rồi cũng qua đi
Tình chợt nồng tình say trong mắt
Đã cho ta những ngày
Một bầu trời ngát màu xanh

Bên nhau mình chung tiếng ca
Bên nhau mình đi rất xa
Bao ân tình tựa là đại dương
Ngọt tình yêu

Bên nhau nào ta hát ca
Bên nhau tình ta thiết tha
Những ân tình tuyệt vời
Hạnh Phúc nào nguôi

Tình quê hương

Việt Lang

1.Ngàn dâu xanh ngát mấy nếp tranh xa mờ
Tiếng sáo bay dập dìu đường về thôn xửa
Tình quê lai láng dưới trời thu,
Khói xây thành chập chùng mây đưa
Cành tơ liễu thấp thoáng bên hồ,
Mùa nhớ nhung dòng nước lững lờ.
Ta ra đi một chiều thăm
Vang lời ca buồn trong khóm lá
Nỗi u hoài ngày tháng khôn nguôi
Miễn xa thương nhớ,
Tình quê hương thiết tha
Buồn lắng nhẩn theo lời gió.
Mùa trăng êm tiếng tơ một trời còn vương.
Ôi buồn nhớ quê hương !

2.Lòng trai muôn thuở những bước chân giang hồ
Kiếp sống tung bụi mờ một chiều chia phôi
Đường đi xa tắp tháng ngày trôi,
Nhớ nhung hoài nhạc sầu chơi vơi
Lòng say mê dẫn bước ra đi
Vì núi sông ca khúc nguyện thề.
Bên nương dâu đồng xanh ngát
Ta về đây chiều mơ gió mát
Bóng chiều tà tràn thắm hương quê
Này đây khóm lá,
Này đây bao nếp tranh mờ xoá những khi chiều xuống.
Này đây bao thiết tha êm đêm tình thương.
Ôi buồn nhớ quê hương !

Tình sầu

Trịnh Công Sơn

Tình yêu như trái phá con tim mù loà.
Một mai thức dậy, chợt hồn như ngất ngây,
chợt buồn trong mắt nai,
rồi tình vui trong mắt, rồi tình mềm trong tay.

Tình yêu như vết cháy trên da thịt người.
Tình xa như trời, tình gần như khói mây,
tình trầm như bóng cây,
tình reo vui như nắng, tình buồn làm cơn say

Cuộc tình lên cao vút như chim mỗi cánh rời,
như chim xa lìa bầy, như chim xa lìa trời,
như chim bỏ đường bay

Tình yêu như trái chín trên cây rụng rời,
một mai thức dậy chuyện trò với lá cây,
rồi buồn như lá bay
Một giòồng sông nước cuốn, một cuộc tình không may

Tình yêu như thương áo quen hơi ngọt ngào
Rời nhau hôm nào, hồn mình như vá khâu,
buồn mình như lũng sâu
Rồi tình trong im tiếng,, rồi tình ngoài hư hao

Tình yêu như nổi chết cơn đau thật dai.
Tình khâu môi cười, hình hài xưa đã thay,
mặn nồng xưa cũng phai,
tình chia nhau gian dối, tình đầy tình đôi nơi

Tình yêu như cơn bão đi qua địa cầu
Tình thấp cơn sâu, tình dịu qua hố sâu,
tình vời lên núi cao
Rồi trong cơn yêu dấu, tình đầy tình xa nhau

Cuộc tình lên cao vút như chim mỗi cánh rời,
như chim xa lìa bầy, như chim xa lìa trời,
như chim bỏ đường bay

Tình yêu cho anh đến bên cơn muộn phiền,
tình đi âm thầm, nghìn trùng như vết sương,
lạnh lùng như dấu chim.
Tình mong manh như nắng, tình còn đây không em?

Tình yêu như đốt sáng con tim tận nguyên,
tình lên êm đêm, vội vàng nhưng chóng quên,
rộn ràng nhưng biến nhanh,

Tình cho nhau môi ấm, một lần là trăm năm.

Tình sử

Chuyện tình viết cho em,
Tình ca viết cho em, ngày anh gởi theo gió ngàn,
Khúc ca vội vàng, anh quên trao câu hát cuối cho em.

Lời nói cuối cho em,
Treo vắt ngang trên cành, ngày gió phủ phàng,
Xé lời cho em, vắt tung bay trên quảng đường bơ vơ.

Nâng niu lời cuối,
Tay nhặt chắp những mảnh tàn, gởi đến cho nàng,
Một mình đi giữa cô liêu, tìm bóng người yêu ngày xưa.

Ngày xưa quá xa xưa,
Ngày xưa chết trong mơ, ngày nao tình yêu xóa nhòa,
Vết đau âm thầm, chìm tan quên trong dĩ vãng hoang sơ.

Ngày phán quyết buông rơi,
Em bước lên hoang đài, người gác ngăn ngoài,
Ngỡ ngàng nhìn theo bóng em, gọi trong tê tái.
Người yêu ơi, người yêu ơi, người yêu ơi ....

Tình sử Romeo & Juliette

Tình ấy cao vời nghìn thu nào phai
Mắt môi người yêu những đêm trăng thềm
Ngát hương tình âu yếm

Tình đã đông đây, cầu xin từ đây
Đừng lỡ làng, đừng ủa phai như ngàn lá
Rơi trong chiều thu

Ngờ đâu tình kia tan nát hồn đau
Chìm sâu vì đâu ôi vì đâu
Thôi đã hết rồi tình yêu thần tiên
kiếp sau trở nhau

Mỗi tơ duyên đâu vẫn yêu hoài một bóng
Đôi lứa đã diu về trong mộ sâu để kiếp nào
Tình đó thiên thu đời nhắc cho ta hoài mơ

Tình Thơ

Trần Minh Phi

Hàng ghế đá xanh tàn cây góc sân trường
Hành lang ấy xa dần xa bước chân người
Bạn thân hồi ta khắc ghi trong lòng
Những ước mơ hồng ngày tháng chờ mong

Dòng lưu bút chưa kịp ghi đã ướt nhòa
Nhành hoa thắm chưa kịp trao tay một lần
Kỷ niệm đó trong chiều mưa tan trường
Hai đứa chung đường sao nghe vắng vương

ĐK:
Bao yêu thương trong ta tìm về một thoáng trường xưa
đã nghe thời gian trôi xa
Nghe bằng khuỷu tay tìm một thời tìm bước ngày
xưa người còn đâu nữa
Ai thương ai quen ai giận hờn buồn cánh phượng rơi khi
ta chờ người không tới
Cho hôm nay miên man bồi hồi nhặt lá vàng rơi khi xưa
một mối tình thơ

Tình thơ - puppy love

Tuấn Dũng

Mọi người vẫn cho tôi còn bé (thơ)
Không ai thấu cho biết cho rằng
Tuy mang trái tim xanh mộng mơ
Mà tôi đã biết yêu vẫn vơ ..

Mọi người cấm ngăn duyên tình thơ (ngây)
Không cho trái tim vương âu sầu
Làm sao nói cho ai hay bao nỗi ước mơ
Và ngàn muôn khát vọng tình yêu ..

Nước mắt đầy vơi ..tuôn rơi vì đâu ?
Khóc cho vơi bớt giận hờn ..
Tôi xin được yêu thương ..dẫu mai sau tình lỡ làng
Tôi xin mang bao đau thương riêng mình thôi ...

Làm ơn giúp tôi nói giùm cho (tôi)
Tôi muốn nói nhưng chẳng nên lời
Làm sao để không ai kêu tôi đùa bé con
Và đừng xem đó là tình thơ (ngây) ..?

Tình thôi xót xa

Bào Chấn

Từ khi quen em
Anh đã biết bối rối
Vì những phút thoáng nghe em cười
Anh đã biết con tim yêu em mất rồi
Người yêu ơi, xin em chớ quên

Mùa xuân trên cao
Và hoa lá lập lánh nang
Nụ Hôn thơ ngây trao em roi
Em yêu kiều thướt tha
Cho lòng đắm say
Cuộc tình ngỡ dài lâu, ngủ sâu vòng tay êm ái

Anh nào biết
Anh nào có hay
Tình đó trôi qua tay giấc mộng tàn
Lòng cay đắng
Khi em lỗi hẹn
Lời thương, lời yêu em đã quên

Nhưng lòng anh
Nuôi hoài giấc mơ
Tình sẽ không phai phai như làn mây
Có nhiều ^`u đêm
Trong mơ anh vẫn chờ
Chờ em đến tình thôi xót xa

Tình tôi với người

Vào cuộc yêu đương ngày đó
Em vừa qua tuổi tròn trăng
Còn chàng đôi mươi mộng mơ
Biết nhau trên con đường vắng
Ngày đó vẫn nhớ chiều mưa rơi
Cùng chú dưới quán nghèo thơm xưa
Chàng đã khép nép làm quen em
Hỏi thăm bằng khuôn làng xóm

Rồi chàng yêu em từ đó
Sao lòng em cũng mộng mơ
Chàng hẹn khi thôi học xong
Mỗi mai đưa cau trầu đến
Là gái giữa trốn làng xa xôi
Vừa lớp trốn kiếp tình yêu thương
Đặt hết tất cả niềm tin yêu
Ước mơ xây mộng ban đầu

Tháng năm dài tiếp nối, quen đến thăm
Thân rồi thương, tiếng thương trọn nghĩa
Cho cả cuộc đời mà lòng không phân vân
Chỉ cũng với mình yêu
Thế nhưng nào biết trước ai biết ai
Chim rồi bay,
gió mưa rồi đến ôm cả khung trời
Sầu đè nặng lên tim tôi khi người đổi gian

Giờ thì thôi đâu còn nữa
Trách người sao lỡ lừa tôi
Để tình tôi đây dở dang
Đắng cay cho tôi từ đó
Người lỡ giết chết đời xuân tôi
Lời hứa chót lưỡi đầu môi thôi
Người hời có nghĩ mà thương tôi
Bối tôi đã thật yêu người

Tình trong mộng mơ

Trịnh Nam Sơn

Ngày em đến đây
em đã khiến cho tâm hồn tôi ngất ngây
Lòng khẽ ước mong
bên em mãi mãi không bao giờ đôi ta xa cách nhau
Rồi em với tôi
vòng tay ân ái quên đi thời gian trong đêm tối tắm
đến khi trời lên nắng mai
mới biết tình trong mộng mơ

Người yêu ơi em có nghe
tôi muốn nói yêu em từ khi đôi ta mới quen
Người yêu ơi em biết không
tôi sẽ nhớ em nếu một mai đôi ta mỗi nơi
Rồi đời tôi sẽ như
loài chim phiêu lãng cuối chân trời bay bay đi lẻ loi
Hãy nói rằng em sẽ không, không bao giờ xa rời nhau !

Màn đêm đã xuống dần
Ngoài kia tuyết rơi đầy
Không muốn thấy em lạnh giá
Hãy đến bên cạnh tôi
Chúng ta cùng nhau ái ân
Đến khi trời lên nắng mai mới thấy
tình trong mộng mơ..

Tình trông như đã

Mỗi khi nhìn anh, dù phút giây mỏng manh
Hồn em như mãi thuyền lướt trên dòng nước xanh
Đang cuốn trôi về anh. Hmm..Hmm...
Lòng buông khuâng dù quay lưng
mà sao không bước được nhanh
Mắt anh sáng ngời và nét môi hé cười
Để em thăm đờn đợi một đôi lời đắm say
Không biết anh nghĩ gì mà mãi chưa nói gì

Mỗi khi gặp nhau, ngàn ước mơ thầm trao
Lời tuy chưa nói lòng đã như thầm khắc sâu
Muôn kiếp không rời nhau Hmm..Hmmm...
Dù yêu nhưng rồi xa nhau mà lòng` vương mãi sầu đau
Thấy nhau hững hờ, dù đã bao ngóng chờ
Để đêm về thân thờ ơ.t muôn ngàn ý thơ
Chưa đến nhau ngỏ lời, lại đã xa nữa rồi

Tình trong phút giây

Tình thoáng trong phút giây mà hồn ngỡ như đã lâu
Bầu trời có mưa giăng đầu lối
Buổi chiều ngóng trông người yêu tới

Đời mấy ai biết được nhiều lần cũng không hiểu chi
Còn lại những đau thương
Sâu nhớ từng ngày nuôi tiếc trong ơ thờ

Ngàn đời nhung nhớ mắt môi người xưa
Đường xưa chung lối bước xa đìu hiu
Ngày tình yêu đến có nghe nhạt phai
Rồi mùa Đông đến dăng sầu tê tái

Còn đâu năm tháng sống trong tình yêu
Đường đời muôn lối biết đi về đâu
Nụ hôn trong gió phút giây đầu tiên
Cuộc tình tan vỡ xót xa triền miên

Nhạc sầu khê rung tiếng than miên man
bước chân ngỡ ngàng
Cuộc đời vẫn miên man sầu úa
Lòng người vẫn mơ màng chan chứa

Kỷ niệm sắc hoa úa vàng
bao đêm nhớ thương hững hờ
Hẹn hò chút thương yêu còn đó
Một đời sống mãi trong mong chờ

Tình trong thoáng giây (I left my heart

Trường Kỳ

Tình trong thoáng giây,
Mà như đã lâu rồi
Khung trời muôn lối,
Có mây đưa tình...
Lòng bưng say say
Cho tình ngây ngất

Như sét trong trời giông tố,
Như trời thiêu đốt...
Trái tim cắn khô... có đâu ngờ

Tình trong thoáng giây,
Mà như sét ngang đầu
Không ngờ không biết
Tình yêu bay đến...
Khi tình yêu đến... trong đời,
Ai biết ai ngờ...

Mong tình yêu đó
Dừng bước mãi đây...

I left my heart in San Francisco
High on a hill, it calls to me
To be where little cable cars
Climb halfway to the stars, the morning fog...
May chill the air... I don't care

May love waits there in San Francisco
Above the blue and windy sea
When I come home to you... San Francisco,
Your golden sun will shine for me...

Tình vẫn đam mê (everytime we fall in

Lời: Khúc Lan

Con tim anh in sâu hình bóng em
Tình một thưở không bao giờ đổi thay
Và người tình đừng có ơ hờ
Đừng giận hờn một trái tim thương đau.

Tình đam mê, thiên thu tình đã trao
Hẹn hò những đêm đen thật khát khao
Tình mặn nồng giọt nắng tươi hồng
Tình đợi chờ ngọn gió đêm Xuân nào.

Everytime we fall in love
I believe we'll be forever
Everytime that feeling dies
Then I tell myself I'll never,
Never fall in love again
But I know when we're together
I start all over and then

Everytime we fall in love
And you love me so completely
And I live to feel your touch
And you spend your nights to please me
Everytime I love you more
But I know that you will leave me.

Rồi đôi uyên ương muôn đời có nhau
Cuộc sống thắm thiết, anh và em.
Cho ta quên đi hết những đắng cay.
Mãi mãi yêu nhau thật bền lâu.

Everytime we fall in love
And you love me so completely
And I live to feel your touch
And you spend your nights to please me
Everytime I love you more
But I know that you will leave me.

Tình vào thu

Trịnh Nam Sơn

Này người yêu hỡi
Em hãy quay về đây
Vị tôi vẫn nhớ em
Vẫn nhớ đến tình xưa
Trời mùa thu lá rơi
Chân bước trên đường khuya
Nhìn hàng cây lá khô
Sao thấy chơi vơi cuộc đời

Thời gian lạnh lẽo
Đã mất đi tình yêu
Và khi tôi nhớ em
Không bóng ai hình dung
Trời mùa thu lá rơi
Khao khát một tình yêu
Lòng sao vẫn thiết tha
Mong em về thăm bến xưa

đ.k.

Xa nhau rồi tôi mới biết rằng
Mình vẫn yêu người, tình vẫn
ngập tràn không phai
Cô đơn trên lá khô mùa thu đang khẽ nhắc tên
Em ơi em hãy về, em ơi hãy lắng nghe

Xa nhau rồi thời gian vô tình dìm những u sầu
vào trái tim người không tiếc nuối
Tôi như cơn gió thu cuộn bay theo chiếc lá rơi
Đêm nay em có hay, đêm nay tôi vẫn đợi
vẫn chờ Em.

Mùa thu chia ly
Cây lá bên đường xưa
Giờ dịu hiu xác xơ
Rơi gốc cây tàn phai
Buồn nào em có hay
ôi xót xa tình xưa
Chờ mùa thu đến nay
Hàng cây dài vẫn nhắc tên
...vẫn chờ Em.

Tình vỗ cánh bay

Người yêu xa tôi rồi
Còn chi mà nhớ mong
Tình yêu vỗ cánh bay,
bay xa thật xa

Còn đâu một bóng hình
Ngày xưa hẹn ước mơ
Giờ đây đã cách xa,
xa vạn nẻo đường

ĐK:
Yêu thương lắm cho nhiều
Rồi cay đắng muôn chiều
Đường trần không bóng anh
Hàng cây buồn thương nhớ
Nhớ ngày xưa chung đôi

Giờ đây thôi hết rồi
Mà sao lòng vẫn vương
Người ơi tôi vẫn thương,
yêu người suốt đời

Tình xa

Trịnh Công Sơn

Ngày tháng nào đã ra đi khi ta còn ngồi lại
Cuộc tình nào đã ra khơi ta còn mãi nơi đây
Từng người tình bỏ ta đi như những dòng sông nhỏ
ôi những dòng sông nhỏ lời hẹn thề là những cơn mưa...

Khi bước chân ta về, đêm khuya nhìn đường phố,
Thành phố hoang vu như một lần qua cuộc tình
Làm sao em biết đời sống buồn tênh ....

đôi khi ta lắng nghe ta,
Nghe sóng âm u dội vào đời buốt giá
Hồn ta gió cát phù du bay về ...

đôi khi trên mái tình ta nghe những giọt mưa,
Tình réo tình âm thầm,
Sầu réo sầu bên bờ.....vực sâu

Còn thấy gì sáng mai đây thôi ta còn bạn bè
Giọt rượu nào mãi chưa cay trong tình vẫn u mê...
Từ một ngày tình ta như núi rừng cúi đầu
ôi tiếng buồn rơi đều,
nhìn lại mình đời đã xanh rêu....

Tình xa khuất

Trường Huy

Chiều một mình trên phố
Tâm hồn lạnh lùng buốt giá
Sao em nghe thấy môi mắt anh yêu vẫn còn đây

Đêm về trăng tỏ thao thức
Nhớ thật nhiều làn môi ấm
Anh yêu dấu hỡi sao nỡ quay lưng bước vội đi

ĐK:
Tình ta vẫn thiết tha bao tháng ngày
Sao anh nỡ bước đi theo người
Bóng anh mờ khuất, tâm hồn em vỡ nát rã rời
Giờ anh đã bước theo tình mới người
Vì anh đã hết yêu em rồi
Bóng em lẻ loi trong chiều mưa

Chiều một mình trên phố
Tâm hồn lạnh lùng buốt giá
Sao em nghe thấy môi mắt anh yêu vẫn còn đây

Đêm về trăng tỏ thao thức
Nhớ thật nhiều làn môi ấm
Anh yêu dấu hỡi sao nỡ quay lưng bước vội đi

ĐK:
Tình ta vẫn thiết tha bao tháng ngày
Sao anh nỡ bước đi theo người
Bóng anh mờ khuất, tâm hồn em vỡ nát rã rời
Giờ anh đã bước theo tình mới người
Vì anh đã hết yêu em rồi
Biết anh còn nhớ những ngày xưa bên nhau tha thiết . . .
Em vẫn nhớ anh nhớ lúc ân ái
Làn tóc xoắn môi hôn thật sâu
Sao anh quên hết những phút giây bên nhau còn đâu
Em lang thang chiều mưa
Tìm bóng dáng của mỗi tình xưa
Anh yêu dấu hỡi sao nỡ quay lưng bước vội đi

Tình ta vẫn thiết tha bao tháng ngày
Sao anh nỡ bước đi theo người
Bóng anh mờ khuất, tâm hồn em vỡ nát rã rời
Giờ anh đã bước theo tình mới người
Vì anh đã hết yêu em rồi
Bóng em lẻ loi trong chiều mưa

Tình xa khuất rồi

Nguyễn Xuân Hùng

Anh yêu ... trong ngày xưa đó xa lắm
Quá xa xôi ... mình đã từng quen biết nhau
Lá cây non thật xanh .... trời có nắng thật êm
Đôi chúng ta liú lo ... tiếng chim vui ...
Tháng năm lướt trôi ...

Anh yêu ... bây giờ sao hoang vắng ??
Khấp quan em ... cảnh cũ đã đổi thay
Đã miên man sầu mây ... còn chút gì đâu mùa xuân
Và tiếng cười vui ... tình xa khuất rồi ...

Như mùa xuân non tuổi thơ
Thoảng chút nồng say, nắng trưa hè tươi
Với bao cười vui ... quanh năm lướt trôi ...

Bây giờ em hết còn tin
Từ cõi nào trong bóng đêm tối kia
Sẽ mang cho em cuộc tình thuở nào
Mình ta vẫn tin, mãi luôn thủy chung ...

Anh yêu ... trong ngày xưa đó xa lắm
Quá xa xôi ... mình đã từng quen biết nhau
Lá trên cây thật xanh .... trời có nắng thật êm
Giờ sao héo tàn khô ... tình ta xa khuất rồi ..

Tình xanh

Ngát xanh, xanh như khung trời
Tình yêu màu xanh lúc em đã yêu rồi
Âm êm trong đôi tay người
Đời bao hồng say khi môi hồng tìm môi

Ngát xanh khi em bên chàng
Tình yêu màu xanh vuốt ve trái tim buồn
Đã qua đi cơn mê chiều
Mùa xuân vừa sang trong lòng người mình yêu

Tưởng tình ta êm đềm giòng suối mơ
Như nắng lên tình mong manh như đại dương
Nhớ thương đôi vai rã rời
Tình đâu còn xanh ngát xanh mắt em cười

Tháng năm qua trông âm thầm
Đừng yêu đời em trong cơn sầu ngàn năm
Sấm đen như đêm đông dài
Tình sao màu đen lúc anh đã đi rồi

Khóc lên cho vơi u hoài
Trời mưa ngoài kia hay giọt lệ sầu rơi
Gió ơ ru chi cơn buồn
Tình yêu dở dang gầy đôi cánh thiên thần

Xót xa khi đôi tay rời
Tình mang màu tang trong chiều vào hồn em
Rồi một hôm khi người về lối xưa
Nghe ngõ ngang, tình say xưa vui đại dương

Ngát xanh, xanh như trăng thề
Tình em lại xanh lúc anh đã quay về
Cánh tay yêu đương vỗ về
nụ hôn nở hoa hay giọt lệ sầu ngả nghiêng

Tình Xót Xa

Lưu Bích

Đến làm gì tình yêu đến làm gì
Tình đến cho ta càng thêm xót xa
Đến làm gì tình yêu đến làm gì
Tình hỡi cố sao lòng người gian dối
Trót dại khờ tình trao hết nào ngờ, tình đã bay cao lòng
ta đón đau
Đã muộn màng, tình yêu đã lỡ làng , người hỡi giấc mơ
phai tàn

Nghe mưa rơi cho buồn dâng chơi vơi
Tình khuất xa bay mù khơi
Tìm đơn côi, sao giờ nghe phai phôi, tình đó như mây
sầu giăng muôn lối
Ôm thương đau, bây giờ như chiêm bao, người đó ra đi
thật sao
Đêm xanh xao, nghe sầu thương dâng cao, tình đến cho
đêm thương đau

Đến làm gì người ơi đến làm gì, tình vẫn vương xin
đừng thương
Đã muộn màng người ơi đã lỡ làng, tình hết giấc mơ
phai tàn.

Tình xót xa vừa

Trịnh công Sơn .

Xin vỗ tay cho đều, khi đêm đổ xuống đời ta.
Xin vỗ tay cho đều, khi tình trôi đã trôi xa.
Nụ cười đã cuốn ta đi, một ngày lại thấy ta về.

Xin đứng yên trong chiều, trên môi thở khói quạnh hiu.
Xin đứng yên trong chiều, phơi tình cho nắng khô mau.
Về đây thân xác hư hao.
Đêm đêm nằm nghe lá than van chút niềm đau ngọt
ngào.

ĐK:
Một ngày trên vai bão tố nguôi ngoai,
nhìn đời quanh đây hết những mê say.
Lòng chùng đam mê sớm tối qua đi ơ hờ.
Từng ngày chôn chân nhớ phố lang thang.
Đời tình nuôi quên những sáng mệnh mông.
Trả lại hôm nay bốn phía thình không ngỡ ngàng.

Xin vỗ tay cho đều, trong tim giọt máu vừa khô.
Xin vỗ tay cho đều, môi người thôi những âm ba.
Một lời tình cuối vu vơ, một ngày tình xót xa vừa.

Xin đứng yên trong chiều, lao xao từng bóng hoàng hôn.
Xin đứng yên trong chiều, treo tình trên chiếc thình
không,
gập ghềnh nhiều kiếp lưu vong, ta lẫn đời đã qua.
Đôi tay vẫn còn ôm mịt mùng.

Tình Xuân

Lê Đức Long

A ... Á... A ... À...

Em... này em,
chiều nay mây có về bên ấy
đưa đường cho mưa rơi ...
xuống đời, chiều nay á... a ... a ... à
Ôi nhớ ơ !!!
Ôi ta nhớ,
con đường đường quê xưa
Mưa rơi ướt, áo nàng để anh che
che đời, đời em á... a ...a ... à
nhớ ơ !!!

Cali Xuân đang về,
đâu thấy hoa mai nở bên đường
đâu ngờ em khoác áo dài xinh,
Em thướt tha đi với mẹ già
Ừ ... đẹp đẹp làm sao ...

Tay em mang cây dù,
Bong bóng bay bay ở trên đầu
Tóc đờ-mi xinh quá là xinh
Em hé môi thêm lúm đồng tiền
Á .. tình tình làm sao ...

Tên em tên hoa dại,
Em bước đi si trồng quanh đường
Nên đường đi bóng mát nhiều ghê!
Anh xót xa không thấy đường về
Ô ... buồn buồn làm sao ...

Anh ... chiều nay,
Nhìn mưa nơi xứ người anh nhớ
Con đường đường quê xưa
Ta gặp gặp nhau á... a ... a ... à
ôi nhớ ơ ...
Cô em nhé giữ tình tình cho anh,
anh sẽ viết, viết bài bài ca xin
xin tặng, tặng em á... a ... a ... à
Nhớ nghe em

....
Ư ứ ư ư ừ... mãi mãi yêu em...
Ư ứ ư ư ừ... nhớ nhớ nghe không

Tình yêu

Thơ: P.N. Thường Đoan - Nhạc: Trần Long Ẩn

Em mang biếu mẹ, một chực bông huệ trắng
Cúng phật ngày rằm, cúng phật ngày rằm

Mẹ khẩn cầu cho anh, mẹ khẩn cầu cho anh
Bình yên trong cuộc sống, bình yên giữa đời rộng

Ôi không có chiều nào... chiều nào
Em mang tặng anh đóa hồng nhung thắm
Sợ gai lại châm, sợ gai lại châm
Chính ngón tay em sợ gai lại châm
Sợ giọt máu cuối cùng tuôn ra sợ niềm đau thức giấc

Ôi tình yêu, tình yêu
Vẫn thường không nhìn thấy
Chỉ có trái tim, chỉ có trái tim
Mới biết nó trốn ở nơi nào

Em bắt chước mẹ, một chiều mang huệ trắng
Cúng phật ngày rằm, cúng phật ngày rằm

Để khẩn cầu cho anh, để khẩn cầu cho anh
Bình yên trong cuộc sống, bình yên giữa đời rộng

Ôi không có chiều nào... chiều nào
Em mang tặng anh đóa hồng nhung thắm
Sợ gai lại châm, sợ gai lại châm
Chính ngón tay em sợ gai lại châm
Sợ giọt máu cuối cùng tuôn ra
Sợ niềm đau thức giấc

Ôi tình yêu, tình yêu
Vẫn thường không nhìn thấy
Chỉ có trái tim, chỉ có trái tim
Mới biết nó trốn ở nơi nào
Tình yêu trốn ở nơi nào...

Tình yêu đến trong giấc từ

Mưa vẫn rơi mãi trên đường phố vắng đêm khuya
Mưa vẫn rơi mãi cho lòng thương nhớ khôn nguôi
Thôi hỡi em nhé xin đừng tiếc nuối làm gì
Tình yêu đến trong lần cuối

Ai có hay biết cho lòng người chốn xa xôi
Năm tháng day dứt cuộc tình sao sớm chia phôi
Sương tuyết sao nở chôn vùi dĩ vãng đời người
Tình yêu đến trong giấc từ

Em hỡi xin hãy quên hết cay đắng tình đời
Em hỡi xin hãy quên hết say đắm tình người
Em hỡi xin hãy quên hết giây phút tuyệt vời
Hãy quên đi, hãy quên đi.

Theo với năm tháng cuộc tình cũng sẽ phai đi
Chôn kín thương nhớ trong giờ phút cuối chia ly
Thôi nhé em hỡi xin đừng tiếc nuối làm gì
Tình yêu đến trong giấc từ.

Tình yêu mờ khuất (love is blue)

Trường Kỳ

Thiệt tha, say sưa êm đêm
Tình yêu rực rỡ, xóa tan hết ưu phiền
Ngất ngay bên nhau mơ màng
Tình yêu đẹp mãi nếu ta đừng chia xa

Đắm say trong muôn mây hồng
Cùng em chìm đắm suối mơ thắm hương nồng
Có em phiêu du tang bồng
Cùng nhau nhẹ bước, gót chân mềm thình không...

Cùng say đắm... trong nhịp đàn tiếng thơ...
Cùng gió ngân, hòa tiếng hát... say tình mơ...

Xót xa, đau thương ê chề
Tình yêu vượt mắt, cánh chim đã quên về
Nhớ thương riêng tôi nảo nề
Tình yêu mờ khuất, mang theo niềm đam mê...

Người yêu dấu... nay còn tìm thấy đâu?
Còn có chăng... là chiếc bóng tôi mình tôi...

Blue blue, my world is blue
Blue is my world now I'm without you
Gray gray, my life is gray
Cold is my heart since you went away

Red red, my eyes are red,
Crying for you, alone in my bed
Green green, my jealous heart,
I doubted you and now we're apart...

When we met... how the bright sun shone...
Then love died... now the rainbow is gone...

Black black, the nights I've known,
Longing for you, so lost and alone
Gone gone, the love we know
Blue is my world, now I'm without you...

Tình yêu ơi! xót xa

Tình yêu kia mình đã trao cho ai
Mà cuộc đời thật nhiều những đổi thay
Tưởng tượng rằng là tình sẽ không nghiệt ngã.
Mà trọn đường trần duyên sao đã không may

Cho anh ra đi như cánh chim biệt lối
Cho anh xa em, trong nhớ thương, thầm mong.
Khi ta chia tay đâu nói câu từ giã
Nay ta xa nhau, buồn vương vẩn trong tim.

Lệ rơi trên mi phút giây chia ly
Mình còn lại gì một hạnh phúc ngày mai
Để lại cuộc tình thương đau nhiều nỗi
Cho con tim ngàn năm vẫn không phai

Cho anh ra đi như cánh chim biệt lối
Cho anh xa em, trong nhớ thương, thầm mong.
Khi ta chia tay đâu nói câu từ giã
Nay ta xa nhau, buồn vương vẩn trong tim.

Nhớ năm xưa hai đứa bên nhau
Nhắm tay nhau, dạo phố vui chơi
Đến hôm nay ta đã xa nhau
Tình yêu kia, cách xa đôi bờ

ENDING

Khi ta chia tay đâu nói câu từ giã
Nay ta xa nhau, buồn vương vẩn trong tim

Tình yêu tha thiết

Có tiếng hát cất bóng mát cho đời
Có ánh sáng ấm áp đến môi cười
Có ánh nắng chiều ấm áp cho người
Người tôi thương yêu

Sẽ đến đón những tiếng hát mỹ miều
Sẽ đến thấp như đốt sáng yêu kiều
Sẽ đến chiều ánh nắng ấm ban chiều
Tình yêu thiết tha .

Tình như tia nắng ấm lấp lánh trong đời ta
Tình thiết tha trong những mùa rộn ngát hoa
Tình như cơn gió buốt thấp thoáng trong đời ta
Tình giá băng cho những mùa vào lăng quên

Có những chiếc ghế đá vẫn mong chờ
Có những chiếc lá úa rớt hững hờ
Có những tiếng khẽ cất ơ thờ
Người qua trong mơ

Đã hết những lúc đứng dưới sương mờ
Đã mất hết an'h mắt biết mong chờ
Biết chất chứa hồi tiếc đến bao giờ
Tình cho giấc mơ

Tình yêu thiết tha (la vie c'est une hist

Có tiếng hát cất bóng mát cho đời
có đuốc sáng ấm áp nét môi cười
có khóe mắt chiều nắng ấm cho người
người tôi thương yêu

Sẽ đến đón những tiếng hát mỹ miều
sẽ đến thấp những đuốc sáng yêu kiều
sẽ đến chiều ánh nắng ấm áp ban chiều
tình yêu thiết tha

Tình như tia nắng ấm lấp lánh trong đời ta
tình thiết tha cho những mùa xuân ngát hoa
tình như cơn gió buốt thấp thoáng trong đời ta
tình giá băng cho những mùa đông lãng quên

Có những chiếc ghế đá vẫn mong chờ
có những chiếc lá úa rớt hững hờ
có những tiếng cất bước rất ơ thờ
người qua trong mơ

Đã hết những lúc đứng dưới sương mờ
đã mất đầy ánh mắt biết mong chờ
biết chất chứa nuôi tiếc đến bao giờ
tình cho giấc mơ...

Tình yêu thủy thủ

Y Vân

Mắt em màu trùng dương.
Tóc em như sóng cồn.
Gió nhẹ tựa như hơi
thở của người yêu
buồn mà duyên dáng.

Anh là thủy thủ
mang lòng biển cả
trao về tình em.

Đã đành em yêu anh.
Sao bằng anh thương em.
Như biển đông lai láng.
Ví bằng đất nước mình.
Nên bể dâu hoang tàn.
Nhưng tình không tan biến.

Nhớ em điểm sao đêm.
Đếm sao mà vấn lòng.
Vấn lòng càng thương hơn.
Tình nào cho em tình nào cho nước ?

Anh là thủy thủ yêu đời biển cả
như người tình chung.
Mắt em màu trùng dương..

Tình yêu trong đời (sealed with a kiss)

Trường Kỳ

Ngồi kề bên nhau cất tiếng ca... say tình chan hòa
Ngàn mây xanh cùng sống ngủt ngàn xa,
Đời thắm tươi như ngàn hoa
Nắng say say như vang tiếng cười... thiết tha yêu đời

Đời mình trong năm tháng sẽ qua... lo gì sau này?
Ngồi đây ta cùng hát khúc tình ca,
Và sẽ trao nhau tình yêu
Tiếc nhau chỉ cho nhau phút này... nhớ nhau muôn đời

Còn mấy lúc như ngày hôm nay?
Đời hết nghĩa nếu không tình yêu
Rồi sẽ đến lúc ta cùng chia tay
Yêu nhau đi, không buồn không tiếc!

Nếu có đến khi ta rời xa... tim còn mơ màng
Tình yêu ta còn mãi về sau,
Còn nhớ khi ta gần nhau,
Đã trao nhau bao nhiêu yêu mến...
mình sống mãi trong tình yêu...
... Mình sống mãi trong tình yêu...

Though we gotta say goodbye for the Summer
Darling I promise U this: I'll send you all my love
Everyday in a letter, sealed with a kiss.

Guess it's gonna be a cold, lonely Summer
But I'll fill the emptiness, I'll send you all my love
Everyday in a letter, sealed with a kiss.

I'll see you in the sunlight,
I'll hear your voice everywhere...
I'll run to tenderly hold you...
But darling, you won't be there

I don't want to say goodbye for the Summer
Knowing the love well miss, oh let us make a pledge
To meet in September... and sealed it with a kiss...
... and seal it with a kiss...

Tình yêu tuyệt vời (une belle histoire)

Ngày hôm nay tình xanh
Thiết tha, vòng tay người yêu
Mà hôm nay tình phai, hỡi người yêu dấu

Ngày anh đi biệt ly
Với anh chiều qua thật nhanh
Tình đôi ta còn đâu
Hỡi người yêu dấu, anh hỡi!

Chàng ơi xin đừng bước
Hãy trao nhau niềm ân ái
Tình xanh em xin dành hết cho người tình xưa
Tình em xin dâng trọn kiếp hết đến một mình anh

Người ơi xin đừng bước
Hãy vui trọn đêm nay
Tình đôi ta sẽ nồng thắm như tình ngày xưa

Tình em nay sẽ còn mãi không hề nhai phai
Ôi tình yêu, người ơi, chàng ơi
Đừng xa vắng người

Tình yêu và huyền thoại

Nàng mọc cánh bay đến nơi chân trời
Chàng đuổi theo trên chuyến xe cuộc đời
Nàng vươn tay hái sao trời đỉnh núi
Kết lên tóc mây như đôi mắt tình yêu.

Nàng cầm đuốc soi sáng tâm tư chàng
Bầy thỏ ngoan đi trốn đôi tay chàng
Hồn chết đuối nơi sông dài yêu đương
Bóng đêm đứng trông chiều khóc ai sương mù.

Trên đồng bằng ân ái, môi nàng là hoa thắm
Cho mật ngọt tình yêu, đam mê đừng trốn mất
Mây mùa hè thiêu đốt, sa mạc lòng rực cháy
Chim rừng về hỏi lá, đàn quạ bên cười rử.

Nàng là đá bao tuổi xanh hỡi nàng
Chàng là rêu ôm đá mơ thiên đàng
Bằng đôi chân mang linh hồn rã điếu
Đá xanh chờ rêu về núi ta tự tình.

Tình yêu vừa chợt đến

Nhạc và lời: Nam Anh

Tình yêu vừa chợt đến,
tình như cơn mê chiều!
Cuộc tình nào đã chết,
cơn mơ đã xóa mờ.
Tình yêu tình lại đến,
dù ta không mong chờ,
Cuộc tình chiều giông bão,
Sương đêm mù lối về ...

Ôi ! Mưa khuya vẫn rơi,
rơi trên tóc ai, mắt môi đắng cay,
miên man gót chân bước đường dài
Người em rất xinh!
Tình ta đã say, khát khao phần son,
hương hoa tuyết trinh phút ân tình

Tình yêu tình chợt đến!
Tình như chưa khi nào,
thẹn thùng còn trong mắt,
thơ ngây trên má hồng.
Về em một lời cuối,
rằng ta yêu không ngờ!
Tình yêu là mệnh số,
nên ai đâu có ngờ

Em ! Mưa đêm vẫn rơi,
rơi trong giấc mơ, mơ hôn nét môi,
mơ man tóc mây, giấc miệt mài ...
Đường khuya sáng sao,
vững đông ước mơ, cho em áo xiêm, cùng ta bước đi
hết xuân thì

Tình yêu vừa chợt đến!
Hình như chưa bao giờ?
Ngập ngừng từng nét bút
chơi với giữa phím đàn
Còn em người tình cuối
Niềm tin yêu trong đời,
cùng em một lần cuối,
ru em qua mê chiều,
diu em một lần cuối,
đưa em qua mê chiều !
Cùng em một lần cuối,
xin qua cơn mê chiều ...

Tơ sầu

Lâm Tuyền

Với ánh tơ sầu sắc thắm muôn màu
làm cho tim ta tê tái thương đau
Với ánh tơ sầu ném xuống nhân loại
làm cho bao giống người sầu đau

đ.k.

Ngàn muôn nhạc sỹ kia ơi
buồn thương tương tư chờ ai
đời người tươi thắm sáng như ngàn sao
Nguồn nhạc tình túy xương trong hồn người
không bao giờ phai là suối rừng mai
Tơ dáng như mây chiều
tơ ủa như lá vàng
tơ giống như trăng ngà
nhiều khi tơ giống tóc người yêu.

Nhớ tới đêm nào gió thét mưa gào
hồn tim ta say đôi mắt nhưng êm
Cổ nắn tơ đồng khóc oán phong trần
hồn ta mưa gió lạnh lòng đau

Tóc em chưa ủa nắng hè

Phạm Đình Chương

Rồi nắng hạ tàn phai cơn mê tình ái rã rời lạc lối
Theo dấu chân em về chập chùng lờ lững.
Trắng xóa mệnh mông mờ cát mịn từ đây
Không em hờn dỗi tháng ngày mù tối.

Em tóc em hong vàng tìm chiều rụng nắng.
Em bước hoàng hôn, em buông lơ tóc thề.
Tìm mê theo cơn lốc về tìm mê theo cơn lốc về
Em như mưa nắng Hạ hôn bờ biển xanh sỏi đá.

Anh lang thang dấu giày vòng tay em cho đã gãy.
Men yêu đường rữ rượi mây trời phong kín chùng khơi.
Rồi cánh phượng hồng rơi chơi vơi ngàn lối.
Mai đường tình ái cơn sóng khuya xô về

Ngậm ngùi sỏi đá nuôi tiếc trôi qua
Còn dấu buồn hồn hoang nghiêng nghiêng vực nhớ.
Nửa chiều lạnh giá, em tóc không vàng
Hạ buồn chiều ủa em khóc chiều xưa.

Tóc mây

Theo gió heo may đến đêm gợi tình
Mơ trời áo tím trong mắt trên môi
Như chiếc nôi êm ru cơn mộng lành
Gọi vắng trang cũ sáng cho hồn vui

Như cánh hoa đêm đón đưa nụ tình
Gọi mời cơn gió hôn lá trên cao
Như cánh chim đêm bơ vơ một mình
Tro bao nhiêu gió tóc bao nhiêu buồn

Mùa hè vui đôi chân chập cánh
Tóc mây hồng cho nắng long lanh
Trời mùa đông môi em thấp nắng
Tóc mây dài, chân vui đường vắng
Roi mùa xuân cây thay áo mới
Tóc mây vàng cho nắng thêm tươi
Rồi mùa thu xôn xao lá ủa
Tóc mây buồn phủ kín tim tôi

Ôi tóc mây bay ru lên điệu buồn
Soi tình theo gió vỗ cánh bay xa
Ôi tóc mây thơm mê say lạ Thường
Tình ta xanh lá tóc mây không vàng

Tôi chưa có mùa xuân

Châu Kỳ

Đợi hai ba năm nữa, quê mình thôi khói lửa
mời xuân đến với tôi, giờ này còn nổi trôi,
riêng tôi xin từ chối, mà xuân chán gì nơi,
nàng xuân chán gì nơi, xuân là của muôn người,
mặc tình xuân là lối, xuân chẳng phải riêng ai,
xuân đi rồi xuân tới, ngại rằng xuân kém tươi.

Hai mươi mấy tuổi đời, ai đón ai mời,
tôi chưa muốn trao lời, bản đàn xuân là lối,
tơ lòng đang rối, xuân đến thêm buồn thôi,
qua mười mấy xuân rồi, tôi vẫn đi hoài,
nghe như vắng tiếng cười, chạnh vì non nước tôi,
đang còn lửa khói, ôi xót xa đây với.

Đợi hai ba năm nữa, quê mình thôi khói lửa,
mời xuân đến với tôi, giờ còn nặng hai vai,
thân tha hương hô hải, hỏi xuân có gì vui,
hỏi xuân có gì vui, xuân làm dáng cho đời,
đẹp lòng giây phút thôi, ôi đất nước xa xôi,
xuân đi làm sao tới, dậm dài xin chớ lui.

Tôi cố bám lấy đất nước tôi

Đoàn Hồng Ngọc

Tôi cố bám lấy đất nước tôi,
bằng sức người vô hạn.
Bằng sức người đầu đội trăm tấn bom,
tim mang ngàn dấu đạn.

Tôi đã đổ mồ hôi,
đổ máu tươi để mong ở lại đây
Ru thế nào cũng ở lại đây .

Nhưng đất đã đỏ,
vì nhuộm bằng những lời dối trá (1)
Người bám vào lửa đã đốt cháy tay .
Lửa hờn căm, lửa hiểm căm,
lửa vô cùng cay đắng.
Người lừa nhau,
trời đất còn bùng mặt thảm thương (2)

Ba mươi năm cuộc tương tàn chưa đủ ?
Người giết người, không kịp mở mắt trông
Ba mươi năm mạng người như rác cỏ
Dây hoà bình, còn thắt cổ người tin (3)

Khăn tang nào, che ngang đầu,
những kiếp người một thời giông bão .
Trong binh lửa, giữa oán thù,
hằng cầu mong đến khi bình an.

Ai đâu ngờ! sau tiếng súng,
đời lại thêm một lần nát tan. (4)
Non sông buồn, đã điêu tàn,
thêm máu lệ chứa chan một lần.

Khăn tang người như cây rừng,
khấp chồn cỏ hàng còn in bóng.
Đêm oan hồn, đêm điên cuồng,
còn chạy trốn máu, xương, lệ rơi .
Nửa nước này, đã cố giết một nửa kia,
để lập chiến công.
Ai đau lòng, ai vô tình,
ôi! sách sử, dấu thiêng anh hùng.

Tôi cố bám lấy đất nước tôi,
bằng sức người đã kiệt!
bằng sức người đã tả tơi ước mơ,
tay chân dường rũ liệt
Tôi cố đợi ngày VN tái sinh,

trong sông biển yêu thương.
Cho dầu lòng đã bạc lòng mong.

Tôi đi giữa hoàng hôn

Văn Phụng

Tôi đi giữa hoàng hôn,
Khi ánh chiều buông, khi nắng còn vương
Một mình tôi ngắm cánh chim lạc loài
Mà lòng mình thấy u hoài

Tôi thương nhớ ngày qua, trên bến Hoàng Hoa
Hay những đường xa
Thường thường hai đứa dắt nhau tươi cười
Mắt say sưa thăm mộng đời

Dù cho mưa gió, bên mái tranh nghèo
Dù cho nắng, dù cho sương khói mịt mù
Niềm thương yêu hằng xin mãi mãi không hề phai
Nhớ, nhớ, nhớ đêm nào, trên bến tìm sao
Hai đứa nhìn nhau, không nói một câu
Như thăm mơ ước, ước mơ dạt dào
Như thăm hẹn nhau mùa sau

Tôi vẫn đi giữa hoàng hôn
Tôi vẫn đi giữa hoàng hôn
Tôi vẫn đi giữa hoàng hôn
Lòng thương nhớ ....

Tôi đưa em sang sông

Y Vữ

Tôi đưa em sang sông, chiều xưa mưa rơi âm thầm
Để thấm ướt chiếc áo xanh, và đắm ướt mái tóc em
Nếu xưa trời không mưa, đường vắng đâu cần tôi đưa
Chẳng lẽ chung một lối về mà nở quay mặt bước đi?

Tôi đưa em sang sông, bàn tay nâng niu ân cần
Sợ bến đất lấm gót chân, sợ bến gió buốt trái tim
Nếu tôi đừng đưa em thì chắc đời mình không quen
Đừng bước chung một lối mòn, có đâu chiều nay tôi buồn...

Rồi thời gian lặng lẽ trôi,
Đời tôi là cánh chim bay khắp phương trời..
Mà đời em là ước mơ,
Đẹp muôn ngàn ý thơ, như ngóng trông chờ..

Hôm nào em sang ngang, bằng xe hoa hay con thuyền?
Giờ phút cuối đến tiễn em, nhìn xác pháo vương gót chân..
Gót chân ngày xa xưa sợ lấm trong bùn khi mưa..
Nàng đã thay một lối về, quên cả người trong gió mưa ...

Thơ:

_____ Em có khi nào nhớ đến anh
Chỉ xin một phút lặng sau màn hình
Anh từ đây sẽ không yêu nữa
để giữ trong anh một bóng hình ... _____

Tôi muốn

Lê Hựu Hà

Tôi muốn mình tìm đến thiên nhiên
Tôi muốn sống như loài hoa hiền
Tôi muốn làm một thứ cỏ cây
Vui trong gió và không ưu phiền

Tôi muốn mọi người biết thương nhau
không oán ghét không gây hận sầu
Tôi muốn đời hết nghĩa thương đau
Tôi muốn thấy tình yêu ban đầu ..

Em có thấy hoa kia mới nở
Trong giây phút nhưng đẹp tuyệt vời
Như hạnh phúc thoáng qua mắt rồi
Giờ đâu còn tìm đ.c nết vui ..

Tôi muốn thành loài thú đi hoang
Tôi muốn sông như loài chim ngàn
Tôi muốn cười vào những khoe khoang
Tôi muốn khóc thương đời điêu tàn ...

-+-+--+--+--+--+--+--+--+

Tôi Muốn

1.
F Gm
Tôi muốn mình tìm đến thiên nhiên
Am F
Tôi muốn sống như loài hoa hiền
C
Tôi muốn làm một thứ cỏ cây
F F
Vui trong gió và không ưu phiền

2.
Gm
Tôi muốn mọi người biết thương nhau
F
Không oán ghét không gây hận thù
Gm
Tôi muốn đời hết nghĩa thương đau
C F
Tôi muốn thấy tình yêu ban đầu

ĐK:

F G
Em có thấy hoa kia mới nở
A7 Dm
trong giây phút nhưng đẹp tuyệt vời
Bb
như hạnh phúc thoáng qua mắt rồi
C F
Giờ đâu còn tìm được nét vui

3.
F Gm
Tôi muốn thành loài thú đi hoang
C F
Tôi muốn sống như loài chim ngàn
Gm
Tôi muốn cười vào những khoe khoang
C F
Tôi muốn khóc thương đời điêu tàn

Tôi Ngàn Năm Đợi

Đêm cô đơn không còn ai lang thang
Con phố lạnh thật buồn
Có tình tôi mệnh mang
Ánh trắng tàn ngọn vàng
có tình tôi mệnh mang
Ánh trắng tàn ngọn vàng

Đêm hoang vu, yêu ngàn năm thiên thu
Nơi gốc bụi đường trần
Tôi là con thiêu thân
Đứng trước cổng đèn vàng ...

Anh thanh cao, tình anh sáng lấp lánh,
như ngàn sao trên trời ...
Tôi ngây ngô, ôm mộng mơ ...
Như mây tan giữa không gian
Tôi ngàn năm đợi, dấu tình xa vời
Nỗi đau của tôi ...

Đêm suy tư
Cơn gió nào lạc loài
Cuốn tình tôi qua đây
Bấy nhiêu loài cỏ dại
Khiến tình tôi lay hoay
Dấu đêm dài miệt mài

Đêm cô đơn muôn vì sao không tên
Như đám bạn thật hiền
Thức cùng tôi thâu đêm
Nhớ thương về một người
khiến hạt mưa bay bay
Đêm nằm nghe hay hay

Nhớ hạt mưa bay bay
Thương tình đầu ...

Tôi ru em ngủ

Tôi ru em ngủ một sớm mùa đông
em ra ngoài ruộng đồng
Hỏi thăm canh lúa mới
tôi ru em ngủ một sớm mùa thu
em đi trong sương mùa gọi cây lá vào mùa

Con đường thật buồn một ngày cuối đông
Con đường mịt mù một ngày cuối Thu
Em vào mùa Hạ nắng thấp trên cao
và mùa xuân nào ngăn ngợ tình mới
đi nhẹ vào đời thăm thì gót chân

Em gọi nụ hồng vừa tàn cuối sân
Nghe tình chợt buồn trong lá xôn xao
để mùa xuân sau mưa riêng tình sầu
Tôi ru em ngủ một sớm mùa xuân
em hôn một nụ hồng

Hỏi thăm về giọt nắng
Tôi ru em ngủ
Hạ cũng vừa sang
em hôn lên tay mình
để chưa xót tình trần...

Tôi Trở Về Thành Phố

Tôi trở về thành phố
làm khúc hát một mình
buổi chiều chưa ngã xuống
bóng đêm còn viễn chinh

Tôi trở về thành phố
làm tuổi thơ một mình
mỗi ngày đi ngả trái
bờ sông nước mệnh mong

Tôi trở về thành phố
một ngày không thấy em
hai ngày không thấy nốt
bây giờ tôi bỏ đi

Tôi vẫn cô đơn

Tôi vẫn cô đơn, em dù đẹp như mộng mơ
Tôi vẫn cô đơn chưa hề nói yêu bao giờ
Tôi vẫn cô đơn không người thương không người nhớ
Chiều một mình đi phố hồn không nắng không mưa

Tôi muốn quen em nhưng ngại đời ưa giàu sang
Tôi muốn yêu em nhưng tình nghĩa thua bạc vàng
Tôi biết em đang âm thầm ước mơ nhiều lắm
Mà mình thì tay ngắn làm sao vớ"i được em

Những khi hoàng hôn lẻ bóng
Những đêm nằm nghe gió lộng,
Ngoài trời hiu hắt mưa rơi
Lòng tự hỏi lòng cuộc đời đơn cô có buồn không

Tôi vẫn cô đơn không hận sâu không hờn dỗi
Tôi vẫn cô đơn quen chuyện đắng cay nhiều rồi
Xin hãy cho tôi ghen hạnh phúc em lần cuối
Dù tình là mây khói là cay đắng người ơi

Tôi vẫn nhớ

Ngân Giang

Nam : Tôi vẫn nhớ ...

Nữ : Tôi vẫn nhớ ...

Chung : Tôi vẫn nhớ ...

Nữ : Bao năm qua dù xa anh nhưng tôi vẫn nhớ
Nhớ con đường nắng u buồn
Dịu nhau đi tìm râm bóng mát
Lòng bằng khuâng nghĩ chuyện vu vơ

Nam : Tôi vẫn nhớ, nhớ đêm hẹn hò bên trăng sao
Từng câu nói yêu đương ngọt ngào (à a á a à à)

Nữ : Tôi vẫn nhớ câu chuyện tình đầu
Đã ngụ yên trong cõi thơ sâu
Ngày anh đi tôi nhuộm nước mắt thê lương sầu bi

Nam : Tôi vẫn nhớ những đêm nhiệm màu
Cùng người đan tay đếm sao đêm
Hẹn trăm năm ta cùng kết tóc se duyên mộng vàng

Nữ : Nhưng đêm nay gọi tên anh tim nghe giá buốt
Mối hay mình vẫn yêu người
Ngày xa nhau càng xa mãi mãi
Tình yêu ơi biết làm sao nguôi ?

Nam : Tôi vẫn nhớ mắt em buồn nhìn nơi phương xa
Sợ năm tháng duyên kia nhạt nhòa (hà a á a à à)

Nữ : Tôi vẫn nhớ anh hay một mình
Thường làm thơ nên thích suy tư
Thường gom trăng sao dệt muôn lối quên đi chiều nào

Nam : Tôi vẫn biết xa nhau là buồn
Chuyện tình kia vỗ cánh bay cao
Để riêng tôi âm thầm chuốt lấy đau thương mọi mồn

Chung : Câu ca dao, mẹ ru con bao năm vẫn nhớ
Nước non này chiến chinh dài
Người ra đi còn đi mãi mãi
Mộng chung đôi vẫn còn chia phôi

Nữ : Tôi vẫn nhớ anh lên đường chiều mưa giăng cao
Mình tôi đứng rung rung nghẹn ngào (ừ ư ứ ư ừ ừ)

Nam : Tôi nhớ mãi năm xưa một chiều
Lần về qua tôi ghé thăm em
Quà cho nhau em tặng tôi chiếc khánh thù màu xanh

Nữ : Tôi vẫn biết xa nhau thật rồi
Kỷ niệm ơi anh đã quên tôi
Ngàn năm sau tôi còn giữ mãi trên môi nụ cười

Tôi yêu

Đức Huy

Tôi yêu quê tôi yêu lũy tre dài đẹp xinh
Yêu con sông xanh dâng cát hoe vàng bên đình
Yêu trắng bông lơi trên má cô hàng đẹp xinh
Và yêu mấy nhịp cầu tre là đây đang dựng mùa hoa.

Tôi yêu đơn sơ qua mái tranh nghèo mẹ quê
Yêu duyên nên thơ trong tiếng khoan hò ước thề
Yêu con đê xưa đưa lối qua chợ làng xưa
Và yêu mấy nhịp cầu tre là đây anh chờ em về

Kìa cùng đùa vui trẻ thơ ca hát say đời
Dù nghèo mà vui hỏi ai không hé môi cười
Mưa nắng ơn trời luống cày thăm đẹp lúa ngời
Xóm làng đón mùa chiêm mới
Ấm no ấp ủ làng tôi

Tôi yêu quê tôi yêu mãi bây giờ còn yêu
Yêu chim bay qua mang đến tin mừng thái hòa
Yêu anh yêu em yêu nước yêu trời gần xa
Và yêu cánh đồng vời xa là đây anh chờ em về

Tokyo by night

Ôi anh yêu ơi
Em mong bên anh đêm nay
Giờ này tình mình
Em mong sao những phút giây bên mình

Biết không anh
Em mang những vết thương đau
Cuộc tình giờ đành
Người đi xa xa mãi không quay về

Tokyo by night
Ôi những đêm mặn nồng
Đến với những say mê
Cho nhớ nhung muôn đời

Tokyo by night
Ta sống vui đêm nay
Nhớ lúc ấy bên anh
Tay nắm tay tâm tình

Anh mang cho em
Bao đêm nhớ mãi khôn nguôi
Từ giờ cuộc tình mình
Đêm nay mãi mãi không phai nhòa

Hỡi anh yêu
Mình sống với những thương đau
Từng giờ từng ngày
Em mong sao những phút giây bên người

Ôi Anh Yêu Ơi
Em Mong Sao
Bên Anh Đêm Nay
Cuộc Tình Ta
Sẽ Không Phai ... Sẽ Không Phai

Trả lại anh

Lam Phương

Trả lại anh câu yêu mà anh đã tặng
Trả lại anh nhớ nhung mặn nồng cay đắng
Trả lại anh thư xanh màu xanh ái ân
Dĩ vãng buồn giống nghĩa trang
Cô đơn như mộ không tên

Trả lại anh câu yêu tình yêu bất diệt
Trả lại anh với cô xây nhà bên suối (???)
Trả lại anh hoa khô cài bên bướm xanh
Đây trang nhật ký đôi ta
Đang ghi sao đành dở dang

Khi em yêu anh còn cô gái thơ ngây
Nay em xin anh trả em lúc ban đầu
Yêu anh em đâu ngờ duyên kiếp ba sinh
Van anh quên đi như khi ta chưa hề quen

Trả lại anh câu thơ người em tóc thề
Trả lại anh khóc thương cho phận con gái
Trả lại anh tương tư mà anh đã trao
Bên nhau tình nhớ với thương
Coi nhau như bạn mà thôi

Trả lại em yêu

Phạm Duy

Trả lại em yêu khung trời đại học
Con đường Duy Tân cây dài bóng mát

Buổi chiều khuôn viên mây trời xanh ngát
Vết chân trên đường vẫn chưa phai tàn...

Trả lại em yêu khung trời mùa hạ
Ngọn đèn hiu hiu nổi lòng cứ xá
Vài giọt mưa xa hôn mềm trên má
Tóc em thơm nồng đáng em hiền hoà...

Anh sẽ ra đi về miền cát nóng
Nơi có quê hương mật mù thuốc súng
Anh sẽ ra đi về miền mê mông
Cơn gió Cao Nguyên từng đêm lạnh lùng...

Anh sẽ ra đi nặng hành trang đó
Đem dấu chân soi tuổi đời ngây thơ
Đem mối thương yêu vào niềm thương nhớ
Anh sẽ ra đi chẳng mong ngày về...

Trả lại em yêu con đường học trò
Những ngày Thủ Đô từng bùng phố xá
Chủ nhật uyên ương hẹn hò đây đó
Uống ly chanh đường, uống môi em ngọt...

Trả lại em yêu mối tình vời vợi
Ngôi trường thân yêu bạn bè cũ mới
Đừng buồn anh đi bao giờ cho tới
Nỗi đau cao vời, nỗi đau còn dài

Trả lại em yêu, trả lại em yêu...

Mây trời xanh ngát

Trả lại tôi tuổi trẻ

Trả lại tôi tuổi trẻ mênh mông
Chúng mình như lửa reo trên ruộng đồng
Dù mưa tuôn dù bão cuốn
Bông lúa vàng cuộn cuộn gió đưa lên
Dù bom rơi dù súng tới
Bông lúc ngời vượt lửa khói lên khơi
Trả lại tôi là tuổi trẻ yên vui
Dẫu rằng đang chiến tranh hay hoa rơi

Trả lại tôi tuổi trẻ tự do
Chúng mình theo hướng dương trên ngọn đèo
Là hoa niên tìm ánh sáng
Hoa biết đường về mọi chốn vinh quang
Là măng non thành thế mới
Khi đáp lời thì quả đất lung lay
Là tuổi non ở Phù Đồng vươn vai
Chúng mình đi đứng lên cao hàng trời

Trả lại tôi tuổi trẻ hôm nay
Chúng mình như đóa sen trong bùn lầy
Việt Nam đây đây rắc rối
Nhưng vẫn còn nhiều hình dáng vui tươi
Việt Nam ơi còn tiếng nói
Yêu giống nòi đặt tổ quốc lên vai
Trả lại tôi là thần tượng tôi đây
Chúng mình xin khắc sâu trong dạ dày

Trả Nợ Tình Xa

Tuấn Khanh

Dốc hết tình này ta trả nợ người
Dốc hết tình này ta trả nợ đời
Trả hết tình tôi còn nợ không thôi

Mắt đã mù lòa vì đợi tin xa
Tóc đã bạc màu vì nợ yêu nhau
Nào biết ngày sau trả nợ tình nhau

ĐK1:
Trả hết trả hết cho người
Trả luôn mắt môi nụ cười
Trả xong đời còn hư không
Nào gió gió bay về trời
Này hoa sẽ rơi về cội
Còn ta đường nào cho ta

ĐK2:
Em ơi em ta không thể
Nuôi bao nhiêu yêu thương này chờ mong mãi
Em ơi em ta không thể
Nuôi bao nhiêu yêu thương này nhớ nhung hoài

Trai độc thân

Phạm Duy

nhớ lúc bé dại nghe bố đã nói rằng
hỡi con yêu nghe bố dạy
và đến lúc cuối đời tôi đâu dám quên lời nói
bố tôi khuyên nhủ lúc thơ dại

ĐK:
Này con yêu hỡi hãy sống độc thân vui tính cho khỏe
khăn.
đừng có ham vợ con nhé
Hãy sống độc thân cho tới hơi thở cuối
nhé con ham vợ chi vậy

thấm thoát tháng ngày nay tôi đã trai mười sáu
tôi thoáng yêu em xinh đẹp
bỗng thấy những lời ba đã nhắc khi còn bé
thốt vang như từng tiếng trong lòng

thấm thoát tháng ngày duyên kiếp xui khiến gặp
cô bé xinh xinh ôi thoáng nhìn tôi đã yêu
tính sẽ cưới nàng hân hoan sống bên vợ mới
với đám con như loa vang chơi đùa
chợt câu ba nói lúc bé dại nay tôi vẫn cứ nhớ hoài
sung sướng chỉ khi lấy vợ hỡi con

vì vẫn nhớ bố dặn nên thôi muốn lấy vợ
sung sướng thấy đời ôi đơn độc

để đời luôn vui sướng chờ lấy vợ
coi tôi đó trai độc thân
vui sướng không sầu lo nghĩ

mãi sống thế này ôi đâu chút chi phiền toái
sung sướng thấy đời ôi đơn chiếc

Trái tim không ngủ yên

Thanh Tùng

Nếu anh nói anh vẫn chưa yêu
Thì thật ra anh đang dối mình
Còn anh nói trót đã yêu em rồi
Là hình như anh đang dối em

Nếu anh nói anh vẫn chưa yêu
Là thật ra anh đang dối mình
Còn anh nói đã trót yêu em rồi
Là hình như anh đang dối em

ĐK:
Rồi một ngày vắng em bước chân buồn tênh
Rồi một ngày nhớ em trái tim không ngủ yên
Thôi xin em hãy hờn dỗi như ngày mới quen nhau
Thôi xin em hãy hờ hững như là đã xa nhau

Nếu anh nói anh muốn xa em
Là thật ra anh mong rất gần
Còn anh nói đã trót quên em rồi
Là trong tim anh luôn nhớ em

Trái tim lâm lữ

Chiều về lạnh cơn gió
Hạnh phúc rét mướt như mùa đông
Thêm hoa đầu con bướm xưa
Người yêu ơi đêm đen đã tàn chưa

Chiều về lạnh mây tím
Giọt sầu vẫn mãi héo úa trên mi
Lá rơi cho cơn bão mùa thu
Vội vàng xa người

Một ngày nào thuyền tình lạc bến
Giấc mơ không lên sao dạt dào ngọn nến
Vườn hồng bao kỷ niệm vây kín
Nụ hôn tan theo tia nắng vừa sang

Hỡi trái tim tàn vỡ
Hãy sống trong đại khờ
Những ái ân rồi sẽ chìm vào thương nhớ
Có nỗi đau nào vẫn hoài niệm nhân gian
Nước mắt đêm mờ cõi sẽ không còn mang

Hỡi trái tim lâm lữ
Hãy xót xa một lần
Những giấc mơ nào
Cũng một thời say đắm
Có nỗi đau nào vẫn mịt mờ đêm xưa
Những khúc ca rồi sẽ tàn giữa chiều mơ

Những ái ân rồi sẽ tàn giữa chiều mơ ....

Trái tim mùa đông

Trúc Hồ

Ta gặp nhau trong muông mang
Ta gặp nhau trong lỗ làng
Cơn mưa đến sao vội vàng
Như đôi ta xa nhau.

Ta gặp nhau trong tình cờ
Không lời nói nhưng trao thật nhiều
Qua ánh mắt, qua nụ cười
Sưởi ấm trái tim anh đã lạnh khô.

Một trái tim khô,
Một trái tim mùa đông.
Trái tim đã nhiều lần
Nhiều lần chạy trốn tình yêu.
Suốt đời anh vẫn mãi là người đến sau,
Nên đành ôm trọn một mối tình cam.

Trái tim ngục tù

Đức Huy

Anh đã gọi em, lời buồn chân mây
Anh đã chờ em, đến khi lá bay
Anh đã nhiều lần, bắt gặp mình trong gương
Chẳng hiểu vì sao, đời mình mãi lao đao

Xuân đến rồi đi, ngày tàn nắng ấm
Em đến rồi đi như con sóng ngân
Anh đã một lần, một lần được biết yêu em
Để bây giờ, chỉ biết yêu em một mình

Trái tim ngục tù, trái tim ngục tù
Anh yêu em, anh yêu em cho đến ngàn thu
Trái tim ngục tù, trái tim ngục tù...
Anh yêu em, anh yêu em cho đến ngàn thu...

Đến bao giờ, anh tự hỏi đến bao giờ
Đến bao giờ, anh sẽ quên được em
Anh đã tìm em, từ trong kiếp trước
Anh đã gặp em, về cho xót thương
Cho dẫu ngàn lần, trăm ngàn lần phải khổ đau
Anh xin bằng lòng, cho anh được biết để yêu

Trái tim ngục tù, trái tim ngục tù
Anh yêu em... anh yêu em cho đến ngàn thu...
Trái tim ngục tù, trái tim ngục tù...
Anh yêu em... yêu em cho đến ngàn thu....

Trái tim tôi là bến

Nhạc: Phan Văn Hưng - Lời: Bắc Phong

Buồm của anh rách nát
Bởi bao đợt sóng nhồi
Thì xin anh hãy vá
Bằng những miếng da tôi
Ngồi của anh đã gãy
Hãy mài trên xương tôi
Chấm máu tôi mà viết
Về lương tâm con người

Đ.K.:

Dù đêm trăng không lên
Nhưng mắt trẻ là sao
Trái tim tôi là bến
Xin anh cứ bơi vào

Đàn của anh đã vỡ
Hãy dạo trên thân tôi
Lấy tiếng tôi mà hát
Về đau thương con người

Trăm nhớ ngàn thương

Mất em rồi xa em rồi
Hoa đã tàn nhụy đã phai
Chiều hôm nay trời thanh vắng
Anh đi về, về với ai

Một người đi, một người sầu
Nhìn hoa úa buồn về mau
Đôi chân mòn tìm dư âm hè phố vắng

Lòng còn thương tình còn nồng
Mà đêm nhớ ngày chờ mong
Bao thu rồi nhìn lá chết rơi ngoài sông

Cánh thư này kỷ niệm này
Ta đã tìm về với nhau
Rồi hôm nay tàn mơ ước anh u sầu
Em ở đâu ?

Chiều nay mây đen giăng sầu đường về
Nhìn hoa rơi nã nê, người ơi sao chẳng về
Còn mong chi câu thề giận nhau sao em không nói
Ra đi không một lời để giá buốt tim tôi

Ai ngờ chim trời vỗ cánh tung bay
Người đi để nhớ cho đời
Làm sao tôi đến bên người
Bao giờ mây hồng đưa bước
Em sang hay từ đây anh đỡ dang
Tình hỡi chôn vào thiên thu

Trăng mờ bên suối

Lê Mộng Nguyên

Người hẹn cùng ta đến bên bờ suối
Rừng chiều mờ sương ánh trăng mờ chiều
Một đêm thiết tha rồi đây xa cách
Đường chia hai ngã biết tới phương nào?

Một mùa ngàn thâu suối mơ trầm lắng
Lòng buồn tứ ly nhớ nhung chiều vắng
Người ơi nhớ khúc nhạc lòng đêm ấy?
Ngàn đời vang ngắt bên suối trăng tà...

Suối mơ... lời hẹn ước ven bờ suối xưa
Nhớ chẳng... người phương xa trong khói điêu tàn?
Suối ơi.. vờn theo bóng trăng vàng ngày xanh,
Nào những lúc trên thuyền say xưa
Nhìn trăng vừa lên, ai hay chia lìa
Sương gió biên thùy hiu hắt người đi sa trường xa.

Một ngày xa nhau xóa bao hình bóng
Trời bày chia ly chỉ cho lòng nhớ?
Giờ đây cách xa người quên hay nhớ?
Ngày xưa còn đó trăng nước mong chờ....

Trăng sơn cước

Suốt canh tàn, một mình ta dưới trăng vàng.
Đàn trầm vương, khúc mơ màng,
gợi lòng ta nỗi niềm vang xa
Nhìn ánh trăng, mơ về phía trời khuất xa
Một tình thơ chốn non ngàn, ôi! Giờ phút sao sớm tàn.

Lòng còn hoài mơ một đêm,
điệu nhạc rền vang rừng vắng
Rượu nồng càng vui càng ấm,
đắm say men nồng tình duyên
Cùng nàng ngồi bên dòng suối,
hẹn hò một duyên tình mới.
Nàng ngồi lặng nghe chàng nói,
khẽ rung rinh đôi làn môi.

Suốt canh tàn, kẻ vai nhau dưới trăng vàng
Nhạc xa đưa khúc mơ màng, nàng nhìn ra phía trời xa.
Nhu' ướn mơ, duyên tình thơ mộng dưới trăng.
Nhưng thời gian vẫn trôi hoài, trăng tàn uá rơi khuất tàn.

(SOLO ĐK)

Nghẹn ngào tình duyên sơn nữ, tình thơ ngây bên suối.
Xót xa duyên tình xưa, lạnh lùng ngồi trong trăng sáng.
Ta nhớ ngày qua, nhờ làn gió đưa.
Gió ơi đưa về chốn xưa, thiết tha bên bờ suối mơ.
Bóng ai qua làn ước mơ.

Trăng tàn trên hè phố

Phạm Thế Mỹ

Tôi lại gặp anh người trai nơi chiến tuyến
Súng trên vai bước về qua đường phố
Tôi lại gặp anh, giờ đây nơi quán nhỏ
Tuổi ba mươi mà ngỡ như trẻ thơ
Nhớ gì từ ngày anh xa mái trường,
Nhớ gì từ ngày anh vui lên đường
Lối gầy về nhà anh hoa phượng thắm
Màu xanh áo người thương
Nắng chiều đẹp quê hương,
Hay nhạc buồn đêm sương

Tôi lại gặp anh, trời đêm nay sáng quá,
Ánh trăng như hé cười sau màn lá.
Tôi lại gặp anh, đường khuya vui bước nhỏ
Kể nhau nghe chuyện cũ bao ngày qua
Lối gầy về nhà anh hoa vẫn nở
Kỷ niệm từ ngày xưa chưa xóa mờ
Ánh đèn vàng ngoại ô vẫn còn đó
Bạn anh vẫn còn đây,
Sống cuộc đời đêm nay,
Với bạn mình đêm nay ...

Anh sống đời trai giữa núi rừng,
Tôi viết bài ca thay đời mới
Bờ tre quê hương, tay súng anh gìn giữ
Tôi hát vang giữa đời để người vui

Thôi mình chia tay, cầu mong anh chiến thắng
Ánh trăng khuya sắp tàn trên hè phố
Thôi mình chia tay, rồi mai đây có về
Quà cho tôi anh nhớ chép bài thơ
Nắng đẹp của bình minh đang hé chờ.
Nỗi buồn buổi biệt ly sẽ xóa mờ
Súng thù từ rừng sâu vẫn còn đó
Đừng lưu luyến gì đây
Thôi bạn mình chia tay
Thôi bạn mình chia tay ...

Trên bốn vùng chiến thuật

Tôi thường đi đó đây
Bùn đen in dấu giày
Lửa thù no đôi mắt
Chân nghe lạ từng khu chiến thuật,
áo đường xa không ấm gió phương xa,
nhiều đêm vắng nhà

Mây mù che núi cao
Rừng sương che lối vào
Đồng ruộng mệnh mông nước
Đêm đêm nằm đường ngăn bước thù
Áo nhà binh thương lính lính thương quê
Vì đời mà đi

Gio linh đón thây giặc về làm phân xanh cây lá
Pleime gió mưa mùa
Tây Ninh nắng nung người, mà trận địa còn loang máu
tươi
Đồng Tháp vắng bóng hồng, hỏi rằng tôi yêu ai ?

Ân tình theo gót chân, bạn đi xa đánh trận.
Gặp gỡ trong cơn lốc
Xung tảo gọi mảy thương quá gần.
Bốn vùng mang lưu luyến bước bằng khuâng,
của vạt người thân.

Trên đầu súng

Anh Việt Thu

1.Trên đầu súng quê hương tổ quốc đã vươn mình
Trên lưới lê cầm hồn hồn cầm như triều sóng
Ôi xôn xao chiêng trống hồi thúc
đã giục giã khắp chốn thôn làng
Ôi lửa thiêu dậy bắp bùng
Cao ngất trời say câu hát

2.Trên đầu súng xâm lăng xiềng xích với bạo tàn
Trên lưới lê nô lệ cùm gông và gục ngã
Tay nâng niu cây súng súng thép
với đạn đồng mới đã lên nòng
Và những loạt đạn đồng vàng
Vun lúa trở trần đồng sâu.

Điệp Khúc:
Cho quê hương ta rạng ngời
Cho yêu thương cao vợi vợi
Cho quê hương ta những đoá tuổi xuân
Để mai đây đắp xây hoà bình
Ông cha ta còn mảnh đất phủ mình
Ôi quê hương ta nước Việt Nam
từ đó vươn lên nhà máy với công trường
Những xí nghiệp ngôi trường
nhà thương với hầm mỏ.

Ôi bao la xanh thắm bát ngát cánh đồng vàng
với lũy tre xanh
Và tiếng ê a đầu làng
Là kinh nguyện cầu cho người nằm xuống.

Trên đỉnh mùa đông

Trần Thiện Thanh

Từ một ngày xa trước anh đưa em về bóng ngã đam mê
Em dấu son gót mềm nhũ lòng lãng quên mà nhớ đêm
đen
Chuyện một lần yêu ai như chuyện một đời con gái
Cho anh một lần anh được gì không, em còn gì không?

Ôi những câu chuyện lòng làm thơm ngát thêm tuổi
hồng
Anh ơi yêu đi yêu đi trên đỉnh yêu đương gió tỏa thêm
hương

Ôi những câu chuyện lòng từ lâu vẫn như mùa đông
Anh ơi yêu đi yêu đi nếm thử thương đau

Khi hạnh phúc qua mau
Kể từ sau đêm đó sân vui đại học
Mất tiếng chim ca ho dấu không xóa nhòa
Thì rồi cũng qua tình cũng bay xa

Ngàn ngày trôi xa vắng chưa cạn một lần cay đắng
Xa nhau một đời, em còn gì đâu anh còn gì đâu

Ôi những câu chuyện lòng
Làm thơm ngát thêm tuổi hồng
Anh ơi yêu đi yêu đi
Trên đỉnh yêu đương gió tỏa thêm hương

Ôi những câu chuyện lòng từ lâu vẫn như mùa đông
Anh ơi yêu đi yêu đi nếm thử thương đau

Khi hạnh phúc qua mau kể từ sau đêm đó
Sân vui đại học mất tiếng chim ca
Cho dấu không xóa nhòa
Thì rồi cũng qua tình cũng bay xa

Anh anh còn gì đâu và em em còn gì đâu

Xin cho em thêm một ngày nữa thôi
Xin cho em thêm một đời thương nhớ.....

Trên ngày tháng đã qua

Rung một cánh nhạc buồn
Biết có hay người khóc trên cung đàn lẻ loi
Rơi một ngấn lệ sầu
Có ai hay người khóc cho duyên tình bể bàng

Rung một cánh nhạc buồn, rơi một ngấn lệ sầu
Có ai hay người khóc trong tình cầu lẻ loi
Ngoài kia mưa là những giòng lệ rơi
Theo cuộc tình khi cơn bão đi qua đời mình

Người ơi, người ơi, tìm đâu thấy nữa đời xuân thắm
Với tình yêu chúng ta như giọt sương sớm mai
Như giọt sương sớm mai long lanh trên cánh hoa vàng
Gom một chút nắng vàng

Hắt lên soi hạnh phúc trên tháng ngày đã qua
Em nhìn thấy chút gì,
Có phải chẳng rạn vỡ trong tâm hồn chúng ta
Thôi còn ngấn lệ này với một chút nhạc buồn
Hát lên cho đời sống với kỷ niệm đón đau

Trên ngọn tình sâu

Từ Công Phụng

Hạnh phúc tôi hạnh phúc tôi
Từ những ngày có nước về
Ngoài trời mưa mau ngoài trời mưa mau
Tay vuốt mặt không cùng
Bầy xé cũ hom hem
Chiều mãi sáng riêu xanh
Trời êm cao chân nhỏ
Cũng không về trên dòng sông tội lỗi

Tôi nghe hắt hui từ mắt em ngắt lạnh
Môi thâm khô từ thuở nụ hôn người
Ngày tháng hạ khi không mà trở rét
Giọt nắng vàng như sương mờ lạnh ngắt
Sao khi không người hoành mặt kêu xa

đk:
Chiều qua đón chân ai còn riu rít âm thừa
Lời ai ru như mơ cho trời xuống thật gần
Người trông ngóng hương đưa mùi mái tóc đêm mưa
Nhẹ theo lá oan tiền là tà mái hiên người

Tôi nghe hắt hui từ mắt em ngắt lạnh
Còn để buồn từ từ giữa đêm sương
Bầy xé cũ cũng qua đời lặng lẽ
Em ở đó bờ sông và nằm cát
con sóng tình vỗ mãi một âm quen

Trên thán ngày đã qua

Rung một cánh nhạc buồn
Biết có hay người khóc trên cung đàn lẻ loi
Rơi một ngấn lệ sầu
Có ai hay người khóc cho duyên tình bể bàng

Rung một cánh nhạc buồn, rơi một ngấn lệ sầu
Có ai hay người khóc trong tình cầu lẻ loi
Ngoài kia mưa là những giòng lệ rơi
Theo cuộc tình khi cơn bão đi qua đời mình

Người ơi, người ơi, tìm đâu thấy nửa đi Xuân thắm
Với tình yêu chúng ta như giọt sương sớm mai
Như giọt sương sớm mai long lanh trên cánh hoa vàng
Gom một chút nắng vàng

Hắt lên soi hạnh phúc trên thán ngày đã qua
Em nhìn thấy chút gì,
Có phải chẳng rạn vỡ trong tâm hồn chúng ta
Thôi còn ngấn lệ này với một chút nhạc buồn
Hát lên cho đời sống với kỷ niệm đón đau

Tristess - sầu Chopin

Nhạc: Frédéric Chopin - Lời: Phạm Duy (Hanoi, 1946)

Vương sầu nơi nao, ý thắm tàn mau
Chưa nguôi yêu dấu, mắt đã oen màu thương đau
Khóc lúc đêm thâu ...
Ôi tiếng lòng lơ lảo
Đón làn nước mắt ngày nào
Khúc tình đầu hẹn về sau ...
Lặng về môi xưa, bỗng thấy buồn đưa
Xa xôi là nhớ lúc duyên ra đời trong mơ
Tiếng hát đương thơ...

Ta muốn níu em về với dòng châu
Ta hướng hết âu sầu đến đời sau
Ta muốn tìm mau tới cõi nào nương náo...
Cho ta vừng sao, giá bằng như niềm đau
Xót xa như tình mới...

(Khóc cười cho...)
Tâm hồn lên khơi, sẽ thấy sầu nguôi
Cho ta tìm tới, kiếp vô biên chẳng tàn phai
Cắt tiếng qua đời..
Ta sẽ thoát linh hồn giữa nẻo xa
Ta hoá kiếp nên lời hát bài thơ
Ta biến thành tâm tư mỗi tình tan vỡ...
Cho ta thành mơ
Sống yên trong nghìn thu
Vắng tanh như đời gió
Đắm trong tình cũ
Bóng ta còn nhớ "thiên thu sầu u..."

Trở về bến mơ

Ngọc Bích

Ngày nào một giấc mơ!
Đây những đêm trắng mờ ai ngóng chờ
Khi ánh mây thành thơ nhẹ gió đưa!
Theo tiếng đàn thuyền mơ tìm bến xưa

Một chiều mùa chiến chinh
Xuân ngát hương thanh bình say mỗi tình
Khi ánh trăng về vui đời thắm sinh
Bên dáng huyền thâm mơ lúc tuổi xanh

Nhớ những phút sống bên nhau đêm nào?
Trăng quấy đôi tâm hồn diu về đâu?
Nhớ những tiếng hát say sưa êm đêm
Tuy vắng xa nhưng lòng còn xao xuyến!

Nghẹn ngào niềm nhớ nhau!
Thương xót ai trăng sầu bên mái lâu!
Hay đón đau vì câu "Chờ kiếp sau!"
Trăng úa màu lệ dâng ướn ngàn sao!

Trở về dĩ vãng

Em! hồn anh đang sầu đau
Hồn anh đang thổn thức
Ai xe tình duyên thắm đẹp
Kề mái tóc đầy hương
Tình như áng mây hồng

Anh lang lẽ trong chiều vắng
Lòng nhớ nhung triền miên
Trắng xưa về khuya bề bằng
Đường như nhẵn người yêu
Tình mây nước còn đâu

Bao ngày xuân đau thương sầu mộng chờ giai nhân
Bao nhiều xuân qua, bóng em mờ đắm
Bao nhiều thu qua nỗi đau còn mãi không phai

Biệt ly tình đôi ta vời vợi
Thuở ấy hồn anh đắm chơi vơi ngoài khơi
Người em sầu mộng của muôn đời
Thề ước giường tơ thắm không bao giờ phai
Tình em như tuyết giăng đầu núi
Tình anh nhu ánh trăng trầm suối
Tình ta như áng mây chiều trôi
Về trần trên gối chăn mờ phai

Biệt ly! ôi biệt ly
Ngậm ngùi đêm thâu âm thầm đôi câu
Biệt ly, anh theo cánh gió chơi vơi
Phiêu du khắp bốn phương trời
Xa xôi tiếc nhớ khôn nguôi
Men say lấp kín môi cười
Biệt ly - sầu bi

Trời còn mưa mãi

Trời còn mưa mãi cho nhớ
thương dâng đầy vơi
Cuộc tình mình ngày qua
ngổn tan như bột mưa
Nào ngờ đâu ta vẫn mang
những vẩn vương băng khuâng ngày tháng
Hỡi những cánh chim về đâu
cho ta nhắn tới ai nỗi niềm

Đ.K.:
Em từ xa vẫn có bao giờ
nhớ thương bao ngày cũ
Có thấy tâm hồn mình chợt
băng khuâng khi thu về
Để trời làm mưa gió
Anh từ xa vẫn mang đầy xót xa
những dấu yêu ngày cũ
Vẫn mãi cứ mong chờ một ngày
tình ta thôi chia lìa

Trời còn mưa mãi khiến cho ta buồn thêm
Làm một mình ngồi đây
ngắm mưa bay ngoài song
Người dạt trôi nơi nao đêm vắng
có nghe tâm tư sầu nhớ
Tới những phút xưa mình còn nhau
môi ấm ngất ngây trao tình

Trống cơm

Tình bằng có cái trống cơm
Khen ai khéo vỗ
? mấy bông mà nên bông
? mấy bông mà nên bông

Một đàn tang tình con nít
Một đàn tang tình con nít
? mấy lội, lội, lội sông
? mấy đi tìm, em nhớ thương ai
Đôi con mắt ố mấy lim dim
Đôi con mắt ố mấy lim dim

Một bày tang tình con nhện
Ồ ô ô ô mấy giăng tơ
Giăng tơ ô ô mấy đi tìm, em nhớ thương ai
Duyên nợ khách tang bồng
Duyên nợ khách tang bồng...

Trong nắng trong gió

Phạm Duy

Thu đang êm đềm trôi qua, lũ em bé đang cắt lúa
Đồng gổ kia khô, em đã mang vô...
Anh mặc binh phục oai nghiêm
với bạn hữu ra chiến tuyến
Chiến tuyến xa xăm,
em nhớ trong năm... anh hát bằng khuâng...

Tơ không gian, bụi không gian,
bám trên điều trên ống thuốc
Muốn nhắc em luôn anh chốn muôn phương...
Nhưng còn đây lời ca vang,
những câu hát thấp thoáng,
Những tiếng ru em,
câu hát hân hoan, câu hát mệnh mang...

Nhẹ nhàng trong gió, hòa với nắng tơ
Từng vòng cánh to chạy tròn giấc mơ
Và còn quay mãi, vòng cánh cối say
Ngày nào những ai còn đẹp lứa đôi...

Hôm qua anh bạn phương xa
ghé qua chốn xưa bến cũ
Thấy dáng anh ta em đoán ngay ra
Anh bạn không cần đưa tin,
thế nhưng đã, em đã biết
Tiếng hát trong năm ôi đã xa xăm... nay sẽ im luôn...

Refrain {}

Tưởng rằng quay mãi, vòng cánh cối say
Nào ngờ nắng lên, nào ngờ gió lên
Nào ngờ nắng gió còn vẫn thiết tha
Mà đành cối say phải ngừng cánh quay...

Trong niềm thất vọng

Hãy nhớ đội nước cho hoa tình hồng tươi,
Khi còn thiết tha mộng đời.
Dù ai hững hờ dù ai sắt đá,
Có em, có tôi,
Có những con tim chơi vơi.

Hãy cất giọng hát lên cho tình nổi trôi,
Cho đẹp giấc mơ tuyệt vời.
Còn ai hững hờ, còn ai sắt đá,
Có em, có tôi,
Có con tim nhịp lời hát cho người.

Nước mắt nào, còn mãi buông rơi trong đời,
Bóng dáng người, còn người, còn người trong tôi.
Cánh tay nào đượm mùi ân ái,
Vết thương nào còn nhiều khoan khoái,
Trên bờ môi, trong tim người, trong tim tôi.

Nhớ, nhớ rồi cũng quên cơn mộng triền miên,
Ta ngồi lấp chôn muộn phiền.
Còn trong thất vọng còn trong nuôi tiếc,
Có em, có tôi,
Có những con tim đơn côi.

Hãy thả một nén hương cho mộ còn xanh,
Ta nằm thiếp cơn tội tình,
Còn trong vổ về, còn trong quyến luyến.
Có em, có tôi,
Có con tim buồn gọi mãi tên người.

Trông nỗi đau tình cờ

Trịnh Công Sơn

Tôi đã yêu em bao ngày nắng
Tôi đã yêu em bao ngày mưa
yêu em bên đời lặng lẽ
Tôi đã đưa em qua nhiều phố
những sáng mệnh mông tôi ngồi nhớ
yêu em trái tim thật thà
yêu đầy mùa nắng mùa mưa
yêu trong nỗi vui đợi chờ
Đầu gối tình như lá úa
khiến tôi chia lìa từng giấc mơ
Tôi đã yêu em trong mùa gió
khi lá cây khô bay đầy ngõ
yêu em không cần vội vã
Tôi đã yêu em như trẻ thơ
đâu biết đôi khi có lìa xa
yêu trong nỗi đau tình cờ....

Trống vắng

Quốc Hùng

Ngồi nhìn chiếc lá rụng rơi theo cội nguồn. Lá rơi, lá rơi
Rồi khi anh đến dịu êm trong cuộc đời. Nhớ thêm, nhớ thêm
Giờ đây sao trống vắng nhớ anh em buồn. Buồn vì ai!
Vì sao tôi bỗng thấy nỗi cô đơn trong lòng. Ai vì ai!

Những lúc gặp nhau, anh đâu nào có biết
Có những hờn ghen nhỏ nhoi
Tiếc nuôi làm chi, yêu thương và dĩ vãng
Thà rằng anh nói tiếng chia tay

ĐK:
Thà đừng biết đến để em không buồn đau
Thà đừng biết đến làm chi . . .
Trống vắng chiều nay, dâng trong lòng em
Tình em còn đây còn trong nồng say
Và em ngồi đây, chờ ai đợi ai
Tình em còn đây còn trong nồng say
Và em ngồi đây, chờ ai đợi ai

Chiều về nắng tắt, hoàng hôn đang buông dần. Lá rơi lá rơi
Rồi khi anh đến dịu êm trong cuộc đời. Nhớ thêm, nhớ thêm
Giờ đây sao trống vắng nhớ anh em buồn. Buồn vì ai
Vì sao tôi bỗng thấy nỗi cô đơn trong lòng. Ai vì ai! (2)

Trưng Vương khung cửa mùa thu

Tim em chưa nghe rung qua một làn
Làn môi em chưa hôn ai cho thật gần
Tình trần mong manh
Như lá me xanh
Ngơ ngác rơi nhanh

Thu giăng heo may cho bóng cây lạnh đầy
Người cho em nghe câu nhớ thương từng ngày
Những ngày đợi chờ
Trong nắng vu vơ
Trong mắt ngây thơ

Nhớ khói xưa lạc vãn vương
Cho hơi ấm lên môi người
Lùa sương kín nhẹ vẩy ngập trường
Làm mây yêu thương
Vương trong hôn em

Người cho em nghe quen môi hôn ngọt mềm
Tình cho tim em rung những đêm lạnh lùng
Từng chiê? cùng người
Về trong cơn mưa bay
Nghe thương nhớ tràn đầy
Lên đôi mắt thật gầy

Trưng vương hôm nay mây vãn giăng đầy trời
Công viên năm xưa hoa vãn rơi tuyết vời
Bóng người thì mịt mù
Từng hàng me rung rung
Trong cơn gió lạnh lùng
Trong nắng ngại ngùng

Nắng vãn vương nhẹ gót chân
Trưng vương vắng xa anh dần
Mùa thu đã qua một lần
Chợt nghe bằng khuâng
Lá rơi đầy sân

Trước giờ tạm biệt

Hoài An

Chỉ còn một đêm nay nữa thôi
Mai chúng ta mỗi người một nơi
Đã trót yêu thương nhau đây với
Chở cho hương nhạt màu trôi
Vì cuộc đời người đi cuối trời

Nhìn hành trang lệ rụng cuối mi
Cổ nén trong tim một điều gì
Thôi hãy vui lên trước giờ đi
Xóa tan bao giận hờn chi
Ai tránh khỏi phút giây phân kỳ...

Chia tay lối rẽ ánh đèn nửa đêm
Mưa bay giăng mắc phố phường ngã nghiêng
Tiễn người nhẹ bước chinh yên,
Cùng chung một chí hướng
Mộng ngày về đoàn viên...

Ba lô cất bước lên đường
Đôi tay gấn bó câu duyên
Ngó nhau lần cuối
Mỉm cười câu hẹn mới
Lúc quay về vui lứa đôi...

Dù giờ đây tạm chia cách xa
Nhưng cách chia sao được lòng ta?
Xin chớ quên kỷ niệm ngày qua
Những đêm chong đèn gối ca
Tin chắc ngàn kiếp không phai nhòa...

Trường ca Con Đường Cái Quan

Phạm Duy

Phần Thứ Nhất ----- TỪ MIỀN B?C -----

Mở đầu là tiếng hát vu vơ của một thôn nữ miền Bắc...

1. ANH ĐI TRÊN ĐƯỜNG CÁI QUAN

Cô Cắt Cỏ:

Hỡi anh đi đường cái quan

Dừng chân đứng lại

Dừng chân đứng lại

Cho em đây than đôi lời

Đi đâu vội mấy anh ơi...

Lữ khách trả lời...

2. TÔI ĐI TỪ ẢI NAM QUAN

Lữ Khách:

Tôi đi từ ải Nam Quan sau vài ngàn năm lẻ

Chia đôi một họ trăm con đã lên đường

Năm mươi người ngược núi rừng

Đã dựng vòng biên ải

Năm mươi người trẩy theo sông tới khơi chùng

Tôi theo người vượt quan san

Ơi người ơi Oí người ơi

Về lối mòn gìn giữ quê hương ngăn đường giặc Hán

Tôi chưa về ải Chi Lăng

Ơi người ơi Oí người ơi

Dưới chiến bào người thấy bắn khoăn

thương ai đầu nguồn...

Người còn nhớ thương ai hơn là nàng Tô Thị lúc này
đang đứng đợi người ở đầu nguồn. Nhưng người vọng
phụ lại khuyên người đi đừng có trở về, vì nếu người
về thì nàng chẳng thành đá và chẳng còn được người
đời thương mến nữa.

3. Đ?NG ĐẮNG CÓ PH? KỲ LỬA

Tô Thị:

Đồng Đăng có phố Kỳ Lừa

Có nàng Tô Thị (ý y a) đứng (a) chờ... đợi (ỳ) ai

Và khuyên người chẳng tái hồi

Cho ngàn năm được (ý y a) sống đời... vọng (a à) phu...

Người lữ khách đi trong miền thượng du. Có dân chúng
vùng núi rừng hát tiễn đưa...

4. NGƯỜI VỀ MIỀN SUÔI

Dân thượng du:

Người về miền xuôi đem theo tình người miền núi

Nhà sàn là lối đứng bên đường hoang vắng soi

Đưa chân anh qua đồi

Cơm lam đem theo người
Lên cao anh ôm trời
Để dòng suối lè loi...
Lữ Khách:
Đường về ruộng dưới ngát hương củi rừng gạo núi
Vượt tầm đèo khơi thấy con đường lúa tươi cười
Đường về miền xuôi biết bao đồ bao quán mới
Đường dài mà vui hỡi người bạn đường nặng vai
Rồi một ngày mai có qua nhịp cầu tả tơi
Nhìn bọt bèo trôi nhớ chẳng màu tóc xanh ngời...
Hát chung:
Đường ngược đường xuôi
Nhớ nhau vì chuyện đầu môi
Tạm biệt một nơi
Thấy nhau ở cuối chân trời...

Người lữ khách về tới vùng trung du.
Qua đò ngang, gặp cô lái đò...

5. NÀY NGƯỜI ƠI

Cô lái đò miền trung du:
Này người ơi ghé bến (y) sang sông
Lên đường đi tới bờ công em chèo thuyền
Mừng người đi tìm thấy tình duyên
Con đường đất nước nối liền lòng dân.
Lữ khách:
Sông Thương ơi nước chảy đôi ba dòng
Anh về Hà Nội một lòng, lòng yêu em
Sông Thương ơi nước đục người đen
Anh về thành phố không quên cô mình.

Lữ khách đã về tới Thủ Đô miền Bắc...

6. TÔI ĐI TỪ LÚC TRẮNG TƠ

Lữ Khách:
Ra đi từ lúc trắng tơ, trắng một miền hoa cỏ
Trắng lên đầu của ô xa vẫn chưa mờ
Im nghe lời Thủ Đô chào, ôi lời mừng đông đảo
Đi trong lịch sử dân ta, luống ghen ngào.
Lữ khách và dân chúng thủ đô:
Hai bên nhà cửa thân yêu
Ơi người ơi Ơi người ơi
Đã mấy lần để đám rêu xanh thay màu gạch ngói
Thăng Long buồn tui chia phôi
Tháp, Tháp Rùa ơi Tháp, Tháp Rùa ơi
Gió tiễn người về đến quê hương câu ca giọng Hời.

Phần Thứ Hai ----- QUA MIỀN TRUNG -----

Vào tới Miền Trung, thấy một lũ bé chạy ra đón lữ khách.
7. AI ĐI TRONG GIÓ TRONG SƯƠNG

Lũ trẻ:
Ai đi trong gió trong sương ơ
Phải mau ơ phải mau để mà tới người ơ
Kèo đường ơi, người ơ còn xa
Kèo đường ơi, người ơ còn xa...

Và một bà mẹ đang ru con...

8. AI VÔ XỬ HUẾ THÌ VÔ

Bà mẹ:
À á ơ a a à á ơ
Ai vô xứ Huế thì vô
Chớ sợ Trường nhà Hồ, chớ sợ Phá Tam Giang à ơ
À á ơ a a à á ơ
Ngó ra quê cha đường xa sông rộng
Ngó về quê mẹ núi lộng đèo cao
À á ơ a a à á ơ
Nhưng con ơi, con ngủ ngủ sâu
Chứ nổi lại nhịp cầu
Chứ đã có o ó ư... người đi
À á ơ a a à á ơ.

Qua thôn xóm, gặp lúc ngày mùa, lữ khách nghe thấy
tiếng hò giã gạo.

9. AI ĐI TRÊN DẶM ĐƯỜNG TRƯỜNG

Dân làng:
Hò hô hò hò ơi hò
Ai đi trên đường là dậm đường
Đi mô mà vội vã à, cùng là hò khoan
Hố hô hò khoan
Hò hô hò hò ơi hò
Khoan khoan tôi mời là mời bạn
Vui là hợp đoàn đêm nay chừ là à nay
Hố hô hò khoan.

Lữ khách:
Năm tề trong lúc sang Xuân
Tôi theo Công Chúa Huyền Trân tôi lên đường
Đường máu xương đã lẫm oán thương
Đổi sắc hương lấy cõi giang san
Tôi đi theo bước ái tình
Đi cho trăm họ được hòa bình ấm no
Đèo núi cao nghe gió vi vu
Thổi phẩn sơn bay tới kinh đô.
Dân miền Trung:
Hò hô hò hò ơi hò
Anh đi trên đường là gập ghềnh
Mau mau đi kéo lờ a truyện tình nước non
Hố hô hò khoan.
Hò hô hò hò ơi hò
Mau mau đi kéo lờ là kéo lờ

Câu chuyện tình năm xưa là tình à xưa
Hố hô hò khoan.

Lữ khách muốn được như nàng Huyền Trân khi xưa, đi
vào phía Nam bằng một tấm lòng, Lữ khách nghe thấy
tiếng hát của Công Chúa vẳng lên từ những Tháp Hời...
... Công chúa Huyền Trân muốn nói rằng con đường
thiên lý dù sao cũng không dài bằng con đường đi
vào lòng người. Nàng mong lữ khách nối tiếp công
việc đi vào đất nước và lòng người của nàng khi xưa.

10. NƯỚC NON NGÀN DẶM RA ĐI

Huyền Trân Công Chúa:
Nước non ngàn dậm (à a a) ra đi
Nước non ngàn dậm (à a a ra) đi
Dù đường thiên lý xa vời
Dù tình cố lý chơi vơi
Cũng không dài bằng lòng thương mến người
Bước đi vào lòng (ừ ư ư) muôn dân
Bước đi vào lòng (ừ ư ư) muôn dân
Bằng hồn trinh nữ mơ màng
Bằng tình say đắm ơi chàng
Ước nuôi dân hòa bình trong ái ân
Nhưng ánh Tháp vàng
Cây quế giữa rừng
Chỉ một mùa tang là hương là sắc (ứ) tan
Tàn cả tình yêu
Vĩ hận còn gieo
Đất nước cháy theo với ngọn lửa thiêu
Mới hay tình nhẹ (è e e) như tơ
Mới hay tình nhẹ (è e e) như tơ
Mộng ngoài biên giới mơ hồ
Chẳng ngăn được sóng vỗ bờ
Với đêm mờ hồn về trên Tháp ma.

Lữ khách vội vã ra đi, và trong sớm tinh mơ nghe
thấy giọng hò của cô gái Huế vẳng lên từ ngôi chùa
Thiên Mục bên sông Hương...

11. GIÓ ĐƯA CÀNH TRÚC LA ĐÀ

Cô gái Huế:
Ớ ơi hò ! Ớ hò ơi
Gió đưa cành trúc la đà
Tiếng chuông Thiên Mục canh gà điểm sương
Người về chưa ghé sông Hương
Đã nghe tiếng gọi đôi đường đẳng cay
Anh đi mau ơ để nổi lại duyên may
Tình xưa là nghĩa cũ anh đắp xây cho thiệt bền
Ớ ơi hò ! Ớ hò ơi

Lữ khách cất tiếng hát qua đèo, vào vùng ven biển...

12. TÔI XA QUÊ NGHÈO RUỘNG NGHÈO

Lữ khách:

Hồ hô hồ hô ơi hò

Tôi xa quê nghèo là ruộng nghèo

Tôi leo qua cồn cát à, vượt đèo Hải Vân

Hồ hô hồ khoan.

Hồ hô hồ hô ơi hò

Tôi trông én liệng là từng đàn

Tôi gọi đàn chim ơi kìa là à chim

Hồ hô hồ khoan.

Dân miền Trung:

Vua Lê dắt lính vô Trung

Anh theo Chúa Nguyễn vượt Cù Mông anh qua đèo

Để núi cao ngơ ngác trông theo

Để tháp son thương nhớ trong chiều

Anh đi chân cứng đá mòn

Đi chưa thấy mỏi mà lòng còn say sưa

Biển thăm ru tiếng hát thiên thu

Làn gió xanh theo gót phiêu du.

Lữ khách:

Hồ hô hồ hô ơi hò

Lênh đênh ven bờ là biển sâu

Hương thơm là thoang thoảng à đất mầu miền Nam

Hồ hô hồ khoan

Hồ hô hồ hô ơi hò

Lênh đênh ven bờ là biển giàu

Nghe nhịp cầu đã nổi tình là à xưa

Hồ hô hồ khoan.

Phần Thứ Ba ----- VÀO MIỀN NAM -----

Lữ khách vào tới miền Nam,
nghe tiếng hò của một cô gái...

13. ANH ĐI ĐƯỜNG V?NG ĐƯỜNG XA

Cô gái miền Nam:

Hồ ơ ơ ơ... hò

Bớ anh đi đường vắng đường xa

Dừng chân đứng lại (i i)

Hồ ơ ơ ơ... hò

Nghe em đây ca đôi lời

Chiều về trên cánh Đồng Nai

Chờ người xây đắp ngày mai...

Và lữ khách mừng rỡ hát khúc hành ca...

14. NHỜ GIÓ ĐƯA VỀ

Lữ khách:

Nhờ gió đưa về, về miền gió chan hòa

Thơm lòng đất phù sa

Trời nắng huy hoàng, trời sưởi ấm con đường

Cho ta vô miền sông nước

Chiến đấu với sinh lây

Với thú dữ ư tràn đầy

Với lũ muỗi ư đặc đầy như đám mây

Chiến đấu với rừng tràm

Ta như ong từng đàn

Lập cuộc đời trên đất rừng hoang

Vào tới xóm dừa, vào vườn chuối la đà

Ồi là mắt lòng ta

Bầu vú sữa tròn và mảnh trái thơm tròn

Hương sầu riêng ngọt ngon

Có mái tóc xuề xoà, có khoé mắt thiệt thà

Đôi môi xinh hàm răng xít xa

Có áo ngắn mặn mà, có tiếng nói đậm đà

Người yên lành như một giấc mơ...

Cô gái miền Nam muốn được đi bên lữ khách
trên con đường và trong cuộc đời.

15. ĐI ĐÀU CHO THIẾP THEO CÙNG

Cô gái miền Nam:

Đi đầu cho thiếp theo cùng

Đói no thiếp chịu, lạnh lùng thiếp cam

Ví dầu tình có dở dang

Thì cho thiếp gọi dò ngang thiếp về...

Lữ khách:

Tới đây lạ xứ quen người

Trăm bề nhữn nhận đừng cười tôi nghe

Ví dầu tình bén duyên thề

Thì xin kết bạn đèn nghi trúc mai...

Từ biệt miền Bắc với tâm trạng của người chồng
Nàng Tô Thị. Vào miền Trung với mối tình của
Huyền Trân Công Chúa, nhưng tới miền Nam, lữ
khách đã tìm được lương duyên ở cảnh và ở người.
Lữ khách kết duyên cùng cô gái.

Dân chúng miền Nam hát hò mừng đôi vợ chồng mới.

16. ĐÈN CAO CHÂU Đ?C GIÓ ĐỘC GÒ CÔNG

Dân chúng miền Nam:

Hồ lơ hó lơ

Lẳng tai nghe tiếng ai đang hò lơ

Hồ lơ hó lơ

Đèn nào cao cho bằng đèn Châu Đốc

Gió nào độc cho bằng gió Gò Công

Vợ chồng son đã nuôi lòng ước mong

Thuận vợ chồng sẽ cùng tát Biển Đông

Hồ lơ hó lơ

Lẳng tai nghe tiếng ai đang hò lơ

Hồ lơ hó lơ.

Đôi vợ chồng son cười sổng Cửu Long Giang
về miền Hậu Giang sinh sống.

17. CỬU LONG GIANG và VỀ MIỀN NAM

Đôi vợ chồng trẻ:

Cửu Long Giang gió về vui trên sóng sông

Uốn quanh như chín con rồng ôm chặt đứa con

Người từ Tiền Giang đi về xa xăm

Cuối con đường say đắm là miền rộng thênh thang

Cửu Long Giang trôi về ôm ấp đất hoang

Thiệt tha như gái yêu chồng trong chiều mệnh mông

Người về Hậu Giang xây tổ uyên ương

Có cánh đồng lúa chín uốn mình trên sóng sông...

Đôi vợ chồng trẻ và dân chúng:

Về miền Nam ôi quê hương mới ơi

Về Cần Thơ khơi kinh, khơi nước ngòi

Về Hà Tiên ta tiễn Chúa ra đảo khơi

Về Cà Mau ta đốt biết bao lửa vui

Về miền Nam ta theo cơn gió đưa

Về miền sông ăn cá nướng thơm ngày mưa

Về đồng dừa ta tắm nắng vui đời ta

Về miền Nam... Về miền Nam

Người về đây trong gió bình an...

Thành lập xong cuộc đời trên đất miền Nam mầu mỡ,
họ hát cảm ơn...

18. GIÃ ƠN CÁI C?I CÁI CHẦY và VỀ MIỀN NAM

Đôi vợ chồng trẻ:

Giã ơn cái cối cái chày

Đêm khuya giã gạo, có mầy, có tao

Giã ơn cái nhịp cầu ao

Đêm khuya vo gạo, có tao có mầy.

Dân chúng:

Về miền Nam đem theo sương gió xưa

Về đồng khô đem cơn mưa rét về

Người về đây thương nhớ lắm con đường xa

Về miền Trung, ra xứ Bắc yêu mẹ cha

Đường từ xa đem ta đã tới đây

Chùa chiều nay rung chuông trên luống cày

Người gửi ơn ra bốn phía chân trời mây

Ngẩng đầu lên dang vút đóa linh hồn say

Đường về đây... Đường về đây

Trời về Tây nghe gió cuồng bay...

Lữ khách đã tới cuối con đường xuyên Việt.

Tạm dừng chân, người mong con đường cái quan

sẽ có ngày hết ranh giới để người được mãi mãi

đi trong cuộc đời và trong tình người.

19. ĐƯỜNG ĐI ĐÃ TỚI

Toàn thể nhân dân:

Đường đi đã tới... Lòng dân đã nổi...
Người tạm dừng bước chân vui người ới
Người mơ ước tới... Đường tan ranh giới
Để người được mãi
Đi trong một duyên tình dài
Con đường thế giới xa xôi
Trong lòng dân chúng nơi nơi...

Thai nghén từ 1954
Bỏ dở dang trong những năm sau
Hoàn tất 1960

Trường ca Mẹ Việt Nam

Phạm Duy

Phần I.- ĐẤT MẸ

1. MẸ TA

Mẹ Việt Nam, không son không phấn
Mẹ Việt Nam, chân lấm tay bùn
Mẹ Việt Nam, không mang nhưng gấm
Mẹ Việt Nam, mang tấm nâu sồng.

2. MẸ XINH ĐẸP

Đôi má tươi hồng, má tươi hồng, với bàn tay trắng
Nhỏ người vai lẳn, vú căng tròn, tròn lưng ong
Mẹ nằm phơi gió trắng
Ôi Mẹ Việt Nam
Nghiêng mắt xanh chải tóc mây ngàn
Mẹ Việt Nam
Bên bờ đại dương
Mẹ đuổi chân dài chờ mưa tuôn
Mẹ Việt Nam
Mẹ mong, mong chồng
Cũng như là ruộng sâu nông
Ruộng cứng hay mềm
Cũng êm đầm đón lười cày tìm da thơm
Mẹ cười trong gió sương
Ôi Mẹ Việt Nam
Dâng tấm thân nhuộm nắng nâu tròn
Mẹ Việt Nam
Đây ruộng đồng trịnh
Mẹ khát khao mầm, mầm tươi ngon
Mẹ Việt Nam
Trời Đông ánh dương hồng
Cũng như chiều vàng mênh mông
Có đàn chim én lượn trên đất xinh
Chứa chan tình, là tình mong chờ
Mẹ Việt Nam.

3. MẸ CHỜ MONG

Mẹ chờ mong Ngày trăng tháng đợi
Đợi Thần Trai đội đá vá trời Với hồn Nữ Oa
Mẹ gơ tay đón
Với tình nước non
Mẹ còn chờ mong.

4. LÚA MẸ

Yêu nhau khi lúa chưa mòng
Thương nhau khi nắng khô đồng
Ôm nhau nghe nước mưa ròng

Chảy vào lòng cặp tình nhân
Bên nhau khi lúa xanh rờn
Chia nhau bông chiu thơm vàng
Đem nhau ra giữa sân làng
Nhìn đèn trắng kể truyện xưa
Xinh xinh bãi lúa xanh rì
Ngoan như cơn gió đêm hè
Nghe hơi dưới đất vỗ về
Một lời thề nặng tình quê.
Vươn vai lúa nhón dây thì
Mưa thu cười lúa đem về
Nâng niu lúa chín tới kỳ
Kỳ nở hoa, đẹp lòng ta.

5. MẸ ĐÓN CHA VỀ

Mẹ đón cha về, đón cha về
Duyên thề chấp nối
Cuộc đời trôi nổi, vẫn tươi cười vì lòng vui
Đời nghèo nhưng có đôi.
Ôi Mẹ Việt Nam
Năm tháng lo gạo gánh nuôi chồng, mẹ Việt Nam
Đêm ngày thầm mong
Lửa bếp thơm nồng tình uyên ương, mẹ Việt Nam
Mẹ yêu, yêu chồng có khi Mẹ là Châu Long
Nợ trả thay chồng vẫn giữ lòng
Trắng như ngần và sạch trong.
Mẹ là tiểu Kính Tâm
Lên chùa giải oan
Ôi xót thương trẻ khóc trong vườn, trẻ con hoang
Ôi Mẹ tử bi
Giọt máu rơi này, Mẹ nhận là con, mẹ Việt Nam.
Việt Nam có anh hùng, mắt nhung và môi son
Giữa mùa Xuân giết giặc
Yêu nước non, hể môi cười
Nụ cười thanh bình
Mẹ Việt Nam.

Phần II.- NÚI MẸ

6. MẸ HỎI

Lính vua ! Lính chúa ! Lính làng !
Trời ơi ! Giết bao nhiêu giặc
Cho chàng, chàng phải đi ?

7. MẸ BỎ CUỘC CHƠI

Gió mùa Xuân, Mẹ bàng khuâng hỏi :
Hoa trên đồi, hoa trên đồi sớm tối còn tươi
Giữa ngày xuân mới, giữa hội mùa vui
Sao vắng tiếng cười ?

Sao vắng bóng người ?

Tiếng trống, trống năm xưa, trống đổ, đỏ đêm khuya
Trên trường thành trắng ngà, cho tàn cuộc vui nhỏ
Cho ai tiễn đưa người
Ra đi chốn xa vời, hỡi ai.
Gió hè qua, Mẹ ra con hỏi
Khi trên đồi, khi trên đồi nắng quá chiều hôm
Có phải chàng Trương gốc miền Nam Xương
Xa vắng xóm làng vì cha ở chiến trường
Nắng sẽ sẽ không đi, bóng Mẹ ngả trên đồi
In hình người chiến sĩ, cho Mẹ nhìn con trẻ
Con ơi hỡi cha kia
Mau ra đón cha về với con.

8. MẸ TRONG LÒNG NGƯỜI ĐI

Đồi cao, cao núi cao
Rừng sâu, sâu rú sâu
Cũng có, có lối leo đường trèo
Đường treo, treo giữa đèo
Đường dẫu, dẫu hiểm nghèo
Đường ta, ta vẫn có lối theo
Đường lên, lên núi Lam
Đường sang, sang Thất Sơn
Đường tới những chiến công ngọn nguồn
Hoành Sơn nghiêng dãy năm
Vạn kiếp chốn dung thân
Đường đưa ta đến với người thương.
Ra đi còn nhớ ngày nao
Nuôi con Mẹ vẫn nguyện cầu
Người sinh ra có nhau
Phải thương nhau mến nhau
Nhưng đã có biết bao phen khổ đau
Giặc xâm lăng nước nhà
Phải cứu lấy dân ta
Thì ta lên núi với Mẹ già
Anh ơi ! Phải lính thì đi
Nơi quê em gìn giữ lời thề
Vườn dâu em đồn sâu
Trẻ thơ khôn lớn mau
Cho chiến sĩ bước theo tiếng Mẹ kêu
Mẹ gơ tay đón chào
Gìn giữ lũ con yêu
Vì yêu, con chiến đấu dài lâu.

9. MẸ TRẢ LỜI

Giữ dân ! Giữ nước ! Giữ làng !
Giữ thân cho Mẹ !
Cho nàng dậy con.

10. MẸ HOÁ ĐÁ

Gió mùa Thu, Mẹ ru con ngủ
Con vẫn chờ bóng cũ người xưa
Bốn nghìn năm qua, bóng về rồi đi
Bóng ngã chiến trường làm phân bón cánh đồng
Tóc núi đã phơi xương, máu nhuộm cả vai non
Ai làm dòng sữa cạn?
Xin mời Mẹ lên ngọn
Nghe tin nước vui mừng
Cho nên Mẹ ứa đôi dòng sữa ngon.
Gió mùa Đông, Mẹ không thấy mới
Đứng trông về, đứng trông về bốn cõi trời xa
Sốt người nông phu chấp từng manh áo
Thương gái gánh về thùng bánh ế cuối ngày
Biết mấy nỗi thương vay, thấy trẻ nhỏ giờ tay
Con ngựa người vất vả, xe nặng nề qua ngõ
Thương thi sĩ hay buồn
Cho nên Mẹ hóa ra hòn núi cao.

Phần III.- SÔNG MẸ

11. MU?N VỀ QUÊ MẸ

Chiều chiều ra đứng bờ sông
Muốn về quê Mẹ
Muốn về quê Mẹ
Mà không có đò !

12. SÔNG CÒN MÀI MẸ

Khoan hời hò khoan, ơi khoan khoan hò hò khoan
Ai bảo là sông, ơ sông không có đò ngang
Khoan hời hò khoan, ơ khoan khoan hò hò khoan
Ai bảo là sông, ơ sông không chờ người sang
Sông Hồng cuộn sóng lời cuốn Sông Lô
Sông Đà, Sông Đuống trôi xuống Sông Cầu
Nghe Bạch Đằng Giang chôn bao nhiêu xác quân Tàu
Sông nào cũng muốn đến trước tranh lấy công đầu
Khoan hời hò khoan
Sông còn ngổn ngang cho nên chưa được bình an
Khoan hời hò khoan
Sông còn mãi mãi cho nên chưa về Mẹ quê
Khoan hời hò khoan Khoan hời hò khoan

13. SÔNG VUI CHÔN MẸ

Nhớ xưa, nhớ Mẹ, nhớ Mẹ xưa
Mẹ xuống sông rửa nhục anh hùng
Mẹ trôi trên dòng sông Hát
Nước ngược xuôi đưa Mẹ đi muôn nơi
Nhớ chăng, nhớ Mẹ, nhớ Mẹ chăng?
Chôn đáy sông mỗi hận yêu chồng

Chàng Trương có buồn thương khóc
Rước Mẹ lên, nước thiêng sẽ giải oan
Nhớ Mẹ, nhớ Mẹ
Yêu đàn con, thương đàn con
Nên trao thân cho nước ngoan.
Nhớ Mẹ, nhớ Mẹ
Trên trường giang mong đàn con
Sông trôi xuôi đời trong trắng
Hỡi ôi ! Có ngày, có Mẹ vui
Ôm sóng bơi, vớt củi sông dài
Ngờ đâu sông đảo điên say máu
Nước cuộn mau khiến cho Mẹ chìm sâu.

14. SÔNG KHÔNG ĐƯỜNG VỀ

Khoan hời hò khoan, ơ khoan khoan hò hò khoan
Ai bảo là sông, ơ sông không đim Mẹ oan
Khoan hời hò khoan, ơ khoan khoan hò hò khoan
Ai bảo là sông, ơ sông không đổi màu luôn
Sông đỏ như máu tranh đầu sông nâu
Sông vàng xanh yếu kêu cứu sông giàu
Sông nhuộm vàng mau chia nhau uốn khúc khoe màu
Sông rồng lôi kéo lũ rắn đi cắn sông đào
Khoan hời hò khoan
Sông tìm về vang cho nên quên lời Mẹ khuyên
Khoan hời hò khoan
Không tìm tình thương cho nên không đường về tìm
Khoan hời hò khoan
Khoan hời hò khoan.

15. NHỮNG DÒNG SÔNG CHIA RẼ

Nước đi là nước không về
Chia đôi dòng nước chia lià dòng sông
Chia đôi bên bờ bến lạnh lùng
Cho Ngưu Lang và Chức Nữ ngai ngừng
Chia đôi dòng sông Thương
Nước bên đục bên trong
Nước ân tình đổi thành ra nước căm hờn
Chia sông Gianh phân tranh mộng đồ vương
Chia con sông Bến Hải buồn thương
Nước yên vui từ nguồn
Bổng gây nên điều buồn
Dòng lệ tuôn thành sông không có linh hồn
Chia anh em vì quên tiếng gia đình
Chia tay chân và cắt đứt ngang mình
Chia thân hình yêu đương
Cắt da thịt chia xương
Trái tim buồn còn hằn in vết thương lòng
Sông tang thương trôi nghiêng nhịp cầu sương
Cho thê lương điểm cỏ Hiền Lương

Nước sông trôi bèo bồng
Thiếu bao nhiêu mặn nồng
Vị dòng sông, dòng sông chia rẽ đôi đường
Lũ con lạc lối đường xa
Có con nào nhớ Mẹ ta thì về.

Phần IV.- BIỂN MẸ

16. MẸ TRÙNG DƯƠNG

Sóng vỗ miên man như câu ru êm của Mẹ dịu dàng
Nước biếc mênh mông như đôi tay ôm của Mẹ trùng dương
Mẹ Việt Nam cho quê hương muối trắng
Thêm thơm mặn cơm mặn nồng
Mẹ còn cho con
Luôn luôn tôm to cá lớn tươi ngon đầy thuyền
Mẹ hiền không lên bão tố
Mẹ già không đem nỗi khó
Mẹ là mẹ nhà cho mưa với gió hiền khô
Ngày ngày vườn vai
Ra khơi đón ánh dương soi con tìm bồi hồi
Chiều chiều chơi vơi
Không nguôi thương thương nhớ nhớ con trong cuộc đời
Mẹ tìm con trong gió Bắc
Mẹ về phương Nam nắng gắt
Tình nhà mở cửa đem ra góp với bao la
Sóng vỗ êm êm như khuyên con nên trở lại Mẹ hiền
Gió rít thông reo như kêu con mau trở về Mẹ yêu.

17. BIỂN ĐÔNG SÓNG GỢN

Hà à a hơ ơ hờ
Biển là biển Đông sóng gợn
Hà à a hơ ơ hờ
Biển là biển Đông sóng gợn
Biển Đông gợn sóng tư bề
Gọi thuyền viễn xứ quay về Biển Đông
Hà à a hơ ơ hờ
Hà à a hơ ơ hờ
Sông ra đi từ khi non dại
Từ miền ngoài sông lại Việt Nam
Có từ Hi Mã Lạp Sơn
Cũng về biển Mẹ thành con một nhà
Hà à a hơ ơ hờ
Hà à a hơ ơ hờ

18. THÊN THANG THUYỀN VỀ

Buồm căng, buồm căng, lộng gió, lộng gió thênh thang
Thênh thang thuyền về
Trên sóng trường giang, thênh thang thuyền về

Thuyền về trên lớp sóng vui, trên sóng vui
Thuyền về trên lớp sóng vui, vui vui vui là vui
Đàn con về với, với, với biển khơi, khơi Mẹ già
Mẹ già đang đón chờ ta, đang đón ta
Mẹ già đang đón chờ ta, đang đón ta
Có đàn chim én, én, én từ xa về rồi
Quê ta đẹp lắm Mẹ ơi, ơi Mẹ ơi !
Quê ta đẹp lắm Mẹ ơi, ơi Mẹ ơi !
Biển êm sóng lặng, lặng, lặng nước nổi, nổi hiền lành
Về đây xây đắp mỗi tình, một mối tình
Về đây xây đắp mỗi tình ôi tình Việt Nam
Yêu nhà yêu nước, nước, nước và thương thương mọi người
Tình tính tang tang tính tình, yêu Mẹ già, thương Mẹ ta
Đàn con nhớ, nhớ yêu nhau
Đàn con nhớ, nhớ thương nhau.

19. CHỚP BẾ MƯA NGU?N

Đêm qua chớp bể mưa nguồn
Để người trong nước hết buồn lại vui
Vui buồn chút lệ rơi
Vui buồn khóc lại cười
Mẹ cười Mẹ bốc thành hơi
Mây từ biển quý lên ngôi trời già
Mây về khắp cõi đời
Mưa rửa lỗi con người.

20. PHÙ SA LỚP LỚP MÂY TRỜI CUỘN BAY

Triều dâng, triều dâng, ngọn sóng, ngọn sóng theo trăng
Theo trăng vào bờ, ôm lớp phù sa, theo trăng vào bờ
Ngọn triều dâng sóng nhấp nhô, sóng nhấp nhô
Ngọn triều dâng sóng nhấp nhô, xa xa xa là xa
Đông chưa rộng nổi, nổi, nổi thành ra, ra ruộng mềm
Đền bồi cho máu về tim, lên cõi tim
Đền bồi cho máu về tim, lên cõi tim
Có đàn cháu bé, bé, bé nhìn chim, chim ngoài trời
Mây bay đẹp lắm Bà ơi, ơi Bà ơi !
Mây bay đẹp lắm Bà ơi, ơi Bà ơi !
Làn mây trắng cuộn, cuộn, cuốn khắp nơi, nơi đợi chờ
Làn mây che nắng bốn mùa, cả bốn mùa
Làn mây che nắng bốn mùa, bốn mùa mộng mơ
Hay là cho nước, nước, nước Mẹ mưa, mưa ngọt bù
Tình tính tang tang tính tình
Cho đời người thêm đẹp tươi
Vì đã biết, biết yêu nhau
Vì đã biết, biết thương nhau.

21. MẸ VIỆT NAM ƠI !

Mẹ Việt Nam ơi ! Mẹ Việt Nam ơi ! (2 lần)

Chúng con đã về khát khao hơi Mẹ
Chúng con xin thề giữ thơm quê Mẹ
Cuộc đời rồi phai tàn sau thế giới
Chỉ còn tình yêu của Mẹ mà thôi
Ôi ! Mẹ Việt Nam ! (2 lần)

CHUNG KHÚC

22. VIỆT NAM VIỆT NAM

Việt Nam, Việt Nam, nghe tự vào đời
Việt Nam, hai câu nói
Bên vành nôi: Việt Nam, nước tôi
Việt Nam, Việt Nam, tên gọi là người
Việt Nam, hai câu nói
Sau cùng khi là đời.
Việt Nam đây miền xinh tươi
Việt Nam đem vào sông núi
Tự Do, Công Bình, Bác Ái muôn đời
Việt Nam không đòi xương máu
Việt Nam kêu gọi thương nhau
Việt Nam đi xây đắp yên vui dài lâu
Việt Nam trên đường tương lai
Lửa thiêng soi toàn thế giới
Việt Nam ta nguyện tranh đấu cho đời
Tình Yêu đây là khí giới
Tình Thương đem về muôn nơi
Việt Nam đây tiếng nói đi xây tình người
Việt Nam ! Việt Nam !
Việt Nam quê hương đất nước sáng ngời
Việt Nam ! Việt Nam !
Việt Nam muôn đời !

Khởi soạn tháng 11, 1963

Kết thúc tháng 5, 1964

Với lòng tin yêu Mẹ càng ngày càng sâu đậm.

Trương chi

Văn Cao

Một chiều xưa trắng nước chưa thành thơ
Trầm trầm không gian mới rung thành thơ
Vương vấn heo may hoa yếm mong chờ

Ôi, tiếng cầm ca thu đến bao giờ
Lòng chiều bơ vơ lúc thu vừa sang
Chập chùng đêm khuya thức ai phòng loan
Một cánh chim rơi trong khúc nhạc vàng
Đây đó từng song the hé đợi chờ
Tây hiên Mỵ nương khi nghe tiếng ngân hò khoan
mơ bóng con đò trôi

Giai nhân cười nếp trắng sáng sáng là lời
là lời bên trời, anh Trương Chi
Tiếng hát vọng ngàn xưa còn rung ang thương nhớ

Oán trách cuộc từ ly não nùng
Đò trắng cầm giữa giòng sông vắng
Gió đưa câu ca về đầu, nhìn dưới đáy sông sâu
Thuyền anh đã về đầu, từng khúc nhạc xa vơi
Trong đêm khuya diu dặt tiếng tơ rơi
Sương thu vừa buông xuống bóng cây ven bờ xa
mờ xóa giòng sông

Ai qua bến giang đầu tha thiết
Nghe sông sâu than mối tình Trương Chi
Dâng úa trắng khi về khuya bao tiếng ca ru mùa xuân
Ngoài song mưa rơi trên bao cung đàn
Còn nghe như ai nức nở và than
trầm vút tiếng gió mưa
cùng với tiếng nước róc rách ai có buồn chẳng?

Lòng băng khuâng theo mưa đưa canh tàn
Về phương xa ai nức nở và than
cùng với tiếng gió vương
nhìn thấy ngân nước lấp lánh in bóng đò xưa
Đò ơi đêm nay dòng sông Thương dâng cao mà ai hát
dưới ánh trăng ngà

Ngồi đây ta gõ ván thuyền ta ca trái đất còn riêng ta
Đàn đêm thâu trách ai khinh nghèo quên nhau
Đôi lứa bên giang đầu
Người ra đi, với cuộc phân ly
Đâu bóng thuyền Trương Chi

Trường cũ tình xưa

Duy Khánh

Hôm nay tôi trở về thăm trường cũ
Nhiều nét đổ thay tường mái rêu mờ
Bên hiên hắng giờ tìm những bạn xưa
May ra có còn đôi đứa
Vẫn yên vui sống đời học trò..

Bâng khuâng đợi chờ người sao chẳng đến?
Hỏi lá hỏi hoa chỉ thấy im lìm
Cây dương đầu tr` còn khắc hàng tên
Hoa leo phủ phàng đan kín
Tiếng ve ru nghe gợi buồn thêm ..

Bạn cũ xa rồi, có người về đất buôn xuôi
Năm ba đứa bọt phương trời
Hai thằng chờ đầu quân năm tới..

Ve ơi, hát gì điệu nhạc lâm ly
Khóc người biên biệt sơn khê
Cổ nhân đi bao giờ mới về..

Hôm nay trở lại nhiều khuôn mặt mới
Thầy đó trường đây bạn hữu đâu rồi?
Bao nhiêu kỷ niệm hoa bướm ngày thơ
Vang trong nỗi niềm nhung nhớ
Có ai đi thương về trường xưa?

Trường làng tôi

Trường làng tôi cây xanh lá vẫy quanh
muôn chim hót vang lên êm đềm.

Lên trường tôi, con đê bé xinh xinh
len qua đám cây xanh nhẹ lướt.

Trường làng tôi hai gian lá đơn sơ
che trên miếng sân vuông mơ màng.

Trường làng tôi không giây phút tôi quên
nơi sống bao kỷ niệm ngày xanh.

DK: Nơi sống bao mái đầu xanh màu
Đời tươi như lá xanh, lá xanh
Theo tháng ngày chiến cuộc lan tràn
qua thôn xóm nát ngôi trường xưa

Không bóng hình bao trẻ nô đùa,
Cùng nhau vang hát khúc ca vô tư
Mơ đến ngày nước non thanh bình
trong thôn xóm ấm ngôi trường xưa

Trường làng tôi nay vang tiếng ê a,
nay in bóng bao em nô đùa

Trường làng tôi không giây phút tôi quên
dù cách xa muôn trùng trường ơi

Từ Độ Ánh Trăng Tan

Thơ : Đặng Hiền - Nhạc : Anh Bằng

Buồn như áo em hôm nào ướt mưa đêm
Sâu như dáng em nhẹ gót bước qua thềm
Buồn như tóc em trên đường phố mưa đêm
Sâu như mắt em làm rét mướt tình yêu

ĐK :
Thôi mình lỡ mất nhau rồi
Nát đi hy vọng ban đầu
Sao nụ cười tươi thắm
Ngày em bỏ tôi đi lấy chồng

Tôi trở về Half Moon Bay
đếm từng con sóng biển
đêm từng nổi ưu phiền
Lòng buồn như sương mù
từ độ ánh trăng tan

Ngờ như tiếng em
trên từng bước chân mưa
Tưởng như đã quên
mà nhớ đến bao giờ

Tình yêu thủy tinh
Rơi vụn vỡ trong tim
Từng đêm gió mưa
Hồn chấp cánh tìm em

Từ giọng hát em

Ngô Thụy Miên

Rồi từ giọng hát em chợt vút cao vút cao
một trời một trời
Bài ca thánh đêm vang lên trong ngày dài
mệt nhoài một phận đời
Ôi biết bao giờ ta đốt hết từng lời ca yêu
mặn nồng trong tim buồn phiền
Người đem giá băng về trên tuổi đá buồn

Rồi từng ngày tháng vui
từng bước qua bước qua một lần thật gần
Người ta dấu yêu xin em cho một lời
miệt mài trọn đời mình
Ta chết theo ngày em cất tiếng
nhạc còn buông xuôi người còn chơi vơi tìm người
Người còn xa xôi cho mùa thu úa tàn theo

Thấy tiếc nuôi người yêu ơi xin em một lời
tạ từ nhau thôi cho mưa bay ngút ngàn phương trời
Ca theo lời hát đó như theo ngàn mây trời
đắm ướt trên bờ môi
Trời còn làm mưa rơi cho tình còn thắm tươi nồng nàn

Còn chờ ngàn kiếp sau một tiếng ca tiếng ca tạ từ tạ từ
Bàn tay đã như xanh xao đạn cuộc tình mù lòa trọn đời
mình
Ta vẫn thương người yêu dấu cũ
dù hồn chơi vơi dù nhạc buông lơ lửng tàn rồi
Người còn mai sau ôi nhạc kia mãi chờ nhau

Tu là cội phúc

1. Ai nức nở quỳ bên chánh điện,
khi chuông chùa vừa điểm tiếng công phu
Tín nữ ơi, nguyên do nào người muốn đi tu,
vui kinh kệ và quên mùi khổ hạnh?

Nhưng tín nữ đi tu làm sao cho thành chánh quả,
bởi làn phấn son còn in rõ trên đôi má dạn phong trần.
Người đã giác ngộ hay vẫn vướng nợ trần?
Người đi tu vì chán mùi chung đỉnh và cảm thấy
cuộc đời là hố thăm gành sâu ?
Hay là vì một phút giận hờn ghen tức khổ đau,
tín nữ mới toan mượn cửa am thiền để chôn lấp
mạch sầu thương và phơi pha nỗi niềm đau khổ?

2. Tín nữ có nghe không tiếng chuông vang
rền nơi chánh điện như đánh thức
kẻ trần gian đang hưởng thiện hồi đầu.
Nhưng tu làm sao khi quỳ trước đấng
Tứ Bi còn nức nở ghen ngào.
Tín nữ ơi, còn tủi thân còn đau khổ
thì lòng dạ còn nặng nợ trần ai.
Đây là cửa am thiền vẫn mở rộng
cho người đời chuông mõ công phu.
Vào chốn này không khó,
nhưng khó giữ cho bền tâm chí của một người tu .

3. Chắp hai tay ngược nhìn lên Phật Tổ mà đôi mắt còn
đăm đăm những giọt thu ba .

Nam Mô A Di Đà Phật.

Đây cũng là một nạn nhân của lục dục thất tình,
một tâm sự trái ngang, một đoạn đời bi thảm.
Tín nữ ơi,
người ta thường bảo rằng thời gian là liều thuốc quý.
Vậy tín nữ hãy trở về đi, hãy rán phần
đầu để vượt qua bao nhiêu trở lực.
Vì có sống trong gian khổ thì ta mới tìm
ra được lẽ sống của con người .

4. Nam Mô A Di Đà Phật.

Tóc chưa bạc đừng ngăn dòng nhiệt huyết.
Người còn xuân đừng tính việc đi tu.
Dầu đời người tì như cánh phù du,
nhưng còn sống ta vẫn còn tranh đấu .

Sở dĩ bần tăng đi tu đây là vì ba mươi năm sương
gió cõi trần ai đã lờ mờ mộng công hầu.
Một kiếp phù sinh đã trắng nửa mái đầu.
Trước khi bước chơn vào nơi Phật tự,
bần tăng cảm thấy mình là một chiếc lá vàng rơi.
Tuổi thanh xuân không còn với
một lão già tóc bạc răng long mắt mờ tai yếu .
Thôi thì mượn lời kinh tiếng kệ để có ngăn chia
đôi ngã Đạo và Đời .

5.Nam Mô A Di Đà Phật.

Còn như tín nữ đây vốn người tuổi trẻ,
gái đôi mươi đang giữa độ xuân thời.
Đừng vì một phút buồn đau mà chán nản sự đời!
Đâu có phải lần chuỗi bồ đề niệm kinh sám hối
là dứt được dòng trần lụy thế gian.
Còn mặc chiếc áo nâu sòng là
còn mang ơn người đã dệt từng tấc vải.
Còn đỡ lòng bằng bữa cơm dưa muối
là còn nợ bác nông phu tay lấm chơn bùn.

6.Nam Mô A Di Đà Phật.

Đã có câu, "Sắc tức thị không, không tức thị sắc."
Và cũng có câu, "Tâm tức Phật, Phật tức tâm."
Tín nữ trước hãy lo tu thân
rồi sau sẽ lo tu Tiên tu Phật.
Còn như muốn nếm mùi khổ hạnh
thì năm sáu mươi năm nữa,
khi mắt đã mờ không còn nhìn
rõ vạn vật muôn màu,
tai đã lảng không còn nghe chuyện thị phi thiên hạ,
lưỡi đã tê vì tân khổ không còn
thiết đến những mùi mỹ vị cao lương.
Chừng ấy tín nữ đến đây quy y
thí phát để có gởi thân dưới bóng Phật đài.
Tín nữ nên biết rằng cửa thiên chỉ rộng
mở cho những ai không bận vòng trần lụy.
Bởi có câu:

Tu đâu cho bằng tu nhà
Thờ cha kính mẹ hơn là đi tu .

Từ một giấc mơ

Mai Anh Việt

Em như trái cấm đậu vườn thiên thai
Ngập ngừng chân ai quên chiều nay đời du tử
Em như tiếng suối tràn ngập tim tôi một trời xa xôi
Khi bờ môi còn khô tiếng cười

Tôi như nắng cháy ngoài đồng khô khan
Cỏ buồn hoang mang mong giọt mưa về thăm hỏi
Tôi như cánh lá rụng vàng quanh sân
Chiều nào gió đến một mình bằng khuâng
Bao giờ mang tình tôi tới người ?

Từ một giấc mơ tôi gặp em niềm vui vỡ bờ
Từ một giấc mơ tôi về trên ngõ cũ ngày nào
Trông với em dáng áo nhạt màu
Cho lòng thấy đời tôi còn em như giấc mơ

Em nhưng với gấm về từ xa xăm làm đẹp nhân gian
Nên vườn tôi còn xanh mãi
Tôi ôm phiến đá ngồi chờ trăm năm
Ngày ngày khắc dấu thành từng câu ca
Trên đồi son tình tôi đã già

Tôi mơ thấy dáng người về trong tranh
Huyền hoặc mong manh
Hương từ hoa là hơi thở
Yêu em đã hoá thành tù chung thân
Chiều chiều vui chân
Đợi chờ không lâu tôi và em tình yêu bắt đầu

Tự Nguyên

Nếu là chim, tôi sẽ là loài bồ câu trắng
Nếu là hoa, tôi sẽ là một đóa hướng dương
Nếu là mây, tôi sẽ là một vầng mây ấm
Nếu là người, tôi sẽ chết cho quê hương

Là chim, tôi sẽ cất cao đôi cánh mềm
Từ nam ra ngoài bắc báo tin nổi liền
Là hoa, tôi nở tình yêu ban sớm
Cùng muôn trái tim ngất ngây hoà bình

Là mây, theo làn gió tung bay khắp trời
Nghìn xưa oai hùng đó tôi xin tiếp lời
Là người, xin một lần khi nằm xuống
Nhìn anh em đứng lên phất cao ngọn cờ

Tuổi 13

Nhạc: Ngô Thụy Miên - Thơ: Nguyễn Sa

Trời hôm nay mưa nhiều hay rất nắng
mưa tôi trả về bong bóng vỡ đây tay
trời nắng ngạt ngào tôi ở lại đây
như một buổi hiên nhà nắng dịu mát.

Trời hôm ấy 15 hay 18
tuổi của nàng tôi nhớ chỉ 13
tôi phải van lơn ngoan nhé! đừng ngờ
tôi phải van lơn ngoan nhé! đừng ngờ.

áo nàng vàng Anh về yêu hoa Cúc
áo nàng xanh Anh mẩn lá sân trường
sợ thư tình không đủ nghĩa yêu đương
Anh thay mực cho vừa màu áo tím.

Rồi trách móc trời không gài cho tay với
và cả nàng hư quá sao mà kiêu ...??
nên đến trăm lần nhất định mình chưa yêu
nên đến trăm lần nhất định mình chưa yêu

Tuổi biết buồn (I have learned sorrow) Tuổi đá buồn

Phạm Duy & Ngọc Chánh

Buồn đã tới rồi, một buổi sáng mưa rơi
Mưa đã cuốn mây về dĩ vãng xa vời
Ôi những bước chân chim có nhớ vườn hồng,
Nhớ khung cửa song... và còn nhớ tới em không?

Buồn đã tới rồi, một chiều tím trên sông
Làm cho úa vàng từng mộng ước tươi hồng
Ôi những chú nai tơ, Công Chúa rừng già,
Nơi hoang đường xa, cửa đã khép ngăn em về...

Nhớ bé xưa cùng chơi, đuổi nhau dưới bóng hàng cây
Nấu nướng hay nhảy dây, vòng chơi cuốn theo tuổi say
Nụ hoa dặt trên đầu, tặng nhau đứng bên cầu,
Ai ngờ dòng nước đang cuốn mau...

Buồn đã biết rồi thì chờ đến cơn vui
Bàn chân ấu thời dần mạnh bước chân đời
Mang dĩ vãng trong tay trên quảng đường dài
Lưu vật còn đây, rồi còn tiếc thơ ngày hoài...

Buồn đã tới rồi, một buổi tối không trăng
Tình len lén vào cửa mở lớn tim nàng
Ôi những phút say sưa, những phút dịu dàng,
Yêu người mà sao lòng còn mãi mãi bằng khoăn...

Buồn đã tới rồi, cả một trăng đêm khuya
Tình đã hoen màu vàng cả tóc mây ngời
Ôi những mối dây tơ đã rồi mù rồi
Oan tình đây với mở rộng lưới giam bao người...

Nhớ lúc vai kề vai, diu nhau đi giữa hàng dương
Thấy bóng soi hồ trong, ngừng chân dưới gốc đôi thông
Nụ hôn lúc ban đầu Thần Tiên dẫn ta vào,
Ai ngờ... cuộc tình tan vỡ mau...

Buồn đã biết rồi từ thuở biết thương yêu
Tình sẽ lớn dần và buồn sẽ thêm nhiều
Mang những vết thương đi trong cõi đời dài
Ôi tuổi buồn ơi! Tuổi còn mài theo ta hoài...

Trời còn làm mưa
Mưa rơi mệnh mang
Từng ngón tay buồn
Em mang, em mang đi về giáo đường
Ngày chủ nhật buồn còn ai, còn ai
Đóa hoa hồng cài lên tóc mây
Ôi đường phố dài lời ru miệt mài
Ngàn năm, ngàn năm
Ru em nồng nàn, ru em nồng nàn

Trời còn làm mây
Mây trôi lang thang
Sợi tóc em bông trôi nhanh trôi nhanh
Như giòng nước hiền ngày chủ nhật buồn
Còn ai còn ai đóa hoa hồng vùi quên trong tay
Ôi đường phố dài lời ru miệt mài
Ngàn năm ngàn năm
Ru em giận hờn, ru em giận hờn

Trời còn làm mưa, mưa rơi mưa rơi
Từng phiến băng dài trên hai tay xuôi
Tuổi buồn em mang đi trong hư vô ngày qua hững hờ

Trời còn làm mưa, mưa rơi mưa rơi
Từng phiến mây hồng em mang trên vai
Tuổi buồn như lá gió mãi cuốn đi quay tận cuối trời

Trời còn làm mưa mưa rơi thênh thang
Từng gót chân trần, em quên em quên
Ôi miền giáo đường ngày chủ nhật buồn
Còn ai còn ai đóa hoa hồng tàn hôn lên môi
Em gầy ngón dài lời ru miệt mài
Ngàn năm ngàn năm
Ru em muộn phiền, ru em bạc lòng

Tuổi học trò

Quay về kỷ niệm lúc còn học sinh,
Tà áo trinh nguyên tô thắm sân trường
Đời học sinh với nét đoan trinh
Tươi đẹp như màu hoa xinh,
Có đôi khi thấy buồn một mình

Tâm hồn không sầu không phiền vì ai
Màu mắt thơ ngây tóc xỏa buông dài
Lời yêu đương vẫn rót bên tai,
Nhưng lòng không hề yêu ai,
Bến xuân xin ước hẹn ngày mai

ĐK:
Tuổi thơ đi qua rồi, bạn bè người 1 nơi
Xa xôi cách trở phương trời
Thương nhau nhẵn nhủ đôi lời
Nhớ những lúc bên nhau gọi tên
Vui say sưa mái trường thân mến
Và bao niềm tâm tư khó quên.

Bây giờ kỷ niệm chôn vào thời gian
Ngày tháng trôi qua hoa nở phai tàn.
Tìm tương lai giữa chốn xa hoa
Phiêu bạc cuộc đời phong ba,
Nhớ thương về kỷ niệm ngày qua

Tuổi hồng

Tuổi hồng thơ ngây dưới mái trường
Ấu thơ đã đi qua rồi
Để lại trong tôi những nỗi buồn
Nói lên tiếng yêu thầm lặng
Anh chờ tin em

Xưa chúng ta chung trường
Cùng nhau kết hoa ước hẹn
Mà sao bỗng đứng em lại
Bỏ quên hoa, bỏ quên tình anh
Em lại ra đi không lời giã từ
Tháng năm cách xa dần trời
Anh chờ tin em

Khi biết tin em rồi
Lòng anh bỗng se thắt lại
Và khi tiếng chuông giáo đường
Đổ ngân vang xe hoa ngừng lại
Em là cô dâu, em mặc áo hồng
Sánh vai bước đi bên chồng
Tình anh cô đơn

Kỷ niệm trong tôi
Không bao giờ nhạt phai
Dẫu cho thời gian êm đềm trôi qua
Khi em về nhà ai có hay đâu rằng
Tình anh bơ vơ

Hãy hát khúc nhạc buồn
Hát chung tiếng ca cung đàn
Tình yêu tháng năm anh còn
Hằng ghi sâu khắc in trong lòng
Không hề nhạt phai

Ôi đón đau vô cùng
Tựa tình tú đang quay cuồng
Còn đâu dáng em những chiều
Nhè nhẹ đưa bước chân phù du
Êm đềm trôi qua

Tuổi mộng mơ

Phạm Duy (Saigon 1973)

Em ước mơ mơ gì, tuổi mười hai, tuổi mười ba ?
Em ước mơ em là, em được là tiên nữ
Ban phép tiên cho hoa biết nói cả tiếng người
Ban phép tiên cho người chắp cánh bay giữa trời.
Thật đẹp thay ! Thật đẹp thay ! Giấc mơ tiên !
Thật đẹp thay ! Thật đẹp thay ! Giấc mơ tiên !

Em ước mơ mơ gì, tuổi mười ba, tuổi mười bốn ?
Em ước mơ mang hồn, em mang hồn thi sĩ
Theo gió mưa em đi, hát xây mộng cho người
Trên cánh thơ tuyệt vời, hát yên vui cõi đời.
Thật đẹp thay ! Thật đẹp thay ! Giấc mơ hoa !
Thật đẹp thay ! Thật đẹp thay ! Giấc mơ hoa !

Em ước mơ mơ gì, tuổi mười tư, tuổi mười lăm ?
Em ước mơ em đẹp như trăng rằm tươi tắn
Thoa phấn son em mang chiếc áo dài khăn hồng
Em sẽ thi đua cùng với hoa khôi khắp vùng.
Thật đẹp thay ! Thật đẹp thay ! Giấc mơ xinh !
Thật đẹp thay ! Thật đẹp thay ! Giấc mơ xinh !

Em ước mơ mơ gì, tuổi mười lăm, tuổi mười sáu ?
Em ước mơ không nhiều, xin một điều yêu dấu
Không ước mơ xa xôi, ước mơ được nên người
Cô gái yêu nước Việt bước chân theo giống nòi.
Thật đẹp thay ! Thật đẹp thay ! Giấc mơ ngoan !
Thật đẹp thay ! Thật đẹp thay ! Giấc mơ ngoan !

Tuổi ngọc

Phạm Duy (Saigon 1973)

Xin cho em, một chiếc áo dài
Cho em đi, mùa Xuân tới rồi
Mặc vào người rồi ra
Ngồi lạy chào mẹ cha
Hàng lụa là thơm dáng tiểu thư
Xin cho em, một chiếc áo màu
Cho em đi nhẹ trong nắng chiều
Một chiều nhiều người theo
Ở ngoài đường, trên phố
Và lòng người như áo phất phơ.
Xin cho em một chiếc áo như mây hồng !
Xin cho em một chiếc áo như mây hồng !
(hát 2 lần nữa)

Xin cho em một mớ tóc dài
Cho em phơi ngoài hiên nắng rọi
Rụng một vài sợi thôi
Còn lại một con suối
Dòng mượt mà buông xuống chum vai
Xin cho em một mớ tóc nồng
Êm như nhung, để em gồi mộng
Mộng này là thần tiên
Mộng và người quyến luyến
Và chập chờn những bóng dáng quen.
Xin cho em một mớ tóc tơ xanh rờn !
Xin cho em một mớ tóc tơ xanh rờn !
(hát 2 lần nữa)

Xin cho em còn một xe đạp
Xe xinh xinh, để em đi học
Từng vòng, từng vòng xe
Là vòng đời nhỏ bé
Đạp bằng bàn chân gót đỏ hoe
Cho em leo từng con dốc dài
Cho em xuôi về con dốc này
Rồi một ngày mai đây
Từng kỷ niệm êm ái
Chở về đây trên chiếc xe này !
Xin cho em nhiều thêm chuyến xe êm đềm!
Xin cho em nhiều thêm chuyến xe êm đềm!
(hát 2 lần nữa)

Tuổi trẻ chúng ta

Châu Đình An

Tuổi trẻ chúng ta hãy đứng lên làm cách mạng
Tuổi trẻ chúng ta ngẩng cao đầu thắp sáng niềm tin
Đừng bi quan chán chường sống với quá khứ
Những sâu mọt tranh giành chỉ biết lợi danh

Tuổi trẻ chúng ta bước hiên ngang vì giống nòi
Tuổi trẻ oai hùng vững tin vào đất nước ngày mai
Dù bao phen nước nhà nguy biến sóng gió
Dân tộc mình nòi giống cháu con Tiên Rồng

Tuổi trẻ chúng ta ơi đã bao lâu ta còn e ngại
Tuổi trẻ chúng ta ơi phá tan đi những ngày đen tối
Anh cùng tôi đứng trong chiến hào
Vai kề vai đứng lên vẫy chào, một lời XÔNG TỚI!

Tuổi trẻ chúng ta nhớ thương yêu về nước nhà
Cuộc sống đau buồn của dân mình kiếp sống lầm than
Lòng tin yêu quyết thể tiến bước cứu nước
Sống tuổi trẻ phải sống xứng đáng anh hùng
S?NG TUỔI TRÉ PHẢI S?NG XỨNG ĐÁNG ANH HÙNG

Tuổi Trẻ Lên Đường

Trầm tử Thiêng

Dẫn: Tôi có 1 thời tuổi trẻ, thời đó đã qua rồi và tôi
tự thấy rằng tuổi trẻ của tôi, tôi chưa làm được gì,
nhất là tôi ở trong tuổi trẻ thời chiến tranh. Bây giờ
đất nước đã thanh bình, nhưng những đau khổ trên
đất nước hình như còn nhiều hơn cả thời chiến tranh đó.
Cho nên tôi muốn viết 1 bài hát coi như cống hiến và
đặt niềm tin đối với tuổi trẻ đối với tôi, Sống cùng một
thời mang chung nỗi thao thức thì tuổi trẻ Việt nam mỗi
nơi có một cách lên đường đó là vì sao tôi viết bài này ...

Tuổi trẻ như kim cương
Lóng lánh đẹp lạ thường
Rộn rã những trái tim yêu thương
Tuổi trẻ ôi mệnh mông,
Như núi rừng trùng trùng.
Cơn mơ bay giữa trời nắng êm.

Tuổi trẻ như kim cương
Lóng lánh đẹp lạ thường
Chẳng lẽ cứ sống trong đau thương
Một thời xuân âm u
Tan tác lòng hận thù
đôi chân biết đâu là bến bờ
Cả đời sinh gian lao
nghèo nàn
Còn lẫn những tiếng ca hiên ngang

Tuổi trẻ đêm qua đêm
Thao thức về phận mình
Tương lai trôi theo chiều bắp bênh

ĐK
Đừng phí lãng thêm mùa xuân
Ta ghé vai báo tin giờ lên đường
Nguyện xóa bóng đêm từ đây
đem quyết tâm đắp xây lại ngày mai

Đừng sợ hãi những trái tim cần khô
Quên chúng ta sống trong ao hồ
Mà mạnh sống vẫn cứ nuôi đại dương
đang vút bay chói ngời theo ngàn hương

Tuổi trẻ Thiên An Môn
đem máu vạch thành đường
đường núi sấm chớp qua Nam Dương
Tuổi trẻ quê hương ta

Dang bước nhịp phù đồng
vươn vai theo tuổi trẻ Á đông.

Tội nghiệp cho em thơ
Khôn lớn từ bụi bờ
Trường lớp giấy bút đang bơ vơ
Tội nghiệp cho em cô
Em gái tuổi vừa tròn
Vong thân trôi theo đời áo cơm
Hẹn hò trong gian lao
Ôm ấp tình đồng bào
Bồng bề dắt díu qua cơn đau
Chần chừ thêm bao lâu ?
Chia cách tình lạnh lùng
Quanh đây hời da vàng bốn phương ?

ĐK
Đừng phí lãng thêm mùa xuân
Ta ghé vai báo tin giờ lên đường
Nguyện xóa bóng đêm từ đây
đem quyết tâm đắp xây lại ngày mai

Đừng sợ hãi những trái tim cần khô
Quên chúng ta sống trong ao hồ
Mà mạnh sống vẫn cứ nuôi đại dương
đang vút bay chói ngời theo ngàn hương

Nặng tình yêu quê hương ta
Ta quyết buộc đời vào
Cùng với những đốn đau chia xa

Kể từ sau đêm nay
Muôn hướng về gặp lại
Ta chung câu " tuổi trẻ lên đường" (2 lần)

Tuổi xa người

Từ Công Phụng

Một chiều êm tay đan tay dịu nhau trên lối
đưa em đi nhẹ nhàng vào đời
Bằng vòng tay tôi nâng niu mùa thu thức giấc
đưa em vào ngày tháng vô về
Kể từ em đem cô đơn mọc lên phố vắng
khi em mang nụ cười khỏi đời
Từng chiều rơi nghe như cỏi lòng mình tê tái
ngỡ như đời còn gọi tên nhau

Ngày đó khi một lần, một lần tiếng hát
đồng loạt đưa em vào vùng trời lấp lánh
bằng những cánh sao trời đầy đôi mắt ngược triều mến.
Em, em xa dần ngàn đời hoang vắng
tôi đi về buồn chùng kể tóc
bước chân này còn trọn kiếp hoang vu

Một mình đi lang thang trong mùa đông rét mướt
nghe bơ vơ hồn mình lạc loài
Buồn dậy lên trên dung nhan gầy xanh của tuổi
trên tháng ngày hằn vết đời mình
Trời mùa Đông hong khô đi niềm tin sỏi đá
trên đôi tay này mình còn gì
Và giọng sông trôi đi vô tình mang tất cả
cuộc đời này của người hay tôi

Tưởng người chết đi

Trần Thiện Thanh

Tưởng người chết đi,
nhưng không anh lại về.
Anh trở về từ ngục tối hay mộ sâu
Người yêu ơi! anh còn đó em còn đây.

Tình mặn hơn nước mắt.
Người yêu ơi! khi tình thiếu phút vui gần,
tình thành nghĩa trang buồn.
Thật không em hay là giữa cơn mộng trôi,
bùng dậy mất nhau thôi.
Vòng tay ôm xin thật ấm, xin thật đầy,
để còn trong bao lâu.

Tưởng người .....
..... hay mộ sâu
Tình ngày xưa nhen ấm
trong tâm hồn đôi tình nhân.
Tình bằng hoàng nghe bom súng,
anh muôn trùng nên tình buồn.
Thật nhiều đêm ước muốn
chiến chinh dài sẽ tàn phai.

Người vẫn còn người trong tay.
Rồi một đêm nghe súng
kêu ba lần trong vườn hoang.
Một nửa hồn nghe tin báo
anh ngã gục chiến trường gần.
Mộ nào cho bia gỗ
dấu sơn đề tên người thân.
Còn lại chuyện gì cho em?

Tưởng là chết đi,
nhưng không anh lại về,
anh lại về, anh lại về.
Vành khăn tang, ôi! tình tứ
như lời em đợi chờ trong giếng bão.
đại dương chân trần châu báu
cũng không bằng một phút giây tương phùng.
Tình trăm năm cho tình ngắn trên trần gian,
tình trọn nghĩa yêu đương.
Tình thiên thu cho người chết
đã trở về tuyệt vời như hôm nay

Tưởng người .....
..... mộ sâu?

Tưởng như còn người (te quiero dijiste)

Tưởng tình trăm năm núi đá
Vẫn thênh thang cùng nắng gió
Biết đâu một ngày trôi xa
Đã phai màu ước mơ

Ngỡ người quanh đây mãi mãi
Cũng như tim mình đắm đuối
Bồng vơi trong chiều phôi pha
Xóa tan ngày tháng vui

Cuộc tình lênh đênh sóng gió
Ưu phiền đã bao ngày
Như giọt nước trên ly đầy
Đã rơi tràn xuống tay

Ngỡ người cho ta phút cuối
Vẫn xanh như màu lá mới
Biết đâu trên đường chim bay
Có trôi tình qua môi

Tưởng rằng đã quên

Trịnh Công Sơn

Tưởng rằng đã quên, cuộc tình sẽ yên
Tưởng rằng đã quên, nhưng tim yếu mềm.
Một ngày thấy em là đời bỗng đêm vây khốn

Tưởng rằng đã quên, cuộc tình sẽ yên
Tưởng rằng đã quên, thân đau muốn nằm
Vì từng bước em là từng mũi đinh cuồng điên.

Còn gì đâu những đóa hoa hồng
Vì trái tim tội lỗi lưu vong
Còn gì đâu những má xưa nồng.
Dù xác thân còn phút ăn năn.

Tưởng rằng đã quên, cuộc tình sẽ yên
Tưởng rằng đã quên, em qua phố rộng
Một lời trời trần còn tìm thấy trong đôi mắt

Tưởng rằng đã quên, cuộc tình sẽ yên
Tưởng rằng đã quên, tay em vẫn còn
Dựng đời bão lên làm từng vết thương hồn nhiên.

Tương tư - love sick

Quốc Tuấn/Nguyễn Sa (thơ)

Ngày em đến, đến cho anh xây ước mộng
Để rộn ràng lời yêu thương muốn trao
Rồi em như mây gió thấp thoáng xa dần
Rồi xa anh, trôi mãi đi phương trời xa mớ

Ngàn nhung nhớ, đến mang cho ai nỗi sầu
Để đợi chờ buồn vương trong mắt ai .
Lời yêu, thương chưa dám nói lúc ban đầu
Để tiếc nuối, bao ước mơ, mơ trong vòng tay ân tình.
Thầm nguyện cùng em yêu nhau suốt đời

đ.k.

Sầu tương tư, viết lên câu ca tiếng nhạc
Để nhịp đàn như buông tiếng tơ .
Đời anh, như cánh én mãi mãi đi tìm
Mùa xuân tươi, muôn sắc hoa đưa ta vào mơ mộng
vàng.
Mộng đẹp cùng em anh mang ngóng chờ .

đ.k:

Yêu em, yêu em rồi .
Nụ cười đó, ánh mắt hôm nào .
Làm sao quên được giây phút ban đầu .
Mơ hôn em môi nồng tình say đắm trong mơ mộng
để cho mong chờ thôi hết từ đây .

Tương tư 4

Phải chi em đừng có chồng, và anh còn đơn côi
Thì giờ đây , em đâu buồn, anh đâu sầu,
đâu lo lắng, đâu phân vân
Chiều qua ru em ngủ, chiều nay em theo chồng
thế hỏi lòng có buồn không ?

Tiếc thương cũng rồi, đành thôi ván đóng thuyền
Còn đâu ước mơ gì cũng thế
Nhưng lỡ yêu rồi, em ơi biết bao giờ
Lòng mới quên được người xưa, hỡi em ?

Phải chi em đừng có chồng, và anh không là riêng ai
Thì ngày nay duyên đôi mình, không âm thầm
Không xa cách, không đau thương
Lòng anh không than thở, lệ em không chan hòa
Những khi mình đến tìm nhau

Tiếc thương cũng rồi, đành thôi ván đóng thuyền
Còn đâu ước mơ gì cũng thế
Nhưng lỡ yêu rồi, em ơi biết bao giờ
Lòng mới quên được người xưa, hỡi em ?

Túp lều lý tưởng

Từ ngày hai đứa yêu nhau mộng ước thật nhiều!
Từ ngày hai đứa yêu nhau lòng ước bao nhiêu!
Mộng vàng hai đứa có chi là quá xa xôi:
Ta mơ một mái nhà tranh
Ta mơ một túp lều tình
đời mình đẹp mãi với Em và Anh
đời mình đẹp mãi dưới túp lều xinh...

Rồi mình đi kiếm liễu xanh mình kết làm mành!
Rồi mình xin khóm trúc xinh trồng hết chung quanh!
Ngoài vườn hoa cúc hoa mai nào khác chi tranh:
Ban mai mình ngắm màu hoa
đêm đêm mình ngắm chị Hằng
dù nghèo cuộc sống vẫn thêm hào hoa
đời mình đẹp quá có ai bằng ta ...

ĐK

Túp lều lý tưởng của Anh và của Em!
đâu đâu nào Anh ơi ?
Túp lều lý tưởng của Em và của Anh!
đâu đâu nào Em ơi ?
Túp lều lý tưởng đó ta xây bằng duyên bằng tình
không ai mà yêu bằng mình
khi ta ngắm nhìn một đàn con xinh.....

Tình mình không chắc để mua hạnh phúc bằng tiền!
Vì tiền chưa chắc đã cho cuộc sống như tiên!
Tình nghèo hai đứa ước mơ chỉ bấy nhiêu thôi
Ta mơ một mái nhà tranh
Ta mơ một túp lều tình
đời mình đẹp mãi với Em và Anh
đời mình đẹp mãi dưới túp lều xinh

Tuyết muộn

Lam Phương

Một người đi vào vùng trời lãng quên
Để nghe tiếng mưa rơi trên đường khuya,
buồn len vào hồn một người âm thầm,
chờ nắng hoàng hôn chờ gió đầu non
gom mây thành hình bóng người đi
con tim đau khi biết xa người,
rồi từng ngày chờ mong tin vui biết em đi về
cho trọn tình người từ đêm chia phôi
anh lắng nghe mưa rơi trong nhạc xuân bụi ngủi

Mình đi vào tâm tư ngày đó,
gió mưa thật êm mắt em nguồn thơ,
tóc em rùng mớ rồi một hôm,
trời xuân bỗng âm u tuyết về gọi từng cơn,
từng cơn lạnh buốt lê thê tuyết ơi!
xin đừng thêm lạnh vào đời niềm đau chưa nguôi
Xuân đến bên ta chỉ mang niềm vui muộn màng
Thương người khăn trắng nửa đời,
thương ta muôn kiếp lẻ loi

Tuyết rơi

Ngoài kia tuyết rơi đây
em không đến bên anh chiều nay
ngoài kia tuyết rơi rơi
trong băng giá tìm anh tả tơi
đâu đây đám tang u buồn
mắt ai vương lệ thẫn thờ
lũ chim trên cành ngu ngơ
khóc thương ai đời bơ vơ

Không có em vuốt ve đêm nay
môi mắt anh xanh xao hao gầy
tuyết vẫn rơi đây trên cây
giông tố như vô tình qua đây

Tuyết vẫn rơi rơi
chiều nay sao em không đến bên anh?
tuyết rơi tuyết rơi
phủ kín hồn anh một màu tang trắng

Buồn ơi ta khóc thương thân mình
vắng em căn phòng giá lạnh
nỗi cô đơn nào không đau
nhớ thương bao giờ qua mau

Tuyệt tình

Chuyện tình nhuộm lấm thương đau.
Túi hờn mang đến cho nhau.
Vì yêu khổ đau đã nhiều.
Em khóc những chiều,
mùa thu hờn dỗi.

Ước mơ chuyện tình đắm say,
thì nhiều đắng cay.
Tình đời phủ phàng.
Thôi đành, gạt lệ cúi đầu nhìn theo
lần cuối bóng người mình yêu.

Khi đã xa nhau rồi,
lệ đầm trên đôi môi.
Thầm trách ai phụ mình
vì tình bạc bẽo.
Nay anh đem chôn vùi,
chuyện tình đã dang dở
dù có đem mộng về
người cũng tuyệt tình...

Ngày đi em nuốt chua cay,
nhìn anh xa cách đôi tay
Tình yêu này sao xót nhiều!
Em khóc những chiều
mùa thu lạc lõng.
Cố quên chuyện sầu nát tan
để lòng khóc nhau
Cuộc tình bể bâng!
Cúi đầu, hận tình suốt đời
Còn đâu mà nhớ bóng người tình xưa

Tuyết trắng

Anh Chương

Anh biết chiều nay em anh buồn lắm
đã hẹn nhưng chẳng thấy anh sang
khi nắng công trường soi bước em
khi chiều kéo lại bao nhiêu nhớ thương
khi đường bay chờ anh tung cánh sắt.

Đây áo bay màu xanh xanh như tình ái
thắt lại khăn ấm chính em đan
khi gió quay cuồng sau cánh bay
con tàu thét gầm cho tim ngất ngây
phi đạo chạy dài anh cất cánh bay lên.

Ngà nghiêng cánh chim
con tàu xé trời rời xa thành phố rồi
mây giăng thật thấp
mây đan lụa trắng
mây pha màu nắng.

Vượt cao vút cao
mây trời kết thành một vùng tuyết trắng ngần
tuyết ơi xin nhuộm
trắng trong tâm hồn em gái nhỏ tôi thương.

Khi nắng chiều buông không gian chợt tối
xóa nhòa vùng tuyết trắng mênh mông
anh ước sao tình như tuyết trinh
cho dù chúng mình không gian cách chia
cho dù tuyết trắng đã chìm trong màn đêm.

Ước muốn làm cơn mưa chiều

Trông thấy em trên phố dài
Thấp thoáng mưa bay
Chẳng hiểu sao có cơn mưa rơi chiều nay ?

Trông thấy em trên lối về
Trơn ướt đôi chân
Từng hạt mưa rớt rơi trên bờ vai em gầy.

ĐK:

Ngồi lặng nhìn mưa bay, ước ao...
Được hóa thân trong cơn mưa chiều
Muốn được làm cơn mưa
Rong chơi cùng em những chiều
Biến vào trong cơn mưa
Hôn lên bờ môi em mềm
Ước muốn làm cơn mưa chiều
Có biết rằng mình đang mơ

Trong giấc mơ ta thấy mình
Như đứa bé ngây thơ
Cầu xin nắng, lúc xin mưa, xin cả về em
Ôi giấc mơ tan biến rồi
Thôi hãy trôi mau
Điều ta đã ước trong mưa thật hay đùa

Ướt mi

Trịnh Công Sơn

Ngoài hiên mưa rơi rơi,
Lòng ai như chơi vơi
Người ơi nước mắt hoen mi rồi
Đừng khóc trong đêm mưa,
Đừng than trong câu ca...

Buồn ơi trong đêm thâu,
ôm ấp giữ ta nhé
Người em thương mưa ngâu
Hay khóc sầu nhân thế
Tình ta đêm về,
Có ấm từng cơn mơ em chưa...

Mưa lạnh lòng rơi rớt giữa đêm về
Nghe náo nề...
Mưa kéo dài lê thê những đêm khuya
Lạnh ướt mi
Ai còn buồn khi lá rớt trong một cuối đông....

Ngoài hiên mưa rơi rơi,
Buồn dâng lên đôi môi
Buồn đau hoen ướt mi ai rồi
Buồn đi trong đêm khuya
Buồn rơi theo đêm mưa

Còn mưa trong đêm nay
Lòng em buồn biết mấy
Trời sao chưa thôi mưa
ôi mắt người em ấy
Từ đây thôi mờ
Nước mắt buồn mi em ngây thơ...

Và con tim đã vui trở lại

Đức Huy

Tìm một con đường
tìm một lối đi
ngày qua ngày
đời nhiều vẫn nghi
lạc loài niềm tin
sống không ngày mai
sống quen không ai cần ai
cứ vui cho trọn hôm nay

Rồi cuộc vui tàn
mọi người bước đi
một mình tôi về
nhiều lần ướt mi
chờ tình yêu đến trong ánh nắng mai
xoá tan màn đêm u tối
cho tôi biến đổi tâm hồn
thành một người mới

Và con tim đã vui trở lại
tình yêu đến cho tôi ngày mai
tình yêu chiếu ánh sáng vào đời
tôi hy vọng được ơn cứu rỗi
và con tim đã vui trở lại
và niềm tin đã dâng về người
trọn tâm hồn
nguyện yêu mãi riêng người mà thôi...

Dẫu như tôi phải đi qua vực sâu tối
tôi vẫn không sợ hãi gì
vì người gần bên tôi mãi

Và bây giờ
ngày buồn đã qua
mọi lối lầm
cũng được thứ tha
tình yêu đã đến trong ánh nắng mai
xoá tan màn đêm u tối
cho tôi biến đổi tâm hồn
thành một người mới

Và...
con tim đã vui trở lại...

Và tôi cũng yêu em

Đức Huy

Tôi yêu xem một cuốn truyện hay
Tiếng chim hót đầu gành
Và yêu biển vắng
Tôi yêu ly café buổi sáng
Con đường ngập lá vàng...

Tôi yêu hương vị Tết ngày xưa
Mái tranh với hàng dừa
Và yêu trẻ thơ
Buổi cơm canh cà và điều thuốc
Giấc ngủ không mộng mị
Và tôi cũng yêu em (3 lần)
Yêu em rộn ràng, yêu em nồng nàn...

Tôi yêu đi bộ dưới hàng cây
Đấu vui với bạn bè
Và ly rượu ngon
Tôi yêu trong nhà nhiều cây lá
Tôi yêu những người già

Tôi yêu những gì đến tự nhiên
Những câu nói thành thật
Và yêu ngày nắng
Tôi yêu mặc Jean và áo Trắng
Yêu trắng sáng ngày Rằm
Và tôi cũng yêu em (3 lần)
Yêu em rộn ràng, yêu em nồng nàn
Yêu em chứa chan....

Vẫn chờ em

Trịnh Nam Sơn

Anh, cuộc tình đó vẫn chờ anh.
Cho dù mình cách xa ngàn trùng.
Anh, trời có lẽ vẫn hờn mây,
Mây đã quên đem đến ánh sáng mùa Xuân.

(lần 1)
Sao em vẫn còn nhưng nhớ nụ cười.
Sao em vẫn còn âu iếm kỷ niệm.
Sao anh chẳng về bến cũ một lần.
Cho em được tìm lại hương yêu.

(lần 2)
Sao em vẫn còn nhưng nhớ nụ cười.
Sao em vẫn còn âu iếm kỷ niệm.
Anh nghe không từng nhịp tim rất bồi hồi.
Cho em xin hình bóng cũ trở lại.

Những, những phím nhỏ quẩn quít thật gần.
Những, những nốt nhạc tha thiết rộn ràng.
Sao anh chẳng về bến cũ một lần.
Cho em được tìm lại hương yêu.
Cho em được tìm lại hương yêu.

Vẫn mãi yêu em.

Tình anh trao em thuở ấy
Mẫu thư xanh dấu yêu
Rồi em ra đi từ đây
Khuất xa mặt mờ
Tình bờ ngõ

Còn đâu em yêu ngày cũ
Còn đâu bóng dáng em
Từ dạo em đi chiều ấy
Lá thu thôi vàng
Chiều ử rử

Còn lại mình anh
Tiếc thương mình anh
Xót xa mình anh
Một nỗi sầu

Vì đâu em nở lia bước
Tình anh em nở quên
Mùi hương phảng phất phòng vắng
Vết môi son hồng
Còn trên áo

Tình nồng còn đây
Xót xa còn đây
Nhớ thương còn đây
Một bóng hình

Và em đã nở quay bước
Tình anh em lãng quên
Mẫu trang thư xanh ngày cũ
Nét thêm nhạt nhòa
Màu Nước Mắt

Vân thơ sầu rụng

Thơ: Lưu Trọng Lư, Nhạc: Phạm Duy

Vân trắng từ độ lên ngôi
năn năn bến cũ em ngồi quay tơ
em ngồi quay tơ
quay đều (3)

Để tóc rối vắn câu thơ sầu rụng
mái tóc cũng buồn theo thơ
cũng buồn theo thơ
quay đều (3)

Năm năm tiếng lụa se đều
quay đều (3)
trong cây gió lạnh đưa vào
quay đều (3)

Hằng năm tiếng lụa đưa theo
đêm đêm gió rét đưa vào trong cây
đưa vào trong cây
quay đều (3)

Nhẹ tay nhè nhẹ đôi tay
hương thơm lỏi xóm bay đầy thính không
bay đầy thính không
quay đều (3)

Nghiêng nghiêng mái tóc hương nồng
quay đều (3)
thời gian lặng rót một dòng buồn tênh
một dòng buồn tênh
quay đều (3)

Văng bóng người yêu (après toi)

Cuộc tình tàn, cuộc tình văng bóng anh
Văng ánh sáng văng tháng năm
Cuộc tình xanh nào ngờ mỗi tình mỏng manh

Cuộc tình rồi đành là khuất bóng thôi
Vớ dĩ văng sẽ lẳng đặng trôi
Người tình ơi văng tên cuộc đời

Đời hoang vắng, khi em xin đành mất anh,
Em đành sống quanh bao nhiêu kỷ niệm long lanh
Quạnh hiu sống... đôi tay trợ trọi trống không,
Mỏi mòn mắt trong, trái tim âm thầm...

Ngày tươi sáng khi đôi ta đầy duyên thương
Ta cười hát vang, ta ôm cuộc đời mệnh mang...
Tình đã chết... nên em xin là bóng đêm
Đi tìm bóng anh... dưới trăng thanh...

Rồi cuộc đời, cuộc đời sẽ cuốn trôi
Vớ tiếng khóc với tiếng vui,
Cuộc đời ơi, cuộc đời dọa đầy mà thôi...

Cuộc tình sầu, cuộc tình mãi đón đau
Cổ nứu kéo vắn mắt nhau,
Người tình đâu, tóc tang một màu...

Repeat both Refrains {}

Vàng phai trước ngõ

Trịnh Công Sơn

(Khoan thai, nhịp 3/4, A minor)

1. Vàng trước ngõ
trong ngần áo lụa,
Nụ hồng quá
nghe ra ngậm ngùi,
vì vàng phai
xưa từng mấy độ,
rộng nghìn thu
một tà dương ấy

2. Hồng đi nhé
chân về giữa Ngõ
Đường xanh quá
môi e ngại hồng
Tự trời em
ôi hồng rất lạ,
Đường về xa
trời đất mông lung

(Sáng hơn, A major)

Hồng đi nhé, môi cười giữa Ngõ,
vàng phai sẽ nhớ em một mùa
Hồng đi nhé xin hồng với nụ,
vàng phai sẽ cuốn đi mịt mù.

3. Dòng sông nặng
cho bờ bến rộng,
vườn xưa vắng
tiếng ru lạc loài,
Một vòng nôi
ru chiều xuống ruộng
Một dòng sông
chờ ngày hấp hối

4. Chiều ra đứng
bên trời gió lộng,
Hoàng hôn xuống
ô chân mẹ về
Chợ chiều xa
không còn tiếng động
Một bàn chân
rời suối qua khe

Vầng trán suy tư

Tôi đếm thời gian trên ngón tay
Thường suy tư mắt đầy, hỏi lòng bao đắng cay
Bạn cũ có đưa ra đi buồn thiên thu
Đứa giàu sang bỏ bạn
Nhiều ngiệt khắc khoải bay thế gian

Em có lần yêu đương với tôi
Thường lên tiếng gọi đậm đà trên nét môi
Ngày cười khoát áo vu qui đành chia ly
Ngỡ tình nhân đôi gạt
Rồi từ đó không còn đôi mặt

ĐK:
Nâng ly cà phê thật đắng
Vầng trán suy tư tô đậm hằn vết nhăn
Người đã mang cho, đem tình yêu cháy đỏ
Ôi phút giây dại khờ xin cảm ơn suốt đời tôn thờ

Tôi với người chung thân cách xa
Tình theo bước lạ, cuộc đời ta với ta
Còn nhớ tiếng nói yêu anh và yêu em
Nếu hình dung kỷ niệm lòng tuổi trẻ đôi lần muốn tìm

Vầng Trăng Đêm Trôi

Vầng trăng đêm trôi xa sương trắng ôm trăng phai dần
em ngồi đây,
Giọt lệ rơi trên sông ôi gió yêu thương dâng tràn khắp
tim này
Còn rơi niềm đau theo trăng hoài chờ mong,
lặng nghe cô đơn trong tim em anh đã xa rồi,
còn mình em nơi đây ngắm mãi ánh trăng đêm nào ...

Vầng trăng xưa anh ơi còn đó bao nhiêu ân tình ta cùng
trao,
và nụ hôn trao nhau ngây ngất men say trong lòng hồi
hoa hồng.
Vòng tay mình trao cho nhau tình còn đây,
lặng nghe đêm trôi em cho anh bao phút giây êm đềm,
giờ tình xa nơi đâu chỉ thấy ánh trăng dần trôi ...

ĐK

Tình ta giờ đã mãi mãi cách chia xa,
như trăng xưa biết sẽ trôi hoài,
tìm lệ rơi trên sông, anh ơi người yêu dấu ...
Còn đâu ngày tháng dĩ vãng vẫn mãi yêu nhau,
ta xa nhau biết đến bao giờ,
còn lại đây trên sông,
mình đã mất nhau muôn đời ...

Vầng Trăng Khuyết

Nhạc Hoa - Lời Việt: Chu Minh Kỳ

Ngồi nhìn vầng trăng mới
Lặng thầm ngoài sân rơi chiếc lá ngập ngừng
Lòng băng khuâng nhớ đến ai hoài
Mới đêm trăng nào
Bước bên nhau hẹn ước dài lâu

Cuộc tình tan mau giấc mơ
Còn lại một vầng trăng héo úa đợi chờ
Lòng bơ vơ biết đến bao giờ
Biết em hững hờ
Vẫn âm thầm chờ em dưới ánh trăng

ĐK:
Vầng trăng xưa còn đó lối cũ anh đi về
Đường lê thê một bóng ngóng ai phương trời xa
Màn sương đêm lạnh giá trăng khuyết xa mờ
Đường tình bơ vơ quá ôi bao sầu nhớ
Tình yêu nay đã lỡ những giấc mơ xa rồi
Bàn chân anh lạc lối em ơi nào có biết
Vầng trăng xưa đã khuyết dưới ánh trăng tàn
Mình anh ôm dĩ vãng xót xa

Vầng trăng xưa còn đó lối cũ anh đi về
Đường lê thê một bóng ngóng ai phương trời xa
Vầng trăng xưa đã khuyết dưới ánh trăng tàn
Mình anh ôm dĩ vãng xót xa

Vào Hạ

Nhạc: Lê Hữu Hà

Trời nhẹ dần lên cao hồn tôi dường như bóng chim
Vườn đôi cánh mềm lặng lẽ kiếm chốn nao bình yên
Và dòng sông xanh kia nằm im như không muốn trôi
Phơi màu áo rêu vổ về đánh giấc trưa nghỉ ngơi

ĐK:

Ta rong chơi phiêu lãng cuối trời
Đời bọt bèo phù du kiếp người
Dù qua bao nhiêu đắng cay vẫn cười
Vì đời còn mùa hạ tươi vui
Và lòng còn nhiều điều muốn nói
Hãy thả sáng tâm hồn
Cháy lên trong tim mỗi người
Những yêu thương cho cuộc đời
Mùa hạ ới ! .... tình phơi phới
Bạn ới hãy xin vút hết nỗi buồn
Xóa tan đi bao đêm dài
Bước ung dung trong cuộc đời .... Hạ ới!

Rì rào ngọn heo may thổi than qua muôn khóm cây
Chợt nghe hững hờ mùa hạ lướt thướt qua tầm tay
Kìa văng mây lang thang tìm bạn đời không đổi gian
Để cùng nhỏ to câu chuyện nắng mưa trần gian

Vẫy tay biệt ly

Trịnh Nam Sơn

Tình tuy đã xa lòng vẫn yêu em
Làn khói thuốc bay, còn vẫn vương mê.
Từng cơn gió lạnh ngập buốt trong tim
Nhớ khi xưa sống bên em bao hạnh phúc

Tình theo tháng năm quyến luyến lấy tim ta
Tựa như ánh mây chiều đã bay xa
Nhìn cơn nắng chiều vội vã đi qua
Nhớ khi xưa có em bên cạnh đời anh như thơ.

Vẫy tay biệt ly rồi, tình hai chúng ta là nhớ nhưng
Vẫy tay biệt ly rồi, mà tình yêu vẫn trong anh.
Vẫy tay biệt ly rồi, từng đêm thấy em trong giấc mộng
Mới hay tình yêu dành cho em đã tan theo dòng đời.

Vòng tay lỡ lơi hạnh phúc không may
Tình hai chúng ta thật khó phôi phai
Giòng sông vẫn còn lở lũng quanh đây
Những yêu thương sẽ không bao giờ nhạt phai

(lần hai)

Vòng tay lỡ lơi hạnh phúc không may
Tình hai chúng ta thật khó phôi phai
Và trong giấc mộng còn tóc mây bay
Những yêu thương sẽ không bao giờ nhạt phai

Về đây em

Trịnh Nam Sơn

Và mùa đông lạnh lùng buốt giá
Nỗi cô đơn riêng mình ta
Và mùa đông một trời trắng xóa
Cho tâm tư nằm thảng ngáy qua
Đời còn nhiều nhưng nhớ
Cho dù tình mình đã lỡ
Vẫn mong cho bóng người quay về

Về đây em tìm về quá khứ
Đã cho đôi ta mộng mơ
Về đây em một trời như thơ
Sẽ cho ta những kỷ niệm xưa
Tình còn nhiều tha thiết
Và đời một màu xanh biếc
Chắc em không ngỡ lòng ra đi

Ta yêu em trong giấc mơ này
Ta yêu em trong những cơn say
Một trời ân ái mình hãy sống
buông lơi thời gian
Ta bên nhau quên hết u sầu
Vui bên nhau cho hết đêm thao
Tình yêu sẽ mang ta đến gần bên nhau.

Về đây nghe em

Về đây nghe em!
Về đây nghe em!
Về đây ... mặc áo the, đi guốc mộc
Kể chuyện tình bằng lời ca dao
Kể chuyện tình bằng nôi ngô khoai
Kể chuyện tình bằng hạt lúa mới
Và về đây nghe gọi tiếng xưa
Để nhớ trong tiếng vỗ bờ

Về đây nghe em!
Về đây nghe em!
Về đây ... thả ước mơ đi hát dạo
Để chào đời bằng hạt sương mai
Để bằng lòng ngọt ngào hấp hối
Và hận thù người người lẳng xuống
Rồi tìm nhau như tìm xót xa
Trong lúc lệ đã đầy vơi

Này hồn ơi ... lên cao lên cao
Đem ánh sáng hân hoan trên trời
Rọi vào đời cho ta tình cầu ... yêu thương
Này thịt xương, ta chưa mang theo
Khi ngã xuống mê man tũn hờn
Này về đây nghe nhau thở dài ... trong đêm

Về đây nghe em!
Về đây nghe em!
Về đây ... cùng khóc trên sông nước buồn
Chờ lòng người trở về quê hương
Chờ hồn mình vào dòng suối mát
Chờ thật thà vào lòng dối trá
Và ngắt hoa xin tạ chút ơn
Hoang phế ... khi đã gặp nha

Về dưới mái nhà

Xuân Tiên

Người ơi, mau về đây, về bên bếp hồng tay cầm tay.
Cười lên chan chứa tươi làn môi, nhớ phút vui đêm này.
Về đây cho lòng say, tìm nhau mấy mùa hoa còn tươi,
Tìm khi nắng lên hay chiều rơi, ta nhìn nhau về đây.

Nhà ai trong chiều nay, nửa đêm đốt hồng vai kề vai.
Và nghe câu hát yêu đời ai, hát mãi sao không nguôi.
Vì thương yêu đời nhau,
vì thương những chiều mưa về đâu,
vì thương những người không tình yêu,
nên nhớ đi tìm nhau.

đ.k.
Ơi, bếp hồng sưởi ấm bếp hồng tươi,
tiếng ca xa vơi, hát mừng mừng lửa hồng tươi.
Ơi, nỗi lòng chan chứa,
hối người ơi biết sao cho vừa tình thương
của bếp hồng soi.

Chiều nay mưa còn rơi, chiều nay bếp hồng đang còn say
Chiều nay vui sống trong tình yêu, nhớ phút vui không
nguôi

(2) Nào ai xa ngàn nơi,
kià bao mái nhà đang chờ ai.
Kià bao bếp hồng đang còn tươi,
thương nhớ lên đây vơi...

Về thăm đất mẹ

Một. ngày nào về thăm đất mẹ
Đường về mưa bay giăng mắt lối đi
Còn tìm đâu xanh xanh hoa cỏ
Tìm đâu đêm đêm trăng tỏ
Tìm đâu tiếng ru vào môi

Còn tìm đâu tìm đâu mái nhà
Còn tìm đâu ngôi trường cũ mến yêu
Còn tìm đâu mây buông tóc xóa
Còn đâu em thơ nhỏ nhỏ
Còn đâu tóc sương mẹ già

ĐK:
Gió cuốn nước chảy lạnh lòng
Đường về muôn lối biết đi tìm đâu ngày thơ
Lặng nhìn mưa, mưa rơi nức nở
Mây tím xây thành, buồn dâng dâng lên ngắt trời

Ngày thời ơi đã qua mất' rồi
Còn niềm tin trong lòng vẫn nở hoa
Còn diu nhau đi trong mưa gió
Dịu nhau trong cơn giông bão
Dịu nhau dắt nhau vào đời

Vết thù trên lưng ngựa hoang

Ngựa hoang nào dẫm nát tới bờ
Đồng cỏ nào xanh ngát lưng trời
Ngựa phi như điên cuồng
Giữa cánh đồng dưới cơn giông
Vĩ trên lưng cong oằn
Những vết roi vẫn in hằn

Một hôm ngựa bỗng thấy thanh bình
Thăm cỏ tình yêu dưới chân mình
Ân tình mở cửa ra với mình
Ngựa hoang bỗng thấy mơ
Để quên những vết thù

Ngựa hoang muốn về tắm sông nhả nhục
Giòng sông mơ màng mát trong thơm ngọt
Ngựa hoang quên thù oán căm
Từ nơi tôi tắm về miền tươi sáng

Ngựa hoang về tới bến sông rồi
Cởi mở lòng ra với cõi đời
Nhưng đời ngựa hoang chết gục
Và trên lưng nó ôi
Còn nguyên những vết thù

Vết thương cuối cùng

Lê Đình/Minh Kỳ

Người vừa tặng ta
vết thương đau ngọt ngào
Chẳng nợ nần gì nhau
hãy để tình ta bay cao
Từ vào cuộc vui ta chóng nghe lừa dối
Che dấu trên nụ môi
những lời yêu quá tả tơi

Thà một lần đi cách xa nhau muôn đời
Cho lệ này ngừng rơi
tiếng cười còn vương trên môi
Người vội vàng lên
nhạn sắc chưa tàn úa
Mai một sang cuộc vui
chẳng còn mong những ngọt bùi

đ.k.:

Từ đây xa rồi đôi cánh tay mơ
Từ đây giã từ lời nói điều ngoa
Từ đây chỉ còn lại mình ta
Già thêm tuổi chia xa
tiếc cho ngày tháng qua
Cuộc tình vừa xa xác thân đau rã rời
Nhưng một lần này thôi
để rồi từ nay yên vui
Cuộc đời buồn tênh
len lén ai tìm đến
Ta cảm ơn tình nhân
đã diu ta xuống mộ phần.

Vết thương sỏi đá

Vết thù nào trên đôi môi.
Dấu lệ nào trong khóe mắt.
Yêu một lần, khóc một lần.
Cơn đau tìm về, tiếp nối cuộc tình
Lối xưa bỏ ngõ
Chợt xanh xao lên tuổi hồng.
Chợt hôn mê lên tình nồng.
Dấu chim bẽnh bông trên cao.

Kỷ niệm rồi như chiêm bao.
ân tình rồi như sương khói.
Yêu một ngày, khóc một ngày.
đêm hoang vọng buồn, ta ôm tủi hờn.
Gót chân mộng du.
Sầu lang thang qua đỉnh trời.
Tình miền man nơi vợ chồng.
Có chẳng một vùng ăn năn.

Biết yêu là khóc
nhưng sao tình vẫn mãi tôn thờ.
Biết yêu là sầu
nhưng sao người cứ muốn thương đau.
Biết yêu là chết
nhưng sao tình vẫn mãi đóng đầy.
Biết yêu là hờn
nhưng sao người cứ muốn chua cay.

Có tình nào không mê say.
Có tình nào không nhức nhối.
Yêu một đời, khóc một đời.
Cơn mê tuyệt vời, thương đau ngọt ngào.
Vết thương sỏi đá.
Rồi mây bay ôm đỉnh sầu
Rồi hoang vu trên tuổi người
Xót xa nụ cười rêu phong.

Vì tôi cần thấy em yêu đời

Trịnh Công Sơn

1. Tôi xin làm mưa bay
Trong vườn Em mùa Hạ,
Tôi xin làm chút gió
Mát thêm những bờ vai
Tôi xin là hôm nay
Cho đời Em trẻ mãi,
Tôi xin làm nụ cười,
Chờ Em giữa đôi môi

Tôi đi tìm quanh đây
Bao loài hoa cỏ lạ
Tôi mang về giữa phố
Cắm trên những đường đi
Tôi xin làm cây xa
Đứng nhìn Em rực rỡ
Tôi xin làm mộng nhỏ,
Em vừa giấc ngủ say

(Slow Rock hoặc Swinglento, nhịp 4/4)

Vì tôi cần thấy Em yêu đời
Vì tôi cần thấy Em yêu hoài
Yêu đoá hồng bé dại
Và yêu chai cứng những bàn tay

(nhẹ nhàng, nhịp 3/4)

2. Tôi xin làm sao đêm
Hay làm cây đèn nhỏ
Em bên đèn sẽ nhớ
Nắng trên những đường quen
Tôi xin làm mây êm
Trôi vào trong nhật ký,
Hay tôi làm mực hồng
Chờ Em giữa trang thư

Tôi xin làm sương thu
Hay làm mưa bụi nhỏ
Mai Em về giữa phố
Sẽ yêu những hàng cây
Tôi xin làm sông trôi
Cung sầu đi lặng lẽ
Cho Em vào một mùa
Có màu sắc hồng thoi

(Slow Rock hoặc Swinglento, nhịp 4/4)

Vì tôi cần thấy Em yêu đời
Vì tôi cần thấy Em yêu hoài
Yêu phố phường thức dậy
Người đi xây cất những ngày mai

Vì tôi là linh mục

Phạm Duy

Vì tôi là linh mục, không mặc chiếc áo dòng
Nên suốt đời hiu quạnh, nên suốt đời lang thang
Vì tôi là linh mục, có được một tín đồ
Nhưng không là thánh thần, nên tín đồ đi hoang
Vì tôi là linh mục, giảng lời tình nhân gian
Nên không còn tiếng khóc, nên không còn tiếng trách
Nên không biết kêu than, nên tôi rất bơ vơ
Nên tôi rất đại khờ

Vì tôi là linh mục, không mặc chiếc áo dòng
Nên suốt đời hiu quạnh, nên suốt đời lang thang
Vì tôi là linh mục, có được một tín đồ
Nhưng không là thánh thần, nên tín đồ đi hoang
Vì tôi là linh mục, tưởng đời là hạnh phúc
Nên tin vào thiếu nữ, như tin vào nước Chúa
Câu kinh sớm chữ yêu, câu kinh tối chữ mê
Vẫn mất mát ê chề...

Mất vì tin tín đồ là người tình,
Có ngờ đâu, người tình là ác quỷ,
ác quỷ đầy quyền năng, giam tôi trong tín đồ,
tín đồ là người tình ...

Người tình bỏ tôi đi, thiêu hủy lòng tin si
Người tình bỏ tôi đi, thiêu hủy lời kinh xưa
Người tình bỏ tôi đi, giáo đường buồn lê thê
Lời chia xa

Vì tôi là linh mục, chưa rửa tội bao giờ
Nên âm thầm qua đời, tội ác còn trong tôi

Vì tôi là linh mục,
Người ơi một linh mục rất đại khờ ...

Vì trong nghịch cảnh

Mình không duyên nợ đừng chờ anh ơi
Chẳng phải tại ta không trách ở trời
Đời mình` sinh trong gia giáo
Tại vì ta không lỗi đạo
Nên mình đành phải xa nhau

Tình yêu dang dở là tình trong mơ
Khi chúng mình yêu nhau biết chữ ngờ
Một trời mây giăng tím tím
Cuộc tình hai ta sắp lìa
Chỉ còn hình bóng trong tim

ĐK:
Hãy khóc đi em, khóc cho núi lở non mòn
Cho lòng tôi vương vấn thêm
Hãy khóc đi anh, thể nhân trở về cát bụi
Chỉ còn anh với em thôi

Làm sao chống lại định mệnh đôi ta
Yêu chẳng gần nhau duyên mới nhạt nhòa
Đường tình ta không chung lối
Đừng buồn xa nhau quá vội
Chỉ vì nghịch cảnh em ơi

Việt Nam minh châu trời đông

Hùng Lĩnh

Việt Nam minh châu trời đông.
Việt Nam nước thiêng tiên rồng
Non sông như gấm hoa uy linh một phương.
Xây vinh quang sáng trưng bên Thái Bình Dương.
Từ ngàn xưa tài danh lừng lẫy khắp nơi
Tiếng anh hùng tạc ghi núi sông muôn đời
Máu ai còn vương cỏ hoa.
Giục đem tấm thân trải với sơn hà.
Giơ tay cương quyết ta ôn lời thề ước
Hy sinh xương máu mong báo đền ơn nước.
"Dù thân này tan tành chốn sa trường cũng cam.
Thề trọn đời trung thành với sơn hà nước Nam !".

Việt Nam quê hương ngạo nghễ

Ta như nước dâng dâng tràn có bao giờ tàn
Đường dài ngút ngàn chỉ một trận cười vang vang
Lê sau bàn chân gông xiềng 1 thời xa xăm
Đôi mắt ta rực sáng theo nhịp xích kêu loảng xoảng

Ta khua xích kêu vang dậy trước mặt mọi người
Nụ cười muôn đời là một nụ cười không tươi
Nụ cười xa vời nụ cười của lòng hồn xôi
Bước tiến ta tràn tới tung xiềng vào mặt nhân gian

Máu ta từ thành Văn Lang dồn lại
Xương da thịt này cha ông ta miệt mài
Từng giờ qua
Cười ngạo nghễ đi trong đau nhức không nguôi
Chúng ta thành một đoàn người hiên ngang
Trên bàn chông hát cười đùa vang vang
Còn Việt Nam
Triệu con tim này còn triệu khối kiêu hùng

Ta như giống dân di tràn trên lò lửa hồng
Mặt lạnh như đồng cùng nhìn về một xa xăm
Da chân mồ hôi nhễ nhại cuộn vòng gân trời
ôm vết thương rỉ máu ta cười dưới ánh mặt trời
Ta khuyên cháu con ta còn tiếp tục làm người
Làm người huy hoàng phải chọn làm người dân Nam
Làm người ngang tàng điểm mặt mày của trần gian
Hỡi những ai gục xuống ngồi đây hùng cường đi lên

Việt Nam Việt Nam

Phạm Duy

Việt Nam Việt Nam nghe từ vào đời
Việt Nam hai câu nói trên vành môi
Việt Nam nước tôi.

Việt Nam Việt Nam tên gọi là người
Việt Nam hai câu nói sau cùng khi lìa đời
Việt Nam đây miền xanh tươi
Việt Nam đem vào sông núi
Tự do công bình bác ái muôn đời

Việt Nam không đòi xương máu
Việt Nam kêu gọi thương nhau
Việt Nam đi xây đắp yên vui dài lâu
Việt Nam trên đường tương lai,
lửa thiêng soi toàn thể giới
Việt Nam ta nguyện tranh đấu cho đời

Tình yêu đây là khí giới,
tình thương đem về muôn nơi
Việt Nam đây tiếng nói đi xây tình người
Việt Nam Việt Nam
Việt Nam quê hương đất nước sáng ngời
Việt Nam Việt Nam muôn đời

Vĩnh biệt Sài-gòn

Sài gòn ơi, tôi đã mất người trong cuộc đời
Sài gòn ơi, thôi đã hết thời gian tuyệt vời
Giờ còn đây, những kỷ niệm sống trong tôi
Những nụ cười ngất trên môi
Những giọt lệ ôi sâu đắng.

Sài gòn ơi, nắng vẫn có còn vương trên đường
Đường ngày xưa, mưa có ướt ngập lối đường về
Rồi mùa thu, lá còn đỏ xuống công viên
Bóng gầy còn bước nghiêng nghiêng
Hay đã khóc thương cho người yêu

Tôi giờ như con thú hoang lạc đàn
Từng ngày qua, từng kiếp sống quên thời gian
Kiếp tha hương, lắm đau thương, lắm chua cay
Tôi gọi tên em mãi thôi.

Sài gòn ơi, tôi xin hứa rằng tôi trở về
Người tình ơi, tôi xin giữ trọn mãi lời thề
Dù thời gian, có làm một thoáng đam mê
Phố phường van ánh sao đêm
Nhưng tôi vẫn không bao giờ quên.

Vĩnh cửu

Thời gian trôi đi, trôi mãi không về, không về,
Thời gian đi tìm thời gian.
Giòng sông trôi đi, trôi mãi không về, không về,
Giòng sông đi tìm biển xanh.

Lời nào không nói,
Tình nào không thôi,
Thơ nào không gởi,
Buồn nào không nguôi,

Người đi ra đi, đi mãi không về, không về,
Bàn tay đi tìm bàn tay.
Tình yêu cho em nay đã không còn, không còn,
Niềm đau tan theo thời gian,
Niềm đau tan theo thời gian...

Vinh danh người lính

CCH

Lời giới thiệu (CCH):

Những người hùng dân tộc,
các anh đã phi thường như tổ tiên
Non Lam mở kiếm khí
Bạch Đằng loang máu xâm lăng.
Các anh đã ngang tàng như tiền nhân
Thách đồ muôn kẻ thù
Mím cười trong đau đớn,
lùi lại để tiến lên.
Và giữa lúc giang san trong lửa đỏ,
các anh đã nguyện trắng treo đầu súng hiến thân trại

Còn lời hát nào để ca ngợi các anh ?
Chỉ biết toàn dân cúi mình khâm phục,
và lòng dặn lòng ghi nhớ đến nghìn thu .

Vinh Danh Người Lính

Còn lời hát nào để ca ngợi các anh ?
Các người hùng dân tộc trong chiến cuộc VN vô danh
Còn chiến tích nào anh hùng hơn nữa ?
Liệt oanh nào hơn oanh liệt hôm nay ?
Đường xa gục trên súng ngủ quên mình.

Vượt đèo cao quan trung cách núi
Từ ngàn phương đến đây (?) một trời
Trong gian nan anh vào chiến sử
Vết ngục tù (?) sôi sục bên nhau (?)
Đường chúng ta đi(?) trời hồng rực sáng
chiếm con đường mòn, chiếm lại nương khoai
con đường vinh quang, con đường đi tới
dòng máu chảy loang loang ta cùng về quê hương

Vượt đèo cao anh đi chiếm giữ
Trời mù sương lấp cây cỏ này (?)
Trong vinh quang nghe lòng rộn rã (?)...
Nghe trong sương nắng dậy lời chào

Vòng tay người ấy

Lời: Khúc Lan

Tình như giấc mơ
Hãy giữ ai ơi cho giấc mơ còn đây.
Một khi đã yêu, người ơi!
Con tim sẽ mang thêm bao ưu phiền.

Anh hỡi, chớ có thờ-ơ.
Yêu em với nụ cười đắm say.
Bầu trời đẹp xinh
Yêu em với ánh mắt thắm thiết, chứa chan nỗi ân tình.

(lần 1)

Hãy cứ yêu trong sâu nhớ
Sẽ có những tiếng hát xanh ngời
Tình như khói mây, tình trong phút giây.
Yêu trong bao chiều giông tố.

Rượu chưa uống nhưng tình đã say.
Tình chưa đến, xin đừng chớm bay.
Sẽ có em mãi luôn mong chờ.
Vòng tay người ấy .. với những chân tình.

(repeat *)

(lần 2)
Hãy cứ yêu trong sâu nhớ
Sẽ có những tiếng hát xanh ngời
Tình như khói mây, tình trong phút giây.
Yêu trong bao chiều giông tố.
Rượu chưa uống nhưng tình đã say.
Tình chưa đến, xin đừng chớm bay.
Sẽ có em mãi luôn mong chờ.
Vòng tay người ấy .. với những chân tình.

(repeat ĐK)

Vũ nữ thân gầy (la cumparsita)

Phạm Duy

Đàn đã khơi rồi
trong lúc đêm tàn rơi
đàn khóc ai hoài
cho héo hon lòng tôi
đàn nhớ nhung người
như sắc hương tàn phai
đàn cố nuôi lời
cho giấc mơ còn lời

ôi! nghe tiếng đàn réo mà thương người
nghe tiếng cười reo xót xa đời
nhớ nhung đau thương mà thôi

Người vũ nữ người xưa mến thương ôi
nhớ tới hương đêm kinh đô chưa qua đời
nhớ tới đôi môi hương tươi
nhớ tới xa xôi
nay đã xa vơi

Người vũ nữ ngồi bên cốc lên men
bát ngát hương môi cho anh say mềm
nhịp nhàng gieo trên sàn êm
rộn ràng nghe bao lời điên
của người lữ khách say triền miên
(của khách giang hồ say triền miên)

Ta ghì cho tan vỡ trái tim này
cho người ăn chơi nhíu đôi lông mày
ta cười cho xanh ngắt kiếp lưu đày
cho người vũ nữ khóc tắm thân gầy

Chưa nói yêu nhau mà lòng đã đau
chưa nói mê say mà tình đã bay
chưa biết môi em mà hôn đã quên
đã qua một đêm...

Vùng lá me bay

Nhìn lá me bay nhớ kỷ niệm hai chúng mình
ngày đó quen nhau vương chút tình trên tóc mây
đôi mắt thơ ngây, hoa nắng ươm đầy
đẹp tựa như lá me bay nền tình anh chót vay

Ngày đó yêu nhau chúng ta thường qua lối này
từng lá me bay vương gót hài hoa bướm say
tơ nắng đơm bông, trên má em hồng
đẹp tựa như lá me rơi khung trời xanh ước mơ

Ta xa nhau
lúc hè về rơi xác phượng buồn
nẻo thành đô khói ngập trời
vùng luyến thương ơi ...
Mùa thu dâng cao
biết là người yêu đang mong
xin hiểu giùm
lửa còn đốt cháy quê hương ...

Giờ đã xa nhau những kỷ niệm xin vẫy chào
vùng lá me bay năm tháng dài thương nhớ ai
em cố quên đi, thương nhớ làm gì
tình mình như lá me rơi trên giòng xuôi biển khơi ...

Vũng lầy của chúng ta

Lê Uyên Phương

Theo em xuống phố trưa nay
đang còn ngất ngất cơn say
Theo em bước xuống cơn đau,
bên ngoài nắng đã lên mau
Cho nhau hết những mê say,
cho nhau hết cả chua cay
Cho nhau chặt hết thơ ngây,
trên cánh môi say
Trên những đôi tay,
trên ngón chân bước về tình buồn, tình buồn

Yêu nhau giữa đám rong rêu,
theo dòng nước cuốn lêu bêu
Đi qua những phố thênh thang,
đi qua với trái tim khan
Đi qua với trái tim khan,
đi qua phố bước lang thang

Theo em xuống phố trưa mai
đang còn nhức mỏi đôi vai
Theo em bước xuống cơn đau,
bên ngoài nắng đã lên mau
Cho nhau hết những mê say,
cho nhau hết cả chua cay
Cho nhau chặt hết thơ ngây,
trên cánh môi say
Trên những đôi tay,
trên ngón chân bước về tình buồn, tình buồn

Qua đi, qua đi dứt cơn mê
Tình buồn chong chắt lê thê
Qua đi, qua đi dứt cơn say
Tình này tình rồi thay

Ta sống trong vũng lầy
Một ngày vui dần, còn vui sâu, còn vui sâu
Trong ngao ngán không dứt hết cơn cơn ê chề
Ta sống trong vũng lầy
Một ngày vui dần, còn vui sâu, còn vui sâu

Trong ngao ngán không dứt hết một, một lần đau.

Vùng ngoại ô

Vùng ngoại ô, tôi có căn nhà tranh
Tuy bé nhưng thật xinh ... tháng ngày sống riêng một
mình.
Nhà gần bên, em sống trong giàu sang
Quen gần nhưng dài trang ... đi về xe đón đưa
Đêm đêm dưới ánh trăng vàng, tôi với cây đàn âm thầm
thở than.
Và cô hàng bên xóm, mỗi lúc lên đèn sang nhà làm
quen.

Tôi ca không hay, tôi đàn nghe cũng dở ...
Nhưng nàng khen nhiều và thật nhiều
Làm tôi thấy trong tâm tư xôn xao
Những lời âu yếm mặn nồng của đôi lứa yêu nhau
Hai năm trôi qua những tình không dám ngỏ ...
Tôi sợ thân mình là bọt bèo
Làm sao dám đưa duyên tơ mai sau
Tôi sợ ngang trái làm giòng đời chua xót thương đau ...

Rồi một hôm tôi quyết đi thật xa ...
Tôi cố quên người ta ... nhưng hình bóng không xa mờ.
Nhờ thời gian, phương thuốc hay thần tiên,
Chia cách đôi tình duyên ... nên người xưa đã quên.
Hôm nay đón cánh thiệp hồng: em báo tin mừng lấy
chồng giàu sang.
Đời em nhiều may mắn ... có nhớ anh nhạc sĩ nghèo
này không?

Vùng ngoại ô

Vùng ngoại ô, tôi có căn nhà tranh
Tuy bé nhưng thật xinh
Tháng ngày sống riêng một mình
Nhà ở bên em sống trong giàu sang
Quen gần nhưng dài trang
Đi về xe đón đưa
Đêm đêm dưới ánh trăng vàng
Tôi với cây đàn âm thầm thổn thức
Và cô nàng bên xóm
Mỗi lúc lên đèn, sang nhà làm quen

ĐK:

Tôi ca không hay tôi đàn nghe cũng dở
Nhưng nàng khen nhiều và thật nhiều
Làm tôi thấy trong tâm tư xôn xao
Như lời âu yếm nặng nề
Của đôi lứa yêu nhau

Hai năm trôi qua, nhưng tình không dám ngo
Tôi sợ thân mình là bọt bèo
Làm sao ước mơ duyên tơ mai sau
Tôi sợ ngán trái làm phận đời
Chua xót thương đau

Rồi một hôm tôi bước đi thật xa
Tôi cố quên người ta
Những hình bóng trong xa mờ
Nhờ thời gian, phương thuốc hay thần tiên
Chia cách đôi tình duyên
Nên người xưa đã quên

Hôm nay đón cánh thiệp hồng
Em báo tin rằng lấy chồng giàu sang
Đời em nhiều may mắn
Có nhớ anh nhạc sĩ nghèo này không?

Vườn hoa

Dân Ca

Mỗi người là một vườn hoa
Cùng đem về đây góp gió
Làm thành vườn hoa muôn màu,
muôn sắc tươi xinh

Mỗi người là một cành hoa
Cùng đem về đây góp gió
Làm thành vườn hoa, vườn hoa,
vườn hoa chúng mình

Vượt đèo

Dân Ca

Đèo cao, dô ta, thì mặc đèo cao, dô ta
Nhưng lòng yêu nước, dô ta, còn cao hơn đèo, dô tà
Dô tà, dô tà là hò dô ta, dô ta

Anh em, dô ta, hăng hái hò reo, dô ta
Vượt sông vượt núi, dô ta, vượt bao nhiêu đèo, dô tà
Dô tà, dô tà là hò dô ta, dô ta

Anh em, dô ta, trại hè thanh niên, dô ta
Trại hè ta quyết, dô ta, chơi cho tới cùng, dô tà
Dô tà, dô tà là hò dô ta, dô ta

Thanh niên, dô ta, thanh niên nhà ta, dô ta
Ngon lành số dzách, dô ta, thông minh nhất đời, dô tà
Dô tà, dô tà là hò dô ta, dô ta

Vuốt mặt

Anh Việt Thu

1.Tổ Quốc vẫn khăn tang, mây che phủ đầu
Trên thành phố thân yêu, xóm làng thị trấn thân yêu
Hàng vạn nhà ra tro ra khói bốc cao trời
Hàng vạn người dân không cơm không áo rét căm căm
Hàng vạn người dân tay ôm tay bế bỏ quê nhà
Xa đất mẹ, xa xóm xa thôn
Xa năm mộ, xa lũy tre xanh (láy)

ĐK:

Ô hay, ô hay chiến tích giải phóng hoà bình
Những gì người đã hứa nào là dân chủ, tự do
Người hãy nhìn chân tay xương máu của dân mình
Người hãy nhìn con đẻ phơi xác chết phân thây
Người hãy nhìn trên con sông trời xác chết vật vờ.
Trên gốc rạ, trên lúa trên cây
Trên búi cỏ, trên rẫy trên nương

2.Tổ Quốc vẫn khăn tang, mây che phủ đầu
Trên thành phố thân yêu, xóm làng thị trấn thân yêu
Người hãy nhìn lên cao cao vút lửa căm hờn
Người hãy nhìn quê hương tan nát vết gươm đao
Người hãy nhìn quê hương ta đổ nát vết bom đạn
Xin cúi mặt giây phút tiễn đưa
Xin cúi mặt giây phút tiễn đưa

ĐK:

Hiên ngang, hiên ngang, tay rắn rỏi bước rộn ràng
Hỡi hồn thiêng sông núi, đập tan xiềng xích,
cùm gông.

Lời nguyện này ta ghi lên súng thép: căm thù
Lời nguyện này ta ghi lên xác chết của anh em
Lời nguyện này ta ghi lên trên bia đá của mẹ già
Xin cúi mặt một phút cho anh
Xin cúi mặt một phút cho em

Xa cách

Tú Minh

Ngày mai xa cách rồi
Còn đâu những tiếng cười
Tình yêu anh vương vấn
Để làm lưu luyến bước chân người đi

Tiếng đàn anh vắng tiếng em hòa theo
Bước nhày nào thiếu bước anh dìu đưa
Những buổi chiều không có em dạo chơi
Lòng anh trống vắng

Em ngày mai đã cách xa ngàn khơi
Anh về đây với nỗi đau quạnh hiu
Nhớ nụ cười trong ánh mắt của em
Làn môi êm đềm

Gửi đến em mỗi tình mới chớm
Và trái tim anh người yêu dấu
Em ơi hãy biết rằng
Tình mình không chia cách cho dù xa vắng

Người yêu em hỡi hãy để cho lòng
Đừng quên anh nhé nơi xa nghìn trùng
Lòng anh vẫn dõi theo bóng hình người
Biết bao giờ nguôi

Xa em kỷ niệm

Ngày ta yêu nhau, mùa thu đến có lá thu rơi đôi ta bước
bên nhau
không nói năng chỉ tìm yêu thiết tha mùa đông trôi qua
mùa đông trắng xóa hết trên cao đôi ta lỡ xa nhau
câu nói yêu thương nay đã xa vời

DK:

Em yêu ơi tình này dâng hết đến em với bao mặn nồng
Trong tim yêu riêng anh chỉ có biết em yêu em trọn đời
Em yêu ơi tình dù ngăn cách với anh, anh xin một đời
Anh yêu em anh xin yêu mãi với em riêng em mà thôi
Nhớ những lúc đắm đuối bên nhau em yêu nay xa rồi
Nhớ những lúc quấn quýt bên nhau nay riêng anh lẻ loi

Về trong cô đơn mùa thu đến vẫn lá thu rơi
Anh vẫn bước lang thang trong lá thu xưa tìm đâu xót xa
Giờ ta nơi đâu trời đông gió rét quá thê lương
Thu đây có dư âm ánh mắt đôi môi nay đã xa rồi
Thu đây có dư âm ánh mắt đôi môi nay đã xa rồi ...

Xa em rồi (sans elle)

Từ mãi kiếp trước khi tôi quen em,
Và tôi đã trót yêu ..
Nhớ đến những lúc trong em ngây thơ
Nhìn tôi qua giấc mơ ..

Một ngày cuộc tình đầu sẽ cho em
Nghe câu yêu đương lòng vương thương nhớ
Và dù Người tình là gió ngây thơ
Nhưng nghe như Xuân tươi thắm trong mơ ..

Xa em rồi, tim tôi sầu nhớ
Bên em chiều nắng tươi rực rỡ
Xa em rồi không gian mù tối
Em như vì sao trên bầu trời ..

Xa em rồi tim tôi ràn vỡ
ôi muôn đời sống trong niềm nhớ
Bên em thời gian như rúc sáng
Xa em rồi không gian lỵ tan ..

Xa nhau từ đây

Lời: Khúc Lan

Giọt mưa đã rơi trên phím sầu, nghe như có ai thở than.
Bờ sông vắng, cơn mê rã rời, xa nhau khi trời giông bão.
Người yêu đã ra đi lúc nào, yêu thương đến nay dở dang.
Rừng xưa đã thay bao lá vàng, chờ ai vào đêm sương xuống.

Em có nhớ phút cuối môi hôn nào sao vội vàng.
Còn đây trên gối chăn bao dư âm ngỡ ngàng.
Những khúc hát đã đến trong cơn mơ sẽ phai dần,
Kỷ niệm ơi, xa vắng.
Có nước mắt thanh thót rơi trên bờ vai dịu dàng,
Ngày mai trên phố sẽ có ai quên lối về,
Những ánh mắt đắm đuối hôm nao như đã không còn,
Cuộc tình như thế thôi, ta xa nhau từ đây.

(intro + repeat *)

Cuộc tình như thế thôi, ta xa nhau từ đây.

Em có nhớ phút cuối môi hôn nào sao vội vàng.
Còn đây trên gối chăn bao dư âm ngỡ ngàng.
Những khúc hát đã đến trong cơn mơ sẽ phai dần,
Kỷ niệm ơi, xa vắng.
Có nước mắt thanh thót rơi trên bờ vai dịu dàng,
Ngày mai trên phố sẽ có ai quên lối về,
Những ánh mắt đắm đuối hôm nao như đã không còn,
Cuộc tình như thế thôi, ta xa nhau từ đây.

Xa Rồi Mùa Đông

Nguyễn Nam

Tạm biệt, tạm biệt mùa đông...
Tạm biệt ánh lửa hồng..
Xa rồi vòng tay ấm...
Mùa đông, sẽ đi qua
Rồi em, cũng đi xa
Chỉ còn lại mình anh...
Ngồi hát cùng dòng sông...
Chỉ còn lại mình anh...
Nhớ về một mùa đông...

Đ.K.

Ồi dòng sông, bây giờ tóc gió thổi bay
Ồi mùa đông, môi hồng chợt nhớ cơn say
Chiều không chút nắng,
mây bay lặng lẽ bên đời
Xa em đã mấy đông rồi
Sông xưa buồn nhớ cánh chim trời

Xa vắng

Có đôi hồn chi nhau, sao em ghen ngào,
Tay gầy che đầu, mắt hoen lệ sầu,
Buồn đã hoang màu, lệ trào, từ lúc nào.

Nói trăm lời cay đắng, nỗi đau muộn màng,
Em ngồi hoang vắng, tôi cơn bàng hoàng,
Tình quá bể bàng, lặng buồn, nghe tiết điệu dở dang.

Em xa vắng mãi mãi,
Thất vọng buồn cất tiếng nói: cũng thôi,
Những giọt nước mắt buông rơi,
Nhớ người một bóng sớm tối, ngỡ hồn ngậm ngùi.

Gởi tro tàn theo gió, dăm câu hẹn hò,
Em giờ đâu đó, bước tôi lần mò,
Buồn đã xanh mờ, hồn chờ cơn lá đổ.

Gói trăm ngàn yêu dấu, trong cơn ghen ngào,
Tim hồng khô máu, xót xa tình đầu,
Chiều xuống âu sầu, gục đầu, gót buồn, bước mau.

Xa vắng em (without you)

Còn đâu nữa những phút giây êm đềm
Còn đâu nữa tiếng gió reo bên thềm
Và những thưở yêu nhau, xa xăm như trong tiềm kiếp
Đã hết lâu rồi, cuộc tình nghe như tiếng khóc hôn môi
Sao chẳng nguôi

Còn đâu nữa khóe mắt em tươi cười
Còn đâu nữa tiếng hát em ru đời
Suối tóc môi hôn xa anh từ đây
Chỉ còn nỗi buồn bên lòng yêu anh mãi đến hôm nay
Cách xa từ đây.

Em yêu hỏi, có phải chẳng yêu là chia cách
Em yêu hỏi, sao tình yêu không hề tới
Em yêu hỏi, có phải chẳng yêu là dan díu
Em yêu hỏi, sao đường yêu mãi lạc lối.

Xe đạp ơi

Ngọc Lễ

1) Nhớ khi xưa anh chở em trên chiếc xe đạp cũ
Áo ướt đầm mồ hôi những trưa hè
Nhớ khi xưa bao mộng mơ trên chiếc xe đạp cũ
Dưới cơn mưa cùng nhau dắt qua cầu
Xe đạp ơi đã xa rồi còn đâu
Mỗi tình thơ thoáng như một giấc mơ
Xe đạp ơi những vất vả ngày ấy
Cho lòng tôi nhớ thương hoài chẳng nguôi

ĐK:

Quay đều quay đều quay đều
Mỗi tình ngày xưa yêu dấu
Quay đều quay đều quay đều
Nhớ hoài những vòng xe
Quay đều quay đều quay đều
Mỗi tình nghèo đơn sơ quá
Quay đều quay đều quay đều
Thương hoài những vòng xe

2) Nhớ khi xưa anh chở em
Trên chiếc xe đạp cũ
Dưới trăng khuya cùng trao chiếc hôn đầu
Nhớ khi xưa bao mộng mơ trên chiếc xe đạp cũ
Ước mong sao tình yêu mãi không rời
Xe đạp ơi đã xa rồi còn đâu
Mỗi tình thơ thoáng như một giấc mơ
Xe đạp ơi những vất vả ngày ấy
Cho lòng tôi nhớ thương hoài chẳng nguôi
(ĐK)

Xin chúa thâu lòng con

Chúa ngự ở trên cao
Lòng trời bể bao la
Ngày lớn con đã tin rằng
Khi lòng khổ đau
Tìm đến Chúa ban an lành

Lạy Chúa mùa giáng sinh xưa
Ngày đầu vương yêu đương
Người ấy hứa với con rằng
Tan mùa chiến chinh
Ngày đó anh về kết đôi

Nhưng từng đêm chiếc lá lìa cành
Đêm từng đêm giấc mơ kinh hoàng
Nhân loại còn ngủ say bên những
Kiếp người quê hương đọa đầy

Ôi đêm thánh vô cùng
Lời thương dết khắp muôn trùng
Người mau về đi đứng gieo biệt ly
Từng hồi chuông nửa đêm sầu bi

Chiến cuộc mấy mươi năm
Mảnh trời bắc gian truân
Lạy Chúa chinh chiến lâu rồi
Cho mùa giáng sinh ngày đến thanh bình
...Chúa ơi ...

Xin còn gọi tên nhau

Tiếng hát bay trên hàng phố băng khuân
Chiều đông đưa những bước chân đau mòn
Chợt nghe mùa thu bay trên trời không
Còn ai giữa mệnh mỏng đời mình
Nỗi đau mù lấp trên tuổi thơ

Phố vẫn hoang vu từ lúc em đi
Rồi trong mưa gió biết ai vỗ về
Bàn tay nào đưa em trong lần vui
Bằng những tiếng chim non thì thầm
Cho ngày tháng ưu phiền em quên

Tình trong cơn ngủ mê
Rồi phai trên hàng mi
Chợt khi mình nhớ về
Mộng thành mây bay đi
Còn gì trên đôi tay
Nên thầm hôn gối mình
Cho tình càng thêm say

Tiếng hát ru em còn nuôi trên môi
Lời nào gian dối cũng xin qua rồi
Để lỡ ngày sau khi ta cần nhau
Còn nuôi chút êm vui ngày đầu
Cho mình mãi gọi thầm tên nhau...

Xin làm người tình cô đơn

Rồi một mình đi lang thang
Trên đường xưa phố vắng đêm dài
Tình nào buồn xin cho tôi
Xin một đêm với giấc mơ thôi
Còn đâu nữa mà mong nhớ
Khi tình yêu vỗ cánh đi rồi
Khi gọi tên vắng tiếng im lời
Khi nụ hôn tắt ngấm trên môi

Còn lại gì trong cơn đau
Nghe mùa thu lá úa rơi nhiều
Mộng đầu đời xin bao nhiêu
Nay chìm trong giá buốt bao nhiêu
Cuộc tình ấy, tìm đâu thấy
Ôi hình dung nhớ dáng em buồn
Nên dù thân gió náu mây ngàn
Có bao giờ quên nỗi ly tan

ĐK
Xin, tôi xin làm người tình
Cô đơn bên cạnh một người
Một người theo cuộc tình mới
Đi bên em trong thương đau
Trong chua cay nhưng từ đây không có tôi
Trong cuộc vui những đêm dài

Xin, tôi xin làm người tình
Cô đơn cho trọn đời này
Trọn đời theo tận đường cuối
Em nghe chẳng, em nghe chẳng
Qua sương đêm tôi gọi em trong vắng im
Tôi tìm em với con tim

Dù một ngày em bơ vơ
Như loài chim gãy cánh bên đường
Dù một ngày em buông xuôi
Đi về bên thế giới đau thương
Dù sao nữa, hồn tôi vẫn
Như vừa trong ánh mắt nai buồn
Như vừa hôn mái tóc xanh mềm
Như ban đầu tình mới trao em

Xin mặt trời ngủ yên

Trịnh công Sơn

Một ngày, ngày đã qua, ôi một ngày, ngày chóng qua,
một chiều một ngày âm thầm đã... Đã trôi đi không còn
gì. Ôi chinh chiến đã mang đi bạn bè, ngựa hồng đã mỏi
vó chết trên đồi quê hương. Còn có ai không còn người,
ôi nhân loại, mặt trời và em thôi, này đôi môi xin thương
người. Ôi nhân loại mặt trời trong tôi .

Một ngày, ngày đã qua, ôi từng ngày, từng xót xa, một
chiều, một ngày tay người đã thả mây bay cho đường
dài. Sau chinh chiến, ôi quê hương thân thoại thuở hồng
hoang đã thấy, đã xanh ngời liêu trai. Còn có ai trên
cuộc đời. Ôi nhân loại, còn người và tôi thôi, rồi lang
thang như mây trời, ôi nhân loại còn người trong tôi.

ĐK:

Mặt trời đã ngủ yên, xin mặt trời hãy ngủ yên, người
hãy nhớ mang theo hành trang qua khoảng trời vắng
chân mây địa đàng. Người hãy nhớ mang theo hành
trang qua khoảng trời vắng chân mây địa đàng. Người
hãy nhớ, hãy nhớ hoài. Người hãy nhớ hãy nhớ đời,
người hãy nhớ, hãy nhớ người....

Xin một lần cho tôi gặp lại em

Vũ Thành An

Một lần nào cho tôi gặp lại em
Đôi môi đó đến nay còn nồng
Một lần nào cho tôi gặp lại em
Để nghìn thu sẽ là nhưng nhớ

Dòng đời nào đưa em về đâu
Sao không thấy qua đây một lần
Dòng đời nào đưa tôi về đâu
Những bến bờ xưa cũ đã mờ

Ôi mái tóc mây bay
Giờ còn không tiếng nói thơ ngây
Giờ còn không em có vui không
Hai má còn nồng?

Tuổi thơ qua mau quá
Tôi ngỡ như ngày nào
Đôi mắt em như sao
Sôi sục tâm hồn nhau
Giờ đời tôi đã úa
Tay cổ với cùng nguoi
Tim cổ nuôi thân tôi đôi mắt quầng thâm rồi

Một lần nào cho tôi gặp lại em
Nghe em nói cổ vui một lần
Một lần nào cho tôi gặp lại em
Bằng chút tình độ Thế một lần

Xin một ngày mai có nhau

Đức Huy

Còn lại đây một buổi chiều ướt cơn mưa
Còn lại đây sương mù đường vắng tiễn đưa
Những kỷ niệm, chợt như thoáng mây
Những ước mộng, chắp cánh xa bay.

Còn lại đây hàng cây lá úa sầu đông
Còn lại đây cung đàn buồn tiếng tơ lòng
Nhớ nụ cười, hồn như ngắt ngảy
Xa với vợ, lời hò hẹn có hay.

đ.k.

Xin cho anh một lần được mơ thấy em,
Một lần được gọi tên em,
Một lần được nhung nhớ em.
Xin một ngày mùa xuân nắng hồng,
Ta cùng về chung lối mộng,
Xin một ngày mai có nhau.

Còn lại đây một buổi chiều ướt cơn mưa
Còn lại đây sương mù đường vắng tiễn đưa
Nhớ nụ cười, hồn như ngắt ngảy
Xa với vợ, lời hò hẹn có hay.

Xin thời gian qua mau

Buồn nào hơn đêm nay
Buồn nào hơn đêm nay
Khi ngoài kia bão tố đầy trời
Từng cánh lá cuốn gió
Rơi vào lòng đêm thâu
Thương thầm mỗi tình ngẫu

Ngày về ôi xa quá
Cánh nhạn còn miệt mài
Trong nắng hồng mê say
Lạc bầy chim chúm chít
Hai phương trời cách biệt
Đêm chờ và đêm mong

ĐK
Ta đã quen, quen từng hơi thở
Quen tiếng cười và sóng mát đưa tin
Tám mùa đông cây rừng khô trụi lá
Chưa bao giờ một phút sống xa nhau

Thương những đêm trắng tà soi xóm vắng
Đưa em về anh viết thành bài ca
Thương những khi trưa hè nghiêng nắng đổ
Hắt hiu buồn tiếng vọng nhẹ đưa

Buồn nào hơn đêm nay
Buồn nào hơn đêm nay
Khi tình xuân đã uá bụi đời
Nhiều lúc muốn trách móc
Hay giận hờn vu vơ
Chỉ làm phí ngày thơ

Dù rằng sau mưa bão
Gió hiền hòa lại về
Vẫn thấy lòng hoang vu
Cuộc đời là hư vô
Bôn ba chi xứ người
Khi mình còn đôi tay

Xin tròn tuổi loạn

Tôi không tham không tham kho tàng vô tận
Tôi không mê nét đẹp lộng lẫy giai nhân.
Tôi không mơ quyền quý cung son vàng
Bạc chúa hay ông hoàng quyền uy cao nhất thế gian.

Thương quê hương qua non thế kỷ điêu tàn
Thương quê hương thẳng thẳm chuyển biến không nguôi
Lam Sơn ơi, hồn Chí Linh sông Đắc Vọng Kiếp hay Hà
Hội
Những dòng lịch sử đâu rồi.

Tôi chỉ xin chỉ xin đầy lúa thơm quê mẹ hiền
Hàn gấm quê cha buồn phiền với niềm thương
Cho tôi xin đóa hoa tình nụ còn phong kín
Những chân thành ngọt lời trinh nguyên
Tiếng ban đầu tôi ngỏ lời yêu em.

Xin an vui cho anh lứa tuổi đang trỗi
Xin cho em chuỗi ngày buồn thoáng qua nhanh
Cho xin thêm ngày tháng xanh màu hoài
Để lớp trai thơ dại đốt đèn đọc sách đêm dài.

Xuân ca

Phạm Duy (Saigon 1961)

Xuân trong tôi đã khơi trong một đêm vui
Một đêm, một đêm gối chăn phòng the đón cha mẹ về
Xuân âm u, lắt léo trong nguồn suối mơ
Bừng reo rồi theo nắng lên từ cha chới chạn lòng mẹ.
Xuân ơi Xuân ! Xuân ơi Xuân ơi ! (2 lần)

Xuân tôi ra, góp chung câu gào thiết tha
Là xinh, là tươi có Xuân thuở xưa ước mơ hiền hoà.
Xuân xanh lơ, hắt hiu trong trời nắng mưa
Vườn Xuân là Xuân có hoa ngày mai hát Xuân thật dài.
Xuân ơi Xuân ! Xuân ơi Xuân ơi ! (2 lần)

Xuân tôi sang bến yêu tôi tìm gió trăng
Tình Xuân là Xuân có khi mừng vui, có khi sầu đầy
Xuân yêu đương, muốn căng lên nhựa sống ngon
Tìm em, gặp em đón Xuân nghìn năm bão Xuân ngập
lòng.
Xuân ơi Xuân ! Xuân ơi Xuân ơi ! (2 lần)

Xuân lên cao, chót Xuân buông nhìn xuống sâu
Hồn Xuân, hồn thiêng ngút lên từ lâu cõi Xuân còn dài
Xuân trong ta đã muôn ngàn lần đã qua
Mặc cho, mặc bao những cơn buồn thương những cơn
giận hờn.
Xuân ơi Xuân ! Xuân ơi Xuân ơi ! (2 lần)

Xuân tôi ơi ! Sức Xuân tôi còn khát khao
Dù nay, dù mai cũng như mọi ai chết trong địa cầu
Xuân muôn năm, có ta Xuân còn hơi Xuân
Thì xin, thì Xuân hãy cho tình nhân sống thêm vài lần.
Xuân ơi Xuân ! Xuân ơi Xuân ơi ! (2 lần)

Xuân này con không về

Duy Khánh

Con biết bây giờ mẹ chờ tin con
khi thấy mai đào nở vàng bên nương

Năm trước con hẹn đầu xuân sẽ về
nay én bay đầy trước ngõ
mà tin con vẫn xa ngàn xa
ôi nhớ xuân nào thưở trời yên vui
nghe pháo giao thừa rộn ràng nơi nơi
bên mái tranh nghèo ngồi quanh bếp hồng
trông bánh chưng ngồi chờ sáng
đỏ hây hây những đôi má đào

Nếu con không về chắc mẹ buồn lắm,
mái tranh nghèo không người sửa sang

Khu vườn thiếu hoa đào mừng xuân
Đàn trẻ thơ ngây chờ mong
anh trai sẽ đem về cho tà áo mới
ba ngày xuân đi khoe phố phường

Con biết bây giờ mẹ chờ em trông
nhưng nếu con về bạn bè thương mong
bao lứa trai cùng chào xuân chiến trường
không lẻ riêng mình êm ấm
Mẹ ơi con xuân này vắng nhà

Mẹ thương con xin đợi ngày mai...

Xuân tha hương

Phạm Đình Chương 1956

Ngày xưa
Xuân thăm quê tôi
bao đóa hoa đời
nhẹ rơi
Mẹ tôi
sai uốn cây cành
vun tưới hoa mùa
xinh xinh
Thời gian
nay quá xa xăm
tôi đã xa nhà
đâm ẩm
Sống bao Xuân lạnh lẽo âm thầm

Hoa xưa
đần qua biết bao kỳ đâm bông
Riêng ai
buồn thương hắt hiu còn trông mong
Và Xuân thay áo mấy mùa đợi chờ
Mắt huyền lệ rừng rừng, sầu héo đến bao giờ

Chiều nay
lê bước phiêu du
thăm nhớ Xuân về
làng cũ
Tình quê
chan chứa trong lòng
chua xót thay sầu
tư hương
Đường đi
xa lắc lê thê
thêm khát khao ngày
về quê
Để sống vui quê mẹ lúc Xuân về

đk:

Xuân tới, muôn cánh hoa nở bay khắp nơi
Hương khói lan dưới mưa nhẹ rơi phơi phới
Chiều dâng, sâu lắng, trên đường về mặt mừng
Mây Tần ơi, cho nhả bao niềm thương

Xuân thì

Phạm Duy - Saigon, 1953

Tình Xuân chớm nở đêm qua
Khi mùa chinh chiến đã lui ra ngoài đời
Ngày Xuân con én đưa thoi
Có người nhớ tới những lời yêu mến nhau
Xa xa có tiếng kinh cầu
Chiều trên dương thế mang sầu mệnh mông
Người đi giữa độ Xuân nông
Nhìn nhau bỏ ngỡ rừng rừng lòng nhớ thương
Tình thương nhân thế bao la
Yêu người năm trước khiến cho ta giận hờn
Và thương cây súng cây đơn
Hoa đào đã nở trên vết mòn chiến xa

Đường đi êm quá!
Có phải giấc mơ đã thành ý thơ
Trời không mưa gió
Mẹ bế con thơ, con bú say sữa

Tình ra núi Bắc non Đông
Duyên về tới chốn Nam sông, Tây rừng
Gọi đàn chim trắng như bông
Tin lành đưa xuống khắp vùng trên nước ta
Êm êm tiếng hát trắng tà
Tình soi trên phím tay gà gáy trình
Người ôm nhân loại trong mình
Cười tuôn nước mắt cho Xuân tình đầy men.

Xuân và tuổi trẻ

La Hối

Ngày thắm tươi bên đời xuân mới,
Lòng đắm say bao nguồn vui sống.
Xuân về với ngàn hoa tươi sáng,
Ta muốn hái muôn ngàn đóa hồng.

Ngày thắm tươi bên đời xuân mới,
Lòng đắm say bao nguồn vui sống.
Xuân về với ngàn hoa tươi sáng,
Ta muốn luôn luôn cười với hoa

Xuân thắm tươi, én tung bay cao tít trời,
Vui sướng đi, cao tiếng ca mừng reo
Đừng để lòng thốn thức tình mê đắm
Ta trẻ vui, ta trẻ vui đời xuân thắm tươi

Xuân thắm tươi, én tung bay cao tít trời,
Vui sướng đi, cao tiếng ca mừng reo
Đừng để lòng thốn thức tình mê đắm
Ta trẻ vui, ta trẻ vui đời xuân thắm tươi

Vui sướng đi cho đời tươi sáng,
Vui sướng đi cho lòng thêm tươi,
Ta hát ca đón mừng xuân mới,
Ta hát ca cho lòng thêm hăng hái

Hát vang lên đời ta thắm tươi,
Tiết xuân huy hoàng muôn sắc hoa
Tiết xuân êm đêm muôn tiếng ca
Hát vang hoà lòng thêm hăng hái

Hát vang lên đời ta thắm tươi,
Tiết xuân huy hoàng muôn sắc hoa
Tiết xuân êm đêm muôn tiếng ca, Xuân tung bừng

Yêu

Văn Phụng

Yêu là lòng băng khuâng
nhớ hay thương một chiều thu vương
gió êm đưa xào xạt tre thưa
lá rơi rơi, rơi tả tơi

Yêu là tình dâng cao
gió lao xao ngã hàng phi lau
phút ái ân đắm say tâm hồn
nhớ mãi đêm nào bên nhau

Thôi yêu dấu mà chi
ngày vui sẽ bỗng đôi lòng chia xa
hồn tàn nơi buốt giá
khi mùa xuân qua uả phai ngàn hoa

Nhớ thương bao nhiêu một người thân yêu
đã đi xa về miền hoang liêu
những trang thư là hành trang theo
cổ nhân ơi giận hờn chi nhau

Yêu là thêm thương đau
với xót xa lệ tình khôn lau
biết nói sao những khi âu sầu
những khi uá nhầu tâm tư

Yêu em

Lê Hựu Hà

Yêu em vì ta ghét buồn, yêu em vì ta ghét hờn
Yêu em vì ta khinh-khi dối gian.
Yêu em vì ta chán người, yêu em vì ta chán đời.
Yêu em vì ta không tin ở trời.

Ta không thềm mái tóc huyền, ta không thềm đôi mắt đẹp
Ta không màng lời khen chê thế gian.
Ta không cần ai hiểu mình, khi ta ngợi ca ái tình
Khi ta đi em đi trong ý-thơ.

Ta không thềm mái tóc huyền, ta không thềm đôi mắt đẹp
Ta không màng lời khen chê thế gian.
Ta không cần ai hiểu mình, khi ta ngợi ca ái tình
Khi ta đi em đi trong ý-thơ.

Em ơi, anh muốn nói rằng, sao em còn mãi hững hờ.
Khi anh trọn lòng yêu em thiết tha.
Xin em đừng luôn dối lòng, khi tìm làm đôi má hồng.
Cho ta được gần nhau trong giấc mộng.

Yêu Em Âm Thầm

Nhạc và Lời : Trúc Hồ

Đôi mắt em ngoan để anh xót xa đời
Mái tóc em xanh để anh tiếc thương ai
Em cất tiếng ca lòng anh bỗng u hoài
Em đã cho ai tình yêu

Em quá ngây thơ đời em xót xa nhiều
Cho hết yêu thương tình yêu lỡ muôn phương
Em có hay chăng , rằng đây có một người
Yêu em âm thầm

ĐK
Chưa nói yêu nhau, mà nay đã chia tay
Này em, có thấu cho lòng tôi?
Muốn nói yêu em, mà sao chẳng nên câu
đành yêu trong giấc mơ mà thôi

Cho đến mai sau, tình anh vẫn đọng đây
Mong ước bên em trọn kiếp mãi không thôi
Câu hát năm xưa còn đâu đó trong lòng
Anh vẫn yêu em âm thầm

Yêu em bằng cả trái tim

Yêu em, yêu em nghe anh bằng nguyên trái tim
Yêu em, yêu em nghe anh đừng xa lánh em
Xin nói câu thề nguyện, dành luôn cho em
Từng nụ hôn riêng, muỗm đồng ẩm áp
Mùa hè mênh mông, mùa thu êm

Khi anh xa em, xa em hoặc khi có em bên mình
Yêu em , yêu em như em hằng yêu mến anh
Xin chớ yêu âm thầm,
Đừng nên yêu bằng năm tháng gần
Mà phải yêu em bằng con tim rung lần đầu tiên
Bằng từng muôn tiếng tim đập vang

Yêu em chiều thu

Trịnh Nam Sơn

Một chiều thu em đến, đến với anh khi anh u sầu
Một chiều thu em đến, ấm áp đôi môi ta cho nhau
Rồi tình ta theo gió, bay về bên kia đại dương
Nơi tình yêu sẽ không bao giờ nhạt sắc hương

Một chiều thu anh nhớ,
nhớ dáng em xanh xao hao gầy
Một chiều thu anh đã,
đứng ngóng trông mong sao hôm nay
Lời ngọt ngào yêu thương,
ta nguyện cho nhau dài lâu
Không là gian dối,
cho đời mình nhạt sắc hương.

Tôi yêu em như ngày quen nhau,
Tôi yêu em như từng cơn sóng ngầm
Say sưa trong men nồng cay đắng
Vươn cao theo chiều gió

Tôi yêu em như giòng suối mát,
Tôi yêu em như lời Chúa đã dạy
Bên nhau không bao giờ ngăn cách
Hãy nhớ cho tình tôi

Một chiều thu em đến, đến với anh cho anh nụ cười
Một chiều thu em đến, đến với anh đôi môi nồng nàn
Để lòng anh ngây ngất như tình yêu đã gọi tên
Trao về em trái tim nồng chất ngất yêu thương.

Yêu em dài lâu

Đức Huy

Like an autumn breeze that beckons me
Like a softly spoken rhyme.
Like a lover's park,
the leaves must fall
in a sweetly shaped design.

On a night when gentle breezes blow
and the rain will softly fall
I will hold you close
and love you so
and my heart will say it all

I'll always love you so.
Forever isn't long enough you know.
I'll never let you go.
I'll always love you so.

Em như cơn gió thu bay bay nhẹ nhẹ.
Đưa anh đi tìm vần thơ
Qua công viên lá rơi trên con đường về
Bỗng nhiên nghe lòng đã ước mơ

Mơ ôm em trong đêm mưa thì thào
Cho bão tố về làm chim bao
Mơ yêu em thiết tha như yêu lần đầu
Anh muốn yêu em dài lâu

Anh muốn yêu em dài lâu
Anh muốn yêu em đậm sâu
Anh đã thương em từ lâu
Anh muốn yêu em dài lâu

Love you til the end of time,
my love then eternity will be ours.
Til the sun forgets to shine above
and the day denies the hour.

Like a song that brings you peace inside
Like a wish that's just come true
Like a dream that never ends because
I'm so in love with you.

I'll always love you so.
Forever isn't long enough you know.
I'll never let you go.
I'll always love you so.

Anh muốn yêu em dài lâu
Anh, Anh muốn yêu em đậm sâu
Anh đã thương em từ lâu
Anh, Anh muốn yêu em dài lâu.

Yêu em trọn đời

Lời: Khúc Lan

Tình đôi ta hôm nao thật quá đậm đà
Kỷ niệm bên nhau thiết tha không hề phai nhòa
Tình anh trao cho em như nắng tươi màu
Còn đây trong đôi trái tim giấc mộng thần tiên

Giọt mưa rơi rơi trên đôi má xuân thì
Nụ hôn trên môi đắm say trong chiều Xuân mơ màng
Vòng tay ta cho nhau thật thiết tha
Từ đây em ơi tiếng ca đã thật bay xa.

Và bao lời ân ái, ngàn Thu sẽ không rời
Mình yêu nhau, tình ta đẹp như muôn cánh hoa
Khi ngày tháng trôi mau tình vẫn như bao giọt nắng trên
cao
Đừng có quên nhau trong những ánh mắt đắm đuối dịu
dàng
Tình say đắm em ơi mình giữ cho nhau từng phút lao
đao
Đừng có xa nhau tình yêu cho ta con tim nhiệm mầu.
Mong ngày tháng mong manh rồi sẽ trong xanh
Tình đầu lênh đênh hạnh phúc trong ta là những
cánh bướm lấp lánh tuyệt vời
Mình dệt những câu thơ, đời sẽ vui thêm
Vì những khúc hát thấp sáng một tình yêu.

Yêu em vào cõi chết

Phạm Duy

Anh đã biết, anh đã biết yêu em là tuyệt vọng
Mà vì sao, mà vì sao anh vẫn cứ yêu thương
Con giun con nầm uốn khúc giữa đêm trường
Rồi giun chết, chết tương tư vì sao sáng

Anh vẫn biết, anh đã biết yêu em là tuổi nhục
Mà dù sau, mà dù sau anh yêu mãi khôn thôi
Anh yêu em bằng nước mắt đứng lưng trời
Bằng tia máu ứa trong tim đầu khô héo

đk:

Anh yêu em anh yêu em như rừng yêu thú dữ
Anh yêu em, anh yêu em như tình cây với gió
Anh yêu em, anh yêu em không còn chi nói nữa
Biết nói gì đã yêu rồi, biết nói gì em ơi

Em đã sống, em đã sống như côn trùng khờ dại
Tìm lửa thiêu, tìm lửa thiêu em đốt cháy cơn vui
Em đưa em vào sâu kín cánh tay người
Vòng tay trói tẩm thân em vào oan trái

Em đã sống, em đã sống trong ân tình kẻ lạ
Để mình anh, để mình anh trong thương nhớ không
nguôi
Em bay đi bằng cánh bướm giữa đêm dài
bằng hương ngát cánh hoa thơm rồi nhạt phai

đK:

Anh yêu em anh yêu em như rừng yêu thú dữ
Anh yêu em anh yêu em như tình cây với gió
Anh yêu em anh yêu em không còn chi nói nữa
Biết nói gì đã yêu rồi, biết nói gì em ơi

Yêu một mình

Nhà em có hoa vàng trước ngõ
Tường thật là cao, gió leo cây kín rào
Nhà anh cuối con đường ngoại ô
Vách thưa đèn đầu thấp, gió lùa vào từng đêm

Tuổi em cũng như hoa mới nở
Vạn người thầm mong được đưa đón chân em
Xót xa anh còn trắng tay hoài
Sách đèn nợ chưa dứt, nên lặn độn truân chuyên

Đôi ta đũa đầu sông cuối sông
Bao nhiêu cách trở mình em thôi
Đôi khi thấy lòng mình băng khuâng
Biết ngó lời cùng ai, nghĩ rồi cảm nín hoài

Chiều nao pháo bay đầy trước ngõ
Tạ từ thơ ngây, dáng hoa đi lấy chồng
Đường quen bỗng bây giờ buồn tênh
Mỗi khi chiều gần xuống, thấy lòng mình ngăn ngơ

Ngày xưa tiếc sao mình không ngỏ
Để rồi chiều nay mình đâu thấy cô đơn
Ván kia bây giờ đóng thuyền rồi
Có còn gì đâu nữa, thôi đành hẹn trong mơ...

Yêu người và yêu đời

Lê Hựu Hà

Bạn thân ơi cố gắng yêu thương người
Dù người không yêu ta, hãy cứ yêu thương hoài
Mặc người ai quen ai, hãy cho nhau một lời
Dù là nghe chua cay, dù là lời thoáng qua tai ..

Bạn thân ơi cố gắng thương yêu đời
Dù đời không yêu ta, hãy cứ thương yêu hoài
Mặc đời ta không ai, hãy vững tin yêu đời
Dù đời chỉ yêu gian dối, dù đời cay đắng như vôi ..

Ngày nào bầu trời còn mây bay
Lòng ta vẫn thấy thương người
Dù đời còn gặp nhiều chông gai
Trọn đời vẫn cứ đi đi hoài

Bạn thân ơi cố gắng yêu thương đời
Dù đời không yêu ta, hãy cứ yêu thương hoài
Mặc đời ta không ai, hãy vững tin yêu đời
Dù đời chỉ yêu gian dối, dù đời cay đắng như vôi ...

Yêu người yêu mãi

Trời bát ngát một màu nhớ nhung,
Vàng sắc lá, nắng thu phai hồng,
Chiều đã xuống và ngày sẽ lảng,
Đến với em, thỏa cơn chờ mong.

Yêu, yêu người yêu hết,
Yêu làn mi rung rung đôi mắt,
Yêu vành môi, yêu bờ vai trắng.
Cho, cho người cho hết,
Cho nụ hôn trao câu yêu mến,
Cho niềm vui đến trong đêm ngày.

Dâng, dâng người dâng hết,
Dâng tình say, say trong khoé mắt,
Dâng mộng mơ, dâng lời âu yếm.
Thương, thương hoài thương mãi,
Thương người thương khoan khoan chân bước,
Thương chiều thu, tóc em buông dài.

Người yêu ơi, cho em mộng ước nhớ nhung trong ngày,
Từng hôm mai, cuộc đời rộn rã với những đam mê.

Mê, mê tình mê mãi,
Mê ngày mê, chân đi quên lối,
Mê chiều mê, khát khao chờ tối.
Trao muôn lời tha thiết,
Cho bàn tay đan tay khăn khít,
Trong niềm vui, có em bên đời.

Yêu nhau đi (besame mucho)

Trường Kỳ

Yêu nhau đi, đời có nghĩa chi
Yêu nhau đi ta lo chi cho đôi mi thêm phai úa màu..
Ta yêu nhau... có sao em âu sầu?
Phút giây này có bao giờ
Đến với đời ta hai lần đầu...

Nơi đây đêm nay ta cùng vui say sưa
Trong niềm hoan ca hòa ngàn câu ân ái
Yêu nhau đi em trong triền miên bao la
Trong hồn nhiên say trong đắm đuối ngất ngây...

Yêu nhau đi, mình không nên tiếc chi
Trao nhau đi muôn môi hôn bao đam mê trong say đắm
này
Ta yêu nhau... có trăng sao trên trời
Chiếu muôn ngàn ánh soi tình
Chúng ta bừng như sắc hồng...

Yêu Nhau Ghét Nhau

Vy Nhật Tảo

Yêu nhau mấy núi cũng leo
Mây sông cũng lội mây đèo cũng qua
Yêu nhau chẳng ngại đường xa
Một ngày không đến thì ba bốn ngày
Yêu nhau cởi áo cho nhau
Về nhà mẹ hỏi qua cầu gió bay
Yêu nhau chẳng ngại đường xa
Đá vàng cũng quyết phong ba cũng liều
Yêu nhau kéo áo đắp chung
Ghét nhau nắng dãi mưa dầm mặc nhau
Yêu nhau con mắt liếc qua
Ghét nhau ném đá vỡ đầu nhau ra
Thì ai ơi ai xin đừng
Chưa tan buổi chợ đã chia đôi đường
Thì ai ơi ai xin đừng
Yêu nhau buổi sáng buổi chiều ghét nhau

Yêu nhau mùa hè, khóc nhau mùa đông

Tuấn Dũng

Summer Kisses, Winter Tears

Tình yêu ta ngỡ không đổi thay
Làn môi ấm trao nhau đêm hè
Nhưng đến khi Thu tàn Đông sang buốt giá
Tiếc thay chỉ còn nước mắt ..

Tình yêu ơi đến chi rồi đi ?
Lời ân ái trao nhau hôm nào
Sao nỡ quên đi tình xưa bao thắm thiết
Để riêng ta mang sầu đau ..

Ngày ta yêu nhau ..sao sáng lấp lánh
Ánh trắng sao lồi mồn ..
Mà sao hôm nay đây ..ánh trắng thôi sáng soi
Ngàn vì sao úa rơi .

Giờ đây ta mới hay tình yêu
Tựa như cánh chim bay xa vời
Trong bóng đêm ta nhìn sao rơi ước thấy
Cánh chim kia quay về đây ..

..Hè yêu nhau khóc nhau mùa Đông ...